

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia penală nr. 197/A

Dosar nr. 1486/1/2023

Ședința publică din data de 17 iulie 2024

Completul compus din:

Președinte – Leontina Șerban

Judecător – Mircea Mugurel Șelea

Judecător – Francisca Vasile

Magistrat asistent – Victoria Baciu

Grefier – Cristina Pravăț

Pe rol pronunțarea în cauza având ca obiect apelurile declarate de **Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj, HS Timber Productions S.R.L. Sucursala Rădăuți (fosta Holzindustrie Schweighofer S.R.L. Sucursala Rădăuți), inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Vega Isabela Zorica și părțile civile Colibaba Petru Pavel și Bodnariuc Ioan** împotriva sentinței penale nr. 56 din data de 13 aprilie 2023 pronunțate de Curtea de Apel Cluj - Secția penală și de minori, în dosarul nr.1262/33/2014*, privind și pe *inculpații* Dîmbu Dumitru, Solovăstru Anuța Alina, Prandea Daniela Mariana, Țiță Victoria, Babiuc Constantin-Gavril, Onufrei Ioan, Olăreanu Aurel, Prelipcean Constantin Mihai și S.C. Nikodemus - Babiuc Exim S.R.L., *părțile civile* Cotor Bîrlădeanu Daniel Adrian, Iacoban Petrică, Cuciurovski Aspazia (decedată), Bandas Adrian, Plămadă Arcadie, Andronachi Traian, Lavric Vasile, Andronachi Angelica, SC Priky Com Construct SRL, *persoana vătămată* Vlonga Elvira și persoanele interesate SC Egger România SRL și SC Obcina SA.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 15 ianuarie 2024, la care a participat din partea Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, domnul procuror Marian Chiriac, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când, Înalta Curte pentru a da posibilitate părților și participanților la proces să depună concluzii scrise și apoi, având nevoie de timp pentru deliberare și redactarea hotărârii, a amânat pronunțare succesiv la datele 29 ianuarie 2024,

19 februarie 2024, 19 martie 2024, 10 aprilie 2024, 8 mai 2024, 5 iunie 2024 și 10 iulie 2024, precum și pentru data de astăzi.

ÎNALTA CURTE

Deliberând asupra cauzei penale de față, în baza actelor și lucrărilor de la dosar, constată următoarele:

A. Prin rechizitoriul întocmit la 03.10.2014, în dosarul 353/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casție și Justiție - Direcția Națională Anticorupție Secția de combatere a corupției, așa cum a fost el modificat după finalizarea etapei de cameră preliminară s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

- Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru săvârșirea infracțiunilor de *abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit* (3 trei infracțiuni în formă continuată), prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 35 C.pen. (69 acte materiale); *abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit*, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 actualizată raportat la art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen.; *complicitate la șantaj*, prev. de art. 48 raportat la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. cu referire la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000; *complicitate la luare de mită*, prev. de art. 48 raportat la art. 289 alin. 1 C.pen. cu referire la art. 7 din Legea nr. 78/2000; *trafic de influență* (4 infracțiuni dintre care una continuată), prev. de art. 291 alin. 1 C.pen. raportat la art. 7 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen.; *luare de mită*, prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. raportat la art. 7 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen. și *abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit*, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen.;

În fapt, s-a reținut, în secțiunea III pct.1 din rechizitoriu că inculpatul:

1.1. Bărbuță Bogdan-Ilarion Costică, în intervalul martie-octombrie 2005, a pronunțat un număr de 69 de hotărâri judecătorești prin atestarea unor fapte neconforme realității, utilizând înscrisuri sub semnătură privată falsificate și cunoscând modalitatea frauduloasă în care acestea au fost încheiate și care în mod voit, a viciat procedura de citare și de comunicare a părților din cadrul acestor procese civile privând părțile pârâte de dreptul la un proces echitabil și privându-le de exercitarea dreptului de a ataca aceste hotărâri nelegale, fapte săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în calitate de magistrat. Astfel, prin îndeplinirea defectuoasă a acestor atribuții a produs importante pagube, drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice, dar, totodată, a adus o atingere gravă instituțiilor statului, abilitate cu aplicarea legii, punând sub semnul întrebării imparțialitatea instanțelor judecătorești și slăbind astfel încrederea justițiabililor în ideea înfăptuirii justiției. Infracțiunea a fost săvârșită în baza aceleiași rezoluții infracționale, în mod repetat, inculpatul urmărind și

reușind, în acest fel, să aducă în patrimoniul inculpatului Babiuc Constantin Gavril, foloase materiale necuvenite.

S-a mai reținut că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, în cursul anului 2006, a emis o hotărâre judecătorească, în baza unui contract de vânzare cumpărare falsificat, cunoscând natura ilicită a acestui contract, cu nerespectarea, cu bună știință, a normelor procedural civile privind citarea și comunicarea actelor de procedură, în baza unei acțiuni în instanță ne desemnate, a unei cereri de preschimbare a termenului de judecată, neînregistrată și prin care a urmărit și obținut aducerea în patrimoniul inculpatului Babiuc Constantin Gavril a unui imobil evaluat, ulterior, la suma de 150.000 euro, faptă prin care s-au adus prejudicii grave de ordin pecuniar, atât persoanei vătămate Plămadă Arcadie, cât și Primăriei Municipiului Rădăuți.

1.2. Inculpatul Bărbuță Bogdan-Ilarion Costică, prin acțiunile sale directe, l-a sprijinit pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril să exercite presiuni și constrângeri asupra persoanei vătămate Plămadă Arcadie, cu scopul vădit de a-l deposeda, pe acesta din urmă, de o parte din imobilul situat în strada Piața Unirii nr. 67, municipiul Rădăuți, imobil deținut de partea civilă în baza unei hotărâri a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Constrângerea a constat în susținerea morală, realizată prin prezența inculpatului cu ocazia așa-ziselor negocieri care au avut loc între inculpatul Babiuc Constantin Gavril și persoana vătămată Plămadă Arcadie, prin inducerea în conștiința părții vătămate a convingerii că inculpata Prandea Daniela Mariana, soția inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică va pronunța o hotărâre defavorabilă persoanei vătămate, în condițiile în care aceasta nu va semna o tranzacție, dar și prin promisiunea indirectă că, în cazul în care va accepta această tranzacție, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică ar putea-o recompensa printr-o hotărâre pe care să o pronunțe printr-o hotărâre ulterioară, favorabilă părții vătămate și în detrimentul Primăriei Municipiului Rădăuți.

1.3. Inculpatul Bărbuță Bogdan-Ilarion Costică, în cursul lunii februarie, a intermediat primirea promisiunii, de către inculpata Prandea Daniela Mariana a unui sejur pe litoralul românesc, pentru luna iunie 2014, ce urma a fi achitat de către inculpatul Babiuc Constantin Gavril, în schimbul neîndeplinirii de către acesta a îndatoririi de serviciu, în sensul tergiversării judecării cauzei cu numărul 503/285/2013 al Judecătoriei Rădăuți.

1.4. Inculpatul Bărbuță Bogdan-Ilarion Costică, în intervalul 2013-2014, a primit de la cumpărătoarea de influență Solovăstru Ancuța Alina, bunuri alimentare, băuturi alcoolice și promisiunea sumei de 1000 euro, în schimbul intervenției pe care inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a asumat-o că o va exercita pe lângă un judecător din cadrul Judecătoriei Rădăuți, pentru soluționarea favorabilă a dosarului cu numărul 224/285/2014.

1.5. Inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, în același interval, a primit de la inculpata Țițeșă Victoria, suma de 500 euro și mai multe produse alimentare, folos ilicit în urma căruia inculpatul a pronunțat o hotărâre favorabilă numitei Țițeșă Victoria, în dosarul nr. 3896/285/2012, și, totodată, a promis că va interveni în recursul declarat de către intimați în același dosar, prin

influențarea unui număr de trei judecători din cadrul Tribunalului Suceava, investiți cu soluționarea acestuia.

1.6. Inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, în intervalul martie-aprilie 2014, în baza aceleiași rezoluții infracționale, a primit inițial produse alimentare, iar, ulterior suma de 1000 euro, în schimbul promisiunii că va interveni pe lângă un judecător de la Judecătoria Rădăuți, pentru ca acesta să pronunțe o hotărâre favorabilă inculpatei Cociorvan Maria, în dosarul 4427/285/2012.

1.7. Inculpatul Bărbuță Bogdan-Ilarion Costică în data de 12.05.2014 a pronunțat o hotărâre ilegală în dosarul 4403/285/2013, cunoscând faptul că acțiunea promovată în vederea pronunțării acestei hotărâri se întemeiază pe două adeverințe false. De asemenea, inculpatul a pronunțat această hotărâre cu nerespectarea normelor imperative și prin acceptarea sustragerii, de către inculpata Vega Isabela Zorica a unor documente de la dosarul cauzei și înlocuirea acestora cu alte documente. Prin pronunțarea acestei hotărâri, inculpatul a prejudiciat Primăria Comunei Marginea, pe care a depozitat-o, în mod ilegal, de o suprafață de 1200 m.p. atribuind-o unei persoane care nu îndeplinea condițiile pentru uzucapiunea acestei suprafețe.

- **Dîmbu Dumitru** pentru săvârșirea infracțiunilor de *complicitate la șantaj*, prev. de art. 48 raportat la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. cu referire la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000; *trafic de influență*, prev. de art. 291 alin. 1 C.pen. raportat la art. 7 din Legea nr. 78/2000; *favorizarea făptuitorului (7 infracțiuni, între care o infracțiune în formă continuată)*, prev. de art. 269 alin. 1 C.pen.; *instigare la compromiterea intereselor justiției*, prev. de art. 47 Cod penal raportat la art. 277 alin. 1 și 2 C.pen.; *instigare la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit*, prev. de art. 47 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. cu referire la art. 13² din Legea nr. 78/2000 (2 infracțiuni); *folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, de bunuri ori alte foloase necuvenite*, prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 și *abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit*, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin.1 C.pen.;

La secțiunea III, pct. 2 din rechizitoriu s-a reținut în sarcina acestui inculpat următoarea situație de fapt:

2.1. Inculpatul Dîmbu Dumitru, în cursul lunii aprilie 2014, la solicitarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril și-a folosit influența și a exercitat presiuni și constrângeri, în virtutea acestei influențe, asupra persoanei vătămate Plămadă Arcadie, prin intermediul executorului judecătoresc Mustea Marcel cu scopul de a o determina pe persoana vătămată să renunțe la o parte din imobilul situat în strada Piața Unirii nr.67 din Municipiul Rădăuți, pe care-l deținea în mod legal, în favoarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril.

2.2. Același inculpat, în cursul lunii ianuarie 2014, i-a pretins inculpatului Babiuc Constantin Gavril suma de 92.000 euro, indicându-i acestuia o persoană apropiată inculpatului căruia Babiuc Constantin Gavril să-i remită suma, lăsând să se înțeleagă că în urma remiterii acestei sume ar putea să-i asigure protecție

judiciară inculpatului Babiuc Constantin Gavril și să-l exonereze pe acesta de răspundere penală, ca urmare a cercetărilor care erau efectuate în două dosare de urmărire penală, instrumentate de către P.J. Rădăuți și Direcția Națională Anticorupție.

2.3. Inculpatul Dîmbu Dumitru în urma remiterii acestei sume de bani a intervenit pe lângă numitul Gabor Vasile, șeful Serviciului arme, muniție și materiale explozive, din cadrul I.P.J. Suceava, în scopul neîntocmirii unui dosar penal inculpatului Babiuc Constantin Gavril, faptă săvârșită în cursul lunii februarie 2014. În urma imposibilității obiective a numitului Gabor Vasile de a-l sprijini în acest demers, inculpatul Dîmbu Dumitru a înreprins acțiuni de a o determina pe prim-procuroarea Cocîrlă Elisabeta, să dispună preluarea dosarului cu numărul 390/P/2014 și să îl repartizeze acestuia, spre soluționare. Întrucât, în baza aceleiași rezoluții infracționale (favorizarea făptuitorului Babiuc Constantin Gavril) inculpatul Dîmbu Dumitru în cursul lunii mai 2014 a efectuat mai multe demersuri și a promis, în mod expres, inculpatului Babiuc Constantin Gavril că-l va exonera de răspunderea penală, în dosarul 353/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție, în cauză a fost reținută infracțiunea de *favorizarea făptuitorului (2 acte materiale în formă continuată)*.

2.4. Inculpatul Dîmbu Dumitru, în scopul vădit de a-l exonera de la răspunderea penală pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril nu a înregistrat, sub număr de dosar penal procesul-verbal de sesizare din oficiu întocmit în 17.02.2014, a clasat lucrarea constituită în 24.03.2014, printr-o rezoluție olografă de o manieră care îl pune la adăpost pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril de o redeschidere a cercetărilor și l-a ținut tot timpul la curent pe acesta cu privire la conținutul sesizării inițiale.

2.5. Același inculpat i-a furnizat, pe data de 05.02.2014, inculpatului Babiuc Constantin Gavril, informații care nu erau destinate publicității, clasificate „strict secret”, conținute în informarea numărul 003384647 (informare care viza fapte de corupție săvârșite anterior de Babiuc Constantin Gavril), în scopul furnizării acestuia a unui folos injust (exonerarea de la răspundere penală).

2.6. Inculpatul Dîmbu Dumitru, deși legal investit cu efectuarea de cercetări sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni de corupție, în baza notei S.R.I. cu numărul 003384647 repartizată acestuia în 30.01.2014, și-a îndeplinit cu bună-știință în mod defectuos atribuțiile de serviciu, prin neînregistrarea procesului-verbal de sesizare din oficiu sub număr de dosar penal, prin efectuarea de verificări superficiale, și prin clasarea acestei lucrări cu încălcarea normelor de procedură penală.

2.7. Același inculpat, deși legal investit cu efectuarea de cercetări sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni de corupție, în baza notei S.R.I. cu numărul 003384647 repartizată acestuia în 30.01.2014, și-a îndeplinit cu bună-știință în mod defectuos atribuțiile de serviciu. Prin neînregistrarea procesului-verbal de sesizare din oficiu sub număr de dosar penal, prin efectuarea de verificări superficiale și prin clasarea acestei lucrări cu încălcarea normelor de procedură penală. Prin maniera adoptată cu ocazia arhivării acestei informări, inculpatul a

adus prejudicii instituției din care făcea parte, afectându-i credibilitatea în rândul justițiabililor, propagând ideea că justiția se face în mod părtinitor, că nu servește un interes public și că este aservită unor interese personale și de grup.

2.8. Inculpatul Dîmbu Dumitru, în cursul lunii februarie 2014, folosindu-și influența de procuror șef Secție și de persoană desemnată cu supravegherea activităților de cercetare penală desfășurate de lucrătorii I.P.J. Suceava – Serviciul arme, muniție, materiale explozive, l-a determinat pe numitul Gabor Vasile să nu-i întocmească numitului Bobu Viorel un dosar penal, deși acesta săvârșise infracțiunea prev. de art. 242 alin. 6 Cod penal, și, mai mult, să-i prelungească, deși nu întrunea condițiile prevăzute de lege permisul de port-armă prin aplicarea retroactivă a unei vize de prelungire

2.9 Inculpatul Dîmbu Dumitru, în intervalul august 2013 – martie 2014, a intervenit în mod succesiv pe lângă ofițerul de poliție judiciară Fecioru Vasile, din cadrul I.P.J. Suceava- Serviciul Poliției Rutiere, și ulterior, pe lângă procurorul militar Chifan Silviu Ghiocel, din cadrul Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Iași, în scopul exonerării de la răspundere penală a numitului Rusu Vasile față de care se efectuau cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului.

2.10. Inculpatul Dîmbu Dumitru, în intervalul 26.05-30.05.2014, i-a solicitat ofițerului de poliție judiciară Asmarandei Gheorghe Marius să divulge informații confidențiale a căror deoalare ar fi îngreunat urmărirea penală în dosarul nr. 353/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție, instigare urmată de divulgarea unor informații confidențiale și a unui înscris oficial (a căror divulgare fusese autorizată anterior de către procurorul de caz).

2.11 Inculpatul, după obținerea acestor date, le-a comunicat în 27.05.2014, prin intermediul inculpatului Babiuc Constantin Gavril, inculpaților Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandea Mariana Daniela, cu scopul vădit de a îngreuna urmărirea penală.

- **Olărean Aurel** pentru săvârșirea infracțiunilor de *complicitate la șantaj*, prev. de art. 48 raportat la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. raportat la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000; *abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit*, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen. și *șantaj*, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. raportat la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen. (3 acte materiale);

Sub aspectul situației de fapt, la secțiunea III pct. 3 din rechizitoriu, procurorul a reținut următoarele cu privire la acest inculpat:

3.1. În intervalul iulie 2010-ianuarie 2011, la solicitarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril, inculpatul Olărean Aurel a promovat o hotărâre de Consiliul local și a inițiat ulterior, o acțiune în instanță, pe care a susținut-o ulterior în intervalul 2011-2014, deși nu avea temei legal, cu scopul de a exercita constrângeri și presiuni asupra persoanei vătămate Plămadă Arcadie, pentru ca aceasta din urmă, în schimbul renunțării de către Primăria Municipiului Rădăuți, la această acțiune să cedeze inculpatului Babiuc Constantin Gavril o parte dintr-un imobil situat pe strada Piața Unirii nr. 67, din municipiul Rădăuți, pe care-l

deținea în mod legal, și drept consecință să fie absolvit în acest fel de plata unor cheltuieli judiciare către Primăria Rădăuți, în cuantum, de 65.000 euro.

3.2. Inculpatul Olărean Aurel, pentru a sprijini acțiunea de șantaj exercitată de inculpatul Babiuc Constantin Gavril, a dat dispoziție ca secretarul Primăriei Rădăuți să încheie, în luna august 2010, un contract de asistență juridică cu încălcarea Hotărârii nr.120 a Consiliului Local, din 22.07.2010, dar și a OUG nr.34/2006 privind achizițiile publice, faptă prin care au fost lezate atât interesele patrimoniale ale persoanei vătămată Plămadă Arcadie, dar și interesele patrimoniale ale Primăriei Municipiului Rădăuți.

3.3. Inculpatul Olărean Aurel a amenințat-o pe persoana vătămată Andronachi Traian, în datele de 28, 29 și 31 august 2014, cu destituirea dintr-o funcție de conducere a soției acestuia, Andronachi Angela, angajata Primăriei Municipiului Rădăuți, cu scopul de a-l constrânge pe Andronachi Traian să voteze un proiect de lege inițiat fraudulos de către Olărean Aurel (votul persoanei vătămate fiindu-i necesar inculpatului pentru a obține majoritatea în Consiliul Local), precum și cu scopul de a-l determina să demisioneze dintr-un partid politic și să semneze o adeziune pentru înscrierea în partidul politic din care făcea parte inculpatul.

- **Babiuc Constantin Gavril** pentru săvârșirea infracțiunilor de *complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit* (2 infracțiuni în formă continuată), prev. de art. 48 C.pen. raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 5 alin. 1 și art. 35 C.pen. (69 acte materiale); *complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit*, prev. de art. 48 C.pen. raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen.; *șantaj*, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. raportat la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000; *dare de mită*, prev. de art. 290 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000; *cumpărare de influență*, prev. de art. 292 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen.; *influențarea declarațiilor*, prev. de art. 272 alin. 1 C.pen.; *instigare la mărturie mincinoasă*, prev. de art. 47 C.pen. raportat la art. 273 alin. 1 C.pen. și *spălare de bani*, prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen. (2 infracțiuni);

În fapt, procurorul a reținut în sarcina acestui inculpat următoarele:

4.1. Inculpatul Babiuc Constantin-Gavril, în intervalul martie-octombrie 2005, l-a sprijinit pe inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică să pronunțe un număr de 69 de hotărâri judecătorești prin atestarea unor fapte neconforme realității, utilizând înscrisuri sub semnătură privată, pe care le falsificase anterior, lezând, în acest fel, interesele legitime ale mai multor părți civile și intrând astfel în mod fraudulos în posesia a aproximativ 42 de hectare de teren situate pe raza Comunei Satu Mare, județul Suceava.

4.2. Inculpatul Babiuc Constantin-Gavril l-a sprijinit pe inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică să pronunțe în mod fraudulos hotărârea cu numărul 1683/2006, furnizându-i un contract de vânzare-cumpărare falsificat, faptă care

a adus atingere patrimoniului persoanei vătămate Plămadă Arcadie și Primăriei Municipiului Rădăuți și a avut, ca și consecință obținerea ilicită de către inculpat a unui drept de proprietate asupra imobilului situat pe strada Piața Unirii nr.67 din municipiul Rădăuți.

4.3. Același inculpat, în intervalul 2010-2014, a exercitat constrângeri și amenințări, atât în mod direct, cât și prin intermediul altor persoane, asupra persoanei vătămate Plămadă Arcadie, în scopul determinării acesteia să cedeze în favoarea inculpatului, a unei părți din imobilul situat în strada Piața Unirii nr.67, din municipiul Rădăuți, pe care persoana vătămată îl deținea în mod legal, în baza unei hotărâri emise de Înalta Curte de Casație și Justiție.

4.4. Inculpatul Babiuc Constantin-Gavril, în cursul lunii februarie 2014, i-a oferit inculpatei Prandea Daniela Mariana promisiunea achitării unui sejur de zece zile la Hotelul IAKI din Mamaia, în scopul neîndeplinirii de către aceasta a atribuțiilor de serviciu, în sensul tergiversării cauzei nr. 503/285/2013 la Judecătoria Rădăuți.

4.5. Inculpatul Babiuc Constantin-Gavril, în cursul lunii ianuarie 2014, i-a remis inculpatului Dîmbu Dumitru, prin intermediul unei persoane indicate de către aceasta din urmă, suma de 92.000 euro, în scopul intervențiilor pe care inculpatul Dîmbu Dumitru urma să le efectueze pentru soluționarea favorabilă a două dosare penale în care inculpatul Babiuc Constantin Gavril era cercetat.

4.6. Inculpatul Babiuc Constantin-Gavril, pentru a ascunde natura ilicită a modului de dobândire a suprafeței de 41,59 hectare de teren, respectiv a imobilului situat în Piața Unirii nr.67, din municipiul Rădăuți, a înstrăinat terenul susmenționat, direct sau prin intermediari, în cursul anului 2005-2007, concernului austriac Holzindustrie Schweighofer, iar în anul 2011 a înstrăinat imobilul mai susmenționat, din aceleași considerente, societății S.C. Priky Com Construct SRL, obținând profituri în cuantum de 4.000.000 lei, respectiv 60.000 euro.

- **Prandea Daniela Mariana** pentru săvârșirea infracțiunilor de *complicitate la șantaj*, prev. de art. 48 raportat la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. cu referire la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 și *luare de mită* prevăzută de art. 289 alin. 1 C.pen. raportat la art. 7 din Legea nr. 78/2000;

Sub aspectul situație de fapt, s-a reținut, în rechizitoriu la secțiunea III, pct.5, că inculpata:

5.1. Prandea Daniela Mariana, la solicitarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril, în intervalul 2011-2014, a tergiversat judecarea cauzei cu numărul 503/285/2013 la Judecătoria Rădăuți, acordând un număr nejustificat de 32 de termene pentru a o determina pe persoana vătămată Plămadă Arcadie să renunțe la cererile de reconvenționale și să cedeze o parte dintr-un imobil pe care îl deținea legal în favoarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril.

5.2. Aceeași inculpată, în luna februarie 2014, a primit promisiunea achitării de către inculpatul Babiuc Constantin Gavril a unui sejur de zece zile la Hotelul IAKI din stațiunea Mamaia, județul Constanța, pentru luna iulie 2014, în scopul neîndeplinirii atribuțiilor de serviciu, în sensul celor prezentate la punctul 5.1. din actul de sesizare a instanței.

- **Vega Isabela Zorica** pentru săvârșirea infracțiunilor de *complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit*, prev. de art. 48 C.pen. raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. și *uz de fals (2 infracțiuni aflate în concurs real)*, prev. de art. 323 C.pen., cu aplicarea art. 5 alin.1 C.pen.

În fapt, s-a reținut că:

6.1. Inculpata Vega Isabela Zorica l-a sprijinit pe inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru ca acesta, în data de 12.05.2014, să pronunțe o hotărâre ilegală în dosarul 4403/285/2013, cunoscând faptul că acțiunea promovată în vederea pronunțării acestei hotărâri se întemeiază pe două adeverințe false, fapte prin care s-au adus prejudicii patrimoniului Primăriei Comunei Marginea.

6.2 Inculpata Vega Isabela Zorica, în intervalul august 2013-mai 2014, a utilizat în cadrul procesului civil înregistrat sub numărul 4403/285/2013, două adeverințe emise de către inculpatul Onufrei Ioan, ambele având menționate același număr fictiv, respectiv 7200 din 08.08.2013, cunoscând că aceste adeverințe atestă fapte neconforme realității, obținând în urma utilizării lor o hotărâre nelegală.

- **Onufrei Ioan** pentru săvârșirea infracțiunilor de *complicitate la abuz în serviciu care a avut ca urmare obținerea pentru altul a unui folos necuvenit*, prev. de art. 48 raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. și *fals intelectual (2 infracțiuni aflate în concurs real)*, prev. și ped. de art. 289 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen., art. 321 alin. 1 C.pen.;

În fapt, s-a reținut de către procuror că:

7.1 inculpatul Onufrei Ioan, în calitate de primar al Comunei Marginea, a întocmit și semnat două adeverințe, în lunile mai 2014, respectiv august 2013, cărora le-a atribuit numărul fictiv 7.200/2013, prin care a atestat fapte neconforme realității, cunoscând că urmau să fie utilizate în cadrul unui proces civil și, în urma utilizării cărora, Primăria Comunei Marginea a fost deposedată în mod ilegal de o suprafață de 1200 m.p.

- **Prelipcean Constantin Mihai** pentru săvârșirea infracțiunilor de *favorizarea făptuitorului*, prev. de art. 269 alin. 1 C.pen. și *instigare la compromitere a intereselor justiției*, prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 277 alin. 1 C.pen.;

Sub aspectul situației de fapt, la secțiunea III, pct. 8 din rechizitoriu, s-a reținut că:

8.1 Inculpatul Prelipcean Constantin Mihai, în intervalul 19.05.2014-22.05.2014, i-a solicitat martorului Asmarandei Gheorghe Marius, ofițer de poliție judiciară în cadrul D.N.A.-S.T. Suceava, să-i furnizeze informații confidențiale, să-i dezvăluie mijloace de probă din dosarul D.N.A. 353/P/2013 privind situația procesuală a inculpatului Babiuc Constantin Gavril, lucru pe care martorul Asmarandei Gheorghe Marius l-a dus la îndeplinire, la data de 22.05.2014, fiind autorizat ca investigator cu identitate reală în acest sens.

8.2 Același inculpat a utilizat informațiile obținute și le-a transmis mai departe inculpatului Babiuc Constantin Gavril în data de 24.05.2014, cu scopul vădit de a-l sprijini pe acesta din urmă pentru a se sustrage urmăririi penale.

- **Țițășă Victoria** pentru săvârșirea infracțiunilor de *dare de mită*, prev. de art. 255 alin. 1 C.pen. din 1968 raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen.; *cumpărare de influență*, prev. de art. 292 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și *complicitate la cumpărare de influență*, prev. de art. 48 C.pen. raportat la art. 292 alin. 1 C.pen. și la art. 6 din Legea nr. 78/2000;

În fapt, organele de urmărire penală au reținut că inculpata Țițășă Victoria:

9.1. În intervalul 2013-2014, i-a oferit inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, suma de 500 euro și mai multe produse alimentare, folos ilicit în urma căruia inculpatul a pronunțat o hotărâre favorabilă numitei Țițășă Victoria, în dosarul nr. 3896/285/2012, și, totodată, a promis că va interveni în recursul declarat de către intimați în același dosar, prin influențarea unui număr de trei judecători din cadrul Tribunalului Suceava, investiți cu soluționarea acestuia.

9.2. Inculpata Țițășă Victoria a sprijinit-o și a intermediat oferirea de către Solovăstru Ancuța Alina inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, produse alimentare și promisiunea sumei de 1000 euro, în scopul utilizării influenței de către inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, pe lângă judecători investiți cu soluționarea unei cauze civile, în vederea obținerii unei hotărâri favorabile inculpatei Solovăstru Ancuța Alina.

- **Solovăstru Ancuța Alina** pentru săvârșirea infracțiunii de *cumpărare de influență*, prev. de art. 292 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000;

S-a reținut **în fapt**, că inculpata **Solovăstru Ancuța Alina**:

10.1. în intervalul 2013-2014, i-a oferit inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică bunuri alimentare, băuturi alcoolice și promisiunea sumei de 1000 euro, în schimbul intervenției pe care inculpatul a asumat-o că o va exercita pe lângă un judecător din cadrul Judecătoriei Rădăuți, pentru soluționarea favorabilă a dosarului cu numărul 224/285/2014.

- **Cociorvan Maria** pentru săvârșirea infracțiunii de *cumpărare de influență în formă continuată* (2 acte materiale), prev. de art. 292 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen., constând în aceea că:

11.1 în intervalul martie – aprilie 2014, a oferit inculpatului Bărbuță Bogdan Ailarion Costică, care în intervalul martie-aprilie 2014, în baza aceleiași rezoluții infracționale, produse alimentare, iar, ulterior suma de 1000 euro, în schimbul promisiunii că acesta va interveni pe lângă un judecător de la Judecătoria Rădăuți, pentru ca acesta să pronunțe o hotărâre favorabilă inculpatei Cociorvan Maria, în dosarul 4427/285/2012.

- **Panțîru Silvia** pentru săvârșirea infracțiunii de *complicitate la cumpărare de influență în formă continuată* (2 acte materiale), prev. de art. 48 C.pen. raportat la art. 292 alin. 1 C.pen. și la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen., constând în aceea că:

12.1 a sprijinit și a intermediat oferirea de către inculpata Cociorvan Maria inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, care în intervalul martie-aprilie 2014, în baza aceleiași rezoluții infracționale, produse alimentare, iar, ulterior suma de 1000 euro, în schimbul promisiunii că acesta va interveni pe lângă un judecător de la Judecătoria Rădăuți, pentru ca acesta să pronunțe o hotărâre favorabilă inculpatei Cociorvan Maria, în dosarul 4427/285/2012.

- **S.C. Nikodemus -Babiuc Exim S.R.L.** pentru săvârșirea infracțiunii de *spălare de bani*, prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea 656/2002, cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen., constând în aceea că:

13.1. prin reprezentant legal, inculpatul Babiuc Constantin Gavril în numele persoanei juridice a înstrăinat, în data de 29.07.2011 martorului Bodnărescu Gheorghe, reprezentant legal al S.C. Priky Com Construct S.R.L., imobilul situat în strada piața Unirii nr.67 din municipiul Rădăuți, cunoscând că a fost dobândit în urma săvârșirii de infracțiuni, în scopul ascunderii originii ilicite a acestuia.

B. Camera preliminară

Prin **încheierea penală din 17 iunie 2016**, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în **dosarul nr. 1262/33/2014** al Curții de Apel Cluj, în baza art. 345 C.proc.pen., s-au admis excepțiile formulate de inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Dîmbu Dumitru, Olărean Aurel, Babiuc Constantin Gavril, Prandea Daniela Mariana, Vega Isabela Zorica și Prelipcean Constantin Mihai, implicit și cu privire la inculpații Panțiru Silvia, Solovăstru Ancuța Alina, Cociorvan Măria, S.C. Nikodemus-Babiuc Exim SRL, Onufrei Ioan și Tîcșă Victoria și, în temeiul art. 280 – 282 C.proc.pen. s-a dispus:

- anularea parțială a ordonanței de începere a urmăririi penale din 18.06.2016 față de inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Dîmbu Dumitru, Olărean Aurel, Babiuc Constantin Gavril, Prandea Daniela Mariana, Vega Isabela Zorica și Prelipcean Constantin Mihai, Popescu Cezar Radu, Panțiru Silvia, Solovăstru Ancuța Alina, Cociorvan Măria, Tîcșă Victoria și Samoilă Luchian, (f. 64 - 89, vol. 1 dos. u.p);

- anularea ordonanței de extindere a cercetărilor penale și de începere a urmăririi penale din data de 16.07.2014 față de inculpatul Dîmbu Dumitru, (f. 90 - 97, vol. 1 dos. u.p);

- anularea ordonanței de extindere a cercetărilor penale și de începere a urmăririi penale din data de 17.09.2014 față de inculpatul Dîmbu Dumitru și Babiuc Constantin Gavril, (f. 98- 115, vol. 1 dos. u.p);

- anularea ordonanței de extindere a cercetărilor penale și de începere a urmăririi penale din data de 30.07.2014 față de Onufrei Ioan și Vega Isabela Zorica, Babiuc Constantin Gavril, S.C. Nikodemus- Babiuc Exim S.R.L., Gabor Vasile și Dîmbu Dumitru (f. 116 - 121, vol. 1 dos. u.p);

- anularea ordonanței de extindere a cercetărilor penale și de începere a urmăririi penale din data de 08.09.2014 față de Olărean Aurel (f. 122 - 124, vol. 1 dos. u.p);

- anularea ordonanței de extindere a cercetărilor penale și de începere a urmăririi penale din data de 31.07.2014 față de Burciu Oana (f. 125 - 126, vol. 1 dos. u.p);
- anularea ordonanței de extindere a cercetărilor penale și de începere a urmăririi penale din data de 22.06.2014 față de Babiuc Constantin Gavril (f. 127 - 132, vol. 1 dos. u.p);
- anularea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 23.06.2014 față de inculpatul Dîmbu Dumitru (f. 1-6, vol. 22 dos. u.p);
- anularea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 16.07.2014 față de inculpatul Dîmbu Dumitru (f. 7 - 10, vol. 22 dos. u.p);
- anularea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 22.09.2014 față de inculpatul Dîmbu Dumitru (f. 11-15, vol. 22 dos. u.p);
- anularea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 22.06.2014 față de inculpata Vega Isabela Zorica (f. 16-17, vol. 22 dos. u.p);
- anularea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 04.08.2014 față de inculpata Vega Isabela Zorica (f. 18-20, vol. 22 dos. u.p);
- anularea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 15.07.2014 față de inculpata Prandea Daniela Mariana (f. 21 - 24, vol. 22 dos. u.p);
- anularea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 16.09.2014 față de inculpatul Onufrei Ioan (f. 25 - 27, vol. 22 dos. u.p);
- anularea Ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 22.06.2014 față de inculpata Solovăstru Ancuța Alina (f. 28 - 29, vol. 22 dos. u.p);
- anularea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 23.06.2014 față de inculpatul Prelipcean Constantin Mihai (f. 30 - 32, vol. 22 dos. u.p);
- anularea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 22.06.2014 față de inculpata Tîcșă Victoria (f. 33 - 35, vol. 22 dos. u.p);
- anularea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 08.08.2014 față de inculpata Cociorvan Maria(f. 36 - 37, vol. 22 dos. u.p);
- anularea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 08.08.2014 față de inculpata Panțîru Silvia (f. 38 - 40, vol. 22 dos. u.p);
- anularea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 22.06.2014 față de inculpatul Babiuc Constantin Gavril (f. 41 - 47, vol. 22 dos. u.p);
- anularea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 04.08.2014 față de inculpatul Babiuc Constantin Gavril (f. 47 - 50, vol. 22 dos. u.p);
- anularea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 22.09.2014 față de inculpatul Babiuc Constantin Gavril (f. 51 - 54, vol. 22 dos. u.p);
- anularea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 15.09.2014 față de inculpata S.C. Nikodemus-Babiuc Exim S.R.L. (f. 55 - 57, vol. 22 dos. u.p);

- anularea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 22.06.2014 față de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică (f. 58 - 63, vol. 22 dos. u.p);

- anularea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 11.09.2014 față de inculpatul Olărean Aurel S.R.L. (f. 64 - 67, vol. 22 dos. u.p);

- anularea ordonanței din data de 21.05.2014 de autorizare a ofițerului de poliție judiciară Asmarandei Gheorghe Marius să desfășoare anumite activități în calitate de investigator cu identitate reală (f. 1-10, vol. 20 dos. u.p);

- anularea ordonanței din data de 22.05.2014 prin care s-a dispus autorizarea cu titlu provizoriu de la data de 22.05.2014 ora 16:00 până la data de 24.05.2014, ora 16:00 a interceptării și înregistrării convorbirilor și comunicărilor telefonice purtate de către Asmarandei Gheorghe Marius și Prelipcean Constantin Mihai, precum și supravegherea video - audio sau prin fotografiere a numiților Asmarandei Gheorghe Marius și Prelipcean Constantin Mihai (f. 67 - 75, vol. 20 dos. u.p);

- anularea autorizației nr. 5 din data de 22.05.2014 pentru interceptarea și înregistrarea cu titlu provizoriu pe bandă magnetică ori pe alt tip de suport de convorbiri/comunicări telefonice, conform art. 141 alin. 1 și 2 C.proc.pen. (f. 76, vol. 20 dos. u.p);

- anularea dispozițiilor de trimitere în judecată a inculpaților Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Dîmbu Dumitru, Olărean Aurel, Babiuc Constantin Gavril, Prandea Daniela Mariana, Vega Isabela Zorica, Prelipcean Constantin Mihai, Panțîru Silvia, Solovăstru Ancuța Alina, Cociorvan Măria, S.C. Nikodemus-Babiuc Exim, Onufrei Ioan și Tîcșă Victoria, din cuprinsul rechizitoriul emis la data de 03.10.2014 în dosarul nr. 353/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA - Secția de combatere a corupției București (pag. 336 - 341, vol. 1 dos. u.p);

II. În baza art. 345 C.p.p., s-au admis, în parte, excepțiile formulate de către inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Dîmbu Dumitru, Olărean Aurel, Babiuc Constantin Gavril, Prandea Daniela Mariana, Vega Isabela Zorica și Prelipcean Constantin Mihai implicit și cu privire la inculpații Panțîru Silvia, Solovăstru Ancuța Alina, Cociorvan Măria, S.C. Nikodemus-Babiuc Exim, Onufrei Ioan și Tîcșă Victoria și, în consecință, în temeiul art. 102 alin. 2 și 3 C.proc.pen., s-a dispus ***excluderea următoarelor probe:***

- procesul-verbal, încheiat la data de 23.05.2014, de redare în formă scrisă a convorbirii telefonice purtată de către Prelipcean Constantin Mihai în data de 22.05.2014, (f. 56-57, vol. 5 dos. u.p.);

- procesul- verbal încheiat la data de 23.05.2014 de redare în formă scrisă a convorbirii telefonice purtată de către Prelipcean Constantin Mihai în ziua de 22.05.2014, (f. 58-59, vol 5 dos. u.p.);

- procesul-verbal, încheiat la data de 23.05.2014, de redare în formă scrisă a conversației purtate în mediul ambiant în ziua de 22.05.2014, (f. 60 - 73, vol. 5 dos. u.p.) între numiții Prelipcean Constantin Mihai și Asmarandei Gheorghe Marius și planșa fotografică (f. 74 - 78 vol. 5 dos. u.p);

- procesul-verbal, încheiat la data de 17.06.2014, de redare în formă scrisă a conversației purtată în mediul ambiental în ziua de 26.05.2014 între numiții Dîmbu Dumitru și Asmarandei Gheorghe Marius, (f. 79 - 85, vol. 5 dos. u.p);
- procesul-verbal, încheiat la data de 19.06.2014, de redare în formă scrisă a conversației purtată în mediul ambiental în ziua de 30.05.2014 între numiții Dîmbu Dumitru și Asmarandei Gheorghe Marius, (f. 86 - 89, vol. 5 dos. u.p);
- declarațiile martorului Asmarandei Gheorghe Marius din data de 21.05.2014, (f. 269 -273, vol. 4 dos. u.p.) din data de 23.05.2014, (f. 274 - 277, vol. 4 dos. u.p) din data de 13.06.2014, (f. 278 - 283, vol. 4, dos. u.p.);
- procesul-verbal, întocmit de către procuror la data de 23.07.2014, cu privire la constatarea efectuării activităților cu ocazia autorizării instigatorului cu identitate reală, autorizare dispusă prin Ordonanța 353/P/2013 din data de 21.05.2014, (f. 11 - 12, vol. 20, dos. u.p.);
- procesul-verbal, încheiat la data de 21.05.2014 de către procuror, de întocmire a unei ordonanțe de începere a urmăririi penale din data de 06.02.2014, în care s-a descris în mod real situația de fapt ce face obiectul cercetărilor în dosarul penal nr. 353/P/2013 și în care s-a menționat fictiv faptul că în cauză s-a dispus începerea urmăririi penale „in personam” față de persoanele cercetate, ordonanță care conține un număr de 8 file, (f. 13 - 14, vol. 20 dos. u.p);
- procesul- verbal încheiat la data de 23.05.2014 de către ofițerii de poliție judiciară din cadrul D.N.A. de predare a Ordonanței de începere a urmăririi penale nr. 353/P/2013 din data de 06.02.2014 compusă din 8 file menționată mai sus, (f. 16, vol. 20, dos. u.p.);
- ordonanța de începere a urmăririi penale din data de 06.02.2014, în care s-a descris în mod real situația de fapt ce face obiectul cercetărilor în dosarul penal nr. 353/P/2013 și în care s-a menționat fictiv faptul că, în cauză s-a dispus începerea urmăririi penale „in personam” față de persoanele cercetate, ordonanță care conține un număr de 8 file, (f. 16 - 23 vol. 20 dos. u.p);
- procesul-verbal încheiat la data de 21.05.2014 de redare în formă scrisă a conversației purtată în mediul ambiental în ziua de 30.04.2014 în biroul lui Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, (f. 1 - 7, vol. 7 dos. u.p);
- procesul-verbal încheiat la data de 19.05.2014 de redare în formă scrisă a conversației purtată în mediul ambiental în ziua de 07.05.2014 în biroul lui Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, (f. 8 -11, vol. 7 dos. u.p);
- procesul-verbal încheiat la data de 21.05.2014 de redare în formă scrisă a conversației purtată în mediul ambiental în ziua de 30 aprilie 2014 în biroul lui Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, (f. 1 - 7, vol. 7 dos. u.p);
- declarație de suspect Bărbuță Bogdan Ilarion Costică din data de 22.06.2014 și procesul -verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 22.06.2014, (f. 1-9, vol. 11, dos. u.p.);
- declarația inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică din data de 22.06.2014 și procesul -verbal din data de 22.06.2014 de aducere la cunoștință a inculpării, (f. 10 - 19, vol. 11, dos. u.p);

- declarație de suspect Dîmbu Dumitru din data de 23.06.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 23.06.2014, (f. 34 - 44, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de inculpat Dîmbu Dumitru din data de 23.06.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 23.06.2014, (f. 45 - 54, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspect Dîmbu Dumitru din data de 16.07.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 16.07.2014, (f. 55 - 61, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de inculpat Dîmbu Dumitru din data de 16.07.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 16.07.2014, (f. 62 - 68, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspect Dîmbu Dumitru din data de 05.08.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 05.08.2014, (f. 69 - 73, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspect Dîmbu Dumitru din data de 22.09.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 22.09.2014, (f. 74-81, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de inculpat Dîmbu Dumitru din data de 22.09.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 22.09.2014, (f. 82 - 89, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspect Babiuc Constantin Gavril din data de 22.06.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 22.06.2014, (f. 90 - 103, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de inculpat Babiuc Constantin Gavril din data de 23.06.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 22.06.2014, (f. 104 - 114, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspect Babiuc Constantin Gavril din data de 04.08.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 04.08.2014, (f. 115-119, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de inculpat Babiuc Constantin Gavril din data de 04.08.2014 (f. 120 - 121, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspect Babiuc Constantin Gavril din data de 22.09.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 22.09.2014, (f. 122 - 126, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de inculpat Babiuc Constantin Gavril din data de 22.09.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 22.09.2014, (f. 127 - 133, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de inculpat Babiuc Constantin Gavril din data de 23.06.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 22.06.2014, (f. 104 - 114, vol. 11, dos. u.p.);
- procesul - verbal de îndreptare a erorii materiale din data de 22.09.2014, (f. 134- 135, vol. 11, dos. u.p.);

- declarație de suspect Olărean Aurel din data de 23.06.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 23.06.2014, (f. 138 - 142, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspect Olărean Aurel din data de 11.09.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 11.09.2014, (f. 143-151, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de inculpat Olărean Aurel din data de 11.09.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 11.09.2014, (f. 152 - 160, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspectă Prandea Daniela Mariana din data de 15.06.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 15.07.2014, (f. 161 - 173, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de inculpat Prandea Daniela Mariana din data de 15.06.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 15.07.2014, (f. 174-181, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspect Prelipcean Constantin Mihai din data de 23.06.2014 și procesul -verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 23.07.2014, (f. 182 - 188, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de inculpat Prelipcean Constantin Mihai din data de 23.06.2014 și procesul -verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 23.07.2014, (f. 189- 193, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspect Onufrei Ioan din data de 31.07.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 31.07.2014, (f. 194-201, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de inculpat Onufrei Ioan din data de 16.09.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 16.09.2014, (f. 202 - 208, vol 11, dos. u.p.);
- declarație de suspectă Vega Isabela Zorica din data de 22.06.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 22.06.2014, (f. 209 - 214, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de inculpată Vega Isabela Zorica din data de 22.06.2014 (f. 215 - 216, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de inculpată Vega Isabela Zorica din data de 04.07.2014 (f. 217 - 220, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspectă Vega Isabela Zorica din data de 04.08.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 04.08.2014 (f. 221 - 228, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspectă Panțiru Silvia din data de 22.06.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 22.06.2014 (f. 229 - 233, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de inculpată Panțiru Silvia din data de 12.08.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 12.08.2014 (f. 234 - 239, vol. 11, dos. u.p.);

- declarație de suspectă Tîcșă Victoria din data de 22.06.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 22.06.2014 (f. 240 - 245, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de inculpată Tîcșă Victoria din data de 22.06.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 22.06.2014 (f. 246 - 247, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspectă Cociorvan Maria din data de 22.06.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 22.06.2014 (f. 248 - 252, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de inculpată Cociorvan Maria din data de 12.08.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 12.08.2014 (f. 253 - 258, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspectă Solovăstru Ancuța Alina din data de 22.06.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 22.06.2014 (f. 259 - 263, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspect Popescu Cezar din data de 22.06.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 22.06.2014 (f. 265 - 269, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspect Luchian Samoilă din data de 23.06.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 23.06.2014 (f. 270 - 275, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspectă Burciu Oana din data de 31.07.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 31.07.2014 (f. 276 - 280, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspectă Burciu Oana din data de 16.09.2014 (f. 281 - 286, vol. 11 dup)
- declarație de suspect Gabor Vasile din data de 05.08.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 05.08.2014 (f. 287 - 294, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspect Gabor Vasile din data de 16.09.2014 (f. 295 - 299, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de inculpat S.C. Nikodemus „Babiuc” Exim S.R.L. din data de 15.09.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 15.09.2014 (f. 300 - 305, vol. 11, dos. u.p.);
- declarație de suspect S.C. Nikodemus „Babiuc” Exim S.R.L. din data de 15.09.2014 și procesul - verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din data de 15.09.2014 (f. 306 - 311, vol. 11, dos. u.p.).

III. În baza art. 345 C.proc.pen., s-au admis excepțiile și cererile formulate de inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Dîmbu Dumitru, Olărean Aurel, Babiuc Constantin Gavril, Prandea Daniela Mariana, Vega Isabela Zorica, Prelipcean Constantin Mihai implicit și cu privire la inculpații Panțîru Silvia, Solovăstru Ancuța Alina, Cociorvan Maria, S.C. Nikodemus-Babiuc Exim SRL, Onufrei Ioan și Tîcșă Victoria, referitoare la *neregularitatea rechizitoriului* și, în consecință, s-a constatat neregularitatea rechizitoriului emis la data de 3 octombrie 2014 în dosarul 353/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de

Casație și Justiție - Secția de Combatere a Corupției DNA - Secția de combatere a corupției București după cum urmează:

- descrierea deficitară în fapt și în drept a infracțiunilor de: abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit (în formă continuată), prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000, actualizată, rap. la art. 297 alin. 1 din C.pen. , cu aplic. art. 5 alin. 1 din C.pen. , cu aplic. art. 35 din C.pen. (69 acte materiale); abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000, actualizată, rap. la art. 297 alin. 1 din C.pen. , cu aplic. art. 5 alin. 1 din C.pen. ; complicitate la șantaj, prev. de art. 48 rap. la art. 207 alin. 1 și 3 din C.pen. cu referire la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000; complicitate la luare de mită, prev. de art. 48 C.pen. rap. la 289 alin. 1 din C.pen. cu referire la art. 7 din Legea nr. 78/2000 rap.; trafic de influență (3 infracțiuni dintre care una continuată), prev. de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 alin. 1 din C.pen. ; luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 7 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen.; abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 din C.pen. , reținute în sarcina inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice, în accepțiunea elementelor constitutive ale infracțiunilor care fac obiectul sesizării instanței;

- descrierea deficitară în fapt și în drept a infracțiunilor de: complicitate la șantaj, prev. de art. 48 rap. la art. 207 alin. 1 și 3 din C.pen. cu referire la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000; trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 din Legea nr. 78/2000; favorizarea făptuitorului (6 infracțiuni, între care o infracțiune în formă continuată), prev. de art. 269 alin. 1 Cp.; instigare la compromiterea intereselor justiției, prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 277 alin. 1 și 2 C.pen.; instigare la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. și ped. de art. 47 C.pen. rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. cu ref. la art. 13² din Legea nr. 78/2000; folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, de bunuri ori alte foloase necuvenite prev. și ped. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 și abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru altul un folos necuvenit, prev. și ped. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen., reținute în sarcina inculpatului Dîmbu Dumitru într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice, în accepțiunea elementelor constitutive ale infracțiunilor care fac obiectul sesizării instanței;

- descrierea deficitară în fapt și în drept a infracțiunilor de: complicitate la șantaj, prev. de art. 48 rap. la art. 207 alin. 1 și 3 din C.pen., rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000; abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. și ped. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen.; șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 din C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (3 acte materiale), reținute în sarcina inculpatului Olărean Aurel într-un

mod susceptibil de a produce consecințe juridice, în accepțiunea elementelor constitutive ale infracțiunilor care fac obiectul sesizării instanței;

- descrierea deficitară în fapt și în drept a infracțiunilor de: complicitate la abuz în serviciu în formă continuată, prev. de art. 48 din C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000, actualizată, rap. la art. 297 alin. 1 din C.pen. cu aplic. art. 5 alin. 1 din C.pen., cu aplic. art. 35 din C.pen. (69 acte materiale); complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 48 din C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000, actualizată, rap. la art. 297 alin. 1 din C.pen. cu aplic. art. 5 alin. 1 din C.pen.; șantaj, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 din C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000; dare de mită, prev. de art. 290 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000; cumpărare de influență, prev. de art. 292 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. 1 din C.pen. ; spălare de bani, prev. și ped. de art. 29 alin. 1 lit.a din Legea 656/2002, cu aplic.art. 5 alin.1 C.pen. (2 infracțiuni), reținute în sarcina inculpatului Babiuc Constantin Gavril, într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice, în accepțiunea elementelor constitutive ale infracțiunilor care fac obiectul sesizării instanței;

- descrierea deficitară în fapt și în drept a infracțiunilor de: complicitate la șantaj prev. de art. 48 rap. la art. 207 alin. 1 și 3 din C.pen. cu referire la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000; luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 din C.pen. rap. la art. 7 din Legea nr. 78/2000, reținute în sarcina inculpatei Prandea Daniela Mariana, într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice, în accepțiunea elementelor constitutive ale infracțiunilor care fac obiectul sesizării instanței;

- descrierea deficitară în fapt și în drept a infracțiunilor de: complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 48 din C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 din C.pen.; uz de fals (2 infracțiuni aflate în concurs real), prev. și ped. de art. 323 C.pen., cu aplic.art. 5 alin.1 C.pen. reținute în sarcina inculpatei Vega Isabela Zorica, într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice, în accepțiunea elementelor constitutive ale infracțiunilor care fac obiectul sesizării instanței;

- descrierea deficitară în fapt și în drept a infracțiunilor de: favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin. 1 C.pen.; instigare la compromitere a intereselor justiției prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 277 alin. 1 C.pen., reținute în sarcina inculpatului Prelipcean Constantin Mihai, într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice, în accepțiunea elementelor constitutive ale infracțiunilor care fac obiectul sesizării instanței;

- descrierea deficitară în fapt și în drept a infracțiunilor de: complicitate la abuz în serviciu care a avut ca urmare obținerea pentru altul a unui folos necuvenit, prev. de art.48 rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000, actualizată, rap. la art. 297 alin. 1 din C.pen.; fals intelectual (2 infracțiuni aflate în concurs real), prev. și ped. de art. 289 alin. 1 vechiul Cod Penal, cu aplic.art.5 alin.1 din C.pen., art.321 alin. 1 C.pen., reținute în sarcina inculpatului Onufrei Ioan, într-un mod

susceptibil de a produce consecințe juridice, în accepțiunea elementelor constitutive ale infracțiunilor care fac obiectul sesizării instanței;

- descrierea deficitară în fapt și în drept a infracțiunilor de: dare de mită prev. de art. 255 alin. 1 din Codul penal 1968 rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen.; cumpărare de influență art. 292 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000; complicitate la cumpărare de influență prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 292 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, reținute în sarcina inculpatei Țicșă Victoria, într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice, în accepțiunea elementelor constitutive ale infracțiunilor care fac obiectul sesizării instanței;

- descrierea deficitară în fapt și în drept a infracțiunilor de: cumpărare de influență, prev. de art. 292 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, reținute în sarcina inculpatei Solovăstru Ancuța Alina într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice, în accepțiunea elementelor constitutive ale infracțiunilor care fac obiectul sesizării instanței;

- descrierea deficitară în fapt și în drept a infracțiunilor de: complicitate la cumpărare de influență în formă continuată (2 acte materiale), prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 292 alin. 1 C.pen. și la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen., reținute în sarcina inculpatei Panțiru Silvia într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice, în accepțiunea elementelor constitutive ale infracțiunilor care fac obiectul sesizării instanței;

- descrierea deficitară în fapt și în drept a infracțiunilor de: cumpărare de influență în formă continuată (2 acte materiale), prev. de art. 292 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen., reținute în sarcina inculpatei Cociorvan Măria într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice, în accepțiunea elementelor constitutive ale infracțiunilor care fac obiectul sesizării instanței;

- descrierea deficitară în fapt și în drept a infracțiunilor de: spălare de bani, prev. și ped. de art. 29 alin.1 lit.a din Legea 656/2002, cu aplic. art. 5 alin.1 C.pen., reținute în sarcina inculpatei S.C. Nikodemus-Babiuc Exim S.R.L. într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice, în accepțiunea elementelor constitutive ale infracțiunilor care fac obiectul sesizării instanței;

- omisiunea indicării tuturor persoanelor ce au calitate în acest proces penal și locul unde urmează a fi citate, respectiv al omisiunii indicării subiectului pasiv al infracțiunilor de abuz în serviciu și complicitate la abuz în serviciu, respectiv Primăria mun. Rădăuți, Primăria comunei Marginea, jud. Suceava, Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava și Tribunalul Suceava pentru Judecătoria Rădăuți.

S-au respins celelalte cereri și excepții invocate de către inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Dîmbu Dumitru, Olărean Aurel, Babiuc Constantin Gavril, Prandea Daniela Mariana și Vega Isabela Zorica.

S-a dispus comunicarea încheierii, conform art. 345 alin.2. C.proc.pen., Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA - Secția de Combatere a Corupției București în vederea remedierii neregularităților expuse mai sus, constatate în actul de sesizare, procurorul care a întocmit rechizitoriul din data de 3 octombrie 2014 în dosar nr. 353/P/2013 urmând a comunica

judecătorului de cameră preliminară al Curții de Apel Cluj dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei conform art. 345 alin.3 C.proc.pen.

Prin **încheierea penală nr. 675 din 5 decembrie 2017**, pronunțată în dosarul **nr.1262/33/2014** al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art.6 și art.13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și al art.488⁶ din Codul de procedură penală, **s-a admis contestația** formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția judiciar penală **privind durata procesului penal** în dosarul nr.1262/33/2014 al Curții de Apel Cluj.

S-a stabilit termen pentru data de **14 martie 2018**, până la care să se finalizeze procedura de camera preliminară la Curtea de Apel Cluj, în dosarul nr.1262/33/2014, precum și data de **17 septembrie 2018**, termen până la care, în prezenta cauză, nu se va putea formula contestație cu privire la durata procesului.

Prin **încheierea nr.22 din 16 ianuarie 2018** pronunțată în dosarul nr.47/1/2018 al Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a respins ca nefondată, cererea de soluționare a conflictului pozitiv de competență formulată de petentul Gabor Vasile.

Prin **încheierea penală nr. 1 din 15 aprilie 2019** pronunțată în dosarul nr. 1262/33/2014 al Curții de Apel Cluj, în baza art. 346 alin.3 lit. a) C.proc.pen. rap. la art. 6 din Conv.EDO s-a dispus **restituirea cauzei** ce face obiectul dosarului privind pe inculpații Babiuc Constantin Gavril, Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Cociorvan Maria (decedată), Dîmbu Dumitru, Olărean Aurel, Onufrei Ioan, Panțîru Silvia, Prandea Daniela - Mariana, Prelipcean Constantin Mihai, S.C. Nikodemus-Babiuc Exim S.R.L., Solovăstru Ancuța Alina, Țicșă Victoria și Vega Isabela Zorica, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție -Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție.

Prin **încheierea penală nr. 638 din 19 decembrie 2019** pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, au fost admise contestațiile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție și de inculpații Babiuc Constantin-Gavril, Bărbuță Bogdan-Ilarion Costică, Dîmbu Dumitru și Prandea Daniela-Mariana împotriva încheierii penale din data de 17 iunie 2016 și încheierii penale nr.1 din data de 15 aprilie 2019, pronunțate de judecătorul de cameră preliminară de la Curtea de Apel Cluj - Secția penală și de minori.

S-au desființat încheierile mai sus-menționate și, rejudecând:

S-a constatat **nulitatea absolută a măsurilor de supraveghere tehnică, respectiv a înregistrărilor audio-video în mediul ambiantal**, efectuate cu aparatura tehnică pusă la dispoziție de către Serviciul Român de Informații, dispuse în baza: încheierii nr. 16 din 23.01.2014, și a autorizației nr. 16 din 23.01.2014, încheierii nr. 33 din 07.02.2014 și mandatului de supraveghere tehnică nr.33/UP din 07.02.2014, încheierii nr. 48 din 06.03.2014 și a mandatului de supraveghere tehnică nr.48/UP din 06.03.2014, încheierii nr.57 din 18.03.2014, și a mandatului de supraveghere tehnică nr.57/UP din

18.03.2014, încheierii nr. 61 din 21.03.2014 și a mandatului de supraveghere tehnică nr.61/UP din 21.03.2014, încheierii nr. 81 din 03.04.2014 și a mandatului de supraveghere tehnică nr.81/UP din 03.04.2014, încheierii nr. 96 din 15.04.2014 și a mandatului de supraveghere tehnică nr.95/UP din 15.04.2014, încheierii nr. 109 din 29.04.2014 și a mandatului de supraveghere tehnică nr.108/UP din 29.04.2014, încheierii nr. 144 din 05.06.2014 și a mandatului de supraveghere tehnică nr.142/UP din 05.06.2014, încheierii nr. 210 din 09.09.2014 și a mandatului de supraveghere tehnică nr.208/UP din 09.09.2014, emise de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel București și a ordonanței nr.353/P/2013 din 22.05.2014 a Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a corupției și a autorizației nr.5 din 22.05.2014, confirmate prin încheierea nr. 134 din 23.05.2014 și a mandatului de supraveghere tehnică nr.132/UP din 23.05.2014, emise de de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel București și a celor efectuate în baza mandatelor de siguranță națională nr.001808 din 15.02.2013, nr. 005678 din 14.08.2013, nr. 007678 din 05.11.2013 emise de ÎCCJ.

În baza art. 102 alin. 2-3 C.proc.pen., **au fost excluse** din materialul probator datele obținute prin procedeele probatorii menționate, respectiv notele de redare de către SRI - UM 0822 Suceava, procesele verbale și planșele fotografice, obținute în baza mandatelor menționate și suportii optici aferenți.

S-a dispus îndepărtarea de la dosarul cauzei a acestor mijloace de probă și a suportilor optici, precum și eliminarea referirilor la aceste mijloace de probă și eliminarea redării conținutului acestor mijloace de probă din cuprinsul rechizitoriului nr. 353/P/2013 din data de 03.10.2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției (excludere fizică prin intervenție directă).

În baza art.346 alin.4 C.proc.pen., **s-a constatat legalitatea sesizării instanței prin rechizitoriul 353/P/2013 din data de 03.10.2014** al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției, legalitatea administrării probelor (cu excepția celor excluse), a efectuării actelor de urmărire penală și **s-a dispus începerea judecării** în cauza penală privind pe inculpații Babiuc Constantin-Gavril, Bărbuță Bogdan-Ilarion Costică, Cociorvan Măria (decedată), Dîmbu Dumitru, Olărean Aurel, Onufrei Ioan, Panțîru Silvia, Prandea Daniela-Mariana, Prelipcean Constantin Mihai, S.C. Nikodemus-Babiuc Exim S.R.L., Solovăstru Ancuța Alina, Țițeșă Victoria și Vega Isabela Zorica.

Prin **decizia nr. 257 din 25 martie 2021** pronunțată în dosarul nr. 628/1/2021 al Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a respins, ca inadmisibilă, contestația în anulare declarată de contestatorii Bărbuță Bogdan-Ilarion Costică, SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL, Dîmbu Dumitru și Babiuc Constantin-Gavrit împotriva încheierii nr. 638 din data de 19 decembrie 2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția Penală, pronunțate în dosarul nr.1262/33/2014.

C. Judecata în primă instanță

Prin sentința penală nr. 56 din data de 13 aprilie 2023 pronunțată de Curtea de Apel Cluj - Secția penală și de minori, în dosarul nr.1262/33/2014*, s-au hotărât următoarele:

I. În baza art.396 alin. 2 C.proc.pen. a fost condamnat inculpatul **Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** pentru comiterea infracțiunii de luare de mită, faptă descrisă la pct.1.5 din actul de sesizare al instanței. prev. de art. 289 alin.1 Cp rap la art.7 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen. la pedeapsa de **4 ani închisoare cu executare în regim de detenție.**

I-a fost aplicată inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a exercita profesia de judecător prev. de art.66 lit. g și art.289 alin.1 C.pen. pe o durată de 3 ani.

I-a fost aplicată inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și pedeapsa accesorie a interzicerii dreptului de a exercita profesia de judecător prev. de art.66 lit. g și art.289 alin.1 C.pen.

S-a dedus din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii, arestului preventiv și arestului la domiciliu din 22 iunie 2014 până la 2 iulie 2015.

În temeiul art.396 alin.5 C.proc.pen. a fost achitat inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru comiterea infracțiunilor de :

- abuz în serviciu în formă continuată prev. de art.297 alin.1 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.35 și art.5 C.pen., 2 infracțiuni - fapte descrise la pct.1.1 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen. ;

- complicitate la șantaj prev. de art.48 rap. la art.207 alin.1 și 3 C.pen. cu referire la art. 13¹ din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.1.2 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen.;

- complicitate la luare de mită prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. art. 289 alin.1 C.pen. rap la art.7 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.1.3 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- trafic de influență prev. de art. 291 alin.1 C.pen. rap. la art.7 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.1.4 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- trafic de influență prev. de art. 291 alin.1 C.pen. rap. la art.7 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.1.5 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- trafic de influență prev. de art. 291 alin.1 C.pen. rap. la art.7 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.35 alin.1 C.pen. și art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.1.6 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- abuz în serviciu prev. de art.297 alin.1 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 C.pen.- faptă descrisă la pct.1.7 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.

II. În baza art. art.396 alin.5 C.proc.pen. a fost achitat inculpatul **Dîmbu Dumitru**, sub aspectul comiterii infracțiunilor de:

- complicitate la șantaj prev. de art.48 rap. la art.207 alin.1 și 3 C.pen. cu referire la art. 13¹ din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 C.pen. -fapta descrisă la pct.2.1 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- trafic de influență prev. de art. 291 alin.1 C.pen. rap. la art.7 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.2.2 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- favorizarea infractorului în formă continuată-2 acte materiale - prev. de art.269 alin.1 cu aplic. art. 35 alin.1 C.pen. și art.5 C.pen. faptă descrisă la pct.2.3 din rechizitoriu în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- favorizarea infractorului prev. de art.269 alin.1 cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.2.4 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- folosirea, în orice mod, direc sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității în scopul obținerii, pentru sine sau pentru altul de bani, de bunuri ori alte foloase necuvenite prev. de art. 12 lit.b din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.2.5 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- instigare la compromiterea intereselor justiției prev. de art.47 C.pen. rap. la art.277 alin.1 și 2 C.pen., cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.2.6 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- abuz în serviciu prev. de art.297 alin.1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.2.7 din rechizitoriu în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- favorizarea infractorului prev. de art.269 alin.1 cu aplic. art.5 C.pen. și instigare la abuz în serviciu prev. de art.47 C.pen. rap. la art.297 alin.1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen., în concurs formal - faptă descrisă la pct.2.8 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- favorizarea infractorului, prev. de art.269 alin.1 cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.2.9 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- instigare la compromiterea intereselor justiției prev. de art.47 C.pen. rap. la art.277 alin.1 și 2 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.2.10 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen.;

- favorizarea infractorului prev. de art.269 alin.1 cu aplicarea art.5 C.pen., 2 infracțiuni- faptă descrisă la pct.2.11 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.

III. În conformitate cu prevederile art. art.396 alin.5 C.proc.pen. a fost achitat inculpatul **Olărean Aurel**, sub aspectul comiterii infracțiunilor de:

- complicitate la șantaj prev. de art.48 rap. la art.207 alin.1 și 3 C.pen. cu referire la art. 13¹ din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen. -faptă descrisă la pct.3.1 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen.;

- abuz în serviciu prev. de art.297 alin.1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.3.2 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.c C.proc.pen.;

- șantaj prev. de art.207 alin.1 și 3 C.pen. cu referire la art. 13¹ din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen. (3 acte materiale) - faptă descrisă la pct.3.3 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.

IV. În baza art. art.396 alin.5 C.proc.pena fost achitat inculpatul **Babiuc Constantin Gavril**, sub aspectul comiterii infracțiunilor de:

- complicitate la abuz în serviciu în formă continuată prev. de art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art. 297 alin.1 C.pen., art.35 C.pen. și art.5 C.pen. (69 de acte materiale) - faptă descrisă la pct.4.1 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- complicitate la abuz în serviciu prev. de art. 48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art. 297 alin.1 C.pen., art.35 C.pen. și art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.4.2 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- șantaj prev. de art.207 alin.1 și 3 C.pen. cu referire la art. 13¹ din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.4.3 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen.;

- dare de mită prev. de art.290 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.4.4 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- cumpărare de influență prev. de art. 292 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen. - faptă descrisă la pct.4.5 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- spălare de bani prev. de art.29 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002 cu aplicarea art. 5 C.pen., 2 infracțiuni - faptă descrisă la pct.4.6 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen.;

V. În baza art. art.396 alin.5 C.proc.pen., a fost achitată inculpata **Prandea Daniela Mariana**, sub aspectul comiterii infracțiunilor de:

- complicitate la șantaj prev. de art.48 rap. la art.207 alin.1 și 3 C.pen. cu referire la art. 13¹ din Legea nr.78/2000 și cu aplicarea art.5 C.pen. -faptă descrisă la pct.5.1 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- luare de mită prev. de art. 289 alin.1 C.pen. rap. la art.7 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.5.2 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen. .

VI. În baza art.396 alin.5 C.proc.pen., a fost achitată inculpata Vega Isabela Zorica, sub aspectul comiterii infracțiunilor de:

- complicitate la abuz în serviciu prev. de art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art. 297 alin.1 C.pen. și art.5 C.pen. - fapta descrisă la pct.6.1 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- uz de fals prev. de art. 323 C.pen. cu aplicarea art.5 alin.1 C.pen. - faptă descrisă la pct.6.2 din rechizitoriu, raportat la prima adeverință, în baza art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen. .

În baza art.396 alin.6 raportat la art.16 alin.1 lit.f C.proc.pen. s-a dispus încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatei Vega Isabela Zorica sub aspectul comiterii infracțiunii de uz de fals prev. de art. 323 C.pen. cu aplicarea art.5 alin.1 C.pen. - faptă descrisă la pct.6.2 din rechizitoriu, raportat la cea de a doua adeverință, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, efect al deciziilor Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr. 358/20022.

VII. În baza art.396 alin.5 C.proc.pen., a fost achitat inculpatul **Onufrei Ioan**, sub aspectul comiterii infracțiunilor de:

- fals intelectual prev. de art. 289 alin.1 C.pen. 1968, art. 321 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen. în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen. - pentru fapta descrisă la pct.7.1 din rechizitoriu, raportat la prima adeverință;

- fals intelectual prev. de art. 289 alin.1 C.pen.1968, art.321 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen., în baza art.16 alin.1 lit.c C.proc.pen.-pentru fapta descrisă la pct.7.1 din rechizitoriu raportat la cea de a doua adeverință

- complicitate la abuz în serviciu prev. de art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art. 297 alin.1 C.pen. și art.5 C.pen. în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.-pentru fapta descrisă la pct.7.1 din rechizitoriu.

VIII. În baza art.396 alin.5 C.proc.pen. a fost achitat inculpatul **Prelipcean Constantin Mihai**, sub aspectul comiterii infracțiunilor de:

- instigare la compromiterea intereselor justiției prev. de art.47 C.pen. rap. la art.277 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.8.1 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen.;

- favorizarea infractorului prev. de art.269 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.8.2 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen.

IX. În baza art.396 alin.5 C.proc.pen., a fost achiatată inculpata **Țișă Victoria**, sub aspectul comiterii infracțiunilor de:

- cumpărare de influență prev. de art. 292 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen., faptă descrisă la pct.9.1 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

- complicitate la cumpărare de influență prev. de art.48 C.pen. art. 292 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.9.2 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.;

În baza art.396 alin.6 raportat la art.16 alin.1 lit.f C.proc.pen. s-a dispus încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatei Țișă Victoria sub aspectul comiterii infracțiunii de dare de mită prev.de art.255 C.pen.1968, art. 290 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 alin.1 C.pen. - faptă descrisă la pct.9.1 din rechizitoriu, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, efect al deciziilor CCR 297/2018 și 358/20022.

X. În baza art.396 alin.5 C.proc.pen., a fost achitată inculpata **Solovăstru Ancuța Alina** sub aspectul comiterii infracțiunii de cumpărare de influență prev. de art. 292 alin.1 C.pen. raportat la art. art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.10.1 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.

XI. În baza art.396 alin.6 raportat la art.16 alin.1 lit.f C.proc.pen. s-a dispus încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatelor **Cociorvan Maria** și **Panțiru Silvia** sub aspectul comiterii infracțiunilor de cumpărare de influență prev. de art.292 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 -pct. 11.1, respectiv complicitate la cumpărare de influență în formă continuată, prev. de art.48 C.pen. rap. la art.292 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.35 alin.1 C.pen.-pct. 12.1, ca urmare a intervenirii decesului acestora.

XII. În baza art.396 alin.5 C.proc.pen. a fost achitată inculpata SC **Nikodemus-Babiuc Exim SRL** sub aspectul comiterii infracțiunii de spălare a

banilor prev. de art. 29 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002 cu aplicarea art.5 C.pen. - faptă descrisă la pct.13.1 din rechizitoriu, în baza art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen.

Au fost respinse acțiunile civile promovate de către părțile civile Iacoban Petrică, Bondaș Adrian, Colibaba Petru Pavel, Bodnariuc Ioan, Cuciurovski Constantin, Plămadă Arcadie și Lavric Vasile, conform art.25 C.proc.pen.

S-a constatat că persoana vătămată Andronachi Angela nu s-a constituit parte civilă în cauză.

S-a constatat că părțile civile Andronachi Traian și Cotor Bărlădeanu Daniel Adrian au renunțat la constituirea de parte civilă.

Conform art. 25 alin 5 C.proc.pen. **a fost lăsată nesoluționată acțiunea civilă** promovată de către SC Priky Com Construct SRL îndreptată împotriva inculpatului Babiuc Constantin Gavril și SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL

S-a dispus **desființarea** adeverinței nr.7200/08.08.2013, cea de a doua emisă și depusă la dosarul judecătoriei Rădăuți emisă de Primăria Comunei Marginea, județul Suceava cu privire la care a fost pronunțată încetarea procesului penal ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale față de inculpata Vega Isabela Zorica.

Au fost respinse cererile de desființare a înscrisurilor sub semnătură privată (denumite convenții) și a hotărârilor judecătorești la baza cărora au stat aceste înscrisuri Sentința civilă nr.853 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 1179/2005; Sentința civilă nr.856 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 1480/2005; Sentința civilă nr.857 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 1481/2005; Sentința civilă nr.858 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 11482/2005; Sentința civilă nr.859 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 1483/2005; Sentința civilă nr.860 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 1484/2005; Sentința civilă nr.861 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 11485/2005; Sentința civilă nr.862 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 1486/2005; Sentința civilă nr.863 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 1487/2005; Sentința civilă nr.875 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 1499/2005; Sentința civilă nr.874 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 1498/2005; Sentința civilă nr.873 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 1497/2005; Sentința civilă nr.872 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 1496/2005; Sentința civilă nr.870 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 1494/2005; Sentința civilă nr.869 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 1493/2005; Sentința civilă nr.868 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 1492/2005; Sentința civilă nr.867 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 1491/2005; Sentința civilă nr.866 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul Judecătoriei Rădăuți cu nr. 1490/2005; Sentința civilă nr.865 din 22.03.2005, pronunțată în dosarul

Rădăuți cu nr. 5066/2005; Sentința civilă nr.2842 din 18.10.2005, pronunțată în dosarul Judecătorei Rădăuți cu nr. 5067/2005; Sentința civilă nr.2629 din 30.09.2005, pronunțată în dosarul Judecătorei Rădăuți cu nr. 5068/2005; Sentința civilă nr.2630 din 30.09.2005, pronunțată în dosarul Judecătorei Rădăuți cu nr. 5069/2005; Sentința civilă nr.2843 din 18.10.2005, pronunțată în dosarul Judecătorei Rădăuți cu nr. 5071/2005; Sentința civilă nr.2631 din 30.09.2005, pronunțată în dosarul Judecătorei Rădăuți cu nr. 5072/2005; Sentința civilă nr.2632 din 30.09.2005, pronunțată în dosarul Judecătorei Rădăuți cu nr, 5073/2005; Sentința civilă nr.2633 din 30.09.2005, pronunțată în dosarul Judecătorei Rădăuți cu nr. 5074/2005; Sentința civilă nr.2634 din 30.09.2005, pronunțată în dosarul Judecătorei Rădăuți cu nr. 5075/2005; Sentința civilă nr.2844 din 18.10.2005, pronunțată în dosarul Judecătorei Rădăuți cu nr. 5076/2005; Sentința civilă nr.2635 din 30.09.2005, pronunțată în dosarul Judecătorei Rădăuți cu nr. 5077/2005; Sentința civilă nr.2636 din 30.09.2005, pronunțată în dosarul Judecătorei Rădăuți cu nr. 5078/2005; Sentința civilă nr.2637 din 30.09.2005, pronunțată în dosarul Judecătorei Rădăuți cu nr. 5079/2005; Sentința civilă nr.2845 din 18.10.2005, pronunțată în dosarul Judecătorei Rădăuți cu nr. 5080/2005; Sentința civilă nr.2846 din 18.10.2005, pronunțată în dosarul Judecătorei Rădăuți cu nr. 5082/2005; Sentința civilă nr.2847 din 18.10.2005, pronunțată în dosarul Judecătorei Rădăuți cu nr. 5083/2005; Sentința civilă nr.2848 din 18.10.2005, pronunțată în dosarul Judecătorei Rădăuți cu nr. 5084/2005;

- Sentința civilă nr. 1683 din 20.06.2006, pronunțată de Judecătoria Rădăuți în dosarul nr. 3490/2006;

- Contractul de vânzare cumpărare din 17.03.2006, între S.C. Samara Com Prod SRL și Ilie Antoaneta;

- Contractul de vânzare cumpărare autentificat la Biroul Notarului Public „Buzdugă Cătălina și Buzdugă Dan Alina”, sub numărul 4194 din 05.10.2006, încheiat între Ilie Theodor, Ilie Antoaneta Măria și SC. Cascade Empire SRL;

- Contractul de vânzare cumpărare autentificat la Biroul Notarului Public „Buzdugă Cătălina și Buzdugă Dan Alina”, sub numărul 4624 din 26.09.2007, încheiat între S.C. Cascade Empire SRL și S.C. Nikodemus-Babiuc Exim SRL;

- Contractul de vânzare cumpărare autentificat la Biroul Notarului Public „Humeniuc Anca”, sub numărul 415 din 29.07.2011, încheiat între S.C. Nikodemus-Babiuc Exim SRL și S.C. Priky Com Construct SRL;

- Sentința Civilă nr./70 cc din 12.05.2014, pronunțată de Judecătoria Rădăuți în dosarul nr. 4403/285/2013

- Adeverința nr.7200/08.0.8.2013 emisă de Primăria Comunei Marginea, județul Suceava către Judecătoria Rădăuți;

- Sentința civilă nr. 1683/20 iunie 20206 pronunțată de Judecătoria Rădăuți în dosarul nr.3490/2006.

A fost menținut sechestrul asigurator dispus prin încheierea penală nr. 167 din 06.09.2021 pronunțată în dosarul nr. 1262/33/2014*/a2 asupra sumei de 3810 euro ridicată cu prilejul efectuării percheziției domiciliare la domiciliul inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică.

În temeiul art. 404 raportat la art.249 și urm C.proc.pen. s-a dispus ridicarea următoarelor măsuri asigurătorii:

1. a celor dispuse prin încheierea nr. 42 din 05.03.2021, pronunțată în dosarul 1262/33/2014*/a1, respectiv poprirea asiguratorie asupra contului RO13BACX000000188493005 deschis la Unicredit Bank, titular Babiuc Constantin Gavril, până la concurența sumei de 4.000.000 lei și 60.000 euro și

2. a celor dispuse prin ordonanța din 04.07.2014 asupra conturilor inculpatei SC Nikodemul-Babiuc Exim SRL.

3. a celor dispuse prin încheierea penală nr. 167 din 06.09.2021 pronunțată în dos. 1262/33/2014*/ a2, respectiv

*asupra sumei de 11.250 euro și 1000 USD ridicate cu prilejul efectuării percheziției domiciliare la domiciliul inculpatului Dîmbu Dumitru;

* asupra imobilului situat în Rădăuți, Piața Unirii nr.67 compus din spațiu comercial în suprafață de 148,40 mp; magazie în suprafață de 21, 71 mp și magazie în suprafață de 51,32 mp, înscris în CF 17523 din 2006;

* asupra sumei de 6.301.308 lei consemnată de către HS Timber Productions S.R.L. Sucursala Rădăuți (fosta Holzindustrie Schweighofer S.R.L. Sucursala Rădăuți) cu destinația contravaloare cauciune, conform recipisei de consemnare nr.207487610/1;

* asupra sumei de 10.000.000 lei consemnată de către SC Egger România SRL, cu destinația sumă la dispoziția instanței conform recipisei de consemnare nr.207297120/1 .

Raportat la soluțiile pronunțate cu privire la acțiunea penală a fost respinsă cererea de confiscare:

- a suprafeței de 41,59 ha teren situată pe raza municipiului Rădăuți și a comunei Satu Mare așa cum este ea individualizată la pct. 1 din rechizitoriu;
- a imobilului situat în Rădăuți Piața Unirii nr. 67;
- a suprafeței de teren de 1200 mp de pe raza comunei Marginea;
- a sumei de 92.000 euro de la inculpatul Dîmbu Dumitru.

S-a constatat că inculpații Babiuc Constantin Gavril, Dîmbu Dumitru, Olărean Aurel au fost reținuți, arestați preventiv și arestați la domiciliu, astfel: inculpatul Babiuc Constantin Gavril din data 23 iunie 2014 până la data de 02 iulie 2015, inculpatul Dîmbu Dumitru din data de 23 iunie 2014 până la data de 02 iulie 2015 și inculpatul Olărean Aurel din data de 11 septembrie 2014 până la data de 16 iunie 2015.

Au fost stabilite în favoarea Baroului Cluj sumele reprezentând onorariile parțiale și integrale convenite apărătorilor desemnați din oficiu și s-a dispus ca aceste sume să fie avansate din fondurile Ministerului Justiție.

A fost obligat inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, în cuantum de 30.000 lei pentru faza de urmărire penală, cameră preliminară și fond, restul cheltuielilor rămânând în sarcina statului.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a procedat la analiza situației juridice a fiecărui inculpat trimis în judecată, prin

raportare la acuzațiile formulate și probele legal administrate, atât în cursul urmăririi penale, cât și cu prilejul cercetării judecătorești.

Astfel, s-a reținut că prin rechizitoriul din 3 octombrie 2014, întocmit în dosarul nr.353/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție- Secția de combatere a corupției, la **pct.1.1** s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului **Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** pentru comiterea infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr.78/2000 actualizată raportat la art. 297 alin 1 cu aplicarea art. 5 alin 1 și art. 35 C.pen. constând în aceea că, în intervalul martie-octombrie 2005, a pronunțat un număr de 69 de hotărâri judecătorești prin atestarea unor fapte neconforme realității, utilizând înscrisuri sub semnătură privată falsificate și cunoscând modalitatea frauduloasă în care acestea au fost încheiate și care, în mod voit, a viciat procedura de citare și comunicare a părților în cadrul acestor procese civile privând părțile pârâte de dreptul la un proces echitabil și de exercitarea dreptului de a ataca aceste hotărâri nelegale. Astfel, prin îndeplinirea defectuoasă a acestor atribuții a produs pagube importante, drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice, dar, totodată, a adus o atingere gravă instituțiilor statului abilitate cu aplicarea legii, punând sub semnul întrebării imparțialitatea instanțelor judecătorești și slăbind astfel încrederea justițiabililor în ideea înfăptuirii justiției.

S-a mai notat din actul de inculpare că infracțiunea a fost săvârșită în baza aceleiași rezoluții infracționale, inculpatul urmărind și reușind, în acest fel, să aducă în patrimoniul inculpatului Babiuc Constantin Gavril, foloase materiale neavenite.

În sarcina aceluiași inculpat s-a reținut și că în cursul anului 2006 a emis o hotărâre judecătorească în baza unui contract de vânzare cumpărare falsificat, cunoscând natura ilicită a acestui contract, cu nerespectarea cu bună-știință, a normelor procedural civile privind citarea și comunicarea actelor de procedură, în baza unei acțiuni în instanță nesemnate, a unei cereri de preschimbare a termenului de judecată, neînregistrată și prin care a urmărit și obținut aducerea în patrimoniul inculpatului Babiuc Constantin Gavril a unui imobil evaluat ulterior, la suma de 150.000 euro, faptă prin care s-au adus prejudicii grave de ordin pecuniar, atât persoanei vătămate Plămada Arcadie, cât și Primăriei Municipiului Rădăuți, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 actualizată raportat la art. 297 alin 1 C.pen., cu aplicarea art. 5 alin 1 C.pen.

Instanța a susținut că în actual Cod penal, infracțiunea de abuz în serviciu constă în: *fapta funcționarului public, care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau juridice.*

Prin decizia nr. 405/2016, Curtea Constituțională a României a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 246 C.pen. din 1969 și ale art. 297 alin 1 C.pen. sunt constituționale în măsura în care prin

sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

S-a mai notat că, potrivit art. 13² din Legea nr. 78/2000 în cazul infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

Analizând acuzațiile formulate împotriva inculpatului judecătorul primei instanța a precizat, cu titlu preliminar, că în opinia sa, modalitatea în care un judecător înțelege să-și gestioneze activitatea de judecată, în concret să dispună preschimbarea termenului de judecată, care se realizează printr-o simplă rezoluție a magistratului, nefiind susceptibilă de a fi pusă în discuția contradictorie a părților, modalitatea de apreciere a probatoriului administrat, textele legale aplicabile și modul de interpretare a acestora nu pot echivala cu exercitarea abuzivă a atribuțiilor ce îi revin potrivit legii, astfel că nu pot constitui, prin ele însele, temei pentru reținerea unor infracțiuni de abuz în serviciu.

Verificarea și stabilirea legalității și temeiniciei unei hotărâri judecătorești sunt de competența exclusivă a instanțelor superioare de control judiciar și nu pot fi cenzurate de organul de urmărire penală, neputând constitui obiect de cercetare penală (decizia penală nr. 3126 din 6 octombrie 2008 a ÎCCJ).

În acest sens, sunt și prevederile art. 18 alin 2 Legea privind organizarea judiciară conform căreia „hotărârile judecătorești pot fi desființate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale”.

Au fost apreciate drept relevante și considerentele din cuprinsul sentinței penale nr. 157/2020 a ÎCCJ, potrivit cărora: „*instanțele și parchetele sunt suverane în a aprecia atât probatoriul administrat în cauză, cât și textele de lege care sunt aplicabile dându-le interpretarea pe care o consideră corespunzătoare, iar soluțiile pronunțate de acestea nu pot conduce prin ele însele la reținerea unor infracțiuni de abuz în serviciu; răspunderea penală a magistraților poate fi pusă în discuție numai în situația în care acestea și-au exercitat funcția cu rea-credință, au cunoscut caracterul vădit abuziv al acțiunilor lor, urmărind sau acceptând vătămarea intereselor legale ale unei persoane*”.

Analizând infracțiunile de abuz în serviciu reținute în sarcina inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică judecătorul de la prima instanță a reținut că acuzațiile de „atestare a unor fapte neconforme realității, utilizând înscrisuri sub semnătură privată și cunoscând modalitatea frauduloasă în care acestea au fost încheiate” pronunțând astfel 69 de hotărâri judecătorești și respectiv, „emiterea unei hotărâri judecătorești în baza unui contract de vânzare cumpărare falsificat, cunoscând natura ilicită a acestui contract” vizează legalitatea și temeinicia unor hotărâri judecătorești. Or, așa cum s-a arătat anterior, aspecte pot fi verificate doar cu prilejul exercitării căilor de atac în condițiile și termenele legale, de către instanțele competente.

Dincolo de aceste aspecte s-a considerat că, afirmațiile organelor de urmărire penală cu privire la caracterul fals al unor contracte sub semnătură

privată, natura ilicită a unui contract de vânzare cumpărare sunt simple supoziții, nesuținute de vreo probă de la dosar.

Caracterul fals al unui act sub semnătură privat se stabilește prin hotărâre judecătorească definitivă, civilă sau penală.

La fel de nesuținute, de probatoriul administrat s-a reținut că sunt și referirile la natura ilicită a contractului de vânzare cumpărare ce ar constitui obiectul celei de a 2-a infracțiuni de abuz în serviciu reținută în sarcina inculpatului, precum și afirmațiile că inculpatul ar fi cunoscut modalitatea frauduloasă în care înscrisurile sub semnătură privată ar fi fost încheiate și cunoașterea naturii ilicite a contractului de vânzare-cumpărare.

În urma analizării vastului material probator administrat pe parcursul urmăririi penale și cu prilejul cercetării judecătorești, instanța a arătat că nu s-au identificat probe care să susțină cele afirmate de acuzare.

Deopotrivă, s-a observat că, inclusiv, prin actul de sesizare al instanței s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii de fals intelectual, fals material și uz de fals săvârșite de inculpatul Babiuc Constantin Gavril, Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și alții întrucât a intervenit prescripția faptelor prevăzute de art 320 alin 1 și 2 C.pen., art. 323 C.pen. și art 289 C.pen. 1968, iar alte înscrisuri, ordonanțe ale procurorului, hotărârile judecătorești care să confirme caracterul fals al înscrisurilor sub semnătură privată și natura ilicită a contractului de vânzare cumpărare nu au fost depuse în cauză.

Raportat la aspectele expuse anterior, s-a arătat că, se poate vorbi de existența infracțiunii de abuz în serviciu imputate inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică în calitatea sa de judecător, doar din perspectiva încălcării voite, cu rea-credință a atribuțiilor specifice desfășurării activității administrative și a modului de gestionare a dosarelor, iar nu din prisma legalității și temeiniciei hotărârilor pronunțate.

În această ordine de idei, s-a reținut că la data de 4 martie 2005 pe rolul Judecătoriei Rădăuți a fost înregistrat dosar nr. 1179/C/2005 având ca obiect constatare vânzare cumpărare, cererea de chemare în judecată fiind formulată de reclamantul Babiuc Constantin Gavril în contradictoriu cu numiții Marcu Elena Virginia, Marcu Doina, Calciuc Doina- pct 1; Huțuleac Ioan și Hutuleac Nelica pct 2; Calciuc Romeo și Calciuc Mihaela - pct 3; Horodinschi Mircea - pct 4; Cuciurvinschi Constantin- pct 5; Colibaba Ștefan- pct 6; Costea Georgeta- pct 9; Postolache Aspazia - pct 10; Vlonga Elvira - pct. 11, Checec Ivan și Kzezec Miroslav pct. 12; Anghel Raveca - pct. 14; Florean Ioan- pct 15; Bălan Vasile pct 16; Zoara Silvia- pct 17; Popescu Olimpie- pct. 18; Reus Ana, Reus Gheorghe și Coroama Ana - pct 13; Senculet Gavril pct 19; Halus Olga - pct 20; Păsăilă Gheorghe - pct. 21; Ungurean Octavia - pct 7; Colibana Gheorghe - pct 8.

Reclamantul Babiuc Constantin Gavril a solicitat pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract de vânzare cumpărare încheiate cu pârâții menționați anterior, invocând faptul că a fost încheiat cu aceștia, direct sau prin mandatarii lor antecontracte de vânzare-cumpărare prin care pârâții și-au asumat obligația de a-i vinde suprafețe de teren.

Acest dosar a fost repartizat judecătorului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică care a stabilit primul termen de judecată la 4 aprilie 2005.

La solicitarea reclamantului, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a preschimbato termenul de judecată pentru 22 martie 2005, dată la care a dispus disjungerea capetelor de cerere urmând a fi constituit câte un dosar pentru fiecare dintre pârâți și, la aceeași dată, a pronunțat 21 de sentințe civile prin care a admis acțiunile formulate, dispunând totodată și intabularea dreptului de proprietate.

Prima instanță a precizat că după repartizarea unui dosar unui judecător, acesta are nu doar dreptul, ci și obligația de a lua toate măsurile legale pentru soluționarea cu celeritate a cauzei,

Împrejurarea că solicitarea de preschimbare a termenului de judecată nu are dată certă, presupunându-se astfel că nu a trecut pe la Compartimentul Registratură nu este de natură a afecta legalitatea măsurii dispuse de către magistrat în condițiile în care, preschimbarea termenului se poate dispune chiar și din oficiu, având în vedere volumul de muncă, numărul de dosare dintr-o ședință și ține, de pregătirea ședințelor de judecată.

De asemenea, s-a apreciat că, dispoziția de disjungere și de formare a 21 de dosare separate, dispusă în ședință publică ține de pregătirea judecății, buna administrare a actului de justiție astfel încât să se asigure soluționarea cu celeritate a cauzelor.

A mai reținut prima instanță că, la data de 26 aprilie 2005 pe rolul Judecătoriei Rădăuți a fost înregistrat dosarul nr. 2207/2005 având ca obiect executare antecontract de vânzare cumpărare, acțiunea fiind formulată de către reclamantul Burciu Mugurel Florin- împuternicit de numitul Babiuc Constantin Gavril în contradictoriu cu pârâții Șuian Gheorghe- pct. 1; Vlad George; Fluture Gheorghe; Lavric Dorin; Juroyschi Dragoș; Tiron Nicolae; Lavric Ileana; Florean Ion; Domisan Elena; Prelipcean Vasile; Schipor Domnica; Postolache Constantin; Postolache Gheorghe; Bârsan Margareta; Cotor Dan; Lupancu Gheorghina; Neamțu Georgeta Rodica; Zelinschi Aurora; Macovei George; Colibaba Traian; Lavric Luca; Coneac Gheorghe și Dugan Mircea.

La termenul de judecată fixat la 23 mai 2005 s-a dispus disjungerea capetelor de cerere și formarea unui dosar pentru fiecare dintre pârâți și au fost soluționate acțiunile civile prin admiterea lor.

S-a mai notat că, în 21 septembrie 2005 pe rolul aceleiași instanțe, Judecătoria Rădăuți, a fost înregistrat dosarul nr. 4810/2005 având ca obiect executare antecontract de vânzare cumpărare, acțiunea fiind formulată de către Babiuc Constantin Gavril în contradictoriu cu pârâții Hutuleac Ioan; Ghețau Gheorghe; Cazacu Ștefan; Bondos Gheorghe; Cazacu Ștefan; Iacoban Petrică; Scripnicuic Domnica; Bălan Vasile; Lavric Dorin; Dumitrescu Ștefan Ionel; Șenculeț Gavril și Bălan Elisabeta.

Și acest dosar a fost repartizat inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică care a stabilit primul termen de judecată la 18 octombrie 2005.

Și în acest caz a fost admisă solicitarea reclamantului de preschimbare a termenului de judecată pentru 30 septembrie 2005. Și cu privire la această cerere

de preschimbare a termenului acuzarea a invocat aceleași aspecte, respectiv nu a fost semnată, nu purta dată certă.

La termenul de judecată fixat reclamantul completează acțiunea în sensul că solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de act autentic și cu pârâții Păsăilă Maria, Crețu Ștefan, Cazac Silvia, Bongeac Floarea, Bodnariuc Ioan, Martincu Constantin, Fluture Mircea, Abager Viorica, Calance Ileana, Rotar Ioan, Prelipeceanu Valeria, Hintani Viorica și Petrescu Oltea.

La 30 septembrie 2005, prin încheiere s-a dispus disjungerea capetelor de cerere și constituirea de dosare pentru fiecare pârât.

La același termen se pronunță 23 de sentințe civile prin care s-a hotărât admiterea acțiunii formulate de Babiuc.

Cu privire la acest lot, instanța a reținut că, acuzarea a afirmat că, în cuprinsul sentinței civile, se menționează în fals faptul că *la apelul nominal se prezintă reclamantul și Georgescu Octavian, mandatar al pârâților Ghețău, Cazacu; Lavric; Iacoban; Scripniuc; Bălan; Senculeț; Bălan Elisaveta; Păsăilă; Crețu; Martincu Fluture; Abager și Bongeac.*

Prima instanță a susținut că, potrivit art. 428 C.proc.civ. o hotărâre judecătorească, act autentic face dovada deplină cu privire la constatările personale ale magistratului până la înscrierea în fals.

Astfel, în contextul în care hotărârile judecătorești pronunțate de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică la data de 30 septembrie 2005 nu au fost constatate ca fiind false, instanța a arătat că acestea se bucură de prezumția absolută că aspectele cele consemnate în cuprinsul lor sunt conforme cu realitatea.

În sprijinul celor menționate au mai fost avute în vedere dispozițiile art 129 alin. 2, art. 153 alin. 3 C.proc.civ., practica și doctrina, confirmate de art. 428 C.proc.civ.

În continuare, judecătorul de la prima instanță a analizat fiecare dosar în care s-au pronunțat hotărâri civile de către inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și care sunt vizate de actul de sesizare al instanței, având în vedere referirile la textele legale care vizează forma Codului de procedură civilă în vigoare la data pronunțării hotărârilor, respectiv anul 2005 și a reținut următoarele:

A. 1. Dosar nr. 4810/2005 - sentința civilă nr. 2828 din 18 octombrie 2005 - reclamant Babiuc Constantin Gavril- pârât Hutuleac Ioan- urmare a disjungerii celorlalte petite, privindu-i pe ceilalți pârâți. În acest dosar, având în vedere că Huțuleac Ioan a cumpărat teren agricol de la Vlad Rodica și Vlad Steluța, s-a dispus citarea acestora, există un script emanând de la Vlad Laura Steluța (f. 41) din care rezultă că a vândut teren lui Huțuleac Ioan. Hotărârea pronunțată în cauză a fost comunicată celor două pârâte.

Audiat în cursul urmăririi penale și în fața instanței, la data de 15 ianuarie 2021 și la data de 5 martie 2021, martorul Huțuleac Ioan a arătat că a vândut cca 14 ha de teren inculpatului Babiuc Constantin Gavril însă nu a primit banii în totalitate, că a fost citat la Judecătoria Rădăuți și s-a prezentat în instanță, iar hotărârea nu i s-a comunicat, declarând că-și menține în totalitate declarația din

faza de urmărire penală. Numitele Vlad Rodica și Vlad Laura Steluța nu au fost audiate de organele de urmărire penală.

2. Dosar nr. 5060/2005 - reclamantul Babiuc Constantin Gavril renunță la judecata în contradictoriu cu pârâta Vasile Floarea.

3. Dosar nr. 5061/2005 - reclamant Babiuc Constantin, pârât Ghețan Gheorghe – sentința civilă nr. 2626 din 18 octombrie 2005. Din actele dosarului rezultă că pârâțul l-a împuternicit pe Georgescu Octavian să-i reprezinte interesele, mandatarul a fost prezent la proces, hotărârea îi este comunicată acestuia. Audiata în calitate de martor, Ghețan Gheorghe arată în cursul urmăririi penale că i-a vândut inculpatului Babiuc 0,8 ha teren; a semnat contractul de vânzare cumpărare; a semnat și o procură ca să fie reprezentat în procesul de pe rolul Judecătorei Rădăuți personal nefiind chemat niciodată la instanță. Martorul nu a putut fi audiat în condiții de oralitate și contradictorialitate de către instanță, survenind decesul acestuia.

4. Dosarul nr. 5063/2005 – sentința civilă nr. 2627 pârât Bondos Gheorghe. Actele dosarului arată că acesta l-a împuternicit pe Georgescu Octavian să-i reprezinte interesele în fața Judecătorei Rădăuți mandatarul a fost prezent la proces și, după pronunțarea hotărârii, a declarat că renunță la calea de atac. Audiata în cauză în faza de urmărire penală, Bondos Gheorghe a arătat că nu se simte păgubit.

În cauză s-a constituit parte civilă fiul lui Bondos Gheorghe, decedat între timp, numitul Bondos Adrian, declarația acestuia fiind consemnată la fila 29 vol 3 dup. Partea civilă arată în această declarație că tatăl său a vândut teren inculpatului Babiuc Constantin Gavril, însă semnătura de pe contract nu îi aparține și nici nu au fost primiți banii stipulați ca preț, nici nu a fost citat în instanță. În aceste condiții s-a constituit parte civilă cu suma de 120.000 lei, deoarece consideră că a fost înșelat de Babiuc Constantin Gavril care i-a oferit un preț sub prețul pieței. În fața instanței nu s-a prezentat pentru a da declarații și pentru a dovedi pretențiile solicitate.

5. Dosar nr. 5062/2005 – sentința civilă nr. 2839 - pârât Lavric Eugen. Studiul dosarului a evidențiat că acesta a fost citat și i s-a comunicat hotărârea pronunțată în cauză. Lavric Eugen a fost audiat în faza de urmărire penală și în fața instanței, prilej cu care a declarat că i-a vândut numitului Lavric Dorin o suprafață de teren, că nu-l cunoaște pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril, că semnătura de la rubrica vânzător îi aparține, că avea cunoștință de faptul că Lavric Dorin cumpăra terenuri pentru Babiuc Constantin Gavril și nu are nici un fel de pretenții.

6. Dosar nr. 5064/2005 - sentința civilă nr. 2682 - pârât Cazacu Ștefan. Rezultă din analiza dosarului că acesta l-a împuternicit pe Georgescu Octavian să se prezinte în fața Judecătorei Rădăuți, mandatarul este prezent în sală și după pronunțarea hotărârii se renunță la promovarea căii de atac. Cazacu Ștefan, audiat în calitate de martor în fața instanței, a arătat că a vândut teren inculpatului Babiuc Constantin Gavril, a semnat contractul de vânzare-cumpărare și procura și a primit prețul. Arătându-i-se procura notarială din 23 septembrie 2005, a precizat că-i recunoaște semnătura.

7. Dosar nr. 5065/2005 -sentința civilă nr. 2840- pârât Iacoban Petrică. Procedura de citare cu acesta s-a îndeplinit, semnată ca rubrica destinatar. Hotărârea pronunțată în cauză i-a fost comunicată la aceeași adresă. Audiata în cursul urmăririi penale, Iacoban Petrică arată că i-a vândut teren lui Lavric Dorin, că a primit o sentință de la Judecătoria Rădăuți din care rezultă că i-ar fi vândut terenul lui Babiuc. S-a considerat prejudiciat prin faptul că nu a știut cui vinde terenul, constituindu-se parte civilă cu suma de 7500 lei, care ar reprezenta valoarea terenului, deși inițial declarase că a fost prezent în instanță.

8. Dosarul nr. 5066/2005- sentința civilă nr. 2841- pârât Scripniciuc Domnica. Procedura de citare și comunicarea hotărârii sunt semnate la rubrica destinatar.

În faza de urmărire penală, audiata în calitate de martor, aceasta a arătat că deținea cca 4200 mp de teren pe care i-a înstrăinat lui Lavric Dorin, că nu-l cunoaște pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril, susține că nu a fost citată, afirmație contrazisă de actele dosarului, și nu se consideră păgubită.

Martora nu a putut fi audiata în fața instanței, intervenind decesul acesteia.

9. Dosar nr. 5067/2005 – sentința civilă nr. 2842 - pârât Bălan Vasile- comunicarea s-a realizat la ușa instanței.

Audiata în cursul urmăririi penale, martorul arată că i-a vândut teren inculpatului Babiuc, s-a prezentat o dată la Judecătoria Rădăuți și nu se consideră prejudiciat în nici un fel.

În fața instanței a fost audiata la 24 septembrie 2021, declarând cu acest prilej că își menține declarația din cursul urmăririi penale.

10. Dosar nr. 5068/2005- sentința civilă nr. 2629 - pârât Lavric Dorin- acesta îl împuternicește pe Georgescu Octavian să-l reprezinte în instanță, mandatarul se prezintă personal și apoi declarată că renunță la calea de atac.

Audiata în cursul urmăririi penale (ulterior a survenit decesul acestuia) martorul arată că i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin Gavril 54 de ari, nu a fost chemat în instanță și nu se consideră prejudiciat.

11. Dosar nr. 5069/2005 – sentința civilă nr. 2630 - pârâțul Dumitrescu Ștefan.

Această persoană nu a fost audiata în cauză. Din actele dosarului rezultă că lipsește procura, conform căreia un anume Donisan Dumitru îl împuternicește pe Georgescu Octavian să-l reprezinte în proces, iar mandatarul renunță la promovarea căii de atac. Nici Donisan Dumitru nu a fost identificat de organele de urmărire penală, nefiind audiata.

12. Dosar nr. 5071/2005 sentința civilă nr. 2843- pârât Bălan Elisaveta. Aparent în acest dosar a fost lipsă de procedură, comunicarea hotărârii s-a realizat prin afișare la ușa instanței. Audiata în cursul urmăririi penale, martora a declarat că este soția lui Bălan Teodor, decedat în 2010, că nu a încheiat nici un contract cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril pe care nu-l cunoaște, semnătura de la rubrica vânzător nu-i aparține, a făcut doar un schimb de terenuri cu Lavric Dorin, nu a fost la Judecătoria Rădăuți și nu are nici un fel de pretenții.

În fața instanței, martora a arătat că-și menține în întregime declarația anterioară, nu a primit niciodată citație de la Judecătoria Rădăuți, au făcut un schimb de terenuri cu Lavric Dorin. Ulterior martora a depus un înscris olograf, care atesta că soțul ei i-a vândut inculpatului Babiuc o suprafață de teren de 20 de ari.

13. Dosar nr. 5072/2005- sentința civilă nr. 2631 - pârât Păsăilă Maria. Se prezintă în sală mandatarul Georgescu Octavian iar apoi se renunță la calea de atac. Această persoană nu a fost identificată și audiată în cauză.

14. Dosarul nr. 5073/2005- sentința civilă nr. 2632 - pârât Crețu Ștefan. Mandatarul se prezintă și apoi renunță la promovarea căii de atac.

Audiat în calitate de martor în cursul urmăririi penale, acesta arată că i-a vândut teren inculpatului Babiuc Constantin Gavril, că îi aparține semnătura de la rubrica vânzător, că nu a primit niciodată citație sau alte documente de la Judecătoria Rădăuți și că nu are alte pretenții civile. Audierea acestuia în mod direct și nemijlocit de către instanță nu a fost posibilă, intervenind decesul acestuia.

15. Dosar nr. 5074/2005- sentința civilă nr. 2633 - pârât Cazac Silvia. Și în acest dosar există procura acordată mandatarului Georgescu Octavian, mandatar care și renunță la promovarea căii de atac.

Audiată în cauză în cursul urmăririi penale, martora Cazacu Silvia arată că a făcut un schimb de terenuri cu Nantar Ion, că nu a fost chemată în instanță. În cursul judecării, prin încheierea de ședință din 6 septembrie 2021 s-a constatat imposibilitatea obiectivă de audiere a acesteia având în vedere starea de sănătate.

16. Dosar nr. 5075/2005 - sentința civilă nr. 2634 - pârât Bongeac Floarea- același mandatar Georgescu Octavian, se renunță la promovarea căii de atac.

Audiată în cursul urmăririi penale, martora arată că într-adevăr i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin Gavril o suprafață de teren, însă nu a împuternicit nicio persoană să o reprezinte în instanță, semnătura de pe procură nu îi aparține, nu a fost citată și nici nu a fost prejudiciată în vreun fel.

În fața instanței audierea martorei nu a fost posibilă, întrucât a survenit decesul acesteia.

17. Dosar nr.5075/2005 - sentința civilă nr. 2844- pârât Bodnariuc Ioan. Conform scriptelor de la dosar acesta a fost citat, citația nefiind semnată, iar dovada de comunicare a hotărârii este semnată de Bodnariuc Maria.

Audiat în cursul urmăririi penale, acesta a arătat că a fost obligat să-i vândă terenul lui Babiuc Constantin Gavril, nu a fost la Judecătoria Rădăuți, nu a primit acasă vreo hotărâre și se constituie parte civilă cu valoarea reală a terenului, fără a preciza care este aceasta. În fața instanței nu s-a prezentat.

18. Dosar nr. 5077/2005- sentința civilă nr. 2635- pârât Marțincu Constantin- același mandatar Georgescu Octavian, a renunțat la calea de atac. Această persoană nu a fost identificată și audiată de organele de urmărire penală.

19. Dosar nr. 5078/2005 – sentința civilă nr. 2636- pârât Fluture Mircea- același mandatar Georgescu Octavian, aceeași poziție procesuală de renunțare la calea de atac.

S-a reținut că, la fila 149 vol IV d.u.p. există un proces-verbal de consemnare a declarației acestei persoane, care arată că i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin Gavril un teren, însă nu dorește să dea alte detalii și că a fost citat în instanță.

În instanță martorul nu a putut fi audiat, intervenind decesul acestuia.

20. Dosar nr. 5079/2005- sentința civilă nr. 2737- pârât Abager Viorica- același mandatar Georgescu, care, în mod similar a reținut la promovarea căii de atac.

La fila 64 vol IV d.u.p. este consemnată declarația martorei Abager Viorica, care arată că a vândut o suprafață de teren inculpatului Babiuc Constantin Gavril deși nu era singura proprietară și nu se consideră prejudiciată.

În legătură cu același teren, a dat detalii și martorul Popescu Cezar Radu în cursul urmăririi penale, arătând că această sentință a fost pronunțată anterior dezbaterii succesiunii și doar în contradictoriu cu Abager Viorica, mătușa sa, el nefiind citat și neavând cunoștință de proces.

Tot la dosarul de urmărire penală există o plângere formulată în numele lui Popescu Cezar, care însă nu este semnată. Audiat cu privire la acest aspect, martorul a relatat că nu a formulat o atare sesizare.

Martorul a fost audiat și cu prilejul cercetării judecătorești, arătând că își menține declarația concorm căreia, în cursul anilor 2005- 2006, i-a vândut lui Lavric Dorin 69 ari de teren, situat în Satu-Mare, jud Suceava, teren moștenit de la tatăl său împreună cu Popescu Vasile și Abager Viorica, că nu a fost niciodată citat la Judecătoria Rădăuți într-un dosar care să aibă ca obiect executare antecontract vânzare-cumpărare și nicio astfel de sentință.

21. Dosar nr. 5080/2005 - sentința civilă nr. 2845 - pârât Calance Ileana- procedura de citare nu a fost îndeplinită, adresa fiind incompletă, iar comunicarea sentinței s-a realizat prin afișare la ușa instanței.

În faza de urmărire penală această persoană nu a fost identificată și audiată pentru a da detalii cu privire la existența sau inexistența unei vătămări a drepturilor sale, cu privire la existența unei convenții cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril.

22. Dosar nr. 5081/2005 - pârât Rotar Ioan. În cauză s-a renunțat la judecată.

23. Dosar nr. 5082/2005 - sentința civilă 2846 -pârât Prelipcean Valeria- dovada de îndeplinire a procedurii de citare nu este îndeplinită, comunicarea sentinței a avut loc prin afișare la ușa instanței.

Similar cu situația expusă la pct. 21, nici această persoană nu a fost identificată și audiată în cauză.

24. Dosar nr. 5083/2005 - sentința civilă nr. 2847- pârât Hântari Viorica- procedura de citare s-a realizat în comuna Marginea fără număr. Comunicarea hotărârii s-a realizat prin afișare la ușa instanței.

Situația este similară cu cea descrisă la pct. 23, persoana nu a fost audiată în cursul urmăririi penale.

25. Dosar nr. 5084/2005 - sentința civilă nr. 2848 - pârât Petrescu Oltea - citarea s-a realizat în comuna Satu Mare, fără număr. Comunicarea hotărârii s-a făcut prin afișare la ușa instanței.

Instanța a menționat că și în acest caz se regăsește situația expusă la pct.24, 23, 21, 18, 13 și 11 și 1.

B. Prima instanță a mai reținut că, la data de 26 aprilie 2005 pe rolul Judecătoriei Rădăuți a fost înregistrat dosarul nr.2207/2005, repartizat inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică primul termen de judecată fiind fixat la 23 mai 2005. Calitatea de reclamant în acest dosar o are Burciu Mugurel, mandatar al inculpatului Babiuc Constantin Gavril.

S-a notat că, în cauză erau 24 de pârâți, context în care s-a dispus disjungerea petitelor și formarea a 24 de dosare distincte, după cum urmează:

1. Dosarul nr. 2207/2005 – sentința civilă nr. 1521- pârât Suian Gheorghe- acesta este citat, citația este semnată de Șuian Axenia, comunicarea hotărârii este semnată personal de pârât.

Audiat în faza de urmărire penală, martorul a declarat că nu a avut niciodată teren în zona în care s-a construit fabrica Egger, nu a vândut teren și nu-l cunoaște pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril, însă generele său Florean Vasile, dec. în 2005 a vândut teren în acea zonă.

Mai arată că nu a fost citat niciodată și semnăturile de la rubrica vânzător nu-i aparțin.

Prin încheierea din 6 septembrie 2021 s-a constatat imposibilitatea obiectivă de audiere nemijlocită a martorului, având în vedere starea sa de sănătate și vârsta înaintată.

2. Dosarul nr. 2683/2005- sentința civilă nr. 1528- pârât Vlad George- conform scriptelor de la dosar acesta a semnat personal dovada de îndeplinire a procedurii de citare, comunicarea hotărârii realizându-se prin afișare. Audiat în cursul urmăririi penale, martorul arată că s-a vândut teren lui Babiuc Constantin Gavril, a participat la o ședință de judecată împreună cu alte persoane, fiind întrebat dacă e de acord cu această vânzare răspunzând afirmativ.

Martorul a decedat pe parcursul procesului penal, neputând fi audiat de instanță.

3. Dosar nr. 2864/2005 – sentința civilă nr. 1528 - pârât Fluture Gheorghe - citat în comuna Satu-Mare, dovada de îndeplinire a comunicării citației este semnată, este comunicată hotărârea.

Fluture Gheorghe nu a fost audiat în cursul urmăririi penale, însă la fila f. 38 vol IV d.u.p. se regăsește declarația martorului Bobu Gheorghe, vecin cu Fluture Gheorghe, care a relatat că a semnat, în calitate de martor o convenție de vânzare-cumpărare a unui teren de 5000 mp de către Fluture George.

Audiat în fața instanței la data de 10 iulie 2022 fila 122, martorul a relatat că-și menține declarația de la urmărirea penală, că a asistat, în calitate de martor, la vânzarea unui teren de 42 de ari de către vecinul său Fluture Gheorghe unei alte persoane, nu inculpatul Babiuc Constantin Gavril, că i-a fost remisă o sumă

de bani cu acest prilej, că s-a prezentat cu notar pentru a încheia acest contract, deoarece Fluture Gheorghe era foarte în vârstă.

4. Dosarul nr. 2685/2005 – sentința civilă nr. 1529 - pârât Lavric Dorin - se consemnează că a fost prezent în sală, fără a i se consemna poziția procesuală, hotărârea i se comunică. Persoana nu a putut fi audiată, fiind decedată încă din faza de urmărire penală.

5. Dosar nr. 2686/2005 - sentința civilă nr. 1530 - pârât Jurovschi Dragoș - este citat de la adresa din actul de identitate, dovezile de îndeplinire a procedurilor de citare și comunicare a hotărârii sunt semnate la rubrica destinatar.

Audiat în cursul urmăririi penale, martorul arată că i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin Gavril o suprafață de teren, a primit și citație și hotărârea Judecătorei Rădăuți și nu are nici un fel de pretenții.

Martorul a fost audiat și de către instanță, declarând că i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin Gavril o suprafață de 20 ari pentru care a primit prețul solicitat, că știa că se va promova o acțiune în instanță, a primit citație și hotărârea instanței, iar apoi s-a prezentat la notar pentru a încheia contractul de vânzare-cumpărare. Nu consideră că a fost prejudiciat în vreun fel.

6. Dosar nr. 2687/2005 - sentința civilă nr. 1531 - pârât Luhan Nionel - acesta este citat semnând la rubrica destinatar iar comunicarea hotărârii s-a realizat prin afișare la ușa instanței.

Audiat în cursul urmăririi penale, martorul declară că, deși nu avea acte de proprietate pe teren, i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin Gavril o suprafață de 1000 mp, a fost citat la Judecătoria Rădăuți, nu are pretenții civile.

Și cu prilejul audierii în fața instanței, martorul a arătat că i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin Gavril 10 ari de teren la prețul pieței, s-a prezentat la notar pentru a încheia antecontract de vânzare-cumpărare, a primit citație, însă nu mai reține dacă și o hotărâre judecătorească.

7 Dosar nr. 2688/2005 - sentința civilă nr. 1532 - pârât Șenculet Borislav - acesta a fost citat de la adresa de domiciliu, iar dovada de comunicare a hotărârii a semnat-o personal.

Această persoană nu a fost identificată și audiată de către organele de urmărire penală.

8. Dosar nr. 2689/2005 - sentința civilă nr. 1533 - pârât Tiron Nicolae - citarea și comunicarea hotărârii au fost realizate la adresa de domiciliu prin afișare. Această persoană nu a fost identificată și audiată de către organele de urmărire penală.

9. Dosar nr. 2690/2005 - sentința civilă nr. 1534 - pârât Lavric Ileana - în citație este menționată o adresă incompletă, însă dovada de îndeplinire a comunicării hotărârii este semnată personal, fiind consemnată și o serie de buletin. Această persoană nu a fost identificată și audiată de către organele de urmărire penală.

10. Dosar nr. 2691/2005 - sentința civilă nr. 1535 pârât Florean Ion - citația este afișată, dovada de comunicare a hotărârii este semnată la rubrica destinatar și este menționată și seria de buletin.

Martorul Florean Cornel, audiat la urmărirea penală, arată că este fiul lui Florean Ion și are cunoștință că acesta a vândut o suprafață de teren inculpatului Babiuc Constantin Gavril.

În fața instanței, martorul a declarat că își recunoaște semnătura de pe contractul de vânzare-cumpărare, încheiat între Fluture Gheorghe și inculpatul Babiuc Constantin Gavril, nu știe dacă tatăl său a fost citat pentru un proces la Judecătoria Rădăuți și nici dacă a primit vreo hotărâre. A mai arătat că Anghel Raveca este sora sa și este real că s-ar fi vândut inculpatului Babiuc Constantin Gavril o suprafață de teren, fără a putea da alte detalii.

11. Dosar nr. 2692/2005 - sentința civilă nr. 1536 - pârât Domișan Elena - în citație este menționată o adresă incompletă, însă dovada de comunicare a hotărârii este semnată de soțul acesteia și este menționată seria buletinului pârâtei.

Audiată în cursul urmăririi penale, martora arată că s-a vândut inculpatului Babiuc Constantin Gavril o suprafață de teren, ce aparținea fratelui său - Popescu Dumitru, decedat în 2005 și că nu a fost citată la Judecătoria Rădăuți.

Audierea în condiții de oralitate și contradictorialitate în fața instanței a martorei nu a fost posibilă, întrucât a survenit decesul acesteia.

12. Dosar nr. 2693/2005 - sentința civilă nr. 1537 - pârâții Prelipcean Vasile și Prelipcean Elena.

S-a reținut că Prelipcean Vasile este decedat, citația și comunicarea hotărârii sunt semnate personal de Prelipcean Elena, care nu a fost identificată și audiată în cursul urmăririi penale.

13. Dosar nr. 2694/2005 - sentința civilă nr. 1538 - pârâta Schipar Domnica - aceasta semnează citația la rubrica destinatar, comunicarea hotărârii se realizează prin afișare.

Audiată în cursul urmăririi penale, martora arată că a vândut printr-un act notarial inculpatului Babiuc Constantin Gavril - 1 ha în locul numit Visa și nu se consideră păgubită.

La termenul de judecată din data de 24 septembrie 2021 instanța a constatat imposibilitatea obiectivă de reaudiere a martorei.

14. Dosar nr. 2695/2005 - sentința civilă nr. 1539 - pârât Postolache Constantin - atât citația cât și comunicarea hotărârii s-au îndeplinit prin afișare. Persoana nu a fost identificată și audiată în cursul urmăririi penale.

15. Dosar nr. 2696/2005 - sentința civilă nr. 1540 - pârât Postolache Gheorghe Viorel- atât citația cât și comunicarea hotărârii s-au îndeplinit prin afișare.

Această persoană a decedat în cursul anului 2010, iar martorul Postolache Radu Constantin a arătat în cursul urmăririi penale că este fratele pârâtului și are cunoștință că acesta i-a vândut un teren inculpatului Babiuc Constantin Gavril.

În cursul judecății, la data de 14 mai 2021 prima instanță a prorogat a se pronunța asupra reaudierii acestui martor, iar apoi s-a renunțat la audierea sa.

16. Dosar nr. 2697/2005 - sentința civilă nr. 1541 - pârât Bârsan Margareta. S-a reținut că la fila 315 dup, există un script la dosar din care rezultă că are cunoștință de dosar, procedura de citare cu aceasta s-a realiza, de

asemenea i-a fost comunicată și hotărârea. Audierea sa nu a fost posibilă, întrât a decedat.

17. Dosar nr. 2698/2005 - sentința civilă nr. 1542 - pârât Cotor Dan-citația cuprinde mențiunea că e semnată de socru, comunicarea hotărârii este realizată prin afișare. Această persoană nu a fost identificată și audiată în cursul urmăririi penale.

18. Dosar nr. 2699/2005 - sentința civilă nr. 1543 - pârât Lupancu Gheorghina - citația cuprinde mențiunea că e semnată de mătușă, dovada de comunicare a hotărârii este semnată personal. Această persoană nu a fost identificată și audiată în cursul urmăririi penale.

19. Dosar nr. 2700/2005 - sentința civilă nr. 1544 - pârât Neamțu Georgeta Rodica- procedura de citare nu este îndeplinită, comunicarea hotărârii se realizează prin afișare la adresa din buletin.

Audiată în cursul urmăririi penale, martora a arătat că, împreună cu sora ei, i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin Gavril o suprafață de teren fără a semna însă vreun act, nu-și recunoaște semnăturile de pe contractul de vânzare-cumpărare și nici nu a fost vreodată la Judecătoria Rădăuți.

Cu prilejul declarației date în fața judecătorului fondului, aceasta a relatat că l-a contactat pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril pentru a-i vinde suprafața de 1 ha pe care o deținea împreună cu sora sa Bucevski Olga în Rădăuți, că a vândut acest teren la un preț corect fără a semna vreun contract de vânzare-cumpărare, nu mai reține dacă a fost citată la Judecătoria Rădăuți într-un dosar în contradictoriu cu Babiuc Constantin Gavril și nici dacă s-a prezentat personal în instanță. Nu are nici un fel de pretenții.

20. Dosar nr. 2701/2005 - sentința civilă nr. 1545 - pârât Zelinschi Aurora - atât citarea, cât și comunicarea hotărârii s-au realizat la adresa de domiciliu. Zelinschi Aurora nu a fost audiată în cursul urmăririi penale deoarece potrivit declarației martorului Zelinschi Gheorghe, fiul acesteia, suferă de Alzheimer.

21. Dosar nr. 2702/2005 - sentința civilă nr. 1546 - pârât Macovei George - citarea și comunicarea hotărârii au avut loc la domiciliul acestuia. Cu prilejul declarației din cursul urmăririi penale, martorul a declarat că i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin Gavril o parcelă de teren și nu știe dacă a primit citație sau comunicarea hotărârii.

În fața instanței de judecată, martorul a arătat că-și menține declarația din cursul urmăririi penale, că s-a vândut inculpatului Babiuc Constantin Gavril o suprafață de teren agricol în zona localității Satu-Mare, că nu mai reține dacă a încheiat un contract notarial sau doar sub semnătură privată, nu a fost citat la Judecătoria Rădăuți și nici nu i-a fost comunicată vreo hotărâre judecătorească, prețul primit a fost unul corect și nu se consideră prejudiciat în vreun fel.

22. Dosar nr. 2703/2005, sentința civilă nr. 1547- pârât Colibaba Traian, dovada de îndeplinire a procedurii de citare este semnată la rubrica destinatar iar hotărârea i-a fost comunicată. Audiat în cursul urmăririi penale, acesta a arătat că a deținut o suprafață de teren pe care l-a vândut inculpatului Babiuc

Constantin Gavril și nu se consideră păgubit. În fața instanței, acesta nu s-a prezentat, deși a fost legal citat.

23. Dosar nr. 2704/2005 – sentința civilă nr. 1548 - pârât Lavric Lucadovada de îndeplinire a procedurii de citare este semnată la rubrica destinatar, iar comunicarea hotărârii s-a realizat prin afișare la adresa de domiciliu.

Lavric Luca a fost audiat în cursul urmăririi penale și a arătat că i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin Gavril 2500 mp deși în convenție se arată că a vândut 5000 mp, convenția nu e semnată de el, nu a primit citație de la Judecătoria Rădăuți.

În declarația olografă martorul arată că soția sa avea moștenire 0,5 ha pe care le-a vândut inculpatului Babiuc Constantin Gavril.

În fața instanței de fond, martorul și-a menținut declarația din cursul urmăririi penale, arătând că i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin Gavril o suprafață de 50 de ari, la prețul pieței din acel moment, că s-a prezentat la notar și a încheiat un contract în acest sens, nu a primit nici citație, nici vreo hotărâre de la Judecătoria Rădăuți.

24. Dosar nr. 2705/2005 - sentința civilă nr. 1549 - pârât Coneac Gheorghe - atât procedura de citare, cât și comunicarea hotărârii s-au realizat prin afișare la domiciliul acestuia. Acesta nu a fost identificat și audiat de organele de urmărire penale.

25. Dosar nr. 2706/2005 - sentința civilă nr. 1550 - pârât Dugan Mircea - citarea și comunicarea hotărârii s-au realizat la domiciliul acestuia, prin afișarea dovezilor.

Audiat în cursul urmăririi penale, martorul a arătat că a vândut un teren inculpatului Babiuc Constantin Gavril, a fost citat în instanță dar nu s-a prezentat, a primit sentința acasă și nu se consideră prejudiciat.

Conform procesului-verbal de punere în executare a mandatului de aducere, martorul a suferit un atac cerebral, nu poate vorbi coerent, nu este transportabil, astfel că s-a constatat imposibilitatea readministrării probei în fața primei instanțe.

C. În cuprinsul seinței pronunțate de Curtea de Apel Cluj, s-a mai arătat că, la data de 4 martie 2005 a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei Rădăuți **dosarul nr.1179/2005** dosarul fiind repartizat spre soluționare inculpatului Bărbuța Bogdan Ilarion Costică, care a fixat primul termen de judecată la 4 aprilie 2005.

La solicitarea reclamantului Babiuc, conform rezoluției de la dosar, a fost preschimbat termenul de judecată pentru 22 martie 2005.

La termenul astfel preschimbat s-a procedat la disjungerea petitelor și formarea a 21 de dosare.

1. Dosar nr. 1179/2005 - sentința civilă nr. 853 - pârâții Marcu Elena Virginia, Marcu Dorin, Calciuc Doina- părțile sunt citate, Marcu Elena semnează personal citația, hotărârea se comunică părților. Marcu Elena a decedat în cursul anului 2009.

Audiată în cursul urmăririi penale, Calciuc Doina declară că împreună cu Marcu Elena și Marcu Dorin i-au vândut lui Huțuleac Ioan o suprafață de teren, că nu au primit citație sau hotărâre de la Judecătoria Rădăuți. Audierea în fața

instanței nu a mai fost posibilă având în vedere vârsta și starea de sănătate a martorului.

2. Dosar nr. 1480/2005 - sentința civilă nr. 856 - pârâții Huțuleac Ioan și Huțuleac Nelica. Citațiile și comunicările hotărârilor au fost semnate de primire de fratele pârâtului.

3. Dosar nr. 1481/2005 - sentința civilă nr. 857 - pârâții Calciuc Romeo și Calciuc Mihaela. Din actele dosarului rezultă că s-a dispus citarea și comunicarea hotărârii pronunțate în cauză.

În cursul urmăririi penale, martorul Calciuc Romeo a declarat că el și sora sa Nechita (fostă Calciuc) Mihaela au vândut teren numitului Huțuleac Ioan, își recunoaște semnătura pe contractul de vânzare-cumpărare, nu a fost citat, nu-i cunoaște pe martorii menționați în contract și nu are pretenții.

Martora Nechita (fostă Calciuc) Mihaela, audiată în faza de urmărire penală, a arătat că nu-l cunoaște pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril, își recunoaște semnătura de pe contract, însă arată că nu a primit suma de 18 mil.

În fața instanței de fond, martorul Calciuc Gabriel Romeo a menținut declarația inițială, a arătat că împreună cu sora sa a vândut un teren numitului Huțuleac Ioan, care i-a spus să încheie un contract din care să rezulte că inculpatul Babiuc Constantin Gavril este cumpărător, că a semnat aceste înscrisuri, a primit și citație și hotărâre de la Judecătoria Rădăuți.

Martorul a explicat diferențele dintre cele două declarații prin faptul că a găsit ulterior aceste înscrisuri printre documentele personale și a menționat că nu se consideră prejudiciat în vreun fel.

4. Dosar nr. 1482/2005 – sentința civilă nr. 858 - pârât Horodinschi Mircea - a fost emisă citație și s-a comunicat hotărârea. Persoana nu a fost identificată și audiată de către organele de urmărire penală.

5. Dosar nr. 1483/2005 - sentința civilă nr. 859 - pârât Cuciurovski Constantin Ștefan - a fost emisă citație și s-a comunicat hotărârea, ambele fiind afișate la domiciliul pârâtului.

Audiat în cursul urmăririi penale, acesta a arătat că a încheiat cu Babiuc Constanti Gavri un contract de vânzare-cumpărare pentru o suprafață de 30 de ari, a primit și citație și hotărâre, și că se constituie parte civilă cu o sumă pe care o va preciza ulterior.

Într-o declarație ulterioară, tot din cursul urmăririi penale, a arătat că a vândut 5700 mp lui Huțuleac Ioan, că nu a semnat nici un contract cu Babiuc Constaantin Gavril, că nu a fost citat niciodată la Judecătoria Rădăuți.

În fața primei instanței nu s-a prezentat pentru a da detalii cu privire la contradicțiile dintre cele două declarații și a lămuri aspectele legate de pretențiile solicitat.

6. Dosar nr. 1484/2005 - sentința civilă nr 860 - pârât Colibaba Ștefan-procedura de citare și comunicare a hotărârii s-a realizat prin afișare la domiciliul pârâtului.

În cursul urmăririi penale, Colibaba Ștefan a declarat că a vândut o suprafață de teren lui Huțuleac Ioan, nu a știut de procesul de la Judecătoria Rădăuți, nu a primit citație, a primit însă sentința la domiciliu, a încheiat un

contract de mână, nu tipizat- își recunoaște semnătura de pe contractul prezentat de organele de urmărire penală.

Colibaba Ștefan a decedat pe parcursul procesului penal. Soția acestuia, Colibaba Paulina a atestat în cursul urmăririi penale că acesta a primit sentința Judecătoria Rădăuți.

7. Dosar nr. 1485/2005- sentința civilă 861 - pârâta Ungurean Octavia-citarea și comunicarea s-au realizat la domiciliu prin afișare.

Audiată în cursul urmăririi, a arătat că a deținut 1,92 ha teren în Rădăuți din care a vândut în 2002 - 6 ari unei persoane din Suceava, în 2001- 0,24 ha lui Arcadie Vasile, 0,42 ha la locul „între sanțuri” și 0,77 ha- la locul „la barieră” vândute lui Huțuleac Ioan.

În cursul anului 2005 a arătat că a primit citație de la Judecătoria Rădăuți însă nu s-a prezentat și apoi a primit și o hotărâre care atesta că i-ar fi vândut lui Babiuc Constantin Gavril 0,42 ha, însă nu a semnat nici un contract cu Babiuc Constantin Gavril.

8. Dosar nr. 1486/2005 - sentința civilă 862 - pârât Colibaba Gheorghe, atât citația, cât și dovada de comunicare a hotărârii sunt semnate de soția pârâtului.

La dosarul de urmărire penală se regăsește declarația numitei Colibaba Maria Magdalena, soția pârâtului, care arată că acesta a decedat la 8 aprilie 2005, că în 2003 a vândut prin contract notarial numitului Huțuleac Ioan 1,08 ha și că nu-l cunoaște pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril.

9. Dosar nr. 1487/2005 - sentința civilă nr. 863 - pârât Costea Georgeta-dovezile de îndeplinire a procedurii de citare și de comunicare a hotărârii sunt semnate la rubrica destinatar.

Această persoană a decedat între anii 2005- 2006, conform declarației de la urmărire penală a martorului Dumitriu Vasile, ginerele acesteia. Acesta a precizat că are cunoștință de vânzarea unui teren lui Huțuleac Ioan și că știe că soacra sa a primit citație de la Judecătoria Rădăuți.

S-a arătat de către instanță că și acest martor este decedat.

10 Dosar nr. 1488/2005 → sentința civilă nr. 864 - pârât Postolache Aspazia, cu care procedura de citare s-a realizat prin afișare, dovada comunicării sentinței este semnată la rubrica destinatar.

Persoana nu a fost identificată și audiată în cursul urmăririi penale. În cursul urmăririi penale, martorul Penciu Dumitru a susținut că are cunoștință că a avut loc un schimb de terenuri între Postolache Aspazia și Babiuc Constantin Gavril, fiind de față.

11. Dosar nr. 1489/2005 - sentința civilă nr. 865 - pârât Vlonga Elvira - citarea și comunicarea hotărârii au avut loc la domiciliul pârâtei, fiind afișate.

Audiată în cursul urmăririi penale aceasta a arătat că a deținut o suprafață de 1,34 ha în Rădăuți la locul numit Plop, că i-a vândut lui Huțuleac Ioan 1,03 ha, că nu a primit citație, ci doar sentința.

12. Dosar nr. 1490/2005 – sentința civilă nr. 866 - pârât Kzezek Miroslav și Checec Ivan Rudolf. Kzezek Miroslav a fost citat și i s-a comunicat hotărârea,

iar Checec Ivan Rudolf a fost citat, însă lipsește comunicarea. Acesta din urmă, nu a fost identificat de organele de urmărire penală.

Audiat fiind, conform procesului-verbal de la fila 11 vol III d.u.p., Kzezek Miroslav a declarat că a vândut 0,59 ha teren în locul numit „Plop” lui Huțuleac Ioan prin act notarial, că ulterior a fost contactat de Babiuc Constantin Gavril pentru a semna un contract cu el, arătând că a cumpărat terenul de la Huțuleac Ioan și a semnat acest contract cu inculpatul.

13. Dosar nr. 1491/2005 – sentința civilă nr. 867 - pârâta Anghel Raveca-citația cuprinde semnătura pârâtei iar comunicarea hotărârii semnătura fratelui ei.

Audiată doar în cursul urmăririi penale, martora arată că a vândut un teren lui Babiuc Constantin Gavril, însă semnătura de pe convenție nu-i aparține, nu a primit citație, nu a participat la proces, nu are pretenții civile.

14. Dosar nr. 1492/2005 - sentința civilă nr. 868 -pârât Florean Ion- citat la Primărie dovada comunicării hotărârii este semnat de fiul său.

Declarația fiului, martorul Florean Cornel a fost deja analizată.

15. Dosar nr. 1493/2005- sentința civilă nr. 869 - pârât Bălan Vasile-procedura de citare nu s-a realizat, hotărârea a fost comunicată la Primărie și la ușa instanței.

Acesta a fost audiat în faza de urmărire penală, declarația fiind anterior analizată, dar și în fața instanței, la termenul de judecată din 24 septembrie 2021, când a arătat că tatăl său a vândut un teren extravilan la prețul pieței lui Lavric Dorin, că este posibil să se fi prezentat la notar pentru a încheia antecontractul, că nu știe dacă a primit vreo citație sau hotărâre de la Judecătoria Rădăuți, își amintește că a semnat o procură și un act de renunțare la calea de atac, după ce acestea i-au fost prezentate de apărare.

16. Dosar nr. 1494/2005 - sentința civilă nr. 870 - pârât Zoara Silvia. S-a reținut de către prima instanță că, la fila 286 există un script emanând de la aceasta prin care solicită respingerea acțiunii.

În faza de urmărire penală, audiată în calitate de martoră a menționat că a înstărit un teren extravilan în Rădăuți lui Huțuleac Ioan, printr-un act sub semnătură privată, a primit citație de la Judecătoria Rădăuți într-un dosar cu Babiuc Constantin, s-a prezentat la proces, luând cunoștință de obiectul dosarului și aducând la cunoștința instanței că a vândut terenul lui Huțuleac. Nu se consideră prejudiciată în vreun fel.

În fața instanței reaudierea nu a fost posibilă, intervenind decesul.

17. Dosar nr. 1495/2005 - sentința civilă nr. 871 - pârât Popescu Olimpie-citarea și comunicarea hotărârii s-au realizat la domiciliul acestuia, prin afișare.

Mehna Ștefan, a declarat în faza de urmărire penală că avea procură de la pârât să se ocupe de terenurile acestuia, nu a discutat cu inculpatul Babiuc Constantin și nici nu a primit citație.

18. Dosar nr. 1496/2005 – sentința civilă nr. 872 - pârâții Coroama Aneta, Reus Gheorghe și Reus Ana.

S-a reținut de către judecătorul primei instanțe că Reus Gheorghe era decedat la acel moment, Coroamă Aneta a semnat personal citația iar Reus Ana a fost citată la domiciliu, dovada îndeplinirii procedurii fiind prin afișare.

Hotărârea a fost comunicată.

Audiată în cursul urmăririi penale, Coroama Aneta a arătat că fratele ei, Reus Gheorghe a decedat în 2000, a vândut niște terenuri lui Huțuleac Ioan și că nu ar fi fost citată la proces.

Reus Ana a declarat că nu a încheiat nici un contract de vânzare cumpărare în perioada 2000-2009 cu privire la vreun teren și că nu-l cunoaște pe inculpatul Babiuc.

19. Dosar nr. 1497/2005 - sentința civilă nr. 873 - pârât Senculeț Gavril - decedat, acțiunea fiind exercitată în continuare împotriva moștenitorului său Senculeț Borislav Mihai- hotărârea este comunicată.

Această persoană nu a fost identificată și audiată de organele de urmărire penală.

20. Dosar nr. 1498/2005 - sentința civilă nr. 874 - pârât Halus Olga - citația este semnată de fiica pârâtei, hotărârea este comunicată la domiciliu.

Persoana nu a fost identificată și audiată de organele de urmărire penală.

21. Dosar nr. 1499/2005 - sentința civilă nr. 875 - pârât Păsăilă Gheorghe - acesta nu a fost citat, comunicarea hotărârii s-a realizat la o adresă la care acesta nu locuiește și prin afișare la ușa instanței.

Această persoană nu a fost identificată și nici audiată de către organele de urmărire penală.

Prima instanță a mai arătat că, audiată fiind în cursul urmăririi penale, Vicol Felicia, grefier la Judecătoria Rădăuți a arătat că în anul 2005 nu exista sistemul ECRIS, că judecătorul de serviciu dispunea citarea părților și a dat detalii despre procedura de lucru a dosarelor la momentul 2005, că a fost grefier de ședință a inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică din anul 1999.

Și în fața instanței la termenul de judecată din 9 iulie 202, martora a reiterat modalitatea de lucru în cursul anului 2005 în cadrul Judecătoriei Rădăuți, că hotărârile erau comunicate prin agenții procedurali, dar că au fost și situații în care mandatarul s-a prezentat la grefa instanței și a ridicat hotărârea, verificarea îndeplinirii de citare era atributul judecătorului, că nu își amintește că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică să-i fi cerut să întocmească o cerere în numele inculpatului Babiuc Constantin Gavril, că i-a observat pe cei doi inculpați discutând pe holurile Judecătoriei în cel puțin două ocazii, dar și că inculpatul Babiuc Constantin Gavril a discutat și cu alți magistrați, și că în oraș se discuta despre existența unei relații de prietenie între cei doi.

S-a mai notat că, la fila 27-60 vol XIII instanță, există declarațiile autentice prin care Suian Gheorghe; Jurovski Dragoș; Iad George; Luhan Nionel; Bîrsan Margareta; Neamău Georgeta Rodica; Macovei Visarion George; Lavric Luca, Dugan Mircea; Lavric Eugen, Scripniuc Domnica; Bălan Vasile; Lavric Dan Tiron Nicolai; Florean Ion; Prelipcean Vasile; Zelinski Aurora; Colibaba Traian; Coneac Gheorghe; Georgescu Octavian; Bandas Domnica Garofina, Prelipcean Elena declară că renunță la dreptul la apel în dosarele aflate pe rolul Judecătoriei Rădăuți și Ghețău Gheorghe; Cazacu Ștefan; Păsăilă Maria; Crețu Ștefan; Bangeac Florea; Fluture Mircia, Bodnariuc Ioan îl împuterniceau pe numitul Georgescu Octavian să-i reprezinte în fața Judecătoriei Rădăuți.

Prima instanță a avut în vedere și declarația inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică care, audiat în condiții de oralitate și contradictorialitate, în prezența apărătorului ales, în ședință publică din 11 februarie 2022, a arătat că nu recunoaște acuzațiile formulate împotriva sa, deoarece nu avea cunoștință de faptul că antecontractele erau încheiate în mod fraudulos, un judecător investit cu o astfel de acțiune vizând pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de act autentic nu putea face verificări cu privire la legalitatea contractelor cât timp nu exista o cerere reconvențională, deoarece vizau executarea antecontractelor și nu verificarea valabilității acestora.

Inculpatul a arătat că în sală au fost puține persoane, a fost prezent mandatarul reclamantului și alți mandatar convenționali.

Verificând, după punerea sa în libertate, modalitatea în care s-a îndeplinit procedura de citare și comunicare a hotărârii a constatat că din 69 de dosare, în 46 actele procedurale au fost semnate personal de către pârâți, în 19 procedura de citare și comunicarea hotărârii s-au realizat prin afișare iar în 4 cauze, deși au existat vicii la procedura de citare, comunicarea hotărârii a fost corectă.

Instanța a mai considerat importantă precizarea inculpatului care referitoare la consecința necomunicării hotărârii în mod legal, respectiv aceea că pentru acele părți, termenul de apel nu curge decât del a momentul recomunicării, astfel, că nu le-a fost creat nici un prejudiciu.

S-a notat, deopotrivă, că inculpatul a dat detalii și cu privire la modalitatea de lucru în ipoteza formulării unei cereri de preschimbare a termenului de judecată și anume că este adresată judecătorului investit cu soluționarea cauzei, care apreciază cu privie la oportunitatea ei, dispunând prin rezoluție și a existenței unei cereri de chemare în judecată nesemnate la momentul depunerii ei, lipsă ce poate fi complinită la primul termen de judecată.

S-a arătat că, poziția procesuală a inculpatului este confirmată de dispozițiile art. 133 alin 2 vechiul C.pen.c.

De asemenea, s-a reținut că inculpatul a susținut că soluționarea unor cauze de tipul celor 69 de dosare, era posibilă la primul termen de judecată.

În ceea ce privește dosarul vizând acțiunea formulată de reclamanta Ilie Antoaneta ce avea ca obiect recunoașterea unui drept de proprietate asupra unui imobil construcție situat în Piața Unirii din Rădăuți, inculpatul a precizat că o atare procedură nu implică prezența unui pârât deoarece nu opunea dreptul său de proprietate unui proprietar, ci doar se solicita unei instanțe recunoașterea unui drept.

S-a arătat în cuprinsul sentinței apelate că, infracțiunea de abuz în serviciu reținută în sarcina inculpatului constă în îndeplinirea unui act sau îndeplinirea defectuoasă a acestuia de către un funcționar public, aflat în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, dacă prin aceasta se cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice. Persoanele care îndeplinesc o activitate de jurisdicție își desfășoară activitatea în temeiul legii, având obligația să-și îndeplinească atribuțiile ce le revin, prin pronunțarea unor hotărâri legale și temeinice, ce pot fi verificate și desființate prin intermediul căilor legale de atac. Desfășurarea activității de jurisdicție nu

poate fi concepută fără independența și autonomia celor care realizează sau înfăptuiesc justiția Constituției și Statutului Magistraților.

Modul de interpretare de către magistrat a prevederilor legale într-o anumită materie, în absența unor indicii temeinice privind săvârșirea unei fapte penale, nu este de natură a angaja răspunderea penală a acestora, scopul cercetării penale în cazul infracțiunilor de serviciu fiind acela de a identifica un act de conduită contrar atribuțiilor de serviciu, iar nu de a reforma hotărâri judecătorești- decizia penală nr. 731 din 2 septembrie 2014 a ÎCCJ.

Prin decizia nr. 211 din 27 aprilie 2011 a completului de 9 judecători din cadrul ÎCCJ s-a arătat că „în ceea ce privește activitatea magistraților, atribuțiile lor de serviciu se circumscriu soluționării cauzelor cu care sunt investiți, respectiv interpretării și aplicării dispozițiilor legale, în acord cu principiile dreptului substanțial și ale celui procedural, eventualele erori apărute în acest proces de interpretare și aplicare a legii neechivalând cu o exercitare abuzivă a atribuțiilor de serviciu, în sensul legii penale, ele putând fi îndreptate în curma exercitării căilor de atac specifice”.

În acest context, judecătorul fondului a considerat că, aprecierile cuprinse în rechizitoriu referitoare la readministrarea unor probe - extrase de carte funciară, adeverințe de proprietate - nu pot face obiectul unei acuzații în materie penală, revenind instanței competente cu soluționarea căilor de atac să aprecieze legalitatea și temeinicia unei hotărâri judecătorești.

De asemenea, afirmațiile acuzații cu privire la împrejurarea că antecontractele de vânzare-cumpărare ce au format obiectul celor 69 de hotărâri judecătorești și contractul încheiat de Ilie Antoaneta în calitate de cumpărător, sunt lipsite de orice suport probator.

Din actul de sesizare al instanței rezultă cu suficientă claritate că, datorită împlinirii termenului de prescripție s-a dispus clasarea cu privire la infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale prev. de art. 320 alin.1 și 2 C.pen.; uz de fals prev de art.323 C.pen.; fals intelectual prev de art. 289 C.pen. 1968.

În aceste condiții, fără o anchetă efectivă care să stabilească caracterul fals al acestor înscrisuri, fără o hotărâre judecătorească care să dispună în acest sens, fără un probatoriu care să probeze, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a acționat cu rea-credință, Curtea de Apel Cluj nu a primit cele reținute prin actul de sesizare al instanței.

Astfel, s-a notat că prin rechizitoriu a fost reținut că infracțiunea de abuz în serviciu a constat în exercitarea cu rea-credință a atribuțiilor de serviciu, respectiv în aceea că inculpatul a pronunțat hotărâri judecătorești prin atestarea unor fapte neconforme realității, utilizând înscrisuri sub semnătură privată falsificate, a viciat procedura de citare și de comunicarea părților privând astfel părțile pârâte de dreptul la un proces echitabil și de a exercita căi de atac

Dincolo de aspectele prezentate anterior, prima instanță a observat că starea de fapt reținută în actul de sesizare a instanței este contrazisă ori nedovedită de materialul probator administrat pe parcursul procesului penal.

În acest sens, s-a arătat că din cele 69 de dosare ce au fost vizate de actul de acuzare, doar într-o mică măsură nu au fost îndeplinite procedurile de citare sau

de comunicare, fără însă ca acest aspect să prezinte relevanță penală cât timp nu este dovedită intenția inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică de a acționa într-o manieră ilicită și nici cauzarea vreunui prejudiciu vreunei persoane.

Astfel de dosare sunt:

■ 5069/2005 - în care a fost pronunțată sentința civilă nr. 2630 din 18 octombrie 2005 privind pe pârâțul Dumitrescu Ștefan. Din actele dosarului dosarului rezultă că un anume Donisan Dumitru l-a împuternicit pe Georgescu Octavian să-l reprezinte în acest dosar, fără a fi clară legătura acestei persoane cu pârâțul.

Aceste nelămuriri nu au putut fi clarificate de către instanță, deoarece organele de urmărire penală nu au reușit să identifice pe numiții Donișan și Dumitrescu, astfel că acest act material nu este susținut din punct de vedere probator.

■ dosar nr. 5080/2005 - sentința civilă nr. 2845 din 18 octombrie 2005 - pârâta Calance Ileana; dosar nr. 5082/2005 - sentința civilă nr. 2846 din 18 octombrie 2005 - pârâta Prelipcean Valeria; dosar nr. 5083/2005 - sentința civilă nr. 2847 din 18 octombrie 2005 - pârâta Hântari Viorica și dosarul nr. 5084/2005 - sentința civilă nr. 2848 din 18 octombrie 2005 - pârâta Petrescu Oltea au în comun lipsa dovezii de îndeplinire a procedurii de citare, comunicarea hotărârii prin afișare la ușa instanței și imposibilitatea identificării și audierii acestor persoane, astfel că apreciem că aceste acte materiale sunt nedovedite.

■ dosar nr. 2690/2005 - sentința civilă nr. 1534 din 23 mai 2005- pârâta Lavric Ileana - dovada de îndeplinire a procedurii de citare poartă menționată o adresă incompletă, însă dovada de comunicare a hotărârii este semnată la rubrica destinatar.

Eventualele inadvertențe nu au putut fi analizate, deoarece această persoană nu a fost identificată și pe cale de consecință nici audiată, astfel că nu este susținută probator acuzația.

■ dosar nr. 1490/2005 - sentința civilă nr. 866 din 22 martie 2005 - pârâții Kzezek Miroslav și Checec Ivan Rudolf. În ceea ce-l privește pe Checec Ivan s-a constatat lipsa dovezii comunicării sentinței, însă această persoană nu a fost identificată și audiată.

■ dosar nr. 1499/2005 - sentința civilă nr. 875 din 22 martie 2005 - pârât Păsăilă Gheorghe; din actele dosarului nu reiese că acesta ar fi fost citat, comunicarea hotărârii s-a realizat la o adresă diferită de cea menționată în contract și prin afișare la ușa instanței.

Nici această persoană nu a fost identificată și audiată pe parcursul procesului penal.

În economia dosarului, prima instanță a mai menționat că nu au putut fi identificate respectiv audiate și alte persoane care aveau calitatea de pârâți în dosarele civile vizate de ancheta procurorilor.

Într-o atare situație sunt Păsăilă Maria, Marțincu Constantin, Șenculeț Borislav, Tiron Nicolae, Prelipcean Ileana; Postolache Constantin, Cotor Dan,

Lupancu Gheoghina, Conean Gheorghe, Horodinschi Mircea, Postolache Aspazia, Popescu Olimpie, Halus Olga și Păsăilă Gheorghe.

Astfel, materialul probator este incomplet, iar instanța nu l-a putut completa în condițiile în care nu existau suficiente date de identificare a acestor persoane.

În ceea ce privește sentința civilă nr. 1683 din 20 iunie 2006, pronunțată în dosarul nr. 3490/2006 prin care inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a admis o acțiune civilă prin care a constatat existența dreptului de proprietate în patrimoniul martorei Ilie Antoaneta asupra imobilului situat în Piața Unirii nr. 62 din Rădăuți, în suprafață de 221,43 mp - Curtea de Apel Cluj a reafirmat că aspectele de legalitate și temeinicie a unei hotărâri se analizează doar în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. Că acesta este demersul legal de urmat este dovedit și de parcursul numeroaselor litigii civile ce au vizat respectivul imobil, parta civilă Plămada Arcadie obținând recunoașterea definitivă a dreptului său de proprietate printr-o decizie a ÎCCJ. De altfel, s-a arătat că procedura de citare în acest dosar a fost legal îndeplinită, la fel și comunicarea hotărârii.

Probațiunea administrată în cauză, în legătură cu toate dosarele civile soluționate de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică ce au fost vizate de ancheta penală în prezenta cauză nu a dovedit decât faptul că între inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Babiuc Constantin Gavril exista o relație de prietenie dar nu și faptul că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, în calitate sa de judecător, și-a exercitat cu rea-credință atribuțiile de serviciu cu scopul de a obține pentru inculpatul Babiuc Constantin Gavril un folos patrimonial și producând astfel vreo vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane.

Au fost considerate drept simple afirmații aspectele legate de caracterul fals al contractelor de vânzare-cumpărare încheiate fie direct, fie prin persoane interpușe de către inculpatul Babiuc Constantin Gavril cu persoanele care au fost identificate și audiate în calitate de martori.

Mai mult, în proporție covârșitoare aceștia au arătat că au înstrăinat terenuri, că au primit prețul corect, că nu se simt păgubite în vreun fel.

Acțiunea penală vizând aceste contracte sub semnătură privată s-a stins ca urmare a intervenției prescripției răspunderii penale;

Referitor la neîndeplinirea procedurii de citare și de comunicare a hotărârilor civile, prima instanță a reiterat că au fost extrem de puține situații în care procedura de citare nu a fost legal îndeplinită și comunicarea s-a realizat prin afișare la ușa instanței, ce reprezintă o modalitate de comunicare prevăzută de dispozițiile Codul de procedură civilă.

Referitor la afirmația procurorului în sensul că numita Vicol Felicia, grefiera de ședință a inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, a menționat, în mod nereal, că s-ar fi deplasat la domiciliul pârâților pentru a comunica hotărârile, Curtea a reținut că potrivit Codului de procedură civilă și regulamentelor de ordine interioară a instanțelor, grefierii de ședință se ocupă de comunicarea citațiilor și a hotărârilor, însă aceste prevederi legale au fost eronat

înțelese de organele de urmărire penală, echivalând comunicarea cu deplasarea personală a grefierului la domiciliul părților.

Curtea a precizat că procedura este cu totul alta: grefierul pune în plic hotărârea instanței atașând dovada comunicării, iar apoi o pune la dispoziția agentului procedural care se deplasează la adresa indicată în citație/comunicare și fie înmânează personal părții actele de procedură/hotărârea, aceasta semnând personal de primire la rubrica destinat, fie comunică în maniera prevăzută de textele legale incidente în materie documentele puse la dispoziție de instanță prin grefierul de ședință.

Cu privire la faptul că la solicitarea inculpatului Babiuc Constantin, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a eludat legea privind, cel mai probabil o contraprestație materială, judecătorul primei instanță a arătat că, însăși organele de urmărire penală au arătat că aceste aspecte nu au putut fi dovedite.

Relativ la acuzația parchetului că, prin îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu s-au produs pagube importante drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice dar și instituțiilor statului abilitate cu aplicarea legii, Curtea de Apel Cluj a reținut că, potrivit deciziei Curții Constituționale a României nr. 405/2016 prin expresia „vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice” se înțelege lezarea sau prejudicierea morală, fizică sau materială, adusă intereselor legale ale unor asemenea persoane; presupune știrbirea efectivă a drepturilor și intereselor legitime în orice fel: neacordarea acestora, împiedicarea valorificării etc. de către funcționarul care are atribuții de serviciu în ceea ce privește realizarea drepturilor efective.

Or, față de cele menționate anterior, analizând dreptul oricărei persoane de a fi prezentă la un proces și de a lua cunoștință de dispozițiile instanței din perspectiva modalității de citare și comunicare a hotărârilor judecătorești, prima instanță a observat că doar într-un număr de 7 dosare s-ar putea discuta de o oarecare lezare a unor drepturi procesuale, însă această lezare nu este certă și efectivă, în condițiile în care persoanele vizate de aceste dosare nu au fost identificate.

Raportat la toate cele expuse mai sus, prima instanță a constatat că faptele imputate inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen. - 69 de acte materiale și art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen. vizând persoana vătămată Plămadă Arcadie, nu există, împrejurare ce impune pronunțarea unei soluții de achitare, în baza art. **16 alin 1 lit a C.proc.pen.**

S-a considerat că o soluție similară se impune a fi pronunțată și în ceea ce privește acuzația reținută în sarcina inculpatului Babiuc Constantin Gavril, descrisă la **pct. 4.1** din rechizitoriu, respectiv că l-a sprijinit pe inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică să pronunțe un număr de 69 de hotărâri judecătorești prin atestarea unor fapte neconforme realității, utilizând înscrisuri sub semnătură privată pe care le falsificase anterior, lezând, în acest fel,

interesele legitime ale mai multor părți civile și intrând astfel, în mod fraudulos, în posesia a cca 42 de hectare de teren situate pe raza comunei Satu Mare, județul Suceava, faptă ce ar întruni elementele constitutive ale complicității la abuz în serviciu în formă continuată prev de art.48 C.pen. raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 alin. 1 și art 35 C.pen.- 69 de acte materiale, precum și în ceea ce privește acuzația descrisă la **pct 4.2** din actul de sesizare al instanței, conform căreia l-a sprijinit pe inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică să pronunțe, în mod fraudulos, sentința civilă cu nr. 1683/2006, furnizându-i un contract de vânzare cumpărare falsificat, faptă care a adus atingere patrimoniului persoanelor vătămate Plămadă Arcadie și Primăriei mun. Rădăuți și a avut ca și consecință obținerea ilicită de către inculpatul Babiuc Constantin Gavril a unui drept de proprietate asupra imobilului situat în Piața Unirii nr. 67 din Rădăuți, faptă ce ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu prev de art 48 C.pen. raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen.

Curtea de apel Cluj a avut în vedere faptul că probele administrate în cauză nu au dovedit că actele sub semnătură privată erau false, respectiv nici că ele ar fi fost falsificate de către inculpatul Babiuc Constantin Gavril, că ar fi existat o înțelegere prealabilă cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și că acesta ar fi acționat cu intenție, în scopul lezării intereselor și drepturilor unor persoane, urmărind obținerea unui folos patrimonial injust - dreptul de proprietate asupra a 42 ha de teren de pe raza comunei Satu Mare.

S-a mai susținut că forma de participație a complicității presupune săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală. Pentru a exista complicitate este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

- să se fi săvârșit de altcineva o infracțiune – condiție, în opinia primei instanțe, neîndeplinită, având în vedere temeiul de achitare reținut pentru pretinsul autor al infracțiunii inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică;

- să existe o contribuție materială sau psihică din partea complicelui. Or, în cauză nu a fost dovedită atestarea unor fapte neconforme realității, neexistând probe în acest sens.

- să existe o înțelegere între autor și cel ce ajută, împrejurare despre care prima instanță a arătat că nu este dovedită.

Concluzia primei instanțe a fost aceea că, în cazul în care se pronunță o soluție de achitare pentru inexistența faptei, nu se poate reține existența complicității ca formă secundară de participație penală, achitarea autorului determinând pronunțarea unei soluții de achitare a complicelui autorului în baza aceluiași temei- **art. 16 alin 1 lit a C.proc.pen.**

Analizând în continuare acuzațiile formulate împotriva inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Curtea de Apel Cluj a susținut că o soluție similară se impune și în ceea ce privește acuzația de la **pct. 1.7** din rechizitoriu, constând în aceea că la data de 12 mai 2014 a pronunțat o hotărâre ilegală în **dosarul nr. 4403/285/2013.**

În strânsă legătură cu infracțiunile de abuz în serviciu reținute în sarcina inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și respectiv complicitate la abuz în serviciu reținute în sarcina inculpatului Babiuc Constantin la **pct. 4.6** din rechizitoriu și în sarcina inculpatei persoana juridică SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL **pct. 13.1**.

S-a notat de către Curte că, în fapt, în sarcina inculpatului Babiuc Constantin Gavril s-a reținut că, pentru a ascunde natura ilicită de dobândire a suprafeței de 41,5 ha de teren, respectiv a imobilului situat în Piața Unirii nr. 67 din municipiul Rădăuți, acesta a înstrăinat terenul sus-menționat direct sau prin intermediari în perioada 2005-2007, concernului austriac Holzindustrie Schweighoffer, iar în anul 2011 a înstrăinat imobilul mai sus menționat, din aceleași considerente societății SC Priky Com Construct SRL, obținând profituri în cuantum de 4.000.000 lei, respectiv 60.000 euro.

În opinia Ministerului Public, starea de fapt mai sus menționată întrunește elementele de tipicitate a două infracțiuni de spălare a banilor prev. de art 29 alin. 1 lit. a din Legea nr.656/2002 cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen.

În ceea ce o privește pe inculpata persoană juridică, s-a reținut că prin reprezentantul legal Babiuc Constantin Gavril, a înstrăinat la 29 iulie 2011, martorului Bodnărescu Gheorghe, reprezentant legal al SC Priky Com Construct SRL, imobilul situat în Piața Unirii nr. 67 din Rădăuți, cunoscând că a fost dobândit în urma săvârșirii de infracțiuni, în scopul ascunderii originii ilicite a acestuia, faptă ce ar constitui infracțiunea de spălare de bani prev. de art 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2000 cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen.

În cuprinsul hotărârii apelate s-a arătat că, potrivit normei de incriminare în vigoare la momentul comiterii faptelor, constituie infracțiunea de spălare a banilor, schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei.

Legea nr. 656/2002 transpune în legislația internă obligațiile internaționale asumate de România prin ratificarea Convenției Europene privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii.

Infracțiunea de spălare a banilor este o infracțiune subsidiară, subzistând doar ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni predicat din care provin bunurile care se schimbă sau se transferă. Legătura dintre infracțiunea predicat și cea de spălare de bani este dublă și se concretizează atât la nivel obiectiv, ca cerință atașată obiectului material - bunuri cu origine ilicită, cât și la nivel subiectiv- inculpatul să aibă cunoștință că aceste bunuri provin din infracțiuni.

Pe de altă parte, spălarea de bani este o infracțiune autonomă, astfel încât nu este necesar ca inculpatul care o săvârșește să aibă reprezentarea în detaliu a infracțiunii predicat, iar răspunderea penală pentru prima poate subzista și în lipsa identificării sau tragerii la răspundere penală a autorului infracțiunii principale.

În raport de dispozițiile art. 29 din Legea nr. 656/2002, existența juridică a infracțiunii de spălare de bani se bazează pe caracterizarea infracțiunii principale

ca fiind de rezultat - să producă bunuri care să fac obiectul unei operațiuni de schimbare sau de transfer.

Cu toate acestea, acuzarea, deși nu trebuie să dovedească existența dincolo de orice dubiu rezonabil a unei astfel de infracțiuni predicat sau că sunt îndeplinite toate condițiile de existență ori pentru atragerea răspunderii penale a autorului, trebuie totuși să dovedească faptul că bunurile au origine ilicită și că autorul spălării de bani avea reprezentarea că provin din activitatea infracțională.

În cauză, s-a reținut, însă, că acuzarea nu a reușit să dovedească dincolo de orice îndoială rezonabilă că suprafața de 41,5 ha de teren și imobilul din Piața Unirii nr. 67 din Rădăuți au fost dobândite în mod ilicit.

Aceste bunuri au fost obținute prin contracte sub semnătură privată (terenurile), care nu au fost dovedite false (întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale), iar imobilul construcție, prin factură fiscală emisă pentru înregistrarea unei tranzacții comerciale, face dovada deplină similar unui înscris sub semnătură privată până la proba contrară - lucru care, de asemenea, nu s-a realizat.

Și în ipoteza în care s-ar ignora soluțiile pronunțate cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu, respectiv complicitate la abuz în serviciu reținute în sarcina inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Babiuc Constantin Gavril, în contextul incidenței prevederilor art. 16 alin 1 lit a C.proc.pen., Curtea a susținut că, în continuare, nu există dovezi irefutabile că bunurile înstrăinate au fost obținute în mod ilicit.

Dimpotrivă, s-a arătat că, probatoriul administrat în cauză vizând cu precădere terenurile, confirmă existența unor tranzacții între proprietarii terenurilor și inculpatul Babiuc Constantin Gavril sau persoane interpușe ale acestuia, achitându-se prețul pieței, astfel încât vânzătorii ce au fost identificați și au putut fi audiați să declare că nu se simt păgubiți în vreun fel.

Aspectele iterate de acuzare vizând caracterul ilicit al vânzării unei părți din imobilul din Piața Unirii nr. 67 ce rezultă din faptul că Ilie Antoaneta nu a văzut în materialitatea sa acel imobil, a semnat un contract la insistențele inculpatului Babiuc prin care a transferat proprietatea acestui imobil către SC Cascade Empire SRL- aparținând Holdingului Holz Industrie Schweighoffer contra sumei de 20.000 euro, ca apoi această societate să-l vândă contra sumei de 80107 lei către SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL, ce apoi l-a înstrăinat către SC Priky Com Construct SRL, dovedesc, în opinia judecătorului fondului, doar un traseu sinuos al unui imobil însă nu și proveniența lui ilicită, condiție esențială pentru a se putea reține infracțiunea de spălare de bani.

Acuzația parchetului în sensul că aceste bunuri au fost obținute ilicit prin hotărârile judecătorești pronunțate de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, este răsturnată de soluția de achitare anterior precizată.

Raportat la toate aceste considerente, Curtea de Apel Cluj a constatat că nu sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii de spălare de bani prev. de art 29 alin. 1 lit a din Legea nr. 656/2002, motiv pentru care a dispus, conform art. 16 alin. 1 lit b teza I C.proc.pen. achitarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril pentru comiterea infracțiunii descrisă la pct. 4.6 din rechizitoriu și a

inculpatei SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL pentru infracțiunea descrisă la pct. 13.1 din rechizitoriu.

Probele avute în vedere de prima instanță pentru pronunțarea acestei soluții sunt declarațiile martorilor audiați în ceea ce privește vânzarea terenurilor, declarațiile martorei Butnaru, (fostă) Ilie Maria Antoaneta dată în cursul urmăririi penale, precum și în fața instanței; depozițiile martorului Dediță Vasile de la urmărire penală și de la instanță; depozițiile martorului Stehneiov Orest-Mircea, care a avut calitatea de director general la SC JIJIA SA ce reprezenta 11 % din SC Obcina SA, precum și declarațiile inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și a inculpatului Babiuc Constantin, date în fața instanței.

În ceea ce privește infracțiunea de complicitate la șantaj prev. de art. 48 raportat la art. 207 alin 1 și 3 C.pen. raportat la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, descrisă la pct.1.2 din actul de sesizare, reținută în sarcina inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică judecătorul de la prima instanță a observat că, prin actul de sesizare a instanței s-a reținut că aceasta constă în acțiunile directe de sprijin a inculpatului Babiuc Constantin Gavril, care a exercitat presiuni și constrângeri asupra persoanei vătămate Plămadă Arcadie cu scopul vădit de a-l deposeda pe acesta de o parte din imobilul situat în Piața Unirii nr. 67 din Rădăuți, imobil deținut de acesta în baza unei hotărâri pronunțate de ÎCCJ.

Acțiunile imputate inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică au constat în susținerea morală realizată prin prezența sa cu ocazia așa-ziselor negocieri ce au avut loc între inculpatul Babiuc Constantin Gavril și Plămadă Arcadie, prin inducerea în conștiința persoanei vătămate a convingerii că inculpata Prandea Daniela Mariana, soția inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, va pronunța o hotărâre defavorabilă persoanei vătămate dacă nu va semna o tranzacție dar și prin promisiunea indirectă că, în cazul în care va accepta această tranzacție, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică ar putea-o recompensa printr-o hotărâre ulterioară favorabilă persoanei vătămate și defavorabilă Primăriei Rădăuți.

A mai fost arătat că, în sarcina inculpatului Babiuc Constantin Gavril s-a reținut că în intervalul 2010-2014 a exercitat constrângeri și amenințări atât direct, cât și prin intermediul altor persoane asupra persoanei vătămate Plămadă Arcadie, în scopul de a-l determina pe acesta să cedeze în favoarea sa o parte din imobilul situat în Piața Unirii nr. 67, pe care persoana vătămată îl deținea în mod legal, faptă ce ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj prev. de art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. raportat la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000.

S-a notat de către instanță că, acuzarea și-a fundamentat susținerile pe declarația persoanei vătămate Plămadă Arcadie, pe declarația inculpatului Olărean Aurel pe rezultatele percheziției domiciliare efectuate la locuința inculpatului Babiuc Constantin, declarația judecătorului care a participat la soluționarea cauzei ce a format obiectul dosarului nr.503/235/2011 repartizată inculpatei Prandea Daniela Mariana, conduita inculpatei Prandea Daniela Mariana după ce a aflat că este vizată de o anchetă penală a DNA, depoziția martorului Mustea Marcel - executor judecătoresc.

Audiată în cursul urmăririi penal, persoana vătămată Plămadă Arcadie a arătat că la sfârșitul lunii februarie 2014 a fost contactat telefonic de către inculpatul Babiuc Constantin Gavril, care i-a solicitat să se întâlnească la un restaurant, prilej cu care i-a prezentat un proiect de tranzacție, solicitându-i să-l semneze și să renunțe la procesul având ca obiect rectificarea CF.

A mai arătat persoana vătămată că pentru a dovedi corectitudinea tranzacției, inculpatul Babiuc Constantin Gavril i-a spus că se pot întâlni cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică care va confirma acest lucru. Partea vătămată a refuzat deoarece nu i s-a părut rezonabil să se întâlnească cu un judecător, despre care știa că este în relații de prietenie cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril și, cu atât mai mult, la locuința acestuia.

A mai relatat partea că a doua zi a fost din nou sunat de inculpatul Babiuc Constantin Gavril, care i-a cerut să se întâlnească la un restaurant din Rădăuți iar când a ajuns la locație, a observat că la o masă erau inculpatul Babiuc Constantin Gavril și inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică. Discuțiile s-au purtat în legătură cu contractul de tranzacție ce-i fusese anterior prezentat, la un moment dat intervenind și inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, care l-a asigurat că acest contract respectă planul întocmit de inginerul topograf și că SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL recunoaște dreptul de proprietate al SC Obcina SA sau al SC Răcoritoare Bucovina cu privire la cele două parcele reprezentând birou și magazie, cerându-i-se, în schimb, să recunoască dreptul de proprietate al SC PRIKY cu privire la spațiul comercial în suprafață de 148,4 mp.

Partea vătămată a arătat că prezența inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică i s-a părut ca fiind o formă de constrângere, deoarece cunoștea că el era magistratul ce a pronunțat hotărârea prin care se recunoștea dreptul de proprietate al martorei Ilie Antoaneta asupra imobilului și era de notorietate relația de concubinaj dintre inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și inculpata Prandea Daniela Mariana.

Părții vătămate i s-a părut că amânările repetate, în opinia sa fără motive temeinice, ale soluționării cauzei de către Prandea Daniela Mariana au avut drept scop să-l determine să accepte propunerea inculpatului Babiuc Constantin.

Între persoana vătămată și inculpatul Babiuc Constantin Gavril au mai avut loc discuții pe această temă și în cursul lunilor martie și aprilie 2014, fiind lăsat să înțeleagă că inculpatul Babiuc Constantin Gavril putea, prin intermediul inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, să o influențeze pe inculpata Prandea Daniela Mariana în funcție de semnarea sau nu a tranzacției.

Deși a fost constituit inclusiv un dosar de executare silită și a avut unele discuții cu martorul Mustea Marcel - executor judecătoresc, care i-ar fi relatat și despre implicarea inculpatului Dîmbu Dumitru în sprijinul inculpatului Babiuc Constantin Gavril, nu s-a ajuns la nicio înțelegere.

Partea vătămată a mai relatat că a fost invitat la o discuție cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril la care a participat Căcărean Adrian, șef Direcție Control în cadrul Administrației Finanțelor Publice Suceava și Bodnărescu Gheorghe, administrator de fapt al SC PRIKY SRL, prilej cu care s-a încercat din nou convingerea sa pentru semnarea contractelor de tranzacție.

Audiat în condiții de oralitate și contradictorialitate, în prezența apărătorilor aleși ai inculpatului, partea civilă a arătat în fața instanței că-și menține declarația dată în cursul urmăririi penale, arătând că nu a fost constrâns în vreun fel să declare.

Cu acest prilej partea civilă a făcut un scurt istoric al litigiilor vizând imobilul situat în Piața Unirii nr. 67-68 din Rădăuți arătând că, în calitate sa de administrator al SC Obcina SA, a promovat în cursul anului 2002 o acțiune în revendicare cu privire la acest imobil, dosarul fiind soluționat în primă instanță de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică în favoarea sa.

Hotărârea însă a fost desființată de Curtea de Apel Suceava care e a trimis cauza spre judecare instanței competente Tribunalul Suceava.

În cursul anului 2007 a primit o hotărâre irevocabilă favorabilă de la ÎCCJ, hotărâre în baza căreia a solicitat serviciului CF întabularea dreptului de proprietate și apoi a apelat la serviciile unui executor judecătoresc (Mustea Marcel) pentru a-i fi predată proprietatea în întregime, în condițiile în care o parte din imobil era ocupat de Primăria Rădăuți cu titlu de bibliotecă.

Toate acțiunile legate de acest imobil s-au finalizat abia în anul 2017, când i-a fost predat.

Întrebată fiind partea civilă, a arătat că a discutat doar cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril în legătură cu litigiul juridic vizând acest imobil, însă niciodată cu inculpații Dîmbu Dumitru, Bărbuță Bogdan Ilarion Costică sau Prandea Daniela Mariana și nu s-a simțit presat sau amenințat în vreun fel de aceștia, nici direct, nici prin alte persoane.

Partea civilă a arătat că, într-adevăr, a fost la o întâlnire cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril la care a participat și inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, fără, însă, ca acesta să intervină, că inculpatul Babiuc Constantin Gavril i-a propus săe întâlnească la locuința inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru a discuta cu acesta aspectele juridice referitoare la suprapunerile de suprafață, că i s-a prezentat un contract de tranzacție pe care însă a refuzat să-l semneze. A mai relatat și faptul că, ulterior, a înțeles că tergiversarea soluționării cauzei sale de către inculpații Prandea Daniela Mariana se datora opoziție vădite a Primăriei.

Partea civilă a declarat că nu s-a simțit constrâns în vreun fel de către inculpații din prezenta cauză, arătând că nu a formulat plângere penală și nici nu a solicitat a fi audiat cu identitate protejată, aspect discutabil, în opinia primei instanțe, având în vedere înscrisul olograf din vol III dup. În legătură cu această ultimă afirmație a părții civile, Curtea a precizat că în dosarul de urmărire penală există o ordonanță din 29 septembrie 2014, prin care s-a dispus încetarea măsurilor de protecție a datelor de identitate a numitului Plămadă Arcadie, prin ordonanța din 13 aprilie 2014 fiind acordat statutul de martor amenințat, situație oarecum stranie având în vedere că la 22 iunie 2014 Plămadă Arcadie a fost audiat sub identitatea sa reală.

Prima instanță a considerat stranie și similitudinea aproape perfectă între declarația dată în calitate de martor de Plămadă Arcadie în data 13 martie 2014 și cea dată în calitate de persoană vătămată, trei luni mai târziu. Declarația dată

de martorul cu identitate protejată Dumitrescu Alexandrina, identitate atribuită numitului Plămadă Arcadie prezintă, de asemenea, similitudini mai mult decât bizare.

Curtea a observa că la aceeași dată 13 martie 2014, Plămadă Arcadie a fost audiat atât ca martor cu identitate reală, cât și ca martor cu identitate protejată cu privire la aceleași aspecte.

Prima instanță a considerat că deținerea concomitentă de către aceeași persoană atât a calității de martor cu identitate reală, cât și a calității de martor protejată nu poate fi posibilă, acest lucru contravenind însăși rațiunii reglementării instituției martorului protejată.

Conform Deciziei Curții Constituționale a României nr. 218/2020, paragraf 26: *„Așadar, în acord cu autoarea excepției, Curtea reține că regula în materia audierii martorilor este reprezentată de audierea persoanei care are cunoștință despre fapte sau împrejurări de fapt care constituie probă în cauza penală ca martor cu identitate reală, și numai în situațiile excepționale, reglementate la art. 125 din Codul de procedură penală, audierea persoanei se va face potrivit procedurii reglementate la art. 129 din același act normativ pentru martorii cu identitate protejată. În dezacord însă cu susținerile autoarei, Curtea reține că acest lucru nu are semnificația unei dețineri concomitente în persoana aceluiași martor atât a calității de martor cu identitate reală, cât și de martor cu identitate protejată. Niciunul din textele criticate nu reglementează și nici nu oferă posibilitatea deținerii concomitente de către aceeași persoană atât a calității de martor cu identitate reală, cât și a calității de martor protejată. De fapt, acest lucru nici nu ar fi posibil, întrucât ar contrazice însăși rațiunea reglementării instituției martorului protejată. Din punct de vedere procedural, același martor poate deține în mod succesiv cele două calități, după cum situațiile excepționale, reglementate la art. 125 din Codul de procedură, se confirmă la debutul procesului penal ori pe parcursul acestuia sau se infirmă pe parcursul aceluiași proces penal. Dacă, așa cum susține Înalta Curte de Casație și Justiție, într-o cauză se atribuie, în mod simultan, unei persoane o dublă calitate, atât de martor cu identitate reală, cât și de martor protejată, aceasta nu poate fi decât o problemă de aplicare greșită a legii, de competența instanțelor judecătorești, și, prin urmare, nu poate face obiectul controlului de constituționalitate. Totodată, contrar celor arătate de autoare, Curtea reține că în niciuna dintre ipotezele menționate - martor cu identitate reală/martor cu identitate protejată - martorul nu se află la adăpost în ceea ce privește răspunderea privind declarațiile sale, astfel că, în situația în care denaturează adevărul, acesta riscă să fie tras la răspundere pentru mărturie mincinoasă, indiferent de statutul său în procesul penal. Mai mult, indiferent de calitatea procesuală în cauză - martor cu identitate reală/martor cu identitate protejată - declarația dată în condițiile normelor procesuale penale referitoare la audierea martorilor are valoare probantă unică în procesul penal, nefiind admis ca scopul normelor procesuale referitoare la protecția martorilor amenințați să poată fi pervertit în sensul celor precizate de autoare”.*

Pentru aceste considerente, prima instanță a exclus din materialul probator a ambelor declarații ale numitului Plămadă Arcadie, atât a celei date sub identitate reală, cât și a celei date sub identitate protejată, având în vedere greșita aplicare a legii.

Curtea de Apel Cluj a mai reținut că, audiat în fața instanței, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică nu a negat relația de amiciție cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril, pe care-l cunoștea din 2005, nici faptul că acesta i-a cerut opinia juridică cu privire la contractul de tranzacție pe care dorea să îl propună părții civile Plămadă Arcadie, nici că a participat la discuția dintre cei doi din martie 2014, fără a se discuta cu acel prilej despre hotărârile judecătorești sau despre vreo constrângere pentru a semna tranzacția.

S-a mai arătat că relația de amiciție dintre inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Babiuc Constantin a fost confirmată și de inculpata Prandea Daniela Mariana, aceasta relatând și faptul că nu a avut cunoștință despre interesul inculpatului Babiuc Constantin Gavril în soluționarea dosarului nr. 503/285/2013.

Martorul Mustea Marcel Mihai a arătat că s-a ocupat de executarea silită a imobilului bibliotecă din Rădăuți, fiind formulate și împotriva sa plângeri penale; că inculpatul Dîmbu cu prilejul unei întâlniri întâmplătoare l-ar fi întrebat ce se întâmplă cu magazinul alimentar de lângă bibliotecă și spunându-i că sunt încurcături cu CF, inculpatul ar fi declarat textual „nu mă bag”; că-i cunoaște atât pe Plămadă Arcadie, cât și pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril. Declarația din cursul judecății se coroborează cu declarația dată la 22 iunie 2014 în fața procurorului.

Coroborând toate aceste probe prima instanță nu a putut reține că inculpatul Babiuc Constantin Gavril, în calitate de autor, și inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, în calitate de complice, au comis infracțiunea de șantaj reținută în sarcina lor prin rechizitoriu, nefiind întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii.

Pentru a putea vorbi despre existența acestei infracțiuni, Curtea a subliniat că este imperios necesar să existe o constrângere a persoanei vătămate, prin orice mijloace să dea, să facă să nu facă sau să sufere ceva.

De regulă, șantajul se comite printr-o acțiune infracțională obiectivată în amenințări (directe sau indirecte, exprese sau implicite) care pentru existența infracțiunii este suficient ca actele de constrângere să creeze o stare de temere persoanei vătămate.

Or, partea civilă Plămadă Arcadie a declarat *expressis verbis* că nu s-a simțit constrâns sau amenințat în vreun fel nici direct de inculpatul Babiuc Constantin Gavril, nici de alte persoane care ar fi acționat în interesul acesteia.

Extrem de relevantă cu privire la poziția psihică a persoanei vătămate a fost considerată declarația martorului Mustea Marcel care, în cadrul unor discuții cu partea vătămată Plămadă Arcadie aceasta a relatat că se teme de „relațiile inculpatului Babiuc Constantin” respectiv de faptul că acesta este o persoană influentă, cunoscută în comunitate.

Această „teamă” însă, în opinia primei instanțe, nu este de natură a altera voința persoanei vătămate, astfel încât s-a dispus achitarea, conform **art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen.** cu privire la acuzațiile de șantaj prev. de art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. raportat la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 imputată inculpatului Babiuc Constantin și complicitate la șantaj prev. de art. 48 C.pen. raportat la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. raportat la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 imputată inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică.

În ceea ce privește acuzația formulată împotriva inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică descrisă la **pct. 1.3** din rechizitoriu prima instanță a analizat-o împreună cu acuzația formulată împotriva inculpatei Prandea Daniela Mariana descrisă la pct. 5.2 din rechizitoriu și a inculpatului Babiuc Constantin Gavril de la **pct. 4.4** din rechizitoriu.

S-a reținut că potrivit acuzației, în cursul lunii februarie 2014 Prandea Daniela Mariana a primit promisiunea achitării de către inculpatul Babiuc Constantin Gavril a unui sejur de 10 zile la Hotelul Iaki din stațiunea Mamaia pentru luna iulie 2014, în scopul neîndeplinirii atribuțiilor de serviciu în sensul celor prezentate la pct. 5.1 respectiv că a tergiversat soluționarea cauzei cu nr. 503/285/2013 al Judecătoriei Rădăuți, acordând un număr nejustificat de 32 de termene pentru a determina partea vătămată Plămadă Arcadie să renunțe la cererile reconvenționale și să cedeze o parte dintr-un imobil pe care-l deținea legal în favoarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril.

Potrivit organelor de urmărire penală, activitatea infracțională a inculpatei Prandea Daniela Mariana ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art. 289 alin 1 C.penl. raportat la art. 7 din Legea nr. 78/2000, în timp ce activitatea ilicită reținută în sarcina inculpatului Babiuc Constantin Gavril, care ar fi oferit în cursul lunii februarie 2014 inculpatei Prandea Daniela Mariana promisiunea achitării unui sejur de 10 zile la Hotelul Iaki din Mamaia în scopul neîndeplinirii de către aceasta a atribuțiilor de serviciu în sensul tergiversării soluționării dosarului nr. 503/285/2013 al Judecătoriei Rădăuți ar constitui infracțiunea corelativă a dării de mită prev. de art. 290 alin 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, iar inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică în cursul lunii februarie 2014 ar fi intermediat primirea promisiunii de către inculpata Prandea Daniela Mariana a unui sejur pe litoralul românesc ce urma a fi achitat de inculpatul Babiuc Constantin Gavril.

S-a mai notat că, în actul de sesizare a instanței, s-a arătat sub aspectul situației de fapt că, prin intermediul inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, inculpatul Babiuc Constantin Gavril, la data de 22 februarie 2014 i-a promis inculpatei Prandea Daniela Mariana achiziționarea unui sejur de 10 zile la Hotelul Iaki în valoare de aproximativ 2500 euro, că inculpatul Babiuc Constantin Gavril nu a comunicat niciodată direct cu inculpata Prandea Daniela Mariana, că acest inculpat a luat legătura cu martorul Mărginean Adrian, angajat la SC KARPATEN TURISM SRL, reamintindu-i de o discuție anterioară pentru două camere la Hotel Iaki să fie o săptămână și o săptămână în a doua parte a lunii iulie; că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandea Daniela

Mariana ar fi purtat o convorbire telefonică la data de 22 februarie 2014 pe această temă, că inculpatul Babiuc Constantin Gavril ar fi fost interesat de două camere duble superioare, pentru patru adulți, urmând ca una din camere să fie ocupată de doi adulți și un copil de 10-11 ani, în condițiile în care fiul inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandrea Daniela Mariana avea la acel moment 10 ani.

Prima instanță a reținut, însă, o stare de fapt diferită, pe de o parte prin raportare la materialul probator rămas în urma soluționării camerei preliminare, iar pe de altă parte raportat la probele administrate în condiții de oralitate și contradictorialitate.

Astfel, s-a arătat că o parte consistentă din procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice și convorbirile în mediu ambiantal au fost excluse din materialul probator prin încheierea de cameră preliminară a ÎCCJ.

Din convorbirile rămase nu rezultă aspectele reținute în actul de sesizare, respectiv:

- convorbirea redată la fila 36-38 vol. 7 după purtată între inculpatul Babiuc Constantin Gavril și Mărginean Adrian relevă doar că inculpatul a vorbit cu această persoană din cadrul KARPATEN TURISM anterior despre o rezervare la Hotelul Iaki - două camere o săptămână pentru a doua jumătate a lunii iulie. Convorbirea nu cuprinde detalii cu privire la persoanele ce vor onora rezervarea, la plata camerelor, la faptul că o cameră va fi ocupată de doi adulți și un copil;

- convorbirea dintre inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandrea Daniela Mariana - redată la fila 26-27 vol. 7 după chiar dacă, aparent, face referire la rezervarea unui sejur nu cuprinde informații relevante cu privire la cine plătește sejurul, ce tip de cameră se rezervă, pentru cine;

- e-mailurile existente la dosar în vol. 7 file 39-40 sunt anterioare convorbirii purtate între inculpatul Babiuc Constantin Gavril și martorul Mărginea Adrian, fiind oarecum illogică o desfășurare a evenimentelor în maniera descrisă de acuzare.

Inculpatul Babiuc Constantin Gavril a solicitat informații despre o ofertă la Hotelul Iaki cândva anterior datei de 22 februarie 2014, în condițiile în care la data de 18 februarie 2014 se transmite o ofertă pentru camera dublă superioară, doi adulți și un copil de 10 ani cu demipensiune și inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandrea Daniela Mariana discutau să meargă în vacanță la începutul lui august.

În acest context nu rezultă cum cei doi inculpați ar fi trebuit să pară preocupați de costuri.

Deopotrivă, corespondența Ministerului Public cu SC KARPATEN TURISM nu aduce elemente utile cauzei în condițiile în care se reține că inculpații Prandrea Daniela Mariana a acceptat doar promisiunea unui sejur la Hotelul Iaki. Din declarația martorului Mărginean Gheorghe Alexandru rezultă că a avut discuții cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril despre ofertarea unor pachete turistice fără însă a-i da informații cu privire la numele persoanelor beneficiare. Depoziția martorului Mărginean Adrian atestă că ar fi fost contactat de inculpatul Babiuc Constantin Gavril pentru a se ocupa de rezervarea, pe

numele său, a două camere duble la Hotelul Iaki, pentru o săptămână pentru luna august, să fie camere mari pentru că el și familia oaspete veneau împreună cu copii, fără însă a i se comunica numele oaspeților sau detalii privindu-i pe aceștia.

Prima instanță a avut în vedere și actele medicale depuse la dosar de inculpata Prandea Daniela Mariana, precum și hotărârea 19 din 4 aprilie 2014 a Colegiului de conducere din cadrul Judecătoriei Rădăuți prin care s-a dispus luarea unor măsuri administrative, având în vedere că începând cu data de 15 mai 2014 urma să se afle în concediu medical pentru o perioadă de aproximativ 2 luni, conform programării făcute la IC FUNDENI și apoi în lunile iulie - august 2014 urma să se afle în concediu de odihnă. De asemenea, au fost avute în vedere și alte acte medicale, respectiv bilete de ieșire din spital și scrisori medicale în care era specificată interzicerea expunerii la soare și un tratament medicamentos agresiv; programare pentru recoltare celule stem pentru 26 februarie 2014; biletul de ieșire din spital eliberat la 25 iunie 2014 ce atesta interzicerea expunerii la soare pe tot parcursul vieții și declarațiile martorei Pleșca Maria, prietenă apropiată a inculpatei Prandea.

S-a mai arătat că, aspectele învederate de acuzare au fost infirmate de toți cei trei inculpați.

Raportat la toate aspectele mai sus învederate, constatând că probele administrate pe parcursul procesului penal nu au făcut dovada, dincolo de orice dubiu a existenței faptelor reținute în sarcina inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică la **pct 1.3** din rechizitoriu a inculpatei Prandea Daniela Mariana la **pct. 5.2** din rechizitoriu și a inculpatului Babiuc Constantin la **pct. 4.4** din actul de sesizare al instanței, prima instanță a dispus achitarea acestora conform **art. 16 alin 1 lit a C.proc.pen.**

Cu privire la acuzația reținută în sarcina inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică la pct 1.4 din actul de sesizare al instanței, s-a notat că în intervalul 2013- 2014 ar fi primit de la Solovăstru Ancuța Alina, bunuri alimentare, băuturi alcoolice și promisiunea sumei de 1000 euro în schimbul intervenției pe care inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a asumat-o că o va exercita pe lângă un judecător din cadrul Judecătoriei Rădăuți pentru soluționarea favorabilă a dosarului nr. 224/285/2014, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin 1 C.pen. raportat la art. 7 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin 1 C.pen.

Inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a uzat la dreptul la tăcere în cursul urmăririi penale iar audiat în condiții de oralitate și contradictorialitate în fața instanței, a arătat că nu dorește să declare nimic, deoarece acuzațiile sunt prea vagi.

Inculpata Solovăstru Ancuța Alina a uzat și ea la rândul său de dreptul la tăcere atât în cursul urmăririi penale, cât și cu prilejul cercetării judecătorești.

Acuzarea a considerat relevante convorbirile telefonice ce se regăsesc în vol 7 după cum urmează:

- procesul-verbal de redare a convorbirilor telefonice purtată la data de 8 martie 2014 între Țicsa Victoria și Solovăstru Ancuța Alina din care rezultă, cel mult faptul că Țicsa Victoria discuta prin SMS cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, f. 95-98.

- procesul-verbal de redare a convorbirilor telefonice din data de 14 martie 2014 între inculpatul Țicsa Victoria și inculpata Solovăstru, în același sens mai sus menționat, fila 102- 104.

- convorbirea telefonică dintre cele două inculpate din aceeași dată, însă după ce inculpatul Țicsa a primit un SMS de la inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică cu textul „Măine la 10”.

- procesul-verbal de redare a convorbirii telefonice dintre cele două inculpate Țicsa Victoria și Solovăstru Ancuța Alina, din 21 martie 2014 din care reiese că inculpata Țicsa Victoria îi spune inculpatei Solovăstru Ancuța Alina să-i pună două sticle cu lapte să le ducă „babei” (reținerea organelor de urmărire penală fiind că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică era denumit astfel), fila 168-169.

- convorbire telefonică între cele două inculpate din 13 mai 2014, fila 270-271.

- convorbirea telefonică între inculpata Țicsa Victoria și Panțâru Silvia referiri făcându-se la faptul că inculpata Țicsa, ar fi dat inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică o sumă de bani în euro (în interpretarea Ministerului Public „ouă negre” înseamnă euro), pentru nepoata sa Solovăstru Ancuța, însă acesta nu le-a primit, fila 112- 121.

- convorbirea telefonică din 14 mai 2014 dintre inculpatele Țicsa Victoria și Solovăstru Ancuța Alina (fila 283- 286) din care rezultă că inculpata Solovăstru Ancuța Alina a primit o citație pentru data de 17 iunie și se gândește dacă să-i spună inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică despre acest lucru, nicidecum că ar urma să discute cu acesta despre modalitatea de soluționare a dosarului.

- convorbirea telefonică din 19 mai 2014, dintre inculpata Țicsa Victoria și o persoană neidentificată (fila 297- 305), contrar celor afirmate de acuzare nu cuprinde nici un element concret ce ar putea lămuri acuzația, ci e doar o discuție cu caracter general despre justiția coruptă.

- convorbirea din 28 mai 2014 între inculpatul Țicsa și Solovăstru aceasta din urmă manifestându-și dorința de a se întâlni, dacă are timp cu inculpatul cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, fila 308- 310.

- convorbirea din 28 mai 2014 cele două inculpate înțelegându-se ce să ducă fiecare inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică. fila 314- 317.

Analizând cu atenție aceste convorbiri telefonice la care face referire acuzarea, prima instanță nu a reținut interpretarea dată lor de către organele de urmărire penală.

În opinia Curții de Apel Cluj, aceste discuții între inculpate nu sunt apte să dovedească faptul că au fost promise sau avansate sume de bani sau diferite bunuri inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru a soluționa sau a

influența soluționarea dosarelor pe care inculpata Solovăstru Ancuța Alina le avea pe rolul instanțelor judecătorești.

Audiată în cursul urmăririi penale, martora Burciu Oana a arătat că a reprezentat interesele inculpatei Țicsa Victoria atât la Judecătoria Rădăuți, cât și la Tribunalul Suceava și ale mamei inculpatei Solovăstru Alina, că inculpata Țicsă Victoria i-a solicitat să încerce soluționarea favorabilă și mai rapidă a dosarelor, ci în sensul de a interveni pe lângă inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și de a purta discuții private cu acest, fără a i se spune să ofere sume de bani sau produse.

Reaudiată în condiții de oralitate și contradictorialitate, în ședința publică din 6 octombrie 2020, martora a arătat că și menține declarația dată în fața organelor de urmărire penală reiterând faptul că a fost avocatul inculpatei Țicsă Victoria și a mamei inculpatei Solovăstru Ancuța în dosarele civile pe care acestea le-au avut la Judecătoria Rădăuți și apoi la instanța de control judiciar, că niciuna dintre inculpate nu i-au spus că ar fi remis sume de bani sau produse inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, că a fost întrebată de inculpata Țicsă Victoria dacă ar putea proceda de această manieră pentru a obține o soluție favorabilă, însă aceste întrebări erau frecvente din partea persoanelor implicate în litigii, că nu are cunoștință dacă inculpatele au reușit să ajungă acasă la inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică.

Numita Burciu Oana a fost audiată în cursul urmăririi penale în calitate de suspect. Cu acest prilej, a învederat faptul că inculpata Țicsa Victoria făcea presiuni asupra sa pentru a interveni la judecătorul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, că în trei sau patru rânduri aceasta i-a relatat că a dat sau intenționează să-i dea inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică bani și bunuri alimentare dar nu a văzut efectiv aceste remiteri de bunuri.

A mai învederat că inculpata Țicsă Victoria i-a comunicat, în cursul anului 2013, că prin intermediul numitei Panțîru Silvia, rudă sau cunoștință a inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică sau cu cineva din familia acestuia, va încerca să-l influențeze pentru a obține o soluție favorabilă.

În legătură cu inculpata Solovăstru Ancuța Alina, a relatat că aceasta i-a spus că a fost împreună cu inculpata Țicsă Victoria la locuința inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică căruia i-a oferit anumite bunuri pentru a interveni pe lângă Văcărean Lavinia - judecătorul căruia îi fusese repartizată cauza mamei sale, pentru a obține o soluție favorabilă.

Coroborând toate probele administrate legal admnistrate în cauză prima instanță a constatat că acestea că nu sunt suficiente pentru a răsturna prezumția de nevinovăție reglementată de art. 4 C.proc.pen. și art. 6 paragraf 2 din CEDO.

Dreptul de a fi prezumat nevinovat impune cel puțin următoarele trei cerințe:

- vinovăția să se stabilească dincolo de orice îndoială reonabilă.
- statului îi incumbă sarcina probei.
- procedurile penale trebuie să se desfășoare cu respectarea principiului legalității și al echității.

Conform art. 103 alin 2 C.proc.pen. condamnarea inculpatului are loc doar în situația dovedirii acuzației dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Art. 396 alin 2 C.proc.pen. stabilește că se pronunță condamnarea atunci când instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Or, probele administrate nu sunt în măsură să dovedească fără putință de tăgadă că fapta există și că a fost săvârșită de inculpată.

Astfel, prima instanță a arătat că, nu s-a putut stabili dincolo de orice îndoială rezonabilă că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a primit de la inculpata Solovăstru Ancuța Alina bunuri alimentare, băuturi alcoolice și promisiunea sumei de 1000 euro. Nu s-a putut stabili cu certitudine nici despre ce bunuri a fost vorba, despre ce cumpărare de influență, în concret era vorba, cu privire la ce judecător, când, în ce condiții de timp și loc s-au petrecut pretensele remiteri de bani, când a luat cunoștință inculpata Solovăstru Ancuța Alina că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică ar avea influență asupra unor colegi din cadrul Judecătoria Rădăuți și cum își va exercita această influență.

Audiați în calitate de martori colegii de muncă ai inculpatului Ilieș Tatiana, Vicol Gabriela, Gabriel Marius Sîrghi au arătat că niciodată inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică nu a încercat să-i influențeze direct sau indirect, pentru a pronunța o anumită soluție. Aspecte similare au relatat și judecătorii de la instanța de control judiciar, audiați în calitate de martori -Condrovici Liliana, Seserman Aurica, ambele martore relatând că-l cunosc pe inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică doar din hotărârile pronunțate de acesta, nu au fost niciodată contactate de acesta în legătură cu vreo soluție.

Având în vedere hotărârea CEDO pronunțată în cauza Al-Hnawaja și Takery împotriva Regatului unit, Boicenco împotriva Republicii Moldova judecătorul de la prima instanță a constatat că standardul probelor „dincolo de orice îndoială rezonabilă” nu este atins.

A mai fost arătat că probele nu au nici capacitatea de a forma convingerea intimă a judecătorului, nici capacitatea de a demonstra vinovăția dincolo de orice dubiu.

Fără a contesta existența anumitor probe, din cele la care s-a făcut referire anterior, care ar putea conduce spre ideea că au existat anumite discuții între inculpatul judecător Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Solovăstru Ancuța Alina care poate nu ar fi trebuit să aibă loc potrivit eticii profesionale, că inculpata Țișcă Victoria a susținut, însă neconfirmat de alte probe, că inculpata Solovăstru Ancuța Alina ar fi remis unele produse inculpatului, prima instanță a susținut, însă, că acestea nu sunt suficiente pentru a fundamenta o soluție de condamnare.

Raportat la cele mai sus, Curtea de Apel Cluj a dispus achitarea inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică în ceea ce privește acuzația descrisă la **pct. 1.4** din rechizitoriu și a inculpatei Solovăstru Ancuța Alina trimisă în judecată și cercetată pentru faptul că, în intervalul 2013- 2014 i-a oferit inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică bunuri alimentare, băuturi alcoolice și promisiunea sumei de 1000 euro, în schimbul intervenției pe care inculpatul și-a asumat că o va exercita pe lângă un judecător din cadrul Judecătoria

Rădăuți pentru soluționarea favorabilă a dosarului nr. 224/285/2014, faptă ce ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență prev. de art 292 alin 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, descrisă la **pct 10.1**, conform art. **16 alin 1 lit a C.proc.pen.**

În opinia Curții, standardul probator menționat anterior nu este îndeplinit nici în ceea ce privește acuzațiile formulate împotriva inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică la:

pct. 1.5. din rechizitoriu, respectiv că ar fi promis inculpatei Țicsă Victoria că va interveni în recursul declarat de către intimați în dosarul nr. 3896/285/2012, prin influențarea unui număr de trei judecători din cadrul Tribunalului Suceava investiți cu soluționarea acestuia, faptă ce ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin 1 C.pen. raportat la art. 7 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen.;

pct. 1.6 din rechizitoriu, respectiv că va interveni, în schimbul sumei de 1000 euro, pe lângă un judecător din cadrul Judecătoriei Rădăuți pentru că acesta să pronunțe o hotărâre favorabilă inculpatei Cociorvan Maria în dosar nr. 4427/285/2012 în intervalul martie-aprilie 2014, faptă ce ar constitui infracțiunea prev. de art. 291 alin 1 C.pen. raportat la art. 7 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen.;

și, pe cale de consecință, nici a acuzațiilor în oglindă formulate împotriva inculpatelor:

- Țicsa Victoria pentru fapta descrisă la **pct. 9.1** din actul de sesizare a instanței, conform căruia, în intervalul 2013- 2014 ar fi cumpărat influența inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, care i-ar fi promis că va interveni în recursul declarat de către intimați în dosarul nr.3896/285/2012 prin influențarea unui număr de trei judecători din cadrul Tribunalului Suceava investiți cu soluționarea acestuia, faptă prevăzută de art. 292 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000;

- Cociorvan Maria pentru fapta descrisă la **pct. 11.1** din rechizitoriu, constând în aceea că, în intervalul martie-aprilie 2014 ar fi cumpărat influența inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică contra sumei de 1000 euro, precum și produse alimentare, promițându-i-se că va interveni pe lângă un alt judecător de la Judecătoria Rădăuți pentru ca acesta să pronunțe o hotărâre favorabilă inculpatei în dosar nr. 4427/285/2012, faptă prev. de art. 292 alin 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 C.pen. (2 acte materiale);

- Panțiru Silvia pentru fapta descrisă la **pct. 12.1** din rechizitoriu, constând în aceea că a sprijinit și intermediat oferirea de către inculpata Calciuc Mihaela inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, în intervalul martie-aprilie 2014, în baza aceleiași rezoluții infracționale, de produse alimentare, iar ulterior a sumei de 1000 euro, în schimbul unei promisiuni că va interveni pe lângă un judecător de la Judecătoria Rădăuți pentru ca acesta să pronunțe o hotărâre favorabilă inculpatei Calciuc Mihaela în dosarul nr. 4427/285/2012, faptă ce ar constitui complicitate la cumpărare de influență în formă continuată (2 acte materiale),

prev. de art 48 C.pen. raportat la art. 292 alin. 1 C.pen. și art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 C.pen.

În concret, prima instanță a reținut că inculpata Țicsă Victoria nu a dat declarații pe parcursul procesului penal, iar inculpatele Calciuc Mihaela și Panțîru Silvia, în cursul urmăririi penale au apelat la dreptul la tăcere, iar în faza cercetării judecătorești s-a constatat că a intervenit decesul acestora.

S-a mai artătat că, în ceea ce privește infracțiunea de trafic de influență, respectiv cumpărare de influență, procesul-verbal de redare a convorbirilor telefonice, singular, nu poate conduce la formarea convingerii intime a judecătorului cauzei că faptele imputate există. S-a considerat că nici declarația martorei și a suspectei Burciu Oana, cu privire la aceste infracțiuni, nu este suficient de lămuritoare.

Pe cale de consecință, s-a dispus achitarea, în baza **art. 16 alin 1 lit a C.proc.pen.** în ceea ce privește acuzațiile aduse inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică la **pct. 1.5**, trafic de influență pentru inculpata Țicsa Victoria și **pct. 1.6** trafic de influență pentru Cociorvan Maria și acuzațiile formulate împotriva inculpatei Țicsa Victoria la **pct. 9.1** cumpărare de influență-parte a-2 a acuzației.

În ceea ce le privește pe inculpatele Cociorvan Maria și Panțîru Silvia, având în vedere că a intervenit decesul acestora, în baza **art. 16 alin 1 lit f C.proc.pen.** s-a dispus încetarea procesului penal, în ceea ce privește acuzațiile reținute în sarcina acestora la **pct. 11.1 și 12.1** din rechizitoriul.

Cu privire la inculpata Țicsa Victoria s-a dispus aceeași soluție de achitare, în temeiul **art. 16 alin 1 lit a C.proc.pen.** și în ceea ce privește acuzația de la **pct. 9.2** din rechizitoriu, constând în aceea că a sprijinit-o și a intermediat oferirea de către inculpata Solovăstru Ancuța Alina inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică de produse alimentare și promisiunea sumei de 1000 euro, în scopul utilizării influenței de către inculpatul judecător pe lângă judecătorii investiți cu soluționarea unei cauze civile în vederea obținerii unei hotărâri favorabile, având în vedere soluția similară pronunțată față de autoarea infracțiunii de cumpărare de influență.

Judecătorul primei instanțe a reiterat faptul că, în ipoteza în care se pronunță o soluție de achitare pentru inexistența faptei reținute în sarcina autorului nu se poate reține existența complicității ca formă secundară de participare penală.

În ceea ce privește cea din urmă infracțiune reținută în sarcina inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, descrisă la **pct 1.5** din rechizitoriu, constând în aceea că în intervalul 2013- 2014 a primit de la Țicsă Victoria suma de 500 euro și mai multe produse alimentare, folos ilicit în urma căruia inculpatul a pronunțat o hotărâre favorabilă numitei Țicsă Victoria în dosarul nr. 3896/282/2012, prima instanță a constatat că probatoriul administrat în cauză atestă comiterea de către inculpat a acestor infracțiuni.

S-a reținut că nici inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, nici Țicsă Victoria, trimisă la rândul ei în judecată pentru comiterea infracțiunii de dare de mită, fapta fiind descrisă la **pct. 9.1** din rechizitoriu, nu au dat declarație nici în

cursul urmăririi penale, nici în fața instanței - inculpata Țicșă Victoria a uzat de dreptul la tăcere, în timp ce inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, referitor la acuzațiile de luare de mită, a refuzat să și exprime poziția procesuală, susținând că acestea sunt prea vagi.

În stabilirea vinovăției inculpatului prima instanță s-a raportat la declarațiile martorei Burciu Oana (vol 11 dup- fila 277-278), avocat al numitei Țicșă Victoria în dosarele civile care a arătat că clienta sa, în repetate rânduri, dorea să intervină pe lângă judecătorul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru a obține o soluție favorabilă în dosarele pe care le avea pe rolul Judecătoriei Rădăuți și a Tribunalului Suceava că numita Țicșă Victoria i-a relatat că prin intermediul numitei Panțiru Silvia va reuși „să ajungă” la inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și chiar i-a spus, în trei sau patru ocazii, că intenționează să dea și chiar a dat inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică bunuri și sume de bani.

Audiată în calitate de suspect, Burciu Oana a relatat că, nemulțumită de o hotărâre primită, inculpata Țicșă Victoria i-a spus că va încerca să-l influențeze pe inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru a obține o soluție favorabilă, ca apoi aceasta să relateze că, a reușită să ajungă la judecător acasă oferindu-i, în mai multe rânduri, bunuri alimentare și sume de bani, fără a preciza cuantumul.

Relevant în opinia Curții este faptul că în ianuarie sau februarie 2014, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică i-a dat câștig de cauză inculpatei Țicșă Victoria.

Declarația martorei din fața instanței de judecată a fost primită cu rezerve, pe de o parte, având în vedere că a trecut o perioadă considerabilă de la momentul comiterii faptei, iar pe de altă parte, pentru că martora, la întrebarea expresă a instanței a arătat că și menține declarațiile date în cursul urmăririi penale, declarații care au fost date în mod liber.

A fost avut în vedere și procesul-verbal de redare a interceptărilor convorbirilor telefonice ce se regăsesc în vol VI dup.; SMS-urile purtate între cei doi inculpați Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Țicșă Victoria, care dovedesc că cei doi s-au întâlnit, cel puțin o dată în 15 martie 2014 (raportat la SMS-ul din 14 martie 2014- fila 93). În mod evident cei doi au comunicat prin SMS, inculpata Țicșă Victoria fiind convinsă că se va întâlni cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, aspect ce rezultă din conversația din 13 martie 2014 cu Panțiru Silvia - fila 100 și cea cu inculpatul Solovăstru - fila 106.

La data de 15 martie 2014 ora 11.57.01 inculpata Țicșă Victoria trimite un SMA martorei Burciu Oana comunicându-i că „am mers la babă și a spus să treceți pe la ea, că acum a venit și vorbea cu ea, și el ne spune după aceea, cu mine să stau liniștită”.

S-a reținut că există, astfel, urmărind cronologia în timp a convorbirilor telefonice SMS, o dovadă de netăgăduit că cei doi s-au întâlnit și au discutat despre dosarul civil al inculpatei Țicșă Victoria, altfel neavând nici un sens sugestia inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică că martora Burciu Oana, avocata inculpatei Țicșă Victoria să treacă pe la el.

S-a mai arătat că inculpata Țițșă Victoria chiar dă sfaturi persoanelor interesate să ajungă la inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru soluționarea favorabilă a dosarelor, ce să ducă - ouă, smântână, dar care să nu fie amară, un cășuț, un miel de paște, ciocolată, ceva de băut, conform procesului-verbal de redare a convorbirilor telefonice din vol VII dup, să insiste pentru că „el nu spune niciodată ce vrea” că el vrea tare să insiste că „până nu rezolvă, nu ia ouă negre”, „ouăle nu i le ia până nu rezolvă treaba”- fila 255 vol VII.

Din contextul tuturor convorbirilor telefonice redade în cauză a rezultat, în opinia instanței de fond, suficient de clar că inculpata Țițșă Victoria, în repetate ocazii, i-a predat inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică bunuri alimentare (cu certitudine ouă, conform celor menționate la fila 271, f. 194, f. 293 vol VII, ciocolată, conform celor menționate la fila 314, a acceptat promisiunea unui picior de porc - fila 277 brânză, smântână - fila 157 dup, vol VII, lapte – fila 169).

Chiar dacă nu s-a putut stabili cu exactitate cantitatea de bunuri date cu titlu de mită, instanța a arătat că este suficient pentru reținerea infracțiunii de luare de mită, în sarcina inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și de dare de mită în sarcina inculpatei Țițșă Victoria să se stabilească faptul că:

- au fost remise bunuri care nu sunt cuvenite în mod legal mituitului;
- primirea acestor bunuri nevenite a avut strânsă legătură cu dosarul civil 3896/285/2012- mituitoarea încercând pe această cale să obțină o hotărâre favorabilă;
- primirea bunurilor a avut loc anterior îndeplinirii actului ce intră în atribuțiile mituitului.
- actul pentru care s-au primit bunurile nevenite intră în cadrul atribuțiilor de serviciu ale mituitului- pronunțarea unei hotărâri judecătorești.

În concluzie, s-a reținut că sunt întrunite elementele de tipicitate ale celor două infracțiuni, luare de mită, respectiv dare de mită.

Având în vedere perioada infracțională 2013- iunie 2014, raportat la succesiunea în timp a legilor, cu referire concretă la deciziile Curții Constituționale a României în ceea ce privește prescripția răspunderii penale, s-a constatat că legea penală mai favorabilă este Codul penal anterior intrării în vigoare a OUG nr. 71/2022.

Astfel, în ceea ce privește infracțiunea de dare de mită, prev. de art. 290 alin. 1 C.pen. raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și cu aplicarea art. 5 C.pen., urmare a reținerii perioadei infracționale 2013- iunie 2014, descrisă la pct. 9.1-parte a întâi a acuzației din rechizitoriu în sarcina inculpatei Țițșă Victoria, a fost dispusă, în baza art 396 alin. 6 raportat la art. 16 lit. f C.proc.pen. încetarea procesului penal ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

În acest sens, au fost avute în vedere considerentele deciziilor Curții Constituționale a României nr. 297/2018 și nr. 356/2022 și ale deciziei HP 67/2022, prev. art. 154 alin. 1 lit. c C.pen. pentru fapta de dare de mită, sancționată de lege cu pedeapsa închisorii de la 2 la 7 ani, termenul de

prescripție a răspunderii penale fiind de 8 ani și s-ar fi împlinit cel târziu la 21 iunie 2022, raportat la data reținerii inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică.

În ceea ce privește infracțiunea de luare de mită prev. de art 289 alin. 1 C.pen. raportat la art 7 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen. imputată inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, descrisă la pct 1.5 din rechizitoriu, s-a notat că aceasta este sancționată de lege cu pedeapsa de la 3 la 10 ani închisoare, limitele de pedeapsă se majorează cu 1/3, noile limite situându-se între 4 ani și 13 ani 4 luni.

Prima instanță a opinat că termenul de prescripție al răspunderii penale, conform art. 154 alin. 1 lit b C.pen. este 15 ani, și ar urma să se împlinească în luna iunie 2029.

Pe cale de consecință, s-a dispus **condamnarea inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** la o pedeapsă de 4 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii prev de art. 291 alin. 1 C.pen. raportat la art. 7 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen.

S-a interzis inculpatului, cu titlu de pedeapsă complementară, pe o durată de 3 ani dreptul de a exercita profesia de judecător, conform art. 66 lit g C.pen. și s-a dispus interzicerea aceluși drept, cu titlu de pedeapsă accesorie.

Din cuprinsul acuzației descrise la pct. 1.5 din rechizitoriu s-a reținut doar primirea de către inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a bunurilor alimentare, iar nu și primirea sumei de 500 euro, deoarece remiterea acestei sume nu a rezultat, dincolo de orice dubiu, din ansamblul probator administrat în cauză.

La individualizarea pedepsei aplicate inculpatului au fost avute în vedere criteriile generale de individualizare a pedepselor, așa cum sunt ele reglementate de art.74 C.pen., gradul de pericol social concret relativ ridicat al faptei deduse judecătii, împrejurările comiterii faptei, persoana inculpatului, profesia acestuia, modalitatea de comitere a faptei, scopul urmărit, bunurile primite cu titlu de mită, atitudinea nesinceră pe parcursul procesului penal, limitele de pedeapsă prevăzute de lege, durata procesului penal și timpul îndelungat scurs de la comiterea faptei.

În ceea ce privește cea din urmă acuzație formulată în ceea ce-l privește pe inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, descrisă la **pct 1.7** din rechizitoriu, constând în aceea că la data de 12 mai 2014 a pronunțat o hotărâre nelegală, în dosarul nr. 4403/285/2013, cunoscând faptul că acțiunea promovată în vederea pronunțării hotărârii se întemeia pe două adevăruri false, precum și de a pronunța această hotărâre cu nerespectarea normelor imperative și prin acceptarea sustragerii de către inculpata Vega Isabela Zorica a unor documente de la dosarul cauzei și înlocuirea acestora cu alte documente Curtea de Apel Cluj a făcut următoarele precizări:

Acuzația trebuie desprinsă, în opinia primei instanțe, în trei acțiuni distincte:

-inculpatul a pronunțat o hotărâre în baza unor înscrisuri despre care știa că sunt false;

-inculpatul a pronunțat hotărârea în cauză încalcând normele imperative de drept material;

-inculpatul a acceptat sustragerea de către inculpata Vega Isabela Zorica a unor înscrisuri și înlocuirea lor cu alte documente.

S-a arătat că probele concludente referitoare la aceste acuzații se regăsesc în cuprinsul vol. 18 și 4 dup, precum și declarațiile inculpaților din cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești.

S-a notat că, în volumul 18 dup, fila 1-68, se regăsește atașat dosarul civil nr.4403/285/2013 având ca obiect uzucapiune, având reclamant pe SC Conect Groups SRL Marginea, iar pârât Primăria Comunei Marginea.

Instanța a constatat că acest dosar cuprinde: cererea de chemare în judecată semnată dar nedată; împuternicirea avocațială; planul de situație și extrasul CF n. 30491; adeverința nr. 7200 din 8 august 2013 eliberată de Primăria comunei Marginea privind posesia suprafeței de 1200 mp; adeverința nr. 7200 din 8 februarie 2013 eliberată de Primăria comunei Marginea privind faptul că suprafața de 1200 mp nu face parte din domeniul public sau privat al statului; rezoluția din 17 septembrie 2013; comunicări adrese; citații; dovada achitării taxei de timbru; copie a documentației cadastrale, respectiv planul de situație a imobilului cu număr cadastral nou 33508 din CF 33508; încheierea ședinței camerei de consiliu din 9 decembrie 2013 prin care s-a dispus emiterea somației având conținutul prevăzut de art. 1051 alin. 2 Cod civil în 6 exemplare; procesul-verbal de afișare a somațiilor; dovada publicării somației în două ziare de largă răspândire, unul de circulație națională- România Libertă și unul de circulație locală- Monitorul de Suceava;

S-a mai arătat că, potrivit adresei nr. 7200 din 8 august 2013 Primăria Marginea comunica faptul că:

- societatea are posesia terenului în suprafață de 1200 mp, conform Registrului Agricol, situat în intravilanul comunei Marginea, intravilan UAT Marginea județul Suceava;

- terenul înscris nu a fost confiscat, sechestrat sau trecut în proprietatea statului în baza vreunui act normativ și nu a făcut obiectul Legii nr. 18/1991, Legea nr. 10/2001 sau Legea nr. 247/2005;

- terenul nu a fost revenidicat de nimeni, stăpânindu-l liber, plătește taxele și impozitele datorate statului și comunei Marginea;

- terenul nu face parte din domeniul public sau privat al comunei Marginea;

- SC Conect Group SRL are posesia terenului în suprafață de 1200 mp conform registrului agricol de peste 30 de ani, teren situat în intravilanul comunei Marginea, care s-a format din o parte a 2927/1 din CF 30491 a Comunei cadastrale Marginea, intravilan UAT Marginea;

-terenul în suprafață de 1200 mp a fost deținut de SC Conect Group SRL și înainte de 1991 de la numitul Zaremba Gheorghe timp de 10 ani conform registrului agricol.

S-a mai arătat că prin sentința civilă nr. 70/CC din 12 mai 2014 a fost admisă acțiunea civilă promovată.

Prin raportul de constatare criminalistică nr. 63652 din 11 septembrie 2014, realizat de INEC- Serviciul de Expertize Criminalistice s-a concluzionat că:

1. între semnătura existentă pe adeverința nr. 7200 din 8 august 2013 având înscrisă în antet Primăria comunei Marginea și semnăturile inculpatului Onufrei Ioan executate în cuprinsul procesului verbal din 31 iulie 2014, nu există elemente de identitate;

2. semnătura existentă pe adeverința nr. 7200 din 8 august 2013, a fost realizată prin ștampilare;

3. impresiunea de ștampilă cu insemnele Primăriei comunei Marginea existentă pe adeverința nr. 7200 din 8 august 2013 a fost realizată prin ștampilare însă nu se poate stabili dacă aceasta a fost sau nu realizată cu ștampila model de comparație a Primăriei;

4. semnătura existentă pe adeverința nr. 7200 din 8 august 2013 nu a fost realizată cu ștampila model de comparație ce redă semnătura numitului Onufrei Ioan.

A mai fost reținut că, adeverința nr. 7402 din 13 august 2014 emisă de Primăria comunei Marginea atestă că, la eliberarea adreselor cu nr. 7200 din 8 august 2013 către Judecătoria Rădăuți nu a fost identificată nici o documentație aferentă acestor adrese.

S-a menționat că, audiat în cursul urmăririi penale, inculpatul Onufrei Ioan a arătat că o cunoaște pe inculpata Vega Isabela de cca 7-8 ani, de când aceasta ocupa funcția de consilier juridic în cadrul Primăriei Suceava, că a fost rugat de numitul Zaremba Gheorghe să-i emită o adresă din care să rezulte că terenul, în suprafață de cca 1000 mp pe care îl are în posesie de peste 20 de ani, nu face parte din domeniul public al statului și nici nu este vizat de vreun litigiu.

Inculpatul a precizat că la baza eliberării acestei adrese nu a stat nicio cerere și a verificat personal dacă terenul face sau nu parte din domeniul public. Verificări dacă face parte din domeniul privat nu a efectuat, deoarece la nivelul Primăriei Marginea nu există un registru, o evidență a acestora. Inculpatul Onufrei Ioan a mai declarat că adresa a fost redactată de către inculpata Vega Isabela, după ce, anterior, îi comunicase numărul de înregistrare, și a fost semnată și ștampilată de acesta.

Prezentându-i-se cea de a doua adeverință, având o semnătură la rubrica Primar și aplicată ștampila Primăria, inculpatul a declarat că acea semnătură nu-i aparține, aspect confirmat și de lucrarea tehnică efectuată în cauză, și că ulterior lunii august 2013 nu-și amintește să mai fi purtat discuții cu Vega Isabela privind necesitatea eliberării unei noi adeverințe.

Prima instanță a mai notat că suspecta Vega Isabela Zorica, în cursul urmăririi penale a prezentat o situație diferită de cea relatată de inculpatul Onufrei Ioan, respectiv că nu a solicitat personal emiterea adeverințelor, că una din ele i-a fost înmănată de numitul Zaremba Gheorghe cu ocazia introducerii acțiunii, iar cealaltă tot de acesta în mai 2014, că nu a cunoscut faptul că societatea a fost înființată în 2007 și nu avea de unde să știe că cele atestate în adeverințele emise de Primărie corespund sau nu realității. A mai arătat că în aprilie - mai 2014 a fost la Biroul inculpatului Bărbuț Bogdan Ilarion Costică

deoarece nu figura vreun termen fixat de la momentul introducerii acțiunii și în urma verificărilor efectuate de acesta, a fost sunată după cca două săptămâni de clientul său care i-a comunicat că a primit termen.

Audiată în calitate de inculpată, în cursul urmăririi penale Vega Isabela Zorica a menționat că, văzând că nu a primit termen la acțiunea pe care o înregistrase la Judecătoria Rădăuți în septembrie 2013, a mers la registratura instanței și apoi la inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru a se lămuri de ce nu a dat termen. Răspunsul primit a fost că nu se împlinise încă termenul de șase luni de la emiterea somației. Verificând dosarul inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică i-a comunicat că societatea pe care o reprezenta în calitate de avocat nu putea uzucapa, deoarece nu exista înainte de 1989 și i-a cerut o nouă adeverință de la Primărie care să ateste posesia de 30 de ani. Inculpatul Vega Isabela Zorica s-a deplasat, conform susținerilor sale, la Primăria Marginea și a solicitat verbal o adeverință în sensul cerut de magistrat. Astfel, își amintește că în mai 2014 la cca 2-3 zile după solicitare, a fost chemată de inculpatul Onufrei Ioan, care i-a înmănat o adeverință în care se specifică că SC Conect Group are posesia terenului de peste 30 de ani. Această adeverință a fost depusă la dosarul instanței.

Astfel, la dosar au existat două adeverințe - una depusă o dată cu introducerea acțiunii, iar cea de-a doua în mai 2014, ambele emise de Primăria Marginea prin primar.

În declarația dată o lună mai târziu, respectiv la data de 4 august 2014, inculpata Vega Isabela Zorica arată că a ajuns să reprezinte clientul SC Conect Group prin intermediul inculpatului Onufrei Ioan, care i-a cerut sfatul în legătură cu actele necesare pentru ca Zaremba Ioan - administratorul SC Conect Group SRL să intre în deplină proprietate a unui teren de cca 1200 mp de pe raza comunei Marginea. Inculpata Vega Isabela Zorica i-a furnizat aceste informații, iar la câteva zile după acest moment inculpata s-a deplasat la biroul inculpatului Onufrei Ioan, primar al comunei Marginea la acel moment, unde acesta i-a înmănat planul de situație vizat de OCPI și adeverința. Inculpata a arătat că a obținut aceste scripte după introducerea acțiunii la instanță.

După întâlnirea și discuția cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, inculpata Vega Isabela Zorica a avut o nouă întâlnire cu inculpatul Onufrei Ioan, căruia i-a comunicat cele solicitate de magistrat și după câteva zile, primarul i-a dat o nouă adeverință aplicând o ștampilă cu însemnele primăriei și o ștampilă separat cu semnătura lui, în prezența ei.

Audiați în fața instanței, în condiții de oralitate și contradictorialitate, inculpatul Onufrei Ioan a declarat că-și menține poziția exprimată în faza de urmărire penală, că cele consemnate în cea de-a doua adeverință sunt conforme cu realitatea, că aceste documente au fost solicitate de inculpata Vega Isabela Zorica, în calitate sa de avocat, au fost întocmite de diferite compartimente după efectuarea convenitelor verificări și că, în general, el semna adeverințele.

Inculpata Vega Isabela Zorica a arătat că-și menține declarațiile date în cursul urmăririi penale, că a înregistrat o cerere în numele clientului SC Connect Group SRL (administrată de Zaremba Gheorghe) de constatare a

uzucapiunii, însoțită de mai multe documente, respectiv plan de situație, împuternicire avocațială, iar la primul termen de judecată a mai depus o adeverință în completarea celei inițiale prin care se făcea referire la durata posesiei. Cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, judecătorul desemnat în mod aleatoriu cu soluționarea cauzei, a discutat doar despre termenul care urma să fie fixat în cauză, având în vedere că intrase în vigoare noul Cod de procedură civilă, care reglementa o procedură prealabilă și despre depunerea unei noi adeverințe cu privire la durata posesiei. A mai precizat inculpata Vega că aceste adeverințe i-au fost emise de inculpatul Onufrei Ioan - primarul de la acel moment al comunei Marginea și, din punctul său de vedere, atesta o situație reală.

S-a mai notat că inculpata a arătat că cererea de chemare în judecată nu era datată, dar avea ștampila de înregistrare, cuprindea rezoluția judecătorului și anexele pe care le cuprinde, negând că ar fi sustras, cu complicitatea inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, cererea de chemare în judecată inițială și a înlocuit-o cu o nouă cerere nedată și nerezoluționată de judecătorul de serviciu, deoarece acest lucru nu era posibil, având în vedere că la acel moment documentele se scanau.

Prima instanță a arătat că susținerea inculpatei este confirmată și de adresa nr. 163/A/3 martie 2022 eliberată de către Judecătoria Rădăuți, care atesta că la data înregistrării dosarului nr. 4403/285/2013 la Judecătoria Rădăuți se efectuau scanări ale documentelor prin aplicația SAE, iar la dosar se regăsește o copie a documentului scanat al dosarului nr. 4403/285/2013 și capturi ale înregistrărilor existente în SAE la acest dosar.

Comparând cererea de chemare în judecată existentă la fila 4-5 vol. 18 după documentul scanat, judecătorul fondului a reținut că ele sunt identice, astfel că susținerile acuzării că ar fi fost înlocuite documente în dosar, sunt nereale.

S-a mai observat, din scriptul existent la fila 153-154, că adeverinței eliberate inculpatei Vega Isabela Zorica i s-a atribuit un număr de înregistrare, consemnat în registrul general al Primăriei Marginea, că această adresă a fost întocmită de primar, pentru Judecătoria Rădăuți la 8 august 2013.

Raportându-se la aceste aspecte probatorii, la conținutul acuzației, având în vedere și aserțiunile anterioare exprimate cu privire la acuzațiile descrise la pct 1.1 din actul de sesizare al instanței, Curtea de Apel Cluj a concluzionat că se impune pronunțarea unei soluții de achitare similară, în conformitate cu prevederile **art. 16 alin 1 lit a C.proc.pen.**, a inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, întrucât, pe de o parte aspectul legal sau nelegal al unei hotărâri judecătorești poate fi analizat doar prin exercitarea căilor de atac specifice, iar pe de altă parte pentru că nu a fost dovedită sustragerea unor documente de la dosarul cauzei și înlocuirea lor cu alte documente de către Vega Isabela Zorica și nici că inculpatul ar fi cunoscut că cele două adeverințe sunt false.

O soluție similară a precizat Curtea că se impune și în ceea ce privește acuzația formulată împotriva inculpatei Vega Isabela Zorica, descrisă la **pct. 6.1** din rechizitoriu, constând în aceea că l-ar fi sprijinit pe inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru ca acesta în data de 12 mai 2014 să pronunțe o

hotărâre nelegală în dosarul nr. 4403/285/2013, cunoscând că acțiunea promovată se întemeiază pe două adeverințe false, deoarece dacă în ceea ce-l privește pe autorul infracțiunii s-a dispus o soluție de achitare, reținându-se că fapta nu există, nu se poate reține existența complicității ca formă secundară a participăției penale.

În ceea ce privește acuzația formulată la **pct 7.1** din rechizitoriu în sarcina inculpatului Onufrei Ioan, constând în aceea că a comis infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu prev. de art. 48 raportat la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin 1 C.pen. și art. 5 C.pen., respectiv că ar fi emis două adeverințe false, cunoscând că acestea urmează să fie folosite în procesul civil, prima instanță a dispus aceeași soluție de achitare, în temeiul art. **16 alin. 1 lit. a C.proc.pen.** pentru considerentele avute în vedere în cazul inculpatei Vega Isabela Zorica.

A mai fost arătat că, în sarcina inculpatului Onufrei Ioan s-a mai reținut că, în calitate de primar a întocmit și semnat două adeverințe, în lunile mai 2014, respectiv august 2013 cărora le-a atribuit număr fictiv 7200/2013 prin care a atestat fapte nereale.

Prima instanță a precizat, cu titlu preliminar, că numărul atribuit adeverințelor nu este fictiv, el figurând în registrul general al Primăriei comunei Marginea. Apoi, a arătat că nu s-a putut stabili, dincolo de orice dubiu rezonabil, că aceste adeverințe au fost întocmite personal de către inculpatul Onufrei Ioan. În acest sens, au fost avute în vedere, pe de o parte, declarațiile inconstante ale inculpatei Vega Isabela Zorica, mai sus analizate, precum și concluziile raportului de expertiză în care se arată, în mod neechivoc, că semnătura existentă pe adeverința 7200 din 8 august 2013 nu prezintă elemente de identitate cu semnăturile inculpatului Onufrei Ioan executate în cuprinsul procesului verbal din 31 iulie 2014, astfel că susținerile de la un moment dat ale inculpatei Vega Isabela Zorica în sensul că inculpatul Onufrei Ioan a semnat în prezența sa, au fost înlăturate ca nesincere.

De asemenea, prima instanță a arătat că este greu de crezut că inculpatul Onufrei Ioan ar fi redactat singur aceste adeverințe, care denotă utilizarea unui limbaj specific juridic, de specialitate ușor străin și nu chiar la îndemâna unei persoane ce nu profesează în acest domeniu. Prin urmare, s-a opinat de către judecătorul fondului că aceste adeverințe fie au fost redactate chiar de inculpata Vega Isabela Zorica, fie de către un compartiment al primăriei.

Pe de altă parte, Curtea de Apel Cluj a susținut că este neverosimil, chiar în pofida bunelor relații cu inculpata Vega Isabela Zorica, că inculpatul Onufrei Ioan, primar al unei comune, ar avea timpul suficient pentru a redacta aceste adeverințe.

În egală măsură, prima instanță a mai observat următoarele chestiuni:

-adeverința 7200 din 8 august 2013, depusă împreună cu cererea de chemare în judecată și denumită în continuare adeverința 1, poartă semnătura olografă a inculpatului Onufrei Ioan, aspect necontestat de către acesta.

-cuprinsul acestei adeverințe A1 arată că SC Connect Group SRL are posesia terenului în suprafață de 1200 mp conform registrului agricol, la locul

numit Arșița-Saivane. În această adeverință nu se menționează nimic despre durata posesiei, iar aspectele consemnate sunt reale, după cum a rezultat din înscrisurile depuse în fața instanței de judecată - adeverința 2686 din 30 martie 2015 a Primăriei Marginea privind lipsa delimitării domeniului privat, hotărârea Consiliului Local nr. 72/15 decembrie 2017, care arată procedura de trecere a unui teren în domeniul privat al UAT, extrasul din Registrul agricol, autorizația de construire nr. 73 din 10 iulie 2009, autorizația de lucrări nr. 19 din 28 martie 2012 pentru edificarea construcției pe acest teren.

S-a reținut că situația este diferită în cea de-a doua adeverință, având același număr, dar emisă în realitate în luna mai 2014. În cuprinsul acesteia se face vorbire de durata posesiei de peste 30 de ani, împrejurare imposibilă în condițiile în care SC Connect Group SRL s-a înființat abia în cursul anului 2017. În plus, această adeverință cuprinde mențiunea „terenul în suprafață de 1200 mp subscrisa SC Connect Group SRL l-a deținut și înainte de 1991 de la numitul Zaremba Gheorghe timp de 10 ani”, aspect din nou neverosimil, deoarece este greu de imaginat cum o entitate care a fost înființată în anul 2007 a putut avea în posesie un bun cu 20 de ani înainte.

Prin urmare, prima instanță a constatat că această adeverință cuprinde mențiuni nereale, dincolo de orice dubiu, însă coroborând probele administrate, nu s-a putut stabili cine a întocmit aceasta a doua adeverință.

Pe ale de consecință, a fost dispusă achitarea, în baza **art. 16 alin 1 lit a C.proc.pen.**, a inculpatului Onufrei Ioan pentru comiterea infracțiunii de fals intelectual prev. de art 289 alin. 1 C.pen. anterior cu aplicarea art.5 C.pen., constând în falsificarea *adeverinței 1*, deoarece fapta nu există, iar în ceea ce privește infracțiunea de fals intelectual prevăzută de art 321 alin. 1 C.pen., constând în falsificarea *adeverinței 2*, s-a dispus achitarea aceluiași inculpat, în **baza art. 16 alin 1 lit. c C.proc.pen.**, deoarece nu există probe că fapta a fost săvârșită de inculpat.

În ceea ce privește acuzația formulată împotriva inculpatei Vega Isabela Zorica, descrisă la **pct 6.2** din rechizitoriu, constând în aceea că în intervalul august 2013 – mai 2014 a utilizat, în cadrul procesului civil, înregistrat sub nr.4403/285/2013, două adeverințe emise de inculpatul Onufrei Ioan, ambele având menționate același număr fictiv, cunoscând că aceste adeverințe atestă fapte neconforme realității și care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de uz de fals, prev. de art. 323 cu aplicarea art. 5 C.pen. (două infracțiuni), Curtea de Apel Cluj a reținut că prima adeverință că nu cuprindea aspecte nereale, raportat la considerentele expuse anterior. Având în vedere că nu este vorba despre un înscris fals, instanța a reținut că nu sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii de uz de fals, motiv pentru care a dispus achitarea inculpatei, conform **art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen.** pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 323 C.pen.

În acest sens, s-a arătat că deși este o infracțiune distinctă de cea de fals material sau intelectual, uzul de fals este condiționat de existența prealabilă a unei fapte tipice obiective de fals, fiind subsecvent acesteia, condiție neîndeplinită în ceea ce privește prima adeverință.

Referitor la a doua adeverință, în opinia primei instanțe, din materialul probator administrat în cauză, rezultă că inculpata Vega Isabela Zorica se face vinovată de comiterea faptei, raportat la cuprinsul acetei de-a doua adeverințe, care este extrem de clar, iar pentru un cunoscător și un profesionist al dreptului, caracterul său nereal este extrem de evident. În opinia judecătorului primei instanțe nu se poate susține, într-un mod credibil, că un avocat, primind a doua adeverință, ce atesta o posesie de 30 de ani a unei societăți comerciale înființate în 2007 poate fi reală. De asemenea, s-a arătat că pentru a uzucapa, posesia trebuie să fie utilă și fără vicii, așa încât cel ce dorește să uzucapeze să aibă corpus și animus, adică să aibă efectiv în locuință un imobil și să se comporte ca un proprietar de drept, posesia să nu fie întreruptă. Or, în cauză, s-a arătat că nu este juridic posibil ca o entitate juridică înființată în 2007 să posede și să se comporte ca un proprietar încă anterior anului 1989 astfel încât să fie îndeplinite cerințele uzucapiunii. Or, aceste aspecte, de logică elementară, nu puteau să scape unui profesionist al dreptului care se bucura și de o bună reputație profesională, conform adresei din dosarul instanței.

Având, însă, în vedere deciziile Curții Constituționale a României nr. 297/2018 și 358/2022 și decizia HP 67/2022 a ÎCCJ, raportat la limitele de pedeapsă prevăzute de lege – închisoare de la 3 luni la 3 ani sau amendă, reținând dispozițiile art. 154 lit. d C.pen., conform cărora termenul de prescripție a răspunderii penale este de 5 ani și începe să se calculeze de la data săvârșirii infracțiunii (în cauză mai 2014) prima instanță a constatat că se impune încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatei Vega Isabela Zorica pentru săvârșirea acestei infracțiuni, conform **art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen.** ca efect al intervenirii prescripției răspunderii penale, fapta ce viza cea de-a doua adeverință, descrisă la **pct.6.2** din rechizitoriu.

În ceea ce privește acuzația formulată împotriva inculpatei Prandea Daniela Mariana descrisă la **pct. 5.1** din actul de sesizare al instanței, constând în aceea că, la solicitarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril, în intervalul 2011- 2014 a tergiversat soluționarea cauzei cu nr. 503/285/2013 al Judecătoriei Rădăuți, acordând în mod nejustificat un număr de 32 de termene pentru a o determina pe persoana vătămată Plămadă Arcadie să renunțe la cererile reconvenționale și să cedeze o parte dintr-un imobil pe care-l deținea legal în favoarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril, fapte ce ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la șantaj prev. de art. 48 C.pen. raportat la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. cu referire la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, prima instanță a reținut că din probatoriul administrat în cauză rezultă, în realitate, o altă stare de fapt.

Astfel, în cuprinsul sentinței apelate, s-a reiterat faptul că la analizat acuzației de șantaj formulate împotriva inculpatului Babiuc Constantin Gavril (descrisă la pct. 4.3) au fost menționate declarațiile amănunțite ale părții civile Plămadă Arcadie pe tot parcursul procesului penal. Acesta a afirmat, în mod constant, că a purtat mai multe discuții cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril, care era interesat de achiziționarea unei părți din imobilul situat în Rădăuți, Piața Unirii nr. 67, însă niciodată nu a purtat astfel de discuții cu inculpatul Dîmbu

Dumitru sau cu inculpata Prandea Daniela Mariana și că nu s-a simțit presat sau amenințat în vreun fel, nici direct, nici prin alte persoane. A mai arătat partea civilă că tergiversarea cauzei nr. 503/285/2013 care era repartizată spre soluționare inculpatei Prandea Daniela Mariana se datora opoziției Primăriei Rădăuți.

Prima instanță a susținut că această opoziție acerbă a Primăriei Rădăuți în chestiunea imobilului situat în Piața Unirii nr. 67 transpare atât din piesele dosarului civil anterior menționat, cât și din declarațiile inculpatului Olărean Aurel, primar la acel moment al municipiului Rădăuți, inculpat la rândul său în cauză, din declarația inculpatei Prandea Daniela Mariana dar și ale martorilor Prodan Marinela, Herghiligiu Haralambie, Știchet Simion, Scheul Gheorghe Adrian, ale inculpatului Babiuc Constantin Gavri, pretinsul autor al acestui șantaj.

Astfel, s-a notat că inculpatul Babiuc Constantin Gavril a declarat în cursul urmăririi penale că a avut mai multe întâlniri cu partea civilă Plămadă Arcadie în încercarea de a soluționa de comun acord și în mod amiabil problema spațiului comercial, că nu cunoaște împrejurările în care Primăria Rădăuți a introdus o acțiune prin care urmărea radierea din CF a titlului de proprietate al părții civile Plămadă Arcadie, nu știa care era judecătorul desemnat cu soluționarea acestui dosar și nici nu a discutat aceste aspecte cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică sau cu inculpatul Olărean Aurel.

Audiat în cursul urmăririi penale, inculpatul Olărean Aurel a dat detalii despre modul în care a fost luată decizia de a promova acțiunea în dosarul nr. 503/285/2013. Astfel, acesta a relatat că în cursul anului 2008, la preluarea mandatului de primar, a aflat de la secretarul Primăriei de la acel moment, martorul Herghiligiu Haralambie, că SC Obcina SA prin Plămadă Arcadie a dobândit proprietatea asupra imobilului cu destinația bibliotecă situat în Piața Unirii nr. 67 printr-o hotărâre definitivă a ÎCCJ. Având în vedere aceasă situație inculpatul a inițiat un proiect de hotărâre prin care să se procedeze la predarea imobilului către SC Obcina SA, însă Consiliul Local a respins acel proiect. În cursul anului 2010, martorul Herghiligiu Haralambie, i-a comunicat că a identificat un avocat - Prodan Marinela, care ar fi dispus să declanșeze un proces, astfel încât Primăria să reintre în posesia aceluși spațiu. Angajarea avocatului care să reprezinte interesele Primăriei Rădăuți s-a decis tot printr-o hotărâre a Consiliului Local.

Inculpatul Olărean Aurel a declarat, de asemenea, în mod expres, că nu a știut că inculpatul Babiuc Constantin Gavril ar deține și el un spațiu în acel imobil și că acesta nu i-a solicitat vreodată să întreprindă vreo acțiune prin care să-l constrângă pe Plămadă Arcadie să facă sau să nu facă ceva.

Prima instanță a notat că aceleași elemente au fost susținute de inculpatul Olărean Aurel și cu prilejul audierii sale, în condiții de oraliat și contradictorialitate, în ședința publică din 25 februarie 2022.

S-a mai reținut de către Curtea de Apel Cluj că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a arătat că nu a discutat cu inculpata Prandea Daniela Mariana ca această să pronunțe o hotărâre în defavoarea părții civile Plămadă Arcadie și nici

nu i-a spus acesteia că inculpatul Babiuc Constantin Gavril are vreun interes în cauză.

Inculpata Prandea Daniela Mariana a relatat în cursul urmăririi penale care a fost parcursul dosarului nr. 503/285/2011, ce avea ca obiect o acțiune promovată de Primăria Rădăuți pornind de la o „anomalie”, respectiv aceea că același imobil apare ca fiind întabulat în două cărți funciare diferite.

Inculpata a precizat că soluționarea acestui dosar a durat circa trei ani din motive obiective, respectiv neefectuarea în termen rezonabil a lucrării de expertiză încuviințată în cauză, formularea diferitor cereri de recuzare a judecătorului, de suspendare a judecării cauzei formulate de SC OBCINA SA, de starea sa de sănătate precară fiind înlocuită la unele termene de judecată de alți colegi, care au amânat cauza pentru a asigura continuitatea completului.

Inculpata arată că nu a discutat niciodată cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril pe marginea acesui dosar sau a altora, iar cu prilejul audierii în fața instanței, inculpata a declarat că în cauza cu nr. 503/285/2013 au fost acordate 26 de termene de judecată, aceasta participând la 21 dintre ele, că s-a dispus efectuarea unei expertize cadastrale în anul 2011, lucrare ce a fost finalizată în noiembrie 2013, că au fost formulate cereri de amânare, recuzare, strămutare a cauzei, suspendare a judecării de către SC OBCINA SA, că nu avea cunoștință de vreun interes al inculpatului Babiuc Constantin Gavril în soluționarea acestei cauze, aspect ce i-a fost confirmat și de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și că nu a discutat cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril despre acest dosar.

Analizând în detaliu dosarul nr. 503/285/2011, prima instanță a constatat următorul parcurs cronologic:

- ◀ înregistrarea dosarului a avut loc la data de 8 martie 2011.
- ◀ primul termen de judecată a fost fixat la data de 19 aprilie 2011.
- ◀ la termenul din 19 aprilie 2011 a fost discutată conexarea cu un alt dosar.
- ◀ la data de 28 aprilie 2014 au fost conexeate cele două dosare și au fost solicitate informații de la OCPI.
- ◀ la termenul din 14 iunie 2011- se revine cu adresa la OCPI pentru comunicarea relațiilor solicitate.
- ◀ la data de 30 iunie 2011 fost acordat un nou termen de judecată pentru studierea notelor de ședință și a înscrisurilor depuse.
- ◀ la termenul din 13 octombrie 2011 a fost încuviințată proba cu expertiza topo-cadastrală.
- ◀ 3 noiembrie 2011- termen acordat pentru depunerea în scris a obiectivelor expertizei.
- ◀ la data de 10 noiembrie – au fost înaintate obiectivele expertizei, expertului desemnat în cauză și experților asistenți.
- ◀ 12 ianuarie 2012- termen acordat pentru achitarea expertizei.
- ◀ 23 februarie 2022- termen acordat pentru achitarea diferenței onorariului expertului;
- ◀ 19 aprilie 2012- similar celui anterior - jud. Tărlita Constantin.

◀ 31 mai 2012- termen acordat pentru studierea raportului de expertiză deus la dosar - judecător Ghinghioschi Rachila.

◀ la 20 septembrie 2012 s-a revenit cu adresă la experți pentru a depune lucrările și a răspunde obiecțiilor.

◀ la 10 ianuarie 2013 s-a disus revenirea către expert.

◀ 21 februarie 2013 - termen acordat pentru studierea raportului de expertiză deus de un expert asistent și pentru ca expertul principal să răspundă la obiecțiuni.

◀ 11 aprilie 2013- termen acordat pentru studierea raportului de expertiză – jud. Târîta Constantin.

◀ la data de 30 mai 2013 s-a revenit către expertul principal pentru a răspunde la obiecțiuni.

◀ la data de 19 septembrie 2013 s-a revenit către expert și s-au solicitat relații de la Primăria Rădăuți.

◀ la termenul din 7 noiembrie 2013 - cauza a rămas în pronunțare, pronunțarea fiind amânată pe 14 noiembrie 2013 - jud. Ciobîca George

◀ la data de 14 noiembrie 2013 judecătorul Ciobîca George repune cauza pe rol pentru ca pârâta să depună documentația ce a stat la baza înscrierii în CF.

◀ la termenul din 5 decembrie 2013 s-a constatat lipsa apărătorilor și s-a efectuat adresă către Primărie.

◀ 14 ianuarie 2014 - termen acordat pentru soluționarea cererii de recuzare.

◀ la termenul 15 ianuarie 2014 cauza a fost amânată.

◀ la data de 16 ianuarie 2014 a fost respinsă cererea de recuzare.

◀ la data de 18 martie 2014- apărătoarea pârâtei a formulat cerere de amânare.

◀ la data de 1 aprilie 2014 au fost despuse relații de la Primărie cu privire la contractul de asistență juridică a d-nei avocat Prodan.

◀ 13 mai 2014- termen acordat pentru soluționarea cererii de recuzare.

◀ la data de 14 mai 2014 a fost respinsă cererea de recuzare.

◀ la data de 2 iunie 2014 a fost respinsă cererea de abținere.

◀ la data de 3 iunie 2014 a fost amână pronunțarea cu privire la excepția inadmisibilității și cu privire la cererea de amendare și daune.

◀ la data de 6 iunie 2014 a fost admisă excepția inadmisibilității cererii pentru radiere, întabulare formulată de Primăria și Municipiul Rădăuți. A fost admisă excepția inadmisibilității cererii pentru amendare și daune morale și a fost respinsă cererea.

Prima instanță a reținut că, din parcursul dosarului civil, nu rezultă că inculpata Prandea Daniela Mariana ar fi amânat în mod nejustificat soluționarea cauzei. Mare parte din termene au fost acordate pentru efectuarea lucrărilor de expertiză topo-cadastrală și a suplimentului la aceste lucrări.

S-a menționat că este de notorietate că realizarea acestor lucrări necesită un timp mai îndelungat, neexistând suficienți experți judiciari care să efectueze astfel de lucrări, că se fac mereu obiecțiuni la expertiză, iar soluționarea lor necesită, de asemenea, timp.

Pe de altă parte, a fost observată și conduita procesuală a SC OBCINA SA, care a încercat la rândul său să tergiverseze, prin formularea unor cereri repetate de amânare, recuzare, strămutare, soluționarea dosarului.

Judecătorul primei instanțe a precizat că nu este are competența să aprecieze asupra corectitudinii hotărârii pronunțate ori asupra modului în care judecătorul a gestionat acest dosar. S-a arătat că această sarcină revine, pe de o parte, instanței de control judiciar, iar pe de altă parte, părților care s-au simțit vătămate în exercitarea drepturilor procesuale și care pot apela la mijloace specifice de soluționare cu celeritate a unei cauze.

De asemenea, s-a menționat că la dosar nu există probe certe din care să rezulte existența unei înțelegeri cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril pentru a acționa de o manieră care să fie de natură a exercita o constrângere morală în privința părții civile Plămadă Arcadie, astfel încât acesta să renunțe la cererile reconvenționale și să cedeze o parte din imobilul deținut în Piața Unirii nr. 67.

Prima instanță a menționat că din probele administrate în cauză a rezultat că inculpata Prandea Daniela Mariana și inculpatul Babiuc Constantin Gavril se cunoșteau, fără a avea o relație apropiată și nu au discutat pe marginea acestui dosar. De asemenea, s-a susținut că din actele dosarului civil nu rezultă interesul pe care l-ar fi putut avea inculpatul Babiuc Constantin Gavril în obținerea unei hotărâri în vreun fel sau altul.

A mai fost avut în vedere și împrejurarea că la acest dosar a fost conexat un alt dosar, unde partea civilă Plămada Arcadie în calitate de reprezentant al SC OBCINA SA avea calitatea de reclamant, precum și faptul că au fost formulate două cereri de recuzare a inculpatei Prandea Daniela Mariana și o declarație de abținere a acesteia, toate fiind respinse, apreciindu-se că nu există suspiciuni cu privire la lipsa sa de imparțialitate.

Având în vedere toate aceste aspecte, raportat și la soluția pronunțată în ceea ce privește acuzația de șantaj formulată împotriva inculpatului Babiuc Constantin Gavril, Curtea de Apel Cluj a dispus achitarea inculpatei Prandea Daniela Mariana pentru complicitatea la infracțiunea de șantaj, prev. de art. 48 raportat la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. cu referire la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, în temeiul art. **16 lit. a C.proc.pen.**

S-a precizat că o soluție similară se impune și în ceea ce privește acuzația formulată împotriva inculpatului Olărean Aurel, descrisă la **pct. 3.1** din rechizitoriu, conform căreia în intervalul iulie 2010 - ianuarie 2011, la solicitarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril a promovat o hotărâre de Consiliu Local și a inițiat ulterior, o acțiune în instanță pe care a susținut-o ulterior în intervalul 2011- 2014, deși nu avea temei legal, cu scopul de a exercita constrângeri și presiuni asupra persoanei vătămate Plămad Arcadie, pentru ca acesta din urmă în schimbul renunțării de către Primăria Rădăuți la această acțiune să cedeze inculpatul Babiuc Constantin Gavril, o parte din imobilul situat în Piața Unirii nr. 67 pe care-l deținea în mod legal și drept consecință să fie absolvit de plata unor cheltuieli judiciare către Primăria Rădăuți, faptă ce ar întruni elementele de tipicitate ale infracțiunii de complicitate la

șantaj prev de art. 48 raportat la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. raportat la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000.

Prima instanță a arătat că susținerile acuzării reprezintă o supoziție, o bănuială care nu-și găsește suport probator în probele legal administrate în cauză.

Astfel, s-a notat că nicio probă nu dovedește existența unei legături subiective anterioare sau concomitente săvârșirii faptei, a unei voințe comune a inculpatilor de a săvârși o faptă ilicită, iar dacă aceste legături lipsesc, nu se poate reține incidența instigării sau a complicității materiale sau morale, anterioare sau contomitente.

Or, așa cum s-a menționat anterior, inculpatul Olărean Aurel a arătat că-l cunoaște pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril, însă discuțiile cu acesta s-au limitat doar la calitatea sa de organizator a unei competiții sportive - Cupa Nikodemus, alte discuții neavând loc între aceștia.

Prima instanță a reținut că această declarație se coroborează cu declarația inculpatului Babiuc Constantin Gavril, dar și cu cea a părții civile Plămadă Arcadie, analizate pe larg anterior.

În contextul în care, la investirea sa în funcția de primar, inculpatul Olărean Aurel a manifestat intenția de a ceda imobilul din Piața Unirii nr. 68, dobândit în baza unei hotărâri judecătorești irevocabile, partea civilă Plămadă Arcadie neobținând însă aprobarea propunerii de hotărâre a Consiliului Local Rădăuți, în condițiile în care același consiliul local a adoptat hotărârea prin care s-a apelat la serviciile martorei Prodan Marinela, avocat pentru a încerca recuperarea în instanță a imobilului, având în vedere și susținerea politică fragilă de care beneficia inculpatul, Curtea de Apel Cluj a considerat că este puțin credibil că inculpatul Olărean Aurel, în urma unei înțelegeri cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril, ar fi putut influența votul în Consiliul Local.

A mai fost arătat că, la dosarul cauzei a fost depus procesul-verbal al ședinței Consiliului Local Rădăuți, în urma căreia s-a adoptat hotărârea nr. 120 din 22 iulie 2010 din care rezultă modul în care s-au purtat discuțiile între consilieri și miza urmărită de toți aceștia.

Promovarea unei acțiuni apare și în context social, ca un demers previzibil, de dorit, în contextul în care trebuia predat un imobil în care își desfășura activitatea biblioteca municipiului Rădăuți, o instituție publică importantă pentru comunitate a cărei relocare nu era atât de facilă fiind necesar a fi identificat un spațiu adecvat activității acesteia.

În opinia primei instanțe, simplul fapt că interesele inculpatului Olărean Aurel, în calitatea sa de primar, coincideau cu interesele inculpatului Babiuc Constantin Gavril nu pot conduce la concluzia unei înțelegeri frauduloase între cei doi.

S-a mai considerat că expunerea de motive, aflată la fila 119 vol. 6 dosar instanță, în care se arată că imobilul solicitat a fi predat către SC Obcina Sa Rădăuți urmare a pronunțării unor hotărâri judecătorești a aparținut dintotdeauna proprietății publice a localității Rădăuți pentru că în acest imobil a funcționat instituția primăriei, prefecturii și alte instituții publice de la acea vreme, că

Primăria era obligată să predea acest imobil, că o firmă de avocatură și-a oferit serviciile pentru a ajuta Primăria să recâștige imobilul pierdut în litigiu cu SC Obcina Sa, precum și raportul de specialitate întocmit de Serviciul administrație publică locală (aflat la fila 120) pentru obținerea aprobării unui proiect de hotărâre a consiliului local, converg spre aceeași concluzie.

Prima instanță a precizat că aceeași concluzie rezultă și din declarațiile martorilor Herghiligiu Haralambie și Prodan Marinela. Prim urmare, s-a arătat că afirmația acuzării că această acțiune promovată în instanță nu avea temei legal, este total neavenită, fiind încălcată competența funcțională a Ministerului Public.

S-a notat că, în cursul urmăririi penale au fost audiați în calitate de martori consilieri locali. Astfel, martorul Sticleț Simion a afirmat că în cursul anului 2020 la o ședință a Consiliului Local s-a prezentat inculpatul Olărean Aurel însoțit de martora Prodan Marinela, care au afirmat că dețin unele documente prin care pot proba că Plămadă Arcadie s-a folosit de acte false pentru a intra în posesia spațiului bibliotecă, fiind astfel convins, alături de ceilalți consilieri de valabilitatea promovării unei acțiuni în instanță. Această poziție procesuală a fost menținută și cu prilejul audierii în fața instanței, în condiții de oralitate și contradictorialitate.

Martora Prodan Marinela, atât în cursul urmăririi penale, cât și cu prilejul cercetării judecătorești derulate în fața instanței, a arătat că a discutat inițial cu martorul Herghiligiu Haralambie, secretar al Primăriei Rădăuți la acel moment, despre oportunitatea promovării unei acțiuni în instanță prin care să se încerce redobândirea imobilului din Piața Unirii nr. 67 și doar ulterior a discutat cu inculpatul Olărean Aurel. Prima instanță a reținut că aceste aspecte sunt confirmate de declarația martorului Herghiligiu Haralambie, dată atât din cursul urmăririi penale, cât și din fața instanței.

Așadar, prima instanță a evidențiat că inițiativa promovării acțiunii în instanță nu ar fi aparținut inculpatului Olărean Aurel.

Raportat la toate cele expuse anterior, prima instanță a considerat că se impune pronunțarea unei soluții de achitare, în conformitate cu dispozițiile art. 16 alin 1 lit a C.proc.pen., în ceea ce privește acuzația formulată împotriva inculpatului Olărean Aurel, descrisă la pct 3.1 din rechizitoriu, respectiv complicitate la șantaj prev. de art. 48 raportat la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. cu aplicarea art. 13¹ din Legea nr. 78/2000.

În contextul analizei complicității la comiterea infracțiunii de șantaj de către inculpatul Babiuc Constantin Gavril în calitate de autor, prima instanță a considerat utilă și analizarea acuzației formulate împotriva inculpatului Dîmbu Dumitru pentru fapta descrisă la pct. 2.1 din rechizitoriu, constând în aceea că, în cursul lunii aprilie 2014, la solicitarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril și-a folosit influența și a exercitat presiuni și constrângeri, în virtutea acestei influențe, asupra persoanei vătămate Plămadă Arcadie, prin intermediul executorului judecătoresc Mustea Marcel, cu scopul de a o determina pe partea vătămată să renunțe la o parte din imobilul situat în Piața Unirii nr. 67, pe care-l deținea în mod legal în favoarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril, faptă ce

ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la șantaj, prev. de art. 48 raportat la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. cu aplicarea art. 13¹ din Legea nr. 78/2000.

Curtea de Apel Cluja a menționat că declarația inculpatului Babiuc Constantin Gavril și ale părții civile Plămadă Arcadie cu privire la aceste aspecte au fost analizate anterior, reiterând, în esență, că inculpatul Babiuc Constantin Gavril a declarat că nu a făcut astfel de demersuri, iar partea civilă a arătat că nu s-a simțit constrânsă, amenințată în vreun fel de inculpatul Dîmbu Dumitru.

Relevantă, în opinia primei instanțe, este și declarația constantă a martorului Mustea Marcel cu privire la această chestiune. Astfel, fiind întrebat de inculpatul Dîmbu Dumitru ce se întâmplă cu „biblioteca”, la răspunsul său în calitate de executor judecătoresc investit cu punerea în executare a hotărârii ÎCCJ prin care imobilul a fost atribuit părții civile Plămadă Arcadie, inculpatul Dîmbu Dumitru a spus textual „nu mă bag”.

Astfel, prima instanță a constatat că susținerea Ministerului Public că prin intermediul martorului Mustea Marcel inculpatul Dîmbu Dumitru ar fi exercitat presiuni asupra părții civile Plămadă Arcadie, este combătută de materialul probator. S-a mai susținut că o atare conduită ar fi și greu de înțeles, în condițiile în care martorul Mustea Marcel a fost solicitat să pună în executare, în contradictoriu cu debitoarea Primăria Rădăuți, un titlu executoriu al creditoarei SC OBCINA SA cu privire la imobilul format din bibliotecă și magazin alimentar situat în Piața Unirii și a relizat aceste demersuri, respectiv a redat parțial imobilul creditoarei, respectiv spațiul numit „bibliotecă”.

Raportat la aceste aspecte, Curtea a considerat că nu s-a dovedit existența vreunui act de constrângere, de exercitare a unor presiuni asupra părții civile Plămadă Arcadie de către inculpatul Dîmbu Dumitru prin intermediul martorului Mustea Marcel și nici a existenței unei înțelegeri anterioare sau concomitente comiterii acțiunii ilicite între inculpatul Dîmbu Dumitru și inculpatul Babiuc Constantin Gavril, motiv pentru care, în baza **art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen.** a fost dispusă achitarea inculpatului Dîmbu Dumitru, sub aspectul comiterii infracțiunii prev. de art. 48 raportat la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. raportat la art. 13¹ din Legea nr.78/2000.

Prima instanță a mai arătat că, la pct. 3.2 din rechizitoriu, s-a reținut în sarcina inculpatului Olărean Aurel comiterea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen., constând în aceea că pentru a sprijini acțiunea de șantaj exercitată de inculpatul Babiuc Constantin Gavril a dat dispoziție ca secretarul Primăriei Rădăuți să încheie în luna august 2010, un contract de asistență juridică cu încălcarea hotărârii nr. 120 din 22 iulie 2020 a Consiliului Local Rădăuți, dar și a OUG nr. 34/2006 privind achizițiile publice, faptă prin care au fost lezate, atât interesele patrimoniale ale persoanei vătămate Plămadă Arcadie, dar și interesele patrimoniale ale Primăriei Rădăuți.

S-a menționat în cuprinsul sentinței apelate că, prin hotărârea nr. 128 din 22 iulie 2020 a Consiliului Local Rădăuți a fost aprobat (la art.1 din Hotărâre)

onorariul avocațial de succes, în procent de 10 % calculat la valoarea de piață de 153.800 euro a imobilului - parte din biblioteca în suprafață de 623,41 m², parter+etaj, situată în Piața Unirii nr. 68, cu condiția ca acest imobil revendicat și câștigat de SC Obcina SA Rădăuți să fie recâștigat și reintrodus în domeniul public local al municipiului Rădăuți, în baza unei hotărâri judecătorești definitivă și irevocabilă.

S-a menționat că onorariul va fi acordat proporțional cu suprafața din construcție câștigată și preluată.

La art. 2 din aceeași HCL s-a precizat că până la soluționarea favorabilă a prevederilor art. 1 din hotărâre, avocatul care va reprezenta Primăria nu va primi nici un acout din onorariul avocațial.

În baza acestei hotărâri a Consiliului Local s-a întocmit un contract de asistență juridică semnat, în numele Primăriei, de către martorul Herghiligiu Haralambie. Cu prilejul audierii sale în condiții de oralitate și contradictorialitate, martorul a precizat că a procedat de această manieră deoarece inculpatul Olărean Aurel era plecat, fără a-și mai aminti motivul și durata absenței inculpatului.

Din probele administrate în cursul cercetării judecătorești, Curtea a reținut că inculpatul era plecat în acea perioadă în Canada, în acest sens fiind avută în vedere copia pașaportului inculpatului, depusă în vol XIII al instanței.

Martorul a mai arătat că a semnat contractul în urma consultării cu serviciul juridic și cu comisiile Consiliului Local de la acea vreme.

A fost reținută ca având relevanță și declarația martorului Maorean Epifanie Tiberiu, dată în cursul urmăririi penale, în care a arătat că la data de 11 august 2013 a fost convocată o ședință extraordinară a Consiliului Local Rădăuți de către inculpatul Olărean Aurel, urmând a se discuta, printre altele, modificarea hotărârii nr. 128 din 22 iulie 2010, în sensul modificării onorariului avocațial aprobat prin hotărârea inițială de la 15.000 euro, cu titlu de onorariu de succes, la 15.000 euro plus 50.000 lei onorariu fix. Martorul a mai relatat că aflate anterior că s-ar fi încheiat un contract de asistență juridică în care se stipula un onorariu fix de 50.000 euro, astfel încât, în opinia sa, primarul urmarea, prin intermediul consilierilor locali, să forțeze obținerea unei hotărâri de consiliu care să acopere o nelegalitate.

În acest context, martorul și colegii săi consilieri, nu s-au prezentat la ședința extraordinară.

Aceeași chestiune, a contractului de asistență juridică, a fost reluată în ședința ordinară din 28 august 2014, fiind respinsă propunerea.

În fața instanței, martorul a arătat că nu cunoaște cine a semnat contractul de asistență juridică, că acest onorariu avocațial urma să fie plătit de UAT Rădăuți, că în ședința Consiliului Local a aprobat încheierea contractului - iulie 2010, deoarece onorariul urma să fie achitat doar dacă era câștigat procesul, că sumele propuse inițial nu au fost aprobate, ci doar onorariul de succes.

Faptul că proiectul de hotărâre cu privire la onorariul avocațial nu a fost aprobat de către Consiliul Local este confirmat și de depoziția martorului Ciobotariu Dumitru. Acesta a mai afirmat și faptul că, contractul de asistență

juridică, cel mai probabil, a fost semnat de secretarul Primăriei de la acel moment, deoarece inculpatul Olărean Aurel era plecat din localitate.

Martora Prodan Marinela Caterina, audiată în condiții de oralitate și contradictorialitate, în ședința publică din 16 aprilie 2021 a arătat următoarele aspecte:

- ea a fost cea care a adus la cunoștința martorului Herghiligiu Haralabie, urmare a informațiilor primite de la un executor judecătoresc, eventuale inadvertențe de CF ce ar putea conduce la reobținerea imobilului bibliotecă;

- prin intermediul aceluiași martor a avut o întâlnire cu inculpatul Olărean Aurel oferindu-și serviciile juridice, discuțiile fiind în sensul că va primi onorariu doar dacă va avea succes;

- onorariul de succes a fost stabilit în cuantum de 10 % din valoarea imobilului respectiv 15.000 euro;

- a arătat că nu a prezentat Consiliului Local contractul în care era menționată o clauză de reziliere unilaterală a contractului de asistență juridică, care presupunea acordarea unei sume de 50.000 euro dacă Primăria rezilia contractul;

- acest contract, înregistrat în evidențele sale avocațiale și în contabilitate a fost semnat de martorul Herghiligiu Haralambie;

- nu reține dacă inculpatul Olărean Aurel a fost de față la semnarea contractului;

- nu a discutat niciodată cu inculpatul Olărean Aurel despre rezilierea contractului, inculpatul susținând demersurile juridice ale martorei;

- după audierea la DNA și după ce a verificat dacă inculpatul Olărean Aurel era la serviciu în momentul semnării contractului, a schimbat suma de 50.000 euro cu suma de 50.000 lei;

- nu a primit nici un ban de la Primărie în virtutea acestui contract.

În cursul urmăririi penale, martora a relatat că, de teama unor înțelegeri frauduloase a inserat, ca măsură de protecție, un onorariu suplimentar de 50000 euro care urma a fi plătit după câștigarea cauzei și în urma acordării de către instanță a cheltuielilor de judecată.

Dacă Primăria ar fi renunțat la contract, această sumă urma să fie plătită din fondurile acesteia.

Martorul Șcheul Gheorghe Adrian, succesorul în funcția de secretar al Primăriei Rădăuți a martorului Herghiligiu a relatat, în cursul urmăririi penale, că a cunoscut-o pe martora Prodan Marinela ca fiindu-i prezentată de inculpatul Olărean Aurel. În cursul lunii august 2014, martora însoțită de inculpatul Olărean Aurel l-au abordat în legătură cu posibilitatea modificării sau încheierii unui contract de asistență juridică, motivând că cel vechi era semnat de fostul secretar al Primăriei și ar conține clauze neclare cu privire la onorariul fix și cel de succes. Martora Prodan Marinela a și venit cu un draft de contract pentru a fi semnat de ea, primar și secretar. Martorul a arătat că a refuzat să semneze acest nou contract în lipsa unei hotărâri a Consiliului Local. Sugestia martorei Prodan Marinela era ca inculpatul Olărean Aurel să modifice cuantumul onorariului fix de la 50000 euro la 50000 lei. A fost convocată o ședință extraordinară care,

însă, nu a avut loc din lipsa cvorumului. În ședința ordinară ulterioară proiectul de hotărâre vizând modificarea contractului a fost respins.

S-a reținut că martorul și-a menținut declarația și cu prilejul audierii sale în fața instanței.

A mai fost arătat că, acel contract de asistență juridică nr. 11967 din 16 august 2010 se regăsește în vol. XI dosar Curte, f. 158-160 și vizează un onorariu fix de 50.000 euro ce urma să fie achitat la încasarea sumei de Primăria Rădăuți de la SC Obcina SA cu titlu de cheltuieli de judecată și un onorariu de succes de 15.000 euro nedeductibil de la SC Obcina SA ce ar fi fost plătit în momentul obținerii reposesiei imobilului din Piața Unirii nr. 68 de către Primăria Rădăuți din fonduri proprii.

S-a notat că în contract mai era cuprinsă și o clauză în care se specifica *„dacă clientul va renunța la serviciile avocatului va datora acestuia integral onorariu fix”*.

Curtea a reamintit că acest contract poartă data de 16 august 2010 în condițiile în care, prin hotărârea Consiliului Local Rădăuți din 22 iulie 2010 s-a aprobat doar *„onorariul avocațial de succes în procent de 10 % calculat la valoarea pieței de 153.800 euro a imobilului- parte din Bibliotecă....cu condiția ca acest imobil revendicat și câștigat de SC OBCINA SA RĂDĂUȚI, să fie recâștigat și reintrodus în domeniul public local al municipiului Rădăuți în baza unei hotărâri judecătorești definitivă și irevocabilă.*

Onorariul se va acorda proporțional cu suprafața din construcție câștigată și evaluată.

În art. 3 al acestei hotărâri se arată că prevederile art. 1 și 2 vor fi înscrise în contractul încheiat cu firma de avocatură.

Prima instanță a arătat că prevederile hotărârii Consiliului Local Rădăuți, nu se regăsesc în cuprinsul contractului de asistență juridică semnat, în numele și pe seama Primăriei Rădăuți, de către martorul Herghiligiu Haralabie.

S-a mai reținut că acest contract de asistență juridică a fost încheiat cu nerespectarea prevederilor legale în vigoare la acel moment, aspect ce rezidă și din cuprinsul sentinței nr. 5946 din 16 octombrie 2014 pronunțată în dosarul nr. 583/86/2014 al Tribunalului Suceava- Secția Contencios Administrativ și Fiscal, definitivă prin respingerea recursului prin decizia civilă nr. 2970 din 17 septembrie 2015 a Curții de Apel Suceava.

Astfel, s-a arătat că prin această hotărâre a fost admis cererea având ca obiect „anulare act administrativ” formulată de reclamanta SC Obcina SA în contradictoriu cu pârâții Cabinet de avocat Prodan Marinela Caterina și Municipiul Rădăuți, prin primar și s-a dispus anularea contractului de asistență juridică nr. 11967 din 16 august 2010.

S-a notat că în cuprinsul sentinței civile, instanța a reținut că *„potrivit art. 3 alin. 1 lit. f din OUG nr. 34/2006, forma în vigoare la data încheierii contractului (16 august 2010) contractul de achiziție publică:*

f) contractul de achiziție publică este definit ca fiind „contractul care include și categoria contractului sectorial, astfel cum este definit la art. 229 alin. (2), cu titlu oneros, încheiat în scris între una sau mai multe autorități

contractante, pe de o parte, și unul sau mai mulți operatori economici, pe de altă parte, având ca obiect execuția de lucrări, furnizarea de produse sau prestarea de servicii, în sensul prezentei ordonanțe de urgență".

Curtea că, potrivit art. 3 din OUG nr. 34/2006 este contract de achiziție publică contractul de servicii definit la art. 6 ca un „contract de achiziție publică, altul decât contractul de lucrări sau de furnizare, care are ca obiect prestarea unuia sau mai multor servicii, astfel cum acestea sunt prevăzute în anexele nr. 2A și 2B”.

La Anexa 2B la punctul 21 sunt indicate serviciile juridice.

Din cuprinsul art. 16 din OUG nr. 34/2006 reiese că se aplică dispozițiile acestei ordonanțe doar în cazul în care autoritatea contractantă atribuie un contract ce are ca obiect prestarea de servicii din categoria celor incluse în anexa nr. 2B a căror valoare este mai mare decât cea prevăzută la art. 57 alin. (2), respectiv echivalentul în lei a sumei de 130.000 Euro.

S-a reținut, însă, că în prezenta cauză contractul are o valoare totală de 65.000 Euro, sub limita prevăzută de lege, nefiindu-i aplicabilă procedura atribuirii reglementată de OUG nr. 34/2006.

Cu toate acestea, s-a specificat ceea ce a reținut instanța civilă, potrivit art. 21 alin. 3 din Legea nr. 215/2001, republicată: *„Primarul, respectiv președintele consiliului județean, poate împuternici o persoană cu studii superioare juridice de lungă durată din cadrul aparatului de specialitate al primarului, respectiv al consiliului județean, sau un avocat care să reprezinte interesele unității administrativ teritoriale, precum și ale autorităților administrativ publice locale respective în justiție.*

Prin formularea „sau” nu „și/sau” din textul invocat rezultă că se aplică doar în acea situație în care entitatea se regăsește. În cazul de față, din înscrisurile depuse la dosar, reiese că în organigrama compartiment specializat, respectiv Compartiment juridic, sunt „4-5 juriști”, astfel încât prin prisma textului de lege sus invocat, contractarea unor servicii similare cu atribuțiile de serviciu ale angajaților proprii este neîntemeiată și nejustificată.

Mai mult, contractarea/achitarea de servicii de asistare, respectiv de reprezentare a unității administrativ teritoriale în justiție „contravine principiilor de economicitate, eficiență și eficacitate în utilizarea banului public”.

Pârâții au susținut că banul public nu este afectat prin încheierea acestui contract față de art. 3.2 din convenție prin care se stabilește că onorariul fix în cuantum de 50.000 Euro se va achita de către Primăria Municipiului Rădăuți în momentul încasării acesteia de la reclamanta SC Obcina SA, cu titlu de cheltuieli de judecată.

De observat că la punctul 8.1 din același contract părțile au convenit ca onorariul fix să fie plătit de către client, respectiv Primăria Municipiului Rădăuți, în cazul în care acesta renunță la serviciile cabinetului de avocat.

În concluzie, nu se poate considera că banul public nu este amenințat prin contractul în discuție.

Referitor la onorariul de succes, plata acestuia se face, conform dispozițiilor contractuale, din fondurile proprii ale Primăriei Municipiului Rădăuți, deci de la bugetul local.

Împrejurarea că pentru onorariu de succes în cuantum de 15.000 Euro există și o hotărâre a Consiliului Local al Municipiului Rădăuți, în vigoare, nu are relevanță în raport de cele redată mai sus și mai ales că această hotărâre nu este menționată în cuprinsul contractului.

În ceea ce privește autoritatea de lucru judecat, prima instanță a avut în vedere și considerentele deciziei Curții Constituționale a României nr. 102/2021- paragrafele 29-38, în urma cărora a concluzionat că, afirmația din cuprinsul actului de sesizare (pct. 3.2), conform căreia încheierea unui contract de asistență juridică a fost realizată cu încălcarea OUG nr.34/2006 a fost tranșată, în mod definitiv și irevocabil, de către instanța civilă și se bucură de autoritatea lucrului judecat, ceea ce presupune că hotărârea pronunțată exprimă adevărul și nu trebuie să fie contrazisă de o altă hotărâre, împiedicând nu numai judecarea din nou a unui proces terminat, având același obiect, aceleași părți, ci și contrazicerile dintre cele două hotărâri judecătorești, în sensul că drepturile recunoscute printr-o hotărâre definitivă nu pot fi contrazise printr-o hotărâre ulterioară, dată într-un alt proces.

Curtea de Apel Cluj a mai susținut că la dosar nu există probe care să ateste, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că inculpatul Olărean Aurel a dat dispoziție martorului Herghiligiu Haralabie să încheie contractul de asistență juridică în forma prezentată de martora Prodan Marinela la circa o lună distanță de hotărârea Consiliului Local, contract ce nu respecta această hotărâre.

Dimpotrivă, s-a considerat că probele administrate în cauză tind spre ideea unei înțelegeri frauduloase între martorii Herghiligiu Haralabie și Prodan Marinela.

În acest sens, a fost avut în vedere și faptul că cei doi martori se cunoșteau de multă vreme, martorul Herghiligiu Haralabie era cel care a introdus-o pe martora Prodan Marinela inculpatului Olărean Aurel, martorul Herghiligiu Haralabrie a fost cel ce a semnat contractul, în lipsa primarului, tot el fiind cel care a depus la dosarul intentat împotriva SC Obcina SA un înscris ce echivala cu o achiesare la pretențiile acestei societăți comerciale.

Prima instanță a susținut că aceste împrejurări sunt confirmate și de martorul Sticleț Simion, viceprimar al municipiului Rădăuți, în perioada 2009-2012. Astfel, acest martor, în declarația sa din fața instanței, a relatat că acest contract de asistență juridică a fost semnat de martorul Herghiligiu Haralabrie, în lipsa inculpatului Olărean Aurel care era plecat, că nu a fost prezentat consilierilor locali, deși i-a solicitat în mod expres martorului să-i pună la dispoziție contractul, acest lucru nu s-a întâmplat, iar când a cerut explicații martorului și inculpatului, aceștia nu i-au răspuns și nu au arătat de ce există diferențe consistente între hotărârea Consiliului Local nr. 128 și contract.

S-a mai considerat că, acțiunea inculpatului Olărean Aurel din cursul anului 2014, când a promovat un proiect de hotărâre a Consiliului Local prin care să se modifice HCL nr.128/22 iulie 2010 în sensul aprobării unui onorariu fix de

50.000 lei și onorariu avocațial de succes în procent de 10 % calculat la valoarea de piață a imobilului, nu poate conduce la concluzia că în cursul lunii august 2010 inculpatul, pentru a sprijini acțiunea de șantaj exercitată de inculpatul Babiuc Constantin Gavril a dat dispoziție că martorul Herghiligiu Haralabie să semneze contractul de asistență juridică, despre care știa că este contrar celor dispuse prin HCL nr. 128 din 22 iulie 2010.

Raportat la toate aceste argumente, Curtea de Apel Cluj a dispus, conform **art. 16 alin. 1 lit. c C.proc.pen.** achitarea inculpatului Olărean Aurel sub aspectul comiterii infracțiunii prev de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 cu aplicarea art. 5 C.pen.

În ceea ce privește cea din urmă acuzație formulată împotriva inculpatului Olărean Aurel- descrisă la **pct. 3.3** din actul de sesizare al instanței, potrivit căreia în datele de 28, 29 și 31 august 2014 a amenințat-o pe persoana vătămată Andronachi Traian, cu destituirea din funcția de conducere a soției sale, Andronachi Angela, angajata Primăriei Rădăuți, cu scopul de a-l constrânge pe Andronachi Traian să voteze un proiect de lege inițiat fraudulos de către Olărean Aurel, votul persoanei vătămate fiindu-i necesar inculpatului pentru a obține majoritatea în Consiliul Local- precum și cu scopul de a-l determina să demisioneze dintr-un partid politic și să semneze o adeziune pentru înscrierea în partidul politic din care făcea parte, fapta ce ar întruni elementele de tipicitate ale infracțiunii de șantaj prev de art. 207 alin. 1 și 3 din C.pen. raportat la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 C.pen.- 3 acte materiale, prima instanță a reținut următoarele:

Audiat în condiții de oralitate și contradictorialitate, în ședința publică din 25 februarie 2022, inculpatul Olărean a arătat că-și menține doar prima declarație dată în fața organelor de urmărire penală cea de-a doua, dată la DNA- Structura Centrală, fiind rezultatul presiunilor exercitate de procuror asupra sa care-l amenința că va lua măsuri preventive împotriva sa.

În legătură cu infracțiunea de șantaj reținută în sarcina sa, inculpatul a arătat că nu este real că l-ar fi amenințat pe Andronachi Traian că o va destitui pe soția acestuia, martora Andronachi Angela.

În realitate, având în vedere o dispoziție legală în vigoare în cursul anului 2014 care interzicea ocuparea locurilor vacante în cadrul instituției publice, a luat decizia ca, prin rotație, cele trei angajate ale Bibliotecii, să ocupe pe rând, câte 3 luni fiecare- funcția de director, atât pentru a le responsabiliza, cât și pentru a beneficia, fiecare, de sporul de conducere.

În plus, s-a notat că inculpatul a susținut că nu avea nevoie ca Andronachi Traian să demisioneze din partidul din care făcea parte și să se alăture partidului din care făcea parte inculpatul, deoarece, la acel moment avea majoritate în Consiliul Local iar votul lui Andronachi nu era necesar.

S-a mai arătat că dacă Andronachi Traian ar fi demisionat din partidul de pe listele cărui a fost ales, acesta și-ar fi pierdut locul și mandatul în Consiliul Local.

S-a susținut că afirmațiile inculpatului din fața instanței de judecată se coroborează și cu următoarele probe:

■ declarația martorei Coșovan Mihaela Cristina, care a confirmat relația bună, amicală dintre cei doi inculpați- Andronachi Traian; că funcția de director a bibliotecii era ocupată prin rotație, de toate angajatele acesteia, deoarece la acel moment, funcțiile vacante din cadrul instituției publice nu puteau fi ocupate, fiind blocate urmare a unei ordonanțe a Guvernului.

■ declarația martorei Lazăr Anișoara, aceasta relatând că între inculpat și partea vătămată Andronachi discuțiile se purtau pe un ton normal, firesc și confirmând algoritmul de ocupare a funcției de director al bibliotecii, prin rotație, de către toate angajatele acestei instituții.

■ depoziția martorului Ciubotariu Dumitru, care a arătat că cei doi inculpați și partea vătămată erau doar adversari politici, având o relație normală, că nu a asistat la nicio discuție referitoare la demiterea numitei Andronachi Angela din funcția de director a Bibliotecii și niciodată inculpatul Olărean nu i-a cerut să-i amintească să o demită pe aceasta.

■ declarația martorului Cîmpan Ioan, care confirmă invaliditatea politică dintre cei doi, fiind contra-candidați la alegerile din 2012, că în discuțiile personale cu inculpatul, acesta nu a făcut niciodată referire la Andronachi Angela, că discuțiile dintre inculpat și persoana vătămată se purtau mereu pe un ton normal, neavând niciodată impresia că partea vătămată i-ar fi teamă de inculpat.

■ OUG 55/28 august 2014 privind reglementarea unor măsuri privind administrația publică locală și care a dat undă verde traseismului politic a intra tîn vigoare abia în septembrie 2014 ori inculpatul e acuzat că ar fi exercitat acțiunea de șantaj în 28-29 și 31 august.

■ raportul privind validarea mandatelor consilierilor și consiliului local al municipiului Rădăuți pentru mandatul 2012- 2016, conform căruia partidul din care făcea parte inculpatul Olărean Aurel obținuse 9 voturi, principalul partid contracandidat - 8 voturi, 1 candidat din partea altei formațiuni politice era partea vătămată Andronachi Traian iar Ciubotariu Dumitru, alt candidat.

Cum martorul Ciobotariu Dumitru a fost ales în funcția de viceprimar, inculpatul Olărean Aurel avea susținerea majorității consilierilor locali.

Audiat în cursul urmăririi penale, partea vătămată Andronachi Traian a afirmat că în data de 10 septembrie 2014 s-a prezentat la biroul inculpatului pentru a discuta cu acesta despre situația soției sale delegată în funcția de director al Bibliotecii Municipale Rădăuți urmare a discuțiilor avute în 28-29 și 31 august.

S-a arătat, însă, că partea vătămată Andronachi Traian nu a fost audiată în detaliu cu cele întâmplate la termenele din datele anterior menționate, ci doar la cele discutate în septembrie 2014. Apoi a făcut referiri cu privire la șicanele la care este supusă soția sa încă din anul 2011 și a susținut că aceste discuții cu inculpatul le-ar fi purtat în prezența martorilor Ioan Cîmpan, Lazăr Anișoara și Scheul Gheorghe Adrian, aspect negat de aceștia.

Martorul Scheul Gheorghe în declarația sa din cursul urmăririi penale, menținută în fața instanței nu a făcut nicio referire la participarea la o întâlnire între cei doi.

Prima instanță a reținut că partea vătămată Andronachi Traian în declarația dată în fața instanței nu a oferit informații foarte detaliate cu privire la evenimentele petrecute în datele de 28-29 și 31 august susținând că:

■ în 28 august 2014 a fost abordat pe holul Primăriei de inculpat, care i-a solicitat votul favorabil pentru patru proiecte de hotărâri printre care unul legat de modificarea conținutului contractului de asistență juridică întocmit cu Prodan Marinela, în caz contrar soția sa urmând a pierde funcția de director și implicit indemnizația de conducere;

■ în 29 august 2014, martorul Cîrdei Cătălin l-a sunat și i-a spus că s-a întâlnit cu inculpatul și martorul Ciubotariu Dumitru și în cadrul acestui dialog, la un moment dat, inculpatul i-ar fi spus martorului să-i amintească să întocmească dispoziția de revocare din funcție a soției părții vătămate.

■ în 31 august 2014, cu prilejul participării la festivitățile prilejuite de „Festivalul Ochi de păun” s-a întâlnit cu inculpatul pe care l-a abordat pentru a-i comunica intenția sa de a deveni consilier local, independent, conform ordonanței date de Guvern, inculpatul spunându-i că dacă va vota favorabil proiectul legat de onorariul avocatei Prodan Marinela soția persoanei vătămate își va felua funcția de director al bibliotecii.

Audiat în cursul urmăririi penale, martorul Cîrdei Cătălin a arătat că, pe fondul unei stări de nervozitate cauzată de rivalități politice, inculpatul Olărean Aurel, i s-ar fi adresat viceprimarului Ciubotariu Dumitru să-i aducă aminte luni să dea o dispoziție de revocare a soției persoanei vătămate, Andronachi Angela, din funcția de conducere ocupată în cadrul Bibliotecii Municipiului Rădăuți.

A doua zi, martorul s-a întâlnit din nou cu inculpatul, care i-a solicitat să nu-i spună lui Andronachi Traian despre cele întâmplate.

Audiată în calitate de parte vătămată, numita Andronachi Angela, raportat la acuzația concretă formulată împotriva inculpatului Olărean Aurel, a relatat doar că în cursul lunii august soțul său i-a relatat că a avut o discuție cu inculpatul Olărean Aurel care i-a transmis că o va schimba din funcția de conducere dacă nu va vota proiectele inițiate de primar în cadrul Consiliului Local.

În cuprinsul sentinței apelate s-a arătat că, în pofida stăruințelor instanței, cele două părți vătămate nu au putut fi audiate în condiții de oralitate și contradictorialitate, deși au fost citate pentru fiecare termen de judecată.

Deopotriv, s-a menționat că proiectul de modificare a hotărârii Consiliului Local nr. 128/2010 a fost respins de consilierii locali.

Raportat la întreg materialul probator administrat cu privire la această acuzație formulată împotriva inculpatului Olărean Aurel, prima instanță a reținut că nu este suficient pentru a dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că inculpatul a comis infracțiunea de șantaj.

S-a considerat că probele administrate în cauză au demonstrat doar că inculpatul Olărean Aurel era rival politic al persoanei vătămate Andronachi Traian și că soția acestuia a ocupat la acel moment funcția de director al Bibliotecii Municipale Rădăuți. Actul material 28 august 2014, când persoana vătămată Andronachi Traian a afirmat că s-a discutat prima dată despre acest

lucru nu este confirmat de alte probe administrate în cauză. Iar despre pretinsa acțiune de șantaj din 29 august 2018, s-a notat că aceasta nu ar fi avut loc în prezența persoanei vătămate, ci în prezența martorului Cîrdei, care apoi i-ar fi relatat-o persoanei vătămate.

Cu privire la discuția din 31 august 2014, al treilea act material, prima instanță a susținut că acesta nu are suport probator decât în declarația persoanei vătămate Andronachi Traian. A-a precizat că nici chiar soția sa, Andronachi Angelica, nu a fost în măsură să dea detalii cu privire la aceste acte materiale referindu-se, doar generic, la faptul că în luna august 2014 persoana vătămată Andronachi Traian i-a relatat despre șantajul inculpatului Olărean Aurel.

Prima instanță a reafirmat că inculpatul, în procesul penal, se bucură de prezumția de nevinovăție, prezumție ce poate fi răsturnată doar urmare a formării convingerii intime a judecătorului dincolo de orice dubiu rezonabil.

Potrivit art. 103 alin 2 C.proc.pen., o hotărâre de condamnare se poate dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Dacă declarațiile date de persoanele vătămate în cursul urmăririi penale nu se coroborează cu alte mijloace de probă, ele nu pot constitui temei pentru condamnarea inculpatului. Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional, care reflectă modul în care principiul aflării adevărului se regăsește în materia probațiunii.

În măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică, tocmai cu privire la vinovăția inculpatului în legătură cu fapta imputată, prima instanță nu și-a putut forma o convingere care să constituie o certitudine, motiv pentru care a dispus achitarea inculpatului Olăreanu Aurel, în conformitate cu prevederile **art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen.**

A mai fost subliniat că, înfăptuirea justiției penale cere ca judecătorul să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilitate, așa cum sugerează probatoriul administrat cu privire la fapta imputată inculpatului Olărean Aurel la pct 3.3 din rechizitoriu, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

În ceea ce-l privește pe inculpatul **Prelipean Constantin Mihai**, care a fost trimis în judecată pentru că, în intervalul 19 mai - 22 mai 2014 i-a solicitat martorului Asmarandei Gheorghe Marius, ofițer de poliție judiciară din cadrul DNA- Serviciul Teritorial Suceava să-i furnizeze informații confidențiale, să-i dezvăluie mijloace de probă din dosarul DNA 353/P/2013 privind situația procesuală a inculpatului Babiuc Constantin Gavril, lucru pe care martorul Asmarandei Gheorghe Marius l-a dus la îndeplinire la data de 22 mai 2014, fiind autorizat ca investigator cu identitate reală (faptă descrisă la pct. 8.1. din rechizitoriu), dar și pentru fapta constând în aceea că, a utilizat informațiile obținute și le-a transmis mai departe inculpatului Babiuc Constantin Gavril la data de 24 mai 2014 cu scopul vădit de a-l sprijini pe acesta diin urmă pentru a se sustrage urmăririi penale (faptă descrisă la pct. 8.2. din rechizitoriu), prima instanță a reținut următoarele:

Inculpatul Prelipcean Constantin Mihai, atât cu prilejul audierii sale în cursul urmăririi penale, cât și în fața instanței de judecată a arătat că-l cunoaște pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril, care este nașul său de căsătorie și că acesta i-a relatat că are impresia, că o anchetă penală cu privire la achiziția unor terenuri s-ar fi redeschis. A precizat că Babiuc Constantin Gavril nu i-a cerut, în mod direct, să se intereseze de acest lucru, dar văzându-l supărat a luat decizia de a afla aceste informații. În acest sens, l-a contactat telefonic pe martorul Asmarandei Gheorghe Marius și s-a întâlnit cu acesta la sediul DNA, prilej cu care l-a întrebat despre ce-l interesa.

Inițial, martorul i-a spus că nu deține astfel de informații, că are alte dosare în lucru și că inculpatul ar trebui să-și vadă de treaba sa.

După câteva zile, însă, inculpatul a fost sunat de martor care i-a solicitat o întâlnire la un restaurant, unde i-a relatat că este o anchetă în desfășurare, în care sunt implicate mai multe persoane inclusiv magistrați și polițiști, precum și inculpatul Babiuc Constantin Gavril.

S-a mai notat de către prima instanță că inculpatul Prelipcean Constantin Mihai a susținut că nu i-a relatat inculpatului Babiuc Constantin Gavril despre cele aflate de la martorul Asmarandei Gheorghe Marius, iar declarația sa din cursul urmăririi penale, în care afirmă acest lucru, a fost dată după ce a stat mai multe ore la sediul DNA, fiind audiat în jurul orelor 3:00 dimineața.

Prima instanță a susținut, în raport de această împrejurare, că inculpatul nu a solicitat instanței excluderea din materialul probator a declarațiilor sale din faza de urmărire penală, iar o eventuală încălcare a drepturilor sale procesuale ar putea atrage, în acest context, doar o nulitate relativă ce trebuia adusă la cunoștință judecătorilor de cameră preliminară.

Inculpatul mai arată că nu i-a solicitat martorului Asmarandei Gheorghe să-l ajute pe Babiuc Constantin Gavril, nu a solicitat date concrete, nu a oferit sume de bani sau alte foloase materiale și a considerat că acțiunile sale nu au produs efecte juridice.

Curtea a arătat că, potrivit art. 269 alin 1 C.pen. *ajutorul dat făptuitorului în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală, tragerii la răspundere penală executării unei pedepse sau măsuri preventive de libertate se sancționează cu pedeapsă de la 1 la 5 ani sau amendă*, iar art. 277 alin 1 C.pen. *sancționează cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau amendă divulgarea, fără drept, de informații confidențiale privind data, locul, modul și mijloacele prin care urmează să se administreze o probă, de către un magistrat sau un alt funcționar public care a luat cunoștință de aceasta în virtutea funcției, dacă prin aceasta poate fi îngreunată sau împiedicat urmărirea penală*.

S-a mai reținut că, **după repunerea pe rol a cauzei**, ca urmare a publicării în Monitorul Oficial a deciziei Curții Constituționale a României nr. 358/2022, inculpatul Prelipcean a arătat că nu dorește continuarea procesului penal ca urmare a intervenirii prescripției generale a răspunderii penale pentru ambele infracțiuni reținute în sarcina sa.

A mai reținut prima instanță că, potrivit art. 154 alin 1 lit d C.pen. atunci când legea prevede pentru infracțiunile săvârșite pedeapsa închisorii mai mare

de 1 an dar care nu depășește 5 ani, termenul de prescripție a răspunderii penale este 5 ani.

Raportat la această prevedere legală, s-a constatat că termenele de prescripție s-au împlinit la 21 mai 2019, respectiv 23 mai 2019.

Judecătorul primei instanțe a mai menționat că, potrivit doctrinei, acțiunea penală este dreptul sau puterea de a aduce în fața justiției penale cazul de săvârșire a unei infracțiuni, pentru ca instanțele judecătorești sesizate să statueze asupra ei. Obiectul acțiunii penale este, conform art 14 C.proc.pen., tragerea la răspundere penală a persoanelor care au săvârșit infracțiunea, se pune în mișcare prin actul de inculpare prevăzut de lege și se poate exercita în tot cursul procesului penal în condițiile legii.

Potrivit art. 15 C.proc.pen., acțiunea penală se pune în mișcare și se exercită când există probe din care rezultă presupunerea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există cazuri care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acesteia.

Art. 17 C.proc.pen. arată modalitățile de stingere a acțiunii penale în cursul judecății prin condamnare, renunțare la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitare sau încetare a procesului penal.

Curtea de Apel Cluj a considerat că ipoteza din prezenta cauză este inedită. În acest sens, s-a arătat că la momentul începerii judecății, după finalizarea etapei de cameră preliminară, mare parte din infracțiunile reținute în sarcina inculpaților, inclusiv a inculpatului Prelipcean Constantin Mihai, urmare a deciziei Curții Constituționale a României nr. 297/2018, erau prescrise, însă nicio parte sau participant la proces nu a invocat acest aspect și nu a cerut la acel moment pronunțarea unei soluții de încetare a procesului penal și nici nu a solicitat continuarea procesului penal.

Astfel, în prezenta cauză, a fost administrată întreaga probațiune, părțile și procurorul au propus probe și au pus concluzii pe fondul cauzei, acțiunea penală exercitându-se în integralitatea sa.

Prima instanță a arătat că a rămas în pronunțare și în, timpul motivării sentinței, a intervenit decizia Curții Constituționale a României nr. 358 din 2022 împrejurare care, în opinia judecătorului, a necesitat repunerea pe rol a cauzei, pentru a cunoaște poziția părților cu privire la acest aspect.

Astfel, acțiunea penală a fost exercitată, deși exista o cauză de împiedicare care nu era cunoscută părților sau și dacă era cunoscută, practica judiciară de la acel moment avea o interpretare anume a modului în care operează decizaii CCR 297/2018.

În atare condiții, Curtea de Apel Cluj a considerat că obligația instanței este, constatând existența atât a unor cazuri ce constituie temei de achitare, cât și a unui caz ce constituie temei de încetare a procesului penal, să respecte ordinea prevăzută de art. 16 C.proc.pen.

Instanța a menționat că această concluzie decurge și din analiza deciziilor CEDO Didu contra României, Florea contra României și Lagarde contra Franței.

În acest context, raportat la datele concrete ale cauzei în care a fost exercitată acțiunea penală, s-a considerat că se impune a se analiza, anterior

reținerii împlinirii termenului de prescripție, dacă nu este incident vreunul din cazurile prevăzute de art. 16 alin 1 lit a-d C.proc.pen.

S-a precizat că această analiză a fost realizat în prezenta cauză cu referire la acuzațiile formulate împotriva inculpatei Solovăstru Anuța Alina pentru care s-au dispus soluții de achitare.

Așadar, analizând materialul probator administrat în cauză, în ceea ce privește acuzațiile formulate împotriva inculpatului Prelipcean Constantin Mihai, respectiv declarația acestuia, depoziția martorului Asmarandei Gheorghe Marius care, audiat în condiții de oralitate și contradictorialitate, a arătat că-și menține în totalitate declarațiile date în fața organelor de urmărire penală, a confirmat că a fost contactat de inculpatul Prelipcean Constantin Mihai în legătură cu o eventuală anchetă derulată față de inculpatul Babiuc Constantin Gavril, că i-a furnizat acestuia informațiile puse la dispoziție de procuror, după ce a fost autorizat, în acest sens, fiind vorba de informații cu caracter general despre sume mari de bani, magistrați implicați în dosar.

Instanța a mai subliniat că interceptările de convorbiri telefonice efectuate în cauză între inculpatul Babiuc Constantin Gavril și inculpatul Prelipcean Constantin Mihai sunt lipsite de relevanță penală.

Astfel, raportat la probele enumerate anterior, prima instanță a reținut că nu sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii de favorizare a infractorului, respectiv latura obiectivă, deoarece nu există dovada, ci doar presupunerea, că inculpatul Prelipcean Constantin Mihai ar fi comunicat informațiile obținute de la martorul Asmarandei Gheorghe Marius, inculpatului Babiuc Constantin, astfel că ajutorul nu a fost efectiv, concret, după cum nu s-a probat maniera în care inculpatul (ajutat) Babiuc Constantin Gavril putea împiedica sau îngreuna cercetările în această cauză. În acest sens, s-a arătat că nu există dovada aptă a forma convingerea instanței că s-ar fi materializat în vreun fel că, informațiile obținute de inculpatul Prelipcean Constantin Mihai, cu caracter general după cum a reieșit din materialul probator, ar fi fost comunicate inculpatului Babiuc Constantin Gavril și ar fi fost apte să contribuie la atingerea scopului prevăzut de lege.

S-a precizat că situația este similară și în ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art. 277 alin. 1 C.pen.

Astfel, pe lângă inexistența dovezii că martorul Asmarandei Gheorghe Marius ar fi fost instigat să divulge date despre data, timpul, locul, modul sau mijloacele prin care urmează să se administreze o probă, din ordonanța de autorizare a martorului Asmarandei Gheorghe Marius (vol. 20 d.u.p.) rezultă că acestuia i-a fost pusă la dispoziție, pentru a fi predată inculpatului Prelipcean Constantin Mihai ordonanța din 6 februarie 2014, ordonanță prin care se dispunea începerea urmăririi penale față de inculpații Babiuc Constantin Gavril, Prandea Daniela Mariana, Bărbuț Bogdan Ilarion Costică, Barbu Gabriel și Dîmbu Dumitru.

Așadar, s-a considerat că elementul material constând în divulgarea, fără drept, de informații confidențiale privind date concrete privind administrarea unor probe, nu este îndeplinit.

Raportat la toate acestea, Curtea de Apel Cluj a dispus achitarea inculpatului Prelipcean Constantin Mihai pentru ambele infracțiuni reținute în sarcina sa, la pct. **8.1 și 8.2** din rechizitoriul, în temeiul **art. 16 alin 1 lit b teza I C.proc.pen.**

Curtea a mai arătat, în cuprinsul sentinței apelate că, în sarcina inculpatului Dîmbu Dumitru s-a reținut, la **pct. 2.2** din rechizitoriul, că în cursul lunii ianuarie 2014, i-a pretins inculpatului Babiuc Constantin Gavril suma de 92.000 euro, indicându-i acestuia o persoană apropiată inculpatului căruia Babiuc Constantin Gavril să-i remită suma, lăsând să se înțeleagă că în urma remiterii acestei sume ar putea să-i asigure protecție și să-l exonereze de răspundere penală, ca urmare a cercetărilor care erau efectuate în două dosare de urmărire penală instrumentate de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Rădăuți și DNA, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin 1 C.pen. raportat la art. 7 din Legea nr. 78/2000, acuzație, pe care prima instanță a considerat că se impune a fi analizată în paralel cu cea formulată împotriva inculpatului Babiuc Constantin Gavril, descrisă la **pct. 4.5** din actul de sesizare al instanței, constând în aceea că i-a remis inculpatului Dîmbu Dumitru, prin intermediul unei persoane indicate de către acesta din urmă suma de 92.000 euro, în scopul intervențiilor pe care inculpatul Dîmbu Dumitru urma să le efectueze pentru soluționarea favorabilă a două dosare penale în care inculpatul Babiuc Constantin Gavril era cercetat, faptă care a întruni elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență prev. de art. 292 alin.1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen.

Prima instanță a susținut că acuzația formulată împotriva inculpaților se fundamentează pe următoarea stare de fapt reținută de organele de urmărire penală:

Inculpatul Babiuc Constantin Gavril și inculpatul Dîmbu Dumitru se cunoșteau de mai mulți ani, prin intermediul martorului Ozcan Adnan, aspect confirmat de ambii inculpați și de către martor.

La 27 ianuarie 2014, inculpatul Babiuc Constantin Gavril era cercetat în dosarul nr. 390/P/2014 înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Rădăuți sub aspectul săvârșirii infracțiunii de nerespectare a regimului armelor și munițiilor, prevăzute de art. 140 din Legea nr. 295/2004 în vigoare la acea dată, precum și în prezenta cauză.

Acuzarea a mai susținut, fără suport probator în opinia judecătorului de la prima instanță, că „preocupat de soluționarea urgentă și în mod favorabil a acestor dosare, tot în data de 27 ianuarie 2014, la solicitarea inculpatului Dîmbu Dumitru, inculpatul Babiuc Constantin Gavril i-a oferit acestuia suma de 92.000 euro, bani pe care, în aceeași zi i-a remis efectiv unei persoane indicate de inculpatul Dîmbu Dumitru - martorul Ozcan Adnan.

S-a mai reținut din cuprinsul actului de acuzare că, având în vedere problemele judiciare ale inculpatului Babiuc Constantin Gavril și influența notorie a inculpatului Dîmbu Dumitru, a existat o înțelegere tacită, care s-a obiectivat în acțiunile concrete desfășurate de inculpatul Dîmbu Dumitru, prin

care cel dintâi îi oferea această sumă de bani, iar cel de al doilea îi oferea protecție în justiție.

Potrivit datelor bancare obținute la data de 27 ianuarie 2014, dintr-un cont al inculpatului Babiuc Constantin Gavril a fost transferată suma de 92.000 euro în contul deținut de Ozcan Adnan. Ulterior, din acest cont a fost transferată suma de 50000 euro la 3 februarie 2014 în contul martorului Blăniari Ion Dionisie, cu titlu de împrumut și 30.000 euro către Ozcan Nimet cu titlu de restituire credit.

Instanța a considerat că procurorul de caz a construit un eșafodaj factual bazat pe presupuneri, bănuieli, coincidențe și legături personale, care, însă, nu pot fi luate ca atare de către instanță.

În acest sens, s-a arătat că declarația inculpatului Dîmbu Dumitru din cursul urmăririi penale, menținută și în fața instanței, creionează o altă perspectivă asupra unui aspect necontestat de nimeni, respectiv împrumutul acordat de inculpatul Babiuc Constantin Gavril martorului Ozcan Adnan. Astfel, inculpatul Dîmbu Dumitru a arătat că inculpatul că Babiuc Constantin Gavril și Ozcan Adnan se cunoșteau, aflând de la inculpat că martorul i-a cerut bani cu titlu de împrumut; că aceste discuții între cei doi nu s-au finalizat inițial, martorul împrumutându-se din altă parte, urmând a restitui banii la finele anului 2013, însă reluate la începutul anului 2014. Inculpatul Dîmbu Dumitru a aflat că inculpatul Babiuc Constantin Gavril a acordat acest împrumut numitului Ozcan – 100.000 euro fără a cunoaște alte detalii.

A mai susținut că, deși îl cunoaște de multă vreme pe Gabor Vasile, șeful Serviciului Arme și Muniții, fiind și în relații foarte bune, nu avea cunoștință că acesta ar fi fost sesizat în legătură cu fapte de natură penală sau contravențională săvârșite de inculpatul Babiuc Constantin sau de numiții Maiorescu și Bobu, persoane pe care le cunoaște și care erau la rândul lor în relații bune cu numitul Gabor Vasile.

Audiat în cursul urmăririi penale, inculpatul Babiuc Constantin Gavril a arătat, la rândul său, că îi cunoaște pe Dîmbu Dumitru și Ozcan Adnan, că a acordat cu titlu de împrumut martorului suma de 100000 euro, 8000 euro cash și 92.000 euro prin virament bancar. A mai precizat că împrumutul a fost recunoscut printr-o declarație notarială dată în fața fiului inculpatului Dîmbu Dumitru care este notar, precizând, totodată, că nu a avut probleme cu justiția și nu i-a solicitat inculpatului Dîmbu Dumitru să intervină pentru el.

Inculpatul Babiuc Constantin Gavril a mai arătat că știa că nu mai are dreptul să poarte armă, primind o notificare în acest sens, că nu a dat nicio declarație la Serviciul Arme și muniții și nu cunoștea dacă i s-a făcut dosar penal.

Martorul Ozcan Adnan, audiat în cursul urmăririi penale, a declarat că îl cunoaște pe inculpatul Dîmbu Dumitru din cursul anului 1997, iar pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril l-a cunoscut mai recent, prin intermediul inculpatului Dîmbu Dumitru. Martorul a arătat că a împrumutat de la inculpatul Babiuc Constantin Gavril, la începutul anului 2014 suma de 100000 euro dintre care 92.000 euro i-au fost remiși prin virament bancar, iar 8000 euro i-au fost remiși

în numerar. Din această sumă a împrumutat lui Blănari Ionuț 50.000 euro, 30.000 euro i-a trimis surorii sale Ozcan Nimet în Turcia, iar pe restul i-a folosit pentru una din societățile sale și în interes personal.

A arătat și martorul că împrumutul a fost acordat pentru un an și a semnat o declarație notarială în acest sens, după cum a afirmat că inculpatul Dîmbu Dumitru nu a participat la discuțiile dintre el și inculpatul Babiuc Constantin Gavril în legătură cu acordarea împrumutului. De asemenea, a susținut că nu a participat la nicio conversație între cei doi inculpați în legătură cu dosare penale.

Cu prilejul audierii sale în condiții de oralitate și contradictorialitate, martorul Ozcan Adnan a arătat că își menține declarația dată în fața organelor de urmărire penală, relatând aceeași stare de fapt, singura diferență între cele două declarații constând în aceea că martorul a relatat că, la discuția ulterioară virării banilor prin bancă, în legătură cu cei 8000 euro cash a participat și inculpatul Dîmbu Dumitru. Martorul a precizat că din acest împrumut nu a virat sau remis nicio sumă de bani inculpatului Dîmbu Dumitru, că banii obținuți i-a împărțit așa cum a relatat în cursul urmăririi penale, că a restituit împrumutul doar în anul 2015, iar nu la data stabilită, astfel: 22.000 euro la 17 februarie 2015, 70.000 euro la 2 aprilie 2015 și 8.000 euro la 23 aprilie 2015.

A depus, în acest sens, extrase de cont, viramente bancare și notificarea prin avocat a intenției de restituire a împrumutului (fila 55-66 vol VII dosar fond).

Prima instanță a reținut că și martorii Blănari Ion Dionisie și Blănari Vasile au confirmat împrumutul primit de la Ozcan Andan în perioada imediat următoare primirii de către acesta a banilor de la inculpatul Babiuc Constantin Gavril.

A mai reținut Curtea că, ambii martori au susținut constant faptul că banii primiți cu titlu de împrumut de la martorul Ozcan Andan i-au utilizat în folosul societății VIVAT CONSTRUCT SRL și nu au remis vreo sumă de bani inculpatului Dîmbu Dumitru, pe care îl cunosc doar din vedere.

Martorii Blănari au dat explicații plauzibile cu privire la modalitatea concretă în care s-a realizat împrumutul, destinația acestuia, respectiv creditare societate SC VIVAT CONSTRUCT, în acest sens, fiind înscrisurile de la fila 112 vol II fond și fila 115-120 din același volum și restituirea împrumutului la 20 august 2014 aflat la fila 109 vol 2 fond.

Așa fiind, Curtea de Apel Cluj a concluzionat că niciuna din probele administrate legal în cauză nu au fost apte să dovedească faptul că inculpatul Dîmbu Dumitru a primit o parte sau integral suma de 92.000 euro, că împrumutul acordat de Babiuc Constantin Gavril lui Ozcan Adnan avea o altă destinație.

De asemenea, în opinia primei instanțe, simplul fapt că inculpatul Babiuc Constantin Gavril era cercetat în două dosare penale și că inculpatul Dîmbu Dumitru ocupa o funcție de conducere în cadrul Parchetului, nu poate conduce la prezumția, absolută, că acesta din urmă putea influența pe toți lucrătorii de poliție și pe toți procurorii din cadrul Parchetelor, în contextul în care acuzația nu precizează față de cine și-ar fi exercitat inculpatul Dîmbu Dumitru influența.

Având în vedere aceste aspecte, instanța de fond a susținut că singura soluție legal posibilă este achitarea inculpaților Dîmbu Dumitru și Babiuc Constantin Gavril, în ceea ce privește acuzațiile descrise la pct. 2.2 și pct.4.5 din rechizitoriu, conform **art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen.** (faptele nu există).

În aceeași ordine de idei, Curtea a reamintit că infracțiunea de trafic de influență presupune ca subiectul activ să aibă influență ori să se lase să creadă că are influență asupra funcționarului public care are anumite atribuții ce ar putea fi folosite în favoarea cumpărătorului de influență. Deși nu e necesară indicarea numelui funcționarului, este necesar măcar a fi indicat calitatea acestuia, competențele lui.

În sentința pronunțată, s-a specificat, printre altele, că este extrem de periculoasă ideea că o persoană cu funcție de conducere în cadrul unui Parchet poate influența pe oricine se află în subordinea sa, fără deosebire.

Deopotrivă, prima instanță a susținut că organele de urmărire penală nu au fost în măsură să indice, în mod concret, în ce manieră ar fi urmat inculpatul Dîmbu Dumitru să-și exercite influența, ce ar fi urmat să îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie funcționarul public ce urma a fi influențat.

În aceste condiții, în care acuzarea are un caracter general și imprecis, Curtea a menționat că dreptul la apărare al inculpatului este grav afectat.

Curtea a arătat că, la pct. 2.3. din actul de sesizare al instanței, s-a reținut în sarcina inculpatului Dîmbu Dumitru că, urmare a remiterii sumei de 92.000 euro, a intervenit pe lângă numitul Gabor Vasile, șeful Serviciului arme, muniții și materiale explozive din cadrul IPJ Suceava în scopul neîntocmirii unui dosar penal inculpatului Babiuc Constantin Gavril, faptă săvârșită în februarie 2014. Deopotrivă acuzarea a reținut că, față de imposibilitatea obiectivă a numelui Gabor Vasile de a-l sprijini în acest demers, inculpatul Dîmbu Dumitru ar fi determinat-o pe prim-procuroarea Cocîrlă Elisabeta să dispună preluarea dosarului cu nr.390/P/2014 și îl repartizeze acestuia spre soluționare.

S-a menționat că declarațiile inculpaților Dîmbu Dumitru și Babiuc Constantin Gavril au fost analizate anterior, fără ca din cuprinsul acestora să rezulte că inculpatul Dîmbu Dumitru ar fi primit vreo sumă de bani de la inculpatul Babiuc Constantin Gavril sau că ar fi cunoscut problemele de natură penală ale inculpatului Babiuc Constantin Gavril și i-ar fi promis acestuia că-l va ajuta în sensul exonerării de răspundere penală.

Cu privire la aceste acuzații, prima instanță a analizat și declarațiile martorilor Gabor Vasile și Cocîrlă Elisabeta.

Astfel, în cursul urmăririi penale, martorul Gabor Vasile a declarat că din anul 2002 deține funcția de șef Serviciu Arme, Explozivi și Substanțe Periculoase din cadrul IPJ Suceava, că îl cunoaște pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril din 2004 și că știa că acesta deține o armă de vânătoare și posibil și un pistol cu gaze. Viza pentru prelungirea valabilității permisului de port-armă a expirat în 2013. Urmare a acestui fapt, a fost deschis un dosar penal pe numele inculpatului Babiuc Constantin Gavril pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 342 alin 6 C.pen., dosar instrumentat de către ofițerul de poliție Palin Răzvan și trimis Parchetului de pe lângă Judecătoria

Rădăuți, probabil cu propunere de clasare deoarece lipsea intenția, o practică agreată la nivel național pentru această infracțiune.

Martorul arată că a discutat, atât cu inculpatul Dîmbu Dumitru, cât și cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril dacă se poate prelungi valabilitatea permisului de port armă și că inculpatul Babiuc Constantin Gavril a depus documente medicale în justificarea întârzierii la prelungirea valabilității, documente ce au fost înaintate, prin Oliver Maciuca, ofițerului de caz Pălin Răzvan.

A mai relatat martorul și faptul că, în cursul anului 2014, toate dosarele referitoare la art. 342 alin 6 C.pen. au fost preluate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava, inclusiv cel al inculpatului Babiuc Constantin Gavril și că alte discuții cu inculpatul Dîmbu Dumitru pe această temă nu a mai avut, precum și că acesta nu i-a solicitat să trimită cauza la Parchet cu propunere de clasare.

Cu prilejul audierii în fața instanței, martorul Gabor Vasile a arătat că își menține declarația din cursul urmăririi penale, precizând faptul că niciun dosar de urmărire penală, vizând infracțiunea prevăzută de art. 342 alin 6 C.pen. nu a fost înaintat instanței, că inculpatul Dîmbu Dumitru nu i-a solicitat, nu a făcut nicio intervenție sau presiune cu privire la dosarul inculpatului Babiuc Constantin Gavril.

Prima instanță a reținut că și declarația dată în calitate de suspect de către numitul Gabor Vasile relatează aceeași stare de fapt.

A mai arătat Curtea că, în vol IX d/fond- filele 116- 119 se regăsește ordonanța de clasare din 14 februarie 2020 dispusă în dosar nr. 1411/P/2018 al SIIJ prin care, în baza art. 16 alin 1 lit a C.proc.pen. s-a dispus *clasarea* cu privire, printre altele, la săvârșirea infracțiunii de instigare la infracțiunea de abuz în serviciu prev. de art. 47 C.pen. raportat la art. 297 alin 1 C.pen. cu referire la art. 13² din Legea nr. 78/2000; abuz în serviciu prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art 297 alin 1 C.pen. cu aplicarea art. 5; favorizarea infractorului prev. de art. 269 C.pen.; luare de mită prev. de art. 289 alin. 1 C.pen., trafic de influență prev. de art. 291 C.pen. și represiune nedreaptă prev. de art. 283 presupus comise de inculpatul Dîmbu Dumitru.

Deși această ordonanță nu vizează pretinsele fapte comise de inculpatul Dîmbu Dumitru în favoarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril, prima instanță a remarcat, însă, că ea se referă la o situație de fapt cvasiidentică vizându-i pe martorii Gabor Vasile și Maiorescu Alexandru Titu, tot cu raportare la un dosar penal privind infracțiunea prevăzută de art. 342 alin 6 C.pen.

Relevante, în opinia judecătorului, pentru soluționarea cauzei pendinte sunt reținerile procurorului, conform cărora „*din probele administrate rezultă că procurorul Dîmbu Dumitru nu a avut niciodată competența exclusivă asupra procedurilor administrative ale SAMST.*”

Deși au fost investigate aceste posibile fapte de DNA, nu s-a reușit stabilirea vreunei rezoluții infracționale care să contureze implicarea în vreun mod a procurorului Dîmbu Dumitru în activitățile specifice de aplicare a vizelor pe permisul de port-armă al vreunei persoane cu calitate de vânător, mai ales

că numtul Gabor Vasile a negat că procurorul Dîmbu Dumitru i-ar fi solicitat acest lucru”.

Curtea a menționat că, în același sens este și declarația martorei Cocîrlă Elisabeta dată în fața instanței, care a arătat că la ședința de bilanț din februarie 2014, fiind prezenți procurorii din cadrul tuturor unităților de Parchet de pe raza Tribunalului Suceava, a fost pusă în discuție modalitatea de interpretare a dispozițiilor art 342 alin 6 C.pen. și pentru că opiniile erau împărțite între colegi a propus ca aceste dosare să fie preluate de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava pentru a fi mai ușor de gestionat.

Astfel, în perioada următoare au fost preluate 140 de astfel de dosare la solicitarea unităților de parchet locale, iar nu din oficiu de Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava.

Ordonanțele de preluare erau semnate de martoră, iar în lipsa sa de adjunctul său.

Martora a mai relatat că în dosarele în care inculpatul Dîmbu Dumitru a avut timp să se pronunțe a emis soluții de clasare.

Raportat la probele expuse anterior, prima instanță a constatat că se impune pronunțarea unei soluții de achitare, în baza **art. 16 alin, 1 lit, a C.proc.pen.**, neexistând probe că fapta reclamată există în materialitatea ei.

O soluție similară a fost dispusă și în ceea ce privește acuzația de la **pct 2.8** din rechizitoriu, constând în aceea că inculpatul Dîmbu Dumitru în cursul lunii februarie 2014, folosindu-se de influența de procuror șef Secție și de persoana desemnată cu supravegherea activității de cercetare penală desfășurate de lucrătorii IPJ- Suceava- SAMME l-a determinat pe Gabor Vasile să nu-i întocmească numitului Bobu Viorel un dosar penal, deși acesta săvârșise infracțiunea prevăzută de art. 342 alin 6 C.pen. și mai mult să-i prelungească, deși nu îndeplinea condițiile prevăzute de lege permisul de port-armă prin aplicarea retroactivă a unei vize de prelungire.

Pe lângă probele menționate în susținerea soluției de achitare cu privire la acuzația descrisă la pct. 2.3 din rechizitoriu- declarația inculpatului Dîmbu, declarația martorului Gabor, ordonanța de clasare emisă în dosarul nr. 1411/P/2018 a SIIJ, Curtea a avut în vedere și declarația martorului Bobu Viorel Gheorghe din cursul urmăririi penale, prilej cu care a relatat că nu a discutat telefonic cu Gabor Vasile despre situația permisului său de port armă, nici nu s-a întâlnit personal cu acesta în perioada de referință, că fișa medicală pentru prelungirea valabilității permisului de port armă i-a remis-o inculpatul Dîmbu Dumitru pentru a o înainta martorului Gabor Vasile și că Dîmbu Dumitru i-a remis apoi permisul vizat, fără ca rolul inculpatului să fie altul decât de „purtător de acte”.

Cu prilejul audierii în condiții de oralitate și contradictorialitate în fața instanței, martorul a arătat că nu a discutat cu inculpatul Dîmbu Dumitru despre o intervenție la martorul Gabor Vasile și nici inculpatul Dîmbu Dumitru nu s-a angajat să-i rezolve problema legală cu arma.

Martorul Tetel Mircea, audiat în fața instanței de judecată, a relatat modul în care martorul Bobu Viorel a ajuns să predea fișa medicală inculpatului Dîmbu

Dumitru, a susținut că nu l-a auzit pe Bobu Viorel solicitându-i inculpatului să îi rezolve problema permisului de port armă și să nu-i facă dosar penal.

Prima instanță a menționat că nu poate fi ignorată nici ordonanța de clasare, întemeiată pe dispozițiile art. 16 lit. a C.proc.pen., dispusă în dosarul nr. 127/P/2017 al DNA.

În acest dosar s-au efectuat verificări cu privire la modul în care martorul Bobu Viorel a obținut permisul de port armă și au fost analizate declarațiile inculpatului Gabor Vasile, ale martorului Bobu Viorel și înscrisurile legate de prelungirea permisului de port armă stabilindu-se că, solicitarea de prelungire a valabilității permisului a fost repartizată martorului Simion Dumitru.

Audiat în această calitate, martorul a arătat că nici inculpatul Gabor Vasile, nici alt coleg nu a intervenit la el pentru a prelungi valabilitatea permisului.

Concluzia procurorului de caz, raportat la toate probele administrate, a fost aceea că martorul Bobu Viorel deținea arma în mod legal.

Or, în contextul în care, după efectuarea urmăririi penale cu privire la valabilitatea permisului de port armă s-a ajuns la concluzia că acesta deținea legal arma încă din 28 octombrie 2013, Curtea a considerat neîntemeiată ipoteza avansată de acuzare la pct. 2.8 din rechizitoriul prezentei cauze.

Pe de altă parte, au fost observate și afirmațiile categorice ale acuzării cu privire la săvârșirea unei infracțiuni cu privire la care s-a dispus o soluție de disjungere.

Având în vedere probele de mai sus, lipsa oricăror dovezi că inculpatul Dîmbu Dumitru și-a folosit în vreun fel influența prezumată de acuzare asupra tuturor lucrătorilor de poliție din cadrul Serviciului Arme, Muniții și Substanțe Explozive, că ar fi discutat vreodată cu martorul Gabor Vasile cu privire la situația martorului Bobu Viorel, Curtea a apreciat că soluția de achitare, în baza **art. 16 alin 1 lit. a C.proc.pen.**, este unica posibilă în raport de acuzațiile aduse inculpatului Dîmbu Dumitru la pct. 2.8 din rechizitoriu.

Cu privire la acuzațiile de la **pct.2.9** din actul de sesizare al instanței, confor cărora inculpatul Dîmbu Dumitru, în intervalul august 2013- martie 2014, a intervenit în mod succesiv pe lângă ofițerul de poliție Fecioru Vasile din cadrul IPJ Suceava- Serviciul Poliției Rutiere și ulterior, pe lângă procurorul militar Chifan Silviu Ghiocel din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Militar Iași, în scopul exonerării de la răspunderea penală a numitului Rusu Vasile față de care se efectuau cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzută de art.336 alin 1 C.pen., prima instanță a susținut că această faptă nu există, astfel cum reiese din probatoriul pe care l-a analizat, după cum urmează:

Declarația inculpatului Dîmbu Dumitru dată în fața instanței, în care acesta a arătat că îl cunoaște pe martorul Chifan Silviu Ghiocel, care i-a fost coleg la Parchet, că l-a sunat pentru a se interesa de programul de audiențe, deoarece martorul Armenean Vasile, prieten de mult timp, l-a întrebat despre procedura judiciară și sancțiunea la care s-ar expune un cunoscut de al său (jandarm sau pompier), care a fost prins conducând băut la volan.

Inculpatul a susținut că această persoană a fost în audiență la martor, aspect ce reiese și din registrul de audiență, ocazie cu care i-a explicat care sunt sancțiunile la care se expune în funcție de alcoolemie.

Inculpatul Dîmbu Dumitru s-a interesat de programul de audiență a martorului Chifan, deoarece acea persoană (Armenean Vasile) era interesată de încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției.

Inculpatul a mai arătat că îl cunoaște pe martorul Fecior Vasile, dar a avut cu acesta doar discuții profesionale.

Martorul Chifan Silviu Ghiocel, audiat în cursul urmăririi penale, precum și în fața instanței de judecată, a arătat că se află în relații colegiale cu inculpatul Dîmbu Dumitru, pe care îl contacta uneori pentru a-i afla opinia profesională cu privire la anumite spețe, au luat masa în repetate ocazii împreună cu colegii de serviciu. A mai menționat că inculpatul Dîmbu Dumitru l-a sunat pentru a primi în audiență o persoană, pe martorul Rusu Vasile, care i-a relatat că are un dosar penal și care l-a rugat să-l salveze întrucât e suferind.

În cursul urmăririi penale martorul a relatat că, la acel moment, a avut impresia că Rusu Vasile îi cere ajutorul pentru soluționarea favorabilă a cauzei sale, motiv pentru care l-a scos din birou. Martorul i-a relatat inculpatului Dîmbu Dumitru despre Rusu Vasile, dar acesta a fost evaziv așa că nu a mai insistat.

Audiat în condiții de oralitate și contradictorialitate, martorul a relatat aceleași aspecte, precizând că inculpatul Dîmbu Dumitru, atunci când l-a sunat, nu i-a menționat numele persoanei care va veni în audiență, că nu l-a perceput pe inculpat ca fiind interesat de soluționarea dosarului, că a perceput rugămintea inculpatului de a primi în audiență acea persoană ca o chestiune profesională între doi foști colegi.

După audierea la DNA, martorul a arătat că s-a interesat de parcursul dosarului vizându-l pe Rusu Vasile și astfel a constatat că acesta fusese repartizat unui coleg ce a dispus trimiterea în judecată, iar în cauză se pronunțase o soluție de condamnare.

Martorul Fecioru Vasile, audiat atât la urmărirea penală, cât și în fața instanței, a relatat că îl cunoaște de mulți ani pe inculpatul Dîmbu Dumitru prin prisma relațiilor profesionale și că, în luna septembrie 2013, a fost chemat la biroul inculpatului. A fost rugat să-i comunice rezultatul alcoolemiei unei cunoștințe de a sa pe nume Vasile, pompier, ce a fost implicat într-un accident pe raza satului Frumoasa, comuna Moara.

Martorul și-a întrebat colegul ce instrumenta dosarul, iar informația obținută a comunicat-o inculpatului Dîmbu Dumitru. După acest moment nu a mai discutat cu inculpatul Dîmbu Dumitru pe acest subiect.

Martorul și-a menținut, cu prilejul audierii sale de către instanță, declarația din cursul urmăririi penale, arătând, suplimentar, că inculpatul nu i-a solicitat să dea o anumită soluție în cauză, acest lucru nici nu ar fi fost posibil deoarece dosarul se afla în lucru la un alt coleg.

Martorul Rusu Vasile, audiat atât la urmărire penală, cât și în fața instanței de judecată, a arătat că a fost implicat într-un eveniment rutier și că prin

intermediul fiicei sale, Rusu Ramona, care avea o relație apropiată cu martorul Armenean Vasile care era prieten cu inculpatul Dîmbu Dumitru s-a prezentat în cursul lunii septembrie 2013 la biroul inculpatului Dîmbu Dumitru pentru a-i cere un sfat. Întâlnirea dintre cei doi a durat extrem de puțin, inculpatul recomandându-i să-și angajeze un avocat.

După intrarea în vigoare a noilor coduri penale și codul de procedură penală, prin aceeași filieră, martorul s-a deplasat la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul Militar Iași unde a fost primit de martorul Chifan Silviu, care i-a spus că dosarul său este înregistrat, este repartizat unui coleg și nu are șanse de a nu fi înaintat dosarul instanței, deoarece avea o alcoolemie mare.

În fața instanței, martorul a arătat că își menține declarația de la urmărirea penală, precizând că a fost în audiență la inculpatul Dîmbu Dumitru, vizită consemnată în registrul de audiență.

Martora Rusu Ramona a relatat o stare de fapt similară, specificând că nu s-a discutat niciun moment despre vreo intervenție pe lângă inculpatul Dîmbu Dumitru în favoarea tatălui său.

Martorul Armenean Vasile, audiat și de procuror și de către instanță, a arătat că a intermediat o întâlnire între martorul Rusu Vasile și inculpatul Dîmbu Dumitru, că această întâlnire a avut loc la biroul inculpatului, că inculpatul i-a comunicat ulterior martorului că dosarul a fost preluat de parchetul militar și Rusu Vasile poate să meargă la procuror pentru a încerca o negociere. Din spusele martorei Rusu Ramona a aflat că Rusu Vasile s-a întâlnit cu acel procuror militar.

Cu prilejul audierii în fața instanței, martorul a precizat că a apelat la inculpatul Dîmbu Dumitru pentru un sfat juridic, că inculpatul nu i-a spus și nici nu a lăsat să înțeleagă că va interveni în vreun fel pentru a-l favoriza pe Rusu Vasile, că nu a discutat detalii despre dosar cu inculpatul.

Analizând probele administrate în condiții de legalitate, prima instanță a constatat că existența materială a faptelor imputate inculpatului Dîmbu Dumitru nu este dovedită.

Astfel, s-a arătat că nu este dovedit faptul că inculpatul ar fi favorizat în vreun fel pe martorul Rusu Vasile, simpla discuție cu o persoană cercetată penal, primirea în audiență și chiar acordarea unui sfat juridic, nu pot căpăta valențe penale.

Nu s-a probat nici intervenirea pe lângă ofițerul de poliție și procurorul militar în scopul exonerării de răspundere penală a martorului Rusu Vasile.

Atât Fecioru Vasile, cât și Chifan Silviu au relatat constant că au purtat câte o discuție cu inculpatul Dîmbu Dumitru despre alcoolemia numitului Rusu Vasile, respectiv despre primirea acestuia în audiență, fără măcar a sugera vreo conduită, cu atât mai puțin a încerca să-i determine pe cei doi să dea o soluție favorabilă lui Rusu Vasile.

Raportat la aceste aspecte, Curtea a subliniat că soluția de achitare prevăzută de **art.16 alin 1 lit a C.proc.pen.** este pe deplin susținută de materialul probator din cauză.

Instanța de fond a mai notat că, acuzația formulată împotriva inculpatului Dîmbu Dumitru, descrisă la **pct.2.4** din actul de sesizare al instanței, constă în aceea că inculpatul, în scopul vădit de a-l exonera de răspundere penală pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril, nu a înregistrat, sub numărul de dosar penal, procesul-verbal de sesizare din oficiu întocmit la 17 februarie 2014, a clasat lucrarea constituită în 24 martie 2014, printr-o rezoluție olografă de o manieră care-l pune la adăpost pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril de o redeschidere a cercetărilor și l-a ținut tot timpul la curent pe acesta cu privire la conținutul sesizării inițiale, faptă care ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de favorizarea infractorului prev de art 269 alin 1 C.pen.

Anterior analizei infracțiunii deduse judecății Curtea a considerat necesar să facă următoarele precizări:

Notele SRI, întocmite în urma verificărilor și activităților specifice prevăzute de art. 9 și 10 din Legea nr.14/1992 actualizată, din care rezultă date și informații care indică pregătirea sau săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, se transmit organelor de urmărire penală în condițiile prevăzute de art. 61 din C.proc.pen., respectiv prin întocmirea unui proces verbal.

Acest proces verbal întocmit de SRI și înaintat organelor de cercetare penală nu constituie mijloc de probă și nici mod de sesizare a organelor de urmărire penală abilitate, nefiind reglementat astfel de art.288 C.proc.pen.

Astfel, în opinia primei instanțe, fără existența unei sesizări legale, inclusiv din oficiu, înregistrarea notei SRI redată într-un proces verbal, nu putea, în mod legal, să fie înregistrată ca dosar penal, ea provenind de la o entitate, care, astfel cum a statuat Curtea Constituțională a României, în repetate ocazii, nu are calitate de organ de cercetare penală.

S-a mai susținut că, potrivit noului Cod de procedură penală este necesară efectuarea de verificări cu privire la cele menționate în cuprinsul proceselor-verbale înaintate de organele de cercetare penală.

Inculpatul Dîmbu a declarat că a înaintat acest proces-verbal și l-a trimis pentru verificări la un organ de urmărire penală abilitat de lege să efectueze activități operative.

Așa cum a arătat și martora Cocîrlă Elisabeta, inculpatul Dîmbu Dumitru făcea parte din structura de securitate cu privire la gestionarea informațiilor clasificate, însă nu era singura persoană cu astfel de atribuții. A mai declarat martora că atunci când informările erau clare, rezultând toate elementele necesare începerii urmăririi penale, se întocmea un proces-verbal de sesizare din oficiu și se forma dosar penal.

În acest context, prima instanță a susținut că este dificil de înțeles afirmația procurorului de caz conform căreia, inculpatul Dîmbu Dumitru „a clasat lucrarea constituită în 24 martie 2014 printr-o rezoluție olografă de o manieră care îl pune la adăpost pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril de o redeschidere a cercetărilor”.

Instanța a susținut că nu poate fi imaginată vreo situație în care, o ordonanță/rezoluție de clasare, cu privire la o lucrare penală, însă neînregistrată

ca dosar penal să blocheze, pentru viitor o nouă cercetare a inculpatului Babiuc Constantin Gavril pentru aceeași faptă.

Nefiind vorba de dosare penale în opinia primei instanțe, nu putea deveni incident principiul *ne bis in idem* și, pe cale de consecință, dacă ar fi existat probe cu privire la o faptă penală, nu exista niciun impediment privind începerea urmăririi penale și cercetarea penală.

Pe de altă parte, în opinia Curții de Apel Cluj, procurorul de caz a reproșat, în realitate, inculpatului Dîmbu Dumitru soluția dispusă de acesta, ceea ce echivalează cu o gravă încălcare a independenței procurorilor, care este esențială pentru statul de drept, e garantată prin lege la cel mai înalt nivel posibil, într-o manieră similară cu cea a judecătorilor.

Or, precum în cazul acuzațiilor formulate împotriva inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, referitoare la modul în care a soluționat anumite cauze civile, într-o manieră similară Curtea s-a raportat și la soluțiile emise de procuror, respectiv a subliniat că acestea trebuie să fie verificate de procurorul ierarhic superior și de judecătorul de drepturi și libertăți.

Pe de altă parte, prima instanță a reținut că probele administrate în cauză nu sunt în măsură să susțină, în mod veridic și credibil, acuzația formulată, aceasta reprezentând doar simple supoziții ce nu pot fi coroborate cu mijloacele de probă.

În această ordine de idei, s-a menționat că în cazul acțiunii penale, sarcina probei aparține în principal procurorului, iar suspectul sau inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să și dovedească nevinovăția.

În speță s-a constatat că procurorul nu și-a îndeplinit această sarcină, neefectuând demersuri reale și serioase pentru aflarea adevărului.

Raportat la acuzația concretă formulată împotriva inculpatului Dîmbean Dumitru Curtea a observat că, atât în dosarul de urmărire penală, cât și în dosarul instanței de fond, se regăsește procesul-verbal întocmit la 17 februarie 2014, înregistrat sub nr.1452/II/6 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Suceava de către inculpat, în calitate sa de procuror șef de secție, referitor la „pretinsa activitate infracțională derulată de numita Postolachi Maria care încearcă să obțină foloase necuvenite în favoarea unor apropiați prin intermediul omului de afaceri Babiuc Constantin Gavril”.

În cuprinsu acestui proces-verbal s-a mai precizat că „se impune efectuarea unor investigații operative pentru stabilirea situației de fapt și pentru verificarea implicării funcționarei publice în activitatea sus menționată.

La finalizarea investigațiilor structura de poliție judiciară va formula propuneri procedurale adresate structurii de parchet competentă din punct de vedere material, teritorial și după calitatea persoanei”.

Fila 127 verso cuprinde rezultatul investigațiilor efectuate de IPJ Suceava-Poliția Rădăuți, Formațiunea de investigare a Fraudelor, iar la fila 128 se află procesul-verbal întocmit de lucrătorii de poliție din care nu rezultă indiciile comiterii unor fapte de natură penală.

Caracterul nefondat al celor afirmate de către procurorul de caz rezultă și din ordonanța de clasare emisă în dosarul nr.304/P/2018 din 17 decembrie 2018 a DNA- Structura Centrală care a vizat, printre altele, și pretinsa acțiune de dare

de mită realizată de inculpatul Babiuc Constantin Gavril către numita Postolachi, exact situația avută în vedere de procesul-verbal din data de 17 februarie 2014. Astfel, la patru ani diferență se dispune o soluție de clasare întemeiată pe dispozițiile art.16 lit a C.proc.pen.- fapta nu există.

Prin urmare dispoziția inculpatului Dîmbu Duitru nu a avut acel caracter de neînlăturat, în contextul în care aceasta a fost confirmată patru ani mai târziu.

Pentru toate aceste argumente, Curtea de Apel Cluj a dispus achitarea inculpatului Dîmbu Dumitru, în baza **art.16 alin. 1 lit. a C.proc.pen.**

În ceea ce privește acuzația de la **pct. 2.5** din rechizitoriu respectiv că inculpatul Dîmbu Dumitru la data de 4 februarie 2014 i-a furnizat inculpatului Babiuc, informații care nu erau destinate publicității, clasificate „strict secret”, conținute în informarea 003384647 - informare care viza fapte de corupție săvârșite anterior de Babiuc Constantin Gavril - în scopul furnizării unui folos injust, respectiv exonerarea de răspundere penală, prima instanță a reținut că nici existența acestei fapte nu este dovedită.

Probele administrate în cauză nu au dovedit că inculpatul Dîmbu Dumitru i-a furnizat inculpatului Babiuc Constantin Gavril informații clasificate. Ignorând caracterul extrem de general al acuzației, cu privire la reperatele de timp, loc și contextul în care au fost furnizate acestei informații, cum au fost ele furnizate, instanța a mai susținut că niciunul din apropiații celor doi inculpați, martori în prezenta cauză, nu au afirmat, vreun moment că inculpatul Dîmbu Dumitru s-ar fi folosit în vreun fel de funcția sa pentru a obține informații care ar fi putut fi de interese pentru inculpatul Babiuc Constantin Gavril și care ar fi putut să-l exonereze de răspundere penală.

Din ansamblul probelor administrate nu rezultă nici măcar că la data de 5 februarie 2014 cei doi inculpați s-au întâlnit fizic sau măcar au discutat la telefon.

Raportat la cele de mai sus, având în vedere modul precar de formulare a acuzației, față de lipsa oricăror probe care să ateste starea de fapt relatată în actul de sesizare al instanței, Curtea de Apel Cluj a dispus achitarea inculpatului Dîmbu Dumitru, conform **art.16 alin. 1 lit. a C.proc.pen.**

Având în vedere argumentele expuse cu privire la acuzația formulată împotriva inculpatului Dîmbu Dumitru descrisă la **pct.2.4.** soluția pronunțată cu privire la această acuzație și acțiunea ilicită imputată inculpatului la **pct.2.7** din rechizitoriu, s-a apreciat de judecătorul fondului că soluția legală în cazul acestea este tot de achitare, conform **art.16 alin 1 lit a C.proc.pen.**

Astfel, inculpatului Dîmbu Dumitru i se impută că, deși legal investit cu efectuarea de cercetări sub aspectul săvârșirii unor fapte de corupție, în baza notei SRL cu nr.003884647, repartizată acestuia în 30 ianuarie 2014 și-a îndeplinit cu știință în mod defectuos atribuțiile de serviciu. Acuzarea a susținut că prin neînregistrarea procesului-verbal de sesizare din oficiu sub număr de dosar penal prin efectuarea de verificări superficiale și prin clasarea acestei lucrări cu încălcarea normelor de procedură penală a comis infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru altul un folos necuvenit.

Prima instanță a reiterat că inculpatul Dîmbu Dumitru nu putea, legal, să înregistreze în vederea efectuării de cercetări cu privire la faptele sesizate. Faptul că aceste cercetări nu au fost superficiale și că rezoluția de clasare a fost justă, rezultă din ordonanța de clasare dispusă, procesul-verbal cuprinzând nota SRI neavând, potrivit Codului de procedură penală caracterul unui act de sesizare din oficiu.

Având în vedere soluția previzionată, de achitare în temeiul art. 16 lit. a C.proc.pen., prima instanță a subliniat că nu se impune analiza elementelor de tipicitate ale infracțiunii de abuz în serviciu.

În ceea ce privește acuzația formulată la **pct 2.6** din rechizitoriu, constând în aceea că inculpatul Dîmbu Dumitru, deși legal investit cu efectuarea de cercetări sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni de corupție, în baza notei SRI 003384647 repartizată acestuia la 30 ianuarie 2014, și-a îndeplinit în mod defectuos atribuțiile de serviciu prin neînregistrarea procesului-verbal de sesizare din oficiu sub număr de dosar penal, prin efectuarea de verificări superficiale și prin clasarea acestei lucrări cu încălcarea normelor de procedură penală, fapta ce ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de instigare la compromiterea intereselor justiției prev. de art. 47 C.pen. raportat la art 277 alin 1 și 2 C.pen., Cutea a observat că în cazul acestei acuzații ete relatată o stare de fapt identică cu cea de la pct. 2.7.

S-a mai reținut de instanță că acuzarea nu a arătat pe cine și în ce modalitate a instigat inculpatul și nici nu este clar cum ar fi putut să facă acest lucru, cât timp activitatea ilicită se referă la acțiunile sale.

Potrivit art. 47 C.pen. instigatorul este persoana care cu intenție, determină o altă persoană să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală.

Or, din formularea acuzației, inculpatul ar fi instigat pe cineva să facă acțiunile ce-i sunt lui imputate, respectiv să nu înregistreze procesul-verbal ca dosar penal, să facă verificări superficiale, să dea o soluție de clasare, ceea ce în opinia Curții de Apel Cluj nu este logic.

S-a arătat că este cert faptul că inculpatul Dîmbu Dumitru singur a înregistrat procesul-verbal cuprinzând nota SRI ca lucrare penală, singur a pronunțat soluția de clasare astfel că, s-a considerat că nicio formă de participatie penală nu este legal posibilă cu privire la acuzația formulată în concret.

Față de aceste argumente, prima instanță a dispus, în baza **art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen.** achitarea inculpatului.

Referitor la cele imputate inculpatului Dîmbu Dumitru la **pct. 2.10** din actul de sesizare al instanței, respectiv că în intervalul 26 mai – 30 mai 2014 i-a solicitat ofițerului de poliție judiciară Asmarandei Gheorghe Marius să divulge informații confidențiale a căror deoalare ar fi îngreunat urmărirea penală în dosarul nr. 353/P/2013 al DNA, instigare urmată de divulgarea unor informații confidențiale și a unui înscris oficial, Curtea de Apel Cluj a arătat că, infracțiunea prevăzută de art. 277 alin. 1 și 2 C.pen. vizează divulgarea, fără drept, de informații confidențiale privind data, timpul, locul, modul sau mijloacele prin care urmează să se administreze o probă, de către un magistrat

sau un alt funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, dacă prin aceasta poate fi îngreunată sau împiedicată urmărirea penală.

În alin. 2 se arată că dezvăluirea, fără drept, de mijloace de probă sau de înscrisuri oficiale dintr-o cauză penală, înainte de a dispune o soluție de netrimiterea în judecată ori de soluționare definitivă a cauzei de către un funcționar public care a luat cunoștință de aceasta în virtutea funcției se sancționează cu închisoarea de la 1 lună la 1 an sau amendă.

S-a notat că, inculpatul Dîmbu Dumitru, în declarația sa din fața instanței, a arătat că-l cunoaște pe martorul Asmarandei Gheroghe cu care a și colaborat de-a lungul timpului acesta fiind ofițer de poliție în cadrul IPJ Suceava. Inculpatul a susținut că, din proprie inițiativă martorul l-a informat că este vizat de un dosar de urmărire penală în care este cercetat și inculpatul Babiuc Constantin Gavril împreună cu alți magistrați și i-a pus la dispoziție o copie a ordonanței de începere a urmăririi penale, în contextul în care purtaseră discuții despre alte dosare, iar martorul i-a spus că inculpatul Dîmbu Dumitru e cercetat într-un dosar penal.

Inculpatul a susținut că urmare a acestei discuții l-a întrebat pe martor despre ce e vorba iar martorul, după aproximativ 15 minute i-a adus ordonanța.

Martorul Asmarandei Gheorghe Marius a susținut, în cursul urmăririi penale, că în data de 26 mai 2014, în jurul orei 11, a fost căutat la biroul său din cadrul DNA- Serviciul Teritorial Suceava de către inculpatul Dîmbu Dumitru care i-a cerut să vină la el în birou. Inculpatul Dîmbu Dumitru a inițiat discuția despre dosarul penal, martorul realizând că inculpatul cunoaște discuția pe care a avut-o cu inculpatul Prelipcean Constantin Mihai, căruia i-a spus despre ordonanța de începere a urmăririi penale în același dosar, întrebându-l prin semne dacă sunt interceptări în cauză și dacă este vizat de cercetări un judecător Bărbuță care ar fi cercetat pentru luare de mită. Martorul i-a spus inculpatului că este și inculpatul Dîmbu Dumitru vizat de anchetă, reacția inculpatului fiind de surprindere, întrebând pentru ce infracțiuni e cercetat. Martorul a răspuns că nu a reținut prea multe detalii, astfel că inculpatul i-a cerut să citească documentul pentru a vedea exact cine este persoana la care a intervenit el și să-i comunice acest lucru. Martorul s-a deplasat în biroul său, a luat ordonanța de începere a urmăririi penale, a revenit în biroul inculpatului și i-a remis-o. Martorul i-a relatat inculpatului că a fost delegat să facă anumite activități în dosar, respectiv audierea unor persoane.

Martorul s-a mai întâlnit cu inculpatul Dîmbu Dumitru și în 30 mai 2014, prilej cu care acesta i-a relatat varianta sa asupra cercetărilor de care era vizat.

Întâlnirea dintre inculpatul Dîmbu Dumitru și martorul Asmarandei Gheorghe Marius din biroul acestuia este confirmată și de martorul Grădinariu Gabriel.

Cu prilejul audierii în fața instanței de fond, martorul Asmarandei Gheoghe Marius a arătat că la puțin timp după discuțiile cu inculpatul Prelipcean Constantin Mihai a fost abordat de inculpatul Dîmbu Dumitru, care i-a cerut să vină la el în birou, că inculpatul Dîmbu Dumitru l-a întrebat dacă cunoaște ceva despre cercetările care se efectuează în dosarul DNA- Structura Centrală în

legătură cu terenurile de la Rădăuți, martorul a răspuns afirmativ, adăugând că dacă dorește poate să-i comunice o copie a ordonanței de începere a urmăririi penale.

În acest mod i-a comunicat inculpatului Dîmbu Dumitru ordonanța pusă la dispoziție de procurorul, care l-a autorizat în cauză.

A mai relatat martorul că inculpatul Dîmbu Dumitru l-a întrebat despre judecătorul Bărbuță care era amic sau cunoștință de a sa. Martorul arată că s-a mai întâlnit cu inculpatul și la festivitățile organizate de ziua DGA Suceava și a fost întrebat, din nou, despre acel dosar, furnizând informațiile despre conturi care i-au fost puse la dispoziție de procuror.

Martorul a precizat că discuțiile cu Dîmbu Dumitru erau amicale, că nu i s-a mai solicitat alte documente din dosar.

Analizând probele administrate cu privire la această infracțiune imputată inculpatului, prima instanță a reținut că fapta descrisă la pct. 2.10 din rechizitoriu nu întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzută de art. 277 alin 1 și 2 C.pen., dispunând o soluție de achitare, conform **art. 16 alin 1 lit b teza I C.proc.pen.**, deoarece nu este realizată latura obiectivă a infracțiunii, sub aspectul acțiunii ilicite și scopului urmărit.

Curtea a mai arătat că martorul Asmarandei Gheorghe Marius a pus la dispoziția inculpatului doar o copie a ordonanței de începere a urmăririi penale. Prin urmare, nu a divulgat informații confidențiale privind: data, locul, timpul, modul și mijloacele prin care urmează să se administreze o probă.

Chiar dacă s-ar da o valoare aparte declarației martorului Asmarandei Gheorghe Marius din cursul urmăririi penale, Curtea a precizat că nu se poate reține că prin furnizarea informațiilor cu privire la faptul că a fost delegat să audieze niște persoane, fără a da alte detalii, este realizată varianta infracțiunii prevăzută de art. 277 alin. 1 C.pen.

În ceea ce privește punerea la dispoziție, din proprie inițiativă, și în niciun fel instigat de inculpatul Dîmbu Dumitru, a unei ordonanțe de începere a urmăririi penale, fictive sau nu, ea a fost dezvăluită urmare a autorizării de către procurorul de caz.

Astfel, Curtea de Apel Cluj, a susținut că din probele administrate în cauză nu rezultă existența actului de instigare comis de inculpat, deoarece acesta nu a făcut altceva decât să-l atragă într-o discuție despre existența unui dosar penal pe martorul Asmarandei Gheorghe Marius, la aproximativ o săptămână după discuțiile dintre Prelipcean Constantin Mihai și Asmarandei Gheorghe Marius, discuții despre care cel mai probabil avea informații de la inculpatul Babiuc Constantin Gavril.

Cel care a avut inițiativa acestor discuții a fost evident inculpatul, însă cel care a dezvăluit înscrisul oficial, fără a exista o solicitare inițială expresă a inculpatului, a fost martorul Asmarandei Gheorghe Marius.

Cea din urmă acuzație formulată împotriva inculpatului Dîmbu Dumitru, descrisă la pct 2.11 din rechizitoriu, vizează faptul că, după obținerea acestor date, inculpatul le-a comunicat în 27 mai 2014, prin intermediul inculpatului Babiuc Constantin Gavril, inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și

Prandea Daniela Mariana, cu scopul vădit de a îngreuna urmărirea penală, faptă ce ar constitui două infracțiuni de favorizarea infractorului.

Prima instanță a susținut că, probele administrate în cauză, respectiv declarațiile inculpatului Dîmbu Dumitru, Babiuc Constantin Gavril, Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandea Daniela nu au dovedit existența materială a acestor fapte.

A mai arătat instanța că acuzațiile sunt extrem de lapidare, nefiind indicate locul și modul în care inculpatul Dîmbu Dumitru i-a comunicat inculpatului Babiuc Constantin Gavril aceste informații și cum acesta le-a transmis apoi celorlalți doi inculpați.

O atare conduită din partea inculpatului Dîmbu Dumitru este dificil de înțeles, în condițiile în care acesta a declarat că i-a cunoscut pe inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandea Daniela Mariana cu prilejul audierilor la Parchet.

Acest aspect reiese și din declarațiile inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, care cu prilejul audierii sale în fața instanței, a relatat că l-a cunoscut pe inculpatul Dîmbu Dumitru la sediul DNA și că exista o animozitate între cei doi, datorată unei soluții de achitare pronunțată într-o cauză penală.

Și inculpata Prandea Daniela Mariana a declarat în fața instanței că l-a cunoscut pe inculpatul Dîmbu Dumitru doar cu prilejul audierilor la DNA.

Curtea a susținut că alte probe nu au fost identificate în susținerea acuzațiilor, motiv pentru care a dispus achitarea inculpatului, conform **art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen.**

În ceea ce privește **acțiunile civile** promovate în cauză, prima instanță a reținut că s-au constituit părți civile în cauză - Cotor Bîrlădeanu Daniel Adrian, Iacoban Petrică, Bondaș Adrian, Colibaba Petru Pavel, Bodnariuc Ioan, Cuciurowschi Constantin, Plămadă Arcadie, Lavric Vasile, Andronachi Angelica, Andronachi Traian, și SC Priky Construct Com SRL.

Părțile civile, persoane fizice au formulat pretenții civile, unele dintre ele fără a indica vreun quantum, în raport de infracțiunile de abuz în serviciu reținute în sarcina inculpaților Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Babiuc Constantin Gavril.

S-a mai reținut că Andronachi Traian și Cotor Bîrlădeanu au renunțat la constituirea de parte civilă, iar Andronachi Angelica nu a indicat quantumul daunelor solicitate și ce reprezintă acestea, astfel că, în condițiile legii, nu poate fi vorba de o veritabilă constituire de parte civilă.

Având în vedere modalitatea de soluționare a laturii penale cu privire la aceste infracțiuni- art. 16 alin 1 lit a C.proc.pen., instanța a precizat că singura soluție legal posibilă pe latură civilă este, conform art. 25 C.proc.pen. cea de respingere a acțiunilor civile promovate.

În ceea ce privește acțiunea civilă promovată de SC Priky Com Construct SRL îndreptată împotriva inculpaților Babiuc Constantin Gavril și SC Nikodemu-Babiuc Exim SRL, în legătură cu acuzațiile de spălare a banilor, raportat la soluția pronunțată pe fondul acțiunii penale - art. 16 lit b teza I

C.proc.pen.- prima instanță a lăsat nesoluționată acțiunea civilă, în conformitate cu art. 25 alin 5 C.proc.pen.

Raportat la soluțiile pronunțate în ceea ce privește acțiunea penală, Curtea de Apel Cluj a arătat că nu mai există temei legal pentru menținerea măsurilor asigurătorii dispuse în cauză, raportat la prevederile art.249 C.proc.pen., având în vedere scopul luării acestor măsuri în procesul penal, cu excepția sechestrului asigurător dispus asupra sumei de 3.810 euro ridicată cu prilejul efectuării percheziției domiciliare la domiciliul inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică.

Împotriva sentinței nr. 56 din 13 aprilie 2023 pronunțate de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, au formulat apel Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj, inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Vega Isabela Zorica, precum și părțile civile Bondariuc Ioan și Colibaba Petru Pavel.

De asemenea, împotriva încheierii de ședință din data de 08 mai 2020 pronunțate în cauză, a formulat apel odată cu fondul HS Timber Production S.R.L. – Sucursala Rădăuți (fostă Holzindustrie Schweighofer S.R.L. – Sucursala Rădăuți).

Reprezentantul Ministerului Public, prin concluziile orale susținute în dezbateră pe fond a apelului formulat, a învederat cu titlu preliminar că, față de motivele scrise de apel, au intervenit elemente de noutate, având în vedere hotărârea nr.107/2023 din iulie 2023 a Curții de Justiție a Uniunii Europene și pronunțarea, la data de 09 ianuarie 2024, a ordonanțelor Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauzele C 131/2023, C 75/2023, prin care au fost interpretate dispozițiile din dreptul Uniunii Europene, astfel încât pentru majoritatea inculpaților pentru care solicitase prin motivele scrise de apel, pronunțarea unei soluții de încetare a procesului penal, a solicitat condamnarea.

A solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței pronunțate de prima instanță și pronunțarea, ***pe latură penală***, a unei soluții de condamnare a inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, pentru săvârșirea, în luna februarie 2014, a unei infracțiuni de complicitate la luare de mită (*descrisă în partea a III-a, pct. 1.3 din rechizitoriu*), precum și condamnarea inculpatei Prandea Daniela Mariana, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, comisă în luna februarie 2014 (*descrisă în partea a III-a, pct.5.2 din rechizitoriu*).

S-a menționat că, pentru aceste două infracțiuni pedeapsa prevăzută de lege este de la 4 ani la 13 ani și 4 luni închisoare, astfel că termenul de prescripție, potrivit art. 154 alin. 1 lit. b) C.pen. este de 10 ani, nefiind împlinit.

Invocând cele două Ordonanțe ale Curții de Justiție a Uniunii Europene, la care a făcut referire anterior, procurorul a susținut că, în cauză, există fapte pentru care nu s-a împlinit termenul *special* de prescripție a răspunderii penale. A arătat că, potrivit jurisprudenței constante, care a debutat cu hotărârea Curții de Justiție nr.107/2023 în iulie 2023 și a continuat cu cele două ordonanțe nr. 75/2023 și nr.131/2023 din ianuarie 2024, dispozițiile art. 325 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, art. 2 alin. (1) din Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene, respectiv decizia 2006/928/CE, acte de drept european în vigoare la data faptelor se interpretează în sensul că

instanțele statului membru, respectiv România, sunt obligate să lase neaplicat un standard național de protecție referitor la *principiul aplicării retroactive a legii penale mai favorabile*, care permite repunerea în discuție, inclusiv în cazul unor căi de atac îndreptate împotriva unor hotărâri definitive, a *întreruperii* termenului de prescripție a răspunderii penale în astfel de procese, prin acte de procedură intervenite înainte de o asemenea invalidare.

Procurorul a susținut că invalidarea întreruperii curgerii termenului de prescripție a răspunderii penale a avut loc pentru prima dată în 2018, prin decizia nr. 297/2018 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial la data de 25 iunie 2018, iar față de interpretarea dată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, a considerat că toate întreruperile cursului termenului de prescripție a răspunderii penale care au operat anterior publicării în Monitorul Oficial a deciziei evocate sunt valide, iar de la acel moment a început să curgă un nou termen de prescripție a răspunderii penale.

Ca atare, procurorul a susținut că, în cauză, încheierea de cameră preliminară din data de 17 iunie 2016 care, potrivit art. 345 alin. (2) C.proc.pen., se comunică de îndată procurorului, părților și persoanei vătămate, are valoarea unui act întreruptiv al cursului termenului de prescripție a răspunderii penale, fiind anterioară primei decizii a Curții Constituționale de invalidare a întreruperii prescripției răspunderii penale, motiv pentru care, a opinat că, *de la acel moment a început să curgă un nou termen de prescripție a răspunderii penale*, de 8 ani, care se împlinește, cel mai devreme, la data de 17 iunie 2024.

În acest context, reprezentantul Ministerului Public a solicitat *condamnarea inculpaților pentru săvârșirea faptelor cu privire la care nu s-a împlinit termenul special de prescripție a răspunderii penale*, pentru care, inițial, în motivele scrise de apel ale parchetului s-a solicitat încetarea procesului penal, respectiv:

- condamnarea inculpatului *Bărbuță Bogdan Ilarion Costică*, pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență, descrise la punctul 1.4 din rechizitoriu (în raport cu inculpata Solovăstru Ancuța Alina), la punctul 1.5 din rechizitoriu (săvârșită în raport cu inculpata Țițeșă Victoria), la punctul 1.6 din rechizitoriu (trafic de influență în formă continuată cu două acte materiale în raport de inculpata Cociorovan Maria) și a infracțiunii de abuz în serviciu săvârșită împreună cu inculpata Vega Isabela Zorica, faptă descrisă la punctul 1.7 din rechizitoriu;

- condamnarea inculpatului *Dîmbu Dumitru* pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență menționată la punctul 2.2 din rechizitoriu, a infracțiunii folosirea de informații nedestinate publicității, prev. de art. 12 lit. b) din Legea nr.78/2000 descrisă la pct.2.5 din rechizitoriu, a infracțiunii de abuz în serviciu, menționată la pct. 2.7 din rechizitoriu, precum și pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu descrisă la punctul 2.8 din rechizitoriu, acestea fiind, după caz, fapte de corupție, respectiv fapte asimilate faptelor de corupție;

- condamnarea inculpatului *Olărean Aurel* pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la șantaj, prev. de art. 48 raportat la art. 207 alin. (1) și alin. (3) Cod penal raportat la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 (infracțiune asimilată celor de

corupție), abuz în serviciu, descrisă la punctul 3.2 din rechizitoriu, precum și infracțiunea de șantaj, reținută la pct. 3.3 din rechizitoriu;

- condamnarea inculpatului *Babiuc Constantin Gavril* pentru săvârșirea infracțiunilor de șantaj, descrisă la pct. 4.3 din rechizitoriu, dare de mită, reținută la pct. 4.4 din rechizitoriu, precum și cumpărare de influență, menționată la pct. 4.5 din rechizitoriu;

- condamnarea inculpatei *Prandea Daniela Mariana* pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la șantaj, prevăzută de art. 48 raportat la art. 207 alin. (1) și alin. (3) din Codul penal cu referire la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, menționată la pct. 5.1 din rechizitoriu, respectiv luare de mită, prev. de art. 289 raportat la art.7 din Legea nr. 78/2000, descrisă la pct. 5.2 din rechizitoriu;

- condamnarea inculpatei *Vega Isabela Zorica* pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, menționată la pct. 6.1 din rechizitoriu;

- condamnarea inculpatului *Onufrei Ioan* pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, descrisă la pct. 7.1 din rechizitoriu;

- condamnarea inculpatei *Țițșă Victoria*, pentru săvârșirea infracțiunilor de dare de mită și cumpărare de influență, menționate la pct. 9.1 din rechizitoriu;

- condamnarea inculpatei *Solovăstru Ancuța Alina*, pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, descrisă la pct. 10.1 din rechizitoriu;

- condamnarea inculpatei persoană juridică *SC NIKODEMUS-BABIUC EXIM SRL*, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, menționată la pct. 13.1 din rechizitoriu.

În subsidiar, în eventualitatea în care se va aprecia că nu se impune aplicarea, în mod direct, reprezentantul Ministerului Public a solicitat să se dispună încetarea procesului penal față de toți inculpații la care a făcut referire pentru faptele menționate, astfel cum s-a indicat în motivele scrise de apel ale Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj.

Referitor la inculpatul Prelipsean Constantin Mihai, a învederat că prin hotărârea primei instanțe s-a dispus achitarea, însă se impune încetarea procesului penal față de acesta, întrucât potrivit art. 18 C.proc.pen., inculpatul poate solicita continuarea procesului penal (demers pe care inculpatul nu l-a realizat). Conform art. 396 alin. (1) C.proc.pen., în situația în care inculpatul a cerut continuarea procesului penal și se constată că nu sunt incidente cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. a-d din Codul de procedură penală, instanța de judecată pronunță încetarea procesului penal. *Per a contrario*, în eventualitatea în care nu s-a solicitat continuarea procesului penal, instanța de judecată nu mai analizează eventuala incidență a cazurilor prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. a-d din Codul de procedură penală, ci dispune direct încetarea procesului penal.

A precizat că în aceeași situație se regăsesc și inculpatele Solovăstru Ancuța Alina și Țițșă Victoria, pentru care a solicitat, în subsidiar, încetarea procesului penal, în ipoteza în care nu se va dispune condamnarea acestora.

Cu privire la ceilalți inculpații și celelalte fapte la care nu a făcut referire și care nu intră sub incidența jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, a solicitat să se dispună încetarea procesului penal, ca urmare a împlinirii termenului general de prescripție a răspunderii penale. A considerat că

probele administrate în cauză sunt suficiente pentru a demonstra săvârșirea faptelor cu vinovăție de către inculpați, și s-ar fi putut dispune condamnarea, dacă nu se împlinea termenul de prescripție a răspunderii penale.

Pe latură civilă, a solicitat admiterea acțiunilor promovate de părțile civile Iacoban Petrică, Bondaș Adrian, Colibaba Petru Pavel, Bodnariuc Ioan, Cuciurovski Constantin, Plămadă Arcadie, Lavric Vasile și SC Priky Corm Construct SRL și desființarea tuturor înscrisurilor falsificate, astfel cum s-a solicitat prin rechizitoriu.

Reprezentantul Ministerului Public a mai solicitat confiscarea specială în folosul statului, conform dispozițiilor art. 112 alin. (1) lit. e) din Codul penal, a bunurilor care au făcut obiectul infracțiunilor judecate în prezenta cauză, în măsura în care acestea nu servesc la despăgubirea părților vătămate, iar, ca urmare a admiterii apelului și dispunerii în sensul celor solicitate, a considerat că se impune menținerea măsurilor asigurătorii dispuse în cauză, astfel cum au fost menținute, cu excepția celor care au fost ridicate prin încheieri.

Pe latură penală, *prin motivele de apel scrise*, cu privire la *critica de nelegalitate*, procurorul a susținut că prima instanță nu a ținut cont de poziția procesuală exprimată de inculpații Prelipcean Constantin Mihai, Solovăstru Ancuța Alina și Țicșă Victoria, care, în ședința publică din 28 octombrie 2022, nu au cerut continuarea procesului penal și a analizat faptele acestora, dispunând, în mod nelegal, o soluție pe fond. În sprijinul acestei critici, au fost prezentate considerentele din cuprinsul deciziei pronunțate în cauza *Constantin Florea împotriva României, din 19.06.2012, par.56*, conform căroră - examinarea acestei excepții preliminare ar fi putut face inutilă analiza fondului vinovăției reclamantului.

Totodată, a solicitat condamnarea inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru săvârșirea, în luna februarie 2014, a infracțiunii de complicitate la luare de mită și a inculpatei Prandea Daniela Mariana sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită.

Raportat la prevederile *art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen.*, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, efect al deciziilor Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr. 358/2022, Parchetul a solicitat să se dispună încetarea procesului penal pornit împotriva inculpaților Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Dîmbu Dumitru, Olărean Aurel, Babiuc Constantin Gavril, Prandea Daniela Mariana, Vega Isabela Zorica, Onufrei Ioan, Prelipcean Constantin Mihai, Țicșă Victoria, Solovăstru Ancuța Alina și S.C. Nikodemus- Babiuc Exim S.R.L. pentru săvârșirea celorlalte infracțiuni în privința cărora prima instanță a dispus achitarea.

În esență, în *dezvoltarea motivelor de apel* formulate, procurorul a susținut că hotărârea primei instanțe este netemeinică în privința soluțiilor de achitare dispuse față de inculpați, întrucât din materialul probator administrat în cursul procesului penal au rezultat probe suficiente, pertinente și concludente care să întemeieze convingerea instanței de judecată cu privire la existența infracțiunilor ce au făcut obiectul judecății, a întrunirii condițiilor de tipicitate obiectivă, precum și a comiterii infracțiunilor de către inculpați cu forma de

vinovăție cerută de lege, soluțiile de achitare fiind, în opinia acuzării, consecința interpretării diferite a materialului probator și a acordării unei valențe diferite în raport de care prima instanță a apreciat fie că faptele nu există, fie că acestea nu sunt prevăzute de legea penală.

Deopotrivă, în opinia procurorului, în cauză nu își găsește aplicarea principiul *in dubio pro reo*. Dimpotrivă, a considerat că standardul de probațiune necesar a fi realizat din perspectiva art. 103 alin. 3 și art. 396 alin. 2 C.proc.pen., a fost atins, iar în condițiile în care nu intervenea prescripția răspunderii penale a infracțiunilor în privința cărora instanța de fond a dispus achitarea, se impunea o soluție de încetare a procesului penal.

A solicitat să fie avute în vedere toate mijloacele de probă administrate în cursul urmăririi penale, precum și cele administrate, în mod nemijlocit, în cursul cercetării judecătorești, cu excepția probelor excluse în faza de cameră preliminară, prin încheierea nr. 368 din 19.12.2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală. Cu privire la acestea din urmă, s-a arătat că ele constau în înregistrări audio-video efectuate în mediul ambiental cu mijloacele tehnice puse la dispoziție de Serviciul Român de Informații și au vizat exclusiv acuzațiile reținute în sarcina inculpatului Dîmbu Dumitru, în ceea ce privește infracțiunea de favorizare a făptuitorului - cu referire la numitul Rusu Vasile, infracțiunea de instigare la compromiterea intereselor justiției - în corelare cu infracțiunea comisă de inculpatul Prelipcean Constantin Mihai, infracțiunea de trafic de influență, precum și infracțiunea de complicitate la șantaj - comisă în dauna persoanei vătămate Plămadă Arcadie (în această situație fiind aduse atingeri acuzațiilor și infracțiunilor reținute în sarcina celorlalți inculpați, cu privire la această stare de fapt).

În pofida probelor excluse în cameră preliminară, procurorul a considerat că acuzațiile formulate în cauză se pot întemeia pe restul probațiunii administrate, respectiv pe înscrisurile depuse la dosar și pe proba testimonială. De asemenea, a fost menționat că interceptările convorbirilor telefonice nu au fost excluse, iar acestea sprijină acuzațiile aduse inculpaților în prezenta cauză.

Detaliind punctual cu referire la unele infracțiuni, procurorul a arătat în legătură cu săvârșirea de către inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandea Daniela Mariana, în luna februarie 2014, a infracțiunilor de **complicitate la luare de mită**, respectiv **luare de mită** (*descrise în partea a III-a, pct. 1.3, și pct. 5.2 din rechizitoriu*), cât și cea de **dare de mită**, săvârșită de inculpatul Babiuc Constantin Gavril (*descrisă în partea a III-a, pct. 4.4 din rechizitoriu*) că, inculpatul Babiuc Constantin Gavril i-a oferit inculpatei Prandea Daniela Mariana, prin intermediul inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, un sejur la Mamaia, pentru vara anului 2014, faptă ce rezultă atât din interceptările convorbirilor telefonice care nu au fost excluse, dar și din declarațiile inculpaților Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandea Daniela Mariana, date în fața instanței de fond la data de 11.02.2022, declarații ce se coroborează cu interceptarea convorbirii telefonice din data de 22.02.2014, ora 11:44, care a avut loc între inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandea Daniela Mariana.

Deși în cursul urmăririi penale inculpata Prandea Daniela Mariana a negat că ar fi avut loc orice discuție despre un sejur pe litoral, la fel cum a procedat și inculpatul Babiuc Constantin Gavril, care a arătat că sejurul pe care l-a rezervat era pentru cei doi copii ai acestuia, procurorul a susținut că această apărare a inculpaților este infirmată de conținutul corespondenței dintre SC Karpaten Turism SRL și Hotelul Yaki din Mamaia, astfel cum a fost indicat în rechizitoriu (f.157). În acest context, în fața instanței inculpata Prandea Daniela Marian și-a modificat parțial declarațiile, arătând că, din cauza problemelor medicale pe care le avea, era exclus ca în vara anului 2014 să își facă concediul la mare, apărarea, care însă, este contrazisă de conținutul convorbirii telefonice din 22.02.2014, din care rezultă, în mod clar că, împreună cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, optase pentru un concediu în luna august și, în niciun moment, nu refuză discuțiile și nu spune că nu ar putea să meargă în concediu.

În legătură cu infracțiunea de luare de mită, procurorul a susținut că aceasta s-a consumat prin acceptarea aceluși sejur și, ca atare, nu era necesar ca cei doi să efectueze vacanța.

S-a mai menționat că, în strânsă legătură cu aceste infracțiuni, este infracțiunea de **șantaj** reținută în sarcina inculpaților Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Dîmbu Dumitru, Olărean Aurel, Babiuc Constantin Gavril și Prandea Daniela Mariana, săvârșită împotriva persoanei vătămate Plămadă Arcadie (*descrisă în partea a III-a, pct. 1.2, 2.1, 3.1, 4.3 și 5.1 din rechizitoriu*), având în vedere că, în luna februarie 2014, când se oferise acel sejur, persoana vătămată Plămadă Arcadie manifesta disponibilitatea de a tranzacționa cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril, urmare a presiunilor exercitate asupra sa.

În acest context, procurorul a considerat că există mobilul infracțiunii de dare, respectiv luare de mită.

Cu privire la infracțiunea de **complicitate la șantaj**, comisă de către inculpata Prandea Daniela Mariana, în dauna persoanei vătămate Plămadă Arcadie, procurorul a învederat că, în actul de inculpare, s-a reținut că aceasta ar fi tergiversat soluționarea dosarului civil, inițiat la instigarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril, cu sprijinul inculpatului Olărean Aurel - care a formulat acțiunea în justiție, în numele Primăriei Municipiului Rădăuți, sub pretextul obținerii imobilului-biblioteca, în contextul în care se cunoștea că numitul Plămadă Arcadie obținuse în mod definitiv și irevocabil dreptul de proprietate. Astfel, în opinia Parchetului, existența faptei și intenția inculpatei Prandea Daniela Mariana de a sprijini infracțiunea de șantaj a inculpatului Babiuc Constantin Gavril, este dovedită prin modalitatea în care aceasta a gestionat procedurile în acel dosar, reținând pe rol timp de trei ani o cauză care se putea soluționa la câteva termene de judecată. Aceeași intenție a inculpatei a fost probată și prin conduita pe care a avut-o la momentul la care a aflat că este cercetată de către D.N.A., când a formulat o cerere de abținere, care a fost respinsă, iar la scurt timp a invocat excepția inadmisibilității cererii, chestiune care, în opinia acuzării, trebuia realizată la primele termene, în situația în care ar fi respectat dispozițiile legale.

De asemenea, s-a susținut că infracțiunile de șantaj sunt dovedite prin declarația dată în cursul urmăririi penale de către persoana vătămată Plămadă Arcadie. Deși acesta și-a modificat declarația în cursul cercetării judecătorești, procurorul a considerat că aceasta nu poate fi primită, având în vedere că nu reflectă adevărul în mod obiectiv, raportat la trecerea timpului și la faptul că situația juridică a imobilului s-a stabilizat, urmând a se da eficiență dispozițiilor art. 103 C.proc.pen. Astfel, prin motivele de apel, a fost criticat faptul că, fără vreo bază legală, prima instanță a înlăturat din materialul probator declarațiile de martor date de Plămadă Arcadie în cursul urmăririi penale, fără să fie invocat vreun motiv de nulitate absolută, în temeiul căruia o astfel de excludere de probe ar fi putut să fie făcută în cursul judecății, după finalizarea camerei preliminare. Suplimentar, s-a susținut că, dacă o persoană este audiată atât în calitate de martor cu identitate reală, cât și în calitate de martor cu identitate protejată, iar declarațiile vizează aceleași fapte, nu este încălcată vreo dispoziție legală, iar dacă s-ar fi analizat vreo nulitate virtuală, relativă, aceasta ar viza doar vătămarea intereselor martorului respectiv, a cărei identitate reală este astfel devoalată.

În ceea ce privește acuzația adusă inculpatului Dîmbu Dumitru, de *complicitate la infracțiunea de șantaj* comisă în dauna persoanei vătămate Plămadă Arcadie, în cuprinsul motivelor de apel s-a arătat că această acuzație este dovedită cu declarația martorului Mustea Marcel - executorul judecătoresc care punea în executare hotărârile obținute în instanță de către persoana vătămată Plămadă Arcadie. Apoi, deși au fost înlăturate și interceptările efectuate în baza mandatului de siguranță națională privindu-l pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril, relația de prietenie dintre acesta, inculpatul Olărean Aurel și inculpatul Dîmbu Dumitru, care a fundamentat activitatea infracțională, era notorie în comunitatea din care proveneau acești inculpați, fiind susținută și de declarația martorului Maorean Epifanie.

De asemenea, s-a susținut că latura obiectivă a infracțiunii de șantaj este completă dacă autorul faptei urmărește determinarea victimei la o anumită conduită (în cazul din speță să renunțe la imobilul în litigiu), pentru existența infracțiunii nefiind necesar ca voința victimei să fie alterată și ea să se conformeze cererii inculpatului. În plus, s-a solicitat să fie avut în vedere faptul că fapta de șantaj a fost săvârșită într-un mediu de afaceri, în rîndul „gulerelor albe”, motiv pentru care mijloacele folosite erau specifice și vizau tocmai afacerile victimei (nu integritatea fizică, cum este ipoteza unui șantaj tipic). Or, afacerile victimei puteau fi ușor afectate atât de procesul civil care era în curs, cât și de eventuale alte procese civile sau/și penale, având în vedere că i se aducea la cunoștință și i se arătau mereu dovezi de către inculpați că în „tabăra adversă” sunt judecători, procuror, primarul municipiului.

Prin urmare, procurorul a considerat că soluția de achitare pentru infracțiunile de șantaj, dispusă în baza art. 16 alin.1 lit.b) teza I C.proc.pen., este neîntemeiată.

Cu privire la infracțiunilor de abuz în serviciu, săvârșită în perioada martie-octombrie 2005 de către *inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și*

Babiuc Constantin Gavril (descrișă în partea a III-a, pct. 1.1 și 4.1 din rechizitoriu), în cuprinsul motivelor de apel s-a susținut că existența acestora rezultă din modalitatea similară în care cele trei procese promovate de către Babiuc Constantin Gavril au ajuns să fie judecate de Bărbuță Bogdan Ilarion Costică. S-a arătat că, în toate aceste procese, termenul a fost preschimbat, acțiunile disjuncte au fost soluționate chiar în ziua disjungerii, deși în unele cazuri procedura de citare nu era legal îndeplinită (dosarele cu nr. 5071/2005, 5075/2005, 5080/2005, 5082/2005, 5083/2005, 5084/2005, 2700/2005, 1492/2005, 1493/2005, 1499/2005), în alte situații acțiunea fusese introdusă împotriva unor persoane care nu mai avea capacitate procesuală, fiind decedate (de exemplu, pârâtul din dosarul 2693/2005/ Prelipcean Vasile era decedat la data formulării acțiunii, la fel Reus Gheorghe, pârât în dosarul 1496/2005, Senculeț Gavril, pârâtul din dosarul 1497/2005).

Deopotrivă, s-a arătat că, în cazul dosarelor din martie 2005, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a calificat acțiunile ca fiind în constatare, deși acestea erau acțiuni în realizare (deoarece se solicita executarea antecontractelor), fiind corect calificate de judecătorul de serviciu, care a stabilit și taxa de timbru, potrivit dispozițiilor art. 3¹ din Legea 146/1997, de la a cărei plată inculpatul Babiuc Constantin Gavril a fost exonerat, prin fapta inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică.

S-a mai susținut că acțiunile au fost admise chiar dacă nu existau dovezi din care să rezulte că pârâții aveau calitatea de proprietari ai terenurilor pe care le-au vândut inculpatului Babiuc Constantin Gavril. Astfel, în unele situații acțiunile au fost admise împotriva unor pârâți care nu erau proprietari sau erau doar coproprietarii unor terenuri (dosarele cu nr. 5079/2005, nr. 2207/2005, nr. 2687/2005, nr. 2692/2005, nr. 2700/2005 și nr. 1481/2005). În alte situații, deși contractele de vânzare-cumpărare depuse în susținerea acțiunii introductive erau nesemnate de către vânzător (care era pârâtul din aceste dosare civile), instanța, fără să audieze martori sau să administreze alte probe din care să rezulte temeinicia acțiunii, a admis toate acțiunile (dosarele nr. 2685/2005, nr. 2698/2005, nr. 5067/2005 și nr. 5068/2005).

În esență, cu privire la dosarele în discuție, procurorul a susținut că acestea au fost soluționate cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor procesual civile, a dispozițiilor art. 1179 Cod civil, care ar fi impus verificarea capacității părților de a contracta, consimțământul acestora, obiectul contractului, precum și a dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 7/1996, care impuneau ca pentru transferul de proprietate al unor imobile, acestea să fie înscrise în cartea funciară.

S-a arătat, totodată, că există și o vătămare a intereselor persoanelor civile care au înțeles să exercite acțiunea civilă în prezenta cauză, dar și o vătămare care se referă la bunul mers al justiției, ceea ce ar impune respectarea dispozițiilor legale indicate.

În aceste condiții, procurorul a susținut că nu poate fi reținut argumentul potrivit căruia soluția pronunțată într-un dosar niciodată nu ar putea fi rezultatul unui abuz în serviciu și nu poate fi analizată în cadrul unei anchete penale.

În concluzie, s-a considerat că toate încălcările normelor legale menționate anterior, comise cu ocazia soluționării cauzelor civile, respectiv pronunțării celor 69 de soluții în favoarea reclamantului Babiuc Constantin Gavril, constituie probe privind săvârșirea de către inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a infracțiunii de abuz în serviciu, dincolo de orice îndoială rezonabilă. În acest sens, având în vedere este vorba de infracțiuni de corupție comise de un magistrat care are o pregătire, o experiență și o influență în mediul în care a fost săvârșită fapta, procurorul a susținut că trebuie analizate și valorificate și probele indirecte, fiind explicabilă lipsa unor mărturii directe care să îl incrimineze (*cu titlu de jurisprudență, în care a fost analizat și adoptat un raționament similar, a fost indicată decizia nr. 160/2012, pronunțată în dosarul nr. 2470/1/2012 al ÎCCJ, Completul de 5 judecători*).

Referitor la infracțiunea **de abuz în serviciu**, reținută în sarcina inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică (*descrisă în partea a III-a, pct. 1.7 din rechizitoriu*), **infracțiunile de fals intelectual și complicitate la abuz** în serviciu reținute în sarcina inculpatului Onufrei Ioan (*descrise în partea a III-a, pct. 7.1 din rechizitoriu*), respectiv **complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu** reținută în sarcina inculpatei Vega Isabela-Zorica (*descrisă în partea a III-a, pct. 6.1 din rechizitoriu*), în cuprinsul motivelor de apel ale Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj s-a precizat că soluția de achitare a inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică s-a dispus, în esență, pentru motivul că magistratul nu poate să răspundă penal pentru o soluție adoptată într-o cauză, dacă nu sunt indicii temeinice privind săvârșirea unei fapte penale. Or, pentru argumentele expuse anterior, procurorul a considerat că această soluție este neîntemeiată.

Mai mult, referitor la hotărârea pronunțată în dosarul nr.4403/285/2013, prima instanță a reținut că a doua adevărîță a fost depusă în luna mai 2014, iar din conținutul ei rezultă aspecte care „frizează absurdul” – mai exact că SC Conect Group SRL, înființată în 2007 (aspect ce rezultă cu evidență și din numărul de înregistrare în registrul comerțului), a avut posesie terenul în litigiu încă din 1991, astfel că este evident caracterul nereal al adevărîței. De asemenea, judecătorul primei instanțe a reținut că aceste chestiuni nu puteau să îi scape unui profesionist al dreptului, motiv pentru care s-a reținut că inculpata Vega Isabela (avocatul reclamantului care a utilizat înscrisul) se face vinovată de comiterea faptei de uz de fals, doar că răspunderea ei penală s-a prescris.

Având în vedere argumentele reținute de prima instanță, Parchetul a susținut că este evident că și inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, în calitate de judecător, care trebuia să analizeze probele din dosar și care nu putea accepta orice solicitare a reclamantului, ci doar pe cele care erau convingător probate, a trebuit să vadă aspectul nereal al înscrisului. Cu toate acestea, inculpatul a admis acțiunea, pronunțând o hotărâre nelegală. În opinia acuzării, nu poate fi reținut argumentul potrivit căruia acesta a fost raționamentul judecătorului sau că ar fi vorba de o simplă neglijență, ci, dincolo de orice dubiu rezonabil, hotărârea a fost luată cu rea-credință, iar în baza acestei hotărâri, reclamantul a obținut pe nedrept un teren, prejudiciind în mod

corelativ pe proprietarul terenului.

Prin urmare, autorul motivelor de apel a susținut că sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, însă, fiind împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale, se impune pronunțarea unei soluții de încetare a procesului penal în privința inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, dar și a inculpaților Vega Isabela și Onufrei Ioan, pentru infracțiunile de complicitate la abuz în serviciu.

Referitor la infracțiunea de fals reținută în sarcina inculpatului Onufrei Ioan, s-a arătat că din declarația inculpatei Vega Isabela Zorica rezultă că aceasta a cerut verbal, în luna mai 2014, la Primăria Marginea, să i se elibereze o nouă adeverință, tot ea indicând că după 2-3 zile de la solicitare a fost chemată de inculpatul Onufrei Ioan, care i-a înmănat adeverința ce atesta, în mod evident fals, faptul că SC Conect Group SRL avea de peste 30 de ani posesia terenului în litigiu.

Procurorul a susținut declarația acestei inculpate este sinceră, nefiind dată în mod tendențios, având în vedere relațiile apropiate dintre cei doi (Vega Isabela Zorica fiind nașa copilului lui Onufrei Ioan). În acest context, s-a apreciat că, declarația inculpatului Onufrei Ioan, din 11.02.2022, prin care susținea că ambele adeverințe atestă fapte reale, nu face decât să sublinieze că acesta nu se dezice de conținutul evident mincinos al celei de-a doua, chiar dacă nu s-a putut stabili că a fost semnată nemijlocit de către inculpat, ci doar prin aplicarea unei ștampile confecționate pe baza unei semnături a inculpatului. Deopotrivă, s-a menționat că este neverosimil să se presupună că inculpata Vega Isabela și-a confecționat o astfel de ștampilă, pentru a o folosi-o o singură dată, în condițiile în care, datorită relațiilor apropiate dintre cei doi, putea să se bazeze pe ajutorul acestuia în obținerea adeverinței.

Cu privire la infracțiunea **de șantaj** imputată inculpatului Olărean Aurel (*descrișă în partea a III-a, pct. 3.3 din rechizitoriu*), Ministerul Public a criticat soluția primei instanțe, care a dispus achitarea inculpatului întrucât a apreciat că nu s-a dovedit săvârșirea ei, dincolo de orice dubiu rezonabil. Contrar acestor constatări, procurorul a susținut că existența acestei fapte rezultă din declarațiile persoanelor vătămate Andronachi Traian și Andronachi Angela, care se coroborează și cu declarațiile martorilor Cîrdei Cătălin și Scheul Gheorghe-Adrian, dar și cu înscrisurile relevante, respectiv documentele referitoare la ședința Consiliului Local Rădăuți din 28.07.2014, ce confirmă starea de fapt descrișă în rechizitoriu. Din aceste probe, rezultă că inculpatul Olărean Aurel avea nevoie de votul persoanei vătămate Andronachi Traian pentru a putea adopta proiectul de hotărâre prin care se modifica contractul de asistență juridică încheiat în baza H.C.L. nr. 128/22.07.2010.

În ceea ce privește infracțiunea **de favorizarea făptuitorului** imputată inculpatului Prelipcean Constantin-Mihai (*descrișă în partea a III-a, pct. 8.2 din rechizitoriu*), Parchetul a criticat soluția de achitare dispusă de prima instanță, în baza art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen., precum și argumentele ce au fundamentat această soluție. Astfel, din analiza probatoriului administrat, implicit din declarația inculpatului Prelipcean Constantin Mihai, dată atât în faza

de urmărire penală, cât și în fața instanței de judecată, s-a apreciat că rezultă fără dubiu că, pe de o parte, acesta a solicitat informațiile de la martorul Asmarandei Marius Gheorghe pentru a-l ajuta pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril, care era nașul său și pe care îl vedea supărat, iar pe de altă parte că, după ce a aflat informații despre dosar, i le-a comunicat inculpatului Babiuc Constantin Gavril.

În opinia procurorului, ar fi total neverosimil să se presupună, contrar acestor declarații ale inculpatului (ce constituie probe și trebuie valorificate în întregime) care se coroborează în totalitate cu declarațiile martorului Asmarandei Marius Gheorghe, că inculpatul Prelipcean Constantin Mihai s-a expus cu știință unor cercetări disciplinare sau chiar penale pentru a afla anumite informații, pe care apoi le-a păstrat pentru el și nu i le-a comunicat celui vizat, respectiv inculpatului Babiuc Constantin Gavril, deși tocmai acesta fusese scopul pentru care a acționat.

Referitor la tipicitatea infracțiunii prev. de art. 269 C.pen., s-a menționat că aceasta presupune un scop special, respectiv ca ajutorul să fie dat cu scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală. Însă printre cerințele esențiale ale laturii obiective a infracțiunii nu figurează condiția ca ajutorul să fie apt să atingă un astfel de rezultat. În esență, s-a susținut că informația vizând calitatea de suspect a unei persoane, și acuzațiile existente, dinainte ca acestea să îi fi aduse la cunoștință în mod oficial și într-o etapă de debut a urmăririi penale, când încă cea mai mare parte a probatoriului nu a fost administrată, prezintă în mod cert pericolul de a îngreuna urmărirea penală ce se efectuează în cauză.

În concluzie, procurorul a susținut că soluția de achitare pronunțată de prima instanță pentru această infracțiune este neîntemeiată, solicitând instanței de apel să dispună încetarea procesului penal.

Cu privire la infracțiunea de **favorizarea făptuitorului**, imputată inculpatului Dîmbu Dumitru (*descrișă în partea a III-a, pct. 2,4 din rechizitoriu*), în cuprinsul motivelor de apel au fost criticate argumentele judecătorului de la Curtea de Apel Cluj care a dispus achitarea inculpatului.

Astfel, cu referire la procesul-verbal din 17.02.2014, referitor la presupuse infracțiuni săvârșite de Babiuc Constantin Gavril, întocmit de SRI și repartizat pentru soluționare inculpatului Dîmbu Dumitru, Parchetul a susținut că acesta constituie un act de sesizare a organelor de urmărire penală, astfel cum rezultă din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 11 din Legea 14/1992 și art. 61 C.proc.pen.

Cât privește argumentul judecătorului de la prima instanță, conform căruia clasarea sesizării SRI, fără să fie înregistrat un dosar penal, putea fi infirmată, așa încât nu se putea bloca o cercetare viitoare a inculpatului Babiuc Constantin Gavril, procurorul a considerat că *tergiversarea demarării unei anchete penale* poate conduce la îngreunarea acesteia, fiind astfel atins unul dintre cele două scopuri ale infracțiunii incriminate de art. 269 Cod penal. În plus, s-a menționat că în cazul unor infracțiuni de corupție cum era cel sesizat de SRI, niciuna dintre părți nu va reclama fapta, astfel că, de regulă, nici nu va mai exista o altă sesizare referitoare la acea faptă. În aceste condiții, în opinia

acuzării, clasarea primei sesizări, fără a înregistra un dosar penal și efectua cercetarea penală impusă de Codul de procedură penală, era fără îndoială o măsură care favoriza persoanele la care se referea sesizarea.

Pentru *ceilalți inculpați* și *celelalte infracțiuni* Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj a solicitat pronunțarea unei soluții de încetare a procesului penal, cerere bazată pe reinterpretarea probatoriului existent la dosarul cauzei, conform art. 420 alin.9 C.proc.pen., respectiv declarații de inculpați, persoane vătămate și martori, înscrisuri, expertize, procese-verbale de transcriere a unor convorbiri telefonice, fără a fi necesară administrarea de alte probe noi. În acest sens, au fost indicate soluțiile dispuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele *Lamatic împotriva României*, par. 52-63 (cauza 55859/15, hotărârea din 01.12.2020) și *Ignat împotriva României*, par. 49-58 (cauza nr.17325/16, hotărârea din 09.11.2021).

Apelantul inculpat Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a invocat, mai întâi, **nulitatea absolută a unor procedee probatorii**, respectiv a solicitat să se constate:

-nulitatea absolută a procedeelelor probatorii încuviințate în cauză în dosarul nr.353/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția

Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției, având ca obiect **interceptarea, localizarea și înregistrarea convorbirilor și/sau comunicărilor telefonice;**

-**înlăturarea fizică** de la dosarul cauzai a probelor constând în **înregistrări convorbiri telefonice** ca urmare a constatării nulității absolute, precum și a oricărei referiri la acestea, respectiv a probelor derivate și a actelor [procedurale](#) rezultate ca urmare a administrării acestor probe;

- nulitatea absolută a **mijlocului de probă constând în Raportul de constatare tehnico-științifică** (grafoscopică) nr. 108/30.12.2013 realizat de Serviciul Român de Informații - Unitatea Militară 0232 București;

- **înlăturarea fizică** de la dosarul cauzei a probelor constând în Raportul de constatare tehnico-științifică (grafoscopică) nr.108/30.12.1013 ca urmare a constatării nulității absolute, precum și a oricărei referiri la acesta, respectiv a probelor derivate și a actelor procedurale rezultate ca urmare a administrării acestor probe.

Pe fondul apelului declarat, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a solicitat admiterea apelului, desființarea, în parte, a sentinței nr. 56 din 13 aprilie 2023 a Curții de Apel Cluj, iar, în rejeudicare, pronunțarea unei **soluții de achitare**, în temeiul art.16 alin.1 lit. a C.proc.pen., pentru săvârșirea infracțiunii de **luare de mită, prev. de art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 7 din Legea nr. 78/2000 (faptă descrisă la pct. 1.5 din rechizitoriu).**

În dezvoltarea motivului de apel, inculpatul a învederat că prima instanță, din punct de vedere al laturii obiective, a reținut ca elemente materiale ale infracțiunii de luare de mită **primirea și acceptarea** de produse alimentare, iar în stabilirea vinovăției a avut în vedere înregistrările convorbirilor telefonice purtate între acesta și inculpata Țițeșă Victoria, cele dintre inculpata Țițeșă

Victoria și inculpata Panțiru Silvia, precum și declarația martorei Burciu Oana - avocat al inculpatei Țițeșă Victoria în dosarele civile.

În esență, apelantul a susținut că, în urma analizei obiective a probelor din cauză, concluzia la care se ajunge este aceea că, niciuna dintre probele pe care se sprijină acuzarea (singulare sau coroborate cu alte mijloace de probă) nu au aptitudinea de a dovedi vinovăția sa, nefiind întrunite clementele constitutive ale infracțiunii.

În concret, a arătat că nu există nicio probă (denunț, declarații, înregistrări ambientale sau telefonice) care să dovedească faptul că inculpata Țițeșă Victoria ar fi apelat la inculpat pentru a soluționa în mod favorabil dosarul nr. 3896/285/2012, aflat pe rolul Judecătorei Rădăuți și în care aceasta era parte. Inculpatul a menționat că în rechizitoriu se menționează, generic, doar faptul că în intervalul 2013 - 2014 ar fi primit de la inculpata Țițeșă Victoria suma de 500 euro și mai multe produse alimentare, folos ilicit în urma căruia ar fi pronunțat o soluție favorabilă acesteia, aspect, care în opinia apelantului nu a fost probat.

De asemenea, a susținut că nu există nicio probă care să demonstreze că ar fi primit sau acceptat produse alimentare de la inculpata Țițeșă Victoria. A mai precizat că, în condițiile în care pe parcursul urmăririi penale au fost autorizate mijloace de supraveghere tehnică, este evident faptul că în situația în care ar fi existat indicii cu privire la săvârșirea unor fapte penale, organul de urmărire penală ar fi procedat la constatarea infracțiunii flagrante sau, cel puțin, la consemnarea unor astfel de momente operative. Or, în cauză nu au fost administrate și nu există probe în acest sens. Ca urmare, a învederat că existența dubiului cu privire la pretinderea sau primirea de bani, respectiv la titlul ilicit cu care ar fi primit aceste sume de la anumite persoane, impune adoptarea unei soluții de achitare a sa (*în acest sens, a invocat decizia nr.10/2007 a ÎCCJ – Secția penală*).

Inculpatul a mai arătat că, în cuprinsul convorbirilor telefonice considerate relevante pentru cauză, respectiv convorbirea telefonică din data de 08.03.2014 dintre inculpata Țițeșă Victoria și inculpata Solovăstru Ancuța, precum și al convorbirilor telefonice din data de 15.03.2014 și 18.03.2014, care au avut loc între inculpata Țițeșă Victoria și inculpata Panțiru Silvia, nu se face referire la numele sau calitatea sa. Acele discuții „codificate” astfel cum au fost calificate de Parchet, nu sunt apte să dovedească că ar fi primit sau ar fi acceptat promisiunea remiterii vreunei sume de bani sau a altor foloase, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Cât privește corespondența tip SMS din data de 14.03.2014 purtată cu inculpata Țițeșă Victoria, vizând o presupusă întâlnire cu aceasta, inculpatul a susținut că nici în urma activității de urmărire penală, nici în urma cercetării judecătorești nu s-a lămurit dacă acea întâlnire a avut loc. Chiar și în ipoteza în care ar fi avut loc, în lipsa unor probe, întâlnirea putea avea eventual implicații de natură deontologică, nicidecum nu s-ar fi circumscris ilicitului penal, fiind aplicabil principiul *in dubio pro reo*.

Deopotrivă, apelantul inculpat Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a considerat că sunt relevante pentru lămurirea situației de fapt următoarele:

a) discuția telefonică din data de 15.03.2014, purtată de Țițeșă Victoria și o persoană necunoscută, din care rezultă fără echivoc că acesta a refuzat să primească vreo sumă de bani;

b) discuția telefonică din data de 26.03.2014, purtată între Țițeșă Victoria și Burciu Oana, în cuprinsul căreia Țițeșă Victoria reiterează refuzul său de a accepta orice sumă de bani precum și faptul că i s-a transmis să aibă încredere în completul de judecată de la Tribunalul Suceava;

c) discuția telefonică din data de 13.05.2014, purtată între Țițeșă Victoria și Solovăstru Ancuța, redată pe larg în rechizitoriu, pe baza căreia procurorul a concluzionat existența unor „servicii” pe care i le-ar fi oferit inculpatei Țițeșă Victoria, în schimbul mai multor produse alimentare pe care le-a acceptat. Inculpatul a menționat că nu poate înțelege la ce „servicii” face referire procurorul, în condițiile în care Tribunalul Suceava pronunțase cu o zi înainte o soluție nefavorabilă numitei Țițeșă Victoria.

Apelantul inculpat a mai susținut că acuzarea nu a stabilit un intervalul clar de timp în care s-ar fi comis presupusele fapte de corupție și nu a lămurit, dincolo de orice dubiu, dacă i s-au oferit sume de bani sau alte bunuri.

Cât privește considerentele pentru care prima instanță a dispus condamnarea sa, apelantul inculpat a punctat că relevante în opinia judecătorului au fost faptul că, în ianuarie sau februarie 2014, i-a dat câștig de cauză inculpatei Țițeșă Victoria, faptul că din cuprinsul acuzației descrise la pct.1.5 din rechizitoriu a fost reținută primirea de bunuri alimentare, iar nu și a sumei de 500 euro, împrejurarea că primirea bunurilor a avut loc anterior îndeplinirii actului ce intra în atribuțiile mituitului, precum și convorbirile telefonice purtate în intervalul martie-mai 2014.

Contrar celor reținute de judecătorul de la Curtea de Apel Cluj, apelantul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a susținut că soluția în dosarul nr.3896/285/2012, aflat pe rolul Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată la data 07.10.2013 (sentința civilă nr. 2631), iar prima instanță a reținut că discuțiile referitoare la remiterea unor așa-zise bunuri ar fi avut loc în cursul lunii martie 2014. Or, practica judiciară a consacrat faptul că în cazul infracțiunii de luare de mită, banii sau foloasele necuvenite sunt primite anterior îndeplinirii, neîndeplinirii, urgentării sau întârzierii îndeplinirii actului ce intră în îndatoririle de serviciu ale persoanei mituite.

În acest context, apelantul inculpat a susținut că nu este clar dacă bunurile alimentare la care se face referire i-ar fi fost remise pentru intervenția sa în recursul declarat de către intimați, prin influențarea membrilor completului investit cu soluționarea acestuia sau au fost remise pentru că „i-a dat câștig de cauză inculpatei Țițeșă Victoria”, fiind greu de înțeles și raționamentul acuzațiilor expuse la pct. 1.5 din rechizitoriu unde s-a reținut săvârșirea infracțiunilor de luare de mită și trafic de influență.

În condițiile în care elementul material al infracțiunilor de luare de mită și trafic de influență este același și constă în pretinderea, primirea ori acceptarea

promisiunii de bani, sau alte foloase necuvenite, iar în cauză nu există probe care să lămurească în mod obiectiv situația de fapt reținută (respectiv să probeze elementele constitutive ale infracțiunilor reținute în sarcina sa), inculpatul a susținut că este greu de înțeles care a fost motivul pentru care, aceleași convorbiri telefonice din vol. VII d.u.p. reținute de prima instanță ca fiind relevante, pot demonstra primirea de foloase necuvenite, în cazul infracțiunii de luare de mită, dar sunt insuficiente să probeze primirea de foloase necuvenite, în cazul infracțiunii de trafic de influență.

În cuprinsul motivelor de apel, apelantul inculpat Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a mai criticat faptul că prima instanță a înlăturat declarațiile date în calitate de martor de numita Burciu Ioana (avocata numitei Țițeșă Victoria în procesul civil) și a avut în vedere declarația de suspect a acesteia din data de 31.07.2014. Astfel, deși Burciu Oana a dat în timpul urmăririi penale declarații contradictorii (declarația de martor fiind diferită de cea de suspect), în fața primei instanței aceasta a susținut în totalitate cele afirmate anterior *în calitate de martor*. Prin urmare, apelantul inculpat a considerat că nu poate fi acceptat argumentul instanței de a nu lua în considerare declarația dată în faza de judecată („*declarația martorei în fața instanței de judecată va fi primită cu rezerve*”), întrucât martora a dat o declarație coerentă, cursivă și a răspuns la toate întrebările.

Concluzionând, apelantul inculpat Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a susținut că prezumția de nevinovăție constituie garanția fundamentală și că, în lipsa probelor de vinovăție, o persoană nu poate fi condamnată pe simple prezumții sau alegații nedemonstrate, inculpatul nefiind obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina probei existenței unor fapte și împrejurări din care să rezulte vinovăția acestuia incumbând organelor de urmărire penală.

În aceeași ordine de idei, a menționat că, atât în literatura de specialitate, cât și în practica judiciară s-a statuat că prezumția de nevinovăție poate fi înlăturată numai prin administrarea de probe care să stabilească cu certitudine vinovăția, prezumția nefiind înlăturată în caz de îndoială, care, conform principiului *in dubio pro reo* profită suspectului sau inculpatului. Există îndoială atunci când din coroborarea tuturor probelor nu se poate reține cu certitudine nici vinovăția, nici nevinovăția celui în cauză, iar îndoiala devenind echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție conduce la pronunțarea unei soluții de achitare de către instanță.

Totodată, a arătat că orice soluție pronunțată de către instanță nu se poate întemeia decât pe probe legal administrate și convingătoare, scopul procesului penal fiind acela ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită conform vinovăției sale și nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală.

Prin **concluziile scrise** depuse la dosar, **apelantul intimat inculpat Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** a reiterat, pe fondul acuzațiilor, susținerile cuprinse în memoriul privind motivele de apel, prin care a solicitat, pe de o parte, admiterea apelului său și achitarea sa pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, în temeiul art. 16 lit. a C.proc.pen., pe de altă parte, respingerea

apelului formulat de Parchet și menținerea soluțiilor de achitare cu privire la celelalte fapte.

Suplimentar, a făcut unele precizări cu privire la prescripția răspunderii penale, suspendarea cauzei și incidența Ordonanței CJUE nr. C-131/2023 din 09 ianuarie 2014, în raport de care, a solicitat, în subsidiar, încetarea procesului penal pentru infracțiunea de luare de mită pentru care a fost condamnat în primă instanță.

Cu privire la încetarea procesului penal având în vedere împlinirea termenului general de prescripție, apelantul intimat inculpat a susținut că în ceea ce privește infracțiunea de luare de mită, legea penală mai favorabilă o reprezintă actualul Cod penal și forma Legii nr.78/2000 din 23.07.2022, care prevăd pentru această infracțiune o pedeapsă cu închisoarea de la 4 ani la 13 ani și 4 luni. În ceea ce privește termenul de prescripție, acesta este de 10 ani, potrivit art.154 alin.1 lit. b) Cod penal.

Luând în considerare că fapta de luare de mită a fost săvârșită la data de 07.10.2023, cu ocazia pronunțării sentinței în dosarul nr.3896/285/2012, a arătat că termenul de prescripție al răspunderii penale s-a împlinit la data de 07.10.2023.

Totodată, a menționat că nu a fost suspendat niciodată cursul termenului de prescripție. În acest sens, a arătat că, în cursul cercetării judecătorești, prin încheierea din data de 22 iunie 2022, prima instanță a dispus suspendarea cauzei, în temeiul art. 476 alin. (4) C.proc.pen., până la soluționarea sesizării formulate la Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, cu privire la dezlegarea chestiunii de drept incidente și în prezenta cauză. În opinia inculpatului, în realitate, aceasta a fost o veritabilă amânare, nu o suspendare propriu-zisă.

A susținut că, suspendarea judecății în procesul penal reprezintă o instituție de drept procesual penal care nu trebuie să fie privită izolat, ci prin raportare la ansamblul procesului penal, la instituții de drept penal pe care le influențează, precum prescripția răspunderii penale, cazurile de suspendare fiind expres prevăzute în lege. A considerat că suspendarea cursului prescripției răspunderii penale va interveni numai în cazurile de suspendare obligatorie a judecății, deoarece numai în aceste situații este vorba despre un impediment *de jure*, iar opțiunea organului judiciar de a nu continua procedurile nu se circumscrie sferei „impedimentului legal”.

Având în vedere că în prezenta cauză nu a existat una din situațiile de suspendare a judecății obligatorie prevăzute de lege, fiind doar un caz de suspendare facultativă, a susținut că nu a fost suspendat cursul prescripției răspunderii penale astfel încât, a reiterat concluzia potrivit căreia pentru fapta de luare de mită, descrisă în rechizitoriu la pct. 1.5, termenul de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit la data de 07.10.2023.

Cât privește incidența ordonanței CJUE dată în cauza nr. C0131/23 la data de 09.01.2024, apelantul intimat inculpat a susținut că aceasta nu poate fi considerată valabilă, întrucât toate argumentele din cuprinsul acestei ordonanțe sunt subordonate interpretării Deciziei nr. 2006/928/CE din 13 decembrie 2006

privind instituirea MCV, însă această decizie nu mai există în prezent, fiind în mod expres abrogată prin Decizia (UE) 2023/1786 a Comisiei din 15 septembrie 2023.

Chiar în ipoteza în care s-ar considera că această ordonanță ar fi întemeiată pe decizii în vigoare la momentul pronunțării, aceasta nu ar putea produce efecte decât în cadrul dosarului în care a fost invocată (dosar aflat pe rolul Curții de Apel Brașov), nefiind o veritabilă Decizie a CJUE.

Nu în ultimul rând, referitor la posibila incidență a Decretelor Președintelui României nr. 195/16.03.2020 și nr. 240/14.04.2020 cu privire la suspendarea procesului penal pe durata stării de urgență instituite la acel moment pe teritoriul României, apelantul intimat inculpat a susținut că aceasta este exclusă având în vedere că în prezenta cauză a existat un martor cu identitate protejată. Or, în cuprinsul decretelor prezidențiale se prevedea expres că procesele penale nu se suspendă în situația în care în cadrul dosarelor sunt cuprinse măsuri de protecție a victimelor și a martorilor [art. 43, alin. (2) din Decretul nr. 165/16.03.2020, respectiv art. 64, alin. (5) din Decretul nr. 240/14.04.2020].

Apelanta inculpată Vega Isabela Zorica a solicitat admiterea apelului, desființarea, în parte, a sentinței pronunțate de prima instanță sub aspectul soluției de încetare a procesului penal pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals, prevăzută de art. 323 cu aplicarea art. 5 Cod penal (faptă descrisă la pct.6.2 din rechizitoriu cu referire la a doua adevărită) și, în rejudecare, pronunțarea unei soluții de achitare, în temeiul art. 16 lit. a)/ b) C.proc.pen., pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals.

În dezvoltarea motivelor de apel, apelanta a susținut că dacă organele de urmărire penală ar fi administrat în mod legal probele, ar fi constatat că cele două adevărită numerotate 7200/08.08.2013 nu au fost niciodată înscrise în fals întrucât, pe de o parte exprimau realitatea înscrisă în Registrele Agricole din anii 1986-1990, 1992-1996, 1997-2000, 2001-2007, 2007-2011, 2010-2014 (în care se face dovada exercitării posesiei atât de către Zaremba Gheorghe-tatăl, cât și de către Zaremba Gheorghe - fiul, administrator al S.C. CONECT GROUP S.R.L., situație reglementată din punct de vedere juridic sub denumirea de „joncțiunea posesiilor”). Pe de altă parte, a arătat că aceste adevărită au fost evidențiate în Registrul de intrări-ieșiri al Primăriei Comunei Marginea exact sub numărul 7200/08.08.2013. A afirmat că aceste împrejurări sunt susținute și de răspunsurile însoțite de documentația amănunțită comunicată de către Primăria Comunei Marginea prin adresa nr. 2585/2685 din 30.03.2015.

A mai susținut că organele de urmărire penală au reținut, dintr-o gravă eroare, faptul că adevărită nr.7200/08.08.2013 eliberată de Primăria Marginea a fost înscrisă în fals, întrucât, conform extrasului de Carte Funciară și planului de situație, terenul în suprafață de 1200 m.p. identificat cadastral prin pf. 2971/1 din C.F. 30491, nu se afla în proprietatea tabulară a Comunei Marginea, nefiind trecut niciodată în domeniul public al statului sau al comunei și nu exista vreo hotărâre de consiliu local de delimitare și însușire a domeniului privat. Înscrisura în Registrul Agricol, atât înainte de anul 1989, cât și după acel an, s-a făcut în

baza unei declarații pe proprie răspundere și nu după identificarea cadastrală, iar terenul nu a fost niciodată confiscat, sechestrat sau trecut în proprietatea statului pe baza unui act normativ, așa cum nu a fost revendicat de nimeni, fiind stăpânit de către familia Zaremba în mod liber și sub nume de proprietar, condiție necesară și suficientă pentru uzucapiune.

În aceste condiții, a susținut că este discutabilă și întrunirea elementelor constitutive ale complicității la infracțiunea de abuz în serviciu, având în vedere lipsa unor pagube și prejudicii materiale sau morale, precum și lipsa legăturii de cauzalitate, cu atât mai mult, cu cât Primăria Marginea nu s-a constituit parte civilă.

De asemenea, apelanta inculpată a considerat că fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege, atâta timp cât acțiunea civilă pe care a promovat-o în instanță avea o motivație și un scop ce rezulta din probe, precum și din practica judiciară în materie.

Sub un alt aspect, apelanta a susținut că pentru a putea fi reținută săvârșirea celor două infracțiuni de uz de fals, în mod obligatoriu trebuia să fie dovedită săvârșirea infracțiunilor de fals intelectual reținute în sarcina inculpatului Onufrei Ioan. Or, din actul de sesizare a instanței bazat pe probatoriul administrat și însușit de parchet nu rezultă și nu se distinge în ce a constat infracțiunea de fals. Dimpotrivă, probele administrate de apărare, respectiv înscrisuri, declarația martorului Onciul Adrian-secretar și jurist al Primăriei Marginea, declarațiile de inculpați, confirmă situația reală, respectiv că adevăratele au fost înregistrate în evidențele primăriei, după care au fost eliberate și atestau exact situația juridică a terenului ce a făcut obiectul dosarului civil. Semnătura aplicată pe aceste adevărate atesta identitatea persoanei responsabile și competente în emiterea acestor tipuri de înscrisuri. Cât privește împrejurarea că numărul de înregistrare este același pe ambele adevărate, a opinat că aceasta reprezintă fie o eroare materială nesesizată la timp, fie se datorează faptului că, cea de-a doua adevărată a fost eliberată în completarea primei adevărate, însă acest aspect nu avea cum să afecteze legalitatea și autenticitatea actelor emise.

A susținut că nu sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de fals intelectual. Raportat la textul de incriminare, în absența falsului intelectual nu poate exista nici infracțiunea de uz de fals.

Dincolo de aceste aspecte, apelanta inculpată a susținut că infracțiunea trebuie analizată și sub aspectul intenției. Așadar, în ipoteza în care s-ar constata că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de fals intelectual, apelanta a solicitat să se observe că nu avea cunoștință despre acest aspect, demersurile sale în eliberarea celor două adevărate și folosirea acestora în cadrul procesului civil făcând parte strict din diligențele profesionale, în calitate de avocat al reclamantului din dosarul civil, neavând nicio competență în eliberarea respectivelor înscrisuri.

În legătură cu a doua adevărată, inculpata Vega Isabela Zorica a susținut că, inclusiv Parchetul, în motivele sale de apel, a considerat că este absolut

neverosimil ca ea, persoană apropiată a inculpatului Onufrei Ioan, să își fi confecționat o ștampilă pentru a o folosi o singură dată.

În concluzie, a afirmat că nu a participat în niciun fel la redactarea și emiterea celei de-a doua adeverințe, nu a avut cunoștință de un eventual conținut nereal și, în aceste condiții, nu putea să săvârșească infracțiunea de uz de fals.

Concluziile scrise depuse ulterior la dosar de **apelanta intimată inculpată Vega Isabela Zorica** au un conținut identic cu cele depuse la dosar în data 18.09.2023 prin care a solicitat respingerea apelului declarat de procuror în ceea ce privește soluțiile de achitare pronunțate de prima instanță cu privire la săvârșirea complicității la infracțiunea de abuz în serviciu, precum și cu privire la săvârșirea infracțiunii de uz de fals. A reiterat solicitarea de achitare a sa cu privire la săvârșirea infracțiunii de uz de fals în legătură cu a doua adeverință emisă de Primăria Comunei Marginea, pentru care prima instanță a pronunțat o soluție de încetare a procesului penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

Apelanta parte civilă Colibaba Petru Pavel a criticat sentința pronunțată de Curtea de Apel Cluj, susținând că a fost neîndreptățită de soluția pronunțată de această instanță. În esență, a arătat că inculpatul Babiuc Constantin Gavril, prin fals și minciună, i-a deposedat familia de terenul de 2600 mp, moștenit de la străbunica sa Prelipcean Varvara. Pentru aceste motive, a solicitat restituirea terenului, precum și acordarea de daune morale de către acest inculpat.

Apelanta parte civilă Bondariuc Ioan a formulat apel în cauză, considerându-se neîndreptățită de soluția pronunțată în cauză la data de 13.04.2023 de Curtea de Apel Cluj. A solicitat să fie despăgubit pentru suprafața de teren de 7800 mp, ce i-a fost luată de persoane care au profitat de faptul că nu a avut bani pentru intabulare. A susținut că a fost înșelat, manipulat și mințit de Babiuc Constantin Gavril căruia îi dăduse actele imobilului, iar acesta a comasat terenurile, fără să le intabuleze.

Apelanta HS Timber Production S.R.L. – Sucursala Rădăuți (fostă Holzindustrie Schweighofer S.R.L. – Sucursala Rădăuți) a formulat motive de apel cu privire la caracterul netemeinic și nelegal al încheierii de ședință din data de 08.05.2020 pronunțate în dosarul nr. 1262/33/2014* de către Curtea de Apel Cluj, încheiere prin care a fost respinsă cererea sa de introducere în cauză în calitate de subiect procesual secundar, învederând că dezbaterile asupra cererii au avut loc fără citarea sa și fără ca la termenul la care au avut loc să fi fost prezentă sau reprezentată.

A arătat că prin sentința nr.56/13.04.2023, prima instanță a dispus, printre altele, ridicarea măsurilor asiguratorii dispuse de D.N.A. prin ordonanța nr. 353/P/2013 din 17.09.2013, respectiv restituirea sumei de 6.301.308 lei consemnată de societate conform recipisei nr.207487610/1 și a respins solicitarea Parchetului privind confiscarea specială a suprafeței de 41,59 ha teren situat pe raza Municipiului Rădăuți și a Comunei Satu Mare (așa cum acestea sunt individualizate la punctul 1 al Rechizitoriului), din care suprafața de 14,177 ha aparțin societății HS TIMBER PRODUCTIONS S.R.L. - SUCURSALA RĂDĂUȚI.

Apelanta a considerat că, deși hotărârea prin care s-a dispus ridicarea măsurii asiguratorii și restituirea sumei de bani către societatea comercială a rămas definitivă, această împrejurare nu imprimă un caracter legal și temeinic încheierii din 08.05.2020 pronunțate de prima instanță, prin care i-a fost respinsă cererea de introducere în cauză.

Astfel, HS Timber Production S.R.L. – Sucursala Rădăuți (fostă Holzindustrie Schweighofer S.R.L. – Sucursala Rădăuți) a învederat că prin ordonanța nr.353/P/2013 din 17.09.2013 a DNA au fost instituite măsuri asiguratorii asupra mai multor terenuri aflate în proprietatea sa. Prin această măsură dispusă, interesele societății au fost vătămate, având în vedere limitarea exercitării prerogativelor aferente dreptului de proprietate, fapt ce a constituit un argument suficient pentru justificarea interesului procesual în cauză.

Contrar argumentelor reținute de prima instanță, în sensul că nu există un temei legal privind introducerea sa în cauză în calitate de persoană vătămată în drepturi, apelanta HS Timber Production S.R.L. – Sucursala Rădăuți (fostă Holzindustrie Schweighofer S.R.L. – Sucursala Rădăuți) a susținut că dispozițiile art. 366 alin. 3 C.proc.pen. instituie caracterul obligatoriu al participării în cadrul procesului penal al persoanelor ale căror bunuri sunt supuse confiscării, acestea putând fi reprezentate de avocat, formula cereri, ridică excepții și pune concluzii cu privire la măsura confiscării. Deopotrivă, a arătat că, potrivit art. 34 C.proc.pen., sunt subiecți procesuali secundari orice alte persoane care au anumite drepturi, obligații sau atribuții procesuale în cadrul procedurilor procesuale judiciare penale.

Raportat la prevederile legale mai sunt enunțate, apelanta a opinat că prima instanță avea obligația de a admite cererea sa astfel cum a fost formulată, dincolo de faptul că trebuia să dispună, din oficiu, completarea cadrului procesual prin introducerea sa în cauză.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală la data de 26.05.2023, sub nr. 1486/1/2023, cu prim termen de judecată la data de 06.09.2023.

1. La termenul din 06.09.2023, cauza a fost amânată pentru a le da posibilitatea apelanților inculpați Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Vega Isabela Zorica, precum și *intimaților inculpați* Prandea Daniela Mariana, Babiuc Constantin Gavril și Onufrei Ioan să își angajeze apărători aleși.

2. La termenul din 20.09.2023, au avut loc dezbaterile asupra cererilor de probatorii formulate în cauză, pronunțarea asupra acestora fiind amânată la data de 04.10.2023. Astfel, *prin încheierea din 04.10.2023 pronunțată de Înalta Curte*, în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. (2) C.proc.pen., a fost admise cererile de probatorii formulate de reprezentantul Ministerului Public, privind audierea martorilor Rezuș Sorin, Mustea Marcel Mihai, Stehneiov Orest Mircea, Vicol Felicia, Georgescu Octavian, Tofan Nichifor, Onciu Adrian Valentin, Cosovan Mihaela Cristina, Șcheul Gheorghe Adrian, Asmarandei Gheorghe Marius, Burciu Oana, Mărginean Adrian, Mărginean Gheorghe Alexandru, Gabor Vasile, Fecioru Vasile, Ozcan Adnan, Dediță Vasile, Butnaru (fostă Ilie)

Antoaneta Maria, precum și cererea formulată de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică privind audierea martorei Burciu Oana.

3. La termenul din 04.10.2023, Înalta Curte a acordat cuvântul asupra legalității și temeiniciei măsurilor asigurătorii instituite asupra bunurilor aparținând inculpaților Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Dîmbu Dumitru și Babiuc Constantin Gavril, pronunțarea soluției cu privire la măsurile asigurătorii fiind amânată, succesiv la data de 16.10.2023, precum și la data de 18.10.2023.

Prin încheierea din 18.10.2023 pronunțată de Înalta Curte, în urma verificării din oficiu, potrivit dispozițiilor art. 250² C.proc.pen., a măsurilor asigurătorii, a fost menținută măsura sechestrului asigurător dispusă prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției nr. 353/P/2013 din 17.09.2014 asupra sumei de 3.810 euro ridicată cu ocazia percheziției domiciliare efectuată la domiciliul inculpatului *Bărbuță Bogdan Ilarion Costică*.

A fost ridicată măsura sechestrului asigurător dispusă în cursul urmăririi penale, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției nr. 353/P/2013 din 17.09.2014 asupra sumelor de 8.000 RON și 1.000 USD ridicate cu prilejul percheziției domiciliare efectuate la domiciliul inculpatului *Babiuc Constantin Gavril*.

A fost menținută dispoziția de ridicare a măsurii popririi asigurătorii dispuse prin încheierea nr. 42 din 05.03.2021 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr.1262/33/2014*/a1, asupra contului RO13BACX000000188493005 deschis la UniCredit Bank, deținut de inculpatul *Babiuc Constantin Gavril* până la concurența sumei de 4.000.000 lei și 60.000 euro.

A fost menținută dispoziția de ridicare a măsurii sechestrului asigurător dispus în cursul urmăririi penale, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției nr. 353/P/2013 din 17.09.2014 asupra sumelor de 11.250 euro și 1000 USD ridicate cu prilejul percheziției domiciliare efectuate la domiciliul inculpatului *Dîmbu Dumitru*.

A fost menținută dispoziția de ridicare a măsurii popririi asigurătorii dispuse prin încheierea penală 167 din 06.09.2021 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr. 1262/33/2014*/a2 asupra sumei de 6.301.308 lei consemnată de către *HS Timber Production – Sucursala Rădăuți* cu destinația contravaloare cauțiune, conform recipisei de consemnare nr.207487610/1.

A fost repusă pe rol discutarea măsurii asigurătorii instituită asupra imobilului situat în Rădăuți, Piața Unirii nr.67, compus din spațiu comercial în suprafață de 148,40 mp; magazie în suprafață de 21,71 mp și magazie în suprafață de 51,32 mp înscris în CF 17523 din 2006, cu citarea intimatei persoană interesată SC OBCINA SA, pentru termenul din 01 noiembrie 2023, ora 12:30.

4. La termenul din 18.10.2023, au fost audiați martorii Rezuș Sorin, Mustea Marcel Mihai, Stehneiov Orest Mircea și Vicol Felicia și au fost puse în discuție cererile de probe formulate suplimentar în cauză, precum și măsurile asigurătorii instituite asupra bunurilor inculpatei SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL. Astfel, Înalta Curte a menținut dispoziția de ridicare a măsurilor asigurătorii dispuse în cursul urmăririi penale, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției nr.353/P/2013 din 04.07.2014 asupra conturilor inculpatei SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL.

S-a constatat ca rămasă fără obiect cererea formulată de apelanta HS Timber Production – Sucursala Rădăuți, privind ridicarea poprii asigurătorii dispuse prin încheierea penală 167 din 06.09.2021 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr. 1262/33/2014*/a2 asupra sumei de 6.301.308 lei.

Totodată, în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. (2) C.proc.pen., a fost admisă cererea de probatorii formulată de inculpata Prandea Daniela Mariana de audierea a martorilor Mărginean Adrian, Mărginean Gheorghe Alexandru, Prodan Marinela Caterina.

5. La termenul din 01.11.2023, au fost audiați martorii Georgescu Octavian și Tofan Nichifor și a fost acordat cuvântul asupra măsurilor asigurătorii având ca obiect imobilul situat în municipiul Rădăuți, str. Piața Unirii nr. 67, jud. Suceava și suma consemnată la CEC Bank – Sucursala Suceava de SC Egger România SRL, precum și asupra cererii formulate de SC OBCINA SA privind ridicarea măsurii asigurătorii instituite asupra imobilului din Rădăuți, str. Piața Unirii nr.67, jud. Suceava.

În urma verificării, potrivit dispozițiilor art. 250² C.proc.pen., a măsurilor asigurătorii Înalta Curte a menținut dispoziția de ridicare a măsurii poprii asigurătorii dispuse prin încheierea penală nr. 167 din 06.09.2021 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr. 1262/33/2014*/a2 asupra sumei de 10.000.000 lei, consemnată la CEC Bank – Sucursala Suceava de către SC EGGER România SRL, cu destinația sumă la dispoziția instanței conform recipisei de consemnare nr.207297120/1.

De asemenea, a menținut dispoziția de ridicare a măsurii sechestrului asigurător instituită prin ordonanța nr. 353/P/2023 din 17.09.2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției asupra imobilului situat în Rădăuți, Piața Unirii nr.67, compus din spațiu comercial în suprafață de 148,40 mp, magazie în suprafață de 21,71 mp și magazie în suprafață de 51,32 mp - înscris în CF 17523 din 2006.

În legătură cu această din urmă soluție, instanța de apel a avut în vedere inclusiv faptul că **SC OBCINA SA Rădăuți**, prin administrator Plămadă Arcadie a formulat *o cerere de ridicare a sechestrului asigurător* instituit asupra bunului imobil situat în municipiul Rădăuți, str. Piața Unirii nr.67, jud. Suceava, compus din spațiu comercial și două magazine. În susținerea cererii a invocat modificarea situației juridice a imobilului adusă prin hotărâri judecătorești (sentința civilă

nr.154 din 27.04.2016 emisă de Tribunalul Suceava - Secția a II a Civilă, hotărârea judecătorească nr. 2165 din 17.06.2008 emisă de Înalta Curte, hotărârea judecătorească nr. 340 din 20.10.2016 emisă de Curtea de Apel Suceava, hotărârea judecătorească nr. 2975 din 25.10.2006 emisă de Tribunalul Suceava).

6. La termenul din 15.11.2023, au fost audiați martorii Șcheul Gheorghe Adrian, Asmarandei Gheorghe Marius, Mărginean Adrian și Mărginean Gheorghe Alexandru

7. La termenul din 29.11.2023, au fost audiați martorii Gabor Vasile și Butnaru (fostă Ilie) Antoaneta Maria.

8. La termenul din 13.12.2023, au fost audiați martorii Onciul Adrian Valentin, Cosovan Mihaela Cristina, Burciu Oana, Dediță Vasile și Ozcan Adnan, precum și intimatul inculpat Olărean Aurel.

9. La termenul din 08.01.2024, au fost audiați martora Prodan Marinela Caterina, intimata inculpată Prandea Daniela-Mariana, precum și apelantul intimat inculpat Bărbuță Bogdan-Ilarion Costică.

10. La termenul din 15.01.2024, Înalta Curte a acordată cuvântul asupra cererilor de probe formulate suplimentar în cauză și a pus în discuție cererea formulată de inculpatul Dîmbu Dumitru privind eliberarea recipisei de consemnare a sumelor ridicate cu ocazia percheziției, ce au făcut obiectul măsurilor asiguratorii în cauză.

Instanța de apel a încuviințat proba cu înscrisuri solicitată de intimata persoană interesată SC Egger România SRL, de apelanta intimată inculpată Vega Isabela Zorica, precum și de intimata inculpată Prandea Daniela Mariana. S-a constatat că probele au fost administrate prin depunerea înscrisurilor la dosar.

De asemenea, *cu majoritate*, Înalta Curte a admis cererea formulată de intimatul inculpat Dîmbu Dumitru și s-a dispus dezatașarea de la dosarul de urmărire penală și eliberarea în original către inculpat a recipiselor de consemnare a sumelor de 11.250 euro și 1.000 USD, ridicate cu prilejul percheziției domiciliare efectuate la domiciliul acestuia.

Cu majoritate, a admis cererea formulată de apelanta HS Timber Productions S.R.L. Sucursala Rădăuți (fosta Holzindustrie Schweighofer S.R.L. Sucursala Rădăuți) și a dispus eliberarea în original a recipisei de consemnare nr.207487610/1 a sumei de 6.301.308 lei, emisă de CEC Bank – Sucursala Suceava.

La același termen de judecată, după ce a fost constatată finalizată cercetarea judecătorească a fost acordat cuvântul în dezbateri asupra apelurilor formulate în cauză.

Ulterior dezbaterilor, la dosar au fost depuse *concluzii scrise* și de către intimații inculpați Prelipcean Constantin Mihai, Babiuc Constantin Gavril, SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL, Dîmbu Dumitru, Prandea Daniela Mariana, intimata parte civilă Plămadă Arcadie și persoana interesată SC Egger România SRL, ce vor fi redată succint în cele ce urmează:

Intimatul inculpat Prelipcean Constantin Marius a solicitat respingerea, ca nefondat, a apelului formulat în cauză de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj, cu privire la soluția de achitare pronunțată, în temeiul art. 16 lit. b teza I C.proc.pen., pentru săvârșirea infracțiunilor de instigare la compromiterea intereselor justiției și favorizarea făptuitorului.

Astfel, cu privire la prima acuzație de instigare la compromiterea intereselor justiției, inculpatul a susținut că în cauză nu este întrunită niciuna din condițiile de tipicitate ale acestei infracțiuni, nici sub aspectul laturii obiective, nici a celei subiective.

În acest sens, a menționat că din declarațiile sale, precum și din declarațiile martorului Asmarandei Gheorghe Marius rezultă că în data de 19.05.2014 a mers la martor în calitate de fost coleg la Academia de Poliție, prilej cu care l-a întrebat dacă este adevărat că s-a redeschis dosarul lui Babiuc Constantin privind terenurile, așa cum circulau zvonurile în orașul Rădăuți. Atât în cursul urmăririi penale, cât și în fața instanțelor de judecată, martorul Asmarandei Gheorghe Marius a declarat că a fost întrebat doar *dacă are cunoștință despre dosarul cu terenurile de la austrieci și dacă este Babiuc implicat în el*. Același martor arată că inculpatul „*nu a insistat în a-i solicita amănunte*” atunci când i-a comunicat că nu cunoaște date din dosar și că inculpatul „*nu i-a oferit nicio sumă de bani sau alte foloase pentru a obține aceste date*”.

Cu alte cuvinte, din declarațiile martorului Asmarandei Gheorghe Marius, rezultă că așa-zisa acțiune de determinare din data de 19.05.2014 a îmbrăcat forma unei întrebări singulare, punctuale și ineficiente.

Or, pentru a exista un act de instigare în sensul legii penale, acesta trebuie, în primul rând, să conștie în efectuarea unei activități concrete, obiectiv determinate, de convingere a unei persoane în sensul de a avea o anumită conduită, iar nu simple îndemnuri care nu sunt suficiente. În al doilea rând, actul de determinare trebuie să se refere la săvârșirea unei anumite fapte prevăzute de legea penală, în speță fapta prevăzută de art. 277 C.pen., de compromitere a intereselor justiției. În acest sens, intimatul inculpat a menționat că întrebarea sa adresată martorului Asmarandei s-a rezumat exclusiv la existența unui dosar și nicidecum nu a vizat date privind administrarea probelor.

Referitor la acuzația de favorizare a făptuitorului, intimatul inculpat Prelipcean Constantin Mihai a susținut că în cauză, cu excepția convorbirii telefonice din data de 23.05.2014 pe care a purtat-o cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril, pe care prima instanță a apreciat-o ca fiind lipsită de relevanță, nu există nicio probă din care să rezulte că în discuțiile pe care le-a avut cu inculpatul Babiuc i-ar fi transmis informațiile obținute în legătură cu ancheta. Mai mult, a reiterat că acele informații nu conțineau date confidențiale privind data, timpul, locul, modul sau mijloacele prin care urmează să administreze probe.

Intimatul inculpat Babiuc Constantin Gavril prin concluziile scrise depuse la dosar a solicitat respingerea apelului formulat procuror împotriva sentinței penale nr. 56/2023 pronunțată de Curtea de Apei Clu -Secția penală și

de minori la data de 13 aprilie 2023, în dosarul nr. 1262/33/2014* și menținerea soluțiilor de achitare dispuse de prima instanță.

Cu privire la acuzația de complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu în formă continuată (69 de acte materiale, descrisă la pct.4.1 din rechizitoriu) intimatul inculpat s-a apărat susținând că toate antecontractele de vânzare-cumpărare în raport de care au fost pronunțate cele 69 de hotărâri judecătorești au avut un caracter real, aspect confirmat de martorii audiați în cauză. Astfel, a susținut că probele administrate în cauză au dovedit, dincolo de orice îndoială rezonabilă, realitatea tranzacțiilor.

Dintr-o altă perspectivă, intimatul inculpat a susținut că infracțiunii de abuz în serviciu îi lipsește urmarea imediată, respectiv vătămarea drepturilor sau intereselor legitime a unei persoane fizice sau juridice, având în vedere că martorii audiați în cauză, față de care au fost pronunțate cele 69 de sentințe civile, au precizat că nu se consideră vătămați prin înstrăinarea terenurilor, deoarece au primit sumele de bani ce reprezentau prețul vânzării și nu au vreo pretenție față de inculpații din cauză.

Referitor la acuzația de complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit (descrisă la pct. 4.2 din rechizitoriu în legătură cu hotărârea nr.1683/2006 pronunțată de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică vizând imobilul din Rădăuți, Piața Unirii nr.67), intimatul Babiuc Constantin Gavril susținut că nici în cazul acestei infracțiuni nu sunt îndeplinite elementele de tipicitate esențiale.

Astfel, prin prisma laturii obiective, nu este îndeplinită prima condiție a complicității, anume existența unei fapte prevăzute de legea penală săvârșită de autor. În acest sens, a menționat că procurorul nu a indicat dispozițiile legale încălcate de judecătorul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, iar pe de altă parte nu au fost indicate probe din care să rezulte că ar fi avut împreună cu acel judecător vreun plan elaborat în privința pronunțării hotărârii civile.

A mai menționat că tranzacția imobilului din Mun. Rădăuți a fost una reală, aspect ce rezultă din declarațiile martorilor audiați, inclusiv în fața instanței de apel, Stehneiov Orest Mircea, Dediță Vasile și Butnaru Antoaneta Maria.

Deopotrivă, prin pretinsa faptă legată de pronunțarea sentinței civile din 20.06.2006 nu s-a produs nicio pagubă, lipsind, astfel, și acest element constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu. Relevantă în această privință este declarația numitului Plămadă Arcadie din 15.10.2021 dată în fața primei instanțe, prin care a afirmat că nu are nicio pretenție civilă față de Babiuc și Nikodemus SRL. Cu alte cuvinte, prin această declarație, Plămadă Arcadie a renunțat la calitatea de parte civilă, așa cum i-a fost atribuită prin rechizitoriu. În plus, sentința civilă 1683/2006 nu a fost atacată cu căi de atac în materie civilă.

Cu privire la infracțiunea de șantaj (descrisă la pct.4.3 din rechizitoriu), intimatul inculpat Babiuc Constantin Gavril a susținut că, pentru existența elementului material al laturii obiective, în cazul infracțiunii de șantaj, este necesară existența unor acte de constrângere care să creeze o stare reală, efectivă de temere persoanei vătămate. Or, în prezenta cauză inexistența unei constrângeri și a unor amenințări rezultă cât se poate de clar din declarația din

15.10.2021, dată de Plămadă Arcadie în fața primei instanțe când, a negat faptul că ar fi fost amenințat sau constrâns în vreun fel prin atitudinea sau tonul vocii inculpatului Babiuc, și la întrebarea dacă a fost amenințat vreodată în intervalul 2010-2014 în legătură cu imobilul din Piața Unirii a răspuns: „Nu, nici fizic, nici psihic, nici într-un fel”. Mai mult, convorbirile telefonice interceptate în cauză, confirmă că nu a existat nicio acțiune de amenințare sau de constrângere asupra numitului Plămadă Arcadie.

Intimatul inculpat a mai învederat că nu există nicio probă din care să rezulte că a avut vreo legătură cu introducerea acțiunii de radiere a înscrierii dreptului de proprietate în cartea funciară de către inculpatul Olărean Aurel în numele Primăriei Rădăuți.

În legătură cu a doua etapă a constrângerii ce ar fi fost reprezentată de tergiversarea soluționării cauzei civile de către inculpata Prandea Daniela Mariana, cu mijlocirea inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, intimatul inculpat Babiuc Constantin Gavril a solicitat să fie avută în vedere declarația numitului Plămadă Arcadie dată în fața primei instanțe, la data de 15.10.2021, prin care a afirmat că, în *opinia sa, cauza nu a fost amânată în mod nejustificat de către doamna judecător, precum și că, și-a dat seama ulterior că tergiversarea soluționării cauzei se datora opoziției vădite a Primăriei Rădăuți, iar nu încercărilor de a fi convins să accepte tranzacția propusă de Babiuc.*

De asemenea, pretinsa constrângere realizată de inculpatul Dîmbu Dumitru prin intermediul executorului Mustea Marcel, a fost infirmată de declarația părții civile Plămadă Arcadie, care se coroborează cu declarația martorului Mustea Marcel.

În ceea ce privește infracțiunea de dare de mită (reținută la pct.4.4 din rechizitoriu), intimatul inculpat Babiuc Constantin Gavril a susținut că la dosar nu există nicio probă care să confirme existența acestei infracțiuni în materialitate sa.

A arătat că, în realitate, nu a promis niciodată nimic inculpatei Prandea Daniela Mariana, nici direct, nici prin intermediul altor persoane, iar rezervarea solicitată pentru un sejur la hotelul Iaki din Mamaia era destinată exclusiv familiei sale.

Având în vedere că, esențial pentru reținerea infracțiunii de dare de mită este ca banii sau foloasele să constituie o contraprestație pentru activitatea ce se solicită funcționarului public sau persoanei care poate face obiectul activității de mituire, intimatul inculpat a solicitat să se rețină că nu a fost parte în cauza înregistrată la Judecătoria Rădăuți sub numărul 503/285/2011. Din această perspectivă, nu este logic raționamentul procurorului care susține că ar fi promis acordarea unui sejur magistratului investit cu judecarea cauzei respective, în condițiile în care nu avea niciun interes în cauza menționată.

A mai arătat inculpatul că nu a avut niciodată vreo întâlnire sau convorbire telefonică cu inculpata Prandea Daniela Mariana.

A concluzionat că această faptă reținută în sarcina sa se bazează exclusiv pe interceptările telefonice purtate între inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandea Daniela Mariana, iar vinovăția acestora este stabilită de către

procuror în urma unor interpretări proprii a acestor interceptări telefonice, fără ca acestea să fie coroborate cu vreo altă probă, care să dea consistență indiciilor rezultate din aceste procedee probatorii.

Referitor la infracțiunea de cumpărare de influență (reținută la pct.4.5 din rechizitoriu) intimatul inculpat Babiuc Constantin Gavril a susținut că la dosar nu există nicio probă care să susțină acuzațiile procurorului. Dimpotrivă, a afirmat că probele administrate în cauză au dovedit faptul că nu i-a remis inculpatului Dîmbu Dumitru nici direct, nici prin intermediar vreo sumă de bani, iar suma de 92.000 euro la care se face referire în rechizitoriu a reprezentat exclusiv un împrumut pe care i l-a acordat martorului Ozcan Adnan, cu care eram prieten de mult timp. A considerat că, relevante sub acest aspect, sunt declarațiile martorului Ozcan Adnan dată în fața instanței de apel, precum și declarațiile martorilor Blănari Ion Dionisie, Blănari Vasile date în fața primei instanțe.

Mai mult, în ceea ce privește pretinsul mobil al infracțiunii de cumpărare de influență, în realitate acesta este neverosimil, întrucât dosarul privind nerespectarea regimului armelor și munițiilor, conform practicii judiciare de notorietate la nivelul parchetelor în anul 2014, a fost clasat.

În ceea ce privește cele două infracțiuni de spălare de bani (descrise la pct. 4.6 din rechizitoriu), intimatul inculpat Babiuc Constantin Gavril a susținut, în esență, că acestora le lipsește situația premisă, ca bunul spălat să provină din săvârșirea unei infracțiuni. Or, în cauză nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor predicat, având în vedere că terenurile înstrăinate către concernul austriac HOLZINDUSTRIE SCHWEIGHOFER au fost dobândite în mod licit, iar tranzacțiile au avut exclusiv un caracter comercial și au fost efectuate într-o manieră transparentă.

De asemenea, în opinia sa, nu este întrunită nici a doua condiție ce decurge din norma de incriminare, care vizează scopul special al ascunderii sau disimulării originii ilicite a bunurilor. În ceea ce privește scopul special, a susținut că acesta trebuie constatat și nu prezumat.

A conchis, susținând că nici a doua infracțiune de spălare de bani, legată de imobilul din Piața Uniri nr.67, Răduți, nu a fost susținută de vreun element de fapt concret prezentat de procuror. În această privință, a menționat că procurorul s-a limitat la a prezenta o simplă încadrare juridică, în mod abstract și contradictoriu.

Intimata inculpată SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL a solicitat la rândul său respingerea apelului declarat de parchet cu privire la soluția de achitare sub aspectul săvârșirii infracțiunii de spălare a banilor.

A susținut că în legătură cu în cauză nu sunt îndeplinite condițiile de tipicitate elementare prevăzute de lege pentru a se putea reține săvârșirea unei infracțiuni de spălare de bani. De asemenea, procurorul nu descrie care sunt infracțiunile predicat în funcție de care reține spălarea banilor. Mai mul, nu a fost administrată nicio probă directă sau indirectă din care să rezulte scopul ascunderii originii ilicite a imobilului. În acest sens, a fost indicată declarația

numitului Bondărescu Gheorghe, care a declarat în fața primei instanțe că tranzacționarea imobilului a fost pur comercială, fiind precedată de negocieri.

Intimatul inculpat Dîmbu Dumitru a formulat concluzii scrise prin care a solicitat respingerea apelului declarat de parchet și menținerea soluțiilor de achitare pronunțate de Curtea de Apel Cluj, cu privire la cele 11 infracțiuni pentru care a fost trimis în judecată.

Referitor la fapta de complicitate la infracțiunea șantaj (descrisă la pct. 2.1 din rechizitoriu) a susținut, în esență, că așa-zisele presiuni sau contrângeri din partea sa reprezintă simple supoziții ale procurorului, nesustinite de probe. A afirmat că partea vătămată Plămadă Arcadie nu a susținut niciodată că ar fi fost constrânsă sau amenințată de acesta nici direct, nici indirect prin intermediul martorului Mustea Marcel.

Cu privire la infracțiunea de trafic de influență (descrisă la pct.2.2 din rechizitoriu), intimatul inculpat a arătat că, nu există vreo probă care să permită concluzionarea că Babiuc Constantin Gavril i-ar fi solicitat să-și traficeze influența asupra unor ofițeri de poliție în schimbul sumei de 92.000 euro, acuzația fiind lipsită de bază factuală. Mai mult, la data împrumutului nu cunoștea că Babiuc Constantin Gavril are un dosar la P.J. Rădăuți, acesta fiind la rândul său convins că investigația în dosarul DNA este închisă, aspect ce rezultă și din conținutul mijloacelor de probă aflate la dosar. Așadar, afirmația că era interesat de soluționare urgentă și favorabilă a acestora este nereală.

În apărarea sa, relativ la suma împrumutată de Babiuc Constantin Gavril intimatul inculpat Dîmbu Dumitru a invocat și declarațiile martorilor Ozcan Adnan, Blănari Vasile și Blănari Ion Dionisie.

În concluzie, a susținut că în prezenta cauză nu există nici pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau foloase necuvenite, nici promisiunea determinării unui funcționar public de a acționa în sensul prevăzut de art. 291 Cod penal.

Cât privește infracțiunea de favorizare a făptuitorului (Babiuc Constantin Gavril, 2 acte materiale, descrisă la pct.2.3 din rechizitoriu), intimatul inculpat a susținut, sub un prim aspect că, pentru cele două acte materiale nu a fost dispusă începerea urmăririi penale, nu a fost extinsă urmărirea penală, astfel că, în opinia sa, instanța a fost sesizată cu o faptă nereținută în actul de inculpare.

Sub un al aspect, a menționat că, pentru existența infracțiunii este necesar să existe acte concrete, efective de ajutor prin care să se urmărească împiedicarea sau îngreunarea cercetărilor sau tragerea la răspundere penală a unei persoane. Or, probatoriul administrat nu confirmă susținerile procurorului în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de favorizarea făptuitorului în formă continuată. În acest sens, a învederat că, discuțiile purtate cu martorul Gabor Vasile nu conțin niciun element care să constituie o rugămintă/solicitare/îndemn din partea sa adresate martorului, care dacă ar fi fost acceptate ar fi condus la împiedicarea tragerii la răspundere penală a inculpatului Babiuc Constantin Gavril. În susținerea acestei afirmații a invocat declarațiile martorului Gabor Vasile. Același martor a confirmat că inculpatul Babiuc Constantin Gavril nu s-a prezentat pentru prelungirea permisului de port armă, însă și-a justificat această

lipsă cu înscrisuri medicale. Mai mult, dosarul vizându-l pe Babiuc a fost clasat pentru lipsa intenției, astfel cum s-a procedat în toate dosarele cu obiect similar de pe raza județului.

Aceleași aspecte le-a invocat și cu privire la al doilea act material, respectiv că declarația martorei Cocîrlă Elisabeta infirmă teza acuzării potrivit căreia ar fi determinat-o pe martoră să dispună preluarea dosarului nr. 390/P/2014 vizându-l pe Babiuc și să i-l repartizeze pentru soluționare. Această declarație se coroborează și cu răspunsul Parchetului Tribunalului Suceava, în care se specifică motivele preluării dosarelor precum și că acestea au fost preluate la solicitarea parchetelor de pe lângă judecătorii.

Cât privește favorizarea făptuitorului Babiuc Constantin Gavril (descrisă la pct. 2.4 din rechizitoriu) în legătură cu o notă a SRI, intimatul a arătat că, făcea parte din structura de securitate la Parchetul Tribunalului Suceava astfel că era abilitat să vadă, să întocmească acte de sesizare din oficiu și să trimită acele sesizări organelor de poliție competente pentru a desfășura cercetări. Atunci când informările SRI nu erau confirmate prin verificări, în funcție de rezultat, se clasa lucrarea nepenală, așa cum era înregistrată.

Din cuprinsul procesului-verbal întocmit la data de 17.02.2014, în urma recepționării notei SRI din 30.01.2014, rezultă că a dispus efectuarea unor investigații pentru stabilirea situației de fapt prezentate și verificarea implicării funcționarei publice Postolachi Maria, din cadrul Primăriei Comunei Satu Mare, jud. Suceava, în activitățile infracționale menționate (luare de mită). Aceste investigații au fost realizate de către organele de cercetare competente, după cum rezultă din procesul verbal din 04.03.2014, întocmit de către polițiștii Ștreangă Vasile și Rusu Nicușor Dan din cadrul Poliției Municipiului Rădăuți - Formațiunea de investigare a fraudelor, document din care nu rezultau indiciile comiterii unor fapte de natură penală.

De altfel, ulterior, prin ordonanța din 17.12.2018 a DNA s-a dispus clasarea cauzei cu privire la presupusele fapte de dare și luare de mită comise de Babiuc Constantin Gavril și Postolachi Maria, întrucât faptele nu există.

În ceea ce privește infracțiunea de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, de bunuri ori alte foloase necuvenite (descrisă la pct.2.5 rechizitoriu), intimatul inculpat s-a apărat susținând că nu există niciun indiciu în cauză în sensul furnizării lui Babiuc Constantin Gavril a unor informații nedestinate publicității, clasificate „strict secret” conținute de informarea 003384647. Și în ipoteza în care Babiuc Constantin Gavril ar fi deținut acea informație, acest aspect nu era de natură să îl exonereze de răspundere penală.

În esență, intimatul inculpat a afirmat că această acuzație nu este dovedită în niciun fel.

Cu privire la acuzația de instigare la infracțiunea de compromiterea intereselor justiției (pct.2.6 din rechizitoriu), intimatul inculpat Dîmbu Dumiru a susținut că referitor la aceasta nu s-au efectuat cercetări și nu a fost începută

urmărirea penală. A considerat întemeiate considerentele primei instanțe cu privire la această infracțiune și a solicitat menținerea soluției de achitare.

În ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit (descrisă la pct.2.7 rechizitoriu), s-a susținut în cadrul concluziilor scrise că notele informative SRI nu constituie un mod de sesizare, legalitatea sesizării era dată de autosesizarea sa, nu de faptul că exista o notă informativă. În aceeași ordine de idei, a menționat că nici o normă de procedură nu obligă organul de urmărire penală să înregistreze un dosar penal până când nu rezultă indicii că s-a săvârșit o faptă de natură penală.

De asemenea, inculpatul a precizat că prin această faptă nu s-a produs vreo vătămare, neexistând vreo persoană vătămată sau civilă. Mai mult, nu au fost indicate care sunt atribuțiile de serviciu izvorâte din norme legale primare, pe care le-ar fi încălcat.

În concluzie, a susținut că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Referitor la infracțiunea de favorizare a făptuitorului (Bobu Viorel) și acuzația de instigare la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit (descrisă în rechizitoriu la pct.2.8), intimatul a susținut că data săvârșirii faptei este incert indicată de către acuzare. Astfel, în cuprinsul mandatului de arestare preventivă se reține că fapta a fost săvârșită în februarie 2014, iar în rechizitoriu se arată că a fost comisă în luna mai 2014 sau în cursul lunii februarie 2014.

De asemenea, probele invocate de procuror, respectiv două convorbiri telefonice pe care le-ar fi purtat cu Bobu Viore și cu Gabor Vasile, nu conțin vreun dialog cu privire la vreo viză a permisului de port armă sau despre existența vreunui dosar penal.

Mai mult, din cuprinsul ordonanței din 29.07.2020 a DNA, prin care s-a dispus clasarea cauzei în ce îl privește pe Gabor Vasile pentru comiterea infracțiunii de abuz în serviciu, faptă cu privire se reține instigarea, rezultă că numitul Bobu Viorel (persoana pretins favorizată) a depus cererea pentru prelungirea vizei în termen legal, la data 28.10.2013, neexistând elemente probatorii care să infirme acest fapt.

Cu privire la infracțiunea de favorizare a făptuitorului Rusu Vasile (reținută în rechizitoriu la pct.2.9), intimatul inculpat Dîmbu Vasile a arătat că la data faptelor (perioada august 2013-martie 2014) se afla în stare de arest preventiv, respectiv în imposibilitatea de a influența depozițiile vreunei persoane. Martorii care puteau furniza detalii cu forță probatorie Fecioru Vasile și Chifan Silviu Ghiocel, cu privire la care acuzarea susține că ar fi intervenit, resping, existența oricărei solicitări din partea sa, în sensul de a denatura ancheta penală sau de a le solicita să întreprindă demersuri cu scopul de a-l exonera de răspundere penală pe numitul Rusu Vasile. Mai mult, cei doi martori nu au efectuat niciun act de urmărire penală.

În esență, a susținut că acele intervenții invocate de acuzare nu sunt confirmate de vreun mijloc de probă, acuzațiile fiind respinse chiar de către cei doi martori susmenționați.

În ceea ce privește fapta de instigare la infracțiunea de compromitere a intereselor justiției în sensul că i-ar fi solicitat ofițerului de poliție judiciară Asmarandei Gheorghe Marius să-i divulge informații confidențiale ar căror deoalare ar fi îngreunat urmărirea penală în prezenta cauză (descrisă la pct.2.10 din rechizitoriu), intimatul inculpat Dîmbu Dumitru a susținut că a avut doar o discuție informală cu martorul Asmarandei, vizând învinuirea ce i se aducea în dosarul de urmărire penală, fără să-i fi solicitat, insistat sau să-l fi instigat pe ofițerul de poliție judiciară să-i furnizeze date despre anchetă sau să-i remită înscrisuri.

În opinia inculpatului, Asmarandei Gheorghe Marius, la indicațiile procurorului, i-a remis copia unui înscris, care ulterior a fost dovedit ca fiind fals. A considerat că acest ofițer de poliție judiciară a acționat provocator, doar în scopul obținerii unei probe. A mai menționat că în rechizitoriu nu este descrisă activitatea de instigare, fiind vorba despre o simplă discuție informală.

Totodată, a susținut că, potrivit dispozițiilor art. 277 alin. 1 și alin. 2 Cod penal, *subiectul activ* al infracțiunii este unul calificat, iar în ceea ce privește calitatea de funcționar public, nu poate fi vorba de orice funcționar public, ci „numai de cel care desfășoară atribuții în legătură cu soluționarea unei cauze penale și care dobândește informațiile în virtutea funcției desfășurate”.

În ce privește elementul material, în varianta tip, acesta constă în divulgarea, fără drept, de informații confidențiale privind data, timpul, locul, modul sau mijloacele prin care urmează să se administreze o probă. Informațiile confidențiale presupun numai acele informații care pot împiedica sau îngreuna administrarea unei probe și trebuie să privească data, timpul, locul, modul sau mijloacele prin care urmează să se administreze o probă. Or, probele administrate în cauză au dovedit că, discuția incriminată pe care a purtat-o cu Asmarandei Gheorghe nu a atins astfel de puncte.

Ca atare, intimatul inculpat Dîmbu Dumitru a susținut că fapta nu este tipică obiectiv.

În fine, cu privire la infracțiunea de favorizare a făptuitorului (Prandea Daniela Mariana și Bărbuță Bogdan Ilarion Costică) – descrisă la pct.2.11 în rechizitoriu, intimatul inculpat a susținut că aceasta nu se sprijină pe niciun mijloc de probă, iar după excluderea probelor tehnice de la dosar și eliminarea din rechizitoriu a referirilor la aceste probe, în actul de sesizare nu mai există nici măcar o descriere a acestei fapte.

Intimata inculpată Prandea Daniela Mariana a solicitat în cadrul concluziilor scrise, respingerea apelului formulat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj și menținerea soluțiilor de achitare pronunțate de prima instanță cu privire la infracțiunile de complicitate la șantaj și luare de mită.

Referitor la acuzația de complicitate la infracțiunea de șantaj, a menționat că, potrivit procurorului, rolul său în acțiunea de șantaj ar fi constat în

tergiversarea soluționării dosarului nr.503/282/2021, înregistrat pe rolul Judecătoriei Răduți, ce i-a fost repartizat.

A precizat că nu a avut nicio discuție cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril direct sau indirect în legătură cu acel dosar.

În legătură cu durata de soluționare a cauzei civile, a învederat că de la momentul înregistrării dosarului – 27.01.2011 și până la data de 03.06.2024, cauza a avut 26 de termene de judecată, dintre care inculpata a menționat că a participat la 21 de termene de judecată. Deopotrivă, a susținut că în cuprinsul motivelor de apel ale Ministerului Public nu se specifică în mod concret în ce a constatat tergiversarea cauzei, câte dintre termene au fost date în mod nejustificat și ce norme procedurale s-au încălcat. A afirmat că toate amânările au fost dispuse în mod corect, fie ca urmare a unor cereri de amânare formulate de părți, fie au fost acordate pentru soluționarea unor incidente procedurale, a unor excepții sau pentru administrarea probei cu expertiza, așa încât, orice faptă de natură penală în legătură cu acestea trebuie exclusă.

De asemenea, a considerat că nu a existat nicio intenție de tergiversare a soluționării cauzei, dovadă fiind și faptul că în situațiile în care s-a admis cererea de amânare formulată de părți s-au acordat termene scurte, de două săptămâni, termenele mai lungi fiind stabilite doar în contextul vacanței judecătorești. A mai învederat că a respins cererea formulată chiar de S.C. Obcina la termenul din 13.05.2014 privind acordarea unui termen mai lung, precum și cererea de suspendare a cauzei, astfel încât nu i se poate imputa tergiversarea soluționării cauzei în detrimentul S.C. Obcina.

Persoanelor audiate în cauză – partea civilă Plămadă Arcadie, inculpatul Olăreanu Aurel, martora Prodan Marinela, deși s-au acuzat reciproc de practici incorecte în dosarul nr. 503/285/2011, au subliniat cu toții, fără nicio excepție, faptul că a judecat în mod corect acest dosar.

Totodată a menționat că, raportat la natura cauzei, a fost admisă proba cu expertiza, fiind încuviințată și desemnarea unui expert-parte, iar administrarea acestei probe a durat mult, desfășurându-se în intervalul 13.10.2011-07.11.2013, dat fiind că s-au depus trei rapoarte de expertiză, s-au formulat obiecțiuni la fiecare, ce au necesitat alte răspunsuri, precizări și completări.

A mai arătat că în rechizitoriu se susține că, în condiții de obiectivitate și imparțialitate, ar fi trebuit să respingă cererea de radierea a intabulării, ca inadmisibilă, după câteva termene de judecată. Or, a pronunțat o astfel de soluție în cauză, la termenul din 03 iunie 2014 când a fost invocată de avocata SC Obcina, în contextul în care, prin decizia nr. 3583 din 10 septembrie 2013 ÎCCJ s-a statuat că este inadmisibilă acțiunea în rectificare CF, în condițiile în care titlul nu a fost desființat printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă. A arătat că judecătorul care a soluționat în final dosarul 503/285/2011, prin sentința civilă nr. 3369/2014, nu a reținut această excepție, ci a admis ambele acțiuni și a dispus rectificarea ambelor cărți funciare.

A mai subliniat că acțiunile în rectificare carte funciară din cauza 503/285/2011 nu puneau în discuție drepturile părților asupra imobilelor, ci corectitudinea înscrierilor în Cartea Funciară. Astfel, este greu de conceput cum

putea să fie șantajată persoana vătămată printr-o acțiune care avea ca finalitate stabilirea situației reale a imobilului, o acțiune care nu avea consecințe patrimoniale.

Șantajul la adresa administratorului S.C. Obcina, Plămadă Arcadie, presupune o constrângere psihică, crearea unei stări de temere, o amenințare. În cauză, însă, nu a exista nicio acțiune de constrângere sau amenințare din partea sa. Dimpotrivă, persoana vătămată Plămadă Arcadie a afirmat în cuprinsul declarației date în fața primei instanțe că, în opinia sa, cauza nu a fost amânată în mod nejustificat.

Cu privire la infracțiunea de luare de mită, constând în aceea că ar fi acceptat promisiunea achitării unui sejur la Hotelul Iaki din Mamaia de către inculpatul Babiuc Constantin Gavril, intimata inculpată a considerat că susținerile din rechizitoriu sunt total contradictorii. Astfel, s-a reținut că ar fi primit în luna februarie 2014 promisiunea folosului necuvenit în scopul tergiversării cauzei nr. 203/285/2014 înregistrată pe rolul instanței încă de la începutul anului 2011. Ulterior, în secțiunea a II-a din rechizitoriu, se menționează că inculpatul Babiuc Constantin Gavril le-a promis inculpaților un sejur de 10 zile la hotelul Iaki din Mamaia pentru a recompensa sprijinul acordat. Cu alte cuvinte, acceptarea promisiunii reprezenta recompensa pentru tergiversarea intervenită până în luna februarie 2014. În opinia intimatei inculpate susținerile din rechizitoriu referitoare la luare de mită se exclud una pe cealaltă, ceea ce dovedește că acuzațiile reprezintă simple alegații.

Deopotrivă, intimata inculpată a susținut că la dosar nu există nicio probă care să dovedească existența vreunei întâlniri pe care ar fi avut-o cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril, cu atât mai puțin, să dovedească că a acceptat promisiunea oferirii unui sejur la mare.

Referitor la discuția telefonică pe care a purtat-o cu Bărbuță Bogdan Ilarion Costică în data de 22 februarie 2014, intimata inculpată a arătat că purtase acea discuție în timp ce se afla într-un spațiu public, însoțită de o persoană străină, motiv pentru care răspunsurile sale au fost monosilabice, nedorind să poarte o discuție amplă despre starea sa de sănătate în prezența unei alte persoane. A precizat, însă, că nu se punea problema să meargă la mare, întrucât afecțiunile medicale de care suferea au pus-o în imposibilitate permanentă de a se expune la soare. Apoi, a susținut că din conținutul convorbirii telefonice nu rezultă nicidecum că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică i-ar fi comunicat că inculpatul Babiuc Constantin Gavril dorește să achiziționeze aceste bilete pentru ei și că ar reprezenta „un cadou” din partea acestuia. A menționat că, prima instanță, în mod corect a constatat că acea convorbire telefonică nu cuprinde informații relevante referitoare la cine plătește sejurul, ce tip de cameră se rezervă, pentru cine.

Deopotrivă, probatoriul testimonial administrat în fața primei instanțe și a instanței de apel, respectiv martorii Mărginean Adrian, Mărginean Gheorghe Alexandru (reprezentanții firmei de turism), precum și declarația inculpatului Babiuc Constantin Gavril infirmă teza acuzării.

Raportat la probele administrate în cauză, rezultă că niciodată nu s-a pus problema ca inculpatul Babiuc Constantin Gavril să îi ofere un sejur gratuit la Hotel Iaki, nici cu titlu de mită, nici sub altă formă.

Intimatul inculpat Olărean Aurel a formulat concluzii scrise prin care a solicitat respingerea apelului formulat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj Cluj împotriva sentinței penale nr. 56 din 13 aprilie 2023 pronunțată de Curtea de Apel Cluj în dosarul nr. 1262/33/2014* și menținerea soluțiilor de achitare cu privire la infracțiunile reținute în sarcina sa, în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen., întrucât faptele nu există.

În esență, intimatul inculpat a considerăm că din întreg materialul probator administrat în cauză atât în fața primei instanțe, cât și în fața instanței de control judiciar, rezultă cu claritate că infracțiunile reținute în sarcina sa nu au putut fi probate, rezultând că faptele nu există, cum, de altfel, în mod corect a reținut prima instanță după o temeinică și judicioasă analiză.

Pe latură civilă, a solicitat respingerea pretențiilor materiale ale părții civile Plămadă Arcadie ca, nefondate. Să se constate că partea civilă Andronachi Traian a renunțat la pretențiile civile, iar în cursul judecății, numita Andronachi Angelica nu a precizat nicio sumă cu care se constituie parte civilă.

De asemenea, a solicitat respingerea, ca nefondată, a solicitării Parchetului de a constata că termenul de prescripție a răspunderii penală nu este împlinit raportat la Ordonanța CJUE (Camera a noua) din 09.01.2024.

Intimata parte civilă Plămadă Arcadie a formulat concluzii scrise prin care a solicitat condamnarea inculpatului Olărean Aurel întrucât acesta îl amenință în continuare și face presiuni asupra sa, denigrându-l și în spațiul public. Aceleași presiuni și amenințări le face și asupra numitului Traian Andronachi, acuzându-i că din cauza acestora a fost arestat și încarcerat în Penitenciarul Gherla o perioadă de 10-11 luni.

SC Egger România SRL a solicitat, în principal, respingerea, ca nefondat, a apelului formulat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj vizând solicitarea de confiscare a suprafeței de 41,59 ha teren situata pe raza municipiului Rădăuți și a comunei Satu Mare, așa cum este ea individualizată la pct. 1 din Rechizitoriu, precum și respingerea, ca nefondate, a apelurilor formulate de părțile civile Bodnariuc Ioan și Colibaba Petru Pavel;

În subsidiar, în ipoteza admiterii apelului formulat de Parchet sau oricare alte apeluri ce ar presupune dispunerea confiscării, persoana interesată a solicitat confiscarea, în tot sau în parte, a sumei de 10.000.000 lei, consemnată la dispoziția instanței conform recipisei nr. 207297120/1 din 30.06.2021.

În esență, s-a arătat că suprafețele de teren a căror confiscare a fost cerută în cauză sunt proprietatea SC Egger România SRL, persoană care nu a fost niciodată parte în dosar. Mai mult, s-a menționat că SC Egger România SRL nu a achiziționat terenurile de la inculpații din prezenta cauză, ci de la un alt vânzător (proprietar legitim), fiind, așadar, un dobânditor de bună credință, care nu poate fi subiect al măsurii de siguranță prevăzute de art. 112 Cod penal.

În situația în care, urmare a soluționării cauzei, nu vor fi dispuse măsuri pe latură civilă în ceea ce o privește, SC Egger România SRL a solicitat restituirea

în original a recipisei de consemnare nr. 207297120/1 din 30.06.2021 prin care a fost consemnata din suma de 10.000.000 lei la dispoziția Curții de Apel Cluj.

Examinând sentința atacată, în raport de criticile formulate de apelanți, de actele și lucrările dosarului, în limitele impuse de art.416, art.417 și art.419 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție constată următoarele:

Cu titlu prioritar, cu privire la motivele de **nulitate absolută a unor procedee probatorii**, susținute de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, se constată că acesta a solicitat:

-nulitatea absolută a procedeelelor probatorii încuviințate în cauză în dosarul nr.353/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției, având ca obiect **interceptarea, localizarea și înregistrarea convorbirilor și/sau comunicărilor telefonice**;

-**înlăturarea fizică** de la dosarul cauzei a probelor constând în **înregistrări convorbiri telefonice** ca urmare a constatării nulității absolute, precum și a oricărei referiri la acestea, respectiv a probelor derivate și a actelor [procedurale](#) rezultate ca urmare a administrării acestor probe;

- nulitatea abosultă a **mijlocului de probă constând în Raportul de constatare tehnico-științifică** (grafoscopică) nr. 108/30.12.2013, realizat de Serviciul Român de Informații - Unitatea Militară 0232 București;

- **înlăturarea fizică** de la dosarul cauzei a probelor constând în Raportul de constatare tehnico-științifică (grafoscopică) nr.108/30.12.1013 ca urmare a constatării nulității absolute, precum și a oricărei referiri la acesta, respectiv a probelor derivate și a actelor procedurale rezultate ca urmare a administrării acestor probe.

În esență, a învederat că judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond, la data pronunțării, nu putea anticipa **decizia Curții Constituționale nr. 26 din 16 ianuarie 2019**, referitoare la existența unui conflict între Parlament și Ministerul Public care prevede, printre altele, că efectele protocoalelor continuă să se producă, chiar și după denunțarea lor.

A arătat că cererea sa este admisibilă întrucât, din punct de vedere procedural, este posibil ca instanța de apel să constate nulitatea absolută a unor procedee probatorii care, inițial nu au fost sancționate de către judecătorul de cameră preliminară cu nulitatea absolută, dat fiind aparența de legalitate pe care o prezentau la momentul analizării acestor aspecte.

În ceea ce privește nulitatea absolută a procedeelelor probatorii încuviințate în cauză în dosarul nr.353/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției, având ca obiect **interceptarea, localizarea și înregistrarea convorbirilor și/sau comunicărilor telefonice**, apelantul inculpat a făcut trimitere la conținutul adresei nr.353/P/2013 din 25.04.2016, apreciind că Ministerul Public a evitat sa răspundă la întrebarea punctuală a magistratului judecător, inculpatul apreciind că procurorul a dat un răspuns ambiguu și echivoc, iar realitatea rezultă din chiar conținutul unuia dintre alineatele adresei, respectiv: *suportii optici reprezentând*

rezultatul punerii în executare a mandatelor de supraveghere tehnică privind înregistrările audio video în mediul ambiant, au fost puși la dispoziție de către Serviciul Român de Informații, procurorului de caz.

Apelantul inculpat Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, prin apărător ales, a apreciat că pe baza acestor minime probe și argumente *se putea* concluziona că probele tehnice, **indiferent de susținerile organelor de urmărire penală** au fost administrate în totalitate, exclusiv de către Serviciul Român de Informații și că aceste vicieri grave și încălcări a normelor de procedură penală dau caracter ilegal probelor rezultate prin valorificarea autorizațiilor sau mandatelor tehnice, deoarece acestea nu mai corespund standardului probei dincolo de orice dublu rezonabil generând îndoieli cu privire la adevărul nevițiat al conținutului lor deoarece:

-interceptarea și înregistrarea comunicațiilor telefonice au fost efectuate **de organe fără competență** în activitatea de investigație penală și fără respectarea rigurozității efectuării unor astfel de activități;

-existența gravelor inadvertențe și încălcări legale privind administrarea probelor tehnice sunt de natură să inducă suspiciuni referitoare la *autenticitatea* conținutului înregistrărilor.

A afirmat că modalitatea netransparentă și caracterul obscur al urmăririi penale, nu a permis Judecătorului de cameră preliminară de la instanța de fond să verifice și să stabilească *dacă probele au fost obținute doar de către structuri judiciare*, prin utilizarea unor procedee probatorii admise de legislația procesual penală.

S-a susținut că la dosarul cauzei existau suficiente indicii și probe ale cooperării pe bază de protocoale între organul de urmărire penală și structura de informații și chiar de implicare a acestuia în activitatea de administrare de probatorii, ca beneficiar secundar al informației multimedia, dar neconfirmate direct de Ministerul Public, motiv pentru care inculpatul a arătat că s-a adresat Comisiei Comune Permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru *exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații*, solicitând sprijin pentru stabilirea implicării serviciului în administrarea de probatorii în dosarul 353/P/2013 și în cele conexate la acesta, primind răspuns prin mai multe adrese. A invocat autorizația de efectuare a unor măsuri de supraveghere tehnică nr.16/23.01.2014 și mandatele de supraveghere tehnică 33/UP/07.02.2014, 48/UP/06.03.2014, 81/UP/03.04.2014, 108/UP/29.04.2014, 136/UP/29.05.2014 și existența unor echipe operative comune (procurori-ofițeri de informații).

Apelantul inculpat a subliniat că participarea Serviciului Român de Informații la efectuarea urmăririi penale prin constituirea echipei operative comune, *autoritate care nu are calitatea de organ judiciar, determină o încălcare a competenței materiale și a competenței funcționale a organelor de urmărire penală și o încălcare a competenței generale a organelor statului, care se valorifică prjn prisma dispozițiilor art. 281 alin. 1 lit. b din C.proc.pen., în lumina deciziilor Curții Constituționale nr. 51/2016, nr. 302/2017 și nr. 26/2019.*

Totodată, apelantul inculpat Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a solicitat constatarea nulității absolute a mijlocului de probă constând în Raportul de constatare tehnico-științifică (grafoscopică) nr.108/30.12.2013 realizat de Serviciul Român de Informații, Unitatea Militară 0232 București. A arătat că redactarea raportului demonstrează fără echivoc implicarea acestei instituții în administrarea probelor în cadrul dosarului penal și existența unor echipe operative comune în activitatea de soluționare a acuzei, ceea ce contravene normelor de procedură penală.

Instanța de apel constată că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a invocat *nulitatea absolută* a anumitor procedee probatorii, sancțiune care ar interveni ca efect al nesocotirii dispozițiilor art.281 alin.1 lit.b/1 C.proc.pen. (încălcarea dispozițiilor privind competența materială a organului de urmărire penală).

Textul legal mai sus menționat a fost introdus urmare deciziei nr.302/2017 a Curții Constituționale (M.Of. nr.566 din 17.07.2017) prin care s-a stabilit că *soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art.281 alin.1 lit.b C.proc.pen., care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, este neconstituțională.*

Pornind de la conținutul cererii inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și verificând dosarul de urmărire penală, **instanța de apel** constată că prin autorizația nr.16 din 23.01.2014, în baza art.91/1 și următoarele din vechiul Cod de procedură penală s-a autorizat printre altele, interceptarea și înregistrarea convorbirilor și a comunicărilor *telefonice* purtate de la aparate telefonice anume individualizate, iar în baza noului Cod de procedură penală s-a încuviințat măsura supravegherii tehnice constând în interceptarea comunicărilor și comunicațiilor realizate de anumite persoane de la posturi *telefonice*, fiind emise inclusiv mandatele de supraveghere tehnică enumerate de inculpat, și anume cele cu numerele 33/UP/07.02.2014, 48/UP/06.03.2014, 81/UP/03.04.2014, 108/UP/29.04.2014, 136/UP/29.05.2014. Conform ordonanțelor de delegare, *ofițerii de poliție judiciară din cadrul DNA – Serviciul de combatere a corupției* au procedat la redarea în formă scrisă a conținutului convorbirilor telefonice și, după caz, a comunicărilor telefonice SMS, sens în care au întocmit procesele-verbale nr.353/P/2013 aflate în volumul 7 al dosarului de urmărire penală. Procesele-verbale astfel întocmite au fost certificate pentru autenticitate, conform art.143 alin.4 C.proc.pen., de procuror (*file 30, 31, 42, 54, 62, 84 vol. 20 d.u.p.*).

În cauză, în procedura camerei preliminare, s-au pronunțat **încheierea penală din data de 17 iunie 2016 și încheierea penală nr. 1 din data de 15 aprilie 2019**, de judecătorul de cameră preliminară de la Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, iar, în contestație, a fost pronunțată **încheierea nr.638 din 19.12.2019** a ICCJ – Completul de 2 judecători de cameră preliminară.

Chestiunea de drept pusă în discuție de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a fost dezbătută în procedura de cameră preliminară, fiind tranșată în acea etapă procesuală, așa încât **există autoritate de lucru judecat**.

Astfel, prin încheierea nr.638 din 19.12.2019 a ICCJ – Completul de 2 judecători, pronunțată în calea de atac a contestației, în procedura camerei preliminare, s-a arătat: *în contextul pronunțării Deciziei nr.51/2016 a Curții Constituționale, la data de 1 aprilie 2016, judecătorul de cameră preliminară de la Curtea de Apel Cluj a dispus efectuarea unei adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție (fila 162 vol. IV dosar nr. 1262/33/2014 al Curții de Apel Cluj - Cameră preliminară), care să comunice care sunt organele (după caz, organe de cercetare penală, SRI și/sau alte organe specializate ale statului), precum și calitatea persoanelor care au pus în executare autorizațiile și mandatele de supraveghere tehnică dispuse în cauză de judecătorul de drepturi și libertăți.*

*La data de 25 aprilie 2016, a fost comunicat răspunsul de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Secția de combaterea corupției la solicitările menționate mai sus (filele 34-35 vol IV dosar nr. 1262/33/2014 al Curții de Apel Cluj - Cameră preliminară), în sensul că **toate mandatele de supraveghere tehnică emise în prezenta cauză au fost înaintate Serviciului Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție în vederea punerii în executare, iar interceptarea și înregistrarea comunicațiilor telefonice s-a efectuat prin Serviciul Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție care au pus la dispoziția procurorului de caz suportii optici conținând rezultatul punerii în aplicare al acestor mandate de supraveghere tehnică, transcrierea comunicărilor telefonice fiind efectuată de către ofițerii de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție delegați în prezenta cauză, iar procesele verbale întocmite în acest sens au fost certificate de către procurorul de caz.***

De asemenea, s-a precizat, în cuprinsul aceleiași adrese, că înregistrările audio-video în mediul ambiantal au fost efectuate cu aparatura tehnică pusă la dispoziție de către SRI în calitate de beneficiar secundar, iar suportii optici reprezentând rezultatul punerii în executare a mandatelor de supraveghere tehnică privind înregistrările audio video în mediul ambiantal au fost puși la dispoziție de către SRI procurorului de caz, transcrierile convorbirilor purtate în mediul ambiantal fiind efectuate de către ofițerii de poliție judiciară delegați în cauză, și certificate de procurorul de caz (...).

Legalitatea punerii în executare de către SRI a mandatelor de interceptare în mediul ambiantal are legătură cu procedeul probatoriu și cu calitatea probelor astfel obținute, ceea ce constituie chiar activitatea vizată de Curtea Constituțională prin decizia nr.51/2016 (parag.34) (...).

*Rezultă, astfel, că punerea în executare a măsurilor de supraveghere tehnică trebuia să se realizeze numai de către procuror sau de către organul de cercetare penală ale poliției judiciare, ceea ce în speță, **nu s-a întâmplat în cazul înregistrărilor audio-video în mediul ambiantal** (...).*

Pe cale de consecință, Înalta Curte-Completa de 2 judecători, a admis contestațiile formulate în cauză și a constatat **nulitatea absolută a măsurilor de supraveghere tehnică privind exclusiv înregistrările audio-video în mediul ambiental**, efectuate cu aparatura tehnică pusă la dispoziție de către Serviciul Român de Informații (...). **Instanța de control judiciar a constatat că actele procesuale specifice urmăririi penale au fost legal întocmite de către organul de urmărire penală, generând, astfel, cadrul procesual pentru administrarea probatoriului, cu excepția înregistrărilor ambientale.**

Se observă, așadar, că, prin hotărârea prezentată mai sus s-a distins între înregistrările convorbirilor telefonice și înregistrările audio-video în mediul ambiental, soluțiile pe aspectul legalității administrării acestor probe fiind conforme cu datele concrete ale speței.

Cât privește Raportul de constatare tehnico-științifică grafoscopică indicat de inculpat în cuprinsul cererii sale, se constată că nu a fost evocat sau valorificat ca mijloc de probă prin actul de sesizare a instanței și nici prin sentința atacată, astfel încât dezbaterile asupra legalității sale în calea de atac este superfluă, în condițiile în care nici instanța de apel nu îl va folosi în ansamblul probator.

Pentru aceste motive, instanța de apel consideră neîntemeiată cererea prin care inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a solicitat constatarea **nulității absolute** a procedurilor probatorii indicate în cerere și excluderea anumitor probe.

*

Preliminar, **în majoritate**, având în vedere precizările orale formulate de procurorul de ședință cu ocazia dezbaterilor pe fondul apelurilor, care a invocat hotărârea nr.107/2023 din iulie 2023 și ordonanțele nr. 75/2023 și nr.131/2023 din ianuarie 2024 ale Curții de Justiție a Uniunii Europene, Înalta Curte menționează că nu va lăsa neaplicat standardul național de protecție, referitor la **principiul aplicării retroactive a legii penale mai favorabile**. Astfel, nu se pune în discuție întreruperea termenului de prescripție a răspunderii penale prin raportare la niciun act ce a fost comunicat părților anterior datei de 25.06.2018 când s-a publicat, în Monitorul Oficial, decizia nr.297/2018 a Curții Constituționale prin care s-a constatat că soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză este neconstituțională. Așadar, nu poate fi considerat moment al întreruperii cursului prescripției, așa cum a indicat procurorul de ședință, data de 17.06.2016 când în cauză s-a pronunțat încheierea de cameră preliminară ce a fost comunicată părților și persoanei vătămate și nici un alt moment situat anterior datei de 25.06.2018 când s-a publicat decizia nr.297/2018 a Curții Constituționale, în Monitorul Oficial.

La momentul adoptării și intrării în vigoare a Codului Penal al României, 01 februarie 2014, întreruperea cursului prescripției răspunderii penale era reglementată în art. 155 alin. 1, textul legal având următoarea formă: ”Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză”.

Prin **Decizia nr. 297/2018** publicată în M.Of. nr.518 din 25.06.2018, **Curtea Constituțională a României** a constatat: **soluția legislativă care prevede**

întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art.155 alin.(1) din Codul penal, este neconstituțională.

Ulterior, prin **Decizia nr. 358/2022 a Curții Constituționale a României** a fost admisă excepția de neconstituționalitate invocată și s-a constatat că dispozițiile art. 155 alin. 1 C.pen., în forma ulterioară deciziei nr. 297/2018, sunt neconstituționale.

Pentru a pronunța această soluție instanța de contencios constituțional a reținut că: „72. Așa fiind, Curtea constată că ansamblul normativ în vigoare nu oferă toate elementele legislative necesare aplicării previzibile a normei sancționate prin Decizia nr.297 din 26 aprilie 2018.

Astfel, deși Curtea Constituțională a făcut trimitere la vechea reglementare, evidențiind reperatele unui comportament constituțional pe care legiuitorul avea obligația să și-l însușească, aplicând cele statuate de Curte, acest fapt nu poate fi interpretat ca o permisiune acordată de către instanța de contencios constituțional organelor judiciare de a stabili ele însele cazurile de întrerupere a prescripției răspunderii penale.

73. În consecință, Curtea constată că, în condițiile stabilirii naturii juridice a Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 ca decizie simplă/extremă, în absența intervenției active a legiuitorului, obligatorie potrivit art.147 din Constituție, pe perioada cuprinsă între data publicării respectivei decizii și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale.

74. Curtea constată că o astfel de consecință este rezultatul nerespectării de către legiuitor a obligațiilor ce îi revin potrivit Legii fundamentale și a pasivității sale, chiar și în ciuda faptului că deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție semnalau încă din anul 2019 practica neunitară rezultată din lipsa intervenției legislative. De asemenea, Curtea subliniază că rațiunea care a stat la baza pronunțării Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 nu a fost înlăturarea termenelor de prescripție a răspunderii penale sau înlăturarea instituției întreruperii cursului acestor termene, ci alinierea dispozițiilor art.155 alin.(1) din Codul penal la exigențele constituționale. Astfel, Curtea observă că termenele de prescripție generală reglementate de dispozițiile art.154 din Codul penal nu sunt afectate de deciziile Curții Constituționale.

75. În acest context, Curtea constată că situația creată prin pasivitatea legiuitorului, consecutivă publicării deciziei de admitere amintite, reprezintă o încălcare a prevederilor art.1 alin.(3) și (5) din Legea fundamentală, care consacră caracterul de stat de drept al statului român, precum și supremația Constituției. Aceasta, deoarece prevalența Constituției asupra întregului sistem normativ reprezintă principiul crucial al statului de drept. Or, garant al supremației Legii fundamentale este însăși Curtea Constituțională, prin deciziile pe care le pronunță, astfel că neglijarea constatărilor și dispozițiilor cuprinse în deciziile acesteia determină fragilizarea structurii constituționale ce trebuie să

caracterizeze statul de drept (în același sens, Decizia nr.230 din 28 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.519 din 26 mai 2022).

76. Așadar, Curtea constată că, în cazul de față, legiuitorul a nesocotit prevederile art.147 alin.(4) din Constituție, ignorând efectele obligatorii ale Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 cu consecința creării unui viciu de neconstituționalitate mai grav generat de aplicarea neunitară a textului de lege „cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea”, care, în mod evident, nu prevede niciun caz de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale. Pentru restabilirea stării de constituționalitate este necesar ca legiuitorul să clarifice și să detalieze prevederile referitoare la încetarea cursului prescripției răspunderii penale, în spiritul celor precizate în considerentele deciziei anterior menționate”.

Cât privește **efectele pe care le produc deciziile Curții Constituționale**, având în vedere că excepția de neconstituționalitate este, de principiu, o chestiune prejudicială, o problemă juridică a cărei rezolvare trebuie să preceadă soluționarea litigiului cu care este conexă, Curtea a reținut că aplicarea pentru viitor a efectelor sale vizează atât situațiile juridice ce urmează a se naște - *facta futura*, cât și situațiile juridice pendinte și, în mod excepțional, acele situații care au devenit *facta praeterita*. În aceste condiții, Curtea a mai reținut că o decizie de admitere a excepției de neconstituționalitate se aplică în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării acesteia (*cauze pendinte*), în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, indiferent de invocarea excepției până la publicarea deciziei de admitere, întrucât ceea ce are relevanță este ca raportul juridic guvernat de dispozițiile legii declarate neconstituționale să nu fie definitiv consolidat. În acest mod, efectele deciziei de admitere a instanței de contencios constituțional se produc *erga omnes* (Decizia nr.660 din 4 iulie 2007, publicată în Monitorul Oficial nr. 525 din 2 august 2007; Decizia nr. 5 din 9 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial nr. 74 din 31 ianuarie 2007; Decizia 126 din 3 martie 2016 publicată în Monitorul Oficial nr.185 din 11 martie 2016).

Pe cale de consecință, Înalta Curte reține, în conformitate cu considerentele obligatorii ale Deciziei nr. 358/2022 a Curții Constituționale, că în perioada cuprinsă între momentul publicării în Monitorul Oficial a Deciziei nr. 297/2018, respectiv la **25 iunie 2018**, și momentul publicării O.U.G. nr. 71/2022 pentru modificarea art. 155 alin. din Codul penal, la data de **30 mai 2022**, în legislația națională penală **nu au fost prevăzute cazuri de întrerupere a prescripției răspunderii penale**, aplicabile în această materie existând exclusiv dispozițiile cuprinse în prevederile art. 153 – 154 Cod penal, termenele de prescripție a răspunderii penale fiind cele menționate în art. 154 alin. 1, fără ca acestea să fie susceptibile de a fi întrerupte.

Prin **decizia nr. 67/2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală** (publicată în M.Of. nr.1141/28.11.2022), s-a statuat că: „**normele referitoare la întreruperea cursului prescripției sunt norme de drept penal material (substanțial) supuse din perspectiva aplicării lor în timp principiului activității legii penale prevăzut**

de art. 3 din Codul penal, cu excepția dispozițiilor mai favorabile, potrivit principiului *mitior lex* prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție și art. 5 din Codul penal”.

Ca atare, prin prisma legii penale mai favorabile, în conformitate cu prevederile art. 5 C.pen., este necesar a se analiza prescripția răspunderii penale prin raportare la dispozițiile art. 153 – 154 C.pen., fără a mai fi avută în vedere instituția prescripției speciale a răspunderii penale, pentru toate faptele care nu au fost judecate definitiv până la 25 iunie 2018.

În conformitate cu prevederile art. 5 C.pen.: „În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.

Dispozițiile alin. (1) se aplică și actelor normative ori prevederilor din acestea declarate neconstituționale, precum și ordonanțelor de urgență aprobate de Parlament cu modificări sau completări ori respinse, dacă în timpul când acestea s-au aflat în vigoare au cuprins dispoziții penale mai favorabile.”

Normele referitoare la întreruperea cursului prescripției răspunderii penale sunt supuse, din perspectiva aplicării lor în timp, principiului activității legii penale prevăzut de art. 3 din Codul penal, cu excepția dispozițiilor legii penale mai favorabile, potrivit principiului *mitior lex* prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituția României și art. 5 din Codul penal.

Lăsarea neaplicată a unor dispoziții din dreptul intern care se circumscriu standardului de protecție referitor la *previzibilitatea legii penale* nu este compatibilă cu articolul 7 paragraful 1 CEDO.

Standardul național de protecție a drepturilor fundamentale, *mitior lex*, (corolar al neretroactivității/ultraactivității legii penale mai severe), inclusiv în materia prescripției răspunderii penale și a întreruperii acesteia, dă substanță *principiului legalității infracțiunii și pedepsei*, astfel cum este reglementat de art.7 din Convenția europeană a drepturilor omului și art. 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, asigurând garanțiile prevăzute de acestea și o protecție superioară, sens în care în acord cu dispozițiile art. 53 din Cartă, instanțele naționale trebuie să aplice standardele naționale, care asigură o protecție mai largă.

În Hotărârea pronunțată în cauza C - 107/23 PPU, Curtea de Justiție a analizat *principiul legalității infracțiunilor și pedepselor*, separat, sub diferitele sale cerințe, respectiv, *previzibilitatea și precizia legii penale*, pe de o parte, și *aplicarea retroactivă a legii penale mai favorabile*, pe de altă parte.

A concluzionat că instanțele române ***nu sunt obligate să lase neaplicată jurisprudența națională rezultată din cele trei decizii***, conform articolului 325 alineatul (1) TFUE și articolului 2 alineatul (1) din Convenția PIF, în pofida existenței unui risc sistemic de impunitate a unor infracțiuni de fraudă gravă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, ***în măsura în care*** deciziile menționate se întemeiază pe ***principiul legalității*** infracțiunilor și pedepselor, astfel cum este protejat în dreptul național, ***sub aspectul cerințelor acestuia referitoare la previzibilitatea și la precizia legii penale***, inclusiv a

regimului de prescripție referitor la infracțiuni (pct. 118); aceasta, deoarece, acest standard se limitează la neutralizarea efectului de întrerupere al actelor de procedură efectuate în perioada cuprinsă între 25 iunie 2018, data publicării Deciziei nr. 297/2018 a Curții Constituționale, și 30 mai 2022, data intrării în vigoare a OUG nr. 71/2002 (pct. 122)

Apreciind că, în conformitate cu art. 49 alin. (1) din Cartă, **principiul aplicării retroactive a legii penale mai favorabile (lex mitior)** presupune ca în cazul în care, ulterior săvârșirii infracțiunii, legea prevede o pedeapsă mai ușoară, să se aplice aceasta din urmă, ceea ce ar implica în mod necesar o succesiune de regimuri juridice în timp și o schimbare de poziție, fie în ceea ce privește calificarea penală a faptelor, fie în ceea ce privește pedeapsa, și în plus, reținând că normele care reglementează prescripția în materie penală nu intră în domeniul de aplicare al articolului 49 alin. (1) din cartă, Curtea a statuat că aplicarea acestui standard de protecție pentru a repune în discuție întreruperea termenului de prescripție a răspunderii penale prin acte de procedură intervenite înainte de 25 iunie 2018, trebuie considerată ca fiind de natură să compromită supremația, unitatea și efectivitatea dreptului Uniunii (pct.108,123).

În jurisprudența sa constantă Curtea Constituțională a României s-a pronunțat asupra prescripției în ansamblul său ca fiind o instituție de drept penal, cu toate consecințele care decurg de aici, inclusiv din perspectiva includerii acesteia în domeniul de aplicare a legii penale mai favorabile (...) Curtea Constituțională a reținut că „În măsura în care aplicarea concretă a unei norme la o speță dedusă judecării, indiferent de ramura de drept căreia îi aparține, aduce o schimbare cu privire **la condițiile de incriminare, de tragere la răspundere penală și de aplicare a pedepselor, aceasta va cădea sub incidența legii penale mai favorabile (...)** -Decizia Curții Constituționale nr. 1.470/2011 și Decizia Curții Constituționale nr. 1483/2011.

Instanța de contencios constituțional a analizat dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate strict din perspectiva principiului legalității incriminării și pedepsei consacrat de art. 7 din C.E.D.O. și a considerat că nu intră în domeniul de aplicare a interdicției retroactivității legii penale, dispozițiile unei legi prin care se declară ca imprescriptibile anumite infracțiuni, pentru care nu se împliniseră termenele de prescripție la data adoptării legii mai severe.

În dreptul intern, **principiul legii penale mai favorabile** este consacrat la nivel constituțional, fiind prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituția României, republicată. Totodată, aplicarea legii penale mai favorabile este prevăzută și de dispozițiile art. 5 din Codul penal, pentru cauzele nejudicate definitiv, respectiv de art. 6 din Codul penal, pentru cauzele definitiv judecate.

La nivel internațional principiul aplicării legii penale mai favorabile este prevăzut și de art. 15 paragraful (1) din Pactul Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile civile și politice.

Cu privire la principiul legalității incriminării și pedepsei, *nullum crimen, nulla poena sine lege*, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat că garanțiile consacrate de art.7 paragraful 1 din Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale reprezintă o **componentă esențială a supremației legii** și ocupă un loc primordial în cadrul **sistemului de protecție a drepturilor omului**. Așa cum rezultă din obiectul și scopul său, art.7 paragraful 1 trebuie interpretat și aplicat în așa fel încât să asigure o protecție efectivă împotriva urmărilor și a condamnărilor penale arbitrare. Deopotrivă, articolul 7 paragraful 1 interzice aplicarea retroactivă a legii penale în detrimentul acuzatului. Acesta stabilește, de asemenea, principiul conform căruia **numai legea** poate defini o infracțiune și **prescrie o pedeapsă**. În timp ce interzice, în special, extinderea domeniului de aplicare al infracțiunilor existente la fapte care anterior nu erau infracțiuni, articolul 7 paragraful 1 stabilește, de asemenea, principiul conform căruia **legea penală nu trebuie interpretată în mod extensiv în detrimentul unui acuzat, de exemplu prin analogie**. Rezultă că infracțiunile și **sanctiunile aferente trebuie să fie clar definite prin lege**, cerință îndeplinită în cazul în care un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice relevante și, dacă este necesar, cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora.

Într-o serie de decizii pronunțate în ultimii ani, Curtea, pe lângă interzicerea aplicării retroactive a legii penale mai severe în detrimentul acuzatului **a stabilit că articolul 7 paragraful 1 din Convenție garantează implicit și principiul aplicării retroactive a legii penale mai blânde** - Hotărârea din 17 septembrie 2019, cauza Scoppola împotriva Italiei (nr. 2), paragraf 109. **Jurisprudența Curții admite că în statele în care este prevăzut acest drept, cetățenilor trebuie să li se asigure respectarea principiul retroactivității legii penale mai favorabile, acesta trebuie să permită justițiabililor săi să exercite acest drept conform garanțiilor din Convenție**. Astfel, în Cauza Mihai Toma împotriva României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 13 decembrie 2012, Curtea a statuat în paragraful 26 că **art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cere, în virtutea unor principii bine stabilite, ca legea "să interzică aplicarea retroactivă a legislației penale mai punitive în detrimentul acuzatului și să garanteze aplicarea retroactivă a legislației mai favorabile"**.

Relevantă este și cauza Gouarre Patte c. Andorra, în care Curtea a stabilit că a fost încălcat art.7 din Convenție, din pricina refuzului instanțelor judecătorești de a aplica legea penală mai favorabilă. Unul dintre principalele argumente care au determinat Curtea să ajungă la această concluzie a constat în faptul că legislația națională prevedea expres aplicarea legii penale mai favorabile ulterior condamnării definitive în privința pedepselor. În cuprinsul hotărârii a precizat expres că: **„În cazul în care un stat prevede în mod expres în legislația sa principiul retroactivității legii penale mai favorabile (așa cum este cazul articolului 7 § 3 din noul Cod penal andorran), acesta trebuie să permită justițiabililor săi să își exercite acest drept în conformitate cu garanțiile convenționale”**.

Referitor la *noțiunea de lege*, prin Decizia nr. 651/2018, Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 4 din Codul penal, care nu asimilează *efectele unei decizii a Curții Constituționale* prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare *cu efectele unei legi penale de dezincriminare*, afectează dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 23 alin. (12) referitor la stabilirea și aplicarea pedepsei și art. 147 alin. (1) și alin. (4) referitor atât la încetarea efectelor juridice ale normelor de incriminare constatate ca fiind neconstituționale, cât și la caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale, precum și dispozițiile art. 7 – *Nicio pedeapsă fără lege* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Această interpretare este în accord cu noțiunea de lege la care face referire articolul 7 paragraful 1 din Convenție, Curtea Europeană a statuat că legea cuprinde atât legea, cât și jurisprudența (care o interpretează și aplică) - Hotărârea din 12 iulie 2016, Cauza Ruban împotriva Ucrainei, paragraf 41-46. Cu ocazia analizei efectuate din perspectiva articolului 7 din Convenție, Curtea a statuat că o decizie de neconstituționalitate este echivalentă unei modificări legislative și supusă astfel regulii generale privind soluționarea conflictului de legi penale în timp. Tot astfel, legea corespunde atât dreptului izvorât din lege, cât și din jurisprudență și implică anumite condiții calitative, printre care accesibilitatea și previzibilitatea [Del Río Prada împotriva Spaniei (MC), pct. 91; S.W. împotriva Regatului Unit, pct. 35].

Dacă legiuitorul unui stat semnatar al Convenției a decis aplicarea unui standard de protecție superior al unui drept fundamental, garantat de Convenție, instanțele judecătorești nu ar putea diminua acest standard printr-o interpretare jurisprudențială contrară normelor legislative, fără a încălca statul de drept și însăși Convenția. Interpretarea este în acord cu prevederile art. 53 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, potrivit cu care, niciuna dintre dispozițiile Cartei nu poate fi interpretată ca restrângând sau aducând atingere drepturilor omului și libertăților fundamentale recunoscute, în domeniile de aplicare corespunzătoare, de dreptul Uniunii și dreptul internațional, precum și de convențiile internaționale la care Uniunea sau toate statele membre sunt părți, și în special Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și prin constituțiile statelor membre.

Principiul aplicării legii penale mai favorabile face parte, de asemenea, și din dreptul penal al Uniunii Europene. Potrivit art. 49 alin.1 din Cartă, nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau omisiune care, în momentul săvârșirii, nu constituia infracțiune potrivit dreptului intern sau dreptului internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai mare decât cea aplicabilă la momentul săvârșirii infracțiunii. În cazul în care, ulterior săvârșirii infracțiunii, legea prevede o pedeapsă mai ușoară, se aplică aceasta din urmă.

În măsura în care în dreptul național, normele care au reglementat prescripția, astfel cum au fost sancționate de Curtea Constituțională, în perioada 25 iunie 2018 - 30 mai 2022 nu au prevăzut prescripția specială, ci doar pe cea generală, constituind astfel lege mai favorabilă în succesiunea dispozițiilor

privind prescripția, ***lăsarea ca neaplicată a acestei legi mai favorabile*** ar avea ca efect, fie ultraactivarea legii mai severe anterioare datei de 25 iunie 2018, fie retroactivarea legii adoptate începând cu 1 mai 2022 (OUG 71/2022), de asemenea, mai severă, ambele situații fiind de natură a încălca dispozițiile art. 7 din Convenția europeană referitoare la principiul legalității incriminării și pedepsei, conducând la reactivarea răspunderii penale după expirarea termenului de prescripție aplicabil.

Lăsarea ca neaplicată a dezlegării date de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală ar implica încălcarea unor drepturi fundamentale, or, în chiar Hotărârea din cauza C -107/23 PPU, Curtea de Justiție a arătat că este necesar ca instanțele să verifice dacă obligația de a lăsa neaplicate asemenea decizii contravine, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, protecției drepturilor fundamentale (pct.100). Dreptul fundamental încălcat al fi acela al ***legalității incriminării și pedepsei***, pilon al statului de drept, care se opune atât ultraactivării legii mai severe (aplicarea termenelor de prescripție specială pentru acte întreruptive de prescripție anterioare datei de 25 iunie 2018, când norma referitoare la întrerupere a ieșit din fondul activ al legislației), cât și retroactivității unei legi mai severe (art.155 Cod penal, în conținutul prevăzut de OUG nr.71/2022).

În sensul celor de mai sus este jurisprudența majoritară a instanței supreme (decizia nr.115/A din 03 aprilie 2024 pronunțată în dosarul nr.53/64/2023, decizia nr.76/RC din 13 februarie 2024 pronunțată în dosarul nr.31649/3/2021, decizia nr.258/RC din 23 aprilie 2024 pronunțată în dosarul nr.2884/3/2022).

De altfel, prin decizia nr. 37/17.06.2024 pronunțată în dosarul nr. 681/1/2024 de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, s-a stabilit că:

1. Instanțele de judecată nu pot lăsa neaplicată dezlegarea chestiunii de drept privitoare la aplicarea principiului mitior lex în materia întreruperii cursului prescripției răspunderii penale, dată prin Decizia nr. 67/2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în limitele rezultate din hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în 24 iulie 2023 în cauza C-107/23 PPU (limite prevăzute în dispozitivul hotărârii la pct.1 teza a II-a).

2. Dezlegarea dată prin Decizia nr. 67/2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție- Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală se va aplica în condițiile stabilite de aceasta, și actelor de procedură efectuate înainte de 25 iunie 2018, data publicării Deciziei nr. 297/2018 a Curții Constituționale.

În condițiile în care, în perioada 25 iunie 2018 – 30 mai 2022, ***Codul penal intrat în vigoare la 01.02.2014 nu a cuprins niciun caz de întrerupere a prescripției răspunderii penale***, această situație legislativă constituie în mod evident ***legea penală mai favorabilă*** pentru toți inculpații apelanți/intimați, având în vedere că infracțiunile ce fac obiectul prezentei cauze au fost comise anterior datei de 25 iunie 2018 și cauza este în curs de soluționare.

Pentru toate aceste considerente, Înalta Curte, **în majoritate**, reține că, în prezenta cauză, legea penală mai favorabilă, pentru toți inculpații este Codul penal, în forma aplicabilă pentru perioada 25 iunie 2018 – 30 mai 2022, urmând ca soluția ce se va pronunța cu privire la fiecare inculpat să aibă în vedere și acest aspect.

În cauză, legea penală mai favorabilă aplicabilă trebuie să fie aceeași (așadar, inclusiv pentru calculul termenului de prescripție a răspunderii penale), fiind interzisă totodată realizarea unei *lex tertia*. Ca atare, în raport de legea penală mai favorabilă stabilită, termenul de prescripție a răspunderii penale nu poate fi calculat decât fie în conformitate cu dispozițiilor care reglementează prescripția generală a răspunderii penale (termen general), fie potrivit cu cele care reglementează prescripția specială a răspunderii penale (termen special).

Se reamintește că, prin decizia nr.265/2014 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial nr.372 din 20 mai 2014, s-a constatat că dispozițiile art.5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care *nu permit combinarea* prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.

Instanța de contencios constituțional a considerat că numai interpretarea prevederilor art.5 din Codul penal în sensul că legea penală mai favorabilă se aplică *în ansamblul ei* este singura care poate înlătura viciul de neconstituționalitate (paragraf 49).

Totodată, Curtea Constituțională a constatat că, odată cu publicarea deciziei nr.265/2014 în Monitorul Oficial, își încetează efectele decizia nr.2 din 14.04.2012 a ICCJ – Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în materie penală prin care se decisese, în aplicarea art.5 din Codul penal, că prescripția răspunderii penale reprezintă o instituție autonomă față de instituția pedepsei (paragraf 56).

*

Motivul de apel al parchetului prin care se critică sentința atacată întrucât nu s-a dispus față de inculpata Țițeșă Victoria soluția de încetare a procesului penal, ca efect a împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunile pentru care a fost trimisă în judecată, este nefondat.

Înalta Curte constată că inculpata Țițeșă Victoria nu a fost prezentă în primă instanță la termenul din 28.10.2022, iar apărătorul desemnat din oficiu pentru aceasta a susținut că nu are mandat special din partea inculpatei pentru a specifica dacă dorește continuarea procesului penal, astfel că a lăsat la aprecierea instanței.

În aceste condiții, nu se poate considera că inculpata Țițeșă Victoria și-a exprimat voința de a nu continua procesul penal, așa încât în mod corect prima instanță a analizat fondul acuzațiilor aduse inculpatei.

Înalta Curte apreciază nefondate și motivele de apel prin care procurorul a criticat faptul că prin sentința apelată s-au dispus soluții de achitare față de inculpații Prelipcean Constantin Mihai și Solovăstru Ancuța Alina, deși aceștia nu au solicitat continuarea procesului penal, în condițiile în care prima instanță a considerat împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale.

Contextul în care inculpații Prelipcean Constantin Mihai și Solovăstru Ancuța Alina au arătat că nu solicită continuarea procesului penal (conform încheierii de la termenul din data de 28.10.2022 a Curții de Apel Cluj- Secția

penală și de minori), a fost cel în care și-au exprimat poziția procesuală după dezbaterile pe fond, rămânerea cauzei în pronunțare și repunerea cauzei pe rol, ca urmare a pronunțării deciziei nr.358/2022 a Curții Constituționale.

În mod corect a considerat prima instanță că, în condițiile în care, până la acel moment procesual, fusese administrată întreaga probațiune și dezbătut fondul cauzei, acțiunea penală față de cei doi inculpați fusese exercitată.

Deși formal inculpații Prelipcean Constantin Mihai și Solovăstru Anuța Alina au precizat că nu solicită continuarea procesului penal, în realitate, anterior pronunțării deciziei nr.358/2022 a Curții Constituționale se administrase probatoriului și formulase apărări de către inculpați.

Ca atare, în situația concretă a speței, în care prima instanță a constatat existența atât a unor cazuri ce constituie temei de achitare, cât și a unui caz de încetare a procesului penal (dar, după constatarea întrunirii condițiilor atragerii răspunderii penale și ca efect a împlinirii termenului de prescripție), în mod corect prima instanță a respectat ordinea cazurilor de împiedicare a exercitării acțiunii penale prevăzute de art.16 C.proc.pen.

*

Prin rechizitoriu s-a reținut că fapta **inculpatului Bărbuță Bogdan-Ilarion Costică**, care în intervalul **martie-octombrie 2005**, a pronunțat un număr de 69 de hotărâri judecătorești prin atestarea unor fapte neconforme realității, utilizând înscrisuri sub semnătură privată falsificate și cunoscând modalitatea frauduloasă în care acestea au fost încheiate și care în mod voit, *a viciat procedura de citare și de comunicare a părților din cadrul acestor procese civile privând părțile pârâte de dreptul la un proces echitabil și privându-le de exercitarea dreptului de a ataca aceste hotărâri nelegale*, fapte săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în calitate de magistrat, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu. Astfel, prin *îndeplinirea defectuoasă a acestor atribuții* a produs importante pagube, drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice, dar, totodată, a adus o atingere gravă instituțiilor statului, abilitate cu aplicarea legii, punând sub semnul întrebării imparțialitatea instanțelor judecătorești și slăbind astfel încrederea justițiabililor în ideea împlinirii justiției. Infracțiunea a fost săvârșită în baza aceleiași rezoluții infracționale, în mod repetat, inculpatul urmărind și reușind, în acest fel, să aducă în patrimoniul inculpatului Babiuc Constantin Gavril, foloase materiale necuvenite. S-a arătat că faptele întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 actualizată, rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 35 C.pen. și art. 5 alin.1 C.pen. (69 acte materiale).

Totodată, s-a reținut prin actul de sesizare a instanței, că fapta **inculpatului Babiuc Constantin-Gavril**, care în intervalul **martie-octombrie 2005**, l-a sprijinit pe inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică să pronunțe un număr de 69 de hotărâri judecătorești prin atestarea unor fapte neconforme realității, *utilizând înscrisuri sub semnătură privată, pe care le falsificase anterior*, lezând în acest fel, interesele legitime ale mai multor părți civile și

intrând astfel în mod fraudulos în posesia a aproximativ 42 de hectare de teren situate pe raza Comunei Satu Mare, județul Suceava, întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu în formă continuată**, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13/2 din Legea nr.78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 35 și art. 5 alin.1 C.pen. (69 acte materiale).

Inculpatul Babiuc Constantin-Gavril a mai fost trimis în judecată pentru săvârșirea **infracțiunii de spălare de bani**, prev. și ped. de art. 29 alin.1 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 5 alin.1 C.pen., constând în aceea că, pentru a ascunde natura ilicită a modului de dobândire a suprafeței de 41,59 hectare de teren, a înstrăinat terenul susmenționat, direct sau prin intermediari, în cursul anului 2005-2007, concernului austriac Holzindustrie Schweighofer, obținând un profit în cuantum de 4.000.000 lei.

Prima instanță, a dispus **achitarea** inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru infracțiunea de abuz în serviciu în formă continuată, prev. de art.297 alin.1 C.pen. rap. la art.13/2 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.35 C.pen. și art.5 C.pen., precum și a inculpatului Babiuc Constantin pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13/2 din Legea nr.78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 35 și art. 5 C.pen. (69 acte materiale), în baza **art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen. – fapta nu există**. Totodată, a dispus **achitarea** inculpatul Babiuc Constantin-Gavril pentru infracțiunea de spălare de bani, prev. și ped. de art. 29 alin.1 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic.art. 5 alin.1 C.pen., în baza **art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen. – fapta nu este prevăzută de legea penală**.

Pentru considerentele ce succed, instanța de apel constată neîntemeiate criticile formulate de procuror vizând soluțiile de achitare mai sus enunțate.

Înalta Curte are în vedere probele administrate în cursul procesului, inclusiv probele administrate în timpul cercetării judecătorești în apel.

Astfel, fiind audiat în legătură cu acuzația descrisă mai sus, **inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** a declarat, în apel, la termenul din 08.01.2024:

Nu consider că sunt vinovat de acuzațiile care mi se aduc.

În legătură cu infracțiunea de abuz în serviciu privind sentințele pronunțate în anul 2005, menționez că am fost investit cu soluționarea a trei cauze, ulterior dispunând disjungerea în toate acestea, ajungându-se la un total de 69 de dosare. Consider că am judecat aceste cauze respectând atât dispozițiile de drept substanțial, cât și dispozițiile de drept procedural. Precizez că le-am judecat după un anumit tipar, în raport de care am mai judecat sute de astfel de cauze.

Precizez că nu am fost implicat în înregistrarea nicuneia din cele trei cereri de chemare în judecată inițiale, iar eventuala cunoaștere a încălcării pe fiecare judecător nu putea influența sau nu avea vreo relevanță cu privire la modul de repartizare a cauzelor. Toate rezoluțiile pe care le-am pus pe dosare au fost (...) în calitate de judecător investit cu soluționarea acestora, moment care este ulterior repartizării cauzelor la nivelul instanței.

Nu am avut o înțelegere cu Babiuc pentru disjungerea cauzelor, cred că dl. Babiuc nici nu cunoaște termenul de disjungere și operațiunea de disjungere

a fost mai mult pur tehnică, părțile nefiind nici avantajate, nici dezavantajate de această dispoziție. Fiind vorba de hotărâri judecătorești care să țină loc de contract de vânzare cumpărare am considerat că nu este deloc normal să pronunț o hotărâre care să țină loc de mai multe contracte autentice de vânzare cumpărare în condițiile în care promitenții vânzători erau diferiți.

Cu privire la procedura de citare și comunicarea hotărârilor precizez că în 46 din dosare, fie una din aceste proceduri, fie ambele, au fost îndeplinite sub luare de semnătură, deci mai precis de orice dubiu că părțile știau de proces. Studiind ulterior copiile acestor dosare care mi-au parvenit, fiind atașate dosarului de urmărire penală, am constatat că în toate celelalte 23 de cauze procedura de comunicare a hotărârilor judecătorești a fost legal îndeplinită și, într-adevăr, în 4 din aceste dosare nu se regăsea dovada comunicării citației, dar și în aceste 4 dosare procedura de comunicare a hotărârilor a fost legal îndeplinită.

Referitor la faptul că nu am analizat capacitatea, consimțământul, obiectul și cauza antecontractelor de vânzare cumpărare, menționez că acest lucru este perfect adevărat, dar am procedat legal întrucât toate acțiunile vizau executarea antecontractelor de vânzare cumpărare, iar legalitatea acestor condiții de fond ale oricărui act juridic o puteam face numai în cadrul unei eventuale cereri reconvenționale ale părților, care nu au fost depuse.

În legătură cu prezența părților la judecată nu se menționează despre care dosar ar fi vorba, dar în analiza fiecărui dosar în parte, din cele 12 cauze în care părții au fost reprezentanții de mandatarul Georgescu Octavian, se susține că ar fi fost atestată în fals prezența acestuia la proces. Nu este adevărată nici această acuzație, mandatarul a fost cu siguranță prezent la proces. Este posibil ca, nefiind prezent în momentul strigării cauzelor în care era mandatat, să fi restrigat cauzele la sfârșitul ședinței de judecată, conform dispozițiilor art. 101 alin. 13 din ROI în vigoare la data respectivă. La vremea respectivă nu se preciza în încheierea de ședință apelul repetat făcut în cauză.

Referitor la acuzația că prin calificarea juridică dată cauzelor l-aș fi exonerat de plata taxelor judiciare de timbru pe Babiuc Constantin arăt că în toate cauzele au fost plătite taxele judiciare de timbru datorate legal. Mai mult, conform calificărilor inițiale date de judecătorul de serviciu, dl. Babiuc ar fi trebuit să plătească pentru fiecare din cele 69 de dosare, o taxă de timbru de 183.000 lei vechi. Conform calificării juridice date de către mine, taxele de timbru pe care a trebuit să le plătească au fost mult mai mari, ajungându-se și la taxe de 3 – 4 milioane lei vechi într-un dosar.

Referitor la acuzația că, în toate cele 69 de dosare greșiera Vicol Felicia ar fi încheiat procese-verbale prin care ar fi atestat în fals că s-a deplasat la domiciliile părților pentru comunicarea hotărârilor, menționez că astfel de procese-verbale au fost încheiate numai în cele 12 dosare în care mandatar a fost Georgescu Octavian, în condițiile pe care le-a relatat martora în fața instanței de apel, iar în toate celelalte cauze comunicarea hotărârilor s-a făcut de către agenții procedurali, iar, nicidecum de către greșiera Vicol Felicia.

În legătură cu acuzația că, în mod repetat, am dispus citarea la domiciliu fictive, astfel încât pârâții să nu cunoască în realitate de existența proceselor, menționez că nu a exista nicio asemenea situație, iar referitor la cele două situații menționate exemplificativ în rechizitoriu, vizându-i pe Postolache Radu Constantin și Cuciurovski Constantin, arăt că Postolache nu a fost parte în niciun proces, dânsul fiind doar audiat ca martor în timpul urmăririi penale cu privire la dosarul nr.2696/2005 în care parte era Postolache Gheorghe Viorel, care a fost legal citat.

În ceea ce îl privește pe Cuciurovski Constantin acesta a fost citat corect la domiciliul din Rădăuți, str. Tineretului, nr. 26 A, astfel cum rezultă din înscrisurile pe care le-am consultat în vederea pregătirii acestei audieri. Această adresă figura ca fiind domiciliul acestei persoane în propria declarație dată în cauză.

Arăt că în cele 58 de dosare finalizate la primul termen de judecată procedura de citare s-a realizat de către Serviciul Registratură al Judecătoriei Rădăuți fără niciun fel de implicare din partea mea ca judecător al cauzelor, iar în restul de 11 cauze, în care am constatat existența unor semne de întrebare privind domiciliul real al pârâților am dispus refacerea procedurii de citare prin afișare la ușa instanței, iar nicidecum prin comunicarea la niște adrese fictive.

Referitor la 65 de dosare se menționează că nu există și nu au fost solicitate de către mine extrase de carte funciară și planuri de situație a terenurilor. La vremea respectivă nu era nicio dispoziție legală care să impună depunerea unor asemenea înscrisuri și nicidecum, absolut în nicio altă situație similară, nu am solicitat depunerea la dosar a unor asemenea documente. Toate terenurile figurau în antecontractele de vânzare cumpărare ca terenuri arabile în baza titlurilor de proprietate atașate acestor antecontracte.

Referitor la faptul că în 56 de dosare nu ar exista documente care să ateste dreptul exclusiv de proprietate al promitentului vânzător, menționez că în 30 dintre acestea înscrisurile existente demonstau indubitabil dreptul exclusiv de proprietate al promitenților vânzători, iar în celelalte 26 de dosare se ridică practic problema de drept a vânzării bunului indiviz, problemă care nu avea o soluționare legală, dar doctrina și jurisprudența erau practic unanime în a considera valabile astfel de vânzări sub condiție rezolutorie.

În legătură cu 5 dosare se menționează că antecontractele de vânzare cumpărare ar fi fost falsificate și eu ar fi trebuit să observ aceasta (dosarele nr. 1490, 1496, 1497, 2207 și 5063 din 2005).

Nu știu ce să dezvolt la această acuzație pentru că nu se spune în ce ar fi constat acele falsuri, dar și dacă ar fi existat aspecte care puteau conduce la o eventuală nulitate absolută sau relativă nu aș fi putut invoca din oficiu aceste nulități, ci numai dacă aș fi fost sesizat prin cereri reconvenționale.

Mai mult decât atât, în două cazuri pârâtul a fost prezent sau reprezentat la judecată și a recunoscut expres încheierea antecontractelor, iar într-o altă situație un pârât a recunoscut ulterior încheierea antecontractului.

În 4 dosare, respectiv nr. 2683, 2685, 2698 și 5068 din 2005 s-a susținut că nu puteam admite acțiunile întrucât antecontractele nu erau semnate de către promitenții vânzători. Precizez că antecontractul de vânzare cumpărare era reglementat la vremea respectivă, ca și în prezent, ca un act care se poate încheia valabil prin simplul acord de voință al părților, înscrisul sub semnătură privată fiind necesar doar sub aspect probatoriu. În funcție de circumstanțele cauzei puteam decide și în lipsa unei semnături că, în realitate, s-a încheiat un acord de voință în sensul promisiunii vânzării. De altfel, în cazurile părților Vlad George și Lavric Dorin aceștia au recunoscut expres încheierea antecontractelor.

În 4 dosare, respectiv 2695, 5061, 5063 și 5065 din 2005 se susține că nu am observat că prețul vânzării a fost inserat cu un alt instrument scriptural. Arăt că acest aspect nu are nicio relevanță în ceea ce privește legalitatea unui act juridic, teoretic un act putând fi scris parțial cu un instrument și parțial cu alt instrument. Fără îndoială că acest aspect putea avea o anumită relevanță într-o eventuală cerere reconvențională în care să se conteste prețul stipulat, dar nu a fost cazul.

În două situații, și anume în dosarele 5062 și 5074 din anul 2005 se arată că aș fi pronunțat nelegal hotărârile judecătorești întrucât nu erau depuse la dosar titluri de proprietate care să ateste dreptul de proprietate al promitenților vânzători. În dosarul 5062 am pronunțat hotărârea având în vedere titlul de proprietate nr. 536/1994 care era menționat expres în certificatul de moștenitor nr. 67/ 11.03.2002 document depus la dosar. În dosarul 5074/2005 reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea promitentului vânzător era mai presus de orice îndoială întrucât a fost făcută printr-o hotărâre judecătorească, respectiv sentința civilă nr. 1204/07.03.1996 a Judecătoriei Rădăuți.

În alte 2 dosare, 5067 și 5082 din anul 2005 se afirmă că în mod nelegal am dat eficiență juridică unor antecontracte de vânzare cumpărare nedatate. Nu exista și nu există nicio dispoziție legală în acest sens.

În dosarul 1495/2005 sunt acuzat că am admis acțiunea în mod nelegal întrucât nu era stipulat prețul vânzării. Lipsa prețului vânzării este un impediment absolut, dar numai în cazul contractelor de vânzare cumpărare și oricum pârâțul prin mandatar, a confirmat în faza de urmărire penală primirea prețului indicat de către reclamant în cererea de chemare în judecată.

(...) Nu mai țineam minte, dar mi-am amintit văzând actele dosarului că Babiuc Constantin a fost prezent la termenele de judecată când a venit și mandatarul Georgescu Octavian. Cu siguranță, însă, mențiunile făcute de greșierul de ședință cu privire la prezența sau absența dlui. Babiuc sunt în totală concordanță cu realitatea.

(...) Arăt că pentru 10-15 antecontracte de vânzare cumpărare, dl. Babiuc se subrogase în drepturile promitentului cumpărător inițial, numitul Huțuleac Ioan, iar acesta a avut pe rolul Judecătoriei Rădăuți aproximativ 100 de acțiuni cu antecontracte absolut identice cu cele 10-15 preluate de Babiuc

Constantin și judecate de mine. Dintre acțiunile promovate de Huțuleac Ioan câteva le-am judecat și eu și le-am admis.

La data de **4 martie 2005** pe rolul Judecătoriei Rădăuți a fost înregistrat dosarul **nr. 1179/2005** având ca obiect constatare vânzare cumpărare, cererea de chemare în judecată fiind formulată de reclamantul Babiuc Constantin Gavril în contradictoriu cu: Marcu Elena Virginia, Marcu Dorin, Calciuc Doina- **pct 1**; Huțuleac Ioan și Hutuleac Nelica **pct 2**; Calciuc Romeo Gabriel și Calciuc Mihaela – **pct3**; Horodinschi Mircea – **pct 4**; Cuciurvinschi Constantin - **pct 5**; Colibaba Ștefan – **pct.6**; Ungurean Octavia- **pct 7**; Colibana Gheorghe **pct. 8**; Costea Georgeta- **pct. 9**; Postolache Aspazia – **pct. 10**; Vlonga Elvira - **pct. 11**, Checec Ivan și Kzezek Miroslav **pct. 12**; Anghel Raveca- **pct. 13**; Florean Ioan- **pct. 14**; Bălan Vasile **pct.15**; Zoara Silvia - **pct.16**; Popescu Olimpie Stelian - **pct.17**; Reus Ana, Reus Gheorghe și Coroama Ana- **pct. 18**; Senculet Gavril - **pct.19**; Halus Olga- **pct.20**; Păsăilă Gheorghe- **pct. 21** (*fila 3 vol.14 d.u.p.*).

Reclamantul Babiuc Constantin Gavril a solicitat pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract de vânzare cumpărare încheiat cu pârâții menționați anterior, invocând faptul că au fost încheiate cu aceștia, direct sau prin mandatarii lor, antecontracte de vânzare-cumpărare prin care pârâții și-au asumat obligația de a-i vinde suprafețele de teren. A solicitat ca, în cazul în care se va admite acțiunea, să se dispună și intabularea dreptului de proprietate în Cartea funciară.

Dosarul a fost repartizat judecătorului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, primul termen de judecată fiind stabilit la **4 aprilie 2005**.

La data de 7 martie 2005, la cererea reclamantului, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a preschimbat termenul pentru data de **22 martie 2005**, cu citarea pârâților (*fila 10 vol.14 d.u.p.*).

Prin încheierea din 22 martie 2005, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a dispus disjungerea capetelor de cerere urmând a fi constituit câte un dosar pentru fiecare dintre pârâți (*fila 17 vol.14 d.u.p.*). și a pronunțat 21 de sentințe civile prin care a admis acțiunile formulate de reclamantul Babiuc Constantin Gavril, constatând că acesta a dobândit prin cumpărare de la pârâți dreptul de proprietate asupra unor suprafețe de teren și a dispus intabularea dreptului de proprietate, astfel:

1. În dosarul nr. 1179/2005 al Judecătoriei Rădăuți în care s-a pronunțat **sentința civilă nr. 853/22.03.2005**, în care reclamant a fost Babiuc Constantin și pârâții Marcu Elena Virginia, Marcu Dorin și Calciuc Doina, părțile au fost citate. Din dovada de citare rezultă că pârâta Marcu Elena Virginia a semnat personal citația pentru termenul din 22.03.2005, precum și hotărârea, care a fost comunicată tuturor părților (*file 13-44 vol.14 d.u.p.*).

În cursul urmăririi penale, martora Calciuc Doina a declarat că împreună cu Marcu Elena, mama sa, care a decedat în anul 2009 și Marcu Dorin, fratele ei, i-au vândut lui Huțuleac Ioan o suprafață de teren, pentru care au primit prețul și nu au primit citație sau hotărâre de la Judecătoria Rădăuți, dar nu au nicio pretenție de la Huțuleac Ioan sau Babiuc Constantin (*file 21-24 vol.4*

d.u.p.). Curtea de apel a arătat că audierea în fața instanței nu a mai fost posibilă având în vedere vârsta și starea de sănătate a martorei.

2. În dosarul nr. 1480/2005 al Judecătorei Rădăuți, s-a pronunțat **sentința civilă nr. 856/22.03.2005**, iar pârâții Huțuleac Ioan și Huțuleac Nelica au fost citați și li s-a comunicat hotărârea, semnând de primire fratele pârâtului (*file 46-61 vol.14 d.u.p.*).

3. În dosarul nr. 1481/2005, s-a pronunțat **sentința civilă nr. 857/22.03.2005**, iar din dovezile de citare reiese că pârâții Calciuc Romeo și Calciuc Mihaela au fost citați și rezultă că li s-a comunicat hotărârea pronunțată în cauză, la domiciliu (*file 62-80 vol.14 d.u.p.*).

În cursul urmăririi penale martorul Calciuc Romeo a declarat că împreună cu sora sa, Nechita (fostă Calciuc) Mihaela, au vândut un teren arabil situat în Rădăuți, și-a recunoscut semnătura pe contractul de vânzare-cumpărare datat octombrie 2001, precizând că nu-i cunoaște pe martorii menționați în contract și că nu are pretenții de la Babiuc Constantin (*fila 28 vol 4 d.u.p.*).

Martora Nechita (fostă Calciuc) Mihaela a arătat că își recunoaște semnătura de pe contract, dar că nu a primit suma de 18 mil ROL trecută în contract, ci aproximativ 14 mil ROL, însă nu are nicio pretenție. A mai declarat că, după câțiva ani a primit citație de la Judecătoria Rădăuți, dar nu s-a prezentat la proces (*fila 32 vol.4 d.u.p.*).

Audiat de instanța de fond, martorul Calciuc Gabriel Romeo a declarat că împreună cu sora sa a vândut un teren numitului Huțuleac care i-a spus să încheie un contract din care să rezulte că și cumpărător inculpatul Babiuc Constantin, a semnat aceste înscrisuri și a primit citație și hotărârea de la Judecătoria Rădăuți. A explicat diferențele față de declarația de la urmărire penală prin faptul că a găsit ulterior aceste înscrisuri printre documentele personale și a precizat că nu se consideră prejudiciat în vreun fel (*fila 102 vol. III d. prima inst.*).

4. În dosarul nr. 1482/2005 al Judecătorei Rădăuți a fost pronunțată **sentința civilă nr. 858/22.03.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâtul Horodinschi Mircea a fost citat și i s-a comunicat hotărârea, la domiciliu (*file 82-102 vol.14 d.u.p.*).

Persoana nu a fost identificată și nici audiată de către organele de urmărire penală.

5. În dosarul nr. 1483/2005 al Judecătorei Rădăuți, format de asemenea, prin disjungere, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 859/22.03.2005**, iar din actele dosarului reiese că pârâtul Cuciurovski Constantin a fost citat și i s-a comunicat hotărârea, ambele fiind afișate la domiciliu (*file 103-116 vol.14 d.u.p.*).

Audiat în cursul urmăririi penale, la data de 18.11.2008, în calitate de persoană vătămată, Cuciurovski Constantin a declarat că împreună cu soția au vândut teren lui Huțuleac Ioan, au primit banii pe care soția i-a depus în parte la CEC și o altă parte au împărțit-o celor trei fiice. A mai menționat că nu a semnat niciun contract cu Babiuc Constantin, nu a fost citat niciodată la Judecătoria

Rădăuți și se constituie parte civilă cu o sumă pe care o va preciza ulterior (*file 45 – 46 vol.3 d.u.p.*).

Tot la urmărire penală, la data de 08.07.2014, persoana civilă Cuciurovski Constantin a declarat că în urmă cu mai mulți ani a venit la el Babiuc Constantin pentru a-i vinde teren în suprafață de 30 de ari și a primit 600 lei, deși în antecontract scrie că a încasat 1200 lei, a primit citația de la judecătoria și hotărârea, arătând că se constituie parte civilă cu o sumă pe care o va preciza ulterior (*file 43-44 vol.3 d.u.p.*).

În fața instanței nu s-a prezentat pentru a da detalii cu privire la contradicțiile dintre cele două declarații, condiții în care Înalta Curte consideră că cea de a doua declarație reflectă adevărul întrucât se coroborează cu actele dosarului civil nr.1483/2005.

6. În dosarul nr. 1484/2005 al Judecătoriei Rădăuți a fost pronunțată **sentința civilă nr. 860/22.03.2005**, iar din actele dosarului reiese că pârâțul Colibaba Ștefan a fost citat și i s-a comunicat hotărârea, proceduri realizate prin afișare la domiciliul pârâțului (*file 117-130 vol.14 d.u.p.*).

În cursul urmăririi penale, martorul Colibaba Ștefan a declarat că a vândut o suprafață de teren lui Huțuleac Ioan și a primit banii pe acesta, încheind un contract. A arătat că își recunoaște semnătura de pe contractul prezentat de organele de urmărire penală, dar nu știe în ce împrejurări a semnat acel act. Nu a știut de procesul de la Judecătoria Rădăuți, nu a primit citație, însă, a primit sentința la domiciliu (*file 1-2 vol.3 d.u.p.*).

7. În dosarul nr. 1485/2005 al Judecătoriei Rădăuți a fost pronunțată **sentința civilă nr.861/22.03.2005**, iar din dovada de citare rezultă că procedura de citare s-a realizat cu pârâta Ungurean Octavia, prin afișare la domiciliu, sentința fiindu-i comunicată la domiciliu prin afișare (*file 131-147 vol.14 d.u.p.*).

Audiată în cursul urmăririi penale, Ungurean Octavia a arătat că a deținut 1,92 ha teren în Rădăuți din care a vândut, în anul 2002, o suprafață de 6 ari teren unei persoane din Suceava, în anul 2001 a vândut 0,24 ha teren unei alte persoane, iar 0,42 ha teren la locul „între sanțuri” și 0,77 ha teren la locul „la barieră” i-a vândut lui Huțuleac Ioan, de la care a aflat că i le-a vândut lui Babiuc Constantin. A mai menționat că, în cursul anului 2005, a primit citație de la Judecătoria Rădăuți însă nu s-a prezentat și, apoi, a primit o hotărâre care atesta că i-a vândut lui Babiuc Constantin 0,42 ha teren (*file 3-5 vol. 3 d.u.p.*).

8. În dosarul nr. 1486/2005 al Judecătoriei Rădăuți, s-a pronunțat sentința civilă nr.862/22.03.2005, iar din actele dosarului rezultă că pârâțul Colibaba Gheorghe a fost citat, citația fiind semnată de soție, care a semnat și dovada de comunicare a hotărârii (*file 148-162 vol.14 d.u.p.*).

În faza de urmărire penală, numita Colibaba Maria Magdalena, soția pârâțului a declarat că acesta a decedat la 8 aprilie 2005, că, în 2003, a vândut prin contract notarial numitului Huțuleac Ioan suprafața de 1,08 ha, nu-l cunoaște pe inculpatul Babiuc Constantin, însă nu are nicio pretenție (*fila 6 vol.3 d.u.p.*).

9. În dosarul nr.1487/2005 al Judecătoria Rădăuți, s-a pronunțat **sentința civilă nr.863/22.03.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâta Costea Georgeta a semnat dovezile de îndeplinire a procedurii de citare și de comunicare a hotărârii, la rubrica destinatar (*file 163-179 vol.14 d.u.p.*).

Numita Costea Georgeta a decedat între anii 2005-2006, conform declarației ginerelui acesteia, martorul Dumitriu Vasile, care a mai precizat că are cunoștință de vânzarea unui teren lui Huțuleac Ioan, a recunoscut semnătura soacrei sale și semnătura sa, în calitate de martor, de pe înscrisul intitulat contract de vânzare cumpărare, menționând că soacra sa a primit citație de la Judecătoria Rădăuți (*fila 161 vol.4 d.u.p.*).

În cursul cercetării judecătorești, martorul Dumitriu Vasile nu a fost audiat, acesta decedând la data de 13.06.2017, conform fișei DEPABD (*fila 27 vol. VIII d. prima inst.*).

10. În dosarul nr.1488/2005 al Judecătoria Rădăuți, în care a fost pronunțată **sentința civilă nr. 864/22.03.2005**, din dovada de citare rezultă că procedura de citare s-a realizat prin afișare, la domiciliu, cu pârâta Postolache Aspazia, iar dovada comunicării sentinței este semnată la rubrica destinatar (*file 377-391 vol.14 d.u.p.*).

Persoana nu a fost identificată și audiată în cursul urmăririi penale.

Martorul Penciu Dumitru a declarat că este cumnatul lui Postolache Aspazia care a decedat la data de 20.07.2005 și a menționat că a avut loc un schimb de terenuri între Postolache Aspazia și Babiuc Constantin, fiind de față (*fila 50 vol.4 d.u.p.*).

11. În dosarul nr. 1489/2005 al Judecătoria Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 865/22.03.2005**, iar din actele dosarului reiese că citarea și comunicarea hotărârii au avut loc la domiciliul pârâtei Vlonga Elvira, prin afișare (*file 360-376 vol.14 d.u.p.*).

În cursul urmăririi penale, persoana vătămată Vlonga Elvira a arătat că a deținut o suprafață de 1,34 ha în Rădăuți, la locul numit Plop, i-a vândut lui Huțuleac Ioan suprafața de 1,03 ha, primind prețul la data semnării convenției, nu a primit citație de la Judecătoria Rădăuți, ci doar sentința (*file 8-9 vol.3 d.u.p.*).

12. În dosarul nr. 1490/2005 al Judecătoria Rădăuți a fost pronunțată **sentința civilă nr. 866/22.03.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâatul Kzezek Miroslav a fost citat și procedura s-a realizat prin afișare, la domiciliu, ca și comunicarea hotărârii, iar dovada de citare cu pârâatul Checec Ivan Rudolf s-a întors cu mențiunea *decedat* (*file 342-358 vol.14 d.u.p.*).

În cuprinsul hotărârii s-a reținut că Kzezek Miroslav este moștenitorul lui Checec Ivan Rudolf.

Audiat fiind, Kzezek Miroslav a declarat că au vândut 0,59 ha teren în locul numit „Plop” lui Huțuleac Ioan prin act notarial, iar, ulterior, a fost contactat de Babiuc Constantin care i-a cerut să încheie un contract cu el întrucât cumpărase terenul de la Huțuleac, aspect cu care a fost de acord și a semnat un contract cu inculpatul (*file 11-13 vol.3 d.u.p.*).

13. În dosarul nr. 1491/2005 al Judecătorei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 867/22.03.2005,** iar din actele dosarului rezultă că pentru pârâta Anghel Raveca citația a fost semnată de fratele acesteia, care a semnat și dovada comunicării hotărârii (*file 326-341 vol.14 d.u.p.*).

În cursul urmăririi penale, fiind audiată în calitate de martor, Anghel Raveca a declarat că l-a contactat pe Babiuc Constantin pentru a-i vinde un teren, convenția de vânzare nu este semnată de ea și nu mai reține când a primit banii pentru teren sau câți bani a încasat, nu a primit vreo citație de la judecătorie, nu se consideră prejudiciată și nu are pretenții de la Babiuc Constantin (*file 73-76 vol.4 d.u.p.*).

14. În dosarul nr.1492/2005 al Judecătorei Rădăuți, s-a pronunțat **sentința civilă nr. 868/22.03.2005,** iar din actele dosarului rezultă că pârâțul Florean Ion a fost citat, semnând fiul, Florean Cornel, care a semnat și dovada de comunicare a hotărârii (*file 311 - 325 vol.14 d.u.p.*).

Martorul Florean Cornel, secretar al Primăriei Satu Mare, județul Suceava, a declarat că este fiul lui Florean Ion și are cunoștință că acesta a vândut o suprafață de 3000 mp teren inculpatului Babiuc Constantin care a spus tatălui său și altor vânzători că vor fi chemați ulterior în instanță (*fila 33-37 vol.4 d.u.p.*).

În fața instanței, martorul Florean Cornel a declarat că Anghel Raveca este sora lui și este real că s-a vândut inculpatului Babiuc Constantin o suprafață de teren în anul 2005, iar aceasta și tatăl ei au fost acționați în judecată de Babiuc Constantin pentru constatarea vânzării și intabularea dreptului de proprietate (*fila 180 vol IV d.prima inst.*).

Martorul Florean Cornel a menționat că mai mulți locuitori ai comunei au solicitat adeverințe, în anul 2005, care atestau faptul că aveau teren în proprietate, adeverințe pe care le-a semnat el și primarul Cramarciuc Ștefan Valerian. A mai arătat că punerea în posesie a acestora s-a făcut în baza registrului agricol și a probei cu martori în instanță, conform Legii 18/1991 (*file 33 – 37 vol.4 d.u.p.*).

15. În dosarul nr. 1493/2005 al Judecătorei Rădăuți, în care s-a pronunțat **sentința civilă nr. 869/22.03.2005,** nu s-a realizat procedura de citare cu pârâțul Bălan Vasile, însă din sentință rezultă că a fost prezent în instanță și a fost de acord cu acțiunea reclamantului, iar hotărârea a fost comunicată la Primăria Rădăuți și la ușa instanței (*file 296 - 310 vol.14 d.u.p.*).

În faza de urmărire penală, Bălan Vasile a declarat că, în anul 2005, a vândut lui Babiuc Constantin, pe care l-a cunoscut prin intermediul lui Lavric Dorin, 1 ha teren extravilan situat în Rădăuți, a primit prețul de 40 mil. ROL și a încheiat un contract de vânzare cumpărare pe care nu-l mai deține. A mai relatat că a fost la Judecătoria Rădăuți în legătură cu titlul de proprietate și nu se consideră prejudiciat (*fila 151 vol.4 d.u.p.*).

La instanță, în calitate de martor, Bălan Vasile și-a recunoscut semnătura de pe înscrisurile olografe din dosarul de urmărire penală și a relatat că tatăl său a vândut un hectar de teren extravilan printr-un intermediar, Lavric Dorin, și a primit prețul care era prețul pieței la acel moment, nu a suferit vreun

prejudiciu. A făcut referire la procura pe care tatăl lui i-a dat-o pentru a se ocupa de tranzacția în legătură cu terenul (*fila 203, vol.X d.prima inst.*).

16. În dosarul nr.1494/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 870/22.03.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâta Zoara Silvia a solicitat în scris respingerea acțiunii și să i se comunice cererea de chemare în judecată, fiind prezentă la termenul de judecată (*file 275 - 295 vol.14 d.u.p.*).

În faza de urmărire penală, la data de 10.12.2008, Zoara Silvia a relatat că a vândut un teren extravilan situat în Rădăuți lui Huțuleac Ioan printr-un act sub semnătură privată/chitanță de mână, a primit prețul, a fost citată la Judecătoria Rădăuți într-un dosar în care reclamant era Babiuc Constantin, s-a prezentat la proces, a luat cunoștință de obiectul dosarului și a adus la cunoștința instanței că a vândut terenul lui Huțuleac. A declarat că nu a fost prejudiciată și nu are nicio pretenție (*fila 159 vol.4 d.u.p.*).

În cursul cercetării judecătorești, reaudierea nu a fost posibilă, intervenind decesul pârâtei la data de 03.09.2011, conform fișei DEPABD (*fila 25 vol. VIII d.prima inst.*).

17. În dosarul nr. 1495/2005 al Judecătoriei Rădăuți, s-a pronunțat sentința civilă nr. 871/22.03.2005, iar din actele dosarului reiese că pârâțul Popescu Olimpie Stelian a fost citat, procedură care s-a realizat prin afișare la domiciliu, ca și comunicarea hotărârii. La dosarul cauzei există o procură dată de Popescu Olimpie Stelian lui Mechno Ștefan pentru a vinde terenul de 3400 mp, cui va crede de cuviință (*file 255 - 274 vol.14 d.u.p.*).

Martorul Mehna Ștefan a declarat în faza de urmărire penală că a avut procură de la pârât să se ocupe de terenurile acestuia (*fila 157 vol.4 d.u.p.*).

18. În dosarul nr.1496/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 872/22.03.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâții au fost Coroama Areta - care a semnat citația personal, Reus Gheorghe - pentru care dovada de citare s-a întors cu mențiunea *decedat* și Reus Ana - pentru care citația a fost afișată la domiciliu. Hotărârea a fost comunicată lui Coroama Areta și Reus Ana, prin afișare la domiciliu. La dosar se află procurile notariale prin care Coroama Areta și Reus Ana îl împuternicesc pe Reus Gheorghe să vândă terenurile arabile situate în Rădăuți (*file 232-254 vol.14 d.u.p.*).

Audiată în cursul urmăririi penale, Coroama Areta a relatat că i-a dat procură fratelui ei, Reus Gheorghe care a vândut terenuri lui Huțuleac Ioan, menționând că nu a fost citată la proces. La rândul său, Reus Ana a declarat că nu a încheiat niciun contract de vânzare cumpărare, în perioada 2004-2009, cu privire la vreun teren și că nu-l cunoaște pe inculpatul Babiuc, însă a precizat că i-a dat procură notarială fratelui ei, pentru a se ocupa de valorificarea moștenirii, după decesul mamei lor (*file 150, 153 vol.4 d.u.p.*).

19. În dosarul nr. 1497/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 873/22.03.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâțul Senculeț Gavril a decedat, acțiunea fiind exercitată împotriva moștenitorului său Senculeț Borislav Mihai, citarea la termen și comunicarea

hotărârii fiind îndeplinite prin afişare la domiciliul acestuia din urmă (*file 212-231 vol.14 d.u.p.*).

În acord cu prima instanță, se constată că această persoană nu a fost identificată și nici audiată de organele de urmărire penală.

20. În dosarul nr. 1498/2005 al Judecătoria Rădăuți, s-a pronunțat **sentința civilă nr. 874/22.03.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâta Halus Olga a fost citată, citația fiind semnată de fiica pârâtei, iar hotărârea a fost comunicată la domiciliu prin afişare (*file 198-211 vol.14 d.u.p.*).

În acord cu prima instanță, se constată că această persoană nu a fost identificată și nici audiată de organele de urmărire penală.

21. În dosarul nr. 1499/2005 al Judecătoria Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 875/22.03.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâatul Păsăilă Gheorghe nu a fost citat și comunicarea hotărârii s-a realizat prin afişare la ușa instanței (*file 180-197 vol.14 d.u.p.*).

Această persoană nu a fost identificată și nici audiată de către organele de urmărire penală.

La data de **26 aprilie 2005** pe rolul Judecătoria Rădăuți a fost înregistrat **dosarul nr. 2207/2005**, repartizat judecătorului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, având ca obiect executare antecontract de vânzare cumpărare, acțiunea fiind formulată de către *reclamantul Burciu Mugurel Florin* în contradictoriu cu pârâții *Suian P. Gheorghe - pct. 1; Vlad George - pct.2; Fluture Gheorghe - pct.3; Lavric Dorin - pct.4; Jurovski Dragoș - pct.5; Luhan Nionel - pct.6; Senculeț Borislav Mihai - pct.7; Tiron Nicolae - pct.8; Lavric Ileana - pct.9; Florean Ion - pct.10; Donisan Elena - pct.11; Prelipcean Vasile - pct.12; Schipor Domnica - pct.13; Postolache Constantin - pct.14; Postolache Gheorghe - pct.15; Bârsan Margareta - pct.16; Cotor Dan - pct.17; Lupancu Gheorghina - pct.18; Neamțu Georgeta Rodica - pct.19; Zelinski Aurora - pct.20; Macovei George Visarion - pct.21; Colibaba Traian - pct.22; Lavric Luca - pct.23; Coneac Gheorghe - pct.24 și Dugan Mircea - pct.25.*

În acțiune, Burciu Mugurel Florin a precizat că pârâții au încheiat antecontractele cu Babiuc Constantin, iar ulterior a încheiat cu acesta din urmă o convenție prin care s-a subrogat în toate drepturile dobândite de Babiuc prin încheierea antecontractelor (*fila 2 vol.13 d.u.p.*).

La dosar există procura prin care Babiuc Constantin Gavril îl împuternicește pe Burciu Mugurel Florin să îl reprezinte la Judecătoria Rădăuți, Tribunalul Suceava, Curtea de Apel Suceava și în orice instanță judecătorească de orice grad în procesul ce face obiectul dosarului civil nr.2207/2005 - *fila 19 vol.13 d.u.p.*

La primul termen de judecată din **23 mai 2005** s-a prezentat Burciu Mugurel Florin care a precizat că nu a formulat acțiunea în nume propriu, ci ca mandatar al reclamantului Babiuc Constantin Gavril și a depus procura de reprezentare. Au mai răspuns pârâții **Vlad George, Senculeț Borislav Mihai, Bârsan Margareta, Colibaba Traian, Lavric Dorin și Lavric Ileana**. Instanța a dispus disjungerea capetelor de cerere și s-au format **25 de dosar distincte**, câte

unul pentru fiecare dintre pârâți, iar acțiunile civile au fost soluționate prin admiterea lor, astfel:

1. În dosarul nr. 2207/2005 al Judecătorei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1521/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâtul Suian Gheorghe a fost citat, citația este semnată de Suian Axenia - soție, iar comunicarea hotărârii este semnată la rubrica destinatar (*file 2- 49 vol.13 d.u.p.*).

În faza de urmărire penală, audiat în calitate de martor, Șuian Gheorghe, a declarat că nu a avut teren în zona în care s-a construit fabrica Egger, nu a vândut teren și nu îl cunoaște pe inculpatul Babiuc Constantin, însă, ginerele său Florean Vasile, decedat în 2005 a vândut teren în acea zonă, amintindu-și că a fost cu ginerele său la un notar. A mai arătat că nu a fost citat și semnăturile de la rubrica vânzător nu-i aparțin (*fila 103 vol.4 d.u.p.*).

Prima instanță a constatat prin încheierea din 6 septembrie 2021 imposibilitatea obiectivă de audiere nemijlocită a martorului având în vedere starea sa de sănătate și vârsta înaintată și a menționat aplicarea art.381 alin.7 C.proc.pen. (*fila 130 vol. IX d.prima inst.*).

Înalta Curte constată că nu există probe care să demonstreze că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a avut știință despre circumstanțele în care s-a încheiat convenția privind terenul, iar din dosarul civil reiese că pârâtul a fost citat, pe dovada de citare apare că a semnat soția acestuia și pe dovada de comunicare a sentinței sunt consemnate seria și numărul de buletin ale pârâtului, similare celor ce apar în copia actului de identitate de la dosar.

2. În dosarul nr. 2683/2005 al Judecătorei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1528/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pe dovada de citare apare mențiunea că pârâtul Vlad George a semnat la destinatar, în încheierea de ședință este consemnată prezența pârâtului, iar comunicarea hotărârii s-a realizat prin afișare la domiciliu (*file 50-64 vol. IX d.u.p.*).

În cursul urmăririi penale, audiat în calitate de martor, Vlad George a declarat că a vândut terenul, pe care îl moștenește de la bunicul său, numitului Babiuc Constantin, a participat la o ședință de judecată împreună cu alte persoane, fiind întrebat dacă e de acord cu această vânzare răspunzând afirmativ, **ca de altfel toți cei care au fost prezenți în instanță la acel termen de judecată** (*fila 51 vol.4 d.u.p.*).

Înalta Curte reține depoziția martorului în condițiile în care contractul de vânzare cumpărare nu este semnat la rubrica vânzător, dar din sentință rezultă prezența pârâtului în fața instanței civile unde **a recunoscut realitatea tranzacției**.

Conform verificărilor efectuate de prima instanță, martorul Vlad George a decedat pe parcursul procesului penal, la 24.04.2017, relații obținute de la DEPAB (*fila 149 vol.VII*).

3. În dosarul nr. 2684/2005 al Judecătorei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1528/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâtul Flutur Gheorghe a semnat dovada de îndeplinire a procedurii de citare și dovada de comunicare a hotărârii (*file 65-82 vol.13 d.u.p.*).

Organele de urmărire penală nu l-au audiat pe Fluture Gheorghe, iar în privința acestei vânzări, martorul Bobu Gheorghe, vecin cu Fluture Gheorghe, a declarat că a semnat, în calitate de martor, o convenție de vânzare-cumpărare a unui teren de 5000 mp de către Fluture Gheorghe (*fila 38-40 vol.4 d.u.p.*).

În cursul cercetării judecătorești în primă instanță, martorul Bobu Gheorghe a relatat că menține declarația de la urmărirea penală, a asistat, în calitate de martor, la vânzarea unui teren de 42 de ari, de către vecinul său Fluture Gheorghe, unei persoane care nu era inculpatul Babiuc Constantin, ce s-a prezentat cu un notar pentru că vânzătorul era foarte în vârstă și s-a plătit o sumă de bani pentru teren (*fila 122 vol. II d.prima inst.*).

4. În dosarul nr. 2685/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1529/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâtul Lavric Dorin a fost prezent în instanță la termenul din 23.05.2005, fără a se nota poziția sa procesuală și din dovada de comunicare a hotărârii reiese că i-a fost comunicată la domiciliu, prin afișare (*file 83-96 vol.13 d.u.p.*).

5. În dosarul nr. 2686/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1530/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâtul Jurovski Dragoș a fost citat la adresa din actul de identitate, dovada de îndeplinire a procedurii de citare fiind semnată de secretară, iar din dovada de comunicare a hotărârii la domiciliu rezultă că a fost semnată de pârât (*file 97-111 vol.13 d.u.p.*).

În cursul urmăririi penale, audiat în calitate de martor, Jurovski Dragoș a relatat că i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin o suprafață de teren, a primit citația emisă de instanță și hotărârea Judecătoriei Rădăuți și nu are nicio pretenție întrucât a primit 3000 lei, ca preț al vânzării, de la Babiuc Constantin (*fila 77 vol.4 d.u.p.*). În mod similar, în fața primei instanțe, martorul a declarat că i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin o suprafață de 20 ari teren pentru care a primit prețul solicitat, știa că se va promova o acțiune în instanță, a primit citația și hotărârea instanței, a primit banii conveniți ca preț, care a fost unul corect. A precizat că nu a fost prejudiciat în vreun fel (*fila 196 vol. IV d.prima inst.*).

6. În dosarul nr. 2687/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1531/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâtul Luhan Nionel a fost citat, a semnat la rubrica destinatar și comunicarea hotărârii s-a realizat prin afișare la domiciliu (*file 112-125 vol.13 d.u.p.*).

În cursul urmăririi penale, audiat în calitate de martor, Luhan Nionel a declarat că i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin o suprafață de 1000 mp pentru care avea adeverință de la primărie, a fost citat la Judecătoria Rădăuți și nu se consideră prejudiciat (*fila 93 vol.4 d.u.p.*).

În timpul cercetării judecătorești în primă instanță, martorul a arătat că i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin 10 ari de teren la prețul pieței, s-a prezentat la notar pentru a încheia antecontract de vânzare-cumpărare întrucât avea o adeverință de la primărie cu privire la proprietatea terenului, a primit citația, însă nu mai reține dacă și o hotărâre judecătorească (*fila 111 vol.VI d.prima inst.*).

7. În dosarul nr. 2688/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1532/23.05.2005,** iar din actele dosarului rezultă că pârâtul Senculet Borislav a fost citat la adresa de domiciliu, citația fiind afișată. Pe dovada de comunicare a hotărârii apare că pârâtul a semnat personal (*file 126-153 vol.13 d.u.p.*). Din actele dosarului mai rezultă că a fost prezent la termenul din 23.05.2005, fără a fi consemnat cuvântul său în fața instanței.

În acord cu prima instanță, se constată că această persoană nu a fost identificată și nici audiată de către organele de urmărire penală.

8. În dosarul nr. 2689/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1533/23.05.2005,** iar din actele dosarului rezultă că s-a dispus citarea pârâtului Tiron Nicolae la domiciliu, citația fiind afișată, ca și comunicarea hotărârii la domiciliu (*file 154-182 vol.13 d.u.p.*).

În acord cu prima instanță, se constată că această persoană nu a fost identificată și nici audiată de către organele de urmărire penală.

9. În dosarul nr. 2690/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1534/23.05.2005,** iar din actele dosarului rezultă că pe dovada de citare a pârâtei Lavric Ileana este menționată o adresă incompletă, iar dovada de comunicare a hotărârii este semnată personal, fiind consemnată și o serie de buletin (*file 183-200 vol.13 d.u.p.*). Din încheierea din data de 23.05.2005, reiese că pârâta a fost prezentă la termenul din 23.05.2005, fără a fi consemnate concluziile formulate în fața instanței.

În acord cu prima instanță, se constată că această persoană nu a fost identificată și nici audiată de către organele de urmărire penală.

10. În dosarul nr. 2691/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1535/23.05.2005,** iar din actele dosarului rezultă că procedura de citare s-a realizat cu pârâtul Florean Ion prin afișare la domiciliu și dovada de comunicare a hotărârii este semnată la rubrica destinatar, fiind consemnate seria și numărul de buletin (*file 201-216 vol.13 d.u.p.*).

Se constată că această persoană nu a fost identificată și nici audiată de către organele de urmărire penală.

11. În dosarul nr. 2692/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1536/23.05.2005,** iar din actele dosarului rezultă că pârâta Donisan Elena a fost citată la o adresă incompletă, iar dovada de comunicare a hotărârii este semnată de soțul acesteia fiind menționate seria și numărul de buletin al pârâtei (*file 217-233 vol.13 d.u.p.*).

În cursul urmăririi penale, martora Donisan Elena a declarat că a vândut inculpatului Babiuc Constantin o suprafață de teren care a fost al părinților și care a rămas la fratele ei, Popescu Dumitru, pentru că ea nu a putut să obțină titlul de proprietate, iar după decesul fratelui din anul 2005, a lucrat terenul și a plătit impozitul în înțelegere cu cumnata sa. A mai arătat că a primit prețul și că nu a primit citație de la Judecătoria Rădăuți și niciun alt act (*fila 107 vol.4 d.u.p.*).

Martora a decedat, la data de 08.12.2018, potrivit fișei DEPAB, la data de 08 decembrie 2018 (*fila 59 vol. IV d.prima inst.*).

12. În dosarul nr. 2693/2005 al Judecătorei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1537/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că, pentru pârâtul Prelipcean Vasile (decedat în cursul judecății, conform mențiunilor din sentință), a semnat dovada de citare soția Prelipcean Elena (moștenitoarea împotriva căreia s-a exercitat în continuare acțiunea), aceasta semnând și dovada de comunicare a hotărârii (*file 234-254 vol.13 d.u.p.*). Pârâta s-a prezentat la termen și a solicitat admiterea acțiunii.

În acord cu prima instanță, se constată că Prelipcean Elena nu a fost identificată și nici audiată în cursul urmăririi penale.

13. În dosarul nr. 2694/2005 al Judecătorei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1538/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâta Schipor Domnica a semnat citația la rubrica destinatar și comunicarea hotărârii s-a realizat prin afișare la domiciliu (*file 255-269 vol.13 d.u.p.*).

În cursul urmăririi penale, martora Schipor Domnica a declarat că a moștenit un teren de 1 ha de la părinții ei, pe care îl deținea în baza unui titlu emis pe numele său, teren pe care l-a vândut lui Babiuc Constantin cu 10.000 RON și nu se consideră păgubită (*fila 142, vol.4 d.u.p.*).

Prima instanță, la termenul de judecată din data de 24 septembrie 2021 a constatat imposibilitatea obiectivă de reaudiere a martorei (*fila 207 vol. X*), fiind aplicate dispozițiile art.381 alin.7 C.proc.pen.

14. În dosarul nr. 2695/2005 al Judecătorei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1539/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că citarea pârâtului Postolache Constantin s-a realizat prin afișare la Primăria Satu Mare, jud. Suceava și comunicarea hotărârii către acesta s-a îndeplinit prin afișare la domiciliul indicat în sentință (*file 271-288 vol.13 d.u.p.*).

În acord cu prima instanță, se constată că Postolache Constantin nu a fost identificat și nici audiat în cursul urmăririi penale.

15. În dosarul nr. 2696/2005 al Judecătorei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1540/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că citarea pârâtului Postolache Gheorghe Viorel și comunicarea hotărârii s-au îndeplinit prin afișare la domiciliu (*file 289-307 vol.13 d.u.p.*).

Numitul Postolache Gheorghe Viorel a decedat în cursul anului 2010, iar martorul Postolache Radu Constantin a arătat că este fratele pârâtului și are cunoștință că acesta a vândut un teren inculpatului Babiuc Constantin. A mai declarat că părinții lor i-au donat terenul lui Postolache Gheorghe Viorel, fapt cu care el și sora lor, Rotaru Elena Rodica au fost de acord, ultimii doi semnând ca martori antecontractul încheiat cu Babiuc Constantin (*file 1-3 vol.4 d.u.p.*).

16. În dosarul nr. 2697/2005 al Judecătorei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1541/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâta Bîrsan Margareta a avut cunoștință de dosar, a fost citată și i-a fost comunicată hotărârea la domiciliu. Pârâta a fost prezentă la termenul din 23.05.2005 (*file 308-325 vol.13 d.u.p.*).

La data de 30.05.2011, martora Bîrsan Margareta a decedat, conform fișei DEPAB - *fila 141 vol.VII d. prima inst.*

17. În dosarul nr. 2698/2005 al Judecătorei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1542/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că dovada de citare a pârâtului Cotor Dan cuprinde mențiunea că a fost semnată de socru și comunicarea hotărârii s-a realizat prin afișare la domiciliu (*file 326-354 vol.13 d.u.p.*).

Din actele dosarului civil rezultă că, în anul 2007, s-a realizat o îndreptare de eroare materială cu privire la prenumele pârâtului, dar Înalta Curte consideră că actele datând din 2007 exced perioadei presupus infracționale, vizate prin rechizitoriu (martie-octombrie 2005). Instanța de apel reamintește că judecata se mărginește la faptele și persoanele arătate în actul de sesizare a instanței, potrivit art.371 C.proc.pen.; obiectul judecării stabilit prin rechizitoriu nu poate fi depășit.

În acord cu prima instanță, se constată că organele de urmărire penală nu l-au identificat pe numitul Cotor Dan și implicit nu l-au audiat în cursul urmăririi penale, ceea ce echivalează cu administrarea unui probatoriu incomplet în susținerea acuzației.

18. În dosarul nr. 2699/2005 al Judecătorei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1543/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că dovada de citare a pârâtului Lupancu Gheorghina cuprinde mențiunea că e semnată de mătușă. La dosarul civil nu se află dovada de comunicare a hotărârii (*file 355-370 vol.13 d.u.p.*).

În acord cu prima instanță, se constată că Lupancu Gheorghina nu a fost identificată și nici audiată în cursul urmăririi penale.

19. În dosarul nr. 2700/2005 al Judecătorei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1544/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că procedura de citare cu pârâta Neamțu Georgeta Rodica s-a îndeplinit prin afișare la domiciliu – *fila 344 vol.13 d.u.p.*, aidoma comunicării hotărârii (*file 371-402 vol.13 d.u.p.*).

În cursul urmăririi penale, martora Neamțu Georgeta Rodica a declarat că, împreună cu sora ei, i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin Gavril o suprafață de teren și a susținut printre altele că nu se consideră prejudiciată de Babiuc Constantin (*fila 55-58 vol.4 d.u.p.*). În esență, aceleași aspecte relevante pentru prezenta cauză au fost relatate de martoră și în prima instanță, când a afirmat că *am aflat că inculpatul Babiuc cumpără terenuri în zonă și l-am contactat și eu pentru a-i vinde terenul* (*fila 118 vol.VII d.prima inst.*).

Ulterior, în cauza civilă s-a realizat o îndreptare de eroare materială privind suprafața de teren ce a făcut obiectul convenției, fiind pronunțată încheierea din 25.11.2005, activitate care însă excede acuzației formulate de procuror și perioadei presupus infracționale stabilite prin actul de sesizare a instanței (martie-octombrie 2005). Înalta Curte reamintește că cercetarea judecătorească se limitează la obiectul judecării astfel cum este definit de dispozițiile 371 C.proc.pen. (faptele și persoanele arătate în actul de sesizare a instanței).

20. În dosarul nr. 2701/2005 al Judecătorei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1545/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă

că atât citarea, cât și comunicarea hotărârii s-au realizat cu pârâta Zelinschi Aurora, la adresa de domiciliu (*file 403-417 vol.13 d.u.p.*).

În cursul urmăririi penale, Zelinschi Aurora nu a fost audiată deoarece, potrivit declarației martorului Zelinschi Gheorghe, fiul acesteia, suferă de Alzheimer.

Prima instanță, la termenul de judecată din data de 24 septembrie 2021 a constatat imposibilitatea obiectivă de reaudiere a martorului Zelinschi Gheorghe (*fila 207 vol. X*), fiind aplicate dispozițiile art.381 alin.7 C.proc.pen.

21. În dosarul nr. 2702/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1546/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că citarea și comunicarea hotărârii au avut loc la domiciliul pârâtului Macovei George Visarion, prin afișare (*file 418-432 vol.13 d.u.p.*).

În cursul urmăririi penale, martorul Macovei George Visarion a declarat că i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin, cumnatul său, o parcelă de teren și nu știe dacă a primit citație sau comunicarea hotărârii (*fila 111 vol.4 d.u.p.*).

În fața instanței de judecată, martorul a precizat că menține declarația din cursul urmăririi penale, că a vândut inculpatului Babiuc Constantin o suprafață de teren agricol în zona localității Satu-Mare, nu mai reține dacă a încheiat un contract notarial sau doar sub semnătură privată, nu a fost citat la Judecătoria Rădăuți și nici nu i-a fost comunicată vreo hotărâre judecătorească. A mai arătat că prețul primit a fost unul corect și nu se consideră prejudiciat (*fila 113 vol.VI d.prima inst.*).

22. În dosarul nr. 2703/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1547/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâatul Colibaba Traian a semnat la rubrica destinatar și hotărârea i-a fost comunicată prin afișare la domiciliu (*file 433-448 vol.13 d.u.p.*). Pârâatul a fost prezent la termenul din 23 mai 2005, conform celor consemnate în partea introductivă a sentinței.

Audiat în cursul urmăririi penale, Colibaba Traian a declarat că a deținut un teren, moștenire de la bunica lui Prelipceanu Varvara, pe care l-a vândut inculpatului Babiuc Constantin, a primit suma de 1300 lei și nu se consideră păgubit, precizând că a fost chemat în instanță la Judecătoria Rădăuți (*fila 28 vol.3 d.u.p.*).

Instanța de apel constată că s-a constituit parte civilă, în cauză, fiul pârâtului, numitul Colibaba Petru Pavel care a menționat că semnătura de pe convenția de vânzare din 15.04.2005 aparține tatălui său, dar suma de bani trecută nu este reală, pentru că tatăl său nu a primit 50 mil. ROL, ci 2500 lei, motiv pentru care a apreciat că tatăl său a fost înșelat prin faptul că i s-a oferit o sumă de bani mult mai mică față de cea reală a terenului vândut (*file 25-27 d.u.p.*).

23. În dosarul nr. 2704/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1548/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă, în legătură cu pârâatul Luca Lavric, că dovada de îndeplinire a procedurii de citare este semnată cu mențiunea că a primit fiul acestuia, Lavric Mircea și

comunicarea hotărârii s-a realizat prin afișare, la adresa de domiciliu (*file 449-463 vol.13 d.u.p.*).

Similar cu cele declarate la urmărirea penală la datele de 20.11.2012 și 08.07.2014 (*file 68-72 vol.4 d.u.p.*), în fața instanței de fond, martorul Lavric Luca a arătat că i-a vândut inculpatului Babiuc o suprafață de teren de 50 de ari, la prețul pieței din acel moment, că s-a prezentat la notar și a încheiat un contract în acest sens, nu a primit nicio citație și nicio hotărâre de la Judecătoria Rădăuți (*fila 109, vol.VI d.prima inst.*).

24. În dosarul nr. 2705/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 1549/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că atât procedura de citare, cât și comunicarea hotărârii s-au realizat cu pârâțul Coneac Gheorghe prin afișare, la domiciliul acestuia (*file 464 -479 vol.13 d.u.p.*).

În acord cu prima instanță, se constată că Coneac Gheorghe nu a fost identificat și nici audiat în cursul urmăririi penale.

25. În dosarul nr. 2706/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr.1550/23.05.2005**, iar din actele dosarului rezultă că citarea și comunicarea hotărârii s-au realizat cu pârâțul Dugan Mircea la domiciliul acestuia, prin afișare (*file 480-496 vol.13 d.u.p.*).

În cursul urmăririi penale, audiat în calitate de martor, Dugan Mircea a declarat că a vândut un teren inculpatului Babiuc Constantin, a fost citat în instanță dar nu s-a prezentat, a primit sentința acasă și nu se consideră prejudiciat (*fila 148 vol.4 d.u.p.*).

Prima instanță a constatat imposibilitatea audierii martorului din motive medicale, conform procesului-verbal întocmit de organele de poliție (*fila 238 vol.X*).

Înalta Curte mai reține, în baza materialului probator administrat în cursul procesului că, la data de **20 septembrie 2005**, pe rolul Judecătoriei Rădăuți a fost înregistrat **dosarul nr. 4810/2005**, repartizat judecătorului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, având ca obiect *executare antecontract de vânzare cumpărare*, acțiunea fiind formulată de către Babiuc Constantin Gavril în contradictoriu cu pârâții Hutuleac Ioan – **pct.1**; Ghețau P.Gheorghe - **pct.2**; Lavric Eugen Ioan – **pct.3**; Bandas T. Gheorghe – **pct.4**; Cazacu Ștefan - **pct.5**; Iacoban Petrică - **pct.6**; Scripnicuic Domnica – **pct.7**; Bălan Vasile - **pct.8**; Lavric Dorin - **pct.9**; Dumitrescu Ștefan Ionel - **pct.10**; Senculet Gavril - **pct.11** și Bălan Elisaveta – **pct.12** (*fila 2 vol.12 d.u.p.*).

Primul termen de judecată stabilit la data de 18 octombrie 2005, a fost preschimbat pentru **30 septembrie 2005**, la cererea reclamantului Babiuc Constantin Gavril, formulată la 26.09.2005 (*fila 9 vol.12 d.u.p.*).

La termenul de judecată fixat la 30.09.2005, reclamantul a completat acțiunea în sensul că a solicitat pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de act autentic și cu pârâții Păsăilă Maria - **pct.1**, Crețu Ștefan - **pct.2**, Cazac Silvia **pct.3**, Bongeac Floarea - **pct.4**, Bodnariuc Ioan – **pct.5**, Martincu Constantin - **pct.6**, Fluture Mircia - **pct.7**, Abager Viorica - **pct.8**, Calance Ileana

– **pct.9**, Rotar Ioan - **pct.10**, Prelipeceanu Valeria - **pct.11**, Hintar Viorica - **pct.12** și Petrescu Oltea - **pct.13** (fila 11 vol.12 d.u.p.).

La termenul din 30.09.2005, reclamantul Babiuc Constantin a precizat acțiunea în sensul ca pentru capătul de cerere referitor la pârâțul Huțuleac Ion să fie citate ca pârâte Vlad Laura Steluța și Vlad Rodica Gabriela, prin mandatar Vlad Laura Steluța pentru suprafața de 29.700 mp. (pentru termenul din 30.09.2005 fusese citat Huțuleac Ion).

La 30 septembrie 2005, prin încheiere s-a dispus disjungerea capetelor de cerere și s-au constituit 25 de dosare, unul pentru fiecare pârât și, la același termen, s-au pronunțat hotărâri de admitere a acțiunii formulate de reclamantul Babiuc Constantin, astfel:

1. În dosarul nr. 4810/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2828/18.10.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârătele Vlad Laura Steluța și Vlad Rodica Gabriela, prin mandatar Vlad Laura Steluța au fost citate prin afișare la domiciliu, iar hotărârea le-a fost comunicată în același mod (file 39-40, 50-51 vol.12 d.u.p.).

Potrivit antecontracului de vânzare cumpărare aflat în dosarul civil, numitul Huțuleac Ioan a cumpărat teren agricol de la Vlad Laura Steluța și Vlad Rodica Gabriela, prin mandatar Vlad Laura Steluța. În cursul urmăririi penale și în fața instanței, martorul Huțuleac Ioan a declarat că a vândut mai multe hectare de teren în zona localității Rădăuți inculpatului Babiuc Constantin, semnând contracte sub semnătură privată, însă nu a primit banii în totalitate, a fost citat la Judecătoria Rădăuți, s-a prezent în instanță și hotărârea nu i s-a comunicat. A mai menționat că, deși nu i-a spus în mod expres, știa că inculpatul Babiuc va declanșa un proces în validarea convenției pentru a valorifica contractele pe care le încheiaseră (file 115-117 vol.4 d.u.p., fila 178 vol.IV și fila 195 vol.VI d.inst. fond).

În acord cu prima instanță, se constată că numitele Vlad Rodica și Vlad Laura Steluța nu au fost identificate și audiate de organele de urmărire penală.

2. În dosarul nr. 5060/2005 al Judecătoriei Rădăuți, reclamantul Babiuc Constantin a renunțat la judecata în contradictoriu cu pârâta Vasile Floarea (file 53-67 vol.12 d.u.p.).

3. În dosarul nr. 5061/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2626/30.09.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâțul Ghețau Gheorghe l-a împuternicit pe Georgescu Octavian să-i reprezinte interesele, mandatarul a fost prezent la proces și hotărârea i-a fost comunicată acestuia (file 68-85, 77 – procura autentică vol.12 d.u.p.).

În faza de urmărire penală, audiat în calitate de martor, Ghețau Gheorghe a declarat că i-a vândut inculpatului Babiuc Constantin o suprafață de 0,8 ha teren; a semnat contractul de vânzare cumpărare și o procură ca să fie reprezentat în procesul de pe rolul Judecătoriei Rădăuți (fila 82-85 vol.4 d.u.p.).

Potrivit informațiilor transmise de DEPAB, martorul nu a putut fi audiat fiindcă a intervenit decesul acestuia (fila 61 vol. IV d.inst. fond).

4. În dosarul nr. 5063/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2627/30.09.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâțul

Bandas Gheorghe l-a împuternicit pe Georgescu Octavian să-i reprezinte interesele în fața Judecătorei Rădăuți, mandatarul a fost prezent la proces și, după pronunțarea hotărârii, a declarat că renunță la calea de atac (*file 86-108, 98-procura autentică vol.12 d.u.p.*).

La urmărire penală, martorul Bandas Gheorghe a arătat că nu se simte păgubit (*fila 34 vol.3 d.u.p.*), iar ulterior, după decesul acestuia, fiul său, numitul Bandas Adrian a declarat că se constituie parte civilă (*fila 29-31 vol.3 d.u.p.*), arătând că tatăl său a vândut teren inculpatului Babiuc, însă semnătura de pe contract nu îi aparține și nici nu au fost primiți banii stipulați ca preț, nefiind citat în instanță. A precizat că se constituie parte civilă cu suma de 120.000 lei, deoarece a fost înșelat de Babiuc Constantin care a oferit un preț sub prețul pieței.

Martorul Bandas Adrian nu s-a prezentat în instanță pentru a da declarații.

5. În dosarul nr. 5062/2005 al Judecătorei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2839/18.10.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâțul Lavric Eugen a fost citat prin afișare la domiciliu și i s-a comunicat hotărârea pronunțată în cauză, semnând personal (*file 109-124 vol.12 d.u.p.*).

În faza de urmărire penală, martorul Lavric Eugen a declarat că i-a vândut numitului Lavric Dorin o suprafață de teren, nu-l cunoaște pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril, dar avea cunoștință de faptul că Lavric Dorin cumpăra terenuri pentru Babiuc și nu are niciun fel de pretenții în legătură cu vânzarea terenului către Babiuc Constantin prin intermediarul Lavric Dorin. A menționat că a primit hotărârea comunicată acasă și și-a recunoscu semnătura de pe convenția de vânzare cumpărare (*fila 8 vol.4 d.u.p.*).

Prima instanță l-a audiat pe martorul Lavric Eugen, care și-a menționat declarația data la urmărire penală (*fila 102 vol.VI*).

6. În dosarul nr. 5064/2005 al Judecătorei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2682/30.09.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâțul Cazacu Ștefan l-a împuternicit pe Georgescu Octavian să se prezinte în fața Judecătorei Rădăuți, care a fost prezent în instanță și după pronunțarea hotărârii a renunțat la promovarea căii de atac (*file 124-143 vol.12 d.u.p.*).

În faza de urmărire penală, audiat în calitate de martor, Cazacu Ștefan a declarat că a vândut teren inculpatului Babiuc Constantin Gavril, a semnat contractul de vânzare-cumpărare, procura și a primit prețul. A precizat că nu a fost prejudiciat și nu are nicio pretenție de la Babiuc Constantin Gavril (*file 87-90 vol.4 d.u.p.*).

7. În dosarul nr. 5065/2005 al Judecătorei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2840/18.10.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâțul Iacoban Petrică a semnat dovada de citare și de comunicare a hotărârii, la domiciliu (*file 144-161 vol.12 d.u.p.*).

În faza de urmărire penală, audiat în calitate de martor, Iacoban Petrică a declarat că i-a vândut teren agricol lui Lavric Dorin, a fost prezent în instanță și a primit o sentință de la Judecătoria Rădăuți care reține că a vândut terenul lui Babiuc. A susținut că a fost prejudiciat pentru motivul că nu a știut cui vinde

terenul, constituindu-se parte civilă cu suma de 7500 lei care ar reprezenta valoarea terenului (*fila 39 vol.3 d.u.p.*).

8. În dosarul nr. 5066/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2841/18.10.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâta Scripnicuic Domnica a fost citată și i s-a comunicat hotărârea, semnând la rubrica destinatar (*file 162-176 vol.12 d.u.p.*).

În faza de urmărire penală, audiată în calitate de martor, Scripnicuic Domnica a declarat că a vândut o suprafață de 4200 mp de teren lui Lavric Dorin, nu îl cunoaște pe inculpatul Babiuc Constantin, nu a fost citată în instanță și nu se consideră păgubită (*fila 143 vol.4 d.u.p.*).

Din informațiile comunicate de DEPAB, rezultă că martora a decedat la 30.01.2014 (*fila 16 vol. VIII dosar prima.inst.*).

9. În dosarul nr. 5067/2005 al Judecătoriei Rădăuți, s-a pronunțat **sentința civilă nr. 2842/18.10.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâtul Bălan Vasile a fost citat prin afișare la ușa instanței (*fila 188*), pe dovada de citare la domiciliu existând mențiunea că nu locuiește la adresă. Comunicarea hotărârii pentru pârât s-a realizat la ușa instanței (*file 177-191 vol.12 d.u.p.*).

În fața primei instanțe, audiat în calitate de martor, Bălan Vasile a declarat, printre altele, că a semnat un act notarial și a renunțat la promovarea căii de atac a recursului împotriva sentinței pronunțate în dosarul nr.4810/2005 al Judecătoriei Rădăuți (n.n. dosarul din care s-a realizat disjungerea). A mai precizat că nu-și amintește prețul pe care l-a primit pe teren, însă acela era prețul pieței la acel moment și nu se consideră prejudiciat (*fila 203 vol.10 d.prima inst.*)

10. În dosarul nr. 5068/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2629/30.09.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâtul Lavric Dorin l-a împuternicit pe Georgescu Octavian să-l reprezinte în instanță, mandatarul s-a prezentat personal, i s-a comunicat hotărârea și apoi a declarat că renunță la calea de atac (*file 192-207 vol.12 d.u.p.*).

În cursul urmăririi penale, în esență, martorul Lavric Dorin a arătat că îl cunoaște pe inculpatul Babiuc Constantin, cu care a fost vecin și i-a vândut un teren, nu a fost chemat în instanță și nu se consideră prejudiciat, menționând că prețul terenului vândut a fost primit (*fila 146-147 vol. 4 d.u.p.*).

11. În dosarul nr. 5069/2005 al Judecătoriei Rădăuți a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2630/30.09.2005**, iar pârât este Dumitrescu Ștefan Ionel care nu a fost identificat și nici audiat de organele de urmărire penală (*file 208-228 vol.12 d.u.p.*).

În cauza civilă, procura pentru mandatarul Georgescu Octavian, care a renunțat la exercitarea căii de atac, este dată de numitul Donișan Dumitru care nici acesta nu a fost identificat de organele de urmărire penală și nici audiat.

12. În dosarul nr. 5071/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2843/18.10.2005**, iar din actele dosarului rezultă că procedura de citare s-a realizat cu pârâta Bălan Elisaveta prin afișare la ușa instanței, ca și comunicarea hotărârii (*file 229-243 vol.12 d.u.p.*).

În cursul urmăririi penale, martora Bălan Elisaveta a declarat că este soția lui Bălan Teodor, decedat în 2010, nu a încheiat niciun contract cu inculpatul Babiuc Constantin, semnătura din convenție de la rubrica vânzător nu-i aparține și că a făcut un schimb de terenuri cu Lavric Dorin, precizând că nu a fost la Judecătoria Rădăuți și nu are vreo pretenție, nefiind prejudiciată (*fila 59-61 vol.4 d.u.p.*).

În cursul cercetării judecătorești în prima instanță, martora Bălan Elisaveta a relatat că menține în întregime declarația anterioară, iar ulterior a depus un înscris olograf prin care a atestat că soțul ei a vândut inculpatului Babiuc Constantin o suprafață de teren (*fila 100 - 101 vol. II d.inst. fond*)

13. În dosarul nr. 5072/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2631/30.09.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâta Păsăilă Maria a dat procură mandatarului Georgescu Octavian care s-a prezentat în instanță, i s-a comunicat sentința și apoi a renunțat la calea de atac (*file 244-259 vol.12 d.u.p.*).

În acord cu prima instanță, se constată că numita Păsăilă Maria nu a fost identificată și nici audiată de organele de urmărire penală.

14. În dosarul nr. 5073/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2632/30.09.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâțul Crețu Ștefan a fost reprezentat în instanță de mandatarul Georgescu Octavian, căruia i s-a comunicat sentința și apoi a renunțat la promovarea căii de atac (*file 260-276 vol.12 d.u.p.*).

În faza de urmărire penală, audiat în calitate de martor, Crețu Ștefan a declarat că a vândut un teren inculpatului Babiuc Constantin Gavril, îi aparține semnătura din contract de la rubrica vânzător, nu știe cine este Georgescu Octavian, dar a semnat mai multe acte la un notariat din Rădăuți fără a ști ce semnază, nu a primit citație sau alte documente de la Judecătoria Rădăuți și nu are pretenții civile (*fila 13 vol.4 d.u.p.*).

Din informațiile comunicate de DEPAB reiese că martorul Crețu Ștefan a decedat la 05 iulie 2019 (*fila 58 vol.IV d.prima inst.*).

15. În dosarul nr. 5074/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2633/30.09.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâta Cazac Silvia a dat procură mandatarului Georgescu Octavian, mandatar care a fost prezent la termenul de judecată, i s-a comunicat sentința și a renunțat la promovarea căii de atac (*file 277- 292 vol.12 d.u.p.*).

În faza de urmărire penală, martora Cazacu Silvia a declarat că a făcut un schimb de terenuri cu Nantar Ion, menționând că nu a fost chemată în instanță (*fila 140 vol.4 d.u.p.*).

Prima instanță a constatat, prin încheierea de ședință din 6 septembrie 2021, imposibilitatea obiectivă de audiere a martorei Cazac Silvia având în vedere starea de sănătate.

16. În dosarul nr. 5075/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2634/30.09.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pârâta Bongeac Floarea a dat procură mandatarului Georgescu Octavian, care a fost prezent la termenul de judecată, i s-a comunicat hotărârea și a renunțat

la promovarea căii de atac, ca și în celelalte situații, prin declarație notarială depusă la dosarul civil (*file 293-311 vol.12 d.u.p.*).

În faza de urmărire penală, audiată în calitate de martoră, Bongeac Floarea a declarat că a vândut un teren inculpatului Babiuc Constantin Gavril, însă nu a împuternicit nicio persoană să o reprezinte în instanță, semnătura de pe procură nu îi aparține, nu a fost citată, dar a precizat că nu a fost prejudiciată în vreun fel. Primind de la Babiuc Constantin suma de 11.000 lei (*fila 98 vol.4 d.u.p.*).

Din informațiile comunicate de DEPAB reiese că martora Bongeac Floarea a decedat la data de 28 aprilie 2018 (*fila 204 vol.II d.prima inst.*).

17. În dosarul nr.5076/2005 al Judecătoria Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2844/18.10.2005**, iar din actele dosarului rezultă că procedura de citare cu pârâțul Bodnariuc Ioan s-a realizat prin afișare la domiciliu și dovada de comunicare a hotărârii este semnată de Bodnariuc Maria (*file 312-328 vol.12 d.u.p.*).

În faza de urmărire penală, martorul Bodnariuc Ioan a declarat că a fost nevoit să-i vândă terenul lui Babiuc Constantin care i-a cerut să vadă actele terenului și au încheiat o convenție de vânzare cumpărare. A mai arătat că nu a fost la Judecătoria Rădăuți, nu a primit hotărârea, se consideră prejudiciat și dorește să fie despăgubit cu valoarea reală a terenului. A menționat că se constituie parte civilă cu o sumă pe care o va comunica ulterior (*file 35-37 vol.3 d.u.p.*).

În fața primei instanțe și în instanța de apel, Bodnariuc Ioan nu s-a prezentat.

18. În dosarul nr. 5077/2005 al Judecătoria Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2635/30.09.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pentru pârâțul Martincu Constantin a răspuns mandatarul Georgescu Octavian, i s-a comunicat hotărârea și a renunțat la calea de atac prin declarație notarială (*file 329-346 vol.12 d.u.p.*).

În acord cu prima instanță, se constată că numitul Martincu Constantin nu a fost identificat și nici audiat de organele de urmărire penală.

19. În dosarul nr. 5078/2005 al Judecătoria Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2636/30.09.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pentru pârâțul Fluture Mircea a răspuns mandatarul Georgescu Octavian, căruia i s-a comunicat sentința și care a renunțat la calea de atac prin declarație notarială (*file 347-361 vol.12 d.u.p.*).

În faza de urmărire penală, conform procesului-verbal întocmit de organele de poliție, martorul Fluture Mircea a arătat că a vândut un teren inculpatului Babiuc Constantin fără a da detalii și a menționat că nu a fost citat în instanță, a primit întreaga sumă cu care s-a înțeles cu cumpărătorul și nu se consideră prejudiciat (*fila 149 vol.4 d.u.p.*).

20 În dosarul nr. 5079/2005 al Judecătoria Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2637/30.09.2005**, iar din actele dosarului rezultă că pentru pârâta Abager Viorica a răspuns în instanță mandatarul Georgescu Octavian,

căruia i s-a comunicat sentința și care a renunțat la calea de atac (*file 362-399 vol.12 d.u.p.*).

În faza de urmărire penală, martora Abager Viorica a arătat că a vândut o suprafață de teren inculpatului Babiuc Constantin, deși nu era singura proprietară și a menționat că nu se consideră prejudiciată. A mai arătat că îi aparține semnătura de pe procura notarială prin care l-a împuternicit pe Georgescu Octavian și că este posibil să o fi semnat când s-a prezentat la notarul Buzdugă (*fila 64 vol.4 d.u.p.*).

Martorul Popescu Cezar Radu a declarat că sentința a fost pronunțată anterior dezbaterii succesiunii și doar în contradictoriu cu Abager Viorica, mătușa sa, el nefiind citat și neavând cunoștință de proces (*fila 129 vol.4 d.u.p.*).

În cursul cercetării judecătorești, martorul Popescu Cezar Radu a relatat că, în cursul anilor 2005- 2006, a vândut lui Lavric Dorin o suprafață de 69 ari de teren, situat în Satu-Mare, jud Suceava, moștenit împreună cu Popescu Vasile și Abager Viorica, nu a fost citat la Judecătoria Rădăuți și nu a primit sentința (*fila 120 vol. VII*).

21. În dosarul nr. 5080/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2845/18.10.2005**, iar din actele dosarului rezultă că nu s-a realizat procedura de citare cu pârâta Calance Ileana, adresa fiind incompletă, iar comunicarea sentinței s-a realizat prin afișare la ușa instanței (*file 402-417 vol.12 d.u.p.*).

În acord cu prima instanță, se constată că numita Calance Ileana nu a fost identificată și nici audiată de organele de urmărire penală.

22. În dosarul nr. 5081/2005 al Judecătoriei Rădăuți, în care pârât a fost Rotar Ioan, s-a renunțat la judecată (*file 418-435 vol.12 d.u.p.*).

23. În dosarul nr. 5082/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2846/18.10.2005**, iar din actele dosarului rezultă că procedura de citare nu s-a îndeplinit cu pârâta Prelipcean Valeria și comunicarea sentinței a avut loc prin afișare la ușa instanței (*file 436-454 vol.12 d.u.p.*).

În acord cu prima instanță, se constată că numita Prelipcean Valeria nu a fost identificată și nici audiată de organele de urmărire penală.

24. În dosarul nr. 5083/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2847/18.10.2005**, iar din actele dosarului rezultă că procedura de citare cu pârâta Hîntari Viorica a fost viciată fiindcă procedura de citare s-a realizat în comuna Marginea fără număr poștal, iar comunicarea hotărârii s-a făcut prin afișare la ușa instanței (*file 455-470 vol.12 d.u.p.*).

În acord cu prima instanță, se constată că numita Hîntari Viorica nu a fost identificată și nici audiată de organele de urmărire penală.

25. În dosarul nr. 5084/2005 al Judecătoriei Rădăuți, a fost pronunțată **sentința civilă nr. 2848/18.10.2005**, iar din actele dosarului rezultă că procedura de citare cu pârâta Petrescu Oltea a fost viciată întrucât citarea s-a realizat în comuna Satu Mare, fără număr poștal, iar comunicarea hotărârii s-a făcut prin afișare la ușa instanței (*file 471-489 vol.12 d.u.p.*).

În acord cu prima instanță, se constată că numita Petrescu Oltea nu a fost identificată și nici audiată de organele de urmărire penală.

Martora Vicol Felicia, grefier la Judecătoria Rădăuți, la data faptelor, a declarat în fața instanței de apel, la termenul din 18.10.2023: (...)

Știu că am intrat într-o ședință, în desfășurarea căreia s-a pus în discuție disjungerea unui dosar, nu îmi amintesc părțile, nu mai știu, s-a suspendat ședința (...) au trecut multi ani de atunci. Am lucrat încheierea de ședință pentru a se putea disjunge și a se înregistra dosarele respective. Încheierea am dus-o la registratură împreună cu actele dezatașate, așa cum a dispus instanța. Le-am predat la registratură pentru a primi numere de dosar. S-au judecat; nu îmi aduc aminte dacă în aceeași zi ori s-a acordat termen, instanța a rămas în pronunțare, dar nu mai rețin dacă în aceeași zi în dosarul din care s-a disjuns și în dosarele disjuncte sau au fost termene diferite (...).

Cu privire la procedura de citare, precizez că eu, când pregăteam ședința, cu 3 zile înainte de data stabilită, conform regulamentului, mă uitam peste procedura de citare și predam dosarele spre studiu domnului judecător. Dacă procedura nu era legal îndeplinită, președintele completului, de regulă, acorda un termen, în ședință publică, pentru refacerea procedurii de citare. Și domnul judecător Bărbuță verifica procedura de citare (...).

După motivarea hotărârilor pronunțate de domnul jud. Bărbuță, în legătură cu comunicare hotărârilor precizez că eu le comunicam cu ajutorul formularului de comunicare a hotărârii pe care îl completam, apoi predam acea comunicare împreună cu hotărârea la un angajat care întocmea borderourile pentru expediere prin poștă. Știu că a venit un mandatar într-o situație și i-am comunicat hotărârea în sediul instanței, dar nu mai țin minte cum se numește.

În caietul de ședință consemnam tot ce dispunea președintele completului: prezența părților, procedura, cererile în probațiune, discuțiile prealabile.

La întrebarea dacă a semnat procese-verbale care atestă că a comunicat personal hotărârile vreunora dintre părțile din dosar, la domiciliu, martora Vicol Felicia a arătat: nu am efectuat procedura prin deplasare la domiciliul părților nici când era vorba de citare, nici de comunicare a actelor în dosare.

În primă instanță, la termenul din 09.07.2021, martora Vicol Felicia, grefiera de ședință a inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, începând cu anul 1999, a arătat că verificarea îndeplinirii procedurii de citare era atributul judecătorului și că la nivelul Judecătoriei Rădăuți, în anul 2005, hotărârile erau comunicate prin agenții procedurali, iar pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril l-a observat în cadrul instanței unde discuta cu judecătorii, inclusiv cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, relația acestora de prietenie fiind cunoscută la nivelul orașului. A mai arătat că inculpatul Bărbuță i-a indicat cum trebuie să procedeze, respectiv să facă încheiere de disjungere pe care să o înainteze registraturii pentru formarea noilor dosare; hotărârile erau comunicate prin agenți procedurali, dar au fost și situații în care la grefa instanței s-a prezentat mandatarul și a ridicat hotărârile. Aspecte similare au fost prezentate de martora cu ocazia audierii la urmărirea penală (fila 115 vol.VIII d.inst. fond, fila 163 vol.4 d.u.p.).

Cu depoziția acestei martore se coroborează declarația **martorului Rezuș Sorin**, de la termenul din 18.10.2023, din apel, când a declarat: (...) În prezent lucrez tot la Judecătoria Rădăuți, ca grefier registrator.

În perioada anului 2005, cererile de chemare în judecată erau depuse la Arhivă în timpul programului cu publicul, erau aduse pentru înregistrare, le înregistram și efectuam o singură repartizare. Repartizarea o realizăm în funcție de listingerile de repartizare. Pentru primul dosar de interes pentru cauză, repartizarea am efectuat-o după sistemul care exista la acel moment și care se numea, din câte îmi amintesc, EQTY, iar pentru celelalte 2 dosare am folosit un sistem numit MJREP. În această modalitate se stabilea completul, dar nu mai rețin dacă și termenul de judecată. Apoi dosarele se distribuiau judecătorilor.

Cererile de preschimbare de termen ajungeau la mapa președintelui instanței, care observa cine era judecătorul și le repartiza acestuia. Nu mai țin minte dacă acest tip de cereri se înregistrau în sistemul informatic. Aveam evidență dublă în ceea ce privește înregistrarea și repartizarea dosarului nou format, iar pentru termenele și cererile ulterioare, evidența se ținea în registrul general de dosare, registrul informativ și registrul de termene al arhivei.

Atunci când se disjungeau cauze, venea grefierul de ședință la mine cu încheierea și constituiam dosare distincte, în funcție de dispoziția dată de judecător, care se regăsea în încheiere. Aceste dosare formate prin disjungere le consemnam în cele 3 registre: registrul general de dosare, registrul informativ și registrul de termene al arhivei. După formarea dosarelor, acestea ajungeau la judecătorul care dispusesese măsura disjungerii.

După soluționarea definitivă a unei cauze, dosarul era predat la arhivă, se verificau dovezile de comunicare a hotărârii și la momentul la care existau comunicările pentru toate părțile, se arhiva, prin depunerea în arhiva depozit.

Cu privire la cauzele care aveau ca obiect pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de contract de vânzare cumpărare, nu îmi amintesc să fi existat un cod aferent pentru repartizare, cum este acum în Ecris, la acel moment se înregistrau ca „obligații de a face”.

În cursul cercetării judecătorești în apel, la termenul din 01.11.2023, **martorul Georgescu Octavian** a declarat: (...) eram prieten cu dl. Babiuc Constantin ne întâlneam la fotbal; m-a rugat să îl ajut să cumpere niște terenuri, deoarece dacă le achiziționa el, persoanele care le vindeau ar fi ridicat prețul, dar nu pot să știu care ar fi fost motivul pentru care el ar fi cumpărat mai scump decât mine (...) mai cumpărase terenuri în acea zonă și mi-a spus că era cunoscut pentru acest motiv.

Din câte îmi amintesc procurile le-am semnat la Judecătoria Rădăuți, unde am fost o singură dată. Împreună cu Babiuc Constantin am fost într-un birou din cadrul Judecătoriei Rădăuți unde am semnat procurile. Nu știu câte procuri am semnat, oricum mai multe. În acel birou eram eu, Babiuc Constantin, o doamnă și dl. judecător al cărui nume nu îl cunoșteam, l-am aflat ulterior, dl Bărbuță, pe care îl recunosc astăzi în sala de ședință. Nu mai îmi amintesc exact ce a făcut doamna care se afla în birou cu noi. Dl. judecător

Bărbuță era îmbrăcat cu roba, dar nu pot să îmi amintesc dacă dna. respectivă avea o ținută specială sau era una de stradă (...).

În acea zi, m-am întâlnit cu dl. Babiuc într-o parcare în Rădăuți și am mers cu acesta la Judecătoria Rădăuți și mi-a spus că trebuie să merg ca să semnez niște acte. Când am mers să semnez Babiuc mi-a spus că înscrisurile sunt procuri, care se refereau la niște terenuri. Nu știu ce mandat primeam doar că era în legătură cu terenuri. Pe proprietarii acelor terenuri nu îi cunosc și nici nu i-am întâlnit vreodată.

După ce am semnat procurile am ieșit împreună cu dl. Babiuc și eu am plecat acasă. În acel birou de la Judecătoria Rădăuți am stat 10-15 minute și nu s-a citit din vreun dosar de către dna. respectivă sau de dl. judecător Bărbuță. Dl. Babiuc a stat în biroul respectiv nu îmi amintesc ce a făcut.

Babiuc Constantin mi-a solicitat să merg la notar să semnez niște acte, pe care, de asemenea, nu le-am citit. La notariatul respectiv m-am deplasat împreună cu dl. Babiuc Constantin. Nu au fost prezente alte persoane, am semnat mai multe înscrisuri, dar nu pot să spun ca număr câte. Nu cunosc ce reprezentau acele înscrisuri (...).

Nu am primit vreo citație de la Judecătoria Rădăuți în legătură cu vreun teren și nici nu mi s-a comunicat vreo hotărâre judecătorească privind terenurile pentru care am semnat procurile (...).

Întrebări formulate de apărătorul inculpaților Bărbuță și Babiuc:

1. În accepțiunea dvs. ce este o procură?

Răspuns: O împuternicire.

2. Sunteți sigur că înscrisurile pe care le-ați semnat la Judecătoria Rădăuți erau procuri și nu alte înscrisuri?

Răspuns: Nu știu, că nu le-am citit.

3. V-ați prezentat în fața notarului Fomin din Rădăuți pentru a semna procuri?

Răspuns: Nu îmi amintesc este foarte mult timp de atunci.

La întrebarea unde erau amplasate terenurile despre care v-a vorbit dl. Babiuc, martorul Georgescu Octavian a răspuns: atunci când am semnat, Babiuc mi-a spus că terenurile sunt în zona Dornești, unde mai avea terenuri cumpărate. Acum, acolo este construită o fabrică de cherestea, pe nume EGGER sau așa ceva.

Încadrarea juridică și analiza elementelor de tipicitate ale infracțiunii

Dispozițiile ce reglementează infracțiunea de abuz în serviciu au cunoscut un conținut diferit, însă, succesiunea în timp a legilor nu a condus la dezincriminare.

Potrivit Codului penal intrat în vigoare la data de 01.02.2014, infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art.297 alin.1 C.pen. consta în *fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice.*

Curtea Constituțională, prin **decizia nr. 405/2016**, a constatat că dispozițiile art. 297 alin. 1 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care

prin sintagma "îndeplinește în mod defectuos" din cuprinsul acestora se înțelege "îndeplinește prin încălcarea legii".

Urmare modificării legislative impuse de decizia instanței de contencios constitutional, conform art.297 alin.1 C.pen. în forma actuală, constituie **infrațiunea de abuz în serviciu**, fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, **nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice.**

Drept urmare, infrațiunea are ca situație premisă existența unui serviciu în care funcționarul își desfășoară activitatea, dar și competența acestuia de a efectua acte de natura celor care au ocazionat comiterea abuzului împotriva persoanelor fizice sau juridice.

Obiectul juridic special al acestei infrațiuni constă în relațiile sociale a căror formare, desfășurare și dezvoltare nu ar fi posibile fără asigurarea bunului mers al activității persoanelor juridice de drept public, care implică executarea îndatoririlor de serviciu în mod legal de către funcționarii publici, precum și apărarea patrimoniului, a drepturilor sau intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice împotriva abuzurilor funcționarului public

Elementul material este prevăzut alternativ și poate consta atât într-o inacțiune – funcționarul nu îndeplinește un act, cât și într-o acțiune – îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții dintr-o lege, ordonanță a Guvernului, ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege.

Urmarea imediată a acestei infrațiuni constă, astfel cum prevede în mod expres art.297 C. pen., într-o o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice.

Încălcarea atribuțiilor de serviciu de către judecători poate atrage răspunderea disciplinară, materială sau penală, după caz. Nu orice încălcare a normelor de procedură implică răspunderea penală, căci atunci când există consecințe mai puțin grave, se pot reține alte forme de răspundere.

Îndeplinirea unui act cu încălcarea unei dispoziții dintr-o lege, ordonanță a Guvernului, ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege, în exercitarea atribuțiilor de serviciu de către judecător (ca element constitutiv al infrațiunii de abuz în serviciu) nu poate fi reținută doar prin trimitere la pronunțarea unei anume hotărâri judecătorești sau a unei anumite soluții deoarece, în acest fel, s-ar încălca principiile constituționale (prev. de art.124 și art.129 din Constituția României și dezvoltate de dispozițiile legilor speciale), ce consacră înfăptuirea justiției în numele legii, independența judecătorilor, realizarea justiției prin intermediul Înaltei Curți de Casație și Justiție și a celorlalte instanțe judecătorești și posibilitatea desființării sau modificării hotărârilor judecătorești numai în căile de atac exercitate în condițiile legii.

În caz contrar, s-ar efectua un control asupra hotărârilor judecătorești în alt context decât cel legal.

Prin rechizitoriu, s-a reținut că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a atestat fapte neconforme realității, **utilizând înscrisuri sub semnătură privată falsificate și cunoscând modalitatea frauduloasă în care acestea au fost încheiate și, în mod voit, a viciat procedura de citare și de comunicare a părților din cadrul acestor procese civile privând părțile pârâte de dreptul la un proces echitabil și de exercitarea căilor de atac, astfel că a produs importante pagube, drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice și a adus o atingere gravă instituțiilor statului, abilitate cu aplicarea legii, punând sub semnul întrebării imparțialitatea instanțelor judecătorești și slăbind astfel încrederea justițiabililor în ideea îndeplinirii justiției.**

În privința inculpatului Babiuc Constantin Gavril s-a arătat că, în aceeași perioadă, **martie-octombrie 2005**, în calitate de complice, l-a sprijinit pe inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică să pronunțe un număr de 69 de hotărâri judecătorești **prin atestarea unor fapte neconforme realității, utilizând înscrisuri sub semnătură privată pe care le falsificase anterior.**

Reținând descrierea faptelor de către procuror, se constată că în cauză nu a fost adusă vreo acuzație de **fals în înscrisuri sub semnătură privată** având ca obiect convențiile referitoare la terenuri, care au stat la baza pronunțării hotărârilor judecătorești care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare.

Prin rechizitoriu nu s-a dispus clasarea pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, ci **clasarea cauzei** privind pe Babiuc Constantin Gavril și Bărbuță Bogdan Ilarion Costică sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de **fals material în înscrisuri oficiale**, prev. de art.320 alin. 1 și 2 C.pen., **uz de fals**, prev. de art. 323 C.pen. și **fals intelectual**, prev. de art. 289 vechiul Cod penal cu aplic. art.5 alin 1 C.pen., întrucât a intervenit prescripția faptelor.

Dincolo de corecta sau incorecta încadrare juridică privind presupusele falsuri, Înalta Curte constată, în acord cu prima instanță, că soluția de clasare pentru fals și uz de fals s-a dispus ca efect al împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale, fără o anchetă efectivă care să stabilească eventual caracterul fals al convențiilor.

Înalta Curte amintește că obiectul judecății rămâne neschimbat în tot cursul procesului.

În aceste condiții, solicitarea din rechizitoriu ca instanța, în conformitate cu dispozițiile **art.549/1 C.proc.pen.**, să dispună, în temeiul dispozițiilor **art.256 C.proc.pen.**, **desființarea înscrisurilor sub semnătură privată (denumite „convenții”)**, ilustrează confuzia organelor de urmărire penală în privința aplicării dispozițiilor legale. Dispozițiile **art.549/1 C.proc.pen.** reglementează o procedură distinctă privind desființarea înscrisurilor pentru situația în care se dispune de procuror **soluția clasării**, care însă nu este de competența **instanței sesizate cu rechizitoriu**, ci dimpotrivă este strâns legată de soluția de clasare și dispozițiile legale care reglementează verificarea soluției. Ca atare, în mod

corect, prima instanță a respins cererea de desființare a înscrisurilor sub semnătură privată denumite convenții.

Revenind la caracterul fals al convențiilor care au stat la baza pronunțării hotărârilor care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare, pe care inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică l-ar fi cunoscut, Înalta Curte consideră că probele administrate nu susțin acuzația procurorului în sensul că acesta ar fi știut despre vreo activitate de falsificare a convențiilor (n.n. dacă a existat). În esență, instanța de apel are în vedere că acele convenții au fost depuse de inculpatul Babiuc Constantin Gavril odată cu acțiunile civile și din niciun mijloc de probă nu rezultă că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a interacționat înainte de întocmirea convențiilor sau pe perioada întocmirii lor cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril în legătură cu împrejurările în care au avut loc negocierile și au fost semnate convențiile.

Față de modificările legislative survenite privind conținutul art.297 C.pen. care incriminează infracțiunea de abuz în serviciu, pe de-o parte și cuprinsul rechizitoriului, pe de altă parte, parchetul nu a făcut precizări suplimentare referitoare la dispozițiile încălcate dintr-o lege, ordonanță a Guvernului, ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege, așa încât, instanța trebuie să țină seama de acuzația adusă inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică așa cum a fost formulată de procuror la momentul trimiterii în judecată. Nu este atributul instanței să identifice dacă inculpatul a nesocotit și alte dispoziții legale și care ar fi eventual acestea, raportat la faptul afirmat repetat în rechizitoriu în legătură cu cauzele civile soluționate de inculpat: *sentința civilă a fost pronunțată, în condițiile în care la dosar nu există și nici nu au fost solicitate extras de carte funciară și plan de situație privind suprafața de teren ce a făcut obiectul tranzacției. Totodată nu există documente care să ateste dreptul exclusiv de proprietate al vânzătorului asupra bunului înstrăinat.* De altfel, aspectele privind proprietatea și titularii acesteia nu au fost verificate și clarificate de procuror prin administrarea unor probe. Dovadă a modului defectuos în care s-a realizat urmărirea penală este și faptul că procurorul a reținut în rechizitoriu calitatea de parte civilă a numitului Lavric Vasile fără a realiza o corespondență între acțiunea civilă exercitată în procesul penal de acesta și vreunul dintre dosarele civile în care inculpatul Bărbuță a pronunțat hotărâri care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare, indicate ca acte materiale ale infracțiunii de abuz în serviciu, în formă continuată, în condițiile în care niciun pârât din cei 69 nu poartă numele de Lavric Vasile (nici sora acestuia Lavric Marioara ori Lavric George – tatăl, Lavric Ion – unchi, Lavric Nicolai – bunic, persoane menționate în cererea de constituire parte civilă – *file 13-14 vol.3 d.u.p.*).

Pe de altă parte, soluția de achitare dispusă de prima instanță nu se va modifica în calea de atac, în condițiile în care activitatea presupus ilicită nu a condus la urmarea periculoasă socialmente a infracțiunii de abuz în serviciu, neexistând prejudicii, chestiune dedusă din poziția procesuală a presupuselor persoane vătămate, unele dintre acestea chiar prezente la termenele de judecată. Nu lipsită de relevanță este și împrejurarea că niciun pârât nu a exercitat calea de

atac prevăzută de lege împotriva vreunei sentințe pronunțate de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică.

Ca atare, ținând seama de obiectul judecății și fără a depăși această limită, văzând acuzația adusă de procuror inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, în sensul că a viciat în mod voit *procedura de citare a părților și de comunicare a hotărârilor în cadrul acestor procese civile, afectându-le dreptul la un proces echitabil și privându-i de a exercita căile de atac*, Înalta Curte consideră că nu există probe pertinente și concludente care să înlăture soluția de achitare dispusă de prima instanță care a apreciat că *fapta nu există*.

Din actele dosarelor civile atașate în original dosarului de urmărire penală rezultă, în legătură cu persoanele care au avut calitatea de pârâți în cauzele respective, că pe dovada de realizare a procedurii de citare sau/și pe dovada de comunicare a hotărârii apare mențiunea că a semnat fie destinatarul (dosare nr. 1179/2005 - pârât Marcu Elena Virginia, nr.1487/2005 – pârât Costea Georgeta, nr.2683/2005 – pârât Vlad George, nr. 2687/2005 – pârât Luhan Nionel, nr. 2694/2005 – pârât Schipor Domnica, nr. 2703/2005 – pârât Colibaba Traian, nr. 5065/2005 – pârât Iacoban Petrică), fie soțul/soția, o rudă sau un afin al destinatarului (dosare nr. 1480/2005, 1486/2005, 1491/2005, 1492/2005, 1498/2005, 2207/2005, 2698/2005, 2704/2005). Unii dintre pârâții audiați au confirmat că au primit citație la domiciliu, cum este situația martorei Ungurean Octavia audiată în primă instanță, care a avut calitatea de pârâtă în dosarul nr.1485/2005 al Judecătorei Rădăuți.

În procesele civile, anumiți pârâți s-au înfățișat în instanță, conform consemnărilor din sentințele civile, respectiv: în cauza nr. 1493/2005 pârâtul Bălan Vasile, în cauza nr.1494/2005 pârâta Zoara Silvia, în cauza nr.2685/2005 pârâtul Lavric Dorin, în cauza nr. 2688/2005 pârâtul Senculeț Borislav Mihai, în cauza nr.2690/2005 pârâta Lavric Ileana, în cauza nr. 2697/2005 pârâta Bîrsan Margareta, în cauza nr. 2703/2005 pârâtul Colibaba Traian.

Cu referire la judecata în dosarul nr.2683/2005 al Judecătorei Rădăuți, martorul Vlad George, pârât în cauza civilă, a precizat prin depoziția din faza de urmărirea penală că a fost prezent în fața instanței civile, aspect care se coroborează cu consemnările din cuprinsul sentinței pronunțate în acea cauză, martorul mai susținând că în fața judecătorului a recunoscut încheierea convenției cu Babiuc Constantin. A mai arătat că la termenul respectiv din data de 23.05.2005, în instanța civilă au mai fost prezente și alte persoane.

Se mai constată că, în privința dosarului nr. 2706/2005 al Judecătorei Rădăuți, în care a fost pronunțată sentința civilă nr. 1550/23.05.2005, martorul Dugan Mircea (pârât) a relatat că a fost citat în instanță dar nu s-a prezentat și a primit sentința care i-a fost comunicată acasă.

De asemenea, din actele dosarelor civile reiese că pârâții au fost citați la domiciliu (spre exemplu, cauzele nr. 1481/2005, 1482/2005, 1483/2005, 1489/2005, 1495/2005, 2688/2005, 2689/2005, 2691/2005, 2695/2005, 2696/2005, 2697/2005, 2699/2005, 2700/2005, 2701/2005, 2702/2005, 2705/2005, 2706/2005, 5062/2005, 5066/2005, 5076/2005) și că hotărârile au fost comunicate, de asemenea, la domiciliile acestora (spre exemplu, cauzele

nr.1179/2005, 1480/2005, 1481/2005, 1482/2005, 1486/2005, 1489/2005, 1491/2005, 1495/2005, 1496/2005, 1497/2005, 1498/2005, 2207/2005, 2683/2005, 2684/2005, 2685/2005, 2689/2005, 2692/2005, 2694/2005, 2695/2005, 2696/2005, 2697/2005, 2698/2005, 2700/2005, 2701/2005, 2702/2005, 2703/2005, 2704/2005, 2705/2005, 2706/2005, 5062/2005, 5076/2005). În alte cauze, pârâții au semnat personal dovada de comunicare a hotărârii, cu titlu de exemplu fiind situația în dosarele nr. 1179/2005 - pârâta Marcu Elena Virginia, nr.1487/2005 – pârâta Costea Georgeta, nr. 1488/2005 pârâta Postolache Aspazia, nr.2686/2005 – pârât Jurovschi Dragoș, nr.2688/2005 pârât Senculet Borislav, nr.2690/2005 – pârâta Lavric Ileana, nr.2691/2005 – pârât Florean Ion, nr.5065/2005 – pârât Iacoban Petrică, nr. 5066/2005 – pârâta Scripniciuc Domnica.

În cuprinsul declarațiilor date ca martori în prezenta cauză, persoane care au avut calitatea de pârâți în cauzele civile au relatat expres că au primit hotărârile ce le-au fost comunicate la domiciliu (cu referire la sentințele pronunțate în dosarele nr.1483/2005 – pârât Cuciurowschi Constantin, nr.1484/2005 – pârât Colibaba Ștefan, nr.1485/2005 – pârât Ungurean Octavia, nr.1489/2005 – pârât Vlonga Elvira).

Înalta Curte constată că procedura de citare și comunicare a hotărârilor pronunțate în cauzele de referință s-au realizat în proporție covârșitoare la domiciliile pârâților și niciunul dintre aceștia nu a exercitat cale de atac.

Relevant este și faptul că organele de urmărire penală nu au acuzat că dovezile de citare ar constitui obiect al unei infracțiuni de fals.

În legătură cu cauza nr.2692/2005, în care calitate de pârâta a avut numita Donisan Elena, se observă că a fost citată la o adresă incompletă, dar i s-a comunicat sentința la domiciliu semnând dovada soțului acesteia, iar pârâta nu a declarat cale de atac; lipsa interesului de a exercita calea de atac reiese din declarația dată în faza de urmărire penală când a indicat că a primit prețul terenului agricol vândut.

O situație aparte este cea a cauzei nr. 5067/2005 a Judecătoriei Rădăuți în care s-a pronunțat sentința civilă nr. 2842/18.10.2005, întrucât pârâtul Bălan Vasile a fost citat prin afișare la ușa instanței, pe dovada de citare la domiciliu există mențiunea că nu locuiește la adresă, iar comunicarea hotărârii pentru pârât s-a realizat prin afișare la ușa instanței. Soluționarea *in sine* a unei cauze cu lipsă de procedură nu constituie element material al infracțiunii de abuz în serviciu, și nu este de neglijat că martorul Bălan Vasile a învederat în cursul cercetării judecătorești în primă instanță că a semnat un act notarial prin care a renunțat la promovarea căii de atac a recursului în cauza civilă.

Cât privește comunicarea hotărârii în dosarul nr. 5071/2005 al Judecătoriei Rădăuți, în care a fost pronunțată sentința civilă nr. 2843/30.09.2005, s-a realizat prin afișare la ușa instanței, însă martora Bălan Elisaveta - pârâta a menționat că nu are nicio pretenție civilă, atestând printr-un înscris olograf depus în primă instanță că soțul său a vândut teren inculpatului Babiuc Constantin Gavril.

Procedura de citare a fost viciată cu pârâta Calance Ileana în dosarul nr. 5080/2005 al Judecătorei Rădăuți în care a fost pronunțată sentința civilă nr. 2845/30.09.2005, cu pârâta Hântari Viorica în dosarul nr. 5083/2005 al Judecătorei Rădăuți în care a fost pronunțată sentința civilă nr. 2847/30.09.2005 și cu pârâta Petrescu Oltea în dosarul nr. 5084/2005 al Judecătorei Rădăuți în care a fost pronunțată sentința civilă nr. 2848/30.09.2005 și nu s-a realizat cu pârâta Prelipcean Valeria în dosarul nr. 5082/2005 al Judecătorei Rădăuți în care a fost pronunțată sentința civilă 2846/30.09.2005, iar comunicarea hotărârilor s-a realizat prin afișare la ușa instanței. Pârâtul Păsăilă Gheorghe nu a fost citat și comunicarea hotărârii s-a făcut prin afișare la ușa instanței (dosar nr.1499/2005 al Judecătorei Rădăuți).

Însă, în toate aceste din urmă cauze organele de urmărire penală nu au identificat pârâții și, implicit, acele persoane nu au fost audiate în cauza penală pentru a-și exprima poziția procesuală inclusiv asupra unui eventual prejudiciu ce le-ar fi fost cauzat în cauzele civile soluționate de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică.

Deopotrivă, se reține că există mai multe dosare în care organele de urmărire penală nu au identificat și nici audiat persoanele care au avut calitate de pârâți în dosarele civile (spre exemplu, în cauzele nr. 1482/2005, 1497/2005, 1498/2005, 2688/2005, 2689/2005, 2690/2005, 2693/2005, 2695/2005, 2698/2005, 2699/2005, 2705/2005, 4810/2005, 5069/2005, 5072/2005, 5077/2005 ale Judecătorei Rădăuți). Instanța de apel constată, așadar, că unele dintre persoanele care au avut calitatea de promitenți vânzători - cu care s-a și realizat procedura de citare și comunicare a hotărârii ori au fost prezente personal în instanța civilă, nu au fost identificate.

Semnificativ este și faptul că procurorul nici nu a reținut, în raport de aceleași cauze, că ar fi fost păgubite eventual alte persoane prin hotărârile pronunțate de inculpat.

Astfel cum a considerat și curtea de apel, a apărut imposibilitatea completării materialului probator în condițiile în care nu existau date suficiente pentru identificarea persoanelor care au avut calitatea de pârâți.

Relevant mai este faptul că, prin declarațiile date în calitate de martori, persoane care au fost pârâți în dosarele civile au indicat explicit că nu se consideră prejudiciate ori nu au pretenții civile, așa cum rezultă din considerentele ce preced – dosarele nr.1179/2005, 1481/2005, 1486/2005, 1491/2005, 1493/2005, 1494/2005, 2686/2005, 2687/2005, 2694/2005, 2700/2005, 2702/2005, 2703/2005, 2706/2005, 5063/2005, 5062/2005, 5066/2005, 5068/2005, 5071/2005, 5073/2005, 5075/2005, 5079/2005 ale Judecătorei Rădăuți. Împrejurarea relatată de alți pârâți (dosare nr.1481/2005, 1483/2005), în sensul că pentru terenurile vândute ar fi primit o sumă de bani mai mică decât cea consemnată în convențiile de vânzare-cumpărare, nu este în măsură să susțină comiterea infracțiunii de abuz în serviciu, de care au fost acuzați inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică (autor) și Babiuc Constantin Gavril (complice).

În alte dosare civile dintre cele de referință, pârâții au fost reprezentați de martorul Georgescu Octavian, în calitate de mandatar, care a renunțat la exercitarea căii de atac (cauzele nr. 5061/2005, 5063/2005, 5064/2005, 5068/2005, 5072/2005, 5073/2005, 5074/2005, 5075/2005, 5077/2005, 5078/2005, 5079/2005).

Nu există vreo acuzație că procurile date martorului Georgescu Octavian ar fi false. Mai este de remarcat că deși unii dintre martorii audiați, care au avut calitatea de pârâți, au fost reprezentați de acesta în cauzele civile și au afirmat că nu i-ar fi dat procură, au recunoscut că au vândut terenurile agricole și au afirmat că nu au suferit vreun prejudiciu (de ex. dosar 5075/2005).

În exercitarea dreptului la apărare, la prima instanță de fond, inculpatul Babiuc Constantin Gavril a depus declarații autentice, încheiate la BNP Fomin Simion, BNP Asociați Buzdugă, BNP Lăcătușu Camelia prin care s-a făcut dovada că persoane care au avut calitatea de pârâți în dosarele de referință (*Suian Gheorghe, Jurovschi Dragoș, Vad George, Luhan Nionel, Bîrsan Margareta, Neamțu Georgeta Rodica, Lavric Luca, Dugan Mircea, Lavric Eugen, Scripnicuic Domnica, Lavric Dorin, Tiron Nicolai, Florean Ion, Prelipcean Vasile, Zelinschi Aurora, Colibaba Traian, Coneac Gheorghe, Georgescu Octavian, Bandas Domnica Garofina, Macovei Visarion George, Bălan Vasile și Prelipcean Elena*) au renunțat la calea de atac a apelului împotriva sentințelor pronunțate de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, precum și că Ghețău Gheorghe, Cazacu Ștefan, Păsăilă Maria, Crețu Ștefan, Bangeac Florea, Flutur Mircia și Bodnariuc Ioan l-au împuternicit pe numitul Georgescu Octavian să-i reprezinte în fața Judecătoriei Rădăuți, să facă sau să retragă recursuri, să renunțe la dreptul de recurs sau apel (*file 27-60 vol XIII dosar prima inst.*)

Singura situație în care la dosar nu există dovada de comunicare a hotărârii către pârâtă este cea a dosarului civil nr.2699/2005, din care rezultă că sentința civilă nr.1543/23.05.2005 nu a fost comunicată pârâtei Lupancu Gheorghina, însă, necomunicarea hotărârii în mod legal nu face să curgă termenul pentru exercitarea căii de atac. Apoi, din probele administrate nu rezultă că s-a urmărit crearea cu rea-credință a acestei situații față de pârâta Lupancu Gherghina, prejudicierea acesteia și obținerea unui folos necuvenit inculpatului Babiuc, căci dacă ar fi existat un asemenea scop, situația identificată în dosarul civil mai sus menționat s-ar fi regăsit în numeroase alte cauze dintre celelalte 68 de dosare de interes în cauza penală, soluționate de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică.

Mai este important de subliniat că nu s-a dovedit faptul că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică ar fi coordonat în vreun fel procedura de comunicare a hotărârilor pe care le-a pronunțat.

Procurorul s-a mai referit la dovezile de realizare a comunicării sentințelor civile, arătând că greșiera Vicol Felicia nu s-a prezentat, în realitate, la domiciliul părților pentru a le comunica hotărârile, așa cum rezultă din dovezile de comunicare a sentințelor.

Înalta Curte apreciază verosimilă depoziția martorei Vicol Felicia care a învederat că niciodată nu s-a deplasat la domiciliul vreunui reclamant pentru a comunica hotărârile pronunțate, ci acesta sau mandatarul său a venit la instanță de unde a ridicat hotărârile civile redactate, aceasta fiind împrejurarea care s-a consemnat pe dovada de comunicare pe care reclamantul a semnat de primire.

Totodată, nu se poate considera așa cum s-a susținut în rechizitoriu, că a fost viciată procedura de comunicare a hotărârilor cu recurentul Babiuc Constantin sau Georgesul Octavian – împuțernicit al unor părți. Reținând depoziția martorei Vicol Felicia, grefier, apare verosimilă afirmația că hotărârile se comunicau părților dacă se prezentau la sediul instanței, consemnându-se prezența pe tipizatul dovezii de comunicare ca atunci când se preda hotărârea părții, personal, la domiciliu (în condițiile în care nu exista alt tip de formular de comunicare a hotărârii care să illustreze expres prezența părții la instanță).

În privința dovezilor de îndeplinire a procedurii de citare și de comunicare a hotărârilor, nu s-a reținut o acuzație de fals.

În consecință, în acord cu prima instanță, se apreciază că probele administrate nu au înlăturat prezumția de nevinovăție a inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică trimis în judecată în calitate de autor al infracțiunii de abuz în serviciu și a inculpatului Babiuc Constantin Gavril, trimis în judecată în calitate de complice, starea de fapt reținută în rechizitoriu fiind contrazisă sau nedovedită de probele administrate. În aceste condiții este legală și temeinică soluția de achitare pentru abuz în serviciu față de cei doi inculpați cu argumentul că *fapta nu există*, în doctrină fiind specificat că dispozițiile art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen. devin incidente atât atunci când *fapta nu există în materialitatea sa, cât și atunci când există o anumită conduită dar nu este prevăzută ca element material al infracțiunii*. Văzând probatoriul administrat, instanța de apel consideră necesar a specifica faptul că anumite aspecte ce pot susține abateri de la normele deontologice exced acestui cadru procesual.

În aceste condiții, soluția de achitare a inculpatului Babiuc Constantin Gavril, în baza art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen., pentru infracțiunea de spălarea banilor este legală și temeinică fiindcă nu sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii dacă nu subzistă infracțiunea predicat din care provin bunurile *schimbate sau transferate*, conform normei de incriminare prev. de art.29 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002 (actual art.49 alin.1 lit.a din Legea nr.219/2019).

Apelurile *părților civile Colibaba Petru Pavel și Bodnariuc Ioan* sunt nefondate, având în vedere legalitatea și temeinicia soluției de achitare, în baza art.16 alin. 1 lit. a C.proc.pen. – *fapta nu există*, dispusă prin sentința apelată pentru infracțiunea de abuz în serviciu față de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, trimis în judecată în calitate de autor și față de inculpatul Babiuc Constantin Gavril, trimis în judecată în calitate de complice.

Apelanta HS Timber Production S.R.L. – Sucursala Rădăuți (fostă Holzindustrie Schweighofer S.R.L. – Sucursala Rădăuți) a invocat prin motivele de apel caracterul netemeinic și nelegal al încheierii de ședință din data de 08.05.2020 pronunțată în dosarul nr. 1262/33/2014* de către Curtea de Apel

Cluj, încheiere prin care a fost respinsă cererea sa de introducere în cauză în calitate de subiect procesual secundar, dezbaterea asupra cererii având loc fără citarea acesteia și fără ca la termenul la care au avut loc acestea să fi fost prezentă sau reprezentată.

Instanța de apel constată că, prin încheierea mai sus amintită, curtea de apel a respins cererea de introducere în cauză formulată de **SC HS Timber Production S.R.L.**, în calitate de subiect procesual, cu mențiunea că *nu există un temei legal în baza căruia să fie admisă o astfel de solicitare*, precizând că *se vor putea formula cereri, asupra cărora instanța se va pronunța, dacă vor fi formulate de către o persoană care justifică un interes.*

Potrivit art.34 C.proc.pen., în afara participanților prevăzuți la art.33, *sunt subiecți procesuali:* martorul expertul, interpretul, agentul procedural, organele speciale de constatare, precum și orice persoane sau organe prevăzute de lege având *anumite drepturi, obligații sau atribuții în procedurile judiciare penale.*

De asemenea, se reține că, în conformitate cu prevederile art.366 alin.3 C.proc.pen., *persoanele ale căror bunuri sunt supuse confiscării pot fi reprezentate de avocat și pot formula cereri, ridica excepții și pune concluzii cu privire la măsura confiscării.*

În cauză, prin **ordonanța nr. 353/P/2013 din 17.09.2013 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției** a fost instituit sechestrul asigurator asupra suprafețelor de teren (în total 426.700 mp), despre care s-a arătat că au intrat în proprietatea inculpatului Babiuc Constantin Gavril, în baza sentințelor emise de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, măsura fiind luată *în scopul evitării sustragerii bunurilor care pot face obiectul confiscării speciale, prev. de art. 112 lit. e C.pen.*

Probele administrate în cauză demonstrează că, la momentul instituirii sechestrului asigurator prin ordonanța nr.353/P/2013 din 17.09.2013 a DNA, mai multe terenuri se aflau în proprietatea HS Timber Production S.R.L., context în care prima instanță în mod eronat a considerat că cererea de introducere în cauză formulată de această societate era lipsită de interes procesual și, implicit, că prin măsura asiguratorie instituită nu ar putea fi vătămată patrimonial.

De altfel, **prin încheierea nr. 167 din 06 septembrie 2021 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr.1262/33/2014*/a2**, a fost ridicată măsura sechestrului asigurator asupra suprafețelor de teren intrate în proprietatea inculpatului Babiuc Constantin Gavril în baza sentințelor civile emise de către inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, indicate în ordonanța anterior menționată și s-a luat măsura popririi asiguratorii **asupra sumei de 6.301.308 lei** consemnată la CEC Bank – Sucursala Suceava de **HS Timber Productions SRL - Sucursala Rădăuți**, cu destinația *contravaloare cauțiune în dos.1262/33/2014*/a2.*

Pentru considerentele expuse, Înalta Curte va constata întemeiat apelul formulat de HS Timber Production S.R.L. – Sucursala Rădăuți (fostă Holzindustrie Schweighofer S.R.L. – Sucursala Rădăuți) și va dispune

desființarea încheierii de ședință din data de 08.05.2020, pronunțată în dosarul nr. 1262/33/2014* de către Curtea de Apel Cluj, numai în ceea ce privește greșita respingere a cererii de introducere în cauză în calitate de subiect procesual secundar a persoanei interesate HS Timber Production S.R.L. – Sucursala Rădăuți (fostă Holzindustrie Schweighofer S.R.L. – Sucursala Rădăuți).

*

Prin rechizitoriu s-a reținut că, fapta **inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică**, ce în cursul anului 2006, a emis o hotărâre judecătorească, în baza unui contract de vânzare-cumpărare falsificat, cunoscând natura ilicită a acestui contract, cu nerespectarea, cu bună știință, a normelor procedural civile privind citarea și comunicarea actelor de procedură, în baza unei acțiuni în instanță nesemnate, a unei cereri de preschimbare a termenului de judecată, neînregistrată, prin care a urmărit și obținut aducerea în patrimoniul inculpatului Babiuc Constantin Gavril a unui imobil, evaluat ulterior la suma de 150.000 euro, faptă prin care s-au adus prejudicii grave de ordin pecuniar, atât persoanei vătămate Plămadă Arcadie, cât și Primăriei Municipiului Rădăuți, întrunește elementele constitutive ale **infrațiunii de abuz în serviciu**, prev. de art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen.

Totodată, s-a arătat că fapta **inculpatului Babiuc Constantin Gavril**, care l-a sprijinit pe inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică să pronunțe în mod fraudulos sentința civilă nr.1683/2006, furnizându-i un contract de vânzare cumpărare falsificat, faptă care a adus atingere patrimoniului persoanei vătămate Plămadă Arcadie și Primăriei Municipiului Rădăuți și a avut ca și consecință obținerea ilicită de către inculpatul Babiuc Constantin Gavril a unui drept de proprietate asupra imobilului situat pe strada Piața Unirii nr.67 din municipiul Rădăuți, întrunește elementele constitutive ale infrațiunii de **complicitate la abuz în serviciu**, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen.

Prima instanță a considerat că fapta imputată inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică încadrată juridic în infrațiunea prev. de art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen. vizând persoana vătămată Plămadă Arcadie, nu există, și a pronunțat o soluție de achitare în baza **art. 16 alin 1 lit. a C.proc.pen.**

Instanța de fond a apreciat că o soluție similară, de achitare în **baza art.16 lit.a C.proc.pen.**, se justifică a fi pronunțată și față de inculpatul Babiuc Constantin Gavril pentru complicitate la abuz în serviciu, considerând că, în cazul în care se pronunță o soluție de achitare a autorului pentru inexistența faptei, nu se poate reține existența complicității ca formă secundară de participare penală.

În motivarea soluției, în ceea ce privește sentința civilă nr.1683 din 20 iunie 2006, pronunțată în dosarul nr.3490/2006, prin care inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a admis o acțiune civilă prin care a constatat existența

dreptului de proprietate a martorei *Ilie Antoaneta* asupra imobilului situat în Piața Unirii din Rădăuți, în suprafață de 221,43 mp., prima instanță a considerat că aspectele de legalitate și temeinicie a unei hotărâri se analizează doar în cadrul căilor de atac prevăzute de lege, demers legal, care în opinia primei instanțe a fost urmat, dovedit de numeroasele litigii civile ce au vizat respectivul imobil, ***persoana vătămată Plămadă Arcadie obținând recunoașterea definitivă a dreptului său de proprietate printr-o decizie a instanței supreme.***

Prima instanță a reținut că procedura de citare în dosarul nr. 3490/2006 al Judecătorei Rădăuți a fost legal îndeplinită, la fel și comunicarea hotărârii pronunțate în acea cauză civilă, iar probațiunea administrată nu a dovedit decât faptul că între inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Babiuc Constantin Gavril exista o relație de prietenie, iar nu și faptul că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, în calitatea sa de judecător, și-a exercitat cu rea-credință atribuțiile de serviciu cu scopul de a obține pentru inculpatul Babiuc Constantin Gavril un folos patrimonial, producând vreo vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei alte persoane.

Înalta Curte, contrar sentinței penale atacate, consideră în baza probelor administrate în ambele faze ale procesului penal, că inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Babiuc Constantin Gavril au comis în calitate de autor, respectiv de complice, infracțiunea de abuz în serviciu pentru considerentele care vor fi expuse în cele ce succed, condiții în care apelul declarat de procuror sub acest aspect este întemeiat, cu precizarea că, potrivit probelor administrate, inculpatul Babiuc Constantin Gavril a acționat ca reprezentant al SC NIKODEMUS-BABIUC EXIM SRL, societate beneficiară a activității infracționale.

În cursul cercetării judecătorești în apel, la termenul din 08.01.2024, ***inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică*** a declarat în legătură cu imobilul din str. Piața Unirii, municipiul Rădăuți: (...) *am pronunțat o hotărâre având efect declarativ al dreptului de proprietate.*

În ceea ce privește împrejurarea că aș fi pronunțat hotărârea în baza unei cereri de chemare în judecată nesemnată și nedată, învederez că înregistrarea cererii nu a fost făcută de către mine, dar și în această situație apreciez că ea a fost corect înregistrată și se impunea a fi judecată, deoarece data nu era și nu este nici în prezent o cerință de valabilitate a cererii de chemare în judecată, iar potențiala nulitate relativă a lipsei semnăturii a fost înlăturată prin prezența reclamantei la judecată și care a confirmat că este autoarea cererii.

O a doua acuzație este că am judecat cererea la un alt termen decât cel stabilit inițial, în baza unei cereri de preschimbare a termenului de judecată care nu era semnată și nu avea dată certă. Aspectul privind semnătura este identic expus anterior vizând cererea de chemare în judecată, iar data certă am conferit-o chiar eu prin rezoluția pusă.

O a treia acuzație este aceea că nu a fost dusă la îndeplinire procedura de citare față de reclamantă, respectiv față de pârâtă. Total neadevărat, reclamantei i-am acordat termen în cunoștință absolut procedural, iar pârât nu exista în cauză.

Se mai arată că procedura de comunicare a hotărârii față de Ilie Antoaneta ar fi fost falsificată prin aceea că greșiera Vicol Felicia ar fi atestat în fals că s-a deplasat la domiciliul acesteia din localitatea Fălticeni. În realitate, comunicarea hotărârii s-a făcut la sediul instanței, așa cum a precizat și martora Vicol Felicia, dar nu exista un formular tipizat pentru asemenea situații, astfel încât în absolut toate cazurile în care comunicarea unei hotărâri se făcea la sediul instanței se folosea formularul tipizat cu mențiunea că s-a făcut comunicarea prin deplasarea la domiciliu. Nu îmi amintesc dacă am legitimat-o pe Ilie Antoaneta, dar consider că am procedat în acest fel, deoarece așa procedam în orice situație.

Referitor la faptul că nu ar exista la dosar dovada comunicării hotărârii către pârâta SC SAMARA COMPROD SRL arăt că acest subiect de drept nu avea calitate de parte în cauză.

Se mai menționează că s-ar fi atestat în fals că reclamanta Ilie Antoaneta a fost prezentă la proces. În mod evident, Ilie Antoaneta a fost prezentă la proces, care a avut un singur termen de judecată la data de 20.06.2006, iar în partea introductivă a sentinței se face mențiunea că a depus înscrieri la dosar. Verificând ulterior dosarul cauzei am constatat că sunt depuse un certificat fiscal și o adresă emise de Primăria Municipiului Rădăuți, chiar în aceeași zi, dovadă că au fost depuse la dosar de reclamantă.

Se mai arată că am pronunțat sentința în baza unui antecontract de vânzare cumpărare falsificat fără să se indice în vreun fel în ce ar consta acel fals. Pe de o parte, arăt că, contractul era semnat de ambele părți, aspect confirmat de către acestea în cursul judecării cauzei penale, iar, pe de altă parte, la contract erau depuse factura fiscală și chitanța emise de vânzătoare, acestea fiind documentele care în practică atestă încheierea unui contract de vânzare cumpărare de către un profesionist.

Se mai face mențiunea că în conținutul contractului nu se menționează actul în baza căruia vânzătoarea SC Samara a dobândit dreptul de proprietate de la SC Jijia SA. Este adevărat, dar, pe de o parte, nu era nevoie să se facă în contract asemenea mențiune, iar, pe de altă parte, la dosarul cauzei fusese depusă încheierea nr. 1098 din 23.02.2004 a judecătorului delegat la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Suceava dată în dosarul nr. 10178 din 20.02.2004, în care se atesta că spațiul respectiv se află în proprietatea SC Samara, făcând parte din fondul său de comerț. Hotărârea pe care am pronunțat-o nu constituia titlu de proprietate, nu era opozabilă niciunui alt subiect de drept, nici măcar SC Samara, ci era necesară exclusiv pentru înscrierea în Cartea Funciară a dreptului de proprietate de către cumpărător.

La întrebarea de a preciza care a fost motivul pentru preschimbarea termenului de judecată din luna septembrie în luna iunie, inculpatul a răspuns: în fiecare an, spre sfârșitul lunii mai începutul lunii iunie, primeam numeroase cereri de preschimbare a termenelor de judecată acordate după vacanța judecătorească pentru cauze care se puteau soluționa la primul termen de judecată. Excluzând situații excepționale, am admis întotdeauna astfel de

cereri. Nu era imposibil ca o cauză având acest obiect să fie judecată prin acordarea mai multor termene, dar doar în ipoteza în care apăreau vicii de procedură sau chiar din diferite motive partea solicita amânarea judecății. Cel puțin acest tip de cerere nu avea pârât în cauză pentru că **era o procedură la limita între cea contencioasă și cea necontencioasă**, întrucât, după cum am arătat, în toate aceste situații dreptul de proprietate al reclamantului nu era contestat de nimeni, dar hotărârea judecătorească era necesară pentru înscrierea dreptului în cartea funciară.

Fiind întrebat de unde aveți certitudinea că acțiunea se va judeca la un singur termen, dacă cererea de chemare în judecată nu era semnată, inculpatul a menționat: *a existat cererea de preschimbare a termenului de judecată, nesemnată, cu privire la care eu am acordat termen în cunoștință, deci în mod cert, la momentul punerii rezoluției s-a comunicat acel termen, pentru că numai așa se putea acorda termen în cunoștință. Admiteam întotdeauna cereri de preschimbare pentru cauze de acest tip când era predictibilă soluționarea la primul termen de judecată.*

În cursul cercetării judecătorești în apel, la termenul din 18.10.2023, **martorul Stehneiov Mircea Orest**, a relatat: *Am fost prieten cu Babiuc Constantin, Plămadă Arcadie. Îmi mențin declarațiile date în cauză, am spus adevărul.*

Am fost director al SC JIJIA SA, apoi director la SC SAMARA SRL. Imobilul din str. Pta Unirii din Rădăuți, care interesează cauza, a fost în proprietatea SC OBCINA SA. De la această societate, a fost preluat de SC JIJIA SA, iar de la aceasta din urma a fost preluat de SC SAMARA SRL, societate pe care am administrat-o.

*Aveam factură de la SC JIJIA care dovedea că spațiul intra în proprietatea SC SAMARA, dar nu am putut să fac intabularea imobilului. L-am rugat pe dl. Babiuc, cu care eram prieten, dânsul precizând că poate rezolva problema. A venit cu o factură pe care eu am semnat-o, prin care vindeam magazinul alimentară (aprox. 240-260 mp) lui Babiuc, pentru că eu cu el vorbisem, dar nu am citit factura. Ulterior, Babiuc mi-a zis că nu a putut să cumpere pe numele lui, dar că se va rezolva cu intabularea. Când spațiul a fost vândut a doua oară, am văzut factura pe care eu am semnat-o în calitate de vânzător și am constatat că pe aceasta era numele unei doamne, dar nu îmi amintesc numele acesteia. Nu am cunoscut-o pe această doamnă, dl. Babiuc nu mi-a făcut cunoștință cu ea. **Nu am primit banii consemnați în factură și, ca urmare, după câțiva ani, am stornat factura în roșu, eu fiind reprezentantul SC SAMARA SRL.** Babiuc a spus că mă ajută să intabulez imobilul; pentru asta aranjase să vină o bancă comercială, cred Carpatica și Babiuc Constantin urma să încaseze pentru un anumit nr. de ani uzufructul, adică chiria. **Eu am fost de acord cu aceasta, pentru că am încercat de mai mult timp să intabulez imobilul și nu reușisem.***

Când am văzut contractul, imobilul la care mă refer era pe numele uneia dintre firmele lui Babiuc Constantin, cred că SC NIKODEMUS, dar nu sunt convins. Imobilul nu a rămas în proprietatea acestei firme, pentru că

ulterior a mai fost vândut altui intermediar. Mai departe nu mai cunosc pentru că aici s-a terminat prietenia mea cu Babiuc.

Totodată, în fața instanței de apel, martorul **Stehneiov Mircea Orest** a precizat că *pe Ilie Antoaneta nu a întâlnit-o niciodată și nu o cunoaște personal*, la propunerea lui Babiuc Constantin Gavril a vândut imobilul acesteia și prețul nu l-a încasat vreodată, iar Babiuc Constantin Gavril urma să primească chiria încasată de la unitatea bancară ce urma să închirieze o parte din spațiul comercial, în timp ce 35 m² au rămas martorului sub forma unui mic magazin de cadouri. A spus că s-a înțeles cu Babiuc să îl ajute cu intabularea în schimbul chiriei pe 10 ani, urmând ca apoi să-i înapoieze imobilul. Martorul Stehneiov a mai declarat: *la circa 7-8 ani după încheierea acestei tranzacții fictive, am fost contactat de către reprezentantul societății SC PRIKY SRL, care mi-a spus că este proprietarul imobilului și să eliberez cei 30 m² pe care îi avea magazinul. Reprezentantul acestei societăți mi-a spus că imobilul i-a fost vândut de către Babiuc. De la Babiuc am aflat că după ce eu am vândut imobilul lui Ilie Antoaneta, acest imobil a fost tranzacționat în cascadă. L-am întrebat pe Babiuc cum poate să vândă ceva ce nu-i aparține, însă nu am ajuns la nicio concluzie, doar ne certam.*

În aceeași perioadă, am fost contactat și de către Plămadă care mi-a spus să-i pun la dispoziție tot spațiul, pe care l-a obținut în urma unei hotărâri judecătorești. Plămadă știa că eu nu mai sunt proprietarul imobilului, însă voia să evacuez magazinul de 30 m².

Inculpatul Babiuc nu mi-a spus cum va rezolva intabularea, dar știu că era prieten cu inculpatul Bărbuță și cu Plămadă Arcadie.

Fiind întrebat expres de instanța de fond (fila 121 vol.VIII), martorul Stehneiov Mircea Orest a arătat că menține ceea ce a declarat la organele de urmărire penală, respectiv paragraful al doilea din declarația aflată în volumul 4 fila 215, prin care se constată că a relatat: *revenind la spațiul situat în Rădăuți, str. Piața Unirii nr. 67, jud. Suceava, după ce am întocmit acele înscrisuri, Babiuc Constantin Gavril mi-a spus că se va duce la judecătorul Bărbuță Bogdan și va rezolva situația. În acest sens după ce eu am vândut fictiv acest spațiu către Ilie Antoaneta, Babiuc Constantin Gavril l-a intabulat cu ajutorul judecătorului Bărbuță Bogdan, a deschis o acțiune în numele numitei Ilie Antoaneta la judecătoria Rădăuți dosarul fiind soluționat de judecătorul Bărbuță Bogdan, pentru constatarea dreptului de proprietate. Precizez că nu știu cine este numita Ilie Antoaneta, nu o cunosc și nu am primit de la aceasta sau de la altă persoană contravaloarea spațiului vândut. După cum am precizat Babiuc Constantin Gavril s-a ocupat de toate aceste acte.*

Instanța de apel reține pe baza probelor administrate că martorul Stehneiov Mircea Orest nu a deținut spațiul mai sus menționat în baza unui titlu de proprietate care să fi fost intabulat, iar la sugestia numitului Babiuc Constantin Gavril a încheiat o vânzare fictivă cu o persoană despre care a afirmat că nu a văzut-o niciodată (n.n. *Ilie Antoaneta*, actual Butnaru), imobil al cărui preț a fost simulat, inculpatul Babiuc Constantin Gavril asigurându-l că, în

baza relației de prietenie cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, va reuși să intabuleze imobilul.

Cu privire la modul în care a dobândit imobilul de la S.C. SAMARA COM PROD SRL, la termenul din apel din data de 29.11.2023, ***martora Butnaru Antoneta Maria*** (fostă Ilie) a declarat: (...) *la vremea respectivă, eram într-o relație de concubinaj cu Dediță Vasile, atât eu cât și el fiind căsătoriți (...). Aveam încredere în el deoarece relația noastră dura de 3 ani; la un moment dat, m-a rugat să îl ajut, de fapt, indirect, să ajut un prieten de-al lui menționând faptul că acel prieten era în divorț la momentul respectiv și voia să înstrăineze ceva. La momentul respectiv i-am spus lui Dediță că „**voi sunteți prieteni, iar eu sunt a treia persoană nu vreau să știu nici cine este persoana și nici care este obiectul tranzacției**”.* Aceasta a fost singura mea condiție ca eu să îmi asum tranzacția. După un an sau doi ani de zile, fiind căsătorită cu *Maiorescu Alexandru Titu*, acesta a venit și m-a întrebat dacă știu ceva în legătură cu un impozit privind un imobil. I-am spus că nu știu, nu am văzut nicio hârtie în acest sens. Am crezut că este o greșeală. Legătura între plata impozitului pentru imobil și ceea ce mă rugase anterior Dediță Vasile, am făcut-o cu ocazia audierii mele la parchet, unde am fost adusă cu mandat.

Revenind la momentul în care Dediță Vasile m-a rugat să îl ajut, arăt că l-am întrebat de ce nu este el cel care să facă această tranzacție între el și prietenul lui, de ce au nevoie de o a treia persoană. Acesta a menționat că era în procedură de divorț. La un moment dat, m-a sunat Dediță și mi-a spus că este nevoie să merg să semnez. Nu mi-a spus ce trebuia să semnez, eu nu am întrebat ce trebuia să semnez. Am mers și am semnat, **nu știu de câte ori am semnat, am semnat cu ochii închiși.** Am semnat într-un birou, cred că ținea de o fabrică ceva, în Rădăuți. Era prima dată când mergeam acolo. La acel birou, m-am deplasat împreună cu Dediță de la domiciliu meu, cu mașina lui Dediță. În acel birou nu mă aflam decât eu cu Dediță. Nu știu de ce nu am semnat acasă.

Cred că după o jumătate de an de la acest eveniment, Dediță mi-a cerut să merg la notar spunând că e nevoie să semnez niște documente legate de acea tranzacție. Dediță mi-a spus că era vorba despre o tranzacție, și anume că prietenul lui este în divorț și că este vorba despre niște bunuri pe care dorește să le înstrăineze, care să nu facă obiectul partajului.

Am mers la notar, iar acolo tot Dediță mi-a adus niște acte să le semnez. **Am semnat fără să citesc, conform înțelegerii mele cu Dediță, respectiv ca eu să nu știu absolut nimic, nici numele prietenului lui Dediță și nici obiectul tranzacției, respectiv în ce consta ajutorul meu.** Eu i-am spus lui Dediță că „tu citești, eu am încredere în tine și semnez”.

Eu sunt medic. În legătură cu documentele care mi-au fost date spre semnare, de-a lungul vieții mele, arăt că, de exemplu, dacă mi se dă un contract de la bancă să îl semnez nu stau să îl citesc, dar cunosc obiectul acestuia.

La notar, eu eram într-o sală de așteptare, singură, Dediță a intrat cu actele în biroul dnei. notar, după care, Dediță a ieșit m-a întrebat dacă soțul meu este în țară sau este plecat. Eu i-am spus că era plecat în străinătate, Dediță a intrat înapoi în biroul dnei. notar și m-a chemat să semnez. Nu știu

dacă în acel birou în care am intrat și am semnat era dna. notar, pentru că nu s-a prezentat, mă gândesc că era notarul. Deci, la momentul când eu am semnat au mai fost de față Dediță și acea doamnă, probabil notarul. Cu dna. respectivă nu am purtat nicio discuție. **Nu știu ce titlatură purta documentul pe care l-am semnat la acel moment, pentru că nu voiam să știu.** Dediță mi-a zis că trebuie să returnez bunurile respective, nu știu ce am primit, așa înțeleg să le numesc. Detaliez că, prima dată când am semnat, probabil în primăvara anului 2006, în acel birou, documentul însemna că primesc bunurile sau ce oi fi primit, iar la notar returnam. **Nu am întrebat de ce prima dată actul nu s-a întocmit tot la un notar. De fapt, nici nu știu dacă prima dată nu am fost tot la un notar.** Nu îmi amintesc să fi interacționat verbal cu notarul.

Nu știu ce obiect avea tranzacția la care am participat la solicitarea lui Dediță Vasile, care fusese cadru militar, ofițer. La momentul când noi eram împreună avea însă o afacere, cred că se pensionase.

După ce am plecat de la notar, Dediță m-a dus acasă și mi-a spus că trebuie să primesc niște bani în cont pe care trebuie să îi aduc lui. Cred că în toamna aceluia an am primit banii în cont. Dediță m-a sunat și mi-a spus să îi scot și să îi aduc lui. **Eu am scos banii de la Raiffeisen Bank, cred că în jur de 65.000 lei. Am pus banii în plic și m-am deplasat spre Suceava, unde mi-a zis Dediță. M-am întâlnit cu acesta și i-am predat plicul cu bani.**

Nu mi-am pus problema ce reprezentau acei bani, pentru că nu am vrut să știu. Banii i-am primit după ce am semnat al doilea document la notar.

Dediță nu mi-a spus ce reprezintă acea sumă de bani, doar că voi primi niște bani în cont și să îi duc lui. Nici documentul bancar nu l-am citit, l-am pus în plic alături de bani.

Dediță Vasile nu cunoștea numărul de cont bancar pe care îl aveam. Dediță Vasile a cunoscut numărul meu de cont bancar atunci când mi-a spus că voi primi o sumă de bani și eu i l-am comunicat. Nu i-am mai dat lui Dediță vreo altă sumă de bani care să fi ajuns cu altă ocazie în vreun cont bancar care să îmi aparțină.

După acest eveniment nu am discutat cu nicio altă persoană despre tranzacția mai sus prezentată. Nici cu Dediță Vasile nu am mai discutat despre respectiva tranzacție. (...)

Eu nu rețin să fi fost prezent decât Dediță Vasile și acea doamnă care presupun că era notarul, atunci când am semnat. (...)

Am semnat atât pentru mine, cât și pentru soțul meu. **Am aflat că am semnat și pentru soțul meu cu ocazia audierii la parchet. Nu îmi amintesc să fi semnat de două ori același document cu aceeași ocazie, în numele meu și al soțului meu. (...)**

Nu am plătit nimic. (...)

Nu am avut niciun beneficiu în urma acestei tranzacții. Banii pe care i-am primit în cont, așa îmi amintesc, că i-am dat lui Dediță.

Cu prilejul audierii în primă instanță, la termenul din 09.10.2020, **martora Butnaru Antoneta Maria** (fostă Ilie) a precizat: **În cursul anului 2006, aveam o relație cu numitul Dediță Vasile, acesta mi-a cerut să îl ajut pe un prieten de-al**

său, al cărui nume am cerut în mod expres să nu mi-l spună pentru a mă proteja. Ajutorul consta în a achiziționa un imobil, nu știu despre ce era vorba în concret, deoarece acea persoană era în procedură de divorț și nu dorea să supună partajului acel bun (...).

În aceste condiții, Dediță mi-a adus să semnez un contract al cărui conținut nu l-am citit, deoarece nu am vrut să am cunoștință despre aceste aspecte.

M-am prezentat și la notar pentru a semna acest contract, însă nici acolo nu am aflat în concret despre ce este vorba.

În urma acestei tranzacții, în contul meu a fost virată o sumă de bani, nu știu de către cine, însă în aceeași zi am retras banii din cont și i-am dat lui Dediță. Nu știu ce s-a întâmplat mai departe cu banii (...) **revin și arăt că această sumă de bani cred că i-am dat-o lui Babiuc Constantin Gavril.**

L-am întâlnit pe Babiuc Constantin doar de două ori (...).

La întrebarea procurorului de ședință, martora a confirmat că Babiuc Constantin Gavril a participat atât la momentul la care a semnat actele, cât și la momentul prezentării în fața notarului.

În faza de urmărire penală, **martora Butnaru Antoneta Maria** (fostă Ilie) a declarat:” Începând cu anul 2003 am avut o relație extraconjugală cu numitul Dediță Vasile (...) în acea perioadă atât eu cât și acesta fiind căsătoriți.

Numitul Dediță Vasile era prieten în acea perioadă cu numitul Babiuc Constantin Gavril (om de afaceri din județul Suceava). Despre această persoană nu cunosc foarte multe detalii și nici ce societăți comerciale deține, întâlnindu-l pe acesta de vreo 2-4 ori doar în prezența lui Dediță Vasile.

În anul 2006 am fost solicitată de Dediță Vasile să semnez mai multe înscrisuri reprezentând o vânzare cumpărare fără să știu ce obiect avea, cunoscând doar că era vorba de un spațiu comercial (cred că din municipiul Rădăuți, nu-mi amintesc exact).

Dediță Vasile mi-a spus în acel moment că **tranzacția cu spațiul pe care urma să îl cumpăr** (și despre care eu nu știam nimic) **se făcea la inițiativa lui Babiuc Constantin Gavril** și deoarece el era în proces de divorț și partaj cu fosta soție Dediță Iuliana, m-a rugat pe mine să particip la această tranzacție, eu la momentul respectiv fiind căsătorită cu Ilie Theodor.

Având în vedere relația foarte strânsă pe care o aveam cu Dediță Vasile, am fost de acord cu această solicitare **cu condiția să nu cunosc datele exacte.**

În acest sens în acea perioadă, împreună cu Dediță Vasile m-am dus la o hală din Rădăuți, cred că reprezentau birourile lui Babiuc Constantin Gavril unde se afla și acesta. La acea întâlnire unde mă aflam eu, Babiuc Constantin Gavril și Dediță Vasile **mi-a fost înmănat un act de către Babiuc Constantin Gavril pentru a-l citi și a-l semna.** Având în vedere încrederea maximă pe care o aveam în Dediță Vasile, precum și faptul că făceam acest lucru la inițiativa lui, l-am rugat pe el să citească acel înscris și dacă era în regulă să îl semnez.

Dediță Vasile l-a citit și mi-a comunicat că este în regulă și să îl semnez. Eu am fost de acord și am semnat acel înscris fără să îl citesc și fără să știu ce reprezintă, aceștia acoperindu-mi conținutul contractului. **Nu cunosc ce**

calitate am avut în acel înscris și nici dacă acesta era semnat și ștampilat de vreo altă parte. De asemenea, le-am zis celor doi că nu vreau să existe neînțelegeri între ei ulterior pe această temă. Nu-mi amintesc exact dar cred că am semnat acest înscris undeva în luna iulie-august 2006.

*După ce am semnat acest înscris, Dediță Vasile mi-a spus că o să trebuiască să mai merg ulterior și la un notariat unde o să mai semnez și alt înscris după care tot acesta mi-a spus că **o să primesc prin bancă niște bani și pe care trebuia să-i dau lui Babiuc Constantin Gavril**. Toate aceste discuții s-au purtat numai între mine și Dediță Vasile.*

*Ulterior, după aproximativ o lună de zile am fost contactată de Dediță Vasile care mi-a spus să merg cu el la un notariat din Mun. Rădăuți unde am și fost cu acesta. **La acel notariat ne-am întâlnit cu Babiuc Constantin Gavril** și acolo, după ce Babiuc Constantin Gavril a avut o discuție cu doamna notar (al cărei nume nu mi-l mai amintesc) mi-au fost aduse niște înscrisuri pe care doamna notar mi-a spus să le semnez aspect cu care m-am conformat. Precizez că nu am citit acel înscris și nu mai îmi amintesc exact dar cred am semnat la rubrica vânzător.*

Îmi amintesc că doamna notar m-a întrebat dacă sunt sau nu în divorț cu fostul meu soț Ilie Theodor, eu negând acest lucru. În acest sens, pe contract fiind trecut și soțul meu, în fața notarului am fost pusă de Dediță Vasile și de notar să semnez și pentru fostul meu soț, eu fiind de acord cu aceasta și semnând. Precizez că nu am avut vreo împuternicire scrisă sau verbală de la Ilie Theodor să semnez acest înscris și eu nu l-am informat pe acesta niciodată de acest lucru.

*După ce am semnat acest înscris Dediță Vasile mi-a comunicat că în baza acestui document o să primesc în contul meu personal deschis la RAIFFEISEN BANK – Sucursala Fălticeni o sumă de bani, **în jurul sumei de 70.000 lei fără să îmi spună de la cine, iar această sumă să i-o dau lui Babiuc Constantin Gavril**” (file 184-187 vol.4 d.u.p.).*

Martora Butnaru Antoneta Maria (fostă Ilie) a precizat că, la scurt timp a primit suma de bani, pe care a scos-o din contul personal și i-a dat-o inculpatului Babiuc Constantin Gavril.

*Declarația martorei Butnaru Antoneta Maria (fostă Ilie) se coroborează cu cea a **martorului Dediță Vasile**, de la termenul din 13.12.2023, dată în cursul judecății în apel, sub aspectul faptului că a intermediat legătura dintre martoră și Babiuc Constantin Gavril care dorea achiziționarea unui spațiu, prin intermediar: *Îmi mențin declarațiile pe care le-am dat în cursul procesului, întrucât am spus adevărul. La data faptelor eram în relație de amiciție cu domnul Babiuc Constantin, eram prieteni vechi și, la un moment dat, mi-a spus că intenționează să achiziționeze un spațiu, fără a-mi dat detalii și dacă aș fi de acord să îl cumpăr eu. Inițial, am fost de acord, în principiu, ulterior am revenit și am spus că nu se poate, pentru că în acea perioadă eram în divorț cu soția mea.**

Dânsul m-a întrebat despre doamna Ilie Maria Antoaneta dacă nu ar putea dânsa să îl ajute, din acel moment i-am pus în contact direct, iar eu am

ieșit din această ecuație. I-am transmis numărul de telefon al doamnei Ilie Maria Antoaneta domnului Babiuc și invers.

Doamnei Ilie Maria Antoaneta i-am spus doar că este vorba despre o cumpărare având ca obiect un spațiu comercial, nu știam unde era situat.

Singurul lucru pe care îl știu, l-am constatat cu prilejul audierilor în această cauză la urmărire penală, este că această tranzacție s-a realizat și, așa cum am declarat și la Curtea de Apel Cluj, faptul că acea achiziție a fost parafată de notar, consider că au fost îndeplinite toate temeiurile legale.

Nu am însoțit-o pe doamna Ilie Maria Antoaneta la vreo întâlnire cu domnul Babiuc sau la vreo autoritate a statului în legătură cu acea tranzacție, nici la bancă.

Nu am primit nicio sumă de bani și nici nu am intermediat predarea vreunei sume de bani vizând acel spațiu comercial.

Nu cunosc niciun aspect vizând societatea SC Samara COM Prod SRL.

Doamna Ilie Maria Antoaneta îl cunoștea pe Babiuc Constantin dinainte de a-i comunica eu numărul de telefon al acestuia.

Despre societatea Egger am auzit la acel moment, știam că doresc să facă investiții în industrializarea lemnului, apăreau informații în mass-media locală.

Nu am cunoștință dacă domnul Babiuc Constantin interacționa cu activitatea desfășurată de SC Egger (în același sens, declarația de la filele 178-183 vol.4 d.u.p.). Prin declarația din 27.11.2020 din primă instanță, martorul Dediță Vasile a afirmat că, în anul 2006, era în relații de amiciție cu Babiuc Constantin care i-a cerut să o roage pe Ilie Antoaneta să achiziționeze un imobil pentru el, pe care urma apoi să i-l revândă, relatând în continuare: i-am dat acestuia numărul de telefon al Antoanetei și cei doi au discutat direct despre acest aspect (fila 89 vol.IV d. inst. fond).

La dosar este atașat **contractul de vânzare-cumpărare datat 17.03.2006, în copie**, încheiat între SC SAMARA COM PROD SRL - în calitate de vânzătoare, prin reprezentant Stehneiov Mircea, și martora Ilie Antoaneta – în calitate de cumpărătoare, având ca obiect spațiul magazin alimentar nr.1 în suprafață de 208 mp situat în Rădăuți, str. Piața Unirii, nr.67, jud. Suceava. Se menționează în cuprinsul contractului că imobilul a intrat în proprietatea vânzătorului prin cumpărare de la SC JIIA SA, că prețul stipulat este de 59.500 lei și a fost plătit conform chitanței nr.5379541 din 17.03.2006 (fila 23 vol.15 d.u.p.).

Conform **facturii** nr.5412391 din 17.03.2006, S.C. SAMARA COM PROD SRL, reprezentată de Stehneiov Mircea Orest, ar fi vândut numitei Ilie Antoaneta (actual Butnaru) un spațiu comercial în suprafață de 208 m.p. – magazin alimentar, situat în municipiul Rădăuți, strada Piața Unirii nr.57, contra sumei de 50.000 lei (n.n. 59.500 lei cu TVA). La dosar este atașată chitanai nr.5379541 din 17.03.2006 eliberată pe numele Ilie Antoaneta, care face trimitere la factura precizată mai sus (file 21-22, vol.15 d.u.p.).

În data de 12.06.2006, s-a introdus o acțiune (nesemnată) la Judecătoria Rădăuți, înregistrată sub nr.3490/2006 și repartizată inculpatului Bărbuță

Bogdan Ilarion Costică, formulată pe numele *Ilie Antoaneta*, prin care s-a solicitat constatarea dreptului de proprietate asupra *imobilului din mun. Rădăuți, str. Piața Unirii, nr.67, jud. Suceava, în suprafață de 221 mp, imobil ce figurează cu destinația Magazin Alimentar nr.1*, cu precizarea că suprafața reală a imobilului este mai mare decât cea din contractual de vânzare-cumpărare datorită recompartimentării spațiului (*fila 16 vol.15 d.u.p.*).

În cuprinsul dosarului nr.3490/2006 al Judecătorei Rădăuți, atașat în original la filele *15-32 vol.15 d.u.p.*, se regăsește ***o cerere nesemnată, de preschimbare a termenului de judecată*** stabilit inițial pentru data de 12.09.2006, cu motivarea că *hotărârea este absolut necesară pentru a se întabula dreptul de proprietate*. Cererea a fost depusă direct la inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică care a preschimbato termenul pentru data de 20.06.2006, așa cum rezultă din *rezoluția scrisă* pe cerere de inculpat, în care s-a consemnat și faptul că reclamanta ar fi primit termen în cunoștință (*fila 25 vol.15 d.u.p.*).

Afirmația inculpatului Bărbuță că cererea de preschimbare de termen a fost depusă de reclamanta Ilie Antoaneta este contrazisă categoric de datele ce rezultă din coroborarea probelor. Astfel, pe cererea de preschimbare de termen nu există nicio consemnare care să demonstreze că persoana care a depus cererea a fost prezentă și legitimată, situație în care era facil ca reclamanta să fie pusă de inculpatul Bărbuță să semneze cererea de preschimbare de termen.

În aceste condiții, Înalta Curte apreciază, în baza probelor administrate, că martora Butnaru Antoneta Maria (fostă Ilie) nu a fost cea care a depus acțiunea și nici cererea de preschimbare a primului termen de judecată, considerând eronată și mențiunea din sentința nr.1683 din 20.06.2006 a Judecătorei Rădăuți, că aceasta, în calitate de reclamantă a fost prezentă în instanță la judecarea acțiunii. Dacă s-ar fi prezentat pentru a depune cererea de preschimbare de termen sau la judecarea acțiunii, prin legitimarea ei, s-ar fi observat că prenumele său nu este *Antoaneta* (singurul prenume care apare consemnat în toate actele dosarului civil), ci *Antoneta* și, mai mult, că prenumele complet este *Antoneta Maria*. Or, acest detaliu nu este nesemnificativ mai ales față de obiectul judecății, fiind important a se consemna corect numele titularului dreptului de proprietate. Ușurința cu care a fost abordat acest aspect procedural evidențiază conivența infracțională și scopul final urmărit, respectiv ca, prin orice mijloace, imobilul să ajungă într-un final în zona de influență a inculpatului Babiuc Constantin Gavril.

Așadar, acest detaliu referitor la consemnarea eronată a prenumelui reclamantei (care în genere ar putea fi considerat o eroare materială), apare ca fiind deosebit de relevant în prezenta cauză întrucât confirmă dezinteresul pentru acuratețea datelor consemnate în acțiune, circumstanță care scoate în evidență și siguranța în obținerea unui rezultat favorabil în demersul întreprins la nivelul instanței de către inculpații Babiuc Constantin Gavril și Bărbuță Bogdan Ilarion Costică.

Cât privește formularea unei acțiuni în instanță care să țină loc de contract de vânzare – cumpărare, *având la bază înscrisul sub semnătură privată*

reprezentat de contractul de vânzare-cumpărare datat 17.03.2006, între SC SAMARA COM PROD SRL și Ilie Antoaneta și a unei cereri de preschimbare de termen în aceeași cauză, **martora Butnaru Antoneta Maria (fostă Ilie)** a relatat la urmărire penală, declarație despre care a spus că și-o menține, în fața instanței de apel: **nu am întocmit niciodată și nici nu am împuternicit pe nimeni să formuleze vreo acțiune civilă la Judecătoria Rădăuți sau la vreo altă instanță prin care să solicit constatarea dreptului meu de proprietate asupra imobilului situat în Rădăuți, str. Piața Unirii, nr.67, jud. Suceava. De asemenea, nu am făcut niciodată vreo solicitare la Judecătoria Rădăuți de preschimbare a termenului de judecată pentru dosarul 3490/2006. De altfel, nu cunosc nimic despre acest dosar. Nu am primit niciodată vreo comunicare acasă de la vreo instanță cu privire la acest dosar și nu am participat și nici împuternicit pe nimeni să deschidă sau să participe la judecata acestui dosar (...) – fila 189 vol.4 d.u.p.**

Ca atare, se constată că termenul în cunoștință (TC) consemnat de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pe cererea de preschimbare de termen, ca fiind acordat reclamantei pentru 20.06.2006, nu concordă cu realitatea, ci dovedește, față de ansamblul probator, activitatea infracțională a acestuia desfășurată în înțelegere cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril.

Astfel, la termenul din 20.06.2006, când s-a judecat acțiunea, a fost lipsă de procedură nu doar cu pârâta SC SAMARA PROD COM SRL, ci și cu reclamanta Ilie Antoaneta.

În conformitate cu dispozițiile legale, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică trebuia să dispună realizarea procedurii de citare cu reclamanta și pârâta – SC SAMARA COM PROD SRL.

În mod nelegal, în cuprinsul sentinței s-a consemnat că procedura a fost completă, iar obiectul acțiunii impunea citarea părților.

Apare hilar motivul indicat în apel de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică prin care a învederat că în cauza civilă pe care a judecat-o nu exista pârât, condiții în care nu s-ar fi impus realizarea unei proceduri de citare. În acest sens, inculpatul a declarat: **cel puțin acest tip de cerere nu avea pârât în cauză pentru că era o procedură la limita între cea contencioasă și cea necontencioasă, întrucât după cum am arătat, în toate aceste situații, dreptul de proprietate al reclamantului nu era contestat de nimeni, dar hotărârea judecătorească era necesară pentru înscrierea dreptului în cartea funciară.**

Ca o primă observație, susținerea inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică în sensul că acțiunea civilă de referință atrăgea o procedură la limita între cea contencioasă și cea necontencioasă este neserioasă, deoarece procedura de judecată a unei acțiuni, conform normelor procesual civile, este tranșant contencioasă sau necontencioasă. Susținerea inculpatului semnifică încercarea sa de a fi exonerat de răspundere penală.

Prin **sentința civilă nr.1683 din 20.06.2006** a Judecătoriei Rădăuți – Secția Civilă, pronunțată în dosarul nr.3490/2006 de judecătorul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, s-a admis acțiunea și s-a constatat **existența dreptului de proprietate** al numitei Ilie Antoaneta asupra imobilului în suprafață de

221,43 m.p., situat în mun. Rădăuți, str. Piața Unirii nr.67, **compus din spațiu comercial în suprafață de 148,40 mp, amplasat pe p.c. 63/1/XXIII, birou în suprafață de 21,71 mp, amplasat pe p.c. 63/1/XXIV, magazie în suprafață de 51,32, amplasată pe p.c.63/1/XXV**, cu mențiunea că identificarea cadastrală a parcelelor s-a făcut conform planului de situație întocmit de ing. A.M. Oanea la data de 16.03.2006. Inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a dispus, totodată, **intabularea dreptului de proprietate în Cartea funciară (fila 29 vol.15 d.u.p.)**.

Din încheierea din nr.6679 din 04.08.2006, Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Suceava și extrasul de carte funciară de la aceeași dată, reiese că s-a dispus deschiderea unei **noi** cărți funciare 17523 și **intabularea dreptului de proprietate al numitei Ilie Antoaneta** asupra parcelei virane cu spațiu comercial 63/1/XXIII, parcelei virane cu birou 63/1/XXIV, parcelei virane cu magazie 63/1/XXV din CF 17523 Rădăuți (file 178-179 vol.15 d.u.p.).

În privința procedurii de comunicare a sentinței civile nr.1683 din 20.06.2006, din dovada de comunicare ar rezulta că numita Vicol Felicia, grefiera de ședință, s-a deplasat la domiciliul reclamantei, din Fălticeni, pentru a-i comunica hotărârea civilă (fila 30 vol.15 d.u.p.).

Însă, fiind audiată în apel, în calitate de **martor**, grefiera de ședință **Vicol Felicia**, a relatat că niciodată nu a realizat comunicarea vreunei hotărâri prin deplasare la domiciliul părților. Declarația se coroborează cu înscrisul constând în dovada de comunicare din cuprinsul dosarului civil nr.3490/2006, din care reiese cu evidență că dovada de comunicare nu este semnată de reclamantă, ci numele Ilie Antoaneta apare scris citeț, olograf, cu același instrument scriptural cu care au fost completate toate celelalte rubrici ale dovezii de comunicare (n.n. neexistând o semnătură a reclamantei).

Acest fapt probează că numai formal s-a urmărit ca la dosarul cauzei să existe un înscris care, în aparență, să echivaleze cu procedura de comunicare a hotărârii.

La dosarul cauzei civile este depusă **declarația notarială din 21.07.2006** autentificată de BNP Apostol, sub nr.1709/21.07.2006, dată de **Ilie Antoneta-Maria** (n.n. se remarcă consemnarea corectă a prenumelor) prin care afirmă că renunță la căile de atac împotriva sentinței nr.1683 din 20.06.2006 pronunțată în dosarul nr.3490/2006 al Judecătorei Rădăuți, din încheierea de autentificare nr.1709 din 21.07.2006 a BNP Maria Apostol reieșind că a consimțit la autentificarea înscrisului (fila 31 vol.15 d.u.p.).

Înalta Curte consideră că aceste din urmă date nu acoperă faptul probat, fără dubiu, că acțiunea adresată instanței și cererea de preschimbare de termen nu au fost formulate de persoana care figurează ca reclamantă și că aceasta nu a fost prezentă în instanță la termenul din 20.06.2006.

Hotărârea civilă nu a fost comunicată S.C. SAMARA COM PROD SRL, care avea calitate de pârâtă în cauză, după cum acesteia nu i s-a comunicat niciun act de procedură (filele 15-32 vol.15 d.u.p.).

Înțelegerea de natură infracțională a inculpaților Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Babiuc Constantin Gavril este dovedită și prin faptul că, în cursul

percheziției desfășurate în data de **22.06.2014**, dosarul nr.3490/2006 al Judecătorei Rădăuți, în original, a fost descoperit într-un dulap din biroul inculpatului Bărbuță Bogdan-Ilarion-Costică, aspect consemnat în **procesul-verbal de percheziție domiciliară (filele 1-14 vol.15)**. Inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică nu a putut da o explicație pertinentă asupra motivelor pentru care acest dosar nu se afla în arhivă.

Martorul Rezuș Sorin, grefier în cadrul Judecătorei Rădăuți, a declarat în apel, la termenul din 18.10.2023: *Cererile de preschimbare de termen ajungeau la mapa președintelui instanței, care observa cine era judecătorul și le repartiza acestuia (...).*

După soluționarea definitivă a unei cauze, dosarul era predat la arhivă, se verificau dovezile de comunicare a hotărârii și la momentul la care existau comunicările pentru toate părțile, se arhiva, prin depunerea în arhiva depozit.

Cu privire la cauzele care aveau ca obiect pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de contract de vânzare cumpărare, nu îmi amintesc să fi existat un cod aferent pentru repartizare, cum este acum în Ecris, la acel moment se înregistrau ca „obligatii de a face” (...)

Așa cum s-a mai precizat în cuprinsul acestei hotărâri, din perspectiva normei de incriminare a **abuzului în serviciu**, se constată că a cunoscut un conținut diferit de la comiterea faptelor până în prezent, însă, succesiunea în timp a legilor nu a condus la dezincriminare.

Potrivit Codului penal intrat în vigoare la data de 01.02.2014, **infrațiunea de abuz în serviciu, prev. de art.297 alin.1 C.pen.**, consta în *fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice.*

Curtea Constituțională, prin **decizia nr. 405/2016**, a constatat că dispozițiile art. 297 alin.1 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma *"îndeplinește în mod defectuos" din cuprinsul acestora se înțelege "îndeplinește prin încălcarea legii"*.

Urmare modificării legislative impuse de decizia instanței de contencios constitutional, conform art.297 alin.1 C.pen., în prezent constituie **infrațiunea de abuz în serviciu**, *fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice.*

Infrațiunea are ca situație premisă existența unui serviciu în care funcționarul își desfășoară activitatea, dar și competența acestuia de a efectua acte de natura celor care au ocazionat comiterea abuzului împotriva persoanelor fizice sau juridice.

Obiectul juridic special al acestei infracțiuni constă în relațiile sociale a căror formare, desfășurare și dezvoltare nu ar fi posibile fără asigurarea bunului mers al activității persoanelor juridice de drept public, care implică executarea îndatoririlor de serviciu în mod legal de către funcționarii publici, precum și apărarea patrimoniului, a drepturilor sau intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice împotriva abuzurilor funcționarului public

Elementul material este prevăzut alternativ și poate consta atât într-o inacțiune – funcționarul nu îndeplinește un act, cât și într-o acțiune – îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții dintr-o lege, ordonanță a Guvernului, ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege.

Urmarea imediată a acestei infracțiuni constă, astfel cum prevede în mod expres art.297 C. pen., într-o o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice.

Înalta Curte notează, la nivel teoretic, că îndeplinirea unui act cu încălcarea unei dispoziții dintr-o lege, ordonanță a Guvernului, ordonanță de urgență a Guvernului sau dintr-un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege, în exercitarea atribuțiilor de serviciu de către un judecător, ca element constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu, nu se poate reține doar prin trimitere la pronunțarea unei anume hotărâri judecătorești sau a unei anumite soluții ce a fost dispusă deoarece, în acest fel, s-ar încălca principiile constituționale (prev. de art.124 și art.129 din Constituția României), ce consacră înfăptuirea justiției în numele legii, independența judecătorilor, realizarea justiției prin intermediul Înaltei Curți de Casație și Justiție și a celorlalte instanțe judecătorești și posibilitatea desființării sau modificării hotărârilor judecătorești numai în căile de atac exercitate în condițiile legii.

Nu orice încălcare a normelor de procedură atrage răspunderea penală.

Nici organele de urmărire penală și nici instanța penală nu se pot substitui instanțelor de control ierarhic, ca să examineze legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești și a modului de desfășurare a unui proces civil sau penal. Erorile de judecată, erorile strecurate în cuprinsul actelor judiciare, inclusiv în cuprinsul hotărârilor judecătorești, ca și nerespectarea unor norme procedurale pot fi remediate prin procedurile speciale sau prin exercitarea căilor de atac expres prevăzute de lege. În acest caz, este vorba despre erori neintenționate, care nu au produs urmări prevăzute de legea penală.

În cauză, însă, se constată că intervine răspunderea penală întrucât faptele de care a fost acuzat inculpatulul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică nu au constituit simple erori și au depășit cu mult sfera abaterilor disciplinare, nefiind vorba despre încălcări ocazionale și neintenționate a normelor procedurale - care să se fi înscris eventul în desfășurarea normală a unui proces, ci despre conceperea și punerea în aplicare a unui plan infracțional prin încălcarea gravă, sistematică și cu bună-știință a normelor procedurale privind citarea părților în proces și, implicit, comunicarea hotărârii, de conivență cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril, cunoscând caracterul nereal al convenției care a stat la baza pronunțării hotărârii care ține loc de contract de vânzare-cumpărare.

Pe baza situației de fapt stabilite în cauză, se constată că acțiunile inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică corespund elementului material al infracțiunii de abuz în serviciu. Inculpatul nu a fost preocupat de aplicarea dispozițiilor legale, ci a acționat cu ignorarea lor și cu intenția concretizată de a pronunța hotărârea în mod rapid și în folosul inculpatului Babiuc Constantin Gavril.

Din probele administrate, anterior prezentate în detaliu, rezultă că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică (autor) și Babiuc Constantin Gavril (complice) au acționat pe baza unui plan prestabilit, constând în formularea și înregistrarea unei acțiuni fictive în justiție și soluționarea acesteia în absența părților, fără ca acestea să fie citate, ce a avut ca finalitate pronunțarea unei hotărâri judecătorești prin care s-a produs o pagubă unor persoane care ar fi putut pretinde drepturi legitime cu privire la imobilul în legătură cu care s-a pronunțat hotărârea judecătorească.

Reclamanta *Ilie Antoaneta* (actual Butnaru) nu a fost prezentă în instanță, având în vedere că acțiunea civilă, cererea de preschimbare de termen nu sunt semnate, iar din partea introductivă a hotărârii nu rezultă că a fost legitimată de instanță, deși s-a consemnat că s-ar fi înfățișat la termenul din 20.06.2006.

Această situație de fapt explică pronunțarea sentinței civile în care prenumele reclamantei este reținut incorect - Antoaneta, în loc de Antoneta, dar și incomplet, aceasta având două prenume - Antoneta Maria.

În aceste condiții, nu poate fi primită apărarea inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, formulată în fața instanței de apel: *nu îmi amintesc dacă am legitimat-o pe Ilie Antoaneta, dar consider că am procedat în acest fel, deoarece așa procedam în orice situație.*

Intenția infrațională a inculpatului Bărbuță este caracterizată de acțiunile ilegale comise cu ocazia soluționării dosarului nr.3490/2006 al Judecătoriei Rădăuți, pe care le-a realizat cu vinovăția prevăzută de lege, dovadă fiind și împrejurarea că dosarul a fost descoperit în biroul acestuia, după circa 8 ani de la pronunțarea sentinței, cu ocazia efectuării percheziției domiciliare, deși trebuia să fie arhivat, fiind o cauză în care hotărârea era definitivă și irevocabilă.

Intenția directă cu care inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a comis infracțiunea de abuz în serviciu este reliefată de declarația acestuia prin care a arătat că a pus rezoluția pe cererea de preschimbare de termen, nesemnată (*data certă am conferit-o chiar eu prin rezoluția pusă*) în prezența reclamantei Ilie Antoaneta, care în acest mod ar fi primit termen în cunoștință.

Așadar, prezumția conturată de hotărârea judecătorească în care s-a menționat prezența reclamantei la judecată este răsturnată de numeroase probe, care dovedesc contrariul și infirmă apărările formulate de către inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică.

În acest moment al analizei, se menționează că declarația notarială semnată de Ilie Antoneta Maria prin care arată că renunță la căile de atac împotriva sentinței civile nr.1683 din 20.06.2006 a Judecătoriei Rădăuți – Secția Civilă, pronunțate în dosarul nr.3490/2006 de judecătorul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, nu contrazice concluzia formată în baza întregului material

probator administrat în cauză, că reclamanta nu a fost înștiințată/citată și nici prezentă la procesul în care s-a pronunțat hotărârea care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare a imobilului din str. Piața Unirii nr.67 din municipiul Rădăuți.

De altfel, martora Butnaru Antoneta Maria (fostă Ilie) a relatat că a fost implicată fără a cunoaște obiectul actelor semnate, fără a indica faptul că s-a deplasat la instanța de judecată, ci doar la notar și într-o hală unde probabil firma inculpatului Babiuc Constantin Gavril avea birourile.

Referitor la lipsa citării pârâtului în cauza civilă nr.3490/2006 a Judecătorei Rădăuți, Înalta Curte constată că reprezintă o încălcare a dispozițiilor din Codul de procedură penală privind citarea obligatorie a părților în proces, ca expresie a cadrului procesual legal, faptă care se circumscrie ilicitului penal în contextul concret al cauzei.

Nesocotirea dispozițiilor de citare a reclamantei și pârâtului de către judecătorul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică demonstrează siguranța cu care s-a acționat și a fost conceput planul infracțional împreună cu inculpatul Babiuc Constantin Gavrilă, din perspectiva faptului că persoanele care ar fi trebuit să dețină calitate procesuală nu vor reclama lipsa înștiințării lor pentru proces.

Împrejurarea că la termenul din 20.06.2006, când cauza civilă a fost judecată, au fost depuse înscrisuri care emană de la Primăria Municipiului Rădăuți în legătură cu SC SAMARA PROD COM SRL și imobilul din Piața Unirii nr.67, nu acoperă procedura de citare cu pârâtul.

Mai mult, se observă că adresa nr.5123 din 20.06.2006 a Primăriei Municipiului Rădăuți este emisă către SC SAMARA COM PROD SRL Rădăuți, iar cel de-al doilea înscris este un certificat fiscal nr.5123 din 20.06.2006 emis de primărie către societatea comercială. În aceste condiții este neverosimil că reclamanta *Ilie Antoaneta*, a cărei prezență la termenul de judecată este consemnată în sentința civilă, să fi fost în posesia unor înscrisuri ce nu îi erau adresate și care au fost administrate în instanță (*file 27-28 vol.15 d.u.p.*). Înalta Curte apreciază că acest element factual consolidează concluzia temeiniciei acuzației.

În legătură cu citarea pârâtului în cauză, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, a declarat cu prilejul audierii sale în apel: (...) *iar în ceea ce privește imobilul din str. Piața Unirii am pronunțat o hotărâre având efect declarativ al dreptului de proprietate (...)* Cel puțin acest tip de cerere nu avea pârât în cauză pentru că **era o procedura la limita între cea contencioasă și cea necontencioasă**, întrucât după cum am arătat, în toate aceste situații, dreptul de proprietate al reclamantului nu era contestat de nimeni, dar hotărârea judecătorească era necesară pentru înscrierea dreptului în cartea funciară.

Înalta Curte consideră că declarația inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică este făcută *pro causa*.

În acest context, este oportun a evidenția considerentele deciziei nr.8/2013 pronunțate în recurs în interesul legii (*publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 581 din 12 septembrie 2013*). Relevanța apare pornind de la declarația

formulată de inculpat în apărare și împrejurarea că prin decizia în interesul legii precitată s-a analizat jurisprudența vizând cauzele ce aveau ca obiect hotărârile care țineau loc de act autentic de vânzare-cumpărare, pronunțate în baza cererilor formulate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală (15.02.2013).

Astfel, s-a arătat că: *Divergența a vizat calificarea diferită a acțiunilor ca fiind **acțiuni personale imobiliare, reale imobiliare sau mixte** și, pe cale de consecință, stabilirea competenței teritoriale după regulile prevăzute de [art. 5](#), [art. 10 pct. 1](#), [art. 12](#), [art. 13 alin. 1](#) și [art. 19](#) din Codul de procedură civilă (în vigoare la data începerii proceselor).*

*Antecontractele de vânzare-cumpărare pe care s-au întemeiat acțiunile intentate anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă dau naștere unui **raport juridic obligațional**, în conținutul căruia intră un drept de creanță - *jus ad personam* - căruia îi corespunde o obligație de a face - aut facere.*

*Acțiunea civilă prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de act de vânzare-cumpărare, în materia obligațiilor de a face izvorâte din antecontract, are caracter personal, deoarece prin ea **reclamantul** își valorifică un drept de creanță, respectiv dreptul de a cere încheierea contractului, corelativ obligației **pârâtului** de a efectua demersurile necesare în vederea încheierii acestuia.*

*Atunci când dreptul de creanță are ca **obiect un imobil**, acțiunea este **imobiliară**, fără însă ca, prin aceasta, să se schimbe felul acțiunii, dedus din **natura dreptului** care se valorifică.*

*În aceste condiții, în acțiunile având ca obiect pronunțarea unei **hotărâri judecătorești care să țină loc de act de vânzare-cumpărare a unui imobil**, înregistrate înainte de data de 15 februarie 2013 (...) competența teritorială se determină în raport cu dispozițiile [art. 10 pct. 1](#) din Codul de procedură civilă ce a fost abrogat prin [art. 83 lit. a\)](#) din Legea nr. 76/2012.*

*Conform acestui text, în afară de instanța domiciliului **pârâtului**, mai sunt competente, în cererile privitoare la executarea, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui contract, instanța locului prevăzut în contract pentru executarea, fie chiar în parte, a obligațiunii (...).*

În acest caz, față de dispozițiile [art. 12](#) din Codul de procedură civilă, alegerea între instanțele deopotrivă competente aparține reclamantului (...).

Ca atare, chiar dacă prin decizia pronunțată în interesul legii s-a dezlegat o problemă de competență, rezultă că indiferent de calificarea dată de instanțe acțiunii prin care se solicita pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract de vânzare cumpărare, *procedura implica atât reclamant, cât și pârât.*

Prin judecarea fictivă în dosarul nr.3490/2006 al Judecătoriei Rădăuți, în care s-a atestat dreptul de proprietate al numitei Butnaru (fostă Ilie) Antoneta Maria cu privire la imobilul de referință, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a prevăzut afectarea intereselor legitime ale oricărei altei persoane care putea pretinde un drept în legătură cu respectivul imobil.

Calitatea de judecător, cunoștințele juridice, ca și modalitatea în care a acționat inculpatul Bărbuță, conduc la concluzia că fapta a fost comisă cu forma de vinovăție prevăzută de lege, rezultând din actele dosarului că prin judecarea fictivă a dosarului nr. 3490/2006, inculpatul Bărbuță a urmărit satisfacerea intereselor inculpatului Babiuc Constantin Gavril, reprezentant al SC NIKODEMUS-BABIUC EXIM SRL.

Ulterior, prin *contractual de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.4194 din 05.10.2006* la BNP Buzdugă Cătălina și Buzdugă Ana Alina, imobilul ce a făcut obiectul acțiunii civile soluționate prin sentința mai sus menționată, pronunțată de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a fost vândut de Ilie Antoneta-Maria și Ilie Theodor către SC Cascade Empire SRL, reprezentată de Tofan Nichifor.

Apoi, la data de 26.09.2007, la același birou notarial s-a încheiat un *contract de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 4624*, având ca obiect același imobil între SC Cascade Empire SRL, în calitate de vânzătoare, prin mandatar Tofan Nichifor și SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL, în calitate de cumpărătoare, reprezentată de Babiuc Constantin Gavril (*file 182-184 vol.15 d.u.p.*).

În ceea ce privește *calitatea de complice* a inculpatului Babiuc Constantin Gavril, acesta a prevăzut posibilitatea vătămării drepturilor patrimoniale ale altor persoane, a urmărit producerea acestui rezultat și l-a acceptat.

Comiterea infracțiunii cu forma de vinovăție prevăzută de lege este cu atât mai evidentă în cazul inculpatului Babiuc Constantin Gavril, care avea deplină cunoștință despre modul în care a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare între SC SAMARA PROD COM SRL și *Ilie Antoaneta*, și despre întregul plan infracțional, beneficiarul activității infracționale fiind SC Nikodemus-Babiuc Empire SRL, administrată de inculpatul Babiuc Constantin Gavril.

Așadar, infracțiunea de abuz în serviciu a fost comisă în participație penală: inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, în calitate de autor, iar inculpatul Babiuc Constantin Gavril, în calitate de complice.

Acesta din urmă a săvârșit acțiuni concrete, care s-au constituit în sprijin material și moral, contribuind la comiterea de către inculpatul Bărbuță, în calitate de autor, a infracțiunii de abuz în serviciu, coeziunea psihică dintre inculpați rezultând din comportamentul acestora și împrejurările comiterii faptei.

Acțiunile inculpatului Babiuc Constantin Gavril s-au alăturat actelor de executare comise de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, în efortul comun de realizare a scopului urmărit, respectiv obținerea unei hotărâri judecătorești prin încălcarea normelor de procedură privind citarea și comunicarea hotărârii, care să profite primului, autorul și complicele având reprezentarea acțiunilor lor reciproce.

Colaborarea celor doi inculpați s-a fundamentat pe relația lor de amiciție existentă la nivelul anului 2006, care a fost reliefată de martorul Stehneiov Orest Mircea prin depozitia din primă instanță, menținută la cercetarea judecătorească în apel: *inculpatul Babiuc nu mi-a spus cum va rezolva intabularea, dar știu că*

era prieten cu inculpatul Bărbuță (...). În acest sens, după ce eu am vândut fictiv acest spațiu către Ilie Antoaneta, Babiuc Constantin Gavril l-a intabulat cu ajutorul judecătorului Bărbuță Bogdan; a deschis o acțiune în numele numitei Ilie Antoaneta la judecătoria Rădăuți, dosarul fiind soluționat de judecătorul Bărbuță Bogdan, pentru constatarea dreptului de proprietate.

Înalta Curte constată că s-a probat dincolo de orice dubiu că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a săvârșit infracțiunea de abuz în serviciu prevăzută de **art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen.**, iar inculpatul Babiuc Constantin Gavril a comis aceeași infracțiune, în calitate de complice, fiind întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii.

Însă, de la data săvârșirii acestei infracțiuni a intervenit prescripția răspunderii penale.

În consecință, în temeiul art.396 alin.6 C.proc.pen. raportat la **art.16 alin.1 lit.f C. proc. pen. – intervenirea prescripției răspunderii penale**, Înalta Curte va dispune încetarea procesului penal față de **inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută de art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen.

Totodată, va dispune în baza art.396 alin.6 C.proc.pen. raportat la **art.16 alin.1 lit.f C.proc.pen. – intervenirea prescripției răspunderii penale**, încetarea procesului penal față de inculpatul Babiuc Constantin Gavril pentru complicitate la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută de de art. 48 C.pen. rap. la art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen.

Cu privire la **modul de calcul a termenului prescripției răspunderii penale, instanța de apel, în majoritate**, cum s-a menționat deja în cuprinsul acestei decizii, reiterează că legea penală mai favorabilă este Codul penal în forma aplicabilă pentru în perioada 25 iunie 2018 – 30 mai 2022, când legislația activă penală **nu a cuprins niciun caz de întrerupere a prescripției răspunderii penale**, în raport de deciziile nr.297/2018, nr.358/2022 ale Curții Constituționale și decizia nr.67/2022 a ICCJ – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală. **Altfel spus, legea penală mai favorabilă, în speță, este Codul penal intrat în vigoare la 01.02.2014, cu termenele de prescripție a răspunderii penale menționate în art. 154 alin. 1, fără ca acestea să fie susceptibile de a fi întrerupte.**

Potrivit art.297 alin.1 C.pen., infracțiunea de abuz în serviciu se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

În conformitate cu dispozițiile art.13/2 din Legea nr.78 din 2000, în cazul infracțiunilor de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

Prin urmare, limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea de abuz în serviciu săvârșite de cei doi inculpați sunt de la 2 ani și 8 luni la 9 ani

și 4 luni închisoare, iar conform art.154 alin.1 lit.c C.pen., termenul de prescripție generală a răspunderii penale este de **8 ani**.

Astfel, calculând termenul de prescripție generală a răspunderii penale, de 8 ani, de la data faptei de abuz în serviciu (20.06.2006) săvârșită de inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Babiuc Constantin Gavril, în formele de participatie corespunzătoare, se constată că acesta s-a împlinit la data de **19.06.2014**.

Având în vedere unele aspecte invocate de procurorul de ședință, se notează că, potrivit art.156 C.pen., cursul termenului de prescripție a răspunderii penale este suspendat pe timpul cât o dispoziție legală sau o împrejurare de neprevăzut sau de neînălăturat împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal. Prescripția își reia cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare.

În cauză, în perioada stării de urgență instituite prin Decretele Președintelui României nr.195 din **16.03.2020** privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, pe o perioadă de 30 de zile (publicat în Monitorul oficial Partea I, nr.212 din 16.03.2020), respectiv nr.240 din **14.04.2020** privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, pe o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 15.04.2020 (publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr.311 din 14.04.2020) a operat suspendarea cursului termenului prescripției răspunderii penale, *cu excepția situațiilor anume prevăzute, în care s-a încadrat prezenta speță*.

În conformitate cu art.43 alin.2 din Decretul nr.195 din 16.03.2020 și art. 64 alin.5 din Decretul nr. 240/14.04.2020 ale Președintelui României, erau **exceptate** de la suspendarea de drept pe durata stării de urgență, cauzele ce aveau ca obiect infracțiunea de spălarea banilor sau cuprindeau măsuri de protecție a martorilor, ipoteze care se regăsesc în prezenta speță.

Ca atare, la nivel teoretic se face precizarea că, dacă nu se împlinea termenul de prescripție mai sus calculat, la 19.06.2014, nu s-ar fi putut admite opinia procurorului de ședință în sensul că, în cauză, a existat o suspendare a cursului prescripției în baza decretelor mai sus amintite (de altfel, prima instanță a judecat fără suspendare, dovadă că termenul din 20.03.2020 a fost preschimbat la 08.05.2020, când s-a constatat lipsa de apărare a unor inculpați și s-a acordat termen la 29.05.2020).

Reținând concluziile pe fond formulate de procuror, tot la nivel teoretic, se mai notează că, potrivit dispozițiilor art.476 alin.4 C.proc.pen., cauzele similare celei în care Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată cu dezlegarea unei probleme de drept, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, **pot** fi **suspendate până la soluționarea sesizării**.

Prin încheierea din data de **24.06.2022**, în temeiul art.476 alin.4 C.proc.pen., s-a dispus suspendarea cauzei și, totodată, **s-a acordat termen de judecată la data de 28.10.2022 pentru când s-a arătat că au termen în cunoștință inculpații și unele dintre părțile civile și s-a dispus repetarea procedurii de citare cu alte părți civile care nu aveau termen în cunoștință**.

La termenul din **28.10.2022**, instanța a precizat că a fost suspendată cauza până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (n.n. hotărârea nr.67 din 25.10.2022, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr.1141 din 28.11.2022), în vederea punerii în discuție a efectelor deciziei Curții Constituționale a României nr.358/2022, precum și a eventualelor cereri de continuare a procesului penal, urmare a intervenirii prescripției.

Mai întâi, *în majoritate*, instanța de apel face mențiunea că, în perioada 24.06.2022-25.10.2022, cauza nu a fost suspendată deoarece, în pofida faptului că a invocat dispozițiile legale prevăzute de art.476 alin.4 C.proc.pen., prima instanță a acordat termen de judecată în continuare, la data de 28.10.2022 și a dispus citarea părților care nu aveau termen în cunoștință, situație care nu echivalează cu o reală suspendare a cauzei.

Ca atare, nu se poate considera că, la termenul din 24.06.2022, a avut loc o suspendare a judecării cauzei, după care a existat o reluare a judecării. Despre instituția relucrării judecării cauzei nu există dispoziții în Codul de procedură penală, ceea ce înseamnă că, potrivit art.2 din C.proc.civilă, se aplică dreptul comun, respectiv prevederile art.415 C.proc.pen., cu denumirea marginală *Reluarea judecării procesului*.

În conformitate cu dispozițiile art.476 alin.2 teza a II a C.proc.pen., există un singur caz de *suspendare obligatorie* a cauzei în ipoteza sesizării instanței supreme cu dezlegarea unei chestiuni de drept în materie penală, și anume atunci când instanța realizează sesizarea în baza art.475 și urm. C.proc.pen. și nu dispune suspendarea cauzei odată cu sesizarea, iar cercetarea judecătorească se finalizează înainte ca Înalta Curte de Casație și Justiție să se pronunțe asupra sesizării cu soluționarea chestiunii de drept. Numai în această ipoteză textul legal prevede că instanța suspendă dezbaterile până la pronunțarea deciziei prevăzute la art.477 alin.1. Această excepție de la suspendarea facultativă a cauzei, prevăzută expres, nu are aplicabilitate în speță având în vedere că sesizarea instanței supreme cu dezlegarea problemei de drept, care a fost dată prin decizia nr.67/2022, nu a fost inițiată în prezenta cauză.

Dar, ceea ce are importanță în speță, este că la data de **24.06.2022** (*când în temeiul art.476 alin.4 C.proc.pen., instanța a dispus suspendarea cauzei și, a acordat termen de judecată la data de 28.10.2022 pentru când s-a arătat că au termen în cunoștință inculpații și unele dintre părțile civile și s-a dispus repetarea procedurii de citare cu alte părți civile care nu aveau termen în cunoștință*), termenul de prescripție generală a răspunderii penale prevăzut de noul Cod penal pentru infracțiunea de abuz analizată era împlinit (19.06.2014), expunerea de mai sus fiind prilejuită de concluziile procurorului de ședință și modul de calcul al prescripției pentru această infracțiune, care va fi prezentat în opinia concordantă.

În analiza *laturii civile*, se precizează că prejudiciul cauzat prin săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu a fost reparat date fiind procesele civile vizând imobilul de referință, care au debutat înainte de pronunțarea **sentinței civile nr.1683/2006** de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică.

În esență, se reține că prin *decizia civilă nr.2165 din 17.06.2008* pronunțată în *dosarul nr.299/39/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Comercială*, a fost respins ca nefondat recursul declarat de pârâțul Municipiul Rădăuți, reprezentat de secretar Haralambie Herghiligiu împotriva deciziei nr.91/01.10.2007 a Curții de Apel Suceava – Secția comercială contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu SC OBCINA SA Rădăuți, reprezentată de Plămadă Arcadie. Din cuprinsul acestei decizii rezultă că reclamanta SC OBCINA SA a solicitat ca pârâțul Municipiul Rădăuți – prin primar să fie obligat să predea în deplină proprietate și liniștită posesie imobilul (parter și etaj) situat în municipiul Rădăuți, str. Piața Unirii nr.68, având destinația *magazin alimentar și bibliotecă*. Instanța de recurs a considerat că instanța de fond și cea de apel au reținut corect că reclamanta SC OBCINA SA Rădăuți este proprietara imobilului, arătând că *magazinul alimentar* situat la parterul imobilului din Rădăuți – Piața Unirii nr.67 apare ca mijloc fix în evidențele SC OBCINA SA, fiind proprietara acestuia în baza Legii nr.15/1990, iar în ceea ce privește spațiul denumit *bibliotecă* s-a constatat că nu a avut loc transferul de imobile invocat de recurentă (*file 512-515 vol.17 d.u.p.*).

Persoana vătămată Plămadă Arcadie, cu ocazia audierii sale în primă instanță, a prezentat istoricul litigiilor civile privind imobilul din str. Piața Unirii nr.67-68 din municipiul Rădăuți, arătând că în calitate de reprezentant al SC OBCINA SA a promovat o acțiune în revendicare în anul 2002, primind o hotărâre favorabilă irevocabilă în anul 2007 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, a întabulat dreptul de proprietate și a intrat în posesia imobilului în întregime în anul 2017, deoarece o parte era ocupată de Primăria Rădăuți, apelând la serviciile executorului judecătoresc Mustea Marcel. Astfel, a declarat: *Am preluat societatea Obcina SA, ca administrator, în cursul anului 2000. La acel moment exista deja un litigiu având ca obiect evacuarea Primăriei Rădăuți din imobilul situat în Piața Unirii nr.67-68, parte din acest imobil fiind folosit de către primărie ca și bibliotecă (...)* În cursul anului 2002, am promovat o acțiune în revendicare cu privire la acest imobil. La judecătoria Rădăuți am obținut o hotărâre favorabilă, cauza fiind soluționată de inculpatul Bărbuță. Această hotărâre a fost deființată de Curtea de Apel Suceava care a trimis cauza spre rejudecare instanței competente, respectiv Tribunalul Suceava. În urma acestei rejudecări, la Tribunalul Suceava, am obținut soluție favorabilă, iar Înalta Curte de Casație și Justiție a menținut această soluție, fiind respinse căile extraordinare de atac promovate de Primăria Rădăuți. Această soluție finală de la ICCJ am obținut-o în cursul anului 2006-2007 (*file 11-13 vol.XI d. prima inst.*).

*

Totodată, prin rechizitoriu, s-a mai reținut că fapta inculpatului **Babiuc Constantin-Gavril** care, pentru a ascunde natura ilicită a modului de dobândire a imobilului situat în Piața Unirii nr.67, din municipiul Rădăuți, în anul 2011 a înstrăinat imobilul societății S.C. PRIKY COM CONSTRUCT SRL, obținând un profit în cuantum de 60.000 euro, întrunește elementele constitutive ale

infracțiunii de spălarea banilor, prev. de art. 29 alin.1 lit. a din Legea 656/2002, cu aplicarea art.5 alin.1 C.pen.

Totodată, s-a arătat că fapta inculpatei **S.C NIKODEMUS - BABIUC EXIM S.R.L.**, care prin reprezentant legal Babiuc Constantin Gavril, în numele persoanei juridice a înstrăinat, în data de **29.07.2011**, martorului Bodnărescu Gheorghe, reprezentant legal al S.C PRIKY COM CONSTRUCT SRL, imobilul situat în strada Piața Unirii nr.67 din municipiul Rădăuți, cunoscând că a fost dobândit în urma săvârșirii de infracțiuni, în scopul ascunderii originii ilicite a acestuia, întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de spălarea banilor**, prev. de art. 29 alin.1 lit.a din Legea 656/2002, cu aplicarea art. 5 alin.1 C.pen.

Prima instanță a constatat că nu sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii de spălarea banilor, prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 și a dispus, conform **art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen.**, achitarea inculpaților Babiuc Constantin Gavril și SC NIKODEMUS - BABIUC EXIM SRL.

În dezacord cu prima instanță, Înalta Curte consideră în baza conținutului mijloacelor de probă administrate în cauză, că elementele de tipicitate ale infracțiunii de spălarea banilor sunt întrunite, inclusiv sub aspectul subzistenței infracțiunii predicat din care provin bunurile schimbate sau transferate, conform normei de incriminare.

Astfel, din probele administrate rezultă faptul că imobilul are o origine ilicită și că autorii spălării banilor aveau reprezentarea că provine din activitatea infracțională, fiind probat dincolo de orice dubiu, așa cum s-a arătat în cele ce preced, că imobilul din Piața Unirii nr. 67 din Rădăuți a fost dobândit în mod ilicit în baza unei facturi fiscale și a unui înscris sub semnătură privată cu date nereale, după cum s-a demonstrat că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a judecat cauza nr.3490/2006 a Judecătoriei Rădăuți în care a pronunțat o hotărâre care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare a imobilului din str. Piața Unirii nr.67 din municipiul Rădăuți, cunoscând natura ilicită a tranzacției și cu nerespectarea, cu bună știință, a normelor procedural civile privind citarea și comunicarea actelor de procedură.

La scurt timp după ce inculpatul Bărbuță Bogdan-Ilarion-Costică a pronunțat hotărârea prin care s-a recunoscut dreptul de proprietate al martorei Ilie Antoaneta și după intabularea acestui drept, la solicitarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril, *Ilie Antoaneta* (actual Butnaru) a semnat un contract notarial prin care a vândut imobilul S.C. CASCADE EMPIRE SRL.

Astfel, după pronunțarea sentinței civile nr.1683 din 20.06.2006 a Judecătoriei Rădăuți – Secția Civilă, în dosarul nr.3490/2006, prin *contractual de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.4194 din 05.10.2006* la BNP Buzdugă Cătălina și Buzdugă Ana Alina, imobilul a fost vândut de Ilie Antoneta-Maria și Ilie Theodor societății comerciale **Cascade Empire SRL**, reprezentată de Tofan Nichifor.

Reprezentantul firmei S.C. CASCADE EMPIRE, *martorul Tofan Nichifor*, a declarat în fața instanței de apel, la termenul din 01.11.2023, următoarele: *Am fost angajat în data de 01.02.2006 în funcția de director, fiind*

primul angajat al firmei SC Holzindustrie Schweighofer SRL Rădăuți , județul Suceava (...).

Am fost mandatat din partea SC CASCADE EMPIRE SRL, de reprezentantul legal al acestei societăți să achiziționez un imobil situat în centrul orașului Rădăuți, pe str. Piața Unirii, nr. 67 (...) la un preț de 20.000 euro, fiind considerată o oportunitate de investiție. Acest imobil a fost cumpărat de la Ilie Antoaneta. Eu am fost prezent la încheierea contractului la BNP Buzdugă Cătălina, unde am semnat contractul de achiziție a acestui imobil în prezența vânzătorilor. În anul următor, în septembrie 2007, am fost mandatat să vând acest spațiu către firma Nikodemus Babiuc la prețul de 80.000.107 lei, la fel, în baza unei procuri date de reprezentantul firmei SC CASCADE. Am avut mandat pentru același spațiu și prețul precizat în mandatul de vânzare. Din câte îmi aduc aminte, firma Nikodemus era reprezentată de către dl. Babiuc Constantin.

(...) Eu am semnat doar contractul de achiziție a imobilului pentru SC CASCADE EMPIRE SRL. Plata s-a efectuat de către colegii din cadrul acestei firme, presupun că cu ordin de plată. Nu îmi aduc aminte cu exactitate când s-a efectuat plata, ceea ce rețin este că am fost sunat de către directorul financiar Christian Hoerburger, care coordona plățile în grupul de firme SC Holdz Industrie Schweighofer SRL și SC Cascade Empire SRL.

Christian Hoerburger mi-a transmis că juristul Ștefan Nartea pregătește contractul de achiziție la notariat pentru imobilul din Piața Unirii, nr. 67, la prețul respectiv de 20.000 euro.

(...) Christian Hoerburger mi-a spus că SC Cascade Empire SRL este firma care în grup se ocupă de imobiliare, iar imobilul din str. Piața Unirii, fiind foarte central amplasat prezintă un interes pentru firmă. Acest imobil a fost în proprietatea firmei SC Cascade Empire SRL aproximativ un an de zile.

*Ulterior, prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 4624 din data de 26.09.2007, încheiat la BNP Buzdugă Cătălina și Buzdugă Ana Alina, imobilul a fost vândut de SC Cascade Empire SRL către **SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL**, reprezentată de Babiuc Constantin Gavril (file 179-184 vol.15 d.u.p.).*

*În cele din urmă, prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.415 din 29.07.2011 la BNP Humeniuc Anca, societatea comercială Nikodemus-Babiuc Exim SRL prin Babiuc Constantin Gavril, în calitate de asociat și administrator, a vândut imobilul în suprafață de 221,43 m.p., situat în mun. Rădăuți, str. Piața Unirii nr.67, compus din spațiu comercial în suprafață de 148,40 mp, amplasat pe p.c. 63/1/XXIII, birou în suprafață de 21,71 mp, amplasat pe p.c. 63/1/XXIV, magazie în suprafață de 51,32, amplasată pe p.c.63/1/XXV, către **SC Priky Com-Construct SRL**, reprezentată de Bodnărescu Gheorghe (file 185-188 vol.15 d.u.p.).*

*Potrivit **art.29 alin.1 lit.a din Legea 656 din 2002**, constituie infracțiunea de spălarea banilor, care se sancționează cu închisoare **de la 3 la 10 ani închisoare**, schimbarea sau **transferul** de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a*

acestor bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei.

Prin art.65 alin.1 lit.a din **Legea nr.219 din 2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative** a fost abrogată Legea nr.656 din 2002, însă, **nu a existat o dezincriminare** a infracțiunii prevăzute de această din urmă lege la art.29 alin.1 lit.a, ci o continuitate a incriminării atât în ceea ce privește elementele constitutive ale infracțiunii, cât și a limitelor de pedeapsă, prin **art.49 alin.1 lit.a din Legea 219/2019**.

Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat **decizia privind dezlegarea unei chestiuni de drept nr. 16/2016**, prin care a stabilit următoarele:

1. Acțiunile enumerate în cuprinsul art. 29 alin.1 lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare, respectiv schimbarea sau transferul, ascunderea ori disimularea, dobândirea, deținerea sau folosirea, sunt **modalități alternative** ale elementului material al infracțiunii unice de spălare a banilor.

2. Subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și **subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile**.

3. Infracțiunea de spălare a banilor este **o infracțiune autonomă**, nefiind condiționată de existența unei soluții de condamnare pentru infracțiunea din care provin bunurile.

Curtea Constituțională a statuat că dacă *folosirea* bunurilor ce formează obiectul infracțiunii de spălarea bunurilor presupune activități de **schimbare** sau **transfer** al bunurilor în scopul ascunderii sau disimulării originii lor ilicite, se realizează elementele de tipicitate ale variantelor normative de la art. 29 alin.1 lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, ce *presupun, în sine, existența unei noi rezoluții infracționale* decât cea care a stat la baza infracțiunii din care provin, astfel că subiectul activ al infracțiunii predicat poate fi subiect activ al infracțiunii de spălarea banilor în variantele normative reglementate de art.29 alin.1 lit. a și b din legea specială (paragraful 28, **decizia nr. 418/2018 a Curții Constituționale**).

Pentru considerentele expuse, Înalta Curte constată că probele dovedesc comiterea de către inculpații Babiuc Constantin Gavril și persoana juridică S.C NIKODEMUS - BABIUC EXIM S.R.L. a infracțiunii de spălarea banilor prev. de art.49 alin.1 lit.a din Legea nr.219/2019 cu aplicarea art.5 alin.1 C.pen. (fosta art. 29 alin.1 lit.a din Legea 656/2002), însă, de la data săvârșirii infracțiunii a intervenit prescripția răspunderii penale.

În consecință, în temeiul art.396 alin.6 C.proc.pen. raportat la art.16 alin.1 lit.f C.proc.pen. – intervenirea prescripției răspunderii penale, Înalta Curte va dispune încetarea procesului penal față de inculpatul Babiuc Constantin Gavril pentru săvârșirea infracțiunii de spălarea banilor prevăzute de art.49

alin.1 lit.a din Legea nr.219/2019 cu aplicarea art.5 C.pen. (fostă art.29 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002).

Totodată, va dispune, în baza art.396 alin.6 C.proc.pen. raportat la **art.16 alin.1 lit.f C.proc.pen.** – *intervenirea prescripției răspunderii penale, încetarea procesului penal față de inculpata SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL pentru săvârșirea infracțiunii de spălarea banilor, prevăzute de art.49 alin.1 lit.a din Legea nr.219/2019 cu aplicarea art.5 C.pen. (fostă art.29 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002).*

Conform art.156 C.pen., cursul termenului prescripției răspunderii penale este suspendat pe timpul cât o dispoziție legală sau o împrejurare de neprevăzut sau de neînălăturat împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal. Prescripția își reia cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare.

Pentru argumentele precizate în cuprinsul acestei hotărâri la analiza efectuată în legătură cu acuzația de abuz în serviciu adusă inculpaților Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, în calitate de autor și Babiuc Constantin Gavril, în calitate de complice, instanța de apel reiterează că nu a avut loc o suspendare a cursului prescripției în baza Decretului Președintelui României nr.195 din 16.03.2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României și Decretului Președintelui României nr.240 din 14.04.2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României.

Cât privește calculul termenului de prescripție a răspunderii penale, **instanța de apel, în majoritate**, pentru argumentele deja precizate în cuprinsul acestei hotărâri, în raport de limitele de pedeapsă pentru infracțiunea în discuție, situate de la 3 la 10 ani închisoare și dispozițiile art.154 alin.1 lit.c C.pen, reține că termenul de prescripție generală a răspunderii penale este de **8 ani** și, calculând acest termen de la data faptelor de spălarea banilor (29.07.2011), săvârșite de inculpații Babiuc Constantin Gavril și SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL, se constată că s-a împlinit la data de **28.07.2019** (în raport de această dată, nu interesează că în perioada ulterioară, 24.06.2022-25.10.2022, ar fi operat o suspendare a cursului prescripției în baza în baza art.476 alin.4 C.proc.pen.).

SC Priky Com SRL s-a constituit parte civilă în cauză, împotriva inculpaților Babiuc Constantin Gavril și SC Nikodemus Babiuc Exim SRL, cu suma totală de **333.554 euro** constituită din: **309.786 lei** (64.811 euro) reprezentând contravaloarea suprafeței de 121,58 mp care nu i-au fost predați din cei 221,43 mp cumpărați; **147.355 euro** reprezentând chiriile neîncasate pentru suprafața de 121,58 mp (perioada august 2011- decembrie 2019) și **121.388 euro** reprezentând chiriile neîncasate pentru suprafața de 99,58 mp (perioada octombrie 2011-februarie 2017) – *file 126-127, 324-326 vol.1 d. prima inst.*

Infracțiunea de spălarea banilor este o infracțiune de pericol, astfel că această infracțiune, reținută în sarcina inculpaților Babiuc Constantin Gavril și SC Nikodemus Babiuc Exim SRL, nu este de natură a cauza prejudicii și nu permite constituirea de parte civilă, eventualele pretenții în legătură cu lipsa exploatarea imobilului putând face obiectul unor acțiuni civile separate, în cauză existând date în legătură cu acțiuni de acest gen.

Prin urmare, va fi respinsă ca inadmisibilă constituirea ca parte civilă de către SC Priky Com Construct SRL îndreptată împotriva inculpaților Babiuc Constantin Gavril și SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL.

Văzând înscrisurile administrate în cauză, se vor evidenția însă anumite aspecte. Așa cum s-a arătat în cele ce preced, prin *contractual de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.415 din 29.07.2011* la BNP Humeniuc Anca, societatea comercială Nikodemus-Babiuc Exim SRL prin Babiuc Constantin Gavril, în calitate de asociat și administrator, a vândut imobilul în suprafață de 221,43 m.p., situat în mun. Rădăuți, str. Piața Unirii nr.67, compus din spațiu comercial în suprafață de **148,40 mp**, amplasat pe p.c. 63/1/XXIII, birou în suprafață de **21,71 mp**, amplasat pe p.c. 63/1/XXIV, magazie în suprafață de **51,32 mp**, amplasată pe p.c.63/1/XXV, către **SC Priky Com-Construct SRL**, reprezentată de Bodnărescu Gheorghe (*file 185-188 vol.15 d.u.p.*).

Conform *sentinței civile nr.154 din 27.04.2016* a Tribunalului Suceava – Secției a II a Civilă, pronunțată în dosarul nr.4384/285/2014*, **definitivă** prin **decizia nr.340 din 21.10.2016** a Curții de Apel Suceava - Secția a II a Civilă, s-a admis în parte acțiunea formulată de reclamantele **SC OBCINA SA** și **SC RĂCORITOARE BUCOVINA SRL**, în contradictoriu cu pârâta **SC PRIKY COM CONSTRUCT SRL** (*file 125-131 vol.VI d.prima inst.*).

În acea cauză civilă, pârâta **SC PRIKY COM CONSTRUCT SRL** a fost obligată să lase în deplină proprietate și liniștită posesie reclamantei **SC OBCINA SA** suprafața de **99,85 mp** (rezultată în urma măsurărilor), **parte din suprafața de 148,40 mp – în realitate 137 mp** rezultată în urma măsurărilor, ce face parte din imobilul 63/1/XXIII înscris în CF 30250 – C1 – U15 UAT Rădăuți. S-a constatat că aceasta este suprafața pe care, în mod efectiv, o stăpânește SC PRIKY COM CONSTRUCT SRL, însă reclamanta SC OBCINA SA are calitatea de proprietar preferabil și neposesor, așa încât s-a impus admiterea acțiunii în parte.

A fost respinsă solicitarea de obligare a pârâtei de a lăsa în liniștită posesie suprafețele de 21,71 mp din imobilul 63/1/XIV, înscris în CF 30250 – C1- U16 UAT Rădăuți, de 51,32 mp din imobilul 63/1/XXV înscris în CF 30250 – C1 – U 17 UAT Rădăuți și de 32,94 mp din imobilul 63/1/XXIII înscris în CF CF 30250 – C1 – U15 UAT Rădăuți. S-a constatat că dintre celelalte suprafețe revendicate prin acțiune sunt stăpânite astfel: reclamanta SC OBCINA SA stăpânește parte din suprafața de 148,40 mp (în realitate 137 mp rezultată în urma măsurărilor), respectiv 32,94 mp din p.v.63/1/XXIII; reclamanta SC RĂCORITOARE BUCOVINA SRL stăpânește suprafețele de **21,71 mp** din p.v.63/1/XXIV și de **51,32 mp** din p.v.63/1/XXV. Referitor la aceste suprafețe, dat fiind că pârâta nu avea calitatea de posesor, s-a considerat că acțiunea în revendicare se impune a fi respinsă.

Totodată, s-a dispus rectificarea înscrierii din cartea funciară pe numele pârâtei în ceea ce privește imobilele în suprafață de 148,40 mp (137 mp rezultați în urma măsurărilor) situate în parcela 63/1/XXIII înscrisă în CF CF 30250 – C1 – U15 UAT Rădăuți, în suprafață de 21,71 mp situat în parcela 63/1/XIV, înscrisă în CF 30250 – C1- U16 UAT Rădăuți și în suprafață de 51,32 mp,

situată în parcela 63/1/XXV înscrisă în CF 30250 – C1 – U 17 UAT Rădăuți. S-a menționat că aceasta se justifică în contextul în care, deși nu s-a dispus anularea titlului de proprietate al pârâtei SC PRIKY COM CONSTRUCT SRL, acesta nu-și mai poate produce efectele, de posesie, folosință și dispoziție în folosul pârâtei (în urma comparării titlurilor, de către instanță).

Prin aceeași sentință, a fost admisă în parte **cererea de chemare în garanție** formulată de pârâta SC PRIKY COM CONSTRUCT SRL, în contradictoriu cu chemata în garanție SC NIKODEMUS – BABIUC EXIM SRL, **care a fost obligată la restituirea către pârâtă a prețului achitat conform contractului de vânzare – cumpărare autentificat sub nr.415/29.07.2011 de BNP Humeniuc Anca, în sumă de 254.418 lei.** S-a arătat că, potrivit art.1336 pct.1 C.civ. de la 1864 (act normativ aplicabil, raportat la data încheierii contractului și față de disp. art.6 alin.2 din Legea 287/2009), „vanzătorul răspunde către cumpărător: 1. de liniștita posesiune a lucrului”. De asemenea, conform art.1337 C.civ., „vanzătorul este de drept obligat, după natura contractului de vânzare, a răspunde către cumpărător de evicțiunea totală sau parțială a lucrului vândut, sau de sarcinile la care s-ar pretinde supus acel obiect și care n-ar fi declarate la facerea contractului”. Iar conform art.1341 pct.1 C.civ., când vânzătorul este răspunzător de evicțiune, cumpărătorul, dacă este evins, are dreptul de a cere de la vânzător restituirea prețului.

Printre alte considerente ale sentinței civile nr.154 din 27.04.2016, mai sus evocate, s-a arătat că în cadrul procedurii insolvenței privind pe SC SAMARA COM PROD SRL, lichidatorul judiciar a reținut că, în urma aplicării procedurii legate de verificarea tranzacțiilor efectuate de SC SAMARA COM PROD SRL prin factura seria SV VDU nr.5412391/17.03.2010 în calitate de „vanzător” și Ilie Antoaneta în calitate de „cumpărător”, s-a constatat **neîndeplinirea** condițiilor legale pentru transmiterea imobilului, fapt pentru care s-a stornat factura cu nr. 5412391/17.03.2006 și s-a reziliat contractul de vânzare – cumpărare din data de 17.03.2006.

În cadrul probei cu înscrisuri, au fost depuse de inculpatul Babiuc Constantin Gavril și SC NIKODEMUS-Babiuc EXIM SRL copie conformă cu originalul după factura fiscală emisă de PRIKY COM-CONSTRUCT SRL, prin care solicită SC NIKODEMUS-Babiuc EXIM SRL suma de 254.418 lei, în baza deciziei nr.340/2016 și copia conformă cu originalul după ordinul de plată nr.72 din 28.02.2017 din care rezultă că SC NIKODEMUS-Babiuc EXIM SRL a restituit către SC PRIKY COM-CONSTRUCT SRL suma de 254.418 lei (*file 132-134 vol. VI d.prima inst.*).

La acest moment al analizei, se impune sublinierea că, prin rechizitoriu, s-a dispus **soluția clasării** privind pe Babiuc Constantin Gavril și Bărbuță Bogdan Ilarion Costică sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de **fals material în înscrisuri oficiale** prev. și ped. de art.320 alin. (1) și (2) C.pen., **uz de fals**, prev. și ped. de art. 323 C.pen. și **fals intelectual** prev. și ped. de art. 289 din vechiul Cod penal cu aplicarea art.5 alin. 1 noul Cod penal, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.

Fără a analiza încadrarea juridică dată de procuror falsului realizat cu ocazia încheierii contractului de vânzare-cumpărare din 17.03.2006, dintre S.C. SAMARA COM PROD SRL și *Ilie Antoaneta*, și nici dacă procurorul a reținut implicarea tuturor persoanelor și forma de participație penală corespunzătoare, având în vedere că verificarea soluției de clasare presupune parcurgerea unei proceduri distincte - cea reglementată de art.340 și urm. C.proc.pen., care excede competenței acestei instanțe, se subliniază că relevant pentru prezenta cauză este faptul că soluția de clasare se bucură de *caracter definitiv*.

În conformitate cu dispozițiile art.549/1 C.proc.pen., prin rechizitoriu s-a solicitat instanței de judecată ca, în temeiul dispozițiilor art.256 C.proc.pen. să dispună desființarea, printre altele, a contractului de vânzare-cumpărare din 17.03.2006, dintre S.C. SAMARA COM PROD SRL și *Ilie Antoaneta*.

Însă, acest contract este obiectul material al infracțiunilor de fals în legătură cu care procurorul a dispus soluție de clasare, iar procedura prevăzută de art.549/1 C.proc.pen. reprezintă o procedură ce nu cade în competența prezentei instanțe.

În aceste condiții, instanța de apel va menține dispoziția primei instanțe prin care a respins cererea procurorului de desființare a:

-contractului de vânzare-cumpărare din 17.03.2006, între S.C. SAMARA COM PROD SRL și *Ilie Antoaneta*;

- contractului de vânzare-cumpărare autentificat la Biroul Notarului Public „BUZDUGĂ CĂTĂLINA și BUZDUGĂ DAN ALINA”, sub numărul 4194 din 05.10.2006, încheiat între *Ilie Theodor*, *Ilie Antoaneta Măria* și S.C. CASCADE EMPIRE SRL;

- contractului de vânzare-cumpărare autentificat la Biroul Notarului Public „BUZDUGĂ CĂTĂLINA și BUZDUGĂ DAN ALINA”, sub numărul 4624 din 26.09.2007, încheiat între S.C. CASCADE EMPIRE SRL și S.C. NIKODEMUS „BABIUC” EXIM SRL;

- contractului de vânzare-cumpărare autentificat la Biroul Notarului Public „HUMENIUC ANCA”, sub numărul 415 din 29.07.2011, încheiat între S.C. NIKODEMUS „BABIUC” EXIM SRL și S.C. PRIKY COM CONSTRUCT SRL.

În mod evident, instanța penală nu poate desființa sentința civilă nr.1683 din 20.06.2006 a Judecătoriei Rădăuți, pronunțată în dosarul cu numărul 3490/2006, așa cum a solicitat procurorul, legalitatea și temeinicia acesteia putând fi analizate în căile de atac prevăzute de lege.

*

În actul de sesizare, s-a reținut că fapta *inculpatului Babiuc Constantin-Gavril* care, în intervalul 2010-2014, a exercitat constrângeri și amenințări, atât în mod direct, cât și prin intermediul altor persoane, asupra persoanei vătămate Plămadă Arcadie, în scopul determinării acestuia să cedeze în favoarea sa a unei părți din imobilul situat în strada Piața Unirii nr.67, din municipiul Rădăuți, pe care persoana vătămată îl deținea în mod legal, în baza unei hotărâri emise de Înalta Curte de Casație și Justiție, întrunește elementele

constitutive **infracțiunii de șantaj** prev. de art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal rap. la art. 13/1 din Legea nr.78/2000.

S-a mai arătat că, **inculpatul Bărbuță Bogdan-Ilarion Costică**, prin acțiunile sale directe l-a sprijinit pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril să exercite presiuni și constrângeri asupra persoanei vătămate Plămadă Arcadie, cu scopul vădit de a-l deposeda, pe acesta din urmă, de o parte din imobilul situat în strada Piața Unirii nr. 67 din municipiul Rădăuți, imobil deținut de persoana vătămată în baza unei hotărâri a Înaltei Curți de Casație și Justiție, faptă ce ar întruni elementele constitutive ale **complicității la infracțiunea de șantaj**, prev. de art. 48 rap. la art. 207 alin. 1 și 3 Cod penal cu referire la art. 13/1 din Legea nr. 78/2000. Constrângerea morală s-a arătat că s-a realizat prin prezența inculpatului Bărbuță cu ocazia așa ziselor negocieri care ar fi avut loc între inculpatul Babiuc Constantin Gavril și persoana vătămată Plămadă Arcadie, prin inducerea în conștiința persoanei vătămate a convingerii că inculpata Prandea Daniela Mariana, partenera de viață a inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică va pronunța o hotărâre defavorabilă persoanei vătămate dacă aceasta nu va semna o tranzacție, dar și prin promisiunea indirectă că, în cazul în care va accepta această tranzacție, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică ar putea-o recompensa pe persoana vătămată printr-o hotărâre ulterioară favorabilă și în detrimentul Primăriei Municipiului Rădăuți.

În rechizitoriu, s-a mai reținut că, fapta **inculpatului Olărean Aurel**, primarul municipiului Rădăuți, care în intervalul iulie 2010-ianuarie 2011, la solicitarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril a promovat o hotărâre de Consiliul local și a inițiat ulterior, o acțiune în instanță, pe care a susținut-o în intervalul 2011-2014, deși nu avea temei legal, cu scopul de a exercita constrângeri și presiuni asupra persoanei vătămate Plămadă Arcadie, pentru ca aceasta din urmă în schimbul renunțării la această acțiune de către Primăria Municipiului Rădăuți, să cedeze inculpatului Babiuc Constantin Gavril o parte dintr-un imobil situat pe strada Piața Unirii nr. 67, din municipiul Rădăuți, pe care-l deținea în mod legal și, drept consecință, să fie absolvit în acest fel de plata unor cheltuieli judiciare către Primăria Rădăuți, în cuantum, de 65.000 euro, întrunește elementele constitutive ale **complicității la infracțiunea de șantaj**, prev. de art. 48 rap. la art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. rap. la art. 13/1 din Legea nr. 78/2000.

De asemenea, prin rechizitoriu s-a arătat că, fapta **inculpatei Prandea Daniela Mariana**, care, la solicitarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril, în intervalul 2011-2014, a tergiversat judecarea cauzei cu numărul 503/285/2011 la Judecătoria Rădăuți, acordând un număr nejustificat de 32 de termene pentru a o determina pe persoana vătămată Plămadă Arcadie să renunțe la cererile reconvenționale și să cedeze o parte dintr-un imobil pe care-l deținea legal în favoarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril, întrunește elementele constitutive ale **complicității la infracțiunea de șantaj** prev. de art. 48 rap. la art.207 alin. 1 și 3 Cod penal cu referire la art. 13/1 din Legea nr. 78/2000.

Totodată, s-a arătat că fapta **inculpatului Dîmbu Dumitru**, procuror șef Secție de urmărire penală în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Suceava,

care, în cursul lunii aprilie 2014, la solicitarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril și-a folosit influența și a exercitat presiuni și constrângeri, în virtutea acestei influențe, asupra persoanei vătămate Plămadă Arcadie, prin intermediul executorului judecătoresc Mustea Marcel cu scopul de a o determina pe persoana vătămată să renunțe la o parte din imobilul situat în strada Piața Unirii nr.67 din Municipiul Rădăuți, pe care-l deținea în mod legal, în favoarea inculpatului Babiuc Constantin Gavril, întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de complicitate la șantaj**, prev. de art. 48 rap. la art.207 alin. 1 și 3 Cod penal cu referire la art. 13/1 din Legea nr. 78/2000.

Prima instanță a reținut că **inculpatul Babiuc Constantin**, în calitate de autor și **inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică**, în calitate de complice nu au comis infracțiunea de șantaj reținută în sarcina lor prin actul de sesizare a instanței, nefiind întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii, și a dispus achitarea acestora în baza **art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen.**

S-a precizat că, pentru a putea vorbi despre existența acestei infracțiuni este imperios necesar să existe o constrângere a persoanei vătămate, prin orice mijloace să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, iar, de regulă șantajul se comite printr-o acțiune infracțională obiectivată în amenințări (directe sau indirecte, exprese sau implicite), act de constrângere care, pentru existența infracțiunii, este suficient să creeze o stare de temere persoanei vătămate.

Prima instanță a dispus achitarea **inculpatului Olărean Aurel**, în conformitate cu dispozițiile **art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen. – fapta nu este prevăzută de legea penală**, în ceea ce privește acuzația de **complicitate la șantaj** prev. de art 48 raportat la art.207 alin 1 și 3 C.pen. cu aplicarea art. 13¹ din Legea nr. 78/2000.

Raportat la soluția pronunțată sub aspectul acuzației de șantaj formulată împotriva inculpatului Babiuc Constantin Gavril și având în vedere probele administrate, prin sentință s-a dispus achitarea **inculpatei Prandea Daniela Mariana** pentru complicitate la infracțiunea de șantaj, prev. de art. 48 raportat la art.207 alin 1 și 3 Cod penal cu referire la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, în baza **art. 16 lit. a C.proc.pen. – fapta nu există.**

În privința acuzației de complicitate la șantaj adusă **inculpatului Dîmbu Dumitru**, prima instanță a apreciat că nu s-a dovedit existența vreunui act de constrângere, de exercitare de presiuni asupra părții civile Plămadă Arcadie de către acest inculpat prin intermediul martorului Mustea Marcel și nici a existenței unei înțelegeri anterioare sau concomitente comiterii acțiunii ilicite între inculpatul Dîmbu Dumitru și inculpatul Babiuc Constantin, astfel că în baza **art. 16 alin. 1 lit.a C.proc.pen.** s-a dispus achitarea inculpatului Dîmbu Dumitru sub aspectul comiterii infracțiunii prev de art. 48 raportat la art. 207 alin 1 și 3 C.pen. raportat la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000.

Pentru considerentele care vor fi dezvoltate în continuare, instanța de apel apreciază că soluțiile de achitare mai sus enunțate și justificarea în drept menționată de prima instanță sunt legale și temeinice, astfel că sunt nefondate criticile procurorului prin apelul formulat.

Potrivit art.207 alin.1 C.pen., constituie infracțiunea de șantaj constrângerea unei persoane să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, în scopul de a dobândi în mod injust un folos nepatrimonial, pentru sine ori pentru altul, iar dacă aceste fapte au fost comise în scopul de a dobândi în mod injust un folos patrimonial, pentru sine sau pentru altul, infracțiunea de șantaj este comisă în varianta agravată prevăzută la *alineatul 3*.

Complice este persoana care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

Presupusul autor al infracțiunii de șantaj, inculpatul Babiuc Constantin Gavril a fost acuzat că *a exercitat constrângeri și amenințări, atât în mod direct, cât și prin intermediul altor persoane, asupra persoanei vătămate Plămadă Arcadie, în scopul determinării acestuia să cedeze în favoarea sa a unei părți din imobilul situat în strada Piața Unirii nr.67, din municipiul Rădăuți.*

În cursul urmăririi penale, **inculpatul Babiuc Constantin Gavril** a declarat că a avut mai multe întâlniri cu partea civilă Plămadă Arcadie în încercarea de a soluționa de comun acord problema spațiului comercial, dar nu cunoaște împrejurările în care Primăria Rădăuți a introdus o acțiune la instanța civilă prin care a solicitat radierea din Cartea funciară a titlului de proprietate al părții civile Plămadă Arcadie, nu știa cine era judecătorul desemnat cu soluționarea acestei cauze și nici nu a discutat aceste aspecte cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică sau cu inculpatul Olărean Aurel (*fila 90 vol. 11 d.u.p.*).

Cu declarația acestuia se coroborează probele administrate în cauză din care rezultă că inculpatul Olărean Aurel, primarul municipiului Rădăuți, a interacționat cu Babiuc Constantin Gavril în virtutea organizării competiției sportive *Cupa Nikodemus*, fără a exista vreo probă care să dovedească o legătură între promovarea acțiunii civile de către Primăria Rădăuți, vizând parte din imobilul din strada Piața Unirii nr.67 și acțiunile întreprinse de inculpatul Babiuc Constantin Gavril privind același imobil. La urmărire penală, inculpatul Olărean Aurel a arătat că activitățile lui se intersectau cu cele ale inculpatului Babiuc Constantin Gavril „*strict legat de Cupa Nikodemus, care era organizată de acesta în colaborare cu primăria*” (*fila 155 vol.11 d.u.p.*), aspect susținut și în fața instanței de apel: *referitor la acuzația de complicitate la șantaj, arăt că, în realitate eu nu aveam nicio relație cu domnul Babiuc Constantin, îl cunoșteam, pentru că orașul este mic, dar nu eram prieteni.*

El organiza, în fiecare an, Cupa Nikodemus și cerea aprobare pentru concert în piața centrală; doar pentru acest motiv venea la primărie. Niciodată nu am avut vreo discuție cu Babiuc referitor la Plămadă Arcadie sau la sediul bibliotecii.

De altfel, inițiativa promovării de către Primăria Rădăuți a acțiunii în instanță prin care s-a urmărit radierea din Cartea funciară a titlului de proprietate al părții civile Plămadă Arcadie, nici nu a aparținut inculpatului Olărean Adrian.

În fața primei instanțe, ca și la urmărirea penală, **inculpatul Olărean Aurel** a declarat că după preluarea mandatului de primar, a aflat că SC OBCINA SA reprezentată de Plămadă Arcadie a dobândit definitiv printr-o decizie a

instanței supreme, dreptul de proprietate asupra imobilului din str. Piața Unirii care avea ca destinație biblioteca primăriei și a inițiat un proiect de hotărâre pentru predarea imobilului către SC OBCINA SA, dar Consiliul Local a respins proiectul.

În cursul cercetării judecătorești în apel, ***martorul Mustea Mihai Marcel***, executor judecătorec, a declarat: *cu dl Olărean am avut o discuție oficială când am fost să somez debitoarea Primaria Rădăuți să predea imobilul; acesta a arătat că nu se opune executării silite, dar că nu știe ce societate este acolo.*

Martorul Olărean Aurel a relatat că, în cursul anului 2010, numitul Herghiligiu Haralambie, secretarul Primăriei Rădăuți i-a comunicat că a identificat un avocat care ar vrea să deschidă un proces pentru ca primăria să reintre în posesia spațiului bibliotecii (*file 155 vol.11 d.u.p.*), precum și că, după ce Consiliul Local a refuzat trecerea imobilului bibliotecii din domeniul public în domeniul privat, în condițiile în care fusese pierdut definitiv în anul 2008/2009, printr-o hotărâre a instanței supreme, și ca atare trebuia predat lui Plămadă Arcadie, a aflat de la secretarul primăriei că doamna avocat Prodan Marinela are informații suplimentare și poate recupera biblioteca, dar nu a primit informații de la aceasta, care a apelat la secretul profesional (*file 81-83 vol.XIII dosar prima inst.*).

Cu depoziția martorului Olărean Aurel se coroborează înscrisurile emise de Consiliul Local Rădăuți – hotărâri, proces-verbal din 17.06.2010 al ședinței ordinare, expunere de motive, raport de specialitate (*file 87-98 vol.XIII d.inst.fond*).

Din ***Procesul-verbal din 17.06.2010 al ședinței Consiliului Local Rădăuți***, care a precedat adoptarea ***hotărârii nr. 128 din 22 iulie 2010***, rezultă modul în care s-au purtat discuțiile între consilieri, fiind evident interesul local pentru păstrarea imobilului bibliotecii, unde de-a lungul timpului funcționase instituția primăriei, prefecturii și alte instituții publice. Din redarea discuțiilor purtate reiese că s-a invocat necesitatea scoaterii din inventarul domeniului public și trecerea în domeniul privat a spațiului de 623 mp aferent bibliotecii municipiului Rădăuți – secretar Haralambie Herghiligiu, respectarea hotărârii judecătorești și purtarea unor discuții cu Plămadă Arcadie pentru negocierea prețului chiriei – inculpatul Olărean Aurel etc. (*file 97-93 vol.XIII d. prima inst.*).

În cursul urmăririi penale și în primă instanță, ***martorul Sticleț Simion***, consilier local din 2008 și, apoi, viceprimar în perioada 2009-2012, a declarat că, în cursul anului 2010, la o ședință a Consiliului Local Rădăuți s-a prezentat inculpatul Olărean Aurel însoțit de martora Prodan Marinela Catelina, avocat, care au afirmat că dețin unele documente prin care pot proba că Plămadă Arcadie s-a folosit de acte false pentru a intra în posesia spațiului bibliotecă, fiind convins, alături de ceilalți consilieri de valabilitatea promovării unei acțiuni în instanță și pentru încheierea unui contract de asistență juridică în care se stipula onorariu de succes de 15000 de euro (*fila 360-363 vol.4 d.u.p.*).

Consiliul local Rădăuți a adoptat hotărârea prin care s-a apelat la serviciile martorei Prodan Marinela, avocat, pentru a încerca recuperarea în instanță a imobilului.

Împrejurarea că inițiativa formulării acțiunii în instanța civilă nu a aparținut inculpatului Olărean Aurel, ci secretarului primăriei, Herghiligiu Haralambie care a urmărit îndeaproape derularea procesului civil, reiese din declarațiile ***martorei Prodan Marinela Catelina***, avocatul Primăriei Rădăuți în cauza civilă de referință. Aceasta a declarat în fața instanței de apel, la termenul din 08.01.2024: (...) *În anul 2010 îl cunoșteam deja pe fostul secretar al primăriei Rădăuți dl. Herghiligiu Haralambie. Am înțeles că era un litigiu în faza executării silite privind biblioteca municipală Rădăuți și s-ar fi dorit recuperarea aceluiaș imobil. Am înțeles că dl. Haralambie ar fi trebuit să reprezinte interesele primăriei, de aceea a luat legătura cu mine și în același timp s-a prezentat la biroul meu din Rădăuți și executorul judecătoresc Miron Cătălin, care se abținuse de la executarea silită în favoarea lui Mustea Marcel, un alt executor. L-am întrebat de ce s-a abținut și mi-a răspuns că titlul executoriu nu privea imobilul biblioteca Municipală Rădăuți aflată la nr. 68 în str. Piața Unirii, ci privea un alt imobil aflat la nr. 62 pe aceeași stradă și că erau tratative între Mustea Marcel și partea vătămată, probabil Plămadă să se facă o expertiză topo cadastrală în această fază pentru a se constata, probabil o eroare materială cu privire la numărul poștal. Ar fi avut posibilitatea să fi făcut o rectificare de eroare materială a titlului executoriu.*

Am acceptat la propunerea lui Miron Cătălin și a lui Herghiligiu să merg la primăria Rădăuți să discutăm despre un contract de asistență juridică

(...) m-am deplasat la primărie și am discutat cu dl. primar Olărean și secretarul Herghiligiu dacă se dorește încheierea unui contract de asistență juridică cu un avocat în vederea recuperării imobilului bibliotecă. (...)

Procesul în care urma să asigur asistență juridică avea ca obiect recuperarea imobilului. Eu am intrat în acest demers juridic în faza de apel a executării silite, în care am adus argumentele menționate mai sus, referitoare la neconcordanța numărului poștal și că nu este admisibilă administrarea unei expertize topocadastrale în faza de executare silită și că imobilul făcea parte din domeniul public. Nu s-a câștigat faza de apel de către primărie reprezentată de mine, pentru că mi s-a spus că Plămadă Arcadie ar fi depus un extras de carte funciară pentru acel imobil cu nr. 68. Atunci m-am hotărât să promovez o altă acțiune, știut fiind că primăria avea intabulat dreptul de proprietate asupra întregului imobil, întrucât am solicitat informații de la cartea funciară. Am constatat că există o dublă intabulare, adică peste intabularea primăriei exista intabularea solicitată de Plămadă Arcadie, în baza hotărârii definitive de revendicare pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție. (...)

Plămadă Arcadie avea multe cunoștințe în cadrul primăriei Rădăuți. Înscrierile depuse de Plămadă Arcadie erau în favoarea pârâtei SC Obcina. Informațiile erau solicitate de către instanță și din acest motiv mi se părea firesc ca primăria să transmită informațiile către instanță prin intermediul meu.

L-am întrebat pe dl. primar Olărean de ce se întâmplă această situație și mi-a spus să îl întreb pe dl. secretar Herghiligiu.

Martorul Herghiligiu Haralambie, secretar al Primăriei Municipiului Rădăuți, în perioada 1997-24.10.2013, a arătat că spațiul bibliotecii Municipiului Rădăuți se afla în proprietatea SC OBCINA SA, în baza unor hotărâri definitive și martora Prodan Marinela Catelina a afirmat, în prezența inculpatului Olărean Aurel, că va susține o acțiune în instanță pentru ca primăria să recupereze imobilul având în vedere că nu era înscris în inventarul AVAS-ului și erau inexactități la intabulare (*file 227-230 vol.4 d.u.p.*).

Edificatoare pentru lipsa unei convențe infracționale între inculpatul Olărean Aurel și inculpatul Babiuc Constantin Gavril sunt aspectele factuale relevate de **inculpata Prandea Daniela Mariana** - judecător al cauzei nr.503/285/2011 a Judecătoriei Rădăuți, trimisă în judecată, de asemenea, pentru complicitate la șantaj, audiată în apel: *răspunsurile trimise instanței (n.n. de Primăria Rădăuți) aveau un conținut contradictoriu, unele adrese erau semnate doar de către secretarul Herghiligiu și ceream, în mod expres, revenind cu adresă să se precizeze concis, fără ambiguități dacă primăria în calitate de reclamantă înțelege să renunțe la judecată sau nu ori să achieseze la pretențiile pârâtului, iar răspunsul să fie semnat de către primar și contrasemnat de secretar. (...) Din câte îmi aduc aminte, când veneau răspunsurile semnate de primar, acestea infirmau adrese inițiale semnate de către secretar.*

În consecință, Înalta Curte constată că nu s-a dovedit existența unor acțiuni de înlesnire sau ajutor din partea inculpatului Olărean Aurel în scopul realizării de către inculpatul Babiuc Constantin Gavril a unei fapte ilicite, motiv pentru care soluția de achitare a inculpatului Olărean Aurel, sub aspectul complicității la infracțiunea de șantaj, în temeiul art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen., este legală și temeinică.

Având în vedere conținutul mijloacelor de probă administrate în cauză, în acord cu sentința atacată, instanța de apel apreciază că nu sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii de șantaj de care au fost acuzați inculpatul Babiuc Constantin Gavril, în calitate de autor și inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, în calitate de complice. Soluțiile de achitare a acestor inculpați, dispuse în baza dispozițiilor art.16 alin.1 lit. b teza I C.proc.pen., reflectă probele administrate potrivit cu care acțiunile inculpatului Babiuc Constantin Gavril nu au fost de natură a constrânge moral persoana vătămată Plămadă Arcadie să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, nici chiar prin participarea inculpatului Bărbuță la una dintre întâlnirile dintre inculpatul Babiuc și persoana vătămată Plămadă Arcadie.

Pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj este necesar să se creeze o stare de temere persoanei vătămate, astfel încât aceasta să nu acționeze de bunăvoie, ceea ce în cauză nu s-a întâmplat.

Persoana vătămată Plămadă Arcadie a relatat în primă instanță că a discutat cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril în legătură cu litigiul juridic vizând imobilul din str. Piața Unirii din municipiul Rădăuți și niciodată cu inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Prandea Daniela Mariana sau Dîmbu

Dumitru și nu s-a simțit constrâns, presat sau amenințat în vreun fel de aceștia, nici direct și nici prin alte persoane (*am discutat cu inculpatul Babiuc în legătură cu litigiul juridic cu privire la imobilul din Piața Unirii, însă, niciodată cu inculpații Dîmdu, Bărbuță sau Prandea și nici aceștia nu au exercitat vreodată vreo presiune sau amenințări asupra mea*) - fila 12 vol. XI dosar inst. fond.

Înalta Curte constată corectă excluderea din materialul probator a declarațiilor persoanei vătămate Plămadă Arcadie date sub identitate reală și sub identitate protejată (*Dumitrescu Alexandrina*), fiind o evidentă greșită aplicare a legii, în considerarea deciziei nr.218/2020 a Curții Constituționale, situație în care conținutul acelor declarații nu poate fi evaluat în procesul de interpretare a materialului probator.

Ca atare, văzând declarațiile luate în condiții de legalitate în cursul procesului, se reține că persoana vătămată a arătat despre inculpatul Babiuc Constantin Gavril că i-a prezentat un contract de tranzacție, pe care a refuzat să îl semneze, și i-a propus să renunțe la procesul având ca obiect rectificarea cartei funciare de pe rolul Judecătoria Rădăuți, aflat spre soluționare la completul din care făcea parte inculpata Prandea Daniela Mariana.

Persoana vătămată Plămadă Arcadie a mai menționat că a fost la o întâlnire cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril la care a participat și inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică dar acesta din urmă nu a intervenit în discuții, afirmație pe care instanța de apel o ia sub beneficiu de inventar, apreciind reală expunerea din faza de urmărire penală prin care persoana vătămată a relatat că inculpatul Bărbuță și-a spus punctul de vedere în ceea ce privea tranzacția propusă de Babiuc Constantin Gavril. Persoana vătămată a mai arătat că a existat o propunere a inculpatului Babiuc Constantin Gavril de a se întâlni la locuința inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru a discuta aspectele juridice referitoare la suprapunerile de suprafețe ale imobilului disputat, dar nu a dat curs invitației. Conform tranzacției propuse de inculpatul Babiuc, SC NIKODEMUS - BABIUC EXIM SRL recunoaște dreptul de proprietate al SC OBCINA SA sau al SC RĂCORITOARE BUCOVINA cu privire la cele două parcele reprezentând birou și magazie, cerându-i-se în schimb persoanei vătămate să recunoască dreptul de proprietate al SC PRIKY cu privire la spațiul comercial în suprafața de 148,4 mp.

În fața instanței, persoana vătămată Plămadă Arcadie a declarat că tergiversarea soluționării cauzei se datora opoziției vădite a Primăriei Rădăuți – *această cauză a avut 30 de termene de judecată, datorate faptului că funcționarii din primărie depuneau adrese contradictorii cu privire la numărul administrativ și cu privire la numărul cadastral. În opinia mea, cauza nu a fost amânată în mod nejustificat de doamna judecător (file 11-13 vol. XI dosar inst. fond, file 59 vol.3 d.u.p.)*.

Constrângerea ca element material al infracțiunii de șantaj constă în acțiunea de a forța (a obliga, a sili) o persoană de a adopta o conduită contrară propriei voințe, realizată prin violență (constrângere fizică) sau amenințare (constrângere morală).

Or, în cauză, nu rezultă elementele de tipicitate ale infrațiunii de șantaj, din moment ce Plămadă Arcadie a adoptat o conduită conformă propriei sale voințe, altfel spus, acțiunile inculpaților Babiuc Constantin Gavril și Bărbuță Bogdan Ilarion Costică nu au avut aptitudinea de a insufla lui Plămadă Arcadie o stare de temere serioasă, suficient de puternică pentru ca libertatea psihică a acestuia să fie lezată.

Această concluzie rezultă nu doar din probele valorificate și interpretate de prima instanță de fond, dar și din declarația dată de **inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică**, la termenul din apel, din data de 08.01.2023: (...) *Referitor la acuzația de complicitate la șantaj arăt că nu am avut nicio legătură cu judecata dosarului în care era implicată primăria și SC Obcina.*

În luna octombrie 2013, dl. Plămadă Arcadie, pe care îl cunoșteam de mult timp, de cca 10 ani, mi-a solicitat o întâlnire în care mi-a spus că dorește să discute cu mine două probleme de drept legate între ele. Am acceptat și, în jurul datei de 20.10.2013, a venit la biroul meu din instanță și mi-a spus că aș fi pronunțat o hotărâre judecătorească nelegală în favoarea dlui. Babiuc Constantin, în baza unor acte falsificate de către acesta. (...)

Cea de-a doua problemă pusă în discuție de Plămadă cu acel prilej a fost că acel spațiu i-ar aparține, că în 1992 ar fi fost deposedat de dl. Stehneiov, mai exact SC Obcina deposedată de SC Jijia (administrată tot de Stehneiov). A zis că nu poate renunța la acest spațiu și mi-a solicitat să mediez situația creată între dânsul și dl. Babiuc.

(...) L-am întrebat dacă a discutat cu Babiuc și am aflat că a venit mai întâi la mine având în vedere hotărârea judecătorească pe care am pronunțat-o.

Tot atunci i-am spus că pot oricând să ajut cu un sfat juridic, dar nu înțeleg să mă implic în raporturile dintre ei. Nu știu dacă în aceeași zi sau în ziua următoare i-am comunicat și lui Babiuc despre discuția pe care am avut-o cu Plămadă și i-am transmis că sfatul meu este să ajungă la o înțelegere.

Ulterior, spre sfârșitul lunii februarie 2014, Babiuc Constantin mi-a prezentat un draft al unui contract de tranzacției, în legătură cu imobilul din Piața Unirii și m-a întrebat dacă este favorabil pentru dânsul. I-am spus că pot doar să explic consecințele juridice ale respectivului contract, dar că nu știu dacă i-ar fi sau nu favorabil, întrucât ca orice alt contract și acesta presupunea renunțări reciproce la drepturi și eu nu cunoșteam valoarea materială a bunurile cu privire la care erau aceste renunțări. Apoi, dl. Babiuc m-a sunat și mi-a spus că dl. Plămadă ar dori să ne întâlnim toți trei în legătură cu acel contract de tranzacție. Am acceptat, ne-am întâlnit la un restaurant, i-am dat dlui. Plămadă aceleași explicații juridice pe care i le dădusem și dlui Babiuc (...)

Fiind întrebat dacă a discutat cu Plămadă Arcadie sau Babiuc Constantin Gavril despre dosarul având ca obiect rectificarea cartei funciare vizând imobilul din str. Piața Unirii, care se afla pe rol la Judecătoria Rădăuți din complet făcând parte inculpata Prandea Daniela, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a răspuns: *La prima întâlnire cu Plămadă nu am avut o asemenea discuție, iar la cea de –a doua întâlnire, la un moment dat, unul dintre dâșii a adus tangențial*

vorba despre acel dosar. L-am întrebat pe Plămadă dacă a fost soluționat și în favoarea cui a fost soluția, exprimând, involuntar și faptul că nu am nicio cunoștință despre evoluția dosarului, neexercitând forme de presiune.

De asemenea, liberatea de acțiune a persoanei vătămate Plămadă Arcadie este dovedită prin depozitiile date de **martorul Mustea Marcel Mihai**, executor judecătoresc, inclusiv prin cea din cursul cercetării judecătorești în apel, când a declarat: *În anul 2009, am înregistrat un dosar de executare silită având ca obiect predarea unui imobil din centrul orașului Rădăuți, în urma unui titlu executoriu al ÎCCJ, care fusese atacat pe cale extraordinară cu o contestație în anulare și cu revizuire. În momentul în care am mers să identific imobilul, în titlul executoriu spunea „bibliotecă și magazin alimentar”. Am predat parte din acest imobil, respectiv biblioteca, de la Primaria Mun Rădăuți, prin primar Olărean către SC OBCINA SA, prin reprezentant legal Plămadă Arcadie. În spațiul care figura în titlul executoriu ca magazin alimentar, îmi desfășura activitatea o bancă comercială. Am făcut adresă către bancă să îmi comunice o copie a contractului de închiriere sau a titlului de proprietate, aceasta nu mi-a comunicat. Intre timp, banca a încetat funcționarea în acel spațiu, care a fost ocupat de o societate comercială SC PRIKY. La biroul meu s-a prezentat dl avocat Lupascu Constantin, ca reprezentant al SC PRIKY, care mi-a depus un titlu executoriu în vederea predării unui imobil, tot din Rădăuți.*

După încuviințarea executării de instanța de executare, am observat faptic că imobilul la care se referea dl avocat se suprapunea cu magazinul alimentar ce făcea obiectul primului dosar de executare. Conform dispozițiilor legale, în cazul în care există două titluri, am înregistrat proces verbal de impediment, am chemat părțile, le am spus să se adreseze instanței de judecată pentru a le compara titlurile și a decide. De la cartea funciară nu am primit răspuns, desi am făcut adresă, și am așteptat soluția. Mai târziu, după ce DNA a declansat urmărirea penală, am primit o adresă de la creditorul Plămadă Arcadie, emisă de Cartea Funciară, în care se arăta că imobilul magazin alimentar are înscris ca proprietar pe SC OBCINA. I-am notificat pe cei care ocupau spațiul, respectiv SC PRIKY și am așteptam soluția instanței de executare, respectiv Judecătoria Rădăuți. Nu îmi mai amintesc detaliile a ceea ce s-a mai întâmplat ulterior, dar după un timp, imobilul a fost predat creditorului SC OBCINA.

Despre acest imobil, dl Babiuc Constantin spunea că este o neclaritate în CF vizavi de celălalt vecin, de un terț, iar nu în partea imobilului unde se afla biblioteca. Știu că dl Babiuc a fost cel care a vândut imobilul către SC PRIKY. Am văzut actul notarial.

Cu probele mai sus arătate se coroborează declarația **inculpatei Prandea Daniela Mariana**, fiind dovedit că aceasta nu a acordat vreun sprijin sau ajutor inculpatului Babiuc Constantin Gavril în comiterea vreunei fapte ilicite, printr-o eventuală tergiversare a cauzei civile pe care o instrumenta: (...) *În legătură cu acuzația de complicitate la șantaj arăt că am fost desemnată prin repartizare aleatorie în sistemul ECRIS, ca judecător în dosarul civil nr. 503/285/2011 al Judecătoriei Rădăuți având ca obiect rectificarea cartei funciare. Am fost acuzată*

că am acordat un număr de 33 de termene de judecată, că am amânat nejustificat cauza. (...)

Rezultă din fișa dosarului din Ecris că, din momentul înregistrării cauzei, ianuarie 2011 și până la ultimul termen la care am participat, în iunie 2014, au fost 26 de termene de judecată, iar eu am participat la 21 de termene, în celelalte 5 termene fiind înlocuită din motive medicale de alți colegi.

Această cauză era o cauză complexă, fiind vorba de o acțiune de rectificarea cartei funciare și constatarea nevalabilității înscrierii în cartea funciară. S-a formulat în dosar o cerere reconvențională din partea pârâtei SC Obcina Rădăuți, reprezentată de Plămadă Arcadie solicitându-se constatarea dreptului de proprietate al societății asupra imobilului, reclamantă fiind Primăria Rădăuți. Tot în acest context s-a formulat **o a doua acțiune în care părțile aveau calități inverse**, obiectul celui de-al doilea dosar cu nr. 1407/285/2011 constituindu-l tot rectificarea cartei funciare. În cadrul celui de-al doilea dosar, SC Obcina în calitate de reclamantă, solicita rectificarea înscrierii în cartea funciară a Primăriei Rădăuți.

Cele două cauze au fost conexe la dosarul cu nr. 503/285/2011. Din acest motiv speța devenise complexă, pentru că **părțile au înțeles să își completeze acțiunile inițiale, să le precizeze, să le modifice (...)** am dat termene foarte scurte, de o săptămână sau două săptămâni, în situațiile în care spre exemplu lipseau apărătorii și solicitau pentru lipsă de apărare amânarea cauzei sau să ia cunoștință de anumite înscrisuri depuse chiar în ziua ședinței. În cauză, încă de la început s-a pus problema stabilirii corecte a cadrului procesual, s-au invocat excepții privind lipsa calității procesuale pasive a Oficiului de Cadastru, a Primăriei Rădăuți, ceea ce a impus acordarea unor termene pentru soluționarea acestor excepții.

Dată fiind natura cauzei, punându-se în ambele acțiuni problema stabilirii corecte a situației juridice a imobilului și a verificării corectitudinii înscrierii din cartea funciară, s-a solicitat și s-a încuviințat **proba cu expertiză de specialitate** și, de asemenea, s-a încuviințat participarea la expertiză a câte unui expert parte, atât pentru primărie cât și pentru SC Obcina. Desfășurarea probei cu expertiză a durat un timp îndelungat, având în vedere că nu se limita doar la identificarea imobilului, ci la verificarea cărților funciare vechi, pentru a se stabili evoluția înscrierilor succesive ale dreptului de proprietate și fiind vorba de clădiri vechi din timpul imperiului austro-ungar, evoluția pornea de la cărțile vechi și până în prezent.

Răspunsul la toate aceste obiective ale expertizei a necesitat un interval lung de timp, între octombrie 2011- noiembrie 2013, cu precizarea că **s-a depus un raport de expertiză de către expertul desemnat de instanță și alte două rapoarte de către experții parte, dar nu la același moment temporal**. Părțile au formulat obiecțiuni, s-a solicitat **completarea rapoartelor de expertiză, clarificarea unor situații din rapoartele inițiale**, toate acestea au necesitat un anumit interval de timp până când experții au răspuns.

Cauza a mai suferit amânări, întrucât au fost **incidente procedurale**, respectiv s-a formulat de către SC OBCINA două cereri de recuzare pentru care

am acordat termen în vederea soluționării, iar ulterior am formulat și eu o cerere de abținere (...)

La unul din termenele de la sfârșitul anului 2013 am fost înlocuită de un coleg, dl. judecător Ciobâcă George, care a ieșit în pronunțare la termenul respectiv, ulterior, a repus cauza pe rol și, fiind colegi de birou, dumnealui mi-a spus că în acel dosar inculpatul Babiuc ar avea un interes legat de un spațiu comercial. Eu îl cunoșteam pe inculpatul Babiuc de mai mult timp, era prieten cu Bărbuță Bogdan cu care aveam și am o relație consensuală, știam că sunt prieteni buni și, din acest motiv, chiar în momentul în care dl. Ciobâcă a făcut această afirmație m-am dus în biroul judecătorului Bărbuță și l-am întrebat dacă este reală afirmația că Babiuc are un interes material sau de orice altă natură. Bărbuță mi-a spus că nu există nici un interes al lui Babiuc, că nu este interesat în nici un fel de soluția care se va da, afirmații care erau credibile având în vedere că **Babiuc nu a formulat vreo cerere de intervenție în nume propriu sau intervenție accesorie, ceea ce ar fi fost firesc să facă dacă avea un interes.**

Am solicitat, în mod repetat, informații de la Cartea Funciară, privind respectivul imobil. Nu a existat (...) înscris un drept real în Cartea Funciară pentru inculpatul Babiuc. Am solicitat, în mod repetat, relații pentru că situația era complexă și, într-un fel ciudată, era o cartea funciară veche, cea primară în care apărea înscris dreptul de proprietate al primăriei și cum societatea Obcina deși a formulat cerere pentru intabulare în acea carte funciară, cererea i s-a respins motiv pentru care la un interval de aproximativ un an, deși nu a formulat plângere împotriva încheierii de Carte funciară a cerut din nou înscrierea imobilului în Cartea funciară și de această dată cererea s-a admis, însă imobilul a fost înscris într-o carte funciară nouă, deschisă chiar în acel moment. Astfel, **același imobil apărea înscris în două Cărți funciare diferite cu doi proprietari diferiți** și acesta este motivul pentru care părțile reciproc au cerut fiecare rectificarea înscrierii în cartea funciară a celeilalte părți, de altfel și motivul pentru care expertiza a durat atât de mult. Practic la această situație s-a ajuns pentru că, în decizia Tribunalului Suceava din 2007, prin care s-a soluționat o acțiune în revendicare reclamantă fiind SC Obcina Rădăuți și pârâtă Primăria Rădăuți, aceasta din urmă a fost obligată să predea un imobil situat în Piața Unirii nr. 62 fără ca acel imobil să fie identificat cadastral și fără ca la dosarul acelei cauze să existe un plan de situație. Identificarea unui imobil doar cu numărul administrativ nu este admisibilă în regim de carte funciară, pentru că nu oferă o identificare certă a imobilului. Astfel, s-a ajuns la situația ca, formulându-se aceste acțiuni, să se constate că la nr. 62 era un imobil aparținând comunității evreiești, imobilul în litigiu fiind situat la nr. 68. Acest din urmă aspect a fost clarificat prin expertizele efectuate în cauza pe care am judecat-o, având ca obiect rectificare carte funciară. De altfel, părțile cunoșteau aceste aspecte, că nu este identificat corect imobilul, că ambele înscrieri din cărțile funciare nu erau corecte, dovadă fiind că în contextul în care, pe fondul cauzei, ambele acțiuni în rectificare carte funciară au fost admise în parte, dispunându-se radierea înscrierii atât a primăriei, cât și a

societății Obcina, SC Obcina nu a formulat apel înțelegând greșeala din cartea funciară, iar primăria deși a formulat apel nu l-a mai susținut.

În ceea ce privește infracțiunea de șantaj, referitor la constrângerea psihică la realizarea căreia aș fi contribuit, precizez că în niciun moment nu a existat din partea mea vreun act, vreo intenție de a acționa în detrimentul părții vătămate Plămadă Arcadie. Mai mult, sunt convinsă că partea vătămată știa perfect faptul că sunt obiectivă în cauză, întrucât am mai judecat alte litigii în care a fost implicat dl. Plămadă, respectiv o cauză în care societate Obcina a fost chemată în judecată în calitate de pârâtă, reclamantă fiind soția unui judecător de la Judecătoria Rădăuți și am respins acțiunea acesteia din urmă. Am mai participat și la judecarea altei cauze, cred că în 2012, având ca obiect pretenții și am amânat soluționarea cauzei și am dat termen la un complet din perioada vacanței, deși pârâtă era SC Obcina al cărei reprezentant era Plămadă Arcadie.

Ultimul termen de judecată la care am participat în cauza 503/285/2011 a fost în iunie 2014, aceasta în condițiile în care în luna mai m-am adresat colegiului de conducere al instanței aducându-le la cunoștință că urmez să efectuez o anumită procedură medicală cu consecința absenței unei perioade mai lungi din instanță și am fost suspendată din acest motiv de la repartizarea cauzelor.

Preciez că am fost în concediu medical cca un an de zile.

Eu cred că partea vătămată Plămadă Arcadie a încercat prin orice posibilitate să tergiverseze soluționarea cauzei, nu îmi pot explica motivul, dar pot afirma că a formulat cereri de acordare a unor termene lungi, de suspendare a cauzei, cereri pe care le-am respins, cereri de recuzare, prin care urmărea să obțină alte termene de judecată. Dacă aș fi vrut să tergiversez soluționarea cauzei nu aș fi respins solicitările acestuia. Același conduită partea vătămată a avut-o și după ce eu nu am mai intrat în dosar, după cum se observă din încheierile pronunțate în cauză.

Cât privește conduita ambelor părți din cauza nr.503/285/2011 a Judecătoria Rădăuți, de natură a conduce la la tergiversarea soluționării, inculpata Prandea Daniela Mariana a mai relatat: Solicitam relații de la primărie și relațiile soseau la dosar chiar la termenul de judecată, astfel încât era necesar să acord termen pentru a se lua cunoștință de conținutul acestora.

Inculpata a mai relatat că Primăria Rădăuți trimitea instanței relații semnate de secretarul primăriei, contradictorii, fiind necesare clarificări, motiv pentru care se revenea cu adresă, iar sub semnătura primarului, informațiile infirmau relațiile comunicate inițial, ceea ce a condus la acordarea unor termene de judecată suplimentare.

Lipsa vreunui ajutor dat de inculpata Prandea Daniela Mariana numitului Babiuc Constantin Gavril în realizarea infracțiunii de șantaj față de Plămadă Arcadie, prin tergiversarea judecării cauzei cu numărul 503/285/2011 la Judecătoria Rădăuți, așa cum s-a susținut în acuzare, rezultă și din depoziția martorei Prodan Marinela Caterina, avocat al Primăriei Rădăuți: (...) Soluționarea acestei acțiuni având ca obiect rectificarea de carte funciară de la

Judecătoria Rădăuți a durat aproximativ 3 ani. Cu soluționarea cauzei a fost investită dna. judecător Prandea Daniela Mariana. Părțile în această cauză erau primăria Rădăuți reprezentată de mine și cred că SC Obcina reprezentată de Plămadă Arcadie sau chiar Plămadă Arcadie personal. Din punctul meu de vedere acest proces s-a desfășurat pe o perioadă foarte îndelungată din cauza lui Plămadă Arcadie care depunea la arhiva instanței tot felul de acte controversate, cerea amânări nejustificate prin avocata sa, Zegred Adriana. Instanța era nevoită să ceară precizări de la primărie cu privire la cele invocate de Plămadă Arcadie și, desigur, termenele se acordau la o lună de zile, iar răspunsurile din partea primăriei Rădăuți nu îmi erau date mie să le depun la instanță, cum ar fi fost normal, ci erau depuse de Plămadă Arcadie personal la arhivă. Explicația mea era că Plămadă Arcadie avea multe cunoștințe în cadrul primăriei Rădăuți. Înscrierile depuse de Plămadă Arcadie erau în favoarea pârâtei SC Obcina. Informațiile erau solicitate de către instanță și din acest motiv mi se părea firesc ca primăria să transmită informațiile către instanță prin intermediul meu. Am întrebat pe dl. primar Olărean de ce se întâmplă această situație și mi-a spus să îl întreb pe dl. secretar Herghiligiu.

(...) Înainte de a ieși la pensie, Herghiligiu a semnat un act în numele primăriei în calitate sa de secretar, prin care se anula tot demersul meu juridic de până atunci, în sensul că se dorea predarea imobilului lui Plămadă Arcadie. M-am dus la primarul Olărean și l-am întrebat ce este cu acest înscris, l-am întrebat dacă se mai dorește continuarea procesului cu mine reprezentant al primăriei, mi-a confirmat și, atunci am solicitat un act din care să reiasă acest lucru. Mi-a spus că nu ar fi avut cunoștință despre actul semnat de către Herghiligiu și trimis instanței.

Primăria a revenit cu un act ulterior, prin care se arăta că primăria trebuie reprezentată de mine în continuare și că se dorește continuarea procesului pentru redobândirea imobilului.

Ca atare, din coroborarea probelor administrate, rezultă că durata prelungită necesară soluționării dosarului nr.503/285/2011 al Judecătoriei Rădăuți a fost cauzată de conexarea unei alte cauze având același obiect, în care părțile aveau calități inverse și față de obiectul complex al cauzei, acțiunile fiind precizate, completate și modificate. De asemenea, se constată că a fost efectuată o expertiză topocadastrală, s-au formulat obiecțiuni la care s-a răspuns, s-au acordat termene pentru studierea raportului de expertiză, pentru a se răspunde la obiecțiuni etc. Or, raportat la conținutul mijloacelor de probă, acest parcurs al dosarului nu poate fi imputat inculpatei Prandea Daniela Mariana din perspectiva tergiversării în soluționare, ca ascunzând un ajutor acordat inculpatului Babiuc Constantin Gavril în săvârșirea unei infracțiuni de șantaj, așa cum a fost formulată acuzația împotriva sa, neexistând probe care să demonstreze o înțelegere în scop infracțional.

În cauză, au fost formulate două cereri de recuzare a inculpatei Prandea Daniela Mariana și o declarație de abținere a acesteia, toate fiind respinse, apreciindu-se că nu există suspiciuni cu privire la lipsa sa de imparțialitate.

Împrejurarea că ***martorul Ciobâcă George Octavian***, judecător, a rămas în pronunțare în dosarul nr.503/285/2011 al Judecătoriei Rădăuți, la termenul din 07.11.2013 la care a intrat în complet (inculpata Prandea Daniela Mariana lipsind de la instanță din motive medicale – *file 177-180 vol.17 d.u.p.*) și depoziția acestuia nu răstoarnă prezumția de nevinovăție a inculpatei. Martorul a relatat că a repus cauza pe rol când a observat că extrasele de CF nu erau foarte recente și dosarul s-a întors la Prandea Daniela Mariana, investită inițial cu soluționarea, dar a fost soluționat de alt judecător al instanței deoarece se constituise prezentul dosar penal.

Potrivit încheierii de repunere a cauzei pe rol semnată de martorul Ciobâcă George Octavian, judecător, la data de 14.11.2013, a dispus redeschiderea dezbaterilor în vederea depunerii de către pârâtă (n.n. pârâta-reclamantă SC OBCINA SA Rădăuți) a documentației ce a stat la baza înscrierii în CF nr.30250 a cotei 31020/300.000 (*fila 169 vol.17 d.u.p.*), ceea ce înseamnă că s-a apreciat insuficient materialul administrat în probațiune de parte pentru soluționarea cauzei civile.

În data de 06.06.2014, prin încheierea pronunțată în dosarul nr.503/285/2011, inculpata Prandea Daniela Mariana a admis excepția inadmisibilității cererii pentru radierea intabulării formulată de Primăria Rădăuți și Municipiul Rădăuți (*fila 94 vol.17 d.u.p.*).

Cauza civilă nr.503/285/2011 a Judecătoriei Rădăuți a fost soluționată de judecător Postelnicu Gabriela, prin sentința civilă nr.3369/27.11.2014 (*file 168-172 vol.XI d.inst fond*), dată fiind declanșarea cercetărilor penale în prezenta cauză.

Temeiul de drept prevăzut de art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen. – fapta nu există, avut în vedere de prima instanță pentru achitarea inculpatei Prandea Daniela Mariana pentru complicitate la infracțiunea de șantaj este incident și pentru inculpatul Dâmbu Dumitru trimis în judecată pentru săvârșirea aceleiași infracțiuni și cu aceeași formă de participare penală, complicitate.

Probele nu au susținut contribuția infracțională sub forma sprijinului ce ar fi fost dat de inculpatul Dâmbu Dumitru, procuror-șef la Secția de urmărire penală și criminalistică din Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava, inculpatului Babiuc Constantin Gavril în sensul constrângerii morale a persoanei vătămate Plămadă Arcadie, prin intermediul executorului judecătoresc Mustea Marcel Mihai.

Dincolo de faptul că fapta inculpatului Babiuc Constantin Gavril nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj sub aspectul laturii obiective, există o simplă supoziție a procurorului că inculpatul Dâmbu Dumitru l-ar fi sprijinit pe inculpatul Babiuc într-o acțiune ilicită.

Martorul Mustea Marcel Mihai a declarat constant că nu a primit o solicitare din partea inculpatului Dâmbu Dumitru de natură a proceda într-un anumit mod în raporturile cu Plămadă Arcadie în procesul de executare silită pe care îl desfășura. Astfel, edificatoare este afirmația martorului din cursul audierii în fața instanței de apel. La întrebarea dacă inculpatul Dâmbu Dumitru l-a rugat să exercite, în calitatea sa de executor judecătoresc, vreo presiune asupra lui

Plămadă Arcadie pentru a se înțelege cu Babiuc Constantin Gavril, martorul a răspuns: *în 20 de ani de când îl cunosc pe dl. Dîmbu, nu m-a rugat niciodată să intervin față de vreo persoană, inclusiv în ceea ce îl privește pe Babiuc Constantin sau Plămadă Arcadie. Nu aveam cum să fac vreo intervenție, deoarece, așteptând soluția de la instanța de executare, am aflat că au fost retrase contestațiile la executare, atât de către SC OBCINA, cât și de terțul vecin.*

Cu aceeași ocazie în cursul cercetării judecătorești în apel, martorul Mustea Marcel a mai declarat că: *dl Dîmbu Dumitru m-a întrebat la un moment dat când ne-am întâlnit întâmplător pe stradă „ce e cu imobilul acela al lui Costel Babiuc?” și am răspuns că este încurcat la Cartea Funciară, răspunzând ceva de genul „nu mă bag, nu mă bag”.*

De altfel, martorul Mustea Marcel Mihai a pus în executare titlul executoriu al creditoarei SC OBCINA SA, reprezentată de Plămadă Arcadie, în contradictoriu cu Primăria Rădăuți, referitor la imobilul format din bibliotecă și magazin alimentar situat în str. Piața Unirii.

Din depozițiile **inculpatului Babiuc Constantin Gavril** rezultă că nu a solicitat sprijinul inculpatului Dâmbu Dumitru, iar persoana vătămată Plămadă Arcadie a infirmat acuzația de complice la șantaj adusă acestuia din urmă.

În concluzie, motivele de apel ale procurorului prin care a criticat soluțiile de achitare pentru infracțiunea de șantaj reținută în sarcina inculpaților, sub diferite forme de participare penală, sunt neîntemeiate.

*
În rechizitoriu, s-a reținut că, fapta **inculpatului Olărean Aurel** care, pentru a sprijini acțiunea de șantaj exercitată de inculpatul Babiuc Constantin Gavril a dat dispoziție în calitate de primar ca secretarul Primăriei Rădăuți să încheie, în luna august 2010, un contract de asistență juridică cu încălcarea Hotărârii nr.120 a Consiliului Local din 22.07.2010, dar și a OUG nr.34/2006 privind achizițiile publice, faptă prin care au fost lezate atât interesele patrimoniale ale persoanei vătămate Plămadă Arcadie, dar și interesele patrimoniale ale Primăriei Municipiului Rădăuți, întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit**, prev. și ped. de art. 13 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 C.pen. cu aplicarea art. 5 alin.1 C.pen.

Prima instanță a dispus achitarea inculpatului Olărean Aurel în baza **art.16 alin.1 lit.c C.proc.pen.** sub aspectul infracțiunii prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen.

Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că materialul probator a fost evaluat în mod corect de prima instanță de fond, iar probele administrate în apel nu conduc la altă soluție decât cea a achitării inculpatului Olărean Aurel pentru infracțiunea de abuz în serviciu cu argumentul că probele administrate nu susțin participarea sa penală.

În apel, la termenul din 13.12.2023, **inculpatul Olărean Aurel** a declarat: (...) *În anul 2008 când am preluat mandatul de primar era o problemă*

cu biblioteca orașului, pentru că fusese pierdut spațiul în instanță și mai exista un proces, o singură cale de atac, la Înalta Curte, era termen la o săptămână după ce am preluat mandatul de primar.

Am vorbit cu secretarul Herghiligiu Haralambie de la care am aflat că primarul anterior, Mihai Frunză, a angajat o societate de avocați din București și cu toate acestea, procesul a fost pierdut.

I-am spus lui Haralambie să se prezinte el în proces, să reprezinte primăria, ceea ce a și făcut, însă cauza a fost pierdută.

Plămadă Arcadie, partea adversă în proces, s-a prezentat la primărie, să preia spațiul în care se afla biblioteca orașului. L-am chemat pe secretarul Herghiligiu să demareze procedura de predare, ocazie cu care am aflat de la el că spațiul respectiv era în domeniul public al Mun. Rădăuți și trebuie să treacă în domeniul privat, pentru a putea fi predat, fiind necesară în acest sens, o hotărâre a Consiliul local.

Am convocat ședința Consiliului local, în acest scop și consilierii au votat împotriva, cu motivarea că nu există o altă locație unde să fie depozitate cărțile.

După un timp, Herghiligiu Haralambie, mi-a spus că a discutat cu o doamnă avocat, Prodan Marinela, care deține dovezi ce ar putea fi folosite de primărie pentru a recâștiga spațiul. Spațiul bibliotecii se afla deasupra spațiului comercial care aparținea lui Babiuc Constantin sau unei doamne care l-a cumpărat.

Domnul Plămadă Arcadie a câștigat în instanță întreg imobilul. M-am întâlnit cu doamna Prodan Marinela la biroul din primărie, la discuție a participat și Herghiligiu Haralambie. Doamna avocat a afirmat că are un secret avocățesc și că poate câștiga procesul. Mi-a solicitat să păstrez acel secret, pe care oricum nu mi l-a dezvăluit. Consider că m-a condiționat să o angajez.

Am discutat despre onorariu, am negociat, i-am spus că nu pot să îi ofer decât maxim 15.000 euro, fără licitație publică, potrivit unei Ordonanțe de Guvern.

Am făcut o evaluarea a spațiului bibliotecii, cu evaluator autorizat și spațiul a fost evaluat la suma de 153.000 euro. 10% din valoarea acestui imobil a reprezentat onorariul pentru doamna avocat. I-am spus că inițiez proiectul de hotărâre a Consiliului local pentru onorariu, cu condiția că va primi onorariul numai după ce câștigă procesul și se face întabularea spațiului, în numele primăriei.

Hotărârea de Consiliu local a fost votată în iulie 2010. La data de 3 august 2010 am plecat în concediu în Statele Unite, o perioadă mai lungă și am delegat atribuțiile, prin dispoziție administrativă, secretarului Herghiligiu Haralambie, privind atribuțiile de ordonator de credite.

Contractul de asistență juridică cu doamna avocat Prodan a fost încheiat la data de 13 august 2010, când eu eram plecat în concediu, fiind semnat de secretarul Herghiligiu Haralambie. Cu siguranță la acea dată nu am fost în țară, dovadă fiind ștampila de pe pașaport. Contractul de asistență juridică a fost semnat de doamna avocat și secretarul Herghiligiu Haralambie.

În anul 2013, în iunie, am fost chemat la DNA și am dat o declarație de martor. Contractul de asistență juridică nu l-am văzut după ce m-am întors din concediu, nu l-am solicitat.

Din 2010 până în 2013 am mai discutat cu doamna avocat, care venea la primărie și îmi spunea să îi plătesc transportul de la Rădăuți la Suceava, pentru că erau multe procese, în care erau părți primăria și Plămadă Arcadie.

Avea drept de reprezentare în aceste procese, i-am dat mandat de reprezentare maxim. Revin și arăt că nu erau mai multe procese, ci mai multe termene, în același dosar.

La momentul la care au fost declanșate cercetările în acest dosar, procesul primăriei nu era finalizat, contractul de asistență juridică l-am văzut după ce am fost în iunie 2014 la DNA.

În presă apăruse că am oferit onorariu de 50.000 euro unui avocat, peste onorariul de 15.000 euro și că aș fi încălcat dispozițiile legale din OUG. Atunci am chemat arhivarul, am cerut contractul și a doua zi mi-a spus că nu îl găsește. Secretarul Herghiligiu Haralambie se pensionase, l-am trimis pe arhivar acasă la secretar și s-a întors cu contractul de asistență juridică, în care am constatat o clauză care excedea hotărârii Consiliului local, în sensul că 50.000 euro se cuvin doamnei avocat, dacă va câștiga procesul.

Am chemat-o pe doamna Prodan și mi-a spus că dacă va câștiga procesul în care reprezenta primăria, cei 50.000 euro îi va plăti Plămadă Arcadie. Acea clauză era în afara hotărârii de Consiliu local și, după cum am arătat, eu am fost de acord de la început să îi predau spațiu lui Plămadă Arcadie.

Ulterior, doamna avocat Prodan venea la mine să schimbe contractul de asistență juridică, în sensul de a scoate acea clauză, să fie eliminată în întregime și să rămână doar onorariul de 15.000 euro. După ce s-a pensionat Herghiligiu Haralambie, secretar a devenit Șcheul Adrian.

În prima etapă am discutat eu cu doamna avocat, i-am reproșat clauza din contract, iar în a doua etapă a discutat cu Șcheul Adrian, uneori în prezența mea. Discuțiile se purtau pentru a se promova o hotărâre de Consiliu local, prin care să se modifice acel contract, sub aspectul onorariului de succes. Inițial i-am spus că nu modific niciun contract, pentru că a intrat DNA-ul pe rol și nu era legal ceea ce dorea, doar dacă mergem la secretar să găsim o procedură legală. Secretarul Șcheul Adrian a spus că numai printr-o hotărâre de Consiliu local se poate modifica contractul, în sensul în care în loc de 50.000 euro să se treacă 50.000 lei, așa cum doamna avocat solicitase, printr-o adresă scrisă.

S-a inițiat procedura legală de către secretar și consilierii locali nu au votat hotărârea, solicitând ca doamna avocat (...) să prezinte dumneaei situația, ședința având loc pe 11.09.2014.

În același sens a relatat inculpatul Olărean Aurel și în primă instanță. Printre altele, inculpatul a declarat: după ce am devenit primar al Municipiului Rădăuți, am fost contactat de Plămadă Arcadie care mi-a cerut să-i restitui acest imobil și atunci l-am chemat pe secretarul primăriei pentru a mă informa despre situația juridică a imobilului (...) domnul Haralambie Herghiligiu mi-a

spus că există un dosar pe rolul Înaltei Curți de Casația și Justiție după ce la primele două instanțe primăria pierduse litigiul (...) Această acțiune a fost pierdută în mod definitiv și la ICCJ, în cursul anului 2008/2009 (...) secretarul primăriei m-a informat că doamna avocat are Prodan Marilena (...) ne-ar putea ajuta cu recuperarea bibliotecii (...) Am întrebat-o pe doamna Prodan despre onorariu, aceasta mi-a spus că nu vrea mult și nu va depăși suma de 15.000 euro (...) la data de 22 iulie a fost aprobată Hotărârea Consiliului Local nr.128 de toți consilierii locali (...) În data de 16 august 2010, în timp ce eu mă aflam în concediu, s-a încheiat contractul de asistență juridică cu doamna avocat Prodan, contract nr.11967/16.08.2010, în care era stipulat ca și onorariu de succes suma de 50.000 de euro. În anul 2013, am aflat prin intermediul lui Plămadă Arcadie despre acest adagiu la contract. Am făcut verificări la arhiva primăriei și am constatat că cele relatate de Plămadă Arcadie sunt reale. Am chemat-o pe doamna avocat să o întreb cu privire la acest aspect, iar aceasta mi-a răspuns că nu va plăti primăria, ci va plăti partea care pierde dacă va fi accesată acea sumă de către instanță (file 81-83 vol.XIII d.inst. fond).

Afirmațiile inculpatului Olărean Aurel se coroborează cu **hotărârea nr.128 din 22 iulie 2010** a Consiliului Local Rădăuți din care rezultă cuantumul onorariului stabilit pentru avocatul angajat de primărie, martora Prodan Marinela Caterina și momentul la care acesta urma a fi plătit:

Art. 1. Se aprobă **onorariul avocațial de succes în procent de 10 % calculat la valoarea de piață de 153.800 euro** a imobilului - parte din biblioteca în suprafață de 623,41 m², parter+etaj, situată în Piața Unirii nr. 68 cu condiția ca acest imobil revendicat și câștigat de SC OBCINA SA RĂDĂUȚI să fie recâștigat și reintrodus în domeniul public local al municipiului Rădăuți în baza unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Onorariul se va acorda proporțional cu suprafața din construcție câștigată și preluată.

Art. 2 **Până la soluționarea favorabilă** a prevederilor art.1 din prezenta hotărâre avocatul care va reprezenta Primăria nu va primi niciun acout din onorariul avocațial.

Art. 3 Prevederile art. 1 și 2 vor fi înscrise în contractul încheiat cu firma de avocatură (fila 99 vol.XIII d.inst.fond).

În pofida hotărârii Consiliului Local, **contractul de asistență juridică nr. 11967 din 16 august 2010** încheiat cu martora Prodan Marinela Caterina – avocat, se referă la **un onorariu fix de 50000 euro** care s-ar fi achitat la încasarea sumei de către Primăria Rădăuți de la SC OBCINA SA cu titlu de cheltuieli de judecată și un **onorariu de succes de 15000 euro** nedeductibil de la SC OBCINA SA, plătit în momentul obținerii posesiei imobilului din Piața Unirii nr. 68 de către Primăria Rădăuți, din fonduri proprii. Contractul cuprinde și clauza: „8.1.Dacă clientul va renunța la serviciile avocatului va datora acestuia integral onorariu fix” (fila 108-109, vol.XIII d.inst.fond.).

În cursul cercetării judecătorești în primă instanță, inculpatul Olărean Aurel a depus înscrise - copia pașaportului care probează că la data faptei nu se afla în țară, ci era plecat în Canada (file 106-107 vol XIII d.inst.fond). Din

înscrișul intitulat *Dispoziție* din data de 06.08.2010, reiese că inculpatul Olărean Aurel, primarul municipiului Rădăuți, a delegat atribuțiile de ordonator principal de credite către secretarul Herghiligiu Haralambie pentru perioada concediului de odihnă, din perioada 10.08.2010-30.08.2010, celelalte atribuții fiind delegate viceprimarului Sticleț Simion (*file 104-105 vol XIII d.inst.fond*).

Elementele factuale constând în semnarea contractului de asistență juridică de către secretarul Herghiligiu Haralambie, cu un conținut diferit decât cel adus la cunoștința inculpatului Olărean Aurel și a Consiliului Local Rădăuți reies și din depoziția **martorului Sticleț Simion** - viceprimar al municipiului Rădăuți, în perioada 2009- 2012, care a învederat că martorul Herghiligiu Haralambie a fost cel care a semnat contractul, în lipsa inculpatului Olărean Aurel, cu o clauză care nu a fost prezentată consilierilor locali. A mai precizat că, deși i-a solicitat în mod expres martorului Herghiligiu Haralambie să-i pună la dispoziție contractul, acest lucru nu s-a întâmplat, iar când a cerut explicații martorului și inculpatului Olărean Aurel, aceștia nu i-au răspuns și nu au arătat de ce există diferențe importante între hotărârea nr.128/2010 a consiliului local și contractul de asistență juridică încheiat, în august 2010, cu martora Prodan Marinela Caterina (*fila 119 vol.8 d.inst.fond*). La urmărire penală a relatat că s-a votat un contract de asistență juridică cu un onorariu de succes de 15.000 de euro, iar despre conținutul real al contractului a aflat cu prilejul convocării ședinței extraordinare din 11.08.2014 și a ședinței ordinare din 28.08.2014 (*fila 362 vol. 4 d.u.p.*).

Martorul Maerean Epifanie Tiberiu, consilier local în perioada 2004-2015, a relatat la curtea de apel că, în iulie 2010, în ședința Consiliului Local Rădăuți, s-a aprobat încheierea contractului de asistență juridică în termenii din cuprinsul hotărârii nr.128/2010, iar onorariul avocațial urma să se achite numai dacă se câștiga procesul. La urmărire penală a precizat că, pentru 11 august 2013, a fost convocată o ședință extraordinară a Consiliului Local Rădăuți de către inculpatul Olărean Aurel, pentru a se discuta hotărârea nr. 128 din 22 iulie 2010, în sensul modificării onorariului avocațial de la 15000 euro, cu titlu de onorariu de succes, la 15000 euro plus 50000 lei onorariu fix, martorul aflând anterior că s-ar fi încheiat un contract de asistență juridică pentru un onorariu fix de 50000 euro, cu încălcarea hotărârii Consiliului Local din 2010, referitoare la încheierea contractului de asistență juridică cu avocat Prodan Marinela. A specificat că, în ședința din 28.08.2014, când s-a dezbătut din nou problema, s-a respins proiectul de hotărâre (*fila 211 vol.VI d.prima inst., fila 364-367 vol.4 d.u.p.*).

Martorul Scheul Gheorghe Adrian, prin declarația dată în apel, la termenul din 15.11.2023, a relatat: (...) *În perioada 2013-2014, am fost detașat ca și secretar la primăria Municipiului Rădăuți și, în legătură cu acest caz, din ce îmi aduc aminte, întrucât au trecut 10 ani de atunci, domnul primar de la data respectivă, Olărean Aurel, mi-a prezentat-o pe doamna avocat Prodan Marinela, spunând că ne reprezintă într-o cauză privind Biblioteca Municipală (...)*

Din ce am înțeles eu, ne judecam cu domnul Plămadă pentru acel imobil.

Doamna avocat avea deja un contract de reprezentare anterior încheiat cu Municipiul Rădăuți și dorea să se modifice contractul respectiv. Doamna avocat împreună cu domnul primar au venit la mine să solicite un punct de vedere cu privire la modificarea contractului.

Am spus că nu mi se pare în regulă să modificăm un contract de asistență juridică încheiat anterior și am propus, dacă este necesar, să încheiem un alt contract, nu să îl modificăm pe cel anterior. Am înțeles, din ce îmi aduc aminte, că dorea să modifice suma, reprezentând onorariul avocațial sau onorariul de succes.

(...) s-a inițiat un proiect de hotărâre de Consiliu Local, întocmit de compartimentul juridic al primăriei. S-a introdus pe ordinea de zi a consiliului local și în timpul ședinței am spus că nu sunt de acord, pentru că nu mi se pare în regulă să modificăm contractul respectiv și proiectul a fost retras de pe ordinea de zi (...)

Doamna (n.n. avocat) a venit cu un înscris ce cuprindea o solicitare de modificare a contractului, nu era un draft de hotărâre care ar fi urmat să ajungă la consiliul local.

La urmărire penală, martorul Șcheul Gheorghe Adrian a relatat că, inculpatul Olărean Aurel a venit cu martora Prodan Marinela în biroul său, pentru a discuta despre posibilitatea modificării sau încheierii unui nou contract de asistență juridică, motivat de faptul că vechiul contract era semnat doar de secretarul anterior al primăriei și conținea clauze neclare privind onorariul fix și cel de succes. Martorul a refuzat să semneze în lipsa unei hotărâri a Consiliului Local și s-a inițiat un proiect de hotărâre privind modificarea sumelor din contractul inițial, care nu a trecut la ședințele din 11.08.2014 și 28.08.2014. Sugestia martorei Prodan Marinela Caterina era ca inculpatul Olărean Aurel să modifice cuantumul onorariului fix, de la 50000 euro la 50000 lei. În același sens a declarat martorul și în fața primei instanțe când a precizat că modificarea contractului de asistență juridică se referea la schimbarea monedei în care urma să fie achitat contractul, de la 50000 euro la 50000 lei (fila 212 vol.VII d.inst.fond, fila 368-373 vol.4 d.u.p.)

***Martora Cosovan Mihaela Cristina**, audiată în apel, la termenul din 13.12.2023, a declarat: (...) am auzit că a fost doamna Prodan Marinela pe la Primăria Rădăuți, unde eram angajată. Știam că este avocat. A fost direcționată către secretarul primăriei, Șcheul Adrian (...) Fiind contabilă în perioada aceea, la primărie, știam că se dorește la nivelul primăriei de a se menține spațiul unde se afla biblioteca.*

Cunoșteam amplasamentul spațiului unde funcționa biblioteca, era în centrul Municipiului Rădăuți, pe str. Piața Unirii (...)

La nivelul primăriei secretarul avea cunoștințe juridice. Atunci nu exista un departament juridic și se angajau avocați, prin hotărâre de consiliu local. Primar la acel moment era domnul Olărean Aurel.

(...) era o hotărâre a Consiliului local, având ca obiect contractul de asistență juridică. Nu l-am văzut, dar sigur exista, pentru că știu că doamna avocat dorea un onorariu de succes, era o sumă foarte mare și domnul Olărean

nu dorea să o plătească, pentru că atunci când s-a semnat contractul de asistență juridică, acesta nu fusese la primărie, ci în concediu de odihnă. Când s-a semnat contractul de asistență juridică, prezent la primărie a fost domnul secretar, domnul Herghiligiu Haralambie.

Cât privește declarațiile **martorei Prodan Marinela Caterina**, avocatul din cadrul Baroului Suceava, cu care Primăria Rădăuți a încheiat contractul de asistență juridică în august 2010, în fața instanței de apel, la termenul din 08.01.2023, a relatat: (...) În anul 2010 îl cunoșteam deja pe fostul secretar al Primăriei Rădăuți, dl. Herghiligiu Haralambie. Am înțeles că era un litigiu în faza executării silite privind biblioteca municipală Rădăuți și s-ar fi dorit recuperarea aceluia imobil (...)

Am acceptat la propunerea lui Miron Cătălin (n.n. executor judecătoresc) și a lui Herghiligiu să merg la primăria Rădăuți să discutăm despre un contract de asistență juridică în acest caz. Contractul cadru de asistență juridică mi-a fost înmănat de Miron Cătălin, în care era inserată o clauză de decizie de contractul de asistență juridică, deci renunțare unilaterală în valoare de 50000 euro. L-am întrebat pe Miron Cătălin de ce este această clauză, care mi s-a părut puțin exagerată și mi-a răspuns că sunt interese foarte mari în acea primărie și că s-ar putea, la un moment dat, să se vrea renunțarea la contract.

După această discuție cu Miron Cătălin despre contractul cadru de asistență juridică m-am deplasat la primărie și am discutat cu dl. primar Olărean și secretarul Herghiligiu dacă se dorește încheierea unui contract de asistență juridică cu un avocat în vederea recuperării imobilului bibliotecă. Am discutat despre contractul de asistență juridică, în sensul că nu voi pretinde niciun onorariu până la terminarea procesului, iar dacă voi câștiga să primesc un onorariu de succes reprezentând 10 la sută din valoarea imobilului. S-a făcut evaluarea imobilului care era de 150000 euro, iar onorariul meu de succes ar fi trebuit să fie 10 la sută din valoare, respectiv 15000 euro, care s-a trecut în contract. S-a supus în Consiliul Local acest onorariu și această reprezentare juridică, existând un HCL favorabil.

Eu am redactat contractul de asistență juridică cu onorariul de 15000 euro. La discuția când a fost stabilit onorariul de succes a fost prezent și primarul Olărean; în mod evident consilierii l-au mandatat pe primar să încheie acest contract. În contract era prevăzută și clauza de denunțare unilaterală, respectiv de 50000 euro; l-am întrebat pe dl. primar dacă au văzut consilierii toate clauzele, iar dl. primar mi-a spus că nu este necesar. Contractul de asistență juridică a fost efectiv semnat după aprobarea de către Consiliul Local a reprezentării juridice de către mine.

Contractul de asistență juridică a fost semnat din partea primăriei de către Herghiligiu Haralambie, dar acel contract redactat de mine a fost lăsat cam 3 zile la primărie pentru a fi văzute clauzele (...) ulterior am văzut că nu este semnat și de dl. primar. Auzisem că trebuie să plece în concediu în acea perioadă și am bănuț că această atribuție îi fusese delegată secretarului.

Prin declarația din primă instanță, martorul Ciobotariu Dumitru a arătat că primarul Olărean Aurel era plecat din localitate și este posibil să fi semnat

contractul de asistență juridică secretarul Haralambie Herghiligiu (*fila 188 vol. III d.inst. fond*).

Instanța de apel constată că sunt singulare afirmațiile martorei privind împrejurarea că i-a comunicat inculpatului Olărean Aurel despre clauza vizând suma de 50000 euro.

De altfel, fiind întrebată martora: *Când v-ați oferit serviciile ați discutat și despre clauza de 50.000 de euro sau doar despre onorariul de succes de 10 la sută?*, aceasta a răspuns: *despre onorariul de succes, de 10 la sută, sigur am discutat, dar despre clauza de 50.000 euro nu îmi amintesc pentru că nu mi se părea relevantă, deoarece nu făcea parte din onorariu.*

Instanța de apel apreciază că nu este veridic ca martora să nu fi considerat important a purta discuții despre o sumă importantă trecută în contractul de asistență juridică drept onorariu fix și nici despre motivele care o fundamentau, de valoare mult mai mare decât onorariul de succes, negociat și aprobat de Consiliul Local Rădăuți. De altfel, se observă o modificare a depoziției martorei față de cea din primă instanță, fără o justificare, când a relatat că nu a prezentat Consiliului Local contractul în care era menționată o clauză de reziliere unilaterală a contractului de asistență juridică care presupunea acordarea unei sume de 50000 euro, în cazul în care primăria înțelegea să rezilieze contractul (*file 50-51 vol.VII d.prima inst.*).

Condițiile în care a fost dezvăluită clauza referitoare la cei 50000 euro din contractul de asistență juridică au fost indicate de martora Prodan Marinela Caterina: *Înainte de finalizarea procesului având ca obiect rectificarea cartei funciare, Plămadă Arcadie intrase în posesia contractului meu de asistență juridică, cu toate că era confidențial, și l-a înmănat presei locale. Se spunea că eu aș fi pretins în acel contract 65.000 euro ca onorariu, ceea ce era contrar legii achizițiilor, care prevedea încredințarea directă numai până la 30.000 euro fără licitație. Între timp Plămadă Arcadie a promovat o acțiune de anulare a contractului meu de asistență juridică pe acest motiv, iar după terminarea acțiunii în rectificare, prima instanță s-a pronunțat asupra anulării contractului de asistență juridică, care în final a fost anulat în totalitate.*

Singulară este și mențiunea martorei Prodan Marinela Caterina care a arătat că nu ar fi cerut modificarea contractului de asistență juridică prin înlocuirea sumei de 50000 euro cu suma de 50000 lei, ci încheierea unui alt contract pentru suma de 50000 lei necesar asistenței juridice pentru calea de atac a apelului. Astfel, martora a susținut: *Pentru a continua demersul juridic de a reprezenta primăria Rădăuți în apel îmi era necesar un nou mandat, motiv pentru care am prezentat un nou proiect de contract de asistență juridică în care nu mai includeam acea clauză de 50.000 euro, ci 50.000 lei, cred că această sumă reprezenta întreg onorariul.*

Or, martorii Șcheul Gheorghe Adrian - secretarul Primăriei Rădăuți și Maerean Epifanie Tiberiu - membru al Consiliului Local Rădăuți au menționat că s-a dorit modificarea contractului de asistență juridică, nu încheierea unui nou contract pentru o altă fază procesuală.

Înalta Curte consideră că aspectele relatate de martoră reliefează că a colaborat cu martorul Herghiligiu Haralambie, pe care îl cunoștea anterior momentului la care s-a prezentat la primărie pentru a încheia contractul de asistență juridică.

Instanța de apel apreciază că nu s-a dovedit faptul că inculpatul Olărean Aurel a avut cunoștință de clauza privind suma de 50000 euro, despre care martora Prodan Marinela Caterina a afirmat că a fost introdusă în contractul de asistență juridică de teama unor înțelegeri frauduloase, ca măsură de protecție și care urma a fi plătită după câștigarea procesului și acordarea de către instanță a cheltuielilor de judecată.

Înscrisurile administrate în cauză dovedesc, de asemenea, că nu au existat discuții pentru încheierea unui nou contract de asistență juridică, cum a declarat martora Prodan Marinela Caterina, ci, în cursul anului 2014, inculpatul Olărean Aurel a promovat un proiect de hotărâre a Consiliului Local prin care să se modifice HCL 128/22 iulie 2010, în sensul aprobării unui onorariu fix de 50000 lei și onorariu avocațial de succes în procent de 10 %, calculat la valoarea de piață a imobilului (*fila 128-131 vol.VIII d.inst.fond*).

Relevantă este și afirmația **martorului Sticleț Simion**, viceprimar, care a arătat că inițierea proiectului de hotărâre de Consiliu Local Rădăuți, din cursul anului 2014, a avut ca scop corectarea monedei din contract, respectiv, în loc de 50000 euro să apară 50000 lei (*fila 119 verso vol.VIII d.inst.fond*).

Așadar, instanța de apel consideră că inițiativa martorei Prodan Marinela Caterina de a modifica suma de 50000 euro în 50000 lei, din contractul de asistență juridică încheiat în august 2010 și circumstanțele în care a cerut aceasta reliefează faptul că inculpatul Olărean Aurel nu a avut cunoștință de onorariul fix de 50000 euro consemnat în contract. Inculpatul Olărean Aurel a aflat ulterior semnării contractului de asistență juridică din august 2010 despre clauza referitoare la suma de 50000 euro.

Se mai notează că, prin **sentința nr.5946 din 16.10.2014** pronunțată în dosarul nr. 583/86/2014 al Tribunalului Suceava - Secția Contencios Administrativ și Fiscal, **definitivă** prin respingerea recursului prin **decizia civilă nr. 2970 din 17 septembrie 2015** a Curții de Apel Suceava, a fost admisă cererea având ca obiect „anulare act administrativ” formulată de reclamanta SC OBCINA SA în contradictoriu cu pârâții Cabinet de avocat Prodan Marinela Caterina și Municipiul Rădăuți prin primar și s-a dispus anularea contractului de asistență juridică nr. 11967 din 16 august 2010. S-a constatat încălcarea dispozițiilor art. 21 alin 3 din Legea nr. 215/2001, iar nu ale OUG nr.34/2006 privind achizițiile publice cum a reținut procurorul în acuzare (*file 162-167 vol. XI d.inst.fond*).

În consecință, instanța de control judiciar apreciază, în acord cu prima instanță, că probele administrate în ambele faze procesuale nu dovedesc că inculpatul Olărean Aurel, în calitate sa de primar, a dat dispoziție martorului Herghiligiu Haralambie, secretarul Primăriei Rădăuți, să semneze contractul de asistență juridică, din august 2010, cu martora Prodan Marinela Caterina, avocat, care să cuprindă clauze care nu au fost aprobate de Consiliul Local Rădăuți, prin

hotărârea nr.128 din 22 iulie 2010, condiții în care este neîntemeiat motivul de apel al procurorului prin care a criticat soluția de achitare a inculpatului, în baza art.16 alin.1 lit.c C.proc.pen., pentru infracțiunea de abuz în serviciu.

*

Prin actul de sesizare a instanței, s-a apreciat că, fapta **inculpatului Olărean Aurel**, care a amenințat persoana vătămată Andronachi Traian, în datele de 28, 29 și 31 august 2014, cu destituirea dintr-o funcție de conducere a soției acestuia, Andronachi Angela, angajata Primăriei Municipiului Rădăuți, cu scopul de a-l constrânge pe Andronachi Traian să voteze un proiect de lege inițiat fraudulos de către Olărean Aurel (votul persoanei vătămate fiindu-i necesar inculpatului pentru a obține majoritatea în Consiliul Local), precum și cu scopul de a-l determina să demisioneze dintr-un partid politic și să semneze o adeziune pentru înscrierea în partidul politic din care făcea parte inculpatul, întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de șantaj în formă continuată, prev. de art. 207 alin. 1 și 3 C.pen. rap. la art. 13/1 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art.35 alin.1 C.pen.** (3 acte materiale).

Prin sentința apelată, instanța a dispus achitarea inculpatului Olărean Aurel pentru infracțiunea mai sus descrisă, în temeiul **art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.**, cu motivarea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția inculpatului în legătură cu fapta imputată, instanța nu-și poate forma o convingere care să constituie o certitudine.

Instanța de control judiciar consideră că se justifică temeiul de drept prevăzut de art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen. pentru soluția de achitare pronunțată, având în vedere argumentele ce succed.

În apel, la termenul din 13.12.2023, **inculpatul Olărean Aurel** a declarat: *În legătură cu infracțiunea de șantaj, de care am fost acuzat, menționez că domnul Andronachi Traian a venit la mine și mi-a solicitat să fac o prelungire pentru soția lui, a dispoziției de a ocupa postul de director al bibliotecii municipiului, deoarece directoarea s-a pensionat, iar la acel moment exista o ordonanță că nu puteam să angajăm pe funcție de conducere personal din exterior. La bibliotecă erau 3 angajate și am ajuns la concluzia să le desemnez, pe fiecare, prin rotație, pe postul respectiv, pe o durată de 3 sau 6 luni.*

Tot timpul am respectat această regulă, iar la momentul când au început cercetările în acest dosar, august-septembrie 2014, Andronachi Traian venea în biroul meu din primărie și făcea presiuni să îi mai prelungesc soției sale dispoziția de a ocupa postul de director la bibliotecă. Când venea la mine nu comunica verbal, ci, ceea ce dorea să îmi spună scria pe telefonul lui și îmi dădea să citesc. Niciodată nu am primit pe telefonul meu ceea ce mi-a scris și mi-a dat să citesc.

M-a sunat și la ora 21, eram acasă, la masă cu familia și mi-a cerut să ne întâlnim. Am refuzat și l-am invitat a doua zi la primărie. Când venea la primărie îmi mai spunea că o să vină în partidul din care făceam și eu parte și că o să îmi voteze proiectele de hotărâre. I-am spus că am majoritatea necesară

în Consiliu și că nu am nevoie de votul lui (...) Andronachi Traian, de câte ori a venit la mine, ajungea relaxat, cerea whisky, țigări, de la secretară, eu aveam mereu ușa deschisă și auzeam ce vorbește cu secretara. Niciodată nu mi-a dat impresia că ar fi speriat sau șantajat.

În esență, aceleași date reies din declarația inculpatului dată în timpul cercetării judecătorești de la curtea de apel (termenul din 25.02.2022), precum și în prima declarație de la urmărirea penală.

Declarațiile inculpatului Olărean Aurel sunt confirmate de probele administrate în cursul procesului.

Astfel, ***martora Coșovan Mihaela Cristina***, contabilă în perioada de referință, la Primăria Rădăuți, audiată în apel, la termenul din 13.12.2023, a declarat: *(...) Domnul Andronachi și domnul Olărean se cunoșteau. Între dânsii nu existau tensiuni. Când am intrat în birou, era o atmosferă relaxantă între aceștia, motiv pentru care am și întrebat cele relatate mai sus (n.n. – în legătură cu posibilitatea reprezentării primăriei de către Andronachi în procesul pentru recuperarea spațiului bibliotecii, având ca obiect rectificarea cartei funciare).*

(...) nu era un șef de birou, iar domnul Olărean desemna pe o perioadă de câte 6 luni diverse persoane pentru a se ocupa de bibliotecă. În perioada aceea era desemnată Angelica Andronachi.

(...) nu știu sigur cine urma să fie desemnat la conducerea bibliotecii când au expirat cele 6 luni în care doamna Angelica Andronachi fusese șeful bibliotecii, dar domnul primar, având în vedere indemnizația de conducere, spunea că este normal să atribuie acest post unui alt salariat din cadrul bibliotecii. Angelica Andronachi lucra în cadrul bibliotecii.

La întrebarea dacă mandatul doamnei Andronachi s-a terminat la termen sau a fost eliberată din funcție de către domnul primar mai înainte, martora a afirmat: *nu cred că a fost înainte pentru că aș fi aflat întrucât întocmeam salarii. Doar i s-a adus la cunoștință că expiră termenul de 6 luni.*

Aceleași date a prezentat ***martora Coșovan Mihaela Cristina*** cu ocazia audierii în primă instanță, respectiv că inculpatul Olărean Aurel avea o relație bună cu Andronachi Traian și că funcția de director al bibliotecii era ocupată prin rotație, de toate angajatele acesteia, deoarece la acel moment, funcțiile vacante din cadrul instituției publice nu puteau fi ocupate fiind blocate urmare a unei ordonanțe a Guvernului (*fila 194 vol.III d.inst.fond*). La procuror, martora a menționat că i-a văzut discutând, la 10.09.2014, pe Andronachi Traian și primarul Olărean Aurel, fără a specifica un element care să conducă la evidențierea unor date de natură a susține acuzația procurorului (*file 378-380 vol.4 d.u.p.*).

Instanța de apel, în acord cu prima instanță, apreciază că declarațiile martorilor ***Lăzăr Anișoara*** (*fila 203 vol. VI dosar inst. fond*), ***Ciobotariu Dumitru*** (*fila 187 vol.III dosar inst. fond, file 356-359 vol. 4 d.u.p.*), ***Cîmpan Ioan*** (*fila 190 vol.III dosar inst. fond, file 374-377 vol. 4 d.u.p.*) fac dovada faptului că nu a existat o acțiune de constrângere pe care inculpatul Olărean Aurel ar fi exercitat-o asupra lui Andronachi Traian. Prin cele relatate, martorii au ilustrat o relație normală, amicală între cei doi, ca persoane care candidaseră

la nivelul municipiului Rădăuți din partea unor competitori politici diferiți, fără a fi evocată existența unei amenințări sau violențe din partea inculpatului față de Andronachi Traian să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva.

Împrejurarea că, pe postul de director al bibliotecii din Rădăuți ocupat în perioada de referință de Andronachi Angelica, urma să fie desemnată o altă persoană angajată în cadrul bibliotecii, s-a dovedit a fi un algoritm de ocupare a funcției de director al bibliotecii, prin rotație, de către toate angajatele acestei instituții, din cauza imposibilității ocupării posturilor vacante, stabilite prin ordonanță de urgență, iar nu un mijloc de contrângere într-un anume scop a lui Andronachi Traian.

Declarațiile persoanei vătămate Andronachi Traian și ale soției acestuia Andronachi Angelica nu susțin acuzațiile aduse inculpatului Olărean Adrian sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj în formă continuată, pentru niciunul dintre atele materiale, așa cum a considerat și prima instanță, care a prezentat și interpretat depozitiile acestora, în mod corect, prin coroborare cu celelalte probe administrate în cauză.

În faza de urmărire penală, *martorul Cîrdei Cătălin* a arătat că, pe fondul unei stări de surescitare cauzată de rivalități politice, inculpatul Olărean Aurel i s-ar fi adresat viceprimarului Ciobotariu Dumitru să-i aducă aminte să dea o dispoziție de revocare a soției persoanei vătămate, Andronachi Angela, din funcția de conducere ocupată în cadrul Bibliotecii Municipiului Rădăuți. A doua zi, când s-a întâlnit din nou cu inculpatul, i-a solicitat să nu-i spună lui Andronachi Traian despre cele întâmplate (*fila 351 vol. 4 d.u.p.*).

Înalta Curte apreciază că, și real dacă ar fi, acest moment descris exclusiv de martorul Cîrdei Cătălin, nu îmbracă forma unei constrângeri în sensul normei de incriminare de la art.207 alin.1 și 3 C.pen., cu atât mai mult cu cât nu există dovezi că cele afirmate de inculpat, în forma prezentată de martorul Cîrdei Cătălin, ar fi produs o stare de temere lui Andronachi Traian.

Instanța de control judiciar mai constată că nu există nicio probă care să demonstreze acuzația că inculpatul Olărean Aurel a exercitat acte de constrângere împotriva lui Andronachi Traian să-și exercite votul în cadrul Consiliului Local Rădăuți într-un anume sens sau să-l determine să demisioneze dintr-un partid politic ori să semneze o adeziune pentru înscrierea în altă formațiune politică, așa cum este specificat și în cuprinsul sentinței apelate.

În consecință, instanța de apel apreciază că este neîntemeiat motivul de apel al procurorului prin care s-a criticat soluția de achitare a inculpatului Olărean Aurel pentru această infracțiune de șantaj, în formă continuată, întrucât activitatea descrisă nu se circumscrie elementului material al normei de incriminare, condiții în care dispozițiile art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen. devin incidente, așa cum a stabilit prima instanță.

*

Prin rechizitoriu, s-a reținut că fapta *inculpatei Prandea Daniela Mariana*, care, în luna februarie 2014, a primit promisiunea achitării de către inculpatul Babiuc Constantin Gavril a unui sejur de zece zile la Hotelul IAKI din stațiunea Mamaia, județul Constanța, pentru luna iulie 2014, în scopul

neîndeplinirii atribuțiilor de serviciu, în sensul *tergiversării* cauzei nr.503/285/2011 la Judecătoria Rădăuți, întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de luare de mită** prev. de art. 289 alin. 1 Cod penal rap. la art. 7 din Legea nr. 78/2000.

În privința **inculpatului Bărbuță Bogdan-Ilarion-Costică**, s-a reținut că fapta acestuia care, în cursul lunii februarie, *a intermediat primirea promisiunii*, de către inculpata Prandea Daniela Mariana a unui sejur pe litoralul românesc, pentru luna iulie 2014, ce urma a fi achitat de către inculpatul Babiuc Constantin Gavril, în schimbul neîndeplinirii de către aceasta a îndatoririlor de serviciu, în sensul tergiversării judecării cauzei nr.503/285/2011 la Judecătoria Rădăuți, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **complicitate la luare de mită**, prev. de art. 48 Cp. rap. la 289 alin. 1 Cod penal cu referire la art. 7 din Legea nr. 78/2000.

Totodată, s-a reținut că, fapta **inculpatului Babiuc Constantin Gavril**, care, în cursul lunii februarie 2014, *i-a oferit* inculpatei Prandea Daniela Mariana *promisiunea achitării* unui sejur de zece zile la Hotelul IAKI din Mamaia, în scopul neîndeplinirii de către aceasta a atribuțiilor de serviciu, în sensul tergiversării cauzei nr. 503/285/2011 la Judecătoria Rădăuți, întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de dare de mită**, prev. de art.290 alin.1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Prin sentința apelată, s-a constatat prin raportare la materialul probator validat urmare parcurgerii procedurii camerei preliminară și în raport de probele administrate în condiții de oralitate și contradictorialitate în fața instanței că, prin conținutul mijloacelor de probă nu s-a făcut dovada dincolo de orice dubiu a existenței faptelor reținute în sarcina inculpaților Prandea Daniela Mariana, Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Babiuc Constantin Gavril și s-a dispus achitarea în baza **art.16 alin 1 lit a C.proc.pen. – fapta nu există.**

Instanța de apel, în majoritate, apreciază că probele administrate în cursul procesului, nu înlătură prezumția de nevinovăție a inculpatei Prandea Daniela Mariana în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de luare de mită, a inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică sub aspectul acuzației de complicitate la luare de mită și a inculpatului Babiuc Constantin Gavril în ceea ce privește comiterea infracțiunii de dare de mită, condiții în care vor fi menținute soluțiile de achitare dispuse de prima instanță, **considerând incidente dispozițiile art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.**

În cursul cercetării judecătorești în apel, la termenul din 08.01.2023, **inculpata Prandea Daniela Mariana** a declarat: (...) *am fost desemnată prin repartizare aleatorie în sistemul ECRIS ca judecător în dosarul civil nr.503/285/2011 al Judecătoriei Rădăuți având ca obiect rectificarea cartei funciare. Am fost acuzată că am acordat un număr de 33 de termene de judecată, că am amânat nejustificat cauza fără însă a mi se arăta concret în ce a constat caracterul nejustificat al amânărilor și ce norme procedurale am încălcat.*

Rezultă din fișa dosarului din Ecris că, din momentul înregistrării cauzei, ianuarie 2011 și până la ultimul termen la care am participat în iunie 2014 au

fost 26 de termene de judecată, iar eu am participat la 21 de termene, în celelalte 5 termene fiind înlocuită din motive medicale de alți colegi.

Această cauză era o cauză complexă, fiind vorba de o **acțiune de rectificare carte funciară și constatare nevalabilitate înscriere în cartea funciară**. S-a formulat în dosar o **cerere reconvențională** din partea pârâtei SC Obcina Rădăuți, reprezentată de Plămadă Arcadie, solicitându-se constatarea dreptului de proprietate al societății asupra imobilului, reclamantă fiind Primăria Rădăuți. Tot în acest context s-a formulat o a doua acțiune în care părțile aveau calități inverse, obiectul celui de-al doilea dosar, cu nr. 1407/285/2011, constituindu-l tot rectificare carte funciară. În cadrul celui de-al doilea dosar, SC Obcina în calitate de reclamantă, solicita rectificarea înscrierii în cartea funciară a Primăriei Rădăuți.

Cele două cauze **au fost conexe la dosarul cu nr. 503/285/2011**. Din acest motiv **speța devenise complexă, pentru că părțile au înțeles să își completeze acțiunile inițiale, să le precizeze, să le modifice**. Verificând acum toate amânările care au fost acordate de către mine, apreciez și în acest moment că toate acestea amânări au fost justificate, nu am tergiversat niciun moment soluționarea cauzei în favoarea sau în detrimentul vreunei părți. Mai mult, eu cred că am luat toate măsurile pe care le puteam lua ca și judecător pentru a mă asigura că există un termen rezonabil de soluționare a dosarului. În acest sens, am dat termene foarte scurte, de o săptămână sau două săptămâni, în situațiile în care spre exemplu lipseau apărătorii și solicitau pentru lipsă de apărare amânarea cauzei sau să ia cunoștință de anumite înscrisuri depuse chiar în ziua ședinței. În cauză, încă de la început s-a pus problema stabilirii corecte a cadrului procesual, s-au invocat excepții privind lipsa calității procesuale pasive a Oficiului de Cadastru, a Primăriei Rădăuți, ceea ce a impus acordarea unor termene pentru soluționarea acestor excepții.

Dată fiind natura cauzei, punându-se în ambele acțiuni problema stabilirii corecte a situației juridice a imobilului și a verificării corectitudinii înscrierii din cartea funciară, s-a solicitat și s-a încuviințat **proba cu expertiză de specialitate** și, de asemenea, s-a încuviințat participarea la expertiză a câte unui expert parte, atât pentru primărie, cât și pentru SC Obcina. Desfășurarea probei cu expertiză a durat un timp îndelungat, având în vedere că nu se limita doar la identificarea imobilului, ci la verificarea cărților funciare vechi, pentru a se stabili evoluția înscrierilor succesive ale dreptului de proprietate și fiind vorba de clădiri vechi din timpul imperiului austro-ungar, evoluția pornea de la cărțile vechi și până în prezent.

Răspunsul la toate aceste obiective ale expertizei a necesitate un interval lung de timp, între octombrie 2011- noiembrie 2013, cu precizarea că s-a depus un raport de expertiză de către **expertul desemnat de instanță și alte două rapoarte de către experții parte, dar nu la același moment temporal**. Părțile au formulat obiecțiuni, s-a solicitat completarea rapoartelor de expertiză, clarificarea unor situații din rapoartele inițiale, toate acestea au necesitat un anumit interval de timp până când experții au răspuns.

Cauza a mai suferit amânări, întrucât **au fost incidente procedurale**, respectiv s-a formulat de către SC OBCINA două cereri de recuzare pentru care am acordat termen în vederea soluționării, iar ulterior am formulat și eu o cerere de abținere. În toate situațiile, ca judecător ori de câte ori se formula o cerere de recuzare la adresa mea, chiar dacă cererile erau respinse, formulam întotdeauna cerere de abținere, întrucât consider că orice persoană are dreptul de a fi judecată de un judecător pe care îl consideră corect, obiectiv, percepția subiectivă a părții consideram întotdeauna că trebuie să fie respectată. Am formulat cerere de abținere pentru că partea insistă cu cerere de recuzare.

La unul din termenele de la sfârșitul anului 2013 am fost înlocuită de un coleg, dl. judecător Ciobâcă George, care a ieșit în pronunțare la termenul respectiv, ulterior, a repus cauza pe rol și, fiind colegi de birou, dumnealui mi-a spus că în acel dosar inculpatul Babiuc ar avea un interes legat de un spațiu comercial. Eu îl cunoșteam pe inculpatul Babiuc de mai mult timp, era prieten cu Bărbuță Bogdan cu care aveam și am o relație consensuală, știam că sunt prieteni buni și, din acest motiv, chiar în momentul în care dl. Ciobâcă a făcut această afirmație m-am dus în biroul judecătorului Bărbuță și l-am întrebat dacă este reală afirmația că Babiuc are un interes material sau de orice altă natură. Bărbuță mi-a spus că nu există nici un interes al lui Babiuc, că nu este interesat în nici un fel de soluția care se va da, afirmații care erau credibile având în vedere că **Babiuc nu a formulat vreo cerere de intervenție în nume propriu sau intervenție accesorie, ceea ce ar fi fost firesc să facă dacă avea un interes.**

Am solicitat, în mod repetat, informații de la Cartea Funciară, privind respectivul imobil. Nu a existat (...) înscris un drept real în Cartea Funciară pentru inculpatul Babiuc. Am solicitat, în mod repetat, relații pentru că situația era complexă și, într-un fel ciudată, era o carte funciară veche, cea primară în care apărea înscris dreptul de proprietate al primăriei și cum societatea Obcina deși a formulat cerere pentru intabulare în acea carte funciară, cererea i s-a respins motiv pentru care la un interval de aproximativ un an, deși nu a formulat plângere împotriva încheierii de Carte funciară, a cerut din nou înscrierea imobilului în Cartea funciară și de această dată cererea s-a admis, însă imobilul a fost înscris într-o carte funciară nouă, deschisă chiar în acel moment. Astfel **același imobil apărea înscris în două Cărți funciare diferite cu doi proprietari diferiți și acesta este motivul pentru care părțile reciproc au cerut fiecare rectificarea înscrierii în cartea funciară a celeilalte părți, de altfel și motivul pentru care expertiza a durat atât de mult.** Practic, la această situație s-a ajuns pentru că în decizia Tribunalului Suceava din 2007, prin care s-a soluționat o acțiune în revendicare reclamantă fiind SC Obcina Rădăuți și pârâtă Primăria Rădăuți, aceasta din urmă **a fost obligată să predea un imobil situat în Piața Unirii nr. 62 fără ca acel imobil să fie identificat cadastral și fără ca la dosarul acelei cauze să existe un plan de situație.** Identificarea unui imobil doar cu numărul administrativ nu este admisibilă în regim de carte funciară, pentru că nu oferă o identificare certă a imobilului. Astfel, s-a ajuns la situația ca formulându-se aceste acțiuni să se constate că **la nr. 62 era un**

imobil aparținând comunității evreiești, imobilul în litigiu fiind situat la nr. 68. Acest din urmă aspect a fost clarificat prin expertizele efectuate în cauza pe care am judecat-o, având ca obiect rectificarea cartei funciare. De altfel, părțile cunoșteau aceste aspecte, că nu este identificat corect imobilul, că ambele înscrisuri din cărțile funciare nu erau corecte, dovadă fiind că în contextul în care, pe fondul cauzei, ambele acțiuni în rectificarea cartei funciare au fost admise în parte, dispunându-se radierea înscrisului atât a primăriei, cât și a societății Obcina, SC Obcina nu a formulat apel înțelegând greșeala din cartea funciară, iar primăria deși a formulat apel nu l-a mai susținut.

(...) În legătură cu **acuzarea de luare de mită arăt că nu o recunosc**. Nu am avut niciodată vreo discuție cu inculpatul Babiuc, personal sau prin intermediul lui Bogdan Bărbuță sau altei persoane, referitoare la efectuarea unui sejur pe litoral în vara anului 2014.

Pe data de 09 ianuarie 2014, mi s-a adus la cunoștință la Spitalul Fundeni că tratamentele pe care le-am urmat până la acel moment nu au dat rezultate și că se impune să efectuez un transplant de măduvă. Mi s-a indicat că transplantul va începe în luna februarie, când va avea loc o primă etapă, urmând ca a doua etapă să aibă loc în iunie 2014. La sfârșitul lunii ianuarie 2014, s-a stabilit data exactă care mi s-a comunicat pentru prima etapă, începând cu data de 25 februarie pe parcursul a două săptămâni. În acel moment din ianuarie 2014, am semnat acordul pentru efectuarea procedurii, când mi s-au comunicat restricțiile și riscurile acestei procedurii, una fiind interdicția de a mă expune la soare toată viața, consemnare ce există în actele medicale. De asemenea, ulterior transplantului timp un an, trebuie să respect anumite restricții, să stau izolată, să nu frecventez locuri publice și să consum doar alimente preparate în casă.

Din acel moment știam că nu voi putea să îmi petrec vacanța la mare sau în orice alt loc, că în anul respectiv voi rămâne permanent la domiciliu.

În data de 22 februarie 2014, eram plecată la Suceava cu fetița mea la un concurs școlar și, în intervalul de timp în care am așteptat-o împreună cu șoferul, am fost sunată de inculpatul Bărbuță și am discutat cu acesta referitor la un sejur la mare. Inculpatul Bărbuță mi-a spus că am putea pleca în vara acelui an pe litoral, vorbea despre o discuție pe care a avut-o cu inculpatul Babiuc, care cunoștea o agenție ce vindea pachete turistice, prețul urmând să fie achitat în momentul efectuării sejurului. Răspunsurile mele, după cum rezultă din transcrierea acelei înregistrări, au fost foarte scurte, monosilabice, aceasta pentru că nu eram singură, eram, după cum am spus, însoțită de șofer și nu puteam dezvolta subiectul, pentru că ar fi trebuit să discut despre starea sănătății mele. Șoferul era o cunoștință care ne repara de obicei mașina, iar eu nu mai aveam voie să conduc.

Îi spusese lui Bărbuță că nu am voie să mă expun la soare, nu am voie să merg în vacanță, știa acest lucru, dar cred că era greu de acceptat că sănătatea mea s-ar putea deteriora dacă nu stau izolată. Oricum, cum am ajuns acasă i-am spus foarte clar că nu putem merge la mare și chiar dacă ar exista această oportunitate de a plăti doar dacă se efectuează sejurul, nu are rost să

discutăm pentru că oricum nu voi pleca în anul respectiv în vacanță. Am discutat în acest sens cu Pleșca Maria o prietenă de familie, aceasta m-a vizitat în luna februarie la spital și, cum an de an ne făceam concediile împreună, aceasta a aflat de la mine că în anul respectiv nu am posibilitatea de a pleca în vacanță.

Inculpatul Babiuc cunoștea starea sănătății mele prin prisma relației de prietenie cu Bărbuță Bogdan și în niciun caz nu cred că ar fi făcut această propunere de a merge la mare, știind exact situația.

Inculpatul Babiuc a venit la mine acasă, se vizita cu Bărbuță, dar eu nu am asistat niciodată la discuțiile lor pentru că Babiuc Constantin era primit la mansardă care are acces direct din exterior, nici nu știam când vine.

La cererea lui Bărbuță, Babiuc m-a ajutat cu o anumită procedură ce viza starea mea de sănătate, la sfârșitul anului 2012 începutul anului 2013.

Din **procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice** indicate de procuror ca probe în susținerea acuzațiilor, inclusiv din pasajele redade în rechizitoriu nu rezultă că inculpata Prandea sau inculpatul Bărbuță au discutat cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril despre costul sejurului, cine l-ar achita, data la care s-ar face plata, motivul pentru care se dorea achiziționarea unor bilete la Hotelul Iaki, din Mamaia.

Astfel, din procesul-verbal din 19.04.2014 rezultă următorul dialog de interes pentru cauză dintre **Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** și **Prandea Daniela Mariana**, la data de 22.02.2014, ora 11:44:15:

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: (...) Și îmi spunea (n.n. Babiuc Constantin) că acuma o vorbit, dar poate îi zic eu să modifice, de o săptămână la...tot iar mi-a zis c-o vorbit de-o săptămână și...ă...văd eu eventual ce vorbesc eu cu tine, poate stabilim, eventual, mai multe date (...) îl putem pune, eventual, să mai sune.

Prandea Daniela Mariana: Da.

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: Dacă e totuși să-i zic să fie cu toate mesele, nu?

Prandea Daniela Mariana: Da, da.

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: Și am zis în a doua jumate a lui iulie. Era mai bine dacă îi ziceam la sfârșitul lui iulie? Sau acuma, dacă o fi un 20 și ceva iulie, n-ar fi mare nenorocire! Sau nu-i prea indicat?

Prandea Daniela Mariana: **Nu știu Bogdane, deci, eu nu știu nimic.**

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: **Nu, nu, eu mă refeream la vreme, nu la ce știi tu sau ce nu știi tu.**

Prandea Daniela Mariana: Aha, la vreme. Eu aș fi preferat... chiar în august mă gândeam, știi?

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: Da, da, da.

Prandea Daniela Mariana: Hai că vedem.

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: Bun, bun, bun, pa, hai că zic eu la începutul lui august, bun, pa, pa!" (file 25-27, vol.7 d.u.p.)

Convorbirea telefonică din 22.02.2014, ora 11:11:23, purtată între inculpatul **Babiuc Constantin Gavril** și **martorul Mărginean Adrian** relevă

doar că au discutat despre o rezervare la Hotelul Iaki pentru două camere, în a doua jumătate a lunii iulie, fără detalii cu privire la persoanele ce vor onora rezervarea, plata camerelor etc. (file 36-38 vol.7 d.u.p.):

Babiuc Constantin Gavril: (...) știi că am vorbit atunci cu tine, cu Iaky, dar nu știam cât, deci o săptămână, știi alea două camere să fie o săptămână și o săptămână, în a doua parte a lunii august.

Domn: Aha, a doua jumătate a lu august, bun, hai că-l sun pe nepotul meu acuma, să-i spun...să-i spun și lui.

Babiuc Constantin Gavril: ...neinteligibil...a lunii iulie, nu august...

Domn: Deci iulie, nu august, da?

Babiuc Constantin Gavril:...io iulie am spus și atunci, dar am greșit acum...(..)

Domn: (...) Bun, uite, îl sun acuma pe nepotul mei și-i zic să bage în sistem chestia asta, bun.

La cercetarea judecătorească în apel, **martorul Mărginean Adrian**, la termenul din 15.11.2023, a declarat: (...) *Eu, lucrând în turism de incoming, ceea ce înseamnă că mă ocup cu vânzarea de pachete turistice către cetățenii străini care vin în România, în momentul în care domnul Babiuc m-a sunat pentru a face o rezervare la hotelul Iaki din Mamaia, i-am spus că nu pot să mă ocup de această chestiune, întrucât nu este în obiectul meu de activitate.*

I-am spus să se adreseze nepotului meu, Mărginean Alexandru Gheorghe, care face exact opusul activității mele, respectiv vinde pachete în străinătate.

Nu îmi amintesc la acest moment numărul de camere pentru care se dorea rezervarea, parcă era vorba de două camere. Nu mi-a spus numele persoanelor care trebuiau să vină la hotel sau, dacă mi le-a zis, la acest moment nu îmi aduc aminte.

Din câte am vorbit cu nepotul meu, nu s-a concretizat rezervarea, lucru pe care l-am aflat din ceea ce am vorbit ulterior cu nepotul meu.

Nu sunt sigur, dar cred că l-am sunat atât eu pe Mărginean Gheorghe Alexandru, cât și domnul Babiuc Constantin (...).

La întrebarea dacă a fost singura solicitare de rezervare turistică primită din partea domnului Babiuc, martorul a confirmat.

În primă instanță, martorul Mărginean Adrian a precizat că Babiuc Constantin Gavril i-a cerut o ofertă pentru două camere duble la Hotelul Iaky din Mamaia, însă nu reține să-i fi spus vreun nume, iar la urmărirea penală a arătat că a fost contactat de inculpatul Babiuc Constantin Gavril pentru a se ocupa de rezervare, pe numele inculpatului Babiuc, a două camere duble la Hotelul Iaki din Mamaia, pentru luna august 2014, pe durata unui sejur de 7 zile, camerele să fie mari pentru că atât el cât și familia oaspete veneau împreună cu copiii, fără însă a i se comunica numele oaspeților sau detalii privindu-i pe aceștia (file 244-247 vol. 4 d.u.p., fila 209 vol.VI d.prima inst.).

În faza de urmărire penală, **martorul Mărginean Gheorghe Alexandru** a declarat că a avut discuții cu inculpatul Babiuc Constantin Gavril despre o rezervare de 10 zile la Hotelul Iaky din Mamaia, respectiv două camere duble pentru a doua jumătate a lunii iulie 2014, pentru 4 adulți și un copil de 11-12

ani, iar după ce a primit o ofertă printr-o colegă, nu a mai discutat cu Babiuc Constantin Gavril și nu cunoaște dacă acesta a reușit rezervarea sejurului. Întrucât Babiuc Constantin Gavril nu a confirmat, firma de turism nu a făcut rezervarea, operațiune care impunea plata unui avans, precum și datele persoanelor ce urmau a se caza, menționând că Babiuc Constantin Gavril nu i-a dat numele persoanelor beneficiare (*file 240 - 243 vol.7 d.u.p.*). Prin declarația dată la curtea de apel, martorul nu a prezentat elemente de fapt noi sau diferite (*fila 207 vol.VI d.prima inst.*).

În cursul cercetării judecătorești în apel, la termenul din 15.11.2023, **martorul Mărginean Gheorghe Alexandru** a relatat: (...) *Am primit un telefon de la un domn, despre care am aflat în cursul urmăririi penale de la procuror că îl cheamă Babiuc, persoană care m-a întrebat despre o disponibilitate de rezervare la hotelul Iaki din Mamaia.*

Nu s-a mai concretizat rezervarea (...) Îmi amintesc doar că era vorba despre hotelul Iaki din Mamaia, în perioada verii și nu îmi amintesc dacă era una sau mai multe camere și pentru cine anume. Nu îmi aduc aminte să îmi fi spus cine erau persoanele care urmau să vină la hotel (...).

Mențin declarația din faza de urmărire penală, după ce mi s-a citit paragraful din declarația dată 04 august 2014, pagina 3: „Ulterior, prin intermediul unei colege, am solicitat de la hotelul Iaki o ofertă, reprezentanții acestui hotel prezentându-ne ca disponibilă o perioadă, cred că începând cu 20 iulie 2014 (...) Prețul (...) era în jur de 220-230 euro camera pe noapte, prețul total fiind de aproximativ 5000 euro pentru ambele camere în acel sejur.

Corespondența electronică existentă la dosar purtată de **martorul Mărginean Gheorghe Alexandru** (*file 39-40 vol.7 d.u.p.*), relevă că acesta s-a interesat la data de 12.02.2014, de tariful pentru două camere duble, dintre care una cu copil de 10 – 11 ani, pentru 10 nopți, în a doua parte a lunii iulie, la Hotelul Iaky din Mamaia, primind răspuns că tariful este de 230 euro/cameră dublă superior/2 aduți și un copil de 10 ani cu demipensiune (*file 36-38 vol.7 d.u.p.*).

Din informațiile obținute de organele de urmărire penală de la SC KARPATEN TURISM nu reies date în legătură cu persoana care ar fi trebuit să plătească vreun sejur la Hotelul Iaki din Mamaia, în vara anului 2014, eventual în beneficiul inculpatei Prandea Daniela Mariana, și anume nu a fost identificată o rezervare pe numele Babiuc Constantin Gavril sau Prandea Daniela Mariana ori Bărbuță Bogdan Ilarion Costică (*file 42-65 vol.7 d.u.p.*).

Inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, la termenul de apel din data de 08.01.2024, a declarat:

În legătura cu acuzația de complicitate la luare de mită arăt că nu am avut discuții cu Babiuc Constantin sau cu Prandea Daniela cu privire la dosarul pe care aceasta din urmă îl judeca (...)

Prandea Daniela nu avea stabilită încă procedura medicală pe care urma să o parcurgă în anul 2014 și pentru că în anii precedenți am fost pe litoralul românesc în condiții de cazare prea scumpe i-am spus că din acest motiv nu voi mai merge pe litoralul românesc. Babiuc mi-a spus că are o

legătură la o societate de turism și poate obține prețuri preferențiale la hotelul Iaki din Mamaia. L-am rugat să obțină o ofertă, cu mențiunea ca plata să fie făcută în preajma sejurului, dânsul a zis că se ocupă și nu am mai avut nicio discuție până în 22.02.2014, când Babiuc mi-a spus că a luat legătura cu persoane de la respectiva societate, dar că are nevoie de date suplimentare pentru a stabili condițiile sejurului. I-am spus că nu este posibil să mai mergem, pentru că știam că Prandea Daniela nu mai avea voie să stea la soare, să meargă la mare, să stea în public. Babiuc a înțeles și a plecat. Am sunat-o apoi pe Prandea Daniela și am întrebat-o destul de insistent dacă ar vrea să facem un sejur, care ar fi perioada, în ce condiții de masă, dânsa a răspuns destul de evaziv, iar când ne-am întâlnit mi-a reproșat de ce insist dacă știu că nu poate să meargă. Avusesem contacte atât cu medicul care urma să efectueze transplantul medular, cât și cu medicul șef de la hematologie de la Spitalul din Suceava, care mi-a comunicat că pacienții care urmau să parcurgă o astfel de procedură aveau căderi psihice puternice și să o suțin să nu renunțe la procedură și să vorbesc permanent cu ea despre viitor. În aceste condiții, deși eu știam că nu vom merge în concediu, vorbeam cu dânsa ca și cum ar fi posibil să mergem la mare. În perioada respectivă aveam în construcție o casă de vacanță și pentru a-i da ideea de perspectivă am lăsat-o să se ocupe singură de construcția acesteia în regie proprie. Deși această preocupare impunea un efort fizic mare, am considerat că factorul psihic este cel mai important. Pe cât posibil trebuia evitat orice factor de stres, dar exact acest lucru mi l-au transmis insistent cele două doamne medic, și anume că protecție excesivă i-ar crea impresia unor riscuri majore ale procedurii.

Instanța de apel, **în majoritate**, reține cu prioritate, conform probelor administrate în cursul procesului penal, că inculpatul Babiuc Constantin Gavril nu a comunicat direct cu inculpata Prandea Daniela Mariana.

Inculpata Prandea Daniela Mariana a fost acuzată de săvârșirea infracțiunii de luare de mită în modalitatea alternativă a *acceptării promisiunii* achitării unui sejur la Hotelul Iaki din Mamaia, prin intermediul inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică.

Însă, probatoriul administrat în condiții de legalitate, în conținutul rezultat după parcurgerea procedurii camerei preliminară și cel care a fost administrat, după caz, readministrat în cursul cercetării judecătorești în primă instanță și în apel, *nu confirmă acceptarea* din partea inculpatei Prandea Daniela Mariana a vreunei promisiuni ce ar fi fost făcute de inculpatul Babiuc Constantin Gavril, în legătură cu un sejur la Hotelul Iaki din Mamaia, în scopul tergiversării de către inculpată a soluționării dosarului nr.503/285/2011 al Judecătoriei Rădăuți, cu care era investită. Cu alte cuvinte, există serioase dubii că au existat manifestările de voință ale presupușilor mituitor și mituit în sensul săvârșirii infracțiunilor de corupție, astfel cum au fost prezentate în acuzare de procuror.

Dincolo de faptul că nu s-a dovedit fără dubiu că inculpatul Babiuc Constantin Gavril a *promis achitarea* vreunui sejur la Hotelul Iaki din Mamaia, se evidențiază că nici nu s-ar putea aprecia că inculpata Prandea Daniela

Mariana a avut un comportament care să denote cel puțin o acceptare tacită a promisiunii achitării unui asemenea sejur (n.n. - dacă ar fi existat), în condițiile în care, în timpul convorbirii telefonice din data de 22 februarie 2014 cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică îi precizează că *nu știe nimic*, iar inculpatul Bărbuță confirmă și îi solicită inculpatei doar să indice care din lunile iulie sau august ar fi mai potrivită pentru un eventual concediu la mare în acel an.

Astfel, convorbirea dintre inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandea Daniela Mariana, chiar dacă face referire la rezervarea unui sejur, la un hotel de pe litoralul românesc în anul 2014, nu relevă discuții referitoare la persoana care plătește, durata sejurului, prețul acestuia, nici la nivel de indiciu sau într-un limbaj codificat (*file 26-27 vol. 7 d.u.p.*).

Or, dacă la data de 22.02.2014, inculpata Prandea Daniela Mariana (*prin intermediul inculpatului Bărbuță, în cuprinsul convorbirii telefonice cu acesta*), ar fi acceptat promisiunea achitării unui sejur la Hotelul Iaki din Mamaia, din partea inculpatului Babiuc Constantin Gavril, cum se susține în acuzare, atunci din conținutul respectivei discuții telefonice ar fi trebuit să rezulte măcar implicit prețul sejurului și că urma să fie plătit de inculpatul Babiuc în scopul ca inculpata să tergiverseze soluționarea cauzei 503/285/2011.

La nivel teoretic, se menționează că intermediarul comite actul de intermediere între mituit și mituitor fie în calitate de complice la luare de mită, fie în calitate de complice la dare de mită, în funcție de poziția psihică avută de cel mituit sau de mituitor.

În cauză, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a fost acuzat că a acționat în calitate de complice la infracțiunea de luare de mită, ce ar fi fost comisă de inculpata Prandea Daniela Mariana.

Or, cum s-a demonstrat în cele ce preced, dialogurile transcrise nu dovedesc fără putință de tăgadă că inculpata Prandea Daniela Mariana, cu intenție, a acceptat vreo promisiune de plată a unui sejur din partea inculpatului Babiuc Constantin Gavril. În aceste condiții, nici ajutorul pe care inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică l-ar fi oferit, constând într-o intermediere a primirii promisiunii, nu se consideră a fi probat dincolo de orice dubiu.

Contactarea telefonică a inculpatei Prandea Daniela Mariana, în data de 22.02.2014 (*dată la care procurorul a susținut că s-au săvârșit infracțiunile de dare și luare de mită*) de către inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și chestionarea acesteia în legătură cu luna din timpul verii în care ar fi mai potrivit să meargă la mare (date fiind problemele de sănătate ale inculpatei), nu se circumscrie sferei activităților complicelui la luare de mită în varianta normativă a acceptării promisiunii unui folos necuvenit, nefiind dovedit un sprijin prin intermediere pentru luare de mită.

În variantele normative ale dării de mită reprezentate de *promisiunea sau oferirea* de bani sau alte foloase, infracțiunea are existență de sine stătătoare, se consumă independent de consumarea infracțiunii de luare de mită, cu care nu este corelativă în cele două ipoteze de incriminare mai sus arătate, spre

deosebire de *darea* unei sume de bani sau alte foloase care impune cu necesitate *primirea* de către mituit pentru consumarea infracțiunii de dare de mită.

În cauză, instanța de apel **în majoritate** apreciază că din conținutul mijloacelor de probă administrate în ambele faze ale procesului penal nu reiese fără tăgadă că inculpatul Babiuc Constantin Gavril *i-a oferit* inculpatei Prandea Daniela Mariana *promisiunea achitării* unui sejur de zece zile la Hotelul IAKI din Mamaia.

Întrevederea inculpaților Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Babiuc Constantin Gavril, discuțiile dintre aceștia având ca subiect o posibilă rezervare pentru concediu la Hotel Iaki din Mamaia, în una din lunile iulie sau august 2014, pe care inculpatul Babiuc ar fi putut să o realizeze pe calea unor persoane cunoscute la agențiile de turism, **nu** reprezintă *oferirea promisiunii achitării* unui sejur la mare, cum s-a reținut de către procuror. Simplele supoziții nu constituie probe și nu pot fundamenta o soluție de condamnare.

În aceste condiții, instanța de apel, **în majoritate**, apreciază că probele administrate nu răstoarnă prezumția de nevinovăție a inculpatului Babiuc Constantin Gavril acuzat de dare de mită.

În consecință, pentru considerentele expuse, instanța de apel, **în majoritate**, va menține soluțiile de achitare a inculpatei Prandea Daniela Mariana pentru infracțiunea de *luare de mită*, prev. de art. 289 alin. 1 C. pen. rap. la art. 7 din Legea nr. 78/2000, a inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru *complicitate la infracțiunea de luare de mită*, prev. de art. 48 C.pen. rap. la 289 alin. 1 C.pen. cu referire la art. 7 din Legea nr. 78/2000 și a inculpatului Babiuc Constantin Gavril pentru infracțiunea de *dare de mită*, prev. de art. 290 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, dispuse de prima instanță în temeiul art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.

*

În rechizitoriu, s-a reținut că fapta **inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică**, care în data de 12.05.2014 a pronunțat o hotărâre ilegală în dosarul nr.4403/285/2013, cunoscând faptul că acțiunea promovată în vederea pronunțării acestei hotărâri se întemeiază pe două adeverințe false, precum și fapta aceluiași inculpat de a pronunța această hotărâre cu nerespectarea normelor imperative și prin acceptarea sustragerii, de către inculpata Vega Isabela Zorica a unor documente de la dosarul cauzei și înlocuirea acestora cu alte documente, astfel că a prejudiciat Primăria Comunei Marginea, pe care a depozitat-o în mod ilegal de o suprafață de 1200 m.p., atribuind-o unei persoane care nu îndeplinea condițiile pentru uzucapiunea acestei suprafețe, întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de abuz în serviciu**, prev. de art. 13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin.1 C.pen.

Fapta **inculpatei Vega Isabela Zorica**, care l-a sprijinit pe inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru ca acesta, în data de 12.05.2014, să pronunțe o hotărâre ilegală în dosarul nr.4403/285/2013, cunoscând faptul că acțiunea promovată în vederea pronunțării acestei hotărâri se întemeiază pe două adeverințe false, fapte prin care s-au adus prejudicii patrimoniului Primăriei Comunei

Marginea, s-a considerat de procuror că întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu**, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art.297 alin.1 C.pen.

De asemenea, prin rechizitoriu, s-a reținut că fapta **inculpatei Vega Isabela Zorica**, care, în intervalul august 2013-mai 2014, a utilizat, în cadrul procesului civil înregistrat sub nr. 4403/285/2013, două adeverințe emise de către inculpatul Onufrei Ioan, ambele având menționat același număr fictiv, respectiv nr.7200 din 08.08.2013, cunoscând că aceste adeverințe atestă fapte neconforme realității și obținând în urma utilizării lor o hotărâre nelegală, întrunește elementele constitutive a **două infracțiuni de uz de fals**, aflate în concurs real, prev. de art. 323 C.pen. cu aplic.art. 5 alin.1 C.pen.

Totodată, s-a arătat că, fapta **inculpatului Onufrei Ioan** care, în calitate de primar al Comunei Marginea, a întocmit și semnat două adeverințe, în lunile mai 2014, respectiv august 2013, cărora le-a atribuit numărul fictiv 7200/2013, prin care a atestat fapte neconforme realității, cunoscând că urmau să fie utilizate în cadrul unui proces civil, și în urma utilizării cărora Primăria Comunei Marginea a fost deposedată în mod ilegal de o suprafață de 1200 m.p., întrunește elementele constitutive a **două infracțiuni de fals intelectual**, aflate în concurs real, prev. de art. 289 alin.1 vechiul Cod penal, cu aplic.art.5 alin.1 C.pen. și art.321 alin.1 C.pen. și **complicitate la abuz în serviciu care a avut ca urmare obținerea pentru altul a unui folos necuvenit**, prev. de art.48 rap. la art. 13² din Legea nr.78/2000 actualizată, rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen.

Prin sentința apelată, s-a dispus achitarea **inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** pentru infracțiunea de abuz în serviciu prev. de art.297 alin.1 C.pen. rap. la art.13/2 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 C.pen., în baza **art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.**

S-a mai dispus **achitarea inculpatei Vega Isabela Zorica** sub aspectul comiterii infracțiunilor de:

- complicitate la abuz în serviciu prevăzută de art.48 C.pen. raportat la art.13/2 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art. 297 alin.1 C.pen. și art.5 C.pen., în baza **art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.**

-uz de fals prev. de art. 323 C.pen. cu aplicarea art.5 alin.1 C.pen., în baza **art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen.** (raportat la prima adeverință).

Totodată, în baza art.16 alin.1 lit. f C.proc.pen., s-a dispus **încetarea procesului penal** pornit împotriva inculpatei Vega Isabela Zorica sub aspectul comiterii infracțiunii de uz de fals, prev. de art. 323 C.pen. cu aplicarea art.5 alin.1 C.pen., ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, efect al deciziilor CCR nr.297/2018 și nr.358/20022 (a doua adeverință).

Prima instanță a mai dispus achitarea **inculpatului Onufrei Ioan**, sub aspectul infracțiunilor de:

-fals intelectual prev. de art.289 alin.1 Cod penal de la 1968, actuala reglementare art.321 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen., în baza **art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.** (prima adeverință),

- fals intelectual prev. de art. 289 alin.1 Cod penal de la 1968, actuala reglementare art.321 C.pen. cu aplicarea art.5 C.pen., în baza **art.16 alin.1 lit.c C.proc.pen.** (a doua adevărită),

- complicitate la abuz în serviciu prev. de art.48 C.pen. rap la art.13/2 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art. 297 alin.1 C.pen. și art.5 C.pen. în baza **art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.**

Instanța de apel consideră că soluțiile de achitare mai sus enunțate, pronunțate de prima instanță, ca și soluția de încetare a procesului penal dispusă față de inculpata Vega Isabela Zorica pentru infracțiunea de uz de fals prev. de art. 323 C.pen. cu aplicarea art.5 alin.1 C.pen. (a doua adevărită), ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, sunt legale și temeinice pentru argumentele care succed. Ca atare, criticile aduse sentinței prin apelurile formulate de Ministerul Public și inculpata Vega Isabela Zorica sunt nefondate.

La data de 02.09.2013, inculpata Vega Isabela Zorica, avocat, a introdus o acțiune la Judecătoria Rădăuți, în calitate de reprezentant al S.C. CONECT GROUP SRL, prin care a solicitat să se constate intervenirea uzucapiunii, în conformitate cu art.1890 C. civil anterior, asupra unei suprafețe de 1200 m.p. situată în intravilanul comunei Marginea, care s-a format ca PF2927/1 din numărul 30491 de Carte Funciară a comunei Marginea. În susținerea acțiunii, reclamanta a precizat că terenul sus menționat se află în posesia utilă, continuă și neîntreruptă de peste 20 de ani, a S.C. CONECT GROUP SRL (filele 4-5 vol.18 d.u.p.).

În dosarul civil constituit sub nr.4403/285/2013 la Judecătoria Rădăuți, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, în calitate de judecător, a pronunțat sentința civilă nr.70/CC/12 mai 2014 prin care a admis acțiunea civilă având ca obiect uzucapiune, formulată de reclamanta S.C. CONECT GROUP SRL în contradictoriu cu pârâta Primăria comunei Marginea, prin primar. A constatat că reclamanta a dobândit, prin uzucapiune, dreptul de proprietate cu privire la suprafața de 1200 m.p. situată pe raza Comunei Marginea, așa cum a fost identificată în planul de situație. Prin aceeași sentință, s-a dispus intabularea dreptului de proprietate al reclamantei în cartea funciară (fila 50 vol.18 d.u.p.). În motivarea soluției, au fost indicate dispozițiile art.1050 alin.3, art.1051 alin.1 și 2 lit.e și art.1051 alin.5 C.proc.civilă, art.1890 C.civil și art.1052 C.proc.civ.

Datele și informațiile prezentate în apărare prin declarațiile date de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, ce a negat comiterea infracțiunii de abuz în serviciu, sunt confirmate de probele administrate în cauză.

Astfel, **inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică**, la termenul din 08.01.2024, din apel, a declarat cu referire la acuzația ce i s-a adus în legătură cu cauza nr.4403/285/2013: *Acuzația nu este întemeiată; în fața instanței de fond am depus cererea de chemare în judecată, scanată la registratura Judecătoriei Rădăuți a doua zi după înregistrare, care este identică cu cererea de chemare în judecată din dosar, deci, în mod evident, nu a fost schimbată. Precizez că în procedura civilă nici nu s-ar pune problema ca vreun reclamant, dacă consideră că a formulat greșit o cerere de chemare în judecată, să o înlocuiască cu alta pentru că procedural poate să o completeze sau să o modifice până la primul termen de judecată.*

Inculpata Vega Isabela Zorica a negat că ar fi sustras, cu complicitatea inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, cererea de chemare în judecată și ar fi înlocuit-o cu o nouă cerere nedată și nerezoluționată de judecătorul de serviciu, aducând ca argument faptul că documentele se scanau la instanță.

Aceste declarații se coroborează cu **înscrierile** administrate, având în vedere că cererea de chemare în judecată aflată în dosarul nr.4403/285/2013 al Judecătorei Rădăuți (*file 4-5 vol.18 d.u.p.*) este identică cu documentul scanat atașat în cauză (*file 151-152 vol. XIII d. inst. fond*). La dosarul primei instanțe a fost depusă adresa nr.163/A/03.03.2022 emisă de Judecătoria Rădăuți, sub semnătura președintelui instanței, prin care s-a comunicat că, la data înregistrării dosarului nr.4403/285/2013, la Judecătoria Rădăuți se efectuau scanări ale documentelor prin aplicația SAE, fiind comunicate de Departamentul Informatică din cadrul Tribunalului Suceava copie după documentul scanat și capturi ale înregistrărilor existente în SAE la acest dosar (*file 148.-152 vol.XIII d. inst. fond*).

În legătură cu acuzația că a pronunțat uzucapiunea de 30 de ani, deși societatea reclamantă a fost înființată în anul 2007, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a declarat: *nu aveam de unde să cunosc data înființării și nici nu mă interesa, însă, în mod evident, ea nu putea fi înființată decât începând cu anul 1990. În ambele adevăruri depuse la dosar se menționa, însă, că posesia asupra imobilelor din litigiu fusese exercitată începând cu anul 1981 de numitul Zaremba Gheorghe și am făcut în cauză aplicarea prevederilor art. 1860 din Vechiul Cod Civil, care reglementa instituția joncțiunii posesiilor.*

O altă acuzație este că nu am respectat termenul imperativ de 6 luni de la emiterea somațiilor pentru pronunțarea hotărârii. Față de faptul că, Codul de procedură civilă adoptat în anul 2013 face distincția netă între termen imperativ și termen prohibitiv, arăt că, dacă se consideră că era vorba de un termen imperativ, în mod evident, eu l-am respectat. Dacă se consideră că este o eroare de exprimare a procurorului și că ar fi vorba de un termen prohibitiv, menționez că procedura uzucapiunii reglementa trei situații alternative în care o asemenea cauză putea fi judecată în procedura necontencioasă, așa cum am procedat și eu în cauză. Una din ipoteze era, într-adevăr, lăsarea să curgă a unui termen de 6 luni de la afiașarea publicațiilor prevăzute de lege și dacă nicio persoană interesată nu formula opoziție, cererea era judecată în procedura necontencioasă. Eu nu am avut însă în vedere această ipoteză, ci dispoziția legală conform căreia cauza putea fi judecată în procedura necontencioasă dacă proprietarul tabular renunța la dreptul său. Ori, în ambele adevăruri comuna Marginea care era proprietarul tabular arăta că recunoaște dreptul de proprietate al SC Conect Group SRL și că nu are nicio pretenție cu privire la imobilul respectiv, menționând pe care le-am interpretat ca o renunțare la dreptul de proprietate.

Afirmațiile inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică sunt susținute de documentele aflate în dosarul nr.4403/285/2013 al Judecătorei Rădăuți, atașat în original în vol.18 al dosarului de urmărire penală, în care se regăsesc: planul de situație și extrasul CF n.30491, pentru terenul cu nr. cadastral 2927/1, proprietar tabular comuna Marginea (*file 7-10*); adevărul nr.7200 din 8 august 2013 emisă de Primăria comunei Marginea, semnată olograf de primarul Onufrei Ioan și pe

care apare impresiunea **Primar**, prin care s-a comunicat că **SC CONECT GROUP SRL are posesia terenului în suprafață de 1200 mp, conform Registrului Agricol, situat în intravilanul comunei Marginea, la locul numit Arșița-Saivane, care este format din o parte pf.2927/1 din CF 30491 (conform planului de situația anexat în copie xerox) a comunei Marginea, intravilan UAT Marginea, județul Suceava. Terenul descris mai sus nu a fost confiscat, sechestrat sau trecut în proprietatea statului în baza vreunui act normativ și nu a făcut obiectul Legii nr. 18/1991, Legii nr. 10/2001 sau Legea nr. 247/2005. Acest teren nu a fost revendicat de nimeni stăpânindu-l liber, plătește taxele și impozitele datorate statului și comunei Marginea. Terenul în suprafață de 1200 mp nu face parte din domeniul public sau privat al comunei Marginea** (fila 11).

Prin încheierea ședinței camerei de consiliu din 9 decembrie 2013, s-a dispus emiterea somației având conținutul prevăzut de art. 1051 alin 2 C. civil, fiind atașate procesele - verbale de afișare a somațiilor, dovezile publicării somației inclusiv în două ziare de largă răspândire (unul de circulație națională - România Liberă și unul de circulație locală - Monitorul de Suceava) și la afișierul **Primăriei comunei Marginea**.

La dosarul cauzei civile se află o a doua adresă cu nr.7200 din 8 august 2013 emisă de Primăria comunei Marginea, pe care apare impresiunea de ștampilă **Primăria** și semnătura primarului Onufrei Ioan prin impresiune de ștampilă, adresă depusă de reclamantă, prin avocat, la termenul din 12.05.2014, cu următorul conținut: **SC CONECT GROUP SRL are posesia terenului în suprafață de 1200 mp, conform Registrului Agricol de peste 30 de ani, teren situat în intravilanul comunei Marginea, care este format din o parte pf.2927/1 din CF 30491 (conform planului de situația anexat în copie xerox) a comunei Marginea, intravilan UAT Marginea, județul Suceava. Precizăm că terenul în suprafață de 1200 mp, subscrisa SC CONECT GROUP SRL l-a deținut și înainte de 1991 de la numitul Zaremba Gheorghe timp de 10 ani conform Registrului Agricol al Comunei Marginea. Terenul descris mai sus nu a fost confiscat, sechestrat sau trecut în proprietatea statului în baza vreunui act normativ și nu a făcut obiectul Legii nr. 18/1991, Legii nr. 10/2001 sau Legea nr. 247/2005. Acest teren nu a fost revendicat de nimeni stăpânindu-l liber, plătește taxele și impozitele datorate statului pentru care este recunoscută ca proprietar** (fila 49).

Înalta Curte constată în baza probelor că nu se confirmă acuzația de abuz în serviciu adusă inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, care a interpretat înscrisurile depuse la dosarul cauzei prin prisma condițiilor uzucapiunii, a incidenței prevederilor art.1052 alin.5 C.proc.civilă și a pronunțat sentința civilă nr.70/CC din 12.05.2014, în dosarul nr.4403/285/2013 al Judecătoriei Rădăuți. Îndeplinirii cerințelor uzucapiunii (joncțiunea posesiilor, evocată de inculpat) excede verificării instanței penale, chestiunea putând forma obiectul analizei în calea de atac reglementată de dispozițiile procesual civile.

Referitor la acuzația că la dosar au fost depuse două adevăruri emise de către Primăria Marginea, care atestau fapte neconforme realității, despre care ar fi avut cunoștință, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a menționat: *chiar și*

în ipoteza pur teoretică că aceste adeverințe puteau fi neconforme realității, **nu aveam de unde să cunoșc acest lucru**. Aceste adeverințe erau necesare pentru a dovedi posesia de către reclamanta SC Conect Group pe o durată de minim 30 de ani. Noul Cod de procedură civilă prevedea expres că dovada posesiei se face cu martori, dar conform și practicii mele constante dinainte de intrare în vigoare a codului, am solicitat depunerea unor astfel de documente de la primărie, pentru că aveam mai multă încredere în acestea decât în declarațiile unor martori, care, cel mai des, erau și evazive. Nu văd de ce aș fi cerut conștient acte false dacă ele nu erau necesare la dosar, dar adeverințele corespundeau întru-totul realității.

La solicitarea de a justifica de ce a discutat cu inculpata Vega Isabela Zorica avocat în cauză, în afara cadrului procesual, referitor la înscrisurile necesare soluționării dosarului, inculpatul Bărbuță a relatat: cererile de judecată în procedură necontencioasă se judecau în camera de consiliu, conform legii, dar la vremea respectivă la Judecătoria Rădăuți nu exista o încăpere cu atare destinație. Au fost situații în care am judecat asemenea cereri, de nevoie, nu aveam alt spațiu, în fosta arhivă dezafectată a judecătoriei sau chiar în biroul meu. Judecata în această cauză a avut loc practic în prezența mea, a greșierului și a părții interesate, cred că în sala de judecată (...) mi se părea excesiv de formal să aștept termenul de judecată pentru ca, practic, între patru ochi să comunic reclamantului aceleași lucruri, pe care i le-aș fi spus la termenul de judecată. Țin să precizez că în orice situație similară am procedat la fel și nu a fost, în nici un fel, un tratament preferențial în această cauză.

Inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a mai declarat că nu a stabilit cu inculpata Vega Isabela Zorica conținutul celei de-a doua adeverințe emisă de Primăria Marginea, ci i-a comunicat: să nu încerce să dovedească posesia cu declarații de martori, ci cu extras din Registrul Agricol sau adeverințe emise de primărie. Era mai dificil pentru parte să vină cu înscrisuri decât cu doi martori, prin care să dovedească posesia și durata acesteia.

Martorul Onciul Adrian Valentin, la termenul din 13.12.2023, în cursul cercetării judecătorești în apel, a învederat: (...) În perioada de interes pentru cauză eram consilier juridic în cadrul Primăriei comunei Marginea, jud. Suceava.

De-a lungul timpului în registrele agricole figurau înscriși autorii familiei Zaremba, părinții și bunicii și anume, Zaremba Gheorghe, Zaremba Grigore și un alt autor, Zaremba Gheorghe (...)

Conținutul adeverințelor reflectă date reale, așa cum apăreau acestea în registrul agricol (...).

Ca atare, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a interpretat conținutul actelor de la dosar și a pronunțat sentința în cauza civilă nr.4403/285/2013 a Judecătoriei Rădăuți, context în care soluția de achitare pentru infracțiunea de abuz în serviciu în temeiul **art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.**, este legală și temeinică.

Ținând seama de probele legal administrate conform celor statuate în procedura camerei preliminare și a celor administrate în cursul cercetării judecătorești în primă instanță și apel, se consideră că nu s-a demonstrat vreo conivență între inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, ca presupus autor al infracțiunii de abuz în serviciu și vreunul dintre inculpații Vega Isabela Zorica sau/

și Onufrei Ioan, presupuși complici, care să ilustreze un sprijin/ajutor pe care ultimii doi să-l fi acordat inculpatului Bărbuță în vederea pronunțării unei soluții favorabile societății comerciale reclamante și în prejudicierea patrimoniului comunei Marginea, în cauza nr.4403/285/2013.

Prin urmare, este nefondat și motivul de apel al parchetului prin care s-au criticat soluțiile de achitare, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen., a inculpaților Vega Isabela Zorica și Onufrei Ioan, acuzați de complicitate la abuz în serviciu.

Împrejurarea că inculpatul Onufrei Ioan, primarul comunei Marginea, a eliberat doar o singură adeverință cu numărul 7200, la data de 08.08.2013, rezultă din *constatarea tehnico-științifică* care se coroborează cu *înscrisurile și declarațiile administrate în cauză*.

Astfel, faptul că prima adeverință nr.7200 din 08.08.2013 depusă la dosarul cauzei civile odată cu cererea de chemare în judecată, a fost semnată de inculpatul Onufrei Ioan, este confirmat cu claritate prin *adresa nr.7402 din 13.08.2014* a Primăriei Marginea, prin care, totodată, s-a comunicat că, în perioada 2007-2014, SC CONECT GROUP SRL a deținut 5000 mp în zona Toloacă-Saivane, suprafață din care s-a considerat că face parte și cea de 1200 mp, identificată cadastral conform pf 2927/1 din CF 30491 (*fila 86-87 vol.18 d.u.p.*).

În aceste condiții, contrar rechizitoriului, numărul adresei 7200 din 08.08.2013 nu este fictiv, fapt atestat inclusiv prin copia *Registrului general* aparținând Primăriei comunei Marginea, care evidențiază că numărul de înregistrare 7200, la data de 08.08.2013, a fost atribuit adresei eliberate de primar către SC CONECT GROUP SRL, pentru Judecătoria Rădăuți (*file 153-154 vol. XIII d.inst. fond*).

Este dincolo de orice dubiu că prima adeverință nr.7200 din 08.08.2013, care a fost depusă odată cu cererea de chemare în judecată, a fost semnată olograf de inculpatul Onufrei Ioan, așa cum acesta a și recunoscut, iar din datele cuprinse în aceasta rezulta că SC CONECT GROUP SRL avea posesia terenului în suprafață de 1200 mp conform Registrului agricol, la locul numit Arșița-Saivane, conform planului de situație.

Ca atare, în mod legal și temeinic prima instanță a considerat că nu există fapta de fals intelectual având ca obiect prima adeverință emisă sub nr.7200 din 08.08.2013 și a dispus achitarea inculpatului Onufrei Ioan în temeiul art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen., motivul de apel al parchetului prin care a solicitat să se constate existența infracțiunii fiind nefondat.

Pe cale de consecință, este neîntemeiată și critica adusă de procuror soluției de achitare, dispusă în baza art.16 alin.1 teza I C.proc.pen., față de *inculpata Vega Isabela Zorica*, pentru *infracțiunea de uz de fals*, prevăzută de art.323 C.pen. cu aplicarea art.5 alin.1 C.pen., având ca obiect *prima adeverință* (cu impresiunea *Primar* în partea centrală a ștampilei), în condițiile în care înscrisul folosit nu este fals, astfel că instanța de apel va menține soluția primei instanțe.

Cât privește a doua infracțiune de fals intelectual de care este acuzat inculpatul Onufrei Ioan și, respectiv, uz de fals reținută în sarcina inculpatei Vega Isabela Zorica, având ca obiect a doua adeverință cu nr.7200 din 08.08.2013 (cu impresiunea *Primăria* în partea centrală a ștampilei), depusă în dosarul

nr.4403/285/2013 al Judecătoriai Rădăuți înainte de termenul din 12.05.2014, instanța de apel apreciază, de asemenea, că soluțiile pronunțate de prima instanță sunt legale și temeinice, condiții în care motivele de apel prin care au fost criticate, după caz, de procuror și de inculpata Vega Isabela Zorica, apar ca nefondate.

Inculpata Vega Isabela Zorica a declarat că a înregistrat o cerere în numele clientului SC CONNECT GROUP SRL, administrată de Zaremba Gheorghe de constatare a uzucapiunii, însoțită de mai multe documente, iar la primul termen de judecată a mai depus o adeverință în completarea celei inițiale *prin care se făcea referire la durata posesiei*. A menționat că a discutat cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică doar despre termenul care urma să fie fixat în cauză, având în vedere că intrase în vigoare noul Cod de procedură civilă care reglementa o procedură prealabilă și despre depunerea unei noi adeverințe cu privire la durata posesiei. Apelanta inculpată Vega Isabela Zorica a mai susținut că cele două adeverințe de interes pentru cauză au fost emise de inculpatul Onufrei Ioan, primarul de la acel moment al comunei Marginea și, din punctul său de vedere, atestă o situație reală (*file 78-79 vol. XIII d.inst. fond*).

Inculpata a dat declarații și în faza de urmărire penală, când a relatat că ambele adeverințe i-au fost înmânate de domnul Zaremba, una cu ocazia introducerii acțiunii, iar alta în 2014 și nu mai reține dacă erau semnate de primar sau de către altcineva din primărie. A mai precizat că adeverința atesta că SC CONECT GRUP avea posesia de peste 30 de ani, că înainte de 1989, terenul a aparținut părinților numitului Zaremba (*file 209-211 vol.11 d.u.p.*). Ulterior, a arătat că personal a ridicat de la primarul Onufrei Ioan, planul de situații vizat de OCPI și prima adeverință, moment la care nu formulase acțiunea în instanță, iar în luna mai 2014, a primit a doua adeverință tot de la primar, acesta aplicând o ștampilă cu însemnele primăriei și o ștampilă separat cu însemnele semnăturii lui (*fila 221-223 vol.11 d.u.p.*).

Instanța de apel apreciază neverosimil modul în care inculpata a relatat că inculpatul Onufrei Ioan ar fi semnat cea de a doua adeverință, și anume prin aplicarea unei ștampile cu impresiunea semnăturii sale olografe, când era facil să semneze olograf, fiind prezent. De altfel, inculpata nu a avut o explicație pentru o asemenea situație – *nu mi-am pus întrebarea de ce în acest caz, primarul nu a semnat personal și a aplicat o ștampilă cu însemnele semnăturii sale*.

Inculpatul Onufrei Ioan, primarul comunei Marginea, în faza de urmărire penală a declarat că o cunoaște pe inculpata Vega Isabela de cca 7-8 ani, de când aceasta ocupa funcția de consilier juridic în cadrul altei primării, că l-a rugat să îl sprijine pe numitul Zaremba Gheorghe să obțină o hotărâre judecătorească pentru un teren pe care îl avea în posesie și să-i emită o adresă din care să rezulte că terenul, în suprafață de cca 1000 mp pe care îl are în posesie de peste 20 de ani, nu face parte din domeniul public al statului și nici nu este vizat de vreun litigiu. A declarat: *este posibil ca, cu această ocazie, să-i fi comunicat număr de înregistrare de la Primăria Marginea și cred că, după câteva zile, Vega Isabela a venit cu o adresă redactată pe care eu doar am semnat-o și am aplicat ștampila de primar al comunei Marginea*. A menționat că personal a verificat dacă terenul respectiv face parte din domeniul public și a constatat că nu face, arătând totodată că, la nivelul

Primăriei Marginea, nu există un registru, o evidență a terenurilor din domeniul privat al comunei. A mai declarat că semnătura de pe cea de-a doua adeverință cu nr.7200, pe care este aplicată ștampila *Primăria*, nu-i aparține și că, ulterior lunii august 2013, nu-și amintește să mai fi purtat discuții cu Vega Isabela Zorica privind necesitatea eliberării unei noi adeverințe (fila 194-198 vol.11 d.u.p.). În instanță, a declarat: *situația atestată de cea de a doua adeverință este reală (...) În general, eu semnam adeverințele acestea, care erau întocmite de diferite compartimente după verificarea registrelor aferente. Din ce rețin aceste adeverințe mi-au fost solicitate de către inculpata Vega Isabela Zorica în calitatea ei de avocat. Eu rețin să fi eliberat doar o singură adeverință nu două, dar ambele adeverințe sunt conforme cu realitatea (fila 221 vol.XII d.inst. fond).*

Prin *Raportul de constatare criminalistică* nr.63.652 din 11.09.2014, întocmit de Institutul Național de Criminalistică – Serviciul Expertize Criminalistice, s-a concluzionat că *semnătura* existentă pe adeverința nr.7200 din data de 08.08.2013, având înscrisă în antet Primăria comunei Marginea din județul Suceava, *nu a fost realizată cu ștampila model de comparație ce redă semnătura numitului Onofrei Ioan*. Pentru realizarea raportului, s-a pus la dispoziția expertului ștampila ce redă semnătura numitului Onofrei Ioan, primar al Primăriei comunei Marginea și adeverința nr.7200 din 08.08.2013 având înscrisă în antet Primăria comunei Marginea ce prezintă o semnătură de culoare albastră și impresiunea unei ștampile cu textul central PRIMĂRIA (file 67-81 vol.18 d.u.p.).

Martorul Onciul Adrian Valentin, consilier juridic în cadrul Primăriei comunei Marginea, jud. Suceava, în cursul cercetării judecătorești în apel, a declarat: (...) *Am aflat despre existența adeverinței în vara anului 2014, când au venit organele de urmărire penală la primărie. Au ridicat ștampila instituției și, în urma expertizei s-a dovedit că ștampila de pe adeverință nu era cea care a fost ridicată de lucrătorii de poliție. Nu pot să dau detalii despre eliberarea acelei adeverințe, nu era în atribuția mea.*

Pe inculpata Vega Isabela o cunoșteam, aceasta fiind de profesie avocat și lucra la Primăria Comunei Sucevița. Nu a reprezentat comuna Marginea. Doamna Vega Isabela se cunoștea cu Onofrei Ioan, acesta fiind două mandate primarul Comunei Marginea, anterior fiind viceprimar (...)

Nu erau două ștampile de același tip la nivelul primăriei. Existau în total 3 ștampile: una a primarului, a doua a primăriei și a treia a consiliului local. Așa a fost dintotdeauna. Pe acea adeverință, din câte rețin, era aplicată ștampila primăriei, pe aceea am predat-o eu organelor de cercetare penală. Există un singur exemplar pentru fiecare tip de ștampilă.

(...) la primar se găsea ștampila primarului, iar la secretarul comunei se regăseau ștampila primăriei și a consiliului local.

Prin *adresa* nr.7402 din 13.08.2014 emisă de Primăria comunei Marginea s-a transmis: *cu privire la adresa nr. 7200 din 08.08.2013 a Primăriei Marginea către Judecătoria Rădăuți pe care este aplicată ștampila cu impresiunea Primăria precizăm că nu avem cunoștință cine a semnat această adresă și cine a aplicat această ștampilă (file 86-87 vol.18 d.u.p.).*

Înalta Curte apreciază că s-a dovedit fără dubiu că inculpata Vega Isabela Zorica a cunoscut că a doua adeverință eliberată sub nr.7200 din data de 08.08.2013, constituie un fals întrucât nu a fost semnată de inculpatul Onufrei Ioan și că, nefiind semnată de primar, prezintă doar aparența că emană de la Primăria Comunei Marginea (se impune sublinierea că, spre deosebire de inculpata Vega Isabela Zorica, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică nu a avut cunoștință de împrejurările emiterii celei de-a doua adeverințe).

Ca atare, apelul declarat de inculpata Vega Isabela Zorica este neîntemeiat și urmează a fi respins.

În aceste condiții, reținând întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de uz de fals săvârșite de inculpata Vega Isabela Zorica, având ca obiect a doua adeverință cu nr.7200 din 08.08.2013 cu impresiunea **Primăria** în partea centrală a ștampilei, în mod corect prima instanță a dispus **desfășurarea** celei de-a doua adeverințe nr.7200/08.08.2013 depuse la dosarul Judecătoria Rădăuți, emisă de Primăria Comunei Marginea, județul Suceava.

*

Prin rechizitoriu s-a reținut că fapta **inculpatului Dîmbu Dumitru** care, în cursul lunii ianuarie 2014, i-a pretins inculpatului Babiuc Constantin Gavril suma de 92.000 euro, indicându-i o persoană ce-i era apropiată căreia să-i remită suma, lăsând să se înțeleagă că ar putea să-i asigure protecție judiciară și să-l exonereze de răspundere penală, având în vedere cercetările care se efectuau în două dosare de urmărire penală, instrumentate de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Rădăuți și Direcția Națională Anticorupție, întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de trafic de influență**, prev. de art.291 alin.1 C.pen. rap. la art.7 din Legea nr.78/2000.

Fapta **inculpatului Babiuc Constantin Gavril** care, în cursul lunii ianuarie 2014, i-a remis inculpatului Dîmbu Dumitru, prin intermediul unei persoane indicate de către aceasta din urmă, suma de 92.000 euro în scopul intervențiilor pe care inculpatul Dîmbu Dumitru urma să le efectueze pentru soluționarea favorabilă a două dosare penale în care inculpatul Babiuc Constantin Gavril era cercetat, întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de cumpărare de influență**, prev. de art.292 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.5 alin.1 din C.pen.

Prima instanță de fond a dispus achitarea inculpaților Dîmbu Dumitru și Babiuc Constantin Gavril, în ceea ce privește acuzațiile de trafic de influență și, respectiv, cumpărare de influență, în baza **art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen.**, soluții legale și temeinice, pentru motivele care vor fi dezvoltate în continuare.

Astfel, din coroborarea probelor administrate în cursul procesului rezultă că **nu există** faptele de cumpărare de influență și trafic de influență de comiterea cărora au fost acuzați cei doi inculpați, în sensul inexistenței elementului material al laturii obiective expus prin normele de incriminare corespunzătoare celor două infracțiuni.

Instanța de apel reține că, la 27 ianuarie 2014 (data presupuselor fapte de corupție mai sus enunțate), organele de urmărire penală efectuau cercetări sub

aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, dosar despre care inculpatul Babiuc Constantin Gavril cunoștea că figurează sub nr. 24/P/2009 și că este instrumentat de Secția de combatere a infracțiunilor conexe din cadrul Direcției Naționale Anticorupție. Totodată, la nivelul Parchetului de pe lângă Judecătoria Rădăuți era înregistrat dosarul nr.390/P/2014 sub aspectul săvârșirii de către inculpatul Babiuc a infracțiunii de nerespectare a regimului armelor și munițiilor, prevăzute de art.140 din Legea nr. 295/2004, în vigoare la acea dată (*filele 52-53, vol.1 d.u.p.*).

Din probele administrate nu confirmă faptul că pentru a-și crea o situație favorabilă în cauzele penale amintite mai sus, inculpatul Babiuc Constantin Gavril a cumpărat influența inculpatului Dîmbu Dumitru - procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Suceava (șef secție al Secției de urmărire penală, la momentul săvârșirii faptelor) și nici că acesta din urmă a pretins și primit pentru sine sau pentru altul, suma de 92.000 euro, pentru a-și trafica influența în favoarea inculpatului Babiuc.

Prin sentința penală apelată s-a constatat în mod corect, în baza conținutului mijloacelor de probă, că inculpatul Babiuc Constantin a acordat un împrumut în sumă de 92.000 euro martorului Ozcan Adnan, fără vreo implicare a inculpatului Dîmbu Dumitru, bani pe care persoana împrumutată i-a folosit conform propriului interes.

Astfel, în fața instanței de apel, **martorul Ozcan Adnan**, la termenul din 13.12.2023, a declarat: (...) *Din anul 2011 am cumpărat un spațiu comercial în Suceava, cu împrumut pe care l-am luat de la părinții și sora mea, care locuiesc în Turcia. În 2013-2014 am spus că trebuie să le dau datoria înapoi. În 2013 nu am reușit să am banii necesari și am discutat cu domnul Babiuc dacă poate să-mi dea un împrumut de 100.000 euro, iar el mi-a spus că pot face un credit bancar în dolari canadieni. Am deschis un cont la Banca Transilvania în această valută, iar în decembrie 2013 m-a întrebat dacă mai vreau împrumutul. Mi-a propus să fac un credit în Viena, în euro, cu dobândă 3.5%, la care se adăugau comisioane.*

I-am spus domnului Babiuc că din cei 100.000 euro să oprească dumnealui comisionul și dobânda și ce rămâne să îmi dea mie ca împrumut, pe care eu urma să îl restitui peste un an.

Cred că în 27 ianuarie 2014, m-a sunat și mi-a cerut contul IBAN, eu i l-am dat și după am primit un SMS de la Banca Transilvania că în contul meu au intrat 92.000 euro. După aceea, am vorbit la telefon cu domnul Babiuc să ne întâlnim la un restaurant din Suceava.

Acolo, mi-a explicat că 3.500 euro a fost dobânda, 1.000 euro a fost comisionul și peste 3.000 euro a fost o evaluare a unei case din Viena, care reprezenta garanția creditului de la bancă, în total 8.000 euro. La restaurant la masă erau mai mulți prieteni, printre care era și domnul Dîmbu Dumitru, pe care îl cunoșteam din 1997, eram prieteni de familie. Dîmbu Dumitru nu a avut nicio intervenție verbală sau în alt fel în legătură cu acest împrumut.

La masă, Babiuc mi-a spus că a mai plătit un comision de 220 euro de transfer interbancar, între contul meu și al dumnealui.

I-am dat atunci cash 250 euro, ca să nu rămân dator și să îmi rămână mie fix 92.000 euro.

Cu ocazia cercetărilor am aflat că acești bani nu erau împrumut bancar luat de domnul Babiuc. Nu am reușit să plătesc în intervalul de 1 an în care am spus că restitui banii.

La momentul când am primit banii, în jur de 27 ianuarie 2014, am fost la notar și am dat declarație în sensul că am primit acest împrumut de la Babiuc Constantin. Documentul notarial a fost întocmit la domnul notar Dîmbu Bogdan, care este fiul lui Dîmbu Dumitru.

În anul 2015, cred că pe la începutul anului, a venit la mine un domn avocat, care mi-a spus să nu mai trimit cei 100.000 euro în contul din România al domnului Babiuc Constantin, pentru că acele conturi bancare erau sub supravegherea organelor judiciare.

Domnul avocat mi-a dat un cont IBAN al domnului Babiuc Constantin, de la o bancă din Viena și am trimis toată suma, în acel cont, în 3 rate succesive.

Prin declarația dată la urmărire penală, **martorul Ozcan Adnan** a arătat că a împrumutat de la inculpatul Babiuc Constantin Gavril, la începutul anului 2014, suma de 100.000 euro, din care 92.000 euro i-au fost remiși prin virament bancar, iar 8000 euro cash. A menționat că, din această sumă a împrumutat lui Blănari Ionuț suma de 50000 euro, iar 30000 euro i-a trimis surorii sale, Ozcan Nimet, în Turcia, restul folosindu-i pentru una din societățile sale și în interes personal. Martorul a precizat că împrumutul i-a fost acordat pentru un an, a semnat o declarație notarială în acest sens și că inculpatul Dîmbu Dumitru nu a participat la discuțiile dintre el și inculpatul Babiuc Constantin Gavril în legătură cu acordarea împrumutului. A arătat că l-a cunoscut pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril, posibil, prin intermediul inculpatului Dîmbu Dumitru sau a unor prieteni comuni, fiind în relații de prietenie cu ambii (*fila 248-251 vol. 4 d.u.p.*).

Cu prilejul audierii sale în primă instanță, martorul Ozcan Adnan a relatat în esență aceeași situație de fapt, ca în fața organelor de urmărire penală și a precizat că, din împrumutul primit de la Babiuc Constantin Gavril, nu a dat nicio sumă inculpatului Dîmbu Dumitru, că banii i-a distribuit așa cum a relatat în cursul urmăririi penale și că a restituit împrumutul în 2015, peste termenul de un an stabilit inițial (astfel: 22000 euro la 17 februarie 2015, 70000 euro la 2 aprilie 2015 și 8000 euro la 23 aprilie 2015 - *fila 53 vol. VII d.prima inst.*).

Declarația martorului Ozcan Adnan este susținută de **înscrișurile bancare** depuse și **notificarea** prin avocat a intenției de restituire a împrumutului – *file 56-66 vo. VII d.prima inst.*

Martorii Blănari Ion Dionisie și Blănari Vasile au confirmat împrumutul de 50000 euro primit de la Ozcan Adnan, în perioada imediat următoare primirii de către acesta a banilor de la inculpatul Babiuc Constantin Gavril (*file 252-256, 257-261 vol.4 d.u.p., file 105, 38 vol. II dosar prima inst.*). Martorul Blănari Ion-Dionisie a relatat punctual că, fratele său, Blănari Vasile, care se află în relații de afinitate cu Adnan Ozcan, a intermediat de la cel din urmă un împrumut de 50000 euro, bani pe care i-a primit în contul personal de la Banca Transilvania, pe care i-a transferat în contul firmei Vivat Construct și i-a folosit în interesul societății. Ambii

martori au afirmat că din împrumutul primit de la Ozcan Adnan nu au remis vreo sumă de bani inculpatului Dîmbu Dumitru și că banii i-au folosit pentru societatea VIVAT CONSTRUCT SRL, și anume pentru achitarea datoriilor pe care firma le avea.

Conform datelor bancare, în data de 27.01.2014, din contul deținut de Babiuc Constantin Gavril la UNICREDIT TIRIAC BANK a fost transferată suma de 92000 euro, în contul deținut de numitul Ozcan Adnan, la Banca Transilvania, iar o parte din aceștia, respectiv suma de 50000 euro, a fost transferată în data de 03.02.2014, din contul aparținând martorului Adnan Ozcan, în contul martorului Blănari Ion Dionisie, tranzacțiile succesive fiind declarate ca împrumut. O altă sumă, de 30000 euro, din suma inițială, a fost transferată către Ozcan Nimet, sub titlul restituire credit (*filele 27-28 vol.5 d.u.p.*).

Depozițiile martorilor Blănari Ion Dionisie și Blănari Vasile sunt susținute de înscrisurile ce arată rulajul contului bancar din luna martie 2014, jurnalul de bancă (*file 112, 115-120 vol. II dosar prima inst.*) și cu înscrisul referitor la transferul bancar având ca obiect restituirea împrumutului către Ozcan Adnan, la data de 20 august 2014 – *fila 109 vol.II dosar prima inst.*

Cu probele mai sus analizate se coroborează declarația **inculpatului Babiuc Constantin Gavril** care a menționat că este foarte bun prieten cu Adnan Ozcan și i-a dat cu titlu de împrumut suma de 100000 euro (8000 euro cash și 92000 euro prin virament bancar), împrumut ce a fost recunoscut printr-o declarație notarială dată în fața fiului inculpatului Dîmbu Dumitru, care este notar. A mai precizat că nu avea cunoștință că i s-a făcut dosar penal și că nu i-a solicitat inculpatului Dîmbu Dumitru să intervină în beneficiul său, învederând în legătură cu dosarul nr. 390/P/2014 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Rădăuți că a primit o notificare în sensul că nu mai are dreptul să poarte armă și nu dăduse nicio declarație la Serviciul arme și muniții. A susținut că nu i-a solicitat niciodată lui Dîmbu Dumitru să intervină pentru el și nu a avut probleme cu justiția (*fila 92 vol. 11 d.u.p.*).

Din declarațiile date de **inculpatul Dîmbu Dumitru** reiese că Babiuc Constantin Gavril și Ozcan Adnan se cunoșteau și a aflat că primul a dat un împrumut de 100000 euro celui de-al doilea, menționând că nu a știut despre vreo sesizare în legătură cu fapte de natură penală sau contravențională săvârșite de inculpatul Babiuc Constantin Gavril, la Serviciul arme și muniții unde șef serviciu era Gabor Vasile. A precizat că nu a solicitat niciodată inculpatului Babiuc Constantin Gavril remiterea unei sume de bani pentru martorul Adnan Ozcan, și nici inculpatului Babiuc o sumă de bani *pentru a-i asigura vreun soi de protecție* (*file 34-37 vol.9 d.u.p., fila 35 vol.II d. prima inst.*).

La nivel teoretic, se menționează că infracțiunea de trafic de influență există prin simpla pretindere sau primire a sumei de bani, independent de traficarea efectivă a influenței.

În cauză, însă, probele administrate nu dovedesc elementul material al laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență de care a fost acuzat inculpatul Dîmbu Dumitru, în niciuna dintre variantele normative indicate în actul de sesizare a instanței (*pretindere sau primire*).

De asemenea, în baza probatoriului administrat se constată că nu s-a dovedit faptul *remiterii* de către inculpatul Babiuc Constantin Gavril a sumei de 92000 de euro în scopul soluționării favorabile a două dosare penale în care era cercetat.

În aceste condiții, în mod legal și temeinic prima instanță a dispus achitarea inculpaților pentru infracțiunile de trafic de influență, respectiv cumpărare de influență, în baza art.16 alin.1 lit. a C.proc.pen. - *fapta nu există, căci textul legal are în vedere nu doar inexistența faptei în materialitatea ei, ci și inexistenței faptei pe care o descrie verbum regens.*

*

Prin rechizitoriu s-a mai reținut că, fapta *inculpatului Dîmbu Dumitru*, care în urma remiterii sumei de 92000 euro, a intervenit pe lângă numitul Gabor Vasile, șeful Serviciului arme, muniție și materiale explozive, din cadrul I.P.J. Suceava, în scopul neîntocmirii unui dosar penal inculpatului Babiuc Constantin Gavril, faptă săvârșită în cursul lunii februarie 2014, precum și fapta aceluiași inculpat care, în urma imposibilității obiective a numitului Gabor Vasile de a-l sprijini în acest demers, a determinat pe prim-procurorul Cocîrlă Elisabeta să dispună preluarea dosarului cu numărul 390/P/2014 și să-l repartizeze inculpatului Dîmbu Dumitru, spre soluționare, întrunește elementele constitutive ale *infracțiunii de favorizarea făptuitorului*, prev. de art. 269 alin. 1 C.pen. Întrucât, în baza aceleiași rezoluții infracționale (favorizarea făptuitorului Babiuc Constantin Gavril), inculpatul Dîmbu Dumitru, în cursul lunii mai 2014, a efectuat mai multe demersuri și a promis, în mod expres, inculpatului Babiuc Constantin Gavril că-l va exonera de răspunderea penală, în dosarul 353/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție, în cauză, s-a reținut *infracțiunea de favorizarea făptuitorului în formă continuată (2 acte materiale)*, prev. de art. 269 alin. 1 C.pen. cu aplic.art.35 alin.1 C.pen.

Analizând probele administrate în cauză, prima instanță a considerat că se impune pronunțarea unei soluții de achitare, în baza **art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.**, întrucât nu există probe că faptele reclamate există în materialitatea lor.

Instanța de apel notează că, potrivit art.269 alin.1 C.pen., *ajutorul dat făptuitorului în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală, tragerii la răspundere penală, executării unei pedepse sau măsuri privative de libertate constituie infracțiunea de favorizarea făptuitorului*. Infracțiunea se consumă în momentul în care ajutorul este dat făptuitorului, moment la care se produce urmarea periculoasă socialmente a faptei, adică starea de pericol pentru înfăptuirea justiției.

În conformitate cu sentința apelată, Înalta Curte constată că datele și informațiile oferite de mijloacele de probă, inclusiv cele administrate în cursul cercetării judecătorești în apel, demonstrează inexistența faptei pe care, în norma de incriminare, o descrie *verbum regens*. Nu s-a dovedit acuzația că inculpatul Dîmbu Dumitru a dat un ajutor material, prin acte comisive, în mod direct, inculpatului Babiuc Constantin Gavril, în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor în cele două cauze penale, cum s-a reținut în rechizitoriu.

Astfel, sub aspectul lipsei de temeinicie a acuzație aduse inculpatului Dîmbu Dumitru, este relevantă depoziția **martorului Gabor Vasile**, șef Serviciu arme, explozivi, substanțe periculoase din cadrul IPJ Suceava, la data presupuselor fapte penale, care a declarat în fața instanței de apel: *Prin natura atribuțiilor de serviciu cunoșteam faptul că Babiuc Constantin din mun. Rădăuți era titular de permis de armă (...) Întrucât acesta nu s-a prezentat la prelungirea valabilității permisului de armă în termen de 5 ani de la viza anterioară, la nivelul serviciului s-a întocmit dosar penal, conform art. 342 pct. 6 din Codul penal, în vigoare la acea dată. Cred că dosarul penal s-a întocmit în anul 2013 sau 2014; ulterior întocmirii dosarului Babiuc Constantin a depus la Serviciul Arme prin intermediul unui fost coleg, Oliver Măciucă, niște documente din care rezulta faptul că, în perioada în care trebuia să se prezinte pentru prelungirea vizei, se afla în străinătate pentru probleme medicale. Îmi amintesc că dosarul a fost instrumentat de colegul meu, ofițerul Pălin Răzvan Ionel, care potrivit competenței teritoriale la acea dată l-a trimis la Parchetul de pe lângă Judecătoria Rădăuți.*

Nu am avut discuții cu inculpatul Dîmbu Dumitru în legătură cu situația mai sus relatată, însă în calitate de procuror-șef secție urmărire penală în care supraveghea și activitatea serviciului pe care îl conduceam am avut convocări la nivelul inspectoratului, motivat de faptul că eram un număr redus de lucrători în acest serviciu și în acea perioadă exista un număr mare de dosare penale la art. 342 alin. 6 Cod penal.

(...) în calitate de șef serviciu mergeam la Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava și mă întâlneam implicit cu dl. Dîmbu Dumitru. Pot afirma cu certitudine că dl. Dîmbu Dumitru nu mi-a solicitat, nu mi-a impus să pun viză de prelungire a permisului de armă.

(...) știu că acele documente au ajuns în posesia mea fiindu-mi înmânate de către ofițerul Măciucă Oliver, iar acele documente au fost depuse la dosarul penal privind pe Babiuc Constantin.

(...) la nivelul serviciului nostru s-a întocmit dosarul penal și nu i s-a efectuat prelungirea valabilității permisului de armă titularului Babiuc Constantin.

(...) dosarul penal a fost înaintat de către colegul Pălin Răzvan Ionel spre soluționare la Parchetul de pe lângă Judecătoria Rădăuți și mai cunosc faptul că în urma discuțiilor purtate la nivelul PT Suceava și IPJ Suceava s-a hotărât ca toate dosarele privind neprezentarea la viză să fie preluate la Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava. Nu cunosc dacă dosarul privind pe dl. Babiuc a ajuns la Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava.

Cunosc că în toate dosarele privind neprezentarea la viză pentru prelungirea valabilității permisului de port armă nu a fost adoptată o soluție care să impună sesizarea instanței.

(...) Până în anul 2013-2014, conform legii, titularul permisului de armă nu era obligat să se prezinte pentru prelungirea valabilității permisului de armă decât dacă i se solicita de către organele competente, o dată la trei ani. Odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal, întrucât fapta era incriminată ca infracțiune, noi nu aveam obligativitatea să îi anunțăm pe posesorii de armă să se prezinte pentru prelungirea valabilității de armă, am luat măsuri și i-am anunțat

să vină pe cei pe care îi cunoșteam că sunt deținători de permis de armă, astfel că față de mulți dintre ceilalți au fost întocmite dosare penale. Ulterior, legea armelor a fost modificată din nou și, în prezent, posesorii de permise de port armă au posibilitatea să se prezinte pentru prelungirea vizei într-un termen de 6 luni de la data la care sunt anunțați în acest sens de către organele de poliție.

Întrebări formulate de apărătorul inculpatului Babiuc și Dîmbu Dumitru:

1. La întâlnirile periodice pe care le aveți cu dl. procuror Dîmbu s-a discutat doar situația juridică a dosarului dlui. Babiuc sau despre dosarele care aveau ca obiect infracțiunea prev. 342 Cod penal?

Răspuns: La aceste întâlniri, convocări care sunt consemnate în Registrul Unic de la nivelul IPJ Suceava, participau atât dl. procuror Dîmbu, cât și inspectorul șef sau adjunctul de la IPJ Suceava, subsemnatul, cât și colegii mei din cadrul Serviciului arme. Se discuta situația acestor dosare penale și nu punctual, vis-a-vis de un anume titular de permis de armă.

Uneori, mergeam la birou la dl. Dîmbu Dumitru cu anumite dosare, cu anumite probleme din domeniul nostru de competență și este posibil să mă fi întrebat în acest cadru în legătură cu prelungirea permisului de port armă a lui Babiuc.

Aceleași elemente factuale a prezentat **martorul Gabor Vasile** în fața primei instanțe și la urmărirea penală, afirmând că, potrivit practicii de la data de referință, în niciun dosar, ce avea ca obiect infracțiunea prevăzută de art. 342 alin. 6 C.pen., nu se sesiza instanța. A menționat că îl cunoștea pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril de aproximativ 10 ani, respectiv din 2004, știa că acesta deține o armă de vânatoare și un pistol cu gaze. Întrucât viza pentru prelungirea valabilității permisului de port-armă îi expirase în 2013, a fost deschis un dosar penal pe numele inculpatului Babiuc Constantin Gavril pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art.342 alin. 6 C.pen., dosar instrumentat de către ofițerul de poliție Pălin Răzvan și trimis Parchetului de pe lângă Judecătoria Rădăuți, probabil cu propunere de clasare deoarece lipsea intenția, o practică agreată la nivel național pentru această infracțiune. Inculpatul Babiuc Constantin Gavril a depus documente medicale în justificarea întârzierii la prelungirea valabilității, documente ce au fost înaintate, prin Oliver Măciucă, ofițerului de caz Pălin Răzvan. A mai declarat martorul Gabor Vasile că inculpatul Dîmbu Dumitru nu i-a solicitat, nu a făcut nicio intervenție sau presiune cu privire la dosarul inculpatului Babiuc Constantin Gavril pentru a fi soluționat într-un anume mod, precum și că, în cursul anului 2014, toate dosarele având ca obiect infracțiunea de nerespectare a regimului armelor și munițiilor, prevăzută de art. 342 alin. 6 C.pen., au fost preluate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava, inclusiv cel al inculpatului Babiuc Constantin Gavril, și că inculpatul Dîmbu Dumitru nu i-a solicitat să trimită cauza la parchet cu propunere de clasare (*fila 182-183 vol. IV d. prima inst., file 311- 315 vol.4 d.u.p.*). Declarația dată în calitate de suspect de către numitul Gabor Vasile prezintă aceeași stare de fapt, menționând că i-a spus lui Dîmbu Dumitru că a întocmit dosar penal lui Babiuc Constantin Gavril pentru neprezentarea la prelungirea valabilității permisului de port armă conform art.140 din Legea nr.295/2004 republicată (*fila 298 vol.11 d.u.p.*).

Martora Cocîrlă Elisabeta, prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Suceava, în cursul anului 2014, a relatat că, la ședința de bilanț din februarie 2014, fiind prezenți procurorii din cadrul tuturor unităților de parchet de pe raza Tribunalului Suceava a fost pusă în discuție modalitatea de interpretare a dispozițiilor art. 342 alin. 6 C.pen. și, pentru că opiniile erau împărțite între colegi, a propus ca aceste dosare să fie preluate de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava pentru a fi mai ușor și unitar de gestionat. În perioada următoare, au fost preluate de la 6 unități de parchet un număr de 140 de astfel de dosare, la solicitarea unităților de parchet locale, neavând loc niciodată o preluare din oficiu de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava. A precizat că în dosarele soluționate de inculpatul Dîmbu Dumitru, acesta a dispus soluția de clasare (*file 9-10 vol. XI d.inst. fond*).

Din declarațiile **inculpaților Dîmbu Dumitru și Babiuc Constantin Gavril** nu rezultă că primul a luat rezoluția infracțională de a-l ajuta pe cel de-al doilea în sensul facilitării unor soluții favorabile în dosarele penale în care era cercetat, neexistând probe sub acest aspect nici în legătură cu dosarul nr.353/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție care îl viza, printre alții, pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril, dar chiar și pe inculpatul Dîmbu Dumitru.

Instanța de apel consideră, totodată, ca legală și temeinică achitarea inculpatului Dîmbu Dumitru, în baza art.16 alin. 1 lit. a C.proc.pen., pentru infracțiunea de favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 C.pen., inculpatul fiind acuzat că, în scopul vădit de a-l exonera de la răspunderea penală pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril nu a înregistrat, sub număr de dosar penal, procesul-verbal de sesizare din oficiu întocmit în 17.02.2014 și a clasat lucrarea constituită în 24.03.2014, printr-o rezoluție olografă de o manieră care îl punea la adăpost pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril de o redeschidere a cercetărilor, ținându-l tot timpul la curent pe acesta cu privire la conținutul sesizării inițiale.

Printre variantele normative de incriminare, legiuitorul a reglementat că infracțiunea de favorizarea făptuitorului presupune **un ajutor dat într-o cauză penală** în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor.

Or, în legătură cu acuzația mai sus arătată, procurorul a reținut că ajutorul ar fi constat în faptul *neînregistrării sub număr de dosar penal* a procesului-verbal din 17.02.2014 întocmit de inculpatul Dîmbu Dumitru. Aceasta evidențiază, însă, o faptă omisivă, în afara procesului penal.

Ca atare, chiar dacă în realitatea obiectivă s-a desfășurat o activitate, aceasta nu îmbracă forma de incriminare evidențiată de *verbum regens* în cazul infracțiunii de favorizarea făptuitorului, motiv pentru care se constată că soluția de achitare cu argumentul că fapta nu există este legală și temeinică.

Prin rechizitoriu s-a mai reținut că, fapta inculpatului Dîmbu Dumitru, care i-a furnizat, pe data de 05.02.2014, inculpatului Babiuc Constantin Gavril informații care nu erau destinate publicității, clasificate „strict secret”, conținute în informarea numărul 003384647 (informare care ar fi vizat fapte de corupție săvârșite anterior de Babiuc Constantin Gavril), în scopul furnizării acestuia a unui folos injust (exonerarea de la răspundere penală), întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu**

sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, de bunuri ori alte foloase necuvenite, prev. de art.12 lit.b din Legea 78/2000.

În acord cu prima instanță, Înalta Curte constată că nu există nicio probă care să facă dovada faptului că, la data de 05.02.2014, inculpatul Dîmbu Dumitru ar fi furnizat nota SRI inculpatului Babiuc Constantin Gavril.

Astfel, din probele administrate în cauză, niciun martor nu a susținut această acuzație, cum de altfel niciun alt tip de probă nu o confirmă dincolo de orice dubiu, situație în care instanța de apel consideră că există simple supoziții ale procurorului în acuzația formulată. În procesul penal, sarcina probei aparține procurorului, inculpatul beneficiind de prezumția de nevinovăție.

În consecință, nu poate fi primită critica procurorului privind greșita achitare, în baza **art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.**, a inculpatului Dîmbu Dumitru sub aspectul comiterii infracțiunii prevăzute de art.12 lit.b din Legea 78/2000.

De asemenea, **soluțiile de achitare, în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen., pentru infracțiunile de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit și instigare la compromiterea intereselor justiției**, de care a fost acuzat inculpatul Dîmbu Dumitru sunt legale și temeinice.

În această ordine de idei, se constată că, prin actul de sesizare a instanței, s-a reținut că inculpatul Dîmbu Dumitru, legal investit cu efectuarea de cercetări sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni de corupție, în baza notei Serviciului Român de Informații cu numărul 003384647, repartizată acestuia în 30.01.2014, și-a îndeplinit cu bună știință, în mod defectuos, atribuțiile de serviciu prin neînregistrarea procesului-verbal de sesizare din oficiu sub număr de dosar penal, prin efectuarea de verificări superficiale și clasarea acestei lucrări cu încălcarea normelor de procedură penală, astfel că, prin maniera adoptată cu ocazia arhivării acestei informări, inculpatul a adus prejudicii instituției din care făcea parte, afectându-i credibilitatea în rândul justițiabililor, propagând ideea că justiția se face în mod părtinitor, că nu servește un interes public și că este aservită unor interese personale și de grup, faptă ce în opinia procurorului întrunește elementele constitutive ale ***infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru altul un folos necuvenit***, prev. de art. 13² din Legea nr.78/2000 rap. la art. 297 alin.1 C.pen.

Potrivit adresei nr.6242/II/7 din 18.09.2014 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Suceava către DNA – Serviciul de combatere a corupției, nota Serviciului Român de Informații cu numărul 003384647 din 29.01.2014, a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava, în data de 30.01.2014, și repartizată inculpatului Dîmbu Dumitru (*file 14-15, atașate aleatoriu, vol.8 d.u.p.*). În cuprinsul notei se menționa faptul că inculpatul Babiuc Constantin Gavril i-a pretins numitei Postolachi Maria, funcționar în cadrul Primăriei Satu Mare, radierea taxelor și impozitelor aferente unei suprafețe de circa 16 hectare de teren, pe care o deținea pe raza comunei Satu Mare, în schimbul promisiunii angajării unei cunoștințe de-a acesteia în cadrul concernului austriac EGGER.

În acord cu prima instanță, se precizează că, procesul-verbal întocmit de SRI, în virtutea atribuțiilor prevăzute de art.9 și art.10 din Legea nr.14/1992 și

transmis organelor de urmărire penală în condițiile art.61 C.proc.pen., nu constituie mod de sesizare penală prevăzut de art.288 C.proc.pen.

În legătură cu această acuzație, **inculpatul Dîmbu Dumitru** a declarat că a trimis procesul-verbal întocmit la 17.02.2014, pentru verificări, la un organ de urmărire penală abilitat de lege să efectueze activități operative.

Martora Cocîrlă Elisabeta, prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Suceava a arătat prin depoziția sa, că *inculpatul Dîmbu Dumitru făcea parte din structura de securitate, astfel că era abilitat să vadă, să întocmească acte de sesizare din oficiu și să trimită aceste sesizări organelor de poliție competente pentru a desfășura în continuare cercetări cu privire la unele fapte care aparent întruneau elementele constitutive ale unei infracțiuni. În informările (n.n. SRI) care erau clare, rezultând toate elementele necesare începerii urmăririi penale, se întocmea un proces-verbal de sesizare din oficiu și se forma dosar penal (file 9-10 vol.XI d.inst.fond).*

La dosarul cauzei există **procesul-verbal nr.1452/II/6 din 17 februarie 2014** al Parchetului de pe lângă Tribunalul Suceava, semnat de inculpatul Dîmbu Dumitru, în calitate de procuror șef secție, referitor la *existența de date și informații cu privire la faptul că numita Postolachi Maria, consilier agricol în cadrul Primăriei Satu Mare, jud. Suceava, încearcă să obțină foloase necuvenite în favoarea unor apropiați prin intermediul omului de afaceri Babiuc Constantin Gavril, în cuprinsul căruia se consemnează că se impune efectuarea unor investigații operative pentru stabilirea situației de fapt și pentru verificarea implicării funcționarei publice în activitatea sus menționată. La finalizarea investigațiilor structura de poliție judiciară va formula propuneri procedurale adresate structurii de parchet competentă din punct de vedere material, teritorial și după calitatea persoanei (fila 127 vol. IX d.prima inst., fila 17, atașată aleatoriu în vol.8 d.u.p.).*

IPJ Suceava - Poliția Municipiului Rădăuți - Formațiunea de investigare a fraudelor a efectuat verificări, iar conform **procesului-verbal din 04.03.2014** întocmit de lucrătorii de poliție nu au fost identificate indiciile comiterii unor fapte de natură penală (*file 127 verso, 128 vol.IX d. inst.fond*).

Astfel cum a reținut și prima instanță, în favoarea soluției de achitare este și înscrisul reprezentat de **ordonanța de clasare nr.304/P/2018 din 17 decembrie 2018** a DNA – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, dispusă în baza **art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.**, care a vizat, printre altele, pretinsa faptă de luare de mită a numitului Babiuc Constantin Gavril reclamată de numita Postolachi Maria, situația de fapt fiind cea avută în vedere prin procesul-verbal din data de 17 februarie 2014 (*file 108-115 vol. IX d. prima inst.*).

Această din urmă soluție adoptată de procuror nu a fost desființată, situație în care clasarea este definitivă inclusiv în considerarea faptului că termenul de prescripție este împlinit, context în care instanța de apel valorifică soluția definitivă dispusă de procuror prin ordonanță din 17 decembrie 2018, emisă în dosarul nr.304/P/2018 al DNA- Structura Centrală.

Totodată, prin rechizitoriu, s-a arătat că inculpatul Dîmbu Dumitru, legal investit cu efectuarea de cercetări sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni de

corupție, în baza notei S.R.I. cu numărul 003384647 repartizată acestuia în 30.01.2014, și-a îndeplinit cu bună știință în mod defectuos atribuțiile de serviciu, prin neînregistrarea procesului-verbal de sesizare din oficiu sub număr de dosar penal, prin efectuarea de verificări superficiale, și prin clasarea acestei lucrări cu încălcarea normelor de procedură penală, fapte ce ar întruni elementele constitutive ale ***infracțiunii de instigare la compromiterea intereselor justiției***, prev. de art. 47 C.pen. rap. la art.277 alin. 1 și 2 C.pen.

Conform dispozițiilor art.47 C.pen., instigatorul este persoana care, cu intenție, determină o altă persoană să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală.

Din modul în care este formulată acuzația de procuror, inculpatul Dîmbu Dumitru este indicat nu doar ca instigator, ci și ca autor al infracțiunii de compromitere a intereselor justiției, prev. de art. 277 alin. 1 și 2 C.pen. În acest context, nefiind descrise actele de instigare pe care le-ar fi săvârșit, în mod corect prima instanță a considerat că cele două forme de participare penală nu pot coexista în persoana inculpatului Dîmbu Dumitru și a dispus ***soluția de achitare în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.***, ctitica adusă acestei soluții de procuror în calea ordinară de apel, fiind nefondată. Soluția de achitare cu motivarea că *fapta nu există* se impune ca legală și temeinică, ținând cont și de faptul că, exceptând forma de participare penală a instigării atribuită inculpatului Dîmbu Dumitru, fapta circumscrisă acestei infracțiuni a fost încadrată ca infracțiune de abuz în serviciu, mai sus analizată, având ca subiect activ același inculpat.

În cuprinsul actului de sesizare a instanței, s-a mai reținut că fapta inculpatului Dîmbu Dumitru care, în cursul lunii februarie 2014, folosindu-și influența de procuror-șef secție și de persoană desemnată cu supravegherea activităților de cercetare penală desfășurate de lucrătorii I.P.J. Suceava – Serviciul arme, muniție, materiale explozive, l-a determinat pe numitul Gabor Vasile să nu-i întocmească ***numitului Bobu Viorel*** un dosar penal, deși acesta săvârșise infracțiunea prev.de art.342 alin.6 C.pen. anterior, și, mai mult, să-i prelungească, deși nu întrunea condițiile prevăzute de lege, permisul de port-armă prin aplicarea retroactivă a unei vize de prelungire, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de ***favorizarea făptuitorului***, prev. de art. 269 alin. 1 C.pen. și ***instigare la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit***, prev. de art. 47 C.pen. rap.la art. 297 alin.1 C.pen. cu ref.la art. 13² din Legea nr. 78/2000, aflate ***în concurs formal***.

Având în vedere lipsa oricăror dovezi că inculpatul Dîmbu Dumitru și-a folosit în vreun fel influența asupra martorului Gabor Vasile și că ar fi discutat cu acesta în legătură cu situația permisului de port-armă a martorului Bobu Viorel, prima instanță a dispus achitarea, în baza ***art.16 alin 1 lit. a C. proc.pen.***, față de inculpatul Dîmbu Dumitru în sarcina căruia s-au reținut cele două infracțiuni, soluții care vor fi menținute de Înalta Curte, apreciind nefondate motivele de apel ale procurorului.

În fapt, se constată că martorul Bobu Viorel a deținut permisul de port armă seria B nr.007647, având perioada de valabilitate de 5 ani, de la 03.11.2008 la 03.11.2013. A solicitat IPJ Suceava –Serviciul Arme Explozivi Substanțe Toxice, prelungirea permisului de port armă, la data de 28.11.2013, la peste trei săptămâni

de la momentul expirării permisului și fără a depune arma și muniția la un armurier autorizat (*filele 64, 68 atașate aleatoriu în vol.9 d.u.p.*).

În primă instanță, **martorul Bobu Vasile** a declarat că nu a solicitat inculpatului Dîmbu Dumitru să intervină la martorul Gabor Vasile pentru prelungirea valabilității permisului său port armă și nici nu i-a precizat că ar avea probleme cu vizarea permisului port armă pentru că nu avea reprezentarea faptului că permisul trebuia vizat. A precizat, însă, că i-a dat inculpatului Dîmbu Dumitru fișa medicală pentru a o da mai departe la Serviciul arme și muniții și tot de la inculpat a primit după 2-3 zile permisul vizat, fără o înțelegere în acest sens, ci în virtutea faptului că se cunoșteau de 14-15 ani și se întâlneau o dată la 2-3 zile la un ceai, o cafea (*fila 97 vol.II d. prima inst.*). Cu afirmațiile sale se coroborează depoziția **martorului Tețel Mircea** care a arătat modul în care martorul Bobu Viorel a ajuns să predea fișa medicală, specificând că nu l-a auzit solicitându-i inculpatului Dîmbu Dumitru să îi rezolve problema permisului de port armă, în sensul de a nu i se întocmi dosar penal (*fila 7 vol.XI dosar prima inst.*).

Așa cum a considerat și prima instanță, nu lipsit de relevanță este că, în dosarul nr. 127/P/2017 al DNA- Secția de combatere a corupției, având ca obiect verificarea modului în care martorul Bobu Viorel a obținut permisul de port armă și prelungirea valabilității acestuia, s-a dispus soluție de clasare, la data de 29.07.2020, față de Gabor Vasile, în temeiul art.16 alin.1 lit.c C.proc.pen., privind infracțiunea prev. de art.13/2 din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.5 alin.1 C.pen. (*file 100-104 vol.IX d.inst.fond*).

Înalta Curte consideră, de asemenea, legală și temeinică soluția de achitare a inculpatului Dîmbu Dumitru în baza **art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.**, pentru **infracțiunea de favorizarea făptuitorului**, prev. de art.269 alin.1 C.pen., constând în aceea că, în intervalul august 2013 –martie 2014, a intervenit în mod succesiv pe lângă ofițerul de poliție judiciară Fecioru Vasile, din cadrul I.P.J. Suceava-Serviciul Poliției Rutiere, și ulterior, pe lângă procurorul militar Chifan Silviu Ghiocel, din cadrul Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Iași, în scopul exonerării de la răspundere penală a **numitului Rusu Vasile**, față de care se efectuau cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului, prev.de art. 336 alin.1 C.pen.

Din probele administrate în cauză rezultă că nu există fapta ce constituie elementul material al laturii obiective a infracțiunii de favorizare a făptuitorului.

Astfel, sub aspectul laturii obiective, pentru existența infracțiunii este necesar să se dea un ajutor care poate consta în acte comisive sau acte omisive, care poate fi material sau moral, direct sau indirect, prin intermediul unei alte persoane.

Infracțiunea de favorizarea făptuitorului mai sus arătată nu există dat fiind că inculpatul Dîmbu Dumitru nu a săvârșit acte concrete de ajutorare în sensul prevăzut de art.269 alin.1 C.pen. Nu se încadrează unor asemenea acte de ajutor/sprijin faptul că inculpatul Dîmbu Dumitru s-a interesat de programul de audiențe de la Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Iași și a adresat rugămintea ca martorul Rusu Vasile să fie primit în audiență ori faptul că s-a interesat de valoarea alcoolemiei numitului Rusu Vasile.

În timpul cercetării judecătorești în primă instanță, **martorul Chifan Silviu Ghiocel** a relatat că inculpatul Dîmbu Dumitru nu i-a comunicat numele persoanei care urma să se prezinte în audiență și *nu l-a perceput pe inculpat ca fiind interesat de soluționarea dosarului*, înțelegând rugămintea inculpatului de a primi în audiență persoana respectivă ca pe o chestiune profesională între doi foști colegi. Martorul a mai arătat că, după ce a fost audiat la urmărirea penală, s-a interesat de parcursul dosarului numitului Rusu Vasile și a constatat că fusese repartizat unui coleg ce dispusese trimiterea în judecată, în cauză fiind pronunțată o soluție de condamnare. A mai relatat despre momentul discuției cu Rusu Vasile: *l-am întrebat ce alcoolemie avea și rețin că era vorba de o alcoolemie mare. l-am spus lui Rusu că va fi chemat de procurorul militar când dosarul va ajunge la Parchet. Rusu a venit la mine după informații, însă și pentru a vedea dacă îl pot ajuta, eu răspunzându-i că nu pot face acest lucru deoarece are o alcoolemie mare (fila 106, vol.III d.inst.fond)*. Relevantă sub aspectul lipsei de temeinicie a acuzației aduse inculpatului Dîmbu Dumitru este și precizarea martorului Chifan Silviu Ghiocel din faza de urmărire penală în sensul că l-a scos din birou pe martorul Rusu Vasile când a avut impresia că îi cere ajutorul pentru soluționarea favorabilă a cauzei sale. Împrejurarea că inculpatul Dîmbu Dumitru nu a efectuat acte de sprijin de natura celor specifice infracțiunii favorizării făptuitorului rezidă și din faptul că după discuția cu Chifan Silviu Ghiocel, acesta din urmă a crezut că Rusu Vasile se va prezenta la sediul parchetului militar pentru a depune o plângere (*file 297-301 vol.4 d.u.p.*).

Martorul Fecioru Vasile, ofițer de poliție judiciară la Serviciul de Poliție Rutieră din cadrul IPJ Suceava, până în anul 2016, a declarat că, la solicitarea inculpatului Dîmbu Dumitru i-a transmis acestuia rezultatul alcoolemiei lui Rusu Vasile, pompier, ce a fost implicat într-un accident pe raza satului Frumoasa, comuna Moara, informație pe care a aflat-o de la colegul său, care avea dosarul în instrumentare. Martorul a mai precizat că îl cunoștea pe Rusu Vasile cu care era vecin de cartier, a discutat cu acesta despre valoarea alcoolemiei, învederând, totodată, că nu a mai purtat altă discuție cu inculpatul Dîmbu Dumitru, care nu i-a solicitat să dea o anumită soluție în cauză, ceea ce nici nu ar fi fost posibil deoarece nu avea dosarul în anchetă (*fila 87 vol.IV dosar inst. fond, fila 289 vol.4 d.u.p.*). Totodată, în fața instanței, martorul a relatat că inculpatul Dîmbu Dumitru nu i-a cerut să ia legătura cu colegul său, care avea dosarul spre instrumentare, în vederea obținerii unei anumite soluții pentru Rusu Vasile, nu i-a cerut să facă vreo nelegalitate.

Cu depozițiile celor doi martori de mai sus și declarația **inculpatului Dîmbu Dumitru** (*fila 35-37 vol.II d. inst. fond*) se coroborează declarația **martorului Rusu Vasile** care a arătat că a fost implicat într-un eveniment rutier și s-a prezentat pentru un sfat, în septembrie 2013, la biroul inculpatului Dîmbu Dumitru (fapt consemnat în registrul parchetului) care i-a recomandat să își angajeze un avocat, precum și că a fost în audiență la parchetul militar, la martorul Chifan Silviu de la care a aflat că dosarul e înregistrat și probabil va fi sesizată instanța deoarece a avut o alcoolemie mare (*fila 114 vol.VII d. inst. fond, fila 302 vol.4 d.u.p.*).

Din depozițiile *martorilor Rusu Ramona și Armean Vasile* reies împrejurările în care martorul Rusu Vasile s-a deplasat să ceară un sfat inculpatului Dîmbu Dumitru, aspectele relatate și conduita succesivă dovedită nefiind de natură a combate legalitatea și temeinicia soluției de achitare a inculpatului Dîmbu Dumitru, astfel cum s-a pronunțat prima instanță.

În continuare, instanța de apel constată că, în mod legal și temeinic s-a dispus prin sentința atacată soluția de achitare în baza **art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen.**, pentru **instigare la infracțiunea de compromiterea intereselor justiției**, prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 277 alin. 1 și 2 C.pen., constând în fapta inculpatului Dîmbu Dumitru care, în intervalul 26.05-30.05.2014, i-a solicitat ofițerului de poliție judiciară *Asmarandei Gheorghe Marius* să divulge informații confidențiale a căror devoalare ar fi îngreunat urmărirea penală în dosarul nr. 353/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție, instigare urmată de divulgarea unor informații confidențiale și a unui înscris oficial (a căror divulgare fusese autorizată anterior de către procurorul de caz).

Infracțiunea de compromiterea intereselor justiției prevăzută de art. 277 alin.1 C.pen. constă în *divulgarea, fără drept, de informații confidențiale privind data, timpul, locul, modul sau mijloacele prin care urmează să se administreze o probă, de către un magistrat sau un alt funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, dacă prin aceasta poate fi îngreunată sau împiedicată urmărirea penală.*

Varianta normativă de la alin.2 al aceluiași articol prevede că reprezintă infracțiunea de compromiterea intereselor justiției *dezvăluirea, fără drept, de mijloace de probă sau de înscrisuri oficiale dintr-o cauză penală, înainte de a dispune o soluție de netrimiteră în judecată ori de soluționare definitivă a cauzei de către un funcționar public care a luat cunoștință de aceasta în virtutea funcției.*

În cursul cercetării judecătorești în apel, la termenul din 15.11.2023, *martorul Asmarandei Gheorghe Marius* a declarat: (...) *procurorul de caz, mi-a comunicat că (...) voi fi contactat de domnul Dîmbu, motiv pentru care mi-a pus la dispoziție un înscris pentru a fi predat dumnealui, în baza autorizării.*

În prima zi lucrătoare, cred că era luni, la DNA – ST Suceava a urcat domnul procuror Dîmbu, care, după mai multe discuții, a intrat și în biroul în care îmi desfășuram eu activitatea și m-a rugat să trec pe la dumnealui (...) era procuror-șef Secție urmărire penală în Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava. Avea biroul în aceeași clădire, la etajul 2.

Am mers la biroul dumnealui, a avut loc o discuție despre un magistrat și apoi discuțiile au continuat, din câte am înțeles eu, în direcția în care dumnealui ar fi fost interesat (...) ce fel de cercetări se efectuau în dosarul în care am fost autorizat.

Am recitat acum pe hol transcrierea înregistrării pe care eu am efectuat-o, în baza autorizării, care a apărut în ziarul Monitorul de Suceava și mi-am amintit că dumnealui m-a întrebat de persoanele care erau vizate de cercetări, i-am spus că era și dumnealui vizat pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență și pentru că autorizarea era să înmânez copia ordonanței - din ce îmi aduc aminte,

care se referea la **începerea urmăririi penale in rem**, am adus de la biroul meu acea copie, pe care i-am înmânat-o domnului Dîmbu.

După înmânarea copiei știu că am mai purtat o discuție cu domnul procuror Dîmbu, în care **trebuia să-i transmit niște informații referitoare la conturi bancare**.

În baza autorizării procurorului de caz, acesta mi-a transmis să îi comunic domnului procuror Dîmbu că se fac verificări cu privire la conturile bancare ale persoanelor cercetate în dosarul penal, fără a individualiza o persoană.

Ne-am întâlnit întâmplător la o activitate a DGA, cred că era o activitate de bilanț. La încheierea activității, m-am întâlnit cu domnul procuror Dîmbu și i-am transmis acest mesaj.

Nu am mai interacționat cu domnul Dîmbu, referitor la această cauză (...).

Din declarația dată în primă instanță rezultă aceleași elemente de fapt prezentate de martorul Asmarandei Gheorghe Marius, respectiv că a fost întrebat de inculpatul Dîmbu Dumitru despre *cercetările* care se efectuează în dosarul DNA-Structura Centrală în legătură cu terenurile de la Rădăuți, martorul spunându-i că, dacă dorește, poate să-i comunice o copie a ordonanței de începere a urmăririi penale *in rem*, ceea ce s-a realizat ulterior, așa cum fusese autorizat de procuror, în calitate de investigator cu identitate reală. A mai relatat că inculpatul Dîmbu Dumitru l-a întrebat despre judecătorul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și a aflat că este la rândul său cercetat pentru trafic de influență. Martorul a declarat că s-a întâlnit apoi cu inculpatul Dîmbu Dumitru la festivitățile organizate de ziua DGA Suceava și a fost întrebat din nou despre dosar, furnizându-i informațiile despre conturi bancare ce i-au fost puse la dispoziție de procuror.

Cu aceste depoziții se coroborează declarația **inculpatului Dîmbu Dumitru** care în primă instanță a susținut că, din proprie inițiativă, martorul Asmarandei Gheorghe Marius l-a informat că este vizat de un dosar de urmărire penală, în care era cercetat și inculpatul Babiuc Constantin Gavril și alți magistrați, aducându-i după circa 15 minute o copie a ordonanței de începere a urmăririi penale *in rem*.

Întâlnirea dintre inculpatul Dîmbu Dumitru și martorul Asmarandei Gheorghe Marius din biroul acestuia este confirmată de **martorul Grădinarul Gabriel** (fila 194 vol.IV dosar inst. fond, file 284-286 vol.4 d.u.p.).

Varianta normativă a infracțiunii reglementate de art.277 **alin.1** C.pen. vizează *informațiile privind data, timpul, locul, modul sau mijloacele de probă prin care urmează să fie administrată o probă* și presupune transmiterea acestor informații uneia sau mai multor persoane. În această variantă de săvârșire, consumarea infracțiunii este condiționată de **aptitudinea** actului de divulgare de a îngreuna sau împiedica urmărirea penală, astfel că nu orice scurgere de informații poate fi catalogată ca infracțiune.

Or, din probele administrate în cauză reiese că *informațiile divulgate* de martorul Asmarandei Gheorghe Marius - investigator cu identitate reală, nu erau în legătură cu *data, timpul, locul, modul sau mijloacele de probă prin care urma să fie administrată o probă*, care nici nu aveau **aptitudinea** de a îngreuna urmărirea penală, așa cum în mod întemeiat a reținut și prima instanță. Martorul Asmarandei Gheorghe Marius i-a relatat inculpatului Dîmbu Dumitru că a fost delegat să facă

anumite activități în dosar, respectiv audierea unor persoane, dar nici această faptă nu conduce la întrunirea elementelor de tipicitate ale infracțiunii în varianta prev. de art.277 alin.1 C.pen. deoarece afirmația are *un grad maxim de generalitate*, care nici aceasta nu era de natură a îngreuna urmărirea penală prin divulgarea informației către inculpatul Dîmbu Dumitru.

Cât privește dezvăluirea *fără drept*, a înscrisului constând în ordonanța de începere a urmăririi penale *in rem* de către martorul Asmarandei Gheorghe Marius inculpatului Dîmbu Dumitru, așa cum a apreciat și curtea de apel, Înalta Curte constată în baza probatoriului administrat că martorul a dezvăluit conținutul ordonanței fără o solicitare inițială a inculpatului, martorul fiind cel care a afirmat că poate să-i pună la dispoziție inculpatului copia ordonanței.

În fața instanței de apel, ***martorul Asmarandei Gheorghe Marius*** a mai declarat: *Recitind transcrierea înregistrării, din Monitorul de Suceava, mi-am amintit că nu a fost solicitată copia ordonanței de către domnul procuror Dîmbu. Eu ar fi trebuit să citesc conținutul ordonanței și apoi să îi rezum dumnealui despre ce este vorba. În momentul în care am purtat discuția în biroul domnului Dîmbu, după ce mi-a cerut să mă deplasez acolo, în cadrul discuției, domnul Dîmbu m-a întrebat diferite detalii, pe care nu le cunoșteam, persoanele cercetate și starea de fapt pentru fiecare dintre aceste persoane, infracțiunile de care erau acuzate. Nu știu de ce domnul Dîmbu era interesat despre cauza penală în care eu fusesem autorizat ca investigator, poate pentru că era cercetat și dumnealui (...) Inițial, la începutul discuției, întrebările se îndreptau spre care sunt persoanele care sunt vizate de ancheta penală și infracțiunile comise de acestea, iar ulterior, după ce i-am comunicat că este vizat și dumnealui, despre care ar fi fost influența traficată de către dumnealui, asupra cărei persoane.*

În aceste condiții, instanța de apel consideră că nu există un act de instigare în ceea ce privește dezvăluirea *fără drept* de informații privind actul procesual și proceduaral al începerii urmăririi penale *in rem*, chiar dacă inițiativa discuțiilor cu martorul Asmarandei Gheorghe Marius a aparținut inculpatului Dîmbu Dumitru.

În fundamentarea cazului reglementat de art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen., indicat pentru soluția de achitare în discuție, Înalta Curte mai evidențiază că, în variantele infracțiunii de compromiterea intereselor justiției, reglementate de alin.1 și 2 ale art.277 C.pen., subiectul activ este unul special căci fapta poate fi comisă doar de către un funcționar public care a luat cunoștință *în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu*, de informații relevante pentru soluționarea cauzei, situație care nu se regăsește în speță, astfel că, și pentru aceste considerente, motivele de apel ale procurorului vizând infracțiunea analizată sunt nefondate.

Prin rechizitoriu, s-a mai reținut că, fapta inculpatului Dîmbu Dumitru care, după obținerea acestor datelor de la martorul Asmarandei Gheorghe Marius le-a comunicat, în 27.05.2014, prin intermediul inculpatului Babiuc Constantin Gavril, inculpaților Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandea Mariana Daniela, cu scopul vădit de a îngreuna urmărirea penală, întrunește elementele constitutive a **două infracțiuni de favorizarea făptuitorului**, prev. de art. 269 alin. 1 C.pen.

Instanța de apel constată că soluțiile de achitare pentru aceste din urmă infracțiuni, **în baza art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.**, sunt legale și temeinice întrucât nu există niciun mijloc de probă care să susțină acuzațiile, context în care criticile procurorului referitoare la greșita achitare nu pot fi primite.

*

Prin rechizitoriu, s-a reținut că fapta **inculpatului Prelipcean Constantin Mihai**, care, în intervalul 19.05.2014-22.05.2014, i-a solicitat martorului Asmarandei Gheorghe Marius, ofițer de poliție judiciară în cadrul D.N.A.-S.T. Suceava, să-i furnizeze informații confidențiale, să-i dezvăluie mijloace de probă din dosarul D.N.A. cu nr.353/P/2013 privind situația procesuală a inculpatului Babiuc Constantin Gavril, lucru pe care martorul Asmarandei Gheorghe Marius l-a dus la îndeplinire, la data de 22.05.2014, fiind autorizat ca investigator cu identitate reală în acest sens, întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de instigare la compromitere a intereselor justiției**, prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 277 alin. 1 C.pen.

Totodată, s-a arătat că, fapta inculpatului Prelipcean Constantin Mihai, care a utilizat informațiile obținute și le-a transmis mai departe inculpatului Babiuc Constantin Gavril, în data de 24.05.2014, cu scopul vădit de a-l sprijini pe acesta din urmă pentru a se sustrage urmăririi penale, întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de favorizarea făptuitorului**, prev. de art. 269 alin. 1 C.pen.

La data de referință, inculpatul Prelipcean Constantin Mihai era ofițer de poliție judiciară în cadrul Inspectoratului Teritorial al Poliției de Frontieră Sighetu Marmăției- șeful Punctului Poliției de Frontieră Siret.

Prin sentința apelată, s-a dispus **achitarea** inculpatului Prelipcean Constantin Mihai pentru cele două infracțiuni de comiterea cărora a fost acuzat, în temeiul **art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen.**

Înalta Curte constată legale și temeinice soluțiile de achitare dispuse de prima instanță față de inculpatul Prelipcean Constantin Mihai, pentru argumentele care succed.

Se notează că, potrivit art.277 alin.1 C.pen., infracțiunea de *instigare la compromiterea intereselor justiției* constă în *divulgarea, fără drept, de informații confidențiale privind data, locul, modul și mijloacele prin care urmează să se administreze o probă, de către un magistrat sau un alt funcționar public care a luat cunoștință de aceasta în virtutea funcției, dacă prin aceasta poate fi îngreunată sau împiedicat urmărirea penală.*

Instigatorul este persoana care, cu intenție, determină o altă persoană să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală – art.47 C.pen.

În conformitate cu art. 269 alin.1 C.pen., constituie infracțiunea de favorizarea făptuitorului *ajutorul dat făptuitorului în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală, tragerii la răspundere penală, executării unei pedepse sau măsurii preventive.*

La cercetarea judecătorească în apel, la termenul din 15.11.2023, **martorul Asmarandei Gheorghe Marius**, a declarat:

Prima întâlnire pe care am avut-o cu domnul Prelipcean a fost la sediul serviciul Teritorial Suceava al DNA, unde dumnealui m-a căutat și m-a întrebat aspectele pe care le cunosc despre un dosar care ar viza tranzacții cu terenuri din Municipiului Rădăuți și în care ar fi implicat nașul său, Babiuc Costel.

I-am spus că nu cunosc detalii, am încheiat discuția și, ulterior, am anunțat colegii care administrau probele în dosarul penal și, urmare autorizării ca investigator cu identitate reală, l-am contactat pe domnul Prelipcean și am stabilit să ne întâlnim la restaurantul Antique.

*Am discutat cu domnul Prelipcean, transmițându-i datele pentru care am fost autorizat de procurorul de caz. Rețin că era vorba de **niște sume de bani și terenuri**, dar nu îmi amintesc amănunțele. (...)*

Discuțiile cu domnul Prelipcean au fost una inițială, în care i-am comunicat că nu pot furniza date; după aproximativ o săptămână a avut loc o a doua discuție, după autorizare, într-o zi de vineri, dacă îmi amintesc corect, iar discuția cu domnul Dîmbu a fost luni.

*La întrebarea dacă la prima întâlnire cu Prelipcean a fost întrebat despre existența dosarului sau despre date din dosar, martorul Asmarandei Gheorghe Marius a răspuns: **Sunt reticent să dau un răspuns, pentru că a trecut mult timp de atunci, însă, aș tinde să răspund că întrebarea a fost formulată în legătură cu existența unui dosar penal în care se efectuează cercetări. Fuseseră efectuate audieri ale unor persoane în legătură cu tranzacțiile având ca obiect terenuri, iar în acest context, era evidentă existența unui dosar.***

*Referitor la inițiativa celei de-a doua întâlniri cu inculpatul Prelipcean, martorul a arătat: **Așa cum am spus, i-am comunicat la prima întâlnire că nu pot să-i transmit date și am încheiat orice discuție pe subiect. După autorizare, am inițiat o întâlnire cu domnul Prelipcean, pentru a transmite datele, conform autorizării. I-am spus lui Prelipcean să ne întâlnim pentru a continua discuția inițială, care avusese loc în sediul DNA, iar el a fost de acord să ne întâlnim. Ne-am întâlnit în aceeași zi, la restaurantul Antique, cred că locația a fost stabilită de comun acord.***

Mă cunoșteam cu domnul Prelipcean, în cadrul relațiilor profesionale din timpul carierei noastre. Restaurantul Antique este în Rădăuți, unde m-am deplasat eu, iar sediul DNA este în Municipiul Suceava. Domnul Prelipcean își desfășura activitatea în Municipiul Rădăuți. (...)

*Eu am comunicat datele care mi-au fost puse la dispoziție de către procurorul de caz, în baza autorizării și, din câte îmi amintesc, **aveau un caracter general, în sensul că se refereau la faptul că de anchetă erau vizati magistrați și se făcea referire la sume mari de bani.** (...)*

Întrebări formulate de instanță:

1. Când și de ce a manifestat interes domnul Prelipcean pentru cauza în care ați fost autorizat ca investigator?

R: În cadrul primei întâlniri, domnul Prelipcean a făcut referire la Costel Babiuc, nașul său și acesta din urmă ar fi fost motivul pentru care ar fi fost interesat de cercetări.

2. Când i-ați prezentat acele date generale de la a doua întrevvedere, mai prezenta același interes?

R: Nu, mi s-a părut foarte circumspect.

3. Când v-ați referit la date cu caracter general, ați pronunțat vreun nume de magistrat care era cercetat în cauză?

R: Nu, eu am redat ceea ce mi s-a comunicat, doar că cercetările vizează magistrați și că sunt vizate cercetări cu privire la infracțiuni ce privesc sume mari de bani.

Martorul Asmarandei a mai relatat că nu a înmănat inculpatului Prelipcean vreun document, fiind autorizat doar să îi prezinte datele la care a făcut referire mai sus.

Această depoziție a martorului Asmarandei Gheorghe Marius reliefează datele pe care le-a prezentat și cu ocazia audierii sale în primă instanță, când a menționat, în esență, că a fost contactat de inculpatul Prelipcean Constantin Mihai în legătură cu o eventuală anchetă derulată față de inculpatul Babiuc Constantin Gavril și i-a transmis informații cu caracter general despre sume mari de bani și magistrați implicați în dosar, informații puse la dispoziție de procuror - după ce a fost autorizat în acest sens. Acesta a declarat, printre altele: *M-am întâlnit cu inculpatul Prelipcean în cursul zilei de 22 mai, la restaurantul Antic din mun. Rădăuți, la inițiativa mea, după ce am fost autorizat în cauză de către procuror pentru a furniza informațiile solicitate de Prelipcean. Această autorizare a avut loc deoarece, după ce am fost contactat de Prelipcean, am luat legătura cu procurorul de caz și i-am relatat cele întâmplare. I-am comunicat lui Prelipcean informațiile care mi-au fost transmise de către procuror, respectiv cu privire la sume mari de bani și vânzări de terenuri (...) cred că erau informații cu caracter general, nu nume de persoane (...) Percepția mea a fost că la momentul la care l-am contactat, inculpatul Prelipcean și-a pierdut încrederea în mine și era mult mai rezervat, aceasta deoarece la prima discuție am respins categoric orice discuție, iar apoi l-am contactat eu (fila 42-44 vol.II d.inst.fond).*

În faza de urmărire penală, a fost autorizată interceptarea convorbirilor telefonice care au fost redade în: două **procese-verbale de redare a convorbirilor telefonice** din 22.05.2014 dintre inculpatul Prelipcean Constantin Mihai și martorul Asmarandei Gheorghe Marius (file 56-59 vol.5 d.u.p.), **procesul-verbal de redare a convorbirilor telefonice** dintre inculpații Babiuc Constantin Gavril și Prelipcean Constantin Mihai din 18.05.2015, 23.05.2015, 26.05.2015, 03.06.2015 (file 187-188, 189-191, 192-193, 194-196, 197-198, 199-200 vol.6 d.u.p.). Din cuprinsul acestora, așa cum a constatat și prima instanță, nu rezultă date sau informații utile soluționării cauzei penale prin prisma acuzațiilor aduse inculpatului Prelipcean Constantin Mihai.

În consecință, în mod legal și temeinic, s-a apreciat prin sentința pronunțată pe fondul cauzei că se justifică achitarea inculpatului Prelipcean Constantin Mihai, **în baza art.16 alin.1 lit. b teza I C.proc.pen.**, întrucât din materialul probator administrat nu reies elementele de tipicitate ale infracțiunii

de favorizarea infractorului, situație ce se regăsește și în ceea ce privește instigarea la infracțiunea de compromiterea intereselor justiției.

În legătură cu infracțiunea de compromiterea intereselor justiției, norma de incriminare prevede că *divulgarea de informații confidențiale privind data, locul, modul și mijloacele prin care urmează să se administreze o probă*, trebuie să se realizeze *fără drept*.

Or, în cauză, martorul Asmarandei Gheorghe Marius, în calitate de investigator cu identitate reală, *a fost autorizat de procuror prin ordonanța din 21.05.2014, printre altele, să divulge date și informații din dosarul nr.353/P/2013 numitului Babiuc Constantin, prin intermediul numitului Prelipcean Constantin Mihai sau prin intermediul altor persoane aflate în anturajul numitului Babiuc Constantin.*

Mai mult, probele administrate demonstrează că martorul Asmarandei nu i-a comunicat inculpatului Prelipcean informații vizând *data, locul, modul și mijloacele prin care urma să se administreze o probă*, cum cere norma de incriminare de la art.277 alin.1 C.pen., ci date ce *aveau un caracter general, cu privire la faptul că ancheta viza magistrați și cuprindea referiri la sume mari de bani.*

Inițiativa întâlnirii dintre martorul Asmarandei și inculpatul Prelipcean și solicitarea de informații din dosarul nr.353/P/2013 a aparținut acestuia din urmă, dar probele nu dovedesc că datele pe care le-a solicitat și primit inculpatul sunt de tipul celor prevăzute de conținutul constitutiv al infracțiunii reglementate de art.277 alin.1 C.pen.

Prin urmare, este evidentă lipsa elementelor de tipicitate ale infracțiunii de instigare la compromiterea intereselor justiției.

În consecință, materialul probator nu demonstrează că datele cu caracter general privind cauza 353/P/2013, mai sus arătate, obținute de inculpatul Prelipceanu Gheorghe Marius, chiar transmise inculpatului Babiuc Constantin Gavril reprezintă un ajutor de natură să atingă scopul prevăzut de textul legal, și anume să împiedice sau să îngreuneze cercetările în acea cauză penală în privința inculpatului Babiuc Constantin Gavril.

Pentru toate acestea, Înalta Curte consideră că motivele de apel formulate de procuror prin care a criticat soluțiile de achitare dispuse față de inculpatul Prelipcean Constantin Mihai, sunt neîntemeiate.

*

Prin rechizitoriu s-a reținut că fapta *inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică*, care în intervalul 2013-2014, *a primit* de la cumpărătoarea de influență Solovăstru Ancuța Alina, bunuri alimentare, băuturi alcoolice și promisiunea sumei de 1000 euro, în schimbul intervenției pe care inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a asumat că o va exercita pe lângă un judecător din cadrul Judecătoriei Rădăuți, pentru soluționarea favorabilă a dosarului nr.224/285/2014, întrunește elementele constitutive ale *infracțiunii de trafic de influență*, prev. de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen.

Totodată, s-a arătat că fapta **inculpatei Solovăstru Ancuța Alina** care, în intervalul 2013-2014, *i-a oferit* inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică bunuri alimentare, băuturi alcoolice și promisiunea sumei de 1000 euro, în schimbul intervenției pe care inculpatul a asumat că o va exercita pe lângă un judecător din cadrul Judecătoriei Rădăuți, pentru soluționarea favorabilă a dosarului nr.224/285/2014, întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de cumpărare de influență**, prev. de art.292 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

S-a mai arătat că fapta **inculpatei Țicșă Victoria**, care a sprijinit-o și a intermediat oferirea de către Solovăstru Ancuța Alina inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, a produselor alimentare și a promisiunii sumei de 1000 euro, în scopul utilizării influenței de către inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pe lângă judecătorii investiți cu soluționarea unei cauze civile în vederea obținerii unei hotărâri favorabile inculpatei Solovăstru Ancuța Alina, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **complicitate la cumpărare de influență** prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 292 alin.1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr.78/2000.

Prima instanță a dispus achitarea inculpaților Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Solovăstru Ancuța Alina sub aspectul comiterii infracțiunii de **trafic de influență**, prev. de art.291 alin.1 C.pen. rap. la art.7 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.5 alin.1 C.pen. și, respectiv, **infracțiunii de cumpărare de influență**, prev. de art.292 alin.1 C.pen., raportat la art 6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen., în temeiul **art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen.**

De asemenea, în baza aceluiași temei de drept a fost achitată **inculpata Țicșă Victoria** pentru **complicitate la cumpărare de influență**, prev. de art.48 C.pen. rap. la art.292 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000.

Potrivit art.291 alin.1 C.pen., **pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii** de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze sau să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri constituie infracțiunea de **trafic de influență**.

În conformitate cu prevederile art.292 alin.1 C.pen., **promisiunea, oferirea sau darea** de bani ori alte foloase, pentru sine sau pentru altul, direct sau indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, pentru a-l determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri constituie infracțiunea de **cumpărare de influență**.

Cu prioritate, instanța supremă evidențiază că acuzația adusă inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică de comitere a infracțiunii de trafic de influență în varianta normativă *a primirii* unor produse alimentare și băuturi alcoolice ar presupune **în mod corelativ**, în raport de această variantă normativă, săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență de către inculpata Solovăstru

Ancuța Alina în varianta normativă a *dării* (*remiterii*) de bunuri alimentare și băuturi alcoolice.

La Secțiunea *în drept* din rechizitoriu, procurorul a arătat că inculpata Solovăstru Ancuța Alina a *oferit* bunuri alimentare și băuturi alcoolice inculpatului Băbuță, aceasta reprezentând o variantă normativă distinctă de cea a *remiterii* pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Trecând peste această inadvertență în formularea acuzației, Înalta Curte constată că probele administrate în tot cursul procesului penal nu dovedesc existența infracțiunii de cumpărare de influență și nici a infracțiunii de trafic de influență, deoarece nu s-a dovedit dincolo de orice dubiu existența elementului material al laturii obiective a celor două infracțiuni, în niciuna dintre variantele normative prevăzute de lege (în acuzare s-au reținut: oferirea unor produse alimentare și promisiunea unei sume de bani, *respectiv*, primirea unor produse alimentare și acceptarea promisiunii unei sume de bani).

În fapt, dosarul nr.224/285/2014 al Judecătoriei Rădăuți a avut ca obiect constatarea nulității contractului de vânzare cumpărare, în care părți au fost Vraci Ioan, în calitate de reclamant și Eftimie Solovăstru și Floarea Solovăstru (părinții inculpatei Solovăstru Ancuța Alina) și Pîslaru Elena, în calitate de pârâți.

Din *convorbirea telefonică de la data de 08.03.2014*, dintre inculpatele Solovăstru Ancuța Alina și Țițeșă Victoria rezultă numai posibilitatea celei din urmă de a-l contacta pe inculpat prin mesaje tip SMS sau de a merge acasă la acesta, ceea ce nu echivalează cu un ajutor sau sprijin acordat în realizarea elementului material al infracțiunii de cumpărare de influență:

Solovăstru Ancuța Alina: Baba (judecătorul Bărbuță Bogdan – mențiunea din rechizitoriu) ta nu ți-o mai dat nici un mesaj?

Țițeșă Victoria: Nu mi-o dat. Mi-o dat când mi-o dat atuncea, că-i plecat la București și săptămâna asta ce vine. Eu cred că asta nu mi-o zis nimic din pricină că...

Solovăstru Ancuța Alina: Îi cu mortu ăsta...

Țițeșă Victoria: Asta, da! El luni are proces. Noi luni dimineață om da mesaj...

Solovăstru Ancuța Alina: Hmm...

Țițeșă Victoria: Ori după-amiază mergem la el, poate vine de la discotecă (judecătorie – mențiunea din rechizitoriu), baba.

Solovăstru Ancuța Alina: Da.

Țițeșă Victoria: Na, vedem amu. Să-i dau duminică mesaj ori îi dau luni, după ce vine de la discotecă? Nu știu.

Solovăstru Ancuța Alina: Na, păi nu știu, ca să nu-l deranjezi. Poate duminica mai pleacă și el încolo, încoa...

Țițeșă Victoria: Da, na. Luni, după ce vine, după discotecă.

Solovăstru Ancuța Alina: Nu-i frumos să te bagi în pielea unui om ca nebunu! O zis că-i ...neinteligibil... acasă, na, păi acasă, scările celea tot uitam și-mi aduceam aminte prea târziu și zic poate doarme dar ea o zis că nu se culcă până pe la 12, el citește tot. Și o zis că: „Vai, ce avocată de treabă, ce vorbea,

parcă se cunoștea cu ea de-o viață!” Atâta o vorbit până la Suceava... și o zis că o zis Oana că dacă marți nu-i așa de ocupată, când are ea proces la Suceava, mere în sală și ea.

Țicșă Victoria: Aha (filele 94-98, vol.7 d.u.p.).

Din **convorbirea telefonică din ziua de 15.03.2014, ora 15:44** dintre inculpata Țicșă Victoria și inculpata Panțiru Silvia, rezultă refuzul acceptării unei sume de bani de către inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică:

Țicșă Victoria: Da, nu-i la babă (n.n. dosarul), e la altcineva. Și trebuie să grăiască.

Panțiru Silvia: A, da' lui deja a dat... a avut un proces. Nu?

Țicșă Victoria: N-a avut încă nici unul, da' începe. A dat-o cineva pe ea în judecată, da' ea are dreptate. Da' na, tot trebuie să...

Panțiru Silvia: Da, ea de ce nu i-a dat ...neinteligibil... baba?

Țicșă Victoria: Da' am fost.

Panțiru Silvia: Și de ce nu-l ia procesul baba?

Țicșă Victoria: Nu-l poate lua. Ce mata crezi că se poate lua așa cum crezi mata?

Panțiru Silvia: A, da, trebuie din timp. Da' de ce-a fost ea fără să te-ntrebe pe tine?

Țicșă Victoria: Nu, da' n-a dat ea, a dat-o altcineva pe ea.

Panțiru Silvia: Aha, aha. Na, trebuia să meargă, să meargă cu 5 ouă (cinci sute de euro – mențiune rechizitoriu) la babă, nu, cu tine.

Țicșă Victoria: Păi a mers, a mers cu 10 ouă (o mie de euro – mențiune rechizitoriu). Și-a spus nu poate până nu grăia. El două săptămâni n-a fost, a fost plecat în București.

Panțiru Silvia: Cum, cu 10 ouă și nu i-a luat?

Țicșă Victoria: Nu, a zis până nu grăia.

Panțiru Silvia: Aha. Și după aceea mai mergi, na.

Țicșă Victoria: Păi după aceea. Eu i-am zis na, că e un neam de-al meu și fără grijă. Zic, oi da eu dacă nu. Și ea a zis bă înțeleg, da' nu pot până nu na...

Panțiru Silvia: Da' n-avea ouăle la dânsa să le vadă ea?

Țicșă Victoria: Da, da' i-am dat și mi le-a dat înapoi.

Panțiru Silvia: A, da, că el dacă nu rezolvă ți le dă înapoi.

Țicșă Victoria: Da cum! (filele 118-119, vol.7).

Într-o altă **discuție telefonică din data de 18.03.2014, ora 11.42.33** dintre inculpatele Țicșă Victoria și Panțiru Silvia, prima face referire la faptul că a fost la judecătorul Bărbuță Ilarion Costică, însă din convorbire reiese că acesta nu a primit bani, nu a promis vreun ajutor și nu cunoștea cauza de interes pentru inculpata Solovăstru, de care făcea vorbire inculpata Țicșă Victoria:

(...) Țicșă Victoria: Auzi, eu nu știu, eu uite am mers de două ori și nu mi-a dat nici un rezultat că mă ajută.

Panțiru Silvia: Cum nu? Cum nu? Cum ai mers de două ori și...

Țicșă Victoria: Da' cum! Amu pentru copchila asta, doar știi pentru cine.

Panțiru Silvia: Da. Și?

Țicșă Victoria: Și încă nu mi-a dat nici un rezultat, să vadă, să vadă. Nu-i la el.

Panțiru Silvia: Da' de ce nu i-a dat? Că nu i-a dus ouă?

Țicșă Victoria: ***I-am dus ouă, mi le-a dat înapoi ouăle.***

Panțiru Silvia: ***Na, alea negre (euro – mențiune rechizitoriu) și le-a dat înapoi, da' ouă de astealalte sau brânză, smântână?***

Țicșă Victoria: ***Apăi de astea am dus, de astea am dus.***

Panțiru Silvia: Ai dus și de astea?

Țicșă Victoria: Da' cum!?

Panțiru Silvia: Și cum, nu i-a dat nici un rezultat și ***i-a dat ouăle negre înapoi?***

Țicșă Victoria: ***Da. A zis că până nu rezolvă, până nu se interesează...***

Panțiru Silvia: Apăi așa și eu, eu îi întind două ouă negre sau trei. Că dacă el mi le dă înapoi, că el dacă întâi verifică să vadă dacă-i bine, după aceea mă duc cu ouăle negre. Nu?

Țicșă Victoria: Da.

Panțiru Silvia: ***Eu mă duc cu ouă negre, da' el mi le dă înapoi cum și-a dat la nepoată. Nu?***

Țicșă Victoria: ***Da' cum! (filele 153-163, vol.7 d.u.p.).***

Înalta Curte constată din probele mai sus examinate, că *oferirea* unei sume de bani (n.n. procurorul a reținut *promisiunea*) făcută de inculpata Solovăstru Ancuța Alina inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, prin intermediul inculpatei Țicșă Victoria este afirmată în mod singular de aceasta din urmă, așadar, aspectul factual prezentat de aceasta nu se coroborează cu nicio altă probă.

Procesele-verbale de redare a convorbirii telefonice din data de 13.05.2014, ora 16.06.05, dintre inculpata Țicșă Victoria și inculpata Solovăstru Ancuța Alina reliefează aspecte legate de deplasarea primei la domiciliul inculpatului Bogdan Ilarion Costică Bărbuță, numărul dosarului și stadiul procesual al cauzei (*file 269-271 vol.7 d.u.p.*), iar ***cel din data de 14.05.2014***, ora 13.14.31, arată interesul inculpatei Solovăstru Ancuța Alina de a merge la inculpatul Bogdan Ilarion Costică Bărbuță pentru a discuta în legătură cu soluționarea favorabilă a dosarului (*filele 283-286, vol.7 d.u.p.*), însă, aceste aspecte nu demonstrează existența elementului material al infracțiunilor de cumpărare și trafic de influență.

Transcrierea ***convorbirii telefonice din data de 19.05.2014***, ora 22:51:17, evidențiază faptul că o persoană neidentificată sugerează inculpatei Țicșă Victoria ca inculpata Solovăstru Ancuța Alina să meargă la inculpatul Bogdan Ilarion Costică Bărbuță pentru a afla dacă a intervenit pe lângă judecătoarea Lavinia Văcărean, în vederea soluționării favorabile a dosarului susmenționat, astfel:

Țicșă Victoria: Atâta, dacă ai o cunoștință...

Doamna: Până la urmă parcă și... i-am zis și eu că pe 17 să văd ce face, mai ales dacă... lasă olecuțică până pe 2 și tre să mă duc la ace... să meargă

Alina la acela doară dar nu știu, oare o grăit cu Lavinia el? El spunea că: „Lasă, că nu știu ce... (fila 301, vol.7 d.u.p.).

Înalta Curte consideră că nici alte probe administrate în cauză nu pot conduce la desființarea soluțiilor de achitare dispuse de prima instanță pentru argumentul că *faptele nu există*.

Astfel, din SMS-ul și transcriptul convorbirii din 28.05.2014, rezultă că inculpata Solovăstru Ancuța Alina își exprimă dorința de a merge împreună cu inculpata Țițeșă Victoria la întâlnirea de a doua zi cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și înțelegerea inculpatelor asupra produselor alimentare pe care fiecare ar fi urmat să le ducă inculpatului:

Țițeșă Victoria: De ce n-ai raspuns? La 8 jumatate.

Solovăstru Ancuța Alina: Măine dimineață la 8 jumatate?

Țițeșă Victoria: Da.

Solovăstru Ancuța Alina: Na, bun. Acasă la el?

Țițeșă Victoria: Dimineață am dat, am primit raspuns, mesaj înapoi: „La 8 jumatate.”

Solovăstru Ancuța Alina: Aha, bun, na!

Țițeșă Victoria: Mergem. Eu ieu niște ouă și oi mai cumpara o ciocolată, na, tu ce iei?

Solovăstru Ancuța Alina: **Dar nu știu. Ce să-i duc? O cafea, o ciocolată? Ce să-i duc?**

Țițeșă Victoria: Apăi na, ciocolată ceva dar tu tre să mai ai ceva pe acasă sau nu mai ai?

Solovăstru Ancuța Alina: **Am ciocolată de aceea**, care ți-am aratat, cafea nu știu, am cafea oare mare? Nu știu. Am și un... am și **un cașuț de brânză** așa frumușel făcut.

Țițeșă Victoria: Aha foarte bun!

Solovăstru Ancuța Alina: Ă?

Țițeșă Victoria: Îi foarte bun!

Solovăstru Ancuța Alina: Na!

Țițeșă Victoria: Brânză, smântână, baba (judecătorul Bărbuță Bogdan – mențione rechizitoriu) vrea lapte...

Solovăstru Ancuța Alina: Na, **pot să-i pun și două sticle de lapte** dar...

Țițeșă Victoria: Da, poți să-i pui, în sticle curate, frumușele, poți să-i pui fără grijă!

Solovăstru Ancuța Alina: Am, uite am și o cafea Amaroy la jumate de kilogram. Că-n Germania ăștia nu folosesc. Dar dă-o dracului că aceea îi expirată, că-i de la ION.

Țițeșă Victoria: Te uiți, vezi să nu fie expirată.

Solovăstru Ancuța Alina: Că eu nu beau, că la aparatul nostru nu-i bună, nu...

Țițeșă Victoria: Aha.

Solovăstru Ancuța Alina: Nu, nu-i expirată. Expiră pe 8, în august expiră.

Țițeșă Victoria: Na.

Solovăstru Ancuța Alina: Îi bun, îi duc, lasă că-i duc lapte și-i duc una de sm... una de brânză. Smântână n-am că am făcut căpșuni.

Țicșă Victoria: Îhî, bun.

Solovăstru Ancuța Alina: Da, bine, hai!

Țicșă Victoria: Bun, hai, pa!

Solovăstru Ancuța Alina: Mă duc să fac alt cășuț de brânză că am chișleac, fac altul proaspăt, aceea îi de ieri.

Țicșă Victoria: Ei, n-are nimic, poți să-i duci de ieri, ce are?

Solovăstru Ancuța Alina: Dar am alt chișleac și tre' să fac altul.

Țicșă Victoria: Apăi fă na, de azi.

*Solovăstru Ancuța Alina: Na! Și eu să-i ieu și asta, nu? **Și ouăle.***

*Țicșă Victoria: **Nu-ți ie ouăle amu, hai, ia-le dar le ie amu** (filele 311-315 vol.7 d.u.p.).*

***Martora Burciu Oana**, avocat în cadrul Baroului Suceava, care a reprezentat interesele inculpatei Țicșa Victoria atât la Judecătoria Rădăuți, cât și la Tribunalul Suceava și ale mamei inculpatei Solovăstru Alina, a declarat: *am fost contactată de Solovăstru Ancuța Alina, care s-a întâlnit cu mine undeva la Judecătoria Rădăuți, fiind însoțită de Țicșă Victoria. Am constatat că cele două se cunoșteau foarte bine și mai mult erau și ceva rude. M-a rugat să intru într-un dosar civil în care părinții ei, Solovăstru Floarea și Solovăstru Eftimie, erau dați în judecată pentru constatarea nulității unui contract de vânzare-cumpărare (...) am semnat un contract de asistență juridică. La a doua sau la a treia întâlnire, Solovăstru Ancuța Alina, care venea de fiecare dată însoțită de Țicșă Victoria, mi-a comunicat că intenționa să intervină pe lângă judecătorul Văcărean Lavinia, investită cu soluționarea cauzei, prin intermediul judecătorului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică (...).**

După alte câteva întâlniri, Solovăstru Ancuța Alina mi-a comunicat că, a fost împreună cu Țicșă Victoria, acasă la judecătorul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică căruia i-a oferit anumite bunuri; nu rețin dacă și sume de bani, dar rețin faptul că mi-au comunicat că în urma acestei intervenții „o să fie bine” (filele 284-285 vol.11 d.u.p.).

*În primă instanță, în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate, **martora Burciu Oana** (care a avut calitatea de suspect, în cauză), a susținut că inculpata Solovăstru Alina nu i-a spus că ar fi dat inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică produse alimentare sau bani în schimbul intervenției acestuia pe lângă un judecător din cadrul Judecătoriei Rădăuți, în vederea soluționării favorabile a dosarului nr.224/285/2014 – nici inculpata Țicșă, nici inculpata Solovăstru nu mi-au spus vreodată că au remis sume de bani sau produse inculpatului Bărbuță (fila 180 vol.III d. prima inst.).*

*Fiind audiată în legătură cu dosarul nr.224/285/2014 al Judecătoriei Rădăuți, **martora Lavinia Văcăreanu**, judecător investit cu soluționarea acestuia, a declarat că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică nu a intervenit pentru a pronunța o hotărâre favorabilă în dosarul reclamanților Eftimie Solovăstru și Floarea Solovăstru (părinții inculpatei Solovăstru Ancuța Alina) - filele 334-339 vol.4 d.u.p.*

La cercetarea judecătorească în apel, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a uzat de dreptul la tăcere cu privire la această acuzatie, poziție procesuală pe care a avut-o în cursul urmăririi penale și în primă instanță.

De asemenea, inculpata Solovăstru Ancuța Alina a uzat de dreptul la tăcere.

Ținând seama de probatoriul administrat, Înalta Curte consideră, așa cum a apreciat și prima instanță de fond, că nu s-a stabilit dincolo de orice îndoială rezonabilă că, în schimbul intervenției pe care inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și-ar fi asumat-o că o va exercita pe lângă un judecător din cadrul Judecătoriei Rădăuți, pentru soluționarea favorabilă a dosarului nr.224/285/2014, a primit de la inculpata Solovăstru Ancuța Alina bunuri alimentare, băuturi alcoolice și a acceptat promisiunea sumei de 1000 euro, or, că inculpata Solovăstru Ancuța Alina, direct și prin intermediul inculpatei Țicșă Victoria, a oferit inculpatului bunuri alimentare, băuturi alcoolice sau a promis suma de 1000 de euro, condiții în care este neîntemeiat motivul de apel al parchetului prin care s-au criticat soluțiile de achitare a inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru infracțiunea de trafic de influență, respectiv, a inculpatelor Solovăstru Ancuța Alina și Țicșă Victoria pentru infracțiunea de cumpărare de influență, în forma de participatie a autoratului și, respectiv, a complicității.

*

Prin actul de sesizare a instanței, s-a reținut că fapta **inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică**, care în intervalul 2013-12.05.2014, a primit de la inculpata Țicșă Victoria, suma de 500 euro și mai multe produse alimentare, folos ilicit în urma căruia inculpatul a pronunțat o hotărâre favorabilă numitei Țicșă Victoria, în dosarul nr. 3896/285/2012 și, totodată, a promis că va interveni în recursul declarat de către intimați în același dosar, prin influențarea unui număr de trei judecători din cadrul Tribunalului Suceava, investiți cu soluționarea acestuia, întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de **luare de mită și trafic de influență**, prev. de art. 289 alin.1 C.pen. rap. la art.7 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.5 alin.1 C.pen., *respectiv* prev. de art.291 alin.1 C.pen. rap. la art.7 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.5 alin.1 C.pen.

De asemenea, s-a arătat că, fapta **inculpatei Țicșă Victoria** care, în intervalul 2013-12.05.2014, i-a oferit inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, suma de 500 euro și mai multe produse alimentare, folos ilicit în urma căruia inculpatul a pronunțat o hotărâre favorabilă numitei Țicșă Victoria, în dosarul nr. 3896/285/2012 și, totodată, a promis că va interveni în recursul declarat de către intimați în același dosar, prin influențarea unui număr de trei judecători din cadrul Tribunalului Suceava, investiți cu soluționarea acestuia întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de **dare de mită**, prev. de art.255 alin.1 C.pen. anterior rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen. și **cumpărare de influență**, prev. de art.292 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000.

Prima instanță a dispus **condamnarea** inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru comiterea infracțiunii de **luare de mită**, prev. de art. 289 alin.1 C.pen. rap. la art.7 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen. și **achitarea** pentru **trafic de influență**, prev. de art. 291 alin.1 C.pen. rap. la art.7 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen., în baza **art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.**

Deopotrivă, în temeiul art.16 alin.1 lit.f C.proc.pen. a dispus **încetarea procesului penal** pornit împotriva inculpatei Țicșă Victoria pentru infracțiunea de **dare de mită** prev.de art.255 C.pen. anterior (actuala reglementare art.290 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.5 alin.1 C.pen.), ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale. Inculpata Țicșă Victoria a fost **achitată** pentru infracțiunea de **cumpărare de influență** prev. de art. 292 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen., în baza **art.16 alin.1 lit. a C.proc.pen.**

Pentru considerentele ce succed, instanța de apel apreciază întemeiat motivul de apel al inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică prin care a criticat soluția de condamnare dispusă împotriva sa pentru infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin.1 C.pen. rap. la art.7 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 C.pen.

Instanța de apel apreciază în baza materialului probator că se justifică achitarea inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, trimis în judecată pentru comiterea infracțiun de **luare de mită**, în temeiul **art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.**

Deopotrivă, se face mențiunea că, întrucât în sarcina inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică s-a reținut că a săvârșit infracțiunea de luare de mită în varianta normativă *a primirii* unor produse alimentare și a unei sume de bani, iar față de acesta se va dispune achitarea, în mod evident, se justifică achitarea inculpatei Țicșă Victoria care a fost acuzată de comiterea infracțiunii de **dare de mită** în varianta normativă *corelativă a remiterii* acelor bunuri, în baza aceluiași temei de drept prevăzut de **art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.**, prin *extinderea efectelor apelului promovat de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică asupra situației juridice a inculpatei Țicșă Victoria, care a făcut parte din cadrul procesual și apărările inculpatului Bărbuță îi profită.*

În ordinea de idei anterior expusă, a dovedirii inexistenței infracțiunilor de dare și luare de mită mai sus descrise, se reține că, în cursul cercetării judecătorești în apel, **inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică**, la termenul din 08.01.2024, a declarat: (...) *În legătură cu acuzația de luare de mită precizez că eu am judecat în perioada respectivă două dosare în care parte era Țicșă Victoria. Primul proces pe care l-am judecat în perioada 2007-2014 era acela de partaj pe care și martora Burciu Oana avocat l-a apreciat esențial pentru parte, care avea ca obiect peste 6 ha teren, trei case de locuit cu anexe gospodărești și alte bunuri. Printre altele, acest proces avea ca obiect și o parcelă de 1300 mp teren. În anul 2008 sau în anul 2009, fratele lui Țicșă Victoria, Solovăstru Ioan a prezentat în dosarul de partaj un contract de vânzare cumpărare prin care cumpăruse de la primăria comunei Iaslovăț o*

suprafață de 356 mp teren ce făcea parte din acea parcelă de 1300mp teren, cerând ca acel teren să fie exclus de la masa partajabilă.

Ulterior, Țicșă Victoria a formulat o cerere de revizuire, înregistrată sub nr. de dosar 3896/285/2012, prin care a invocat, din câte îmi amintesc o hotărâre judecătorească sau un titlu de proprietate vizând suprafața de 356 mp teren, ce făcea obiectul dosarului de partaj. În această situație, eram investit, în paralel, cu judecarea situației juridice a acelei parcele, atât pe cale principală în dosarul de revizuire, cât și pe cale incidentală, așa cum se stabilise prin hotărâre judecătorească în dosarul de partaj.

Arăt că nu am fost acuzat de vreun act de corupție în dosarul de partaj extrem de important pentru Țicșă Victoria, care a fost judecat în perioada 2007-2014, dar sunt acuzat de luare de mită într-un dosar cu un obiect aproape insignifiant în raport cu dosarul de partaj, derivat din acesta și care privea numai 356 mp teren. Acest teren aparținuse unei defuncte, Solovăstru Matroana, iar cota dnei. Țicșă Victoria era de 1/8, cei 356 mp teren erau situați într-o comună și fuseseră evaluați la aproximativ 8500 lei.

Arăt că niciodată de la începutul dosarului de partaj până la dosarul de revizuire, nici în perioada în care le-am judecat în paralel, nu a existat niciun contact între mine și dna. Țicșă, telefonic sau de alt fel.

Prin expertiza informatică a telefonului personal s-a constatat că, cel puțin în ultimul an înaintea expertizei, nu fusesem contactat de Țicșă Victoria, în afara convorbirilor purtate cu aceasta, care fuseseră înregistrate în baza mandatelor de supraveghere tehnică.

Martora Burciu Oana, prin declarația dată în fața instanței de apel, la termenul din 13.12.2023, a arătat: (...) Sunt avocat în Baroul Suceava, iar Țicșă Victoria este clienta mea din jurul anului 2003. Dosarul esențial în care am acordat asistență juridică acesteia avea ca obiect un partaj succesoral, cauza a fost finalizată în 2018-2019 și în cadrul acestui partaj a apărut un act de vânzare-cumpărare între fratele acesteia și Primăria Iaslovăț.

Terenul respectiv făcea parte din masa succesorală și s-a dovedit în final că acel contract fusese întocmit abuziv, existând o hotărâre definitivă și irevocabilă la acest moment.

Vis-a-vis de acel contract, respectiv anularea sa, cauza având acest obiect a fost repartizată spre judecare domnului Bărbuță. Știam că este un judecător corect. Încercând să discut cu clienta mea, care era preocupată de această cauză, la un moment dat, a încercat să pună presiune pe mine, în ideea de a discuta cu domnul Bărbuță pentru o soluție favorabilă și anume să aibă garanția unei soluții favorabile.

Îmi amintesc că în acei ani, în birourile judecătorilor puteam intra noi, avocații, discutam, lăsam cereri și chiar și în situația în care aveam contact direct cu domnul judecător Bărbuță, nu mi-am permis acest lucru, respectiv să mă duc să discut despre dosarul doamnei Țicșă Victoria, având ca obiect anularea contractului de vânzare-cumpărare, având garanția că domnul judecător aplică corect dispozițiile legale.

Într-o anumită zi, ca să scap de insistențele clienței mele, Țicșă, m-am prefăcut că mă duc să discut despre dosarul ei cu domnul judecător Bărbuță. Însă, pentru că nu avem intenția asta și nu aș fi avut-o vreodată, m-am oprit la toaleta angajaților instanței și am evitat orice întâlnire de acest gen cu domnul judecător, iar când am ieșit de acolo doar i-am lăsat impresia că am discutat.

Nu știu dacă doamna Țicșă îl cunoștea pe domnul Bărbuță, presupun că dacă îl cunoștea nu insista ca eu să intermediiez acea discuție.

În cazul dosarului de partaj s-a constatat același aspect, respectiv nulitatea contractului de vânzare-cumpărare.

Martora Burciu Oana, care a reprezentat în calitate de avocat, interesele inculpatei Țicșă Victoria în cauzele civile, atât la Judecătoria Rădăuți, cât și la Tribunalul Suceava, a afirmat în primă instanță că inculpata nu i-a comunicat că ar fi remis produse alimentare sau sume de bani inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, dar a fost întrebată dacă ar putea proceda de asemenea manieră, pentru a obține o soluție favorabilă, martora precizând că aceste întrebări erau frecvente din partea persoanelor implicate în procese (*fila 180 vol.III d.inst.fond*). Nici din declarația martorei dată la urmărire penală nu rezultă că inculpata Țicșă Victoria a dat bunuri inculpatului în schimbul cărora să soluționeze în mod favorabil dosarul nr.3896/285/2012, aflat pe rolul Judecătoriei Rădăuți, în care martora era parte (*file 324-328 vol.4 d.u.p.*). În acest context, va fi luată sub beneficiu de inventar una din afirmațiile din faza de urmărire penală ale **martorei Burciu Oana** (audiată în calitate de suspect) prin care a arătat că inculpata Țicșă Victoria i-a relatat că *i-a oferit inculpatului Bărbuță, în mai multe rânduri, bunuri alimentare și sume de bani, fără a preciza exact cuantumul (filele 281-286 vol.11 d.u.p.)*.

Acuzația adusă inculpaților Țicșă și Bărbuță vizează darea și, respectiv, primirea, în mod direct/nemijlocit, a sumei de 500 euro și a mai multor produse alimentare, primire de foloase necuvenite în considerarea cărora, ulterior, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică ar fi pronunțat o hotărâre favorabilă inculpatei Țicșă Victoria, în dosarul nr.3896/285/2012 al Judecătoriei Rădăuți, prin sentința civilă nr. 2631 din 07.10.2013.

În acest sens, instanța de apel reiterează acuzația formulată de procuror împotriva inculpatului Bărbuță: *a primit de la inculpata Țicșă Victoria, suma de 500 euro și mai multe produse alimentare, folos ilicit în urma căruia inculpatul a pronunțat o hotărâre favorabilă numitei Țicșă Victoria, în dosarul nr. 3896/285/2012.*

Așadar, conform acuzării, primirea de către inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a banilor și a altor foloase a avut drept consecință îndeplinirea unei îndatoriri de serviciu, respectiv pronunțarea unei soluții, favorabile inculpatei Țicșă Victoria, în dosarul nr.3896/285/2012 al Judecătoriei Rădăuți prin sentința civilă nr.2631 din data de 07.10.2013.

Or, din procesele-verbale de redare a interceptărilor SMS și telefonice dintre inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Țicșă Victoria, dintre aceasta din urmă și Țicșă Victoria sau Solovăstru Ancuța Alina reies discuții legate de înțelegeri pentru întrevederi și realizarea unei întâlniri **la data de 15.03.2014** -

în acest sens fiind procesele-verbale din vol.7 al d.u.p. – fila 93 (comunicare telefonică SMS din 14.03.2014 între inculpații Bărbuță și Țicșă – *Mâine la 10*), file 99-101, 102-104.

Ca atare, se observă că o presupusă întâlnire dintre inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Țicșă Victoria ar fi avut loc la **15.03.2014**, adică ulterior datei de 07.10.2013 când inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a pronunțat sentința civilă în dosarul nr.3896/285/2012, ceea ce înseamnă că infracțiunile de dare și luare de mită nu există, în condițiile în care acuzarea formulată de procuror vizează **darea și luarea, în mod nemijlocit**, unei sume de bani și bunuri cu titlu de mită **în scopul pronunțării de către inculpatul Bărbuță a unei soluții favorabile inculpatei Țicșă, în cauza respectivă.**

Neexistând probe care să dovedească faptul că inculpata Țicșă Victoria a interacționat în mod direct cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică *înainte* de data de 07.10.2013, când s-a pronunțat sentința civilă nr.2631 (pentru soluționare, în favoarea sa, inculpata oferind mită conform actului de acuzare), instanța de apel va lua sub beneficiu de inventar afirmația inculpatei ce se regăsește în procesul-verbal de redare a discuției telefonice a acesteia cu o doamnă neidentificată, din data de 19.05.2014, prin care îi aduce la cunoștință că i-ar fi remis inculpatului suma de 500 de euro, pentru ca acesta să-i pronunțe o soluție favorabilă în dosarul nr. 3896/285/2012 al Judecătorei Rădăuți (*filele 296-298, vol.7 d.u.p.*).

Prima instanță a indicat în cuprinsul sentinței apelate anumite produse alimentare care ar fi făcut obiectul mitei. Se constată, însă, din procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice, ce constituie mijloacele de probe în care se regăsesc referirile la acestea, fie că ar fi produse ce ar fi fost oferite de Solovăstru Ancuța Alina, iar nu de Țicșă Victoria (brânză, smântână – *fila 157 vol.7 d.u.p.*), fie reprezintă bunuri pe care inculpata Țicșă Victoria doar le enumeră în sensul că urma să le pregătească sau cumpere în vederea întâlnirii cu inculpatul Bărbuță neexistând dovada remiterii către acesta (ouă, ciocolată – *fila 314, 194, 293 vol.7 d.u.p.*) ori sunt produse despre care inculpata Țicșă Victoria face vorbire **după** data de 12.05.2014, când procurorul a indicat ca fiind finalul activității infracționale ce formează obiectul prezentei cauze, inculpata fiind preocupată după această dată de pierderea procesului în calea de atac a recursului și posibilitatea inculpatului Bărbuță de “a anula” acea soluție nefavorabilă inculpatei (de ex., picior de porc – *fila 277 vol.7 d.u.p.*), fie sunt discuții în care inculpata Țicșă Victoria numește produse *potrivite* inculpatului Bărbuță, în accepțiunea inculpatei, pe care le numește în discuțiile cu Solovăstru Ancuța Alina (lapte – *fila 314-315 vol.7 d.u.p.*).

Întrucât varianta normativă *a primirii* ca formă de realizare a elementului material al infracțiunii de luare de mită presupune, cu necesitate, *remiterea/darea* bunurilor ca variantă normativă de realizare a elementului material al infracțiunii de dare de mită (singura situație în care aceste infracțiuni sunt corelative), și inculpata Țicșă Victoria a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită, însă, este dovedit că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică nu a comis infracțiunea de luare de mită (pentru

considerentele ce preced), Înalta Curte va extinde efectele apelului declarat de inculpatul Bărbuță în privința inculpatei Țicșă Victoria, va desființa soluția de încetare a procesului penal dispusă de prima instanță pentru intervenirea prescripției răspunderii penale și va dispune achitarea în baza **art.16 alin.1 lit.a C.proc.pen.** și față de inculpata Țicșă Victoria, sub aspectul infracțiunii de dare de mită

În continuare, Înalta Curte urmează să evalueze probele prin prisma acuzațiilor de **trafic de influență** și **cumpărare de influență** presupus comise de inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, respectiv Țicșă Victoria, în legătură cu modul de soluționare a aceleiași cauze civile aflate în calea de atac la Tribunalul Suceava - Secția Civilă, care a pronunțat decizia nr.1010 din 12.05.2014.

Anterior pronunțării deciziei civile menționate, inculpata Țicșă Victoria a transmis mai multe SMS-uri inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, prin care i-a comunicat numele judecătorilor din completul de recurs al Tribunalului Suceava. În acest sens, este comunicarea telefonică SMS din ziua de **08.02.2014**, la ora **13:38:21**, prin care la postul telefonic utilizat de Bărbuță Bogdan Ilarion Costică se recepționează un SMS de la numărul utilizat de Țicșă Victoria, astfel: **„Contovici, vizitiu, seserman. am întrebat și aeste a fost. leam scris amuea.”**

Ulterior, prin comunicarea telefonică SMS din ziua de **08.02.2014**, la ora **16:38:50**, la postul telefonic utilizat de Bărbuță Bogdan Ilarion Costică se recepționează un SMS de la numărul utilizat de Țicșă Victoria, astfel: **„Amîndoauă trebue să ese foarte bine. așa a dat mesaj oana. vă roagă tare mult. că cît Dau. Ozi bună vă doresc.sv.”**

La scurt timp, prin comunicarea telefonică SMS din ziua de **08.02.2014**, la ora **17:02:44**, de la postul telefonic utilizat de Bărbuță Bogdan Ilarion Costică se transmite un SMS la numărul utilizat de Țicșă Victoria, cu conținutul: **„Nu se poate.”**

Printr-un alt SMS transmis, inculpata Țicșă Victoria menționează inculpatului Bărbuță: **„Trebue să se poată.”** (filele 76-77, vol.7 d.u.p.).

Martorii Condrovici Liliana, Vizitiu Elena Laura și Seserman Aurica au declarat că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică nu a încercat să le influențeze direct sau indirect pentru a pronunța o anumită soluție, relatând că îl cunosc pe inculpat doar din hotărârile pronunțate de acesta (file 70 vol.IV, file 206 vol.VII d.inst.fond, file 340-350, vol.4 d.u.p.).

În data de 11.02.2014, inculpata Țicșă Victoria îi transmite inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică mai multe mesaje în care își exprimă intenția de a discuta cu acesta (filele 78-79, vol.7 d.u.p.).

De asemenea, în data de 04.03.2014 inculpata Țicșă Victoria îi trimite un SMS inculpatului Bogdan Ilarion Costică Bărbuță în care îi solicită o întrevvedere, magistratul precizându-i acesteia că este plecat spre București și că se întoarce **„săptămâna viitoare”** (filele 80-81, vol.7 d.u.p.), iar în data de 14.03.2014 acesta îi transmite să vină la el **„mâine la 10”** (fila 93, vol.7 d.u.p.).

Potrivit comunicării SMS din data de 15.03.2014 ora 11.57, inculpata Țicșă Victoria îi transmite martorei Burciu Oana, avocat, următoarele: **“Bună**

ziua am mers la baba (judecătorul Bogdan Ilarion Costică Bărbuță – mențiune rechizitoriu) și a spus să treceți pe la ea. că amu e venit. și vorbea cu ea. și el ne spune după aceea. Cu mine să stau liniștită a spus“ (fila 108, vol.7 d.u.p.).

Chiar dacă acest mesaj reliefează că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică i-a dat asigurări inculpatei Țicșă Victoria în privința dosarului nr.3896/285/2012, aflat la acel moment pe rolul Tribunalului Suceava, nu se probează existența *verbului regens* al laturii obiective a infracțiunilor de cumpărare și trafic de influență.

Potrivit procesului-verbal de transcriere a convorbirii telefonice din data de 26.03.2014 ora 17.26.27, inculpata Țicșă Victoria îi precizează martorei Burciu Oana să treacă pe la inculpatul Bogdan Ilarion Costică Bărbuță și că a vrut să îi ducă „ouăle pe de Paști și nu o vrut să ieie niciu ou până nu vede...și că ... o zis să stau fără grijă ...baba...” (file 178-180, vol.7 d.u.p.).

În data de 08.05.2014, ora 15.00, inculpata Țicșă Victoria îi trimite un SMS inculpatului Bogdan Ilarion Costică Bărbuță în care îi amintește că pe 12.05.2014 are loc termen, în dosarul 3896/285/2012 de la Tribunalul Suceava și că „ (...) *pote e bine ași vrea să fie*” (fila 253, vol.7 d.u.p.).

Tribunalul Suceava – Secția Civilă a pronunțat în cauză **decizia nr.1010 din 12.05.2014**, prin care s-au admis recursurile intimăților împotriva încheierii din data de 15.11.2012 și a sentinței civile nr. 2631 din 07.10.2013, pronunțate de Judecătoria Rădăuți, în dosarul 3896/285/2012, intimată fiind revizuenta Țicșă Victoria. De asemenea, prin aceeași decizie s-a schimbat în totalitate sentința nr.2631/2012 a Judecătoriei Rădăuți, respingându-se ca inadmisibilă cererea de revizuire.

La aceeași dată de 12.05.2014, inculpata Țicșă Victoria transmite un SMS inculpatului Bogdan Ilarion Costică Bărbuță în care îi spune că a pierdut procesul și dacă se pot întâlni a doua zi, inculpatul stabilind întâlnirea pentru „ora 5”.

Înalta Curte constată că singura probă, constând în transcrierea convorbirilor telefonice prin care inculpata Țicșă Victoria precizează interlocutorilor săi că a remis produse alimentare inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, nu poate fundamenta o soluție de condamnare întrucât nu se coroborează cu alte probe care să confirme varianta normativă de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunilor de cumpărare și trafic de influență.

Așadar, pornind de la acuzația adusă prin rechizitoriu, se constată că nu există probe în sensul că inculpata Țicșă Victoria a remis produse alimentare inculpatului Bărbuță pentru ca acesta să-și trafice influența la judecătoria de la Tribunalul Suceava unde se judeca recursul în care inculpata era parte, în vederea pronunțării unei soluții favorabile acesteia. Singura probă o constituie afirmațiile inculpatei care se regăsesc în procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice purtate de aceasta. Mai mult, deși în rechizitoriu se susține că inculpata a remis suma de 500 de euro inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, chiar inculpata Țicșă Victoria a arătat repetat, în convorbirile telefonice, că inculpatul nu a primit acea sumă de bani.

Instanța de apel apreciază că probatoriul administrat nu face dovada acuzațiilor aduse, nici chiar prin raportare la conținutul *procesului-verbal de redare a convorbirii telefonice dintre inculpatele Panțiru Silvia și Cociorvan Maria, din data de 12.05.2014*, în care acestea discută despre faptul că inculpata Țicșă Victoria a pierdut procesul de revizuire de la Tribunalul Suceava și că i-a dat judecătorului *cinci ouă negre* (n.n. în limbajul codificat identificat de procuror având semnificația a 500 de euro), „*porci bătrâni și un cocoș...*” (fila 339, vol.7 d.u.p.), fiindcă faptul remiterii și cel al primirii nu sunt probate.

În discuția telefonică din data de 13.05.2014 ora 16.11.01, inculpata Panțiru Silvia spune inculpatei Țicșă Victoria: „*el doară nu-ți lua atâta dacă vedea că nu-i bine*” (fila 278, vol.7 d.u.p.). Acest probatoriu nu este, însă, de natură a răsturna prezumția de nevinovăție, fiindcă relevă exclusiv afirmații privind tipuri de produse alimentare și băuturi alcoolice pe care interlocutoarele le considerau potrivite a fi remise inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică.

Nici prima instanță nu a reținut că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică ar fi primit vreo sumă de bani de la inculpata Țicșă Victoria în vederea îndeplinirii atribuțiilor de serviciu în favoarea acesteia.

Înalta Curte observă că, deși perioada infracțională este stabilită de procuror ca fiind între 2013-12.05.2014, prin rechizitoriu s-au indicat ca probe, în acuzarea inculpaților Țicșă Victoria și Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, procese-verbale de transcriere a convorbirilor telefonice purtate de inculpata Țicșă Victoria atât cu inculpata Solovăstru Ancuța Alina, din datele de 13.05.2014 și 28.05.2014, cât și cu inculpata Panțiru Silvia, din data de 15.05.2014, și care ilustrează interesul inculpatei Țicșă Victoria de a lua legătura cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru a stabili un nou demers prin care să “*anuleze*” soluția defavorabilă pronunțată în recurs de Tribunalul Suceava Or, această chestiune de interes pentru inculpată excede obiectului acuzației în prezenta cauză. Ca atare, împrejurarea că inculpata Țicșă Victoria enunță anumite produse alimentare (ciocolată, sticlă de rachiu, ouă, picior de porc) despre care a afirmat că urma să le pregătească inculpatului Bărbuță nu dovedește comiterea infracțiunilor de trafic de influență și, respectiv, cumpărare de influență ce formează obiectul prezentei judecăți.

Pentru motivele prezentate în cele ce preced, Înalta Curte consideră neîntemeiate motivele de apel susținute de procuror prin care a invocat greșita achitare a inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru infracțiunea de trafic de influență și a inculpatei Țicșă Victoria pentru infracțiunea de cumpărare de influență.

*

Prin rechizitoriu s-a reținut că fapta inculpatului *Bărbuță Bogdan Ilarion Costică*, care în intervalul martie-aprilie 2014, în baza aceleiași rezoluții infracționale, a primit inițial produse alimentare iar, ulterior, suma de 1000 euro, în schimbul promisiunii că va interveni pe lângă un judecător de la Judecătoria Rădăuți, pentru ca acesta să pronunțe o hotărâre favorabilă inculpatei Cociorvan Maria, în dosarul nr.4427/285/2012, întrunește elementele constitutive ale *infracțiunii de trafic de influență în formă continuată* (2 acte materiale), prev.

de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen.

Totodată, s-a arătat că fapta **inculpatei Cociorvan Maria** care, în intervalul martie – aprilie 2014, a oferit inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică produse alimentare iar, ulterior, suma de 1000 euro, în schimbul promisiunii că acesta va interveni pe lângă un judecător de la Judecătoria Rădăuți, pentru ca acesta să pronunțe o hotărâre favorabilă inculpatei Cociorvan Maria, în dosarul nr.4427/285/2012, întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de cumpărare de influență în formă continuată (2 acte materiale)**, prev. de art. 292 alin. 1 C.pen. rap la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen.

Fapta **inculpatei Panțiru Silvia** care a sprijinit și a intermediat oferirea de către inculpata Cociorvan Maria inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, în intervalul martie-aprilie 2014, produse alimentare iar, ulterior, suma de 1000 euro, în schimbul promisiunii că acesta va interveni pe lângă un judecător de la Judecătoria Rădăuți, pentru ca acesta să pronunțe o hotărâre favorabilă inculpatei Cociorvan Maria, în dosarul nr.4427/285/2012, s-a considerat de procuror că întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de complicitate la cumpărare de influență în formă continuată (2 acte materiale)**, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 292 alin. 1 C.pen. și la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen.

Prima instanța a dispus achitarea inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică sub aspectul comiterii infracțiunii de *trafic de influență în formă continuată*, prev. prev. de art. 291 alin. 1 C.pen. rap. la art. 7 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen., în temeiul **art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen.**

(inculpatele fiind decedate, prima instanță a încetat procesul penal în ceea ce le privește).

Pentru argumentele care vor fi dezvoltate în continuare, instanța de apel consideră că este neîntemeiat motivul de apel al parchetului prin care a criticat soluția de achitare dispusă față de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică trimis în judecată pentru infracțiunea de trafic de influență, descrisă mai sus.

Dosarul nr. 4427/285/2012 a fost înregistrat în data de 01.08.2012, pe rolul Judecătoriei Rădăuți, având ca obiect *revendicare*, reclamanții fiind Cociorvan Nicolai Vasile (fiul inculpatei Cociorvan Maria) și Cociorvan Diana Maria, iar pârâți Apetri Ion și Apetri Marius, dosarul fiind repartizat Completului C2 CGO (judecător Ciobîcă George Octavian) - *filele 1-295, vol.19 d.u.p.*

Din procesul-verbal de redare a convorbirii telefonice din data de 17.03.2014, ora 08.16.52, dintre inculpatul Bogdan Ilarion Costică Bărbuță și inculpata Panțiru Silvia, reiese că aceasta din urmă îi solicită inculpatului o întâlnire la care să vină și inculpata Cociorvan Maria:

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: Alo?

Panțiru Silvia: Bună ziua! Domnu'... Doamna-i la mine. Să vin la dumneavoastră? Că pe 24 mai are o discotecă, (proces – mențiune rechizitoriu)

doamna Marița (Cociorvan Maria – mențiune rechizitoriu) care e cu băiatul în Anglia.

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: Da, da.

Panțiru Silvia: Când să vin la dumneavoastră? C-am vrut să merg azi, da' zic na, ați venit de pe drum, că... c-ați fost la București.

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: Da, da, da. Eu azi și mâine încă sunt mai ocupat. Cam de miercuri încolo când puteți... numai'...

Panțiru Silvia: Miercuri la ora opt jumate-s la dumneavoastră, să știți, cu doamna Marița.

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: Bun, bun, bun.

Panțiru Silvia: Și să ieie toate actele și vin la dumneavoastră miercuri dimineață.

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: În regulă, în regulă, da, da.

Panțiru Silvia: Mii de scuze că v-am sunat de vreo 3 – 4 ori și zic poate dormeați și nu știu ce.

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: Nu-i problemă. Nu, nu, nu, da' eu...

Panțiru Silvia: Înseamnă că la opt jumate miercurea să știți că suntem la dumneavoastră domnu'." (filele 133-135, vol.7 d.u.p.)

Cu privire la această întâlnire, în data de 19.03.2014, ora 22.31.14, inculpata Panțiru Silvia susține o discuție telefonică cu Nicoară Lucreția, ocazie cu care îi precizează acesteia că în acea zi a fost la inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică cu inculpata Cociorvan Maria și i-a dus acestuia mai multe produse alimentare (35 ouă, miere de albine) - filele 142-144, vol.7 d.u.p.

Analizând materialul probator administrat în cauză, Înalta Curte constată că nu există o altă probă cu care cea anterioară să se coroboreze și din care să rezulte că inculpata Cociorvan Maria a remis și, pe de altă parte, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a primit 35 de ouă și miere de albine, în scopul infracțional indicat de procuror în acuzarea celor doi inculpați.

Conform procesului-verbal de redare a discuției telefonice din data de 30.03.2014, ora 20.06.55, între inculpata Cociorvan Maria și inculpata Panțiru Silvia are loc următorul dialog:

Panțiru Silvia: Amu vedem când trebuie să mergem la *babă*, când ne-a spune el.

Cociorvan Maria: Da, da, cred că.

Panțiru Silvia: El o spus că dacă mai trebuie ceva de completat, îmi dă mie telefon, dar eu am să-l sun, că după ce am mers cu asta de la Frătăuți, am să-l sun dacă mai trebuie ceva și cât îi în regulă și când să venim la el.

Cociorvan Maria: Îi duc... zece ouă negre (o mie de euro – mențiune rechizitoriu).

Panțiru Silvia: Da, na, de văzut ce-i. **Nu ți le ia, ascultă ce-ți spun eu, dar na, ne facem obrazul, știi?"** (fila 186, vol.7 d.u.p.).

Din acest dialog reiese că oferta inculpatei Cociorvan Maria nu a ajuns la inculpatul Bărbuță nici direct, nici indirect.

De altfel, acuzația adusă inculpatei Cociorvan Maria este cea de săvârșire a infracțiunii de cumpărare de influență prin remiterea unei sume de bani, nu prin ofertă de foloase.

Ulterior, potrivit procesului-verbal de redare a discuției din ziua de 11.04.2014, ora 11.19.45, inculpata Panțiru Silvia îi solicită o nouă întâlnire inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică la care să vină cu inculpata Cociorvan Maria, deoarece aceasta „are termen pe 30”, judecătorul confirmându-i întâlnirea pentru data de 16.04.2014 (*filele 210-213, vol.7 d.u.p.*).

În aceeași zi, conform procesului-verbal de transcriere a dialogului telefonic, la orele 11.26.12, inculpata Panțiru Silvia o sună pe inculpata Cociorvan Maria și îi comunică acesteia că a discutat cu inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru a se întâlni toți trei, în data de 16.04.2014, discuția purtându-se astfel:

Panțiru Silvia: Alo Marița, am vorbit cu *baba* (judecătorul Bărbuță Bogdan – mențiune rechizitoriu).

Cociorvan Maria: Și?

Panțiru Silvia: M-o interesat asta de la Frătăuți (Nicoară Lucreția – mențiune rechizitoriu), că ieri o fost la mine și i-am spus când venim cu doamna de la Frătăuți sau cu doamna Marița și o zis că luni nu este în Rădăuți și marți să vin cu Frătăuțiul și miercuri să vin cu tine, na.

Cociorvan Maria: Na, bine. (...)

Panțiru Silvia: Și **tu nu-i aduci nimica, tu... ai zece ouă acelea** (o mie de euro – mențiune rechizitoriu) și gata, dar miercuri o zis să vin cu tine, na sau mergi tu singură, na dacă nu vrei să merg cu tine, mergi numai tu.

Cociorvan Maria: Bine (*filele 202-203, vol.7 d.u.p.*).

Potrivit procesului-verbal de redare a convorbirii telefonice din data de 15.04.2014, ora 09.55.16, inculpata Panțiru Silvia o apelează telefonic pe inculpata Cociorvan Maria, spunându-i acesteia că este la domiciliul inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, context în care se indică numărul dosarului de interes pentru inculpata Cociorvan Maria și data când acesta are termen – 30.04.2014, iar inculpata Panțiru Silvia îi transmite inculpatei Cociorvan Maria că a doua zi la orele 8.30-09.00 trebuie să se întâlnească cu inculpatul (*filele 224-226, vol.7 d.u.p.*).

Din procesul-verbal de redare a discuției telefonice din data de 28.04.2014, ora 16.39.29, reiese următorul dialog dintre inculpata Panțiru Silvia și inculpata Cociorvan Maria:

(...) *Panțiru Silvia:* Atuncea... îi dau telefon și îi spun că pe 30 vîi la proces, nu? Să-i dau la *babă* (judecătorul Bărbuță Bogdan – mențiune rechizitoriu) tel...

Cociorvan Maria: Da. Da doară el știe, că am vorbit atuncea doară clar.

Panțiru Silvia: Da? Dar totuși, să-i aduc aminte. Și pe 30 vîi, nu? Stai, când cade? Marți? Miercuri, acuma!

Cociorvan Maria: Miercuri, da (...).

Panțiru Silvia: Bun na, păi atuncea te aștept pe 30, na!

Cociorvan Maria: Na, dar o zis băiatu că... „ Mami, mata poți să nu mai meri, îs puși doi avocați în caz, dă-i încolo!” (...).

Panțiru Silvia: Na, că... dacă nu... dacă mă duc mâine la Grănicești și nu... că dorm acolo... dar poate vin, să vii miercuri. Dacă nu... nu mai ne întâlnim, știi? (...)

Cociorvan Maria: Da, dar doară el știe.

Panțiru Silvia: Dar dacă nu, vii tu la proces, na.

Cociorvan Maria: Dar eu cred că el știe.

Panțiru Silvia: Apăi nici nu-i mai dau telefon atunci.

Cociorvan Maria: Da, da, el știe. Dacă pot, mă duc.

Panțiru Silvia: Doară nu... na, a fost domn cu dânsul, bine c-o făcut, o luat... na.

Cociorvan Maria: Dacă pot, mă duc și dacă nu, nu.

Panțiru Silvia: Da, dar... na, totuși, ă... mă gândesc că...

Cociorvan Maria: Băiatu mi-o zis: „- Dacă ți-i mai bine, mergi, dacă nu, să nu, să nu te duci!

Panțiru Silvia: Aha. Na, dar eu zic că ar fi bine să vii.

Cociorvan Maria: Ă?

Panțiru Silvia: Ar fi bine să vii așa bolnavă cum ești, că **dacă îi dat cincii ouă lu... negre** (500 euro – mențiune rechizitoriu) ... să te vadă acolo și...

Cociorvan Maria: Dar ce? El nu știe? Doară știe el ceva.

Panțiru Silvia: Știe dar hai, să vii, no! (filele 243-247 vol.7 d.u.p.).

Despre remiterea unei sume de bani inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică din partea inculpatei Cociorvan Maria se face vorbire în convorbirea telefonică din 06.05.2014, dintre aceasta din urmă și inculpata Panțiru Silvia, așa cum s-a consemnat în procesul-verbal de transcriere.

Cociorvan Maria: Dar ea nu știe că eu încă nu am rezolvat nimica și-am dat o... o... o mie cincii sute de euro? (...)

Panțiru Silvia: Na, acuma prin iunie până pe 25 să mergem iară la baba să-i spunem tăt ce s-o întâmplat, ca să fie prin iunie, să fie curat.

Cociorvan Maria: Da, că o cerut Oana nu amânare mare, știi?

Panțiru Silvia: Ce a spus?

Cociorvan Maria: Ca să nu ne amâne mult ca și acela, ne-am judecat ani de zile.

Panțiru Silvia: Da, da, da, apăi nu, apăi na, **la babă cincii ouă i-ai dat...** apăi înainte nu știu ce și amu mergem cam pe 23, ca să fie el la așa și cu Oana împreună, doară el o spus și Olenici rămâne ca o frunză pe apă.

Cociorvan Maria: Da.” (filele 327-331 vol.7 d.u.p.)

În convorbirea telefonică din data de 12.05.2014, inculpata Cociorvan Maria își arată nemulțumirea față de inculpata Panțiru Silvia cu privire la faptul că, deși i-a dat inculpatului Bogdan Ilarion Costică Bărbuță **sume de bani** acesta nu a ajutat-o cu nimic (filele 336-340 vol.7 d.u.p.).

Față de conținutul convorbirilor telefonice de mai sus, instanța de apel constată că acestea relevă anumite elemente factuale care însă nu sunt susținute de conținutul altor mijloace de probă pentru a dovedi fără tăgadă existența

infrațiunii de trafic de influență de care a fost acuzat inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică.

În aceste coordonate, se redă depoziția **martorei Burciu Oana**, avocat în cadrul Baroului Suceava: *”Înainte de sărbătorile anului 2013, la recomandarea unui client mai vechi, am fost contactată de către Cociorvan Nicolae. Mi-a comunicat că lucrează în afara țării, că avea pe rol un dosar civil în care avea calitatea de reclamant. Dosarul privea revendicarea unui imobil și radieră/intabulare carte funciară.*

După un timp am căzut de acord cu acesta să-l reprezint în instanță și am încheiat un contract de asistență juridică.

Cociorvan Nicolae mi-a comunicat că urmează să plece din nou în străinătate, iar pe parcursul desfășurării procesului, pentru cheltuielile curente, urma să discut cu mama acestuia, Cociorvan Maria. M-a asigurat că va trimite banii aferenți acestor cheltuieli, mamei sale care, la rândul ei, mi le va achita.

Cu Cociorvan Maria m-am întâlnit de la al doilea termen, de la semnarea contractului de asistență juridică. Menționez că, Cociorvan Maria niciodată nu mi-a comunicat că ar fi intervenit pe lângă judecătorul investit cu soluționarea cauzei, dar într-o discuție ulterioară pe care am avut-o cu Țicșă Victoria, aceasta mi-a comunicat că a intervenit și pentru Cociorvan Maria, tot la judecătorul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică; nu mai rețin ce anume a relatat că a oferit acestuia pentru a obține o sentință favorabilă numitei Cociorvan Maria.

Cu excepția faptului că știam despre Panțiru Silvia faptul că era rudă sau prietenă cu cineva din familia judecătorului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, despre aceasta din urmă nu cunosc alte date” (filele 285-286 vol.11 d.u.p.).

Însă, din niciun mijloc de probă nu rezultă că inculpata Cociorvan Maria a discutat cu inculpata Țicșă Victoria. De altfel, prin acuzația formulată, procurorul a arătat că inculpata Cociorvan Maria ar fi fost sprijinită în activitatea ilicită de inculpata Panțiru Silvia.

Martorul Ciobîcă George Octavian, judecător în cauza nr.4427/285/2012 a Judecătoriei Rădăuți, a declarat că inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică nu a exercitat nicio acțiune de intervenție pentru a pronunța o hotărâre favorabilă fiului inculpatei Cociorvan Maria (Cociorvan Nicolai Vasile) - *filele 329-333 vol.4 d.u.p.*

Pentru considerentele anterior expuse, instanța de apel constată că soluția de achitare a inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică pentru infracțiunea de trafic de influență mai sus analizată este legală și temeinică, condiții în care este nefondat motivul de apel al procurorului prin care a criticat această soluție.

*

Măsuri asiguratorii, măsuri preventive, cheltuieli judiciare

Înalta Curte reține că, prin **ordonanța nr. 353/P/2013 din 17.09.2014** a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției, în temeiul art.249 alin.1

C.proc.pen., a fost instituit sechestrul asigurator asupra sumei de **3810 euro**, ridicată de la **inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** cu ocazia efectuării percheziției domiciliare, în scopul confiscării speciale sau al confiscării extinse.

Prin **ordonanța nr.353/P/2013 din 17.09.2014** a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției a fost instituit, în baza art. 249 alin.1 C.proc.pen., sechestrul asigurator asupra sumelor de **8.000 RON și 1.000 USD** ridicate cu prilejul percheziției domiciliare efectuate la domiciliul **inculpatului Babiuc Constantin Gavril**, pentru a evita ascunderea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a acestor sume de bani, organele de urmărire penală apreciind că pot face obiectul confiscării speciale sau al confiscării extinse.

Prin **ordonanța nr. 353/P/2013 din 04.07.2014** a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției s-a dispus, în temeiul art. 249 alin.1 C.proc.pen. și art. 20 din Legea nr.78/2000, instituirea sechestrului asupra **sumelor de bani, în lei și valută, prezente și viitoare, din mai multe conturi bancare**, deschise pe numele **inculpatului Babiuc Constantin Gavril și inculpatei SC NICODEMUS BABIUC IMPEX SRL**, la mai multe unități bancare, individualizate în ordonanța procurorului. Măsura a fost instituită în vederea evitării înstrăinării sau sustragerii de la urmărire a bunurilor care pot face obiectul confiscării ori a reparării pagubei produse prin infracțiune.

În primă instanță, prin **încheierea nr. 42 din 05 martie 2021** pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr. 1262/33/2014*/a1 a fost instituită **poprirea asiguratorie asupra contului RO13BACX000000188493005** deschis la UniCredit Bank, deținut de **inculpatul Babiuc Constantin Gavril până la concurența sumei de 4.000.000 lei și 60.000 euro** (raportat la prejudiciul identificat în actul de sesizare) și a fost ridicată măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța din 04.07.2014 asupra **conturilor** inculpatului Babiuc Constantin Gavril.

Prin **ordonanța nr. 353/P/2013 din 17.09.2014** a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției, în temeiul art. 249 alin.1 C.proc.pen., a fost instituit sechestrul asigurator asupra sumelor de **11.250 euro și 1000 USD** ridicate cu prilejul percheziției domiciliare efectuate la domiciliul **inculpatului Dîmbu Dumitru**. Scopul măsurii l-a reprezentat evitarea ascunderii, înstrăinării sau sustragerii de la urmărire a bunurilor care pot face obiectul confiscării speciale sau al confiscării extinse.

Prin **ordonanța nr. 353/P/2013 din 17.09.2014** a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției a fost instituit sechestrul asigurator asupra **suprafețelor de teren (în total 426.700 mp)**, intrate în proprietatea inculpatului Babiuc Constantin Gavril, în baza sentințelor emise de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, în scopul evitării sustragerii bunurilor care pot face obiectul confiscării speciale, prev. de art. 112 lit. e C.pen.

În privința acestei măsuri asigurătorii, prin **încheierea nr. 167 din 06 septembrie 2021** pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr.1262/33/2014*/a2, **a fost ridicată** măsura sechestrului asigurător asupra suprafețelor de teren intrate în proprietatea inculpatului Babiuc Constantin Gavril în baza sentințelor civile emise de către inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, indicate în ordonanța anterior menționată, fiind **luată măsura popririi asigurătorii asupra sumei de 6.301.308 lei** consemnată la CEC Bank – Sucursala Suceava de **HS Timber Productions SRL - Sucursala Rădăuți**, cu destinația *contravaloare cauțiune în dos.1262/33/2014*/a2*, conform recipisei de consemnare nr.207487610/1, cât și **asupra sumei de 10.000.000 lei** consemnată la CEC Bank – Sucursala Suceava de **SC. EGGER ROMÂNIA SRL cu sediul în Rădăuți**, cu destinația *sumă la dispoziția instanței dos.1262/33/2014*/a1*, conform recipisei de consemnare nr.207297120/1.

Prin **ordonanța nr. 353/P/2013 din 17.09.2014** a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției s-a dispus, în temeiul dispozițiilor art.249 alin.1 din C. proc. pen., aplicarea sechestrului asigurător asupra **imobilului situat în municipiul Rădăuți, strada Piața Unirii nr. 67, județul Suceava.**

Prima instanță, prin **sentința pronunțată în cauză**, a dispus **menținerea sechestrului asigurător** dispus prin încheierea penală 167 din 06.09.2021 pronunțată în dosarul 1262/33/2014*/a2 asupra sumei de 3810 euro ridicată cu prilejul efectuării percheziției domiciliare la domiciliul inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică.

Totodată, a dispus conform art.404 C.proc.pen. rap. la art.249 și urm C.proc.pen., **ridicarea măsurilor asigurătorii:**

1. dispuse prin încheierea 42/05.03.2021 pronunțată în dos. 1262/33/2014*/a1, respectiv **poprirea asigurătorie** asupra contului RO13BACX000000188493005 deschis la Unicredit Bank, titular Babiuc Constantin Gavril până la concurența sumei de 4.000.000 lei și 60.000 euro;

2. dispuse prin ordonanța din 04.07.2014 asupra conturilor inculpatei SC NICODEMUS BABIUC IMPEX SRL;

3. dispuse prin încheierea penală nr.167 din 06.09.2021 pronunțată în dosarul nr. 1262/33/2014*/ a2.

*asupra sumei de 11250 euro și 1000 USD ridicată cu prilejul efectuării percheziției domiciliare la domiciliul inculpatului Dîmbu Dumitru;

* asupra imobilului situat în Rădăuți, Piața Unirii nr.67 compus din spațiu comercial în suprafață de 148,40 mp; magazie în suprafață de 21,71 mp și magazie în suprafață de 51,32 mp înscris în CF 17523 din 2006;

* asupra sumei de 6.301.308 lei consemnată de către HS Timber Production cu destinația *contravaloare cauțiune* conform recipisei de consemnare nr. 207487610/1;

* asupra sumei de 10.000.000 lei consemnată de către SC EGGER România SRL cu destinația *sumă la dispoziția instanței*, conform recipisei de consemnare nr.207297120/1.

În apel, prin **încheierea din data de 18.10.2023**, s-a dispus:

*Menține măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției nr. 353/P/2013 din 17.09.2014 asupra sumei de 3.810 euro ridicată cu ocazia percheziției domiciliare efectuată la domiciliul **inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică**.*

*Ridică măsura sechestrului asigurator dispusă în cursul urmăririi penale, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției nr. 353/P/2013 din 17.09.2014 asupra sumelor de 8.000 RON și 1.000 USD ridicate cu prilejul percheziției domiciliare efectuate la domiciliul **inculpatului Babiuc Constantin Gavril**.*

Menține dispoziția de ridicare a măsurii popririi asiguratorii dispuse prin încheierea nr. 42 din 05.03.2021 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr.1262/33/2014/a1, asupra contului RO13BACX0000000188493005 deschis la UniCredit Bank, deținut de **inculpatul Babiuc Constantin Gavril** până la concurența sumei de 4.000.000 lei și 60.000 euro.*

*Menține dispoziția de ridicare a măsurii sechestrului asigurator dispus în cursul urmăririi penale, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției nr. 353/P/2013 din 17.09.2014 asupra sumelor de 11.250 euro și 1000 USD ridicate cu prilejul percheziției domiciliare efectuate la domiciliul **inculpatului Dîmbu Dumitru**.*

Menține dispoziția de ridicare a măsurii popririi asiguratorii dispuse prin încheierea penală 167 din 06.09.2021 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr. 1262/33/2014/a2 asupra sumei de 6.301.308 lei consemnată de către **HS Timber Production – Sucursala Rădăuți** cu destinația contravaloare cauțiune, conform recipisei de consemnare nr.207487610/1.*

*Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 judecători, **prin decizia penală nr.77 din 06.11.2023**, pronunțată în dosarul nr. 2611/1/2023, a respins, ca nefondată, contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție împotriva încheierii din data de 18 octombrie 2023 pronunțată de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în dosarul nr.1486/1/2023 cu privire la inculpații Dîmbu Dumitru, Babiuc Constantin-Gavril și intimata HS Timber Productions SRL-Sucursala Rădăuți (fosta Holzindustrie Schweighofer SRL).*

*De asemenea, în apel, **prin încheierea din 18.10.2023**, s-a menținut dispoziția de ridicare a măsurilor asiguratorii dispuse în cursul urmăririi penale, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției nr.353/P/2013 din 04.07.2014 asupra conturilor inculpatei SC NICODEMUS BABIUC IMPEX SRL.*

*Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 judecători, **prin decizia penală nr.84 din 20.11.2023**, pronunțată în dosarul nr. 2612/1/2023, a respins,*

ca nefondată, contestația formulată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție împotriva încheierii de ședință din data de 18 octombrie 2023 pronunțată de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în dosarul nr.1486/1/2023, privind pe **SC Nikodemus „Babiuc” Exim SRL**.

Prin încheierea din 08.01.2024, instanța de apel a admis cererea formulată de și a dispus îndreptarea erorii materiale din cuprinsul încheierii din 18.10.2023 în sensul menționării denumirii corecte a inculpatei persoane juridice ca fiind **SC NIKODEMUS-BABIUC EXIM SRL**.

Totodată, instanța de apel, prin încheierea din 01.11.2023, a dispus:

Menține dispoziția de ridicare a măsurii popririi asiguratorii dispuse prin încheierea penală nr. 167 din 06.09.2021 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr. 1262/33/2014/a2 asupra sumei de 10.000.000 lei, consemnată la CEC Bank – Sucursala Suceava de către **SC EGGER România SRL**, cu destinația sumă la dispoziția instanței conform recipisei de consemnare nr.207297120/1.*

*Menține dispoziția de ridicare a măsurii sechestrului asigurator instituită prin ordonanța nr. 353/P/2023 din 17.09.2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției asupra **imobilului situat în Rădăuți, Piața Unirii nr.67**, compus din spațiu comercial în suprafață de 148,40 mp, magazie în suprafață de 21,71 mp și magazie în suprafață de 51,32 mp - înscris în CF 17523 din 2006.*

Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 judecători, **prin decizia penală nr.88 din 11.12.2023**, pronunțată în dosarul nr. 2761/1/2023, a fost respinsă, ca nefondată, contestația formulată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție împotriva încheierii din data de 1 noiembrie 2023, pronunțată de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în dosarul nr. 1486/1/2023.

Având în vedere temeiurile de drept care fundamentează soluțiile de achitare dispuse față de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și că prejudiciul corespunzător infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13/2 din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal (*faptă vizând imobilul din str.Piața Unirii 67, Rădăuți*) pentru care se va dispune încetarea procesului pe motiv de prescripție a răspunderii penale, a fost acoperit prin acțiunile derulate în instanța civilă, **Înalta Curte va ridica măsura sechestrului asigurator** dispusă în cursul urmăririi penale, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției nr. 353/P/2013 din 17.09.2014, **asupra sumei de 3810 euro ridicată de la inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică**, cu ocazia efectuării percheziției domiciliare.

Înalta Curte va constata că, în cauză, inițial, în faza urmăririi penale, inculpații Babiuc Constantin Gavril, Dîmbu Dumitru, Olărean Aurel și Bărbuță Bogdan Ilarion Costică au fost **reținuți, arestați preventiv și arestați la domiciliu**, după cum urmează: inculpatul *Babiuc Constantin Gavril* în perioada 23 iunie 2014 - 02 iulie 2015, inculpatul *Dîmbu Dumitru* în perioada 23 iunie

2014 - 02 iulie 2015, inculpatul *Olărean Aurel* în perioada 11 septembrie 2014 - 16 iunie 2015 și inculpatul *Bărbuță Bogdan Ilarion Costică* în perioada 22 iunie 2014 – 02 iulie 2015.

Măsurile preventive luate în cursul urmăririi penale față de inculpații menționați s-au fundamentat pe probele administrate în cauză până la momentul dispunerii acestora, mijloace de probe din care a rezultat existența unor indicii temeinice care au conturat presupunerea rezonabilă că inculpații erau implicați în activitățile infracționale pentru care erau cercetați, fiind, totodată, necesare respectivele măsuri în vederea asigurării bunei desfășurări a procesului penal.

Este de menționat în acest sens că procesul penal presupune o evoluție a probatoriului cu fiecare fază procesuală parcursă și finalizată, astfel că ceea ce este atestat probator la un anumit moment procesual poate a fi contestat eficient sau probat suplimentar la un moment ulterior sau într-o etapă procesuală următoare. Consecința modificării cantitative ori calitative a probatoriului, ca urmare a evoluției procesual penale, se va observa sau va radia și asupra necesității ori proporționalității măsurii preventive, fără ca temeiul de fapt ori de drept anterior, inițial, să devină nejustificat, lipsit de consistență ori nelegal.

Referitor la legalitatea și temeinicia măsurilor preventive dispuse față de inculpații mai sus nominalizați, se constată că acestea s-au impus și s-au fundamentat pe un ansamblu probator care a suferit modificări de substanță în momentul în care a ajuns în procedura camerei preliminare, adică la o dată ulterioară celei la care inculpații au fost puși în libertate, fiind excluse probe ca efect al deciziilor Curții Constituționale pronunțate începând cu anul 2016, respectiv Decizia nr.51/2016, Decizia nr.302/2017 și Decizia nr.91/2018.

Prin decizia Curții Constituționale nr.51 din 16.02.2016 (publicată în M. Of. nr.190 din 14 martie 2016), a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că sintagma „*ori de alte organe specializate ale statului*” din cuprinsul dispozițiilor art.142 alin.1 din Codul de procedură penală, este neconstituțională.

Ca atare, în procedura camerei preliminare, s-a evaluat legalitatea punerii în executare de către SRI a mandatelor de supraveghere tehnică, efectuate cu aparatura tehnică pusă la dispoziție de către Serviciul Român de Informații, și s-a constatat că interceptarea *în mediul ambiental* are legătură cu procedeul probatoriu și cu calitatea probelor astfel obținute, ceea ce constituia chiar activitatea vizată de Curtea Constituțională prin *decizia nr.51/2016* (parag.34).

În ceea ce privește consecințele acestor încălcări, s-a reținut că încălcarea normelor procedurale ce reglementează competența de punere în executare a măsurilor de supraveghere tehnică este sancționată cu nulitatea absolută, având în vedere *decizia Curții Constituționale nr.302 din 4.05.2017* (publicată în Monitorul Oficial nr. 566 din 17 iulie 2017), unele probe fiind excluse.

De asemenea, s-a constatat nulitatea absolută cu privire la măsurile de supraveghere tehnică efectuate de către Serviciul Român de Informații, în baza mandatelor emise de către Înalta Curte de Casație și Justiție în temeiul Legii 51/1991 privind siguranța națională a României, având în vedere incidența Deciziei Curții Constituționale nr. 91 din 28 februarie 2018 (publicată în M. Of.

nr. 348 din 20 aprilie 2018), prin care s-a statuat că sintagma „*aduc atingere gravă drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor români*” cuprinsă în art. 3 lit. f) din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, este neconstituțională.

Astfel, prin încheierea nr.638 din 19.12.2019 a ICCJ – Completul de 2 judecători, pronunțată în dosarul nr.1262/33/2014, s-a constatat nulitatea absolută a măsurilor de supraveghere tehnică, respectiv a *înregistrărilor audio-video în mediul ambiental, efectuate cu aparatura tehnică pusă la dispoziție de către Serviciul Român de Informații, dispuse în baza: încheierii nr. 16 din 23.01.2014, și a autorizației nr. 16 din 23.01.2014, încheierii nr. 33 din 07.02.2014 și mandatului de supraveghere tehnică nr.33/UP din 07.02.2014, încheierii nr. 48 din 06.03.2014 și a mandatului de supraveghere tehnică nr.48/UP din 06.03.2014, încheierii nr.57 din 18.03.2014, și a mandatului de supraveghere tehnică nr.57/UP din 18.03.2014, încheierii nr. 61 din 21.03.2014 și a mandatului de supraveghere tehnică nr.61/UP din 21.03.2014, încheierii nr. 81 din 03.04.2014 și a mandatului de supraveghere tehnică nr.81/UP din 03.04.2014, încheierii nr. 96 din 15.04.2014 și a mandatului de supraveghere tehnică nr.95/UP din 15.04.2014, încheierii nr. 109 din 29.04.2014 și a mandatului de supraveghere tehnică nr.108/UP din 29.04.2014, încheierii nr. 144 din 05.06.2014 și a mandatului de supraveghere tehnică nr.142/UP din 05.06.2014, încheierii nr. 210 din 09.09.2014 și a mandatului de supraveghere tehnică nr.208/UP din 09.09.2014, emise de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel București și a ordonanței nr.353/P/2013 din 22.05.2014 a Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției și a autorizației nr.5 din 22.05.2014, confirmate prin încheierea nr. 134 din 23.05.2014 și a mandatului de supraveghere tehnică nr.132/UP din 23.05.2014, emise de de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel București*

și a celor efectuate în baza mandatelor de siguranță națională nr.001808 din 15.02.2013, nr. 005678 din 14.08.2013, nr. 007678 din 05.11.2013 emise de ÎCCJ.

În baza art. 102 alin. 2-3 Cod procedură penală, au fost excluse din materialul probator datele obținute prin procedeele probatorii menționate, respectiv notele de redare de către SRI - UM 0822 Suceava, procesele verbale și planșele fotografice, obținute în baza mandatelor menționate și suportii optici aferenți.

În plus, pe parcursul cercetării judecătorești, au fost readministrate probe și administrate probe noi, în condiții de oralitate, publicitate și contradictorialitate, astfel că probatoriul a cunoscut o evoluție dinamică, iar, în final, așa cum rezultă din dezvoltările anterioare, s-a apreciat că acesta nu este de natură să răstoarne în toate cazurile prezumția de nevinovăție.

Constatarea finală asupra temeiniciei fondului acuzațiilor aduse inculpaților Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Babiuc Constantin Gavril, Dîmbu Dumitru și Olărean Aurel este distinctă și fără legătură cu necesitatea luării sau menținerii ori înlocuirii măsurilor preventive din cursul procesului penal.

Așadar, simpla împrejurare că, în cauză, sunt pronunțate soluții de achitare a inculpaților, indiferent de temeiul de drept pe care se fundamentează, nu conduce automat la concluzia că măsurile preventive luate și menținute pe parcursul procedurii judiciare sunt nelegale.

În privința măsurilor preventive dispuse pe parcursul instrumentării unei cauze penale, judecătorul nu este chemat să răspundă asupra unor chestiuni cu caracter decisiv pentru hotărârea finală.

În luarea unei decizii referitoare la arestarea preventivă/arestul la domiciliu sau a altor decizii de acest fel, premergătoare judecării în fond, judecătorul evaluează sumar datele disponibile pentru a aprecia dacă se impune privarea de libertate a acuzatului pe toată durata procesului sau numai pentru o perioadă limitată în timp.

Caracterul provizoriu al măsurilor dispuse poate justifica chiar o reapreciere a probelor administrate și dezbătute la termenele anterioare, soluțiile pronunțate în această materie neavând legătură directă cu decizia finală a procesului.

Prin urmare, **pronunțarea unei soluții de achitare nu atrage nelegalitatea măsurilor preventive**, a căror justificare este aceea de a asigura buna desfășurare a procesului penal, în condițiile în care judecătorul, la momentul dispunerii acestora, are în vedere mijloacele de probă existente la dosar, fără să-i fie imputabilă modificarea lor generată atât de dinamica procesului penal, cât și de deciziile altor autorități, care însă au efecte directe și obligatorii asupra prevederilor care reglementează diferite instituții procesual penale.

Cât privește **cheltuielile judiciare** avansate de stat, se observă mai întâi că, prin sentința apelată, inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prev. de art.289 alin.1 C.pen. cu aplicarea art.7 din Legea nr.78/2000 și art.5 C.pen. și, ca atare, a fost obligat la plata cheltuielilor judiciare către stat, în cuantum de 30.000 lei. Dar, apelul inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică prin care a criticat greșita sa condamnare pentru luare de mită va fi admis, instanța de apel apreciind că se impune achitarea inculpatului pentru considerentele ce preced, în baza art.16 alin.1 lit. a Cod procedură penală.

În consecință, nu mai există temeiul obligării inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică la plata sumei de 30.000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, dispusă prin sentința atacată.

În apelul parchetului, Înalta Curte va dispune, însă, încetarea procesului penal față de inculpatul **Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** (care a solicitat continuarea procesului penal) pentru infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13/2 din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal (*faptă vizând imobilul din str. Piața Unirii 67, Rădăuți*), în baza art.396 alin.6 Cod procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit. f Cod procedură penală – intervenirea prescripției răspunderii penale.

În aceste condiții, în baza art.275 pct.3 lit. b teza a II a C.proc.pen., inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, va fi obligat la plata sumei de 2000

lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, aferente fazei urmăririi penale și ocazionate de judecarea în primă instanță a acestei infracțiuni.

Dat fiind că, față de inculpatul **Babiuc Constantin Gavril**, care a solicitat continuarea procesului penal, se va dispune încetarea procesului penal pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 48 Cod penal rap. la art.13/2 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal (*faptă vizând imobilul din str. Piața Unirii 67, Rădăuți*) și infracțiunea de spălarea banilor, prevăzută de art.49 alin.1 lit. a din Legea nr.219/2019 cu aplicarea art.5 Cod penal (fostă art.29 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002, *faptă în legătură cu imobilul din str. Piața Unirii 67, Rădăuți, descrisă la pct.4.6 din rechizitoriu*), în baza art.275 pct.3 lit.b teza a II a C.proc.pen., va fi obligat la plata sumei de 3000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, aferente fazei urmăririi penale și ocazionate de judecarea în primă instanță a acestor infracțiuni.

Totodată, în baza art.275 pct.3 lit.b teza a II a C.proc.pen., va fi obligată inculpata **SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL**, la plata sumei de 2000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, aferente fazei urmăririi penale și ocazionate de judecarea în primă instanță a infracțiunii de spălarea banilor prevăzute de art.49 alin.1 lit. a din Legea nr.219/2019 cu aplicarea art.5 Cod penal (fostă art.29 alin.1 lit. a din Legea nr.656/2002, *faptă în legătură cu imobilul din str. Piața Unirii 67, Rădăuți, descrisă la pct.13.1 din rechizitoriu*).

Potrivit art.275 alin.2 C.proc.pen., în cazul declarării apelului cheltuielile judiciare sunt suportate de către persoana căreia i s-a respins apelul.

Ca atare, inculpata Vega Isabela Zorica va fi obligată la plata sumei de 300 lei, iar părțile civile Bodnariuc Ioan și Colibaba Petru Pavel, la plata a câte 100 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, deoarece pentru motivele prezentate în cuprinsul acestei hotărâri, apelurile lor vor fi respinse.

Cheltuielile judiciare ocazionate de apelurile procurorului și inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică vor rămâne în sarcina statului, în conformitate cu prevederile art.275 alin.3 C.proc.pen., dat fiind că acestea vor fi admise în limitele mai sus arătate.

Pentru considerentele expuse, ținând cont de dispozițiile art.421 alin.1 pct.2 lit.a din Codul de procedură penală, Înalta Curte, va admite apelurile declarate de **Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj** și **inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** împotriva sentinței penale nr.56 din 13 aprilie 2023 pronunțate de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr.1262/33/2014*.

În temeiul art.419 Cod procedură penală va extinde efectele apelului declarat de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică asupra **inculpatei Țicșă Victoria** trimisă în judecată sub aspectul comiterii infracțiunii de dare de mită prev. de art.255 alin.1 Cod penal anterior rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 (actual art.290 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000) - *faptă descrisă la pct.9.1 din rechizitoriu*.

Va desființa, în parte, sentința apelată, și, rejudecând:

În majoritate:

Va menține soluțiile de achitare dispuse, în baza art.16 alin.1 lit. a C.proc.pen., față de **inculpata Prandea Daniela Mariana** sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 289 alin. 1 Cod penal rap. la art. 7 din Legea nr.78/2000, **inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 48 Cod penal rap. la 289 alin. 1 Cod penal cu referire la art. 7 din Legea nr. 78/2000 și **inculpatul Babiuc Constantin Gavril** sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită, prev. de art.290 alin.1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (*fapte în legătură cu sejurul la Hotel Iaki, Mamaia, descrisă după caz, la pct. 5.2, 1.3, pct.4.4 din rechizitoriu*).

În unanimitate:

În temeiul art.396 alin.5 Cod procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit. a Cod procedură penală, va dispune achitarea **inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** pentru infracțiunea de luare de mită prev. de art. 289 alin.1 C.pen. rap. la art.7 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 Cod penal (*faptă în legătură cu inculpata Țăcșă Victoria, descrisă la pct.1.5 rechizitoriu*).

În temeiul art.396 alin.5 Cod procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit. a Cod procedură penală, va achita pe **inculpata Țăcșă Victoria** pentru infracțiunea de dare de mită prev.de art.290 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 alin.1 Cod penal (art.255 Cod penal anterior rap. la art.6 din Legea nr.78/2000) - *faptă descrisă la pct.9.1 rechizitoriu*.

În temeiul art.396 alin.6 Cod procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit. f Cod procedură penală – intervenirea prescripției răspunderii penale, va dispune încetarea procesului penal față de **inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzute de art.13/2 din Legea nr.78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal (*faptă vizând imobilul din str. Piața Unirii 67, Rădăuți, descrisă la pct.1.1 din rechizitoriu*).

În baza art.396 alin.6 Cod procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit. f Cod procedură penală – intervenirea prescripției răspunderii penale, va dispune încetarea procesului penal față de **inculpatul Babiuc Constantin Gavril** pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de de art. 48 Cod penal rap. la art.13/2 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal (*faptă vizând imobilul din str. Piața Unirii 67, Rădăuți, descrisă la pct.4.2 din rechizitoriu*).

În temeiul art.396 alin.6 Cod procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit. f Cod procedură penală – intervenirea prescripției răspunderii penale, va dispune încetarea procesului penal față de **inculpatul Babiuc Constantin Gavril** pentru săvârșirea infracțiunii de spălarea banilor, prevăzute de art.49 alin.1 lit. a din Legea nr.219/2019 cu aplicarea art.5 Cod penal (fostă art.29 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002, *faptă în legătură cu imobilul din str. Piata Unirii 67, Rădăuți, descrisă la pct.4.6 din rechizitoriu*).

În baza art.396 alin.6 Cod procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit. f C.proc.pen. – intervenirea prescripției răspunderii penale, va dispune încetarea procesului penal față de **inculpata SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL** sub

aspectul săvârșirii infracțiunii de spălarea banilor prevăzute de art.49 alin.1 lit. a din Legea nr.219/2019 cu aplicarea art.5 Cod penal (fostă art.29 alin.1 lit. a din Legea nr.656/2002, *faptă în legătură cu imobilul din str. Piata Unirii 67, Rădăuți, descrisă la pct.13.1 din rechizitoriu*).

II. În temeiul art.421 alin.1 pct.2 lit.a din Codul de procedură penală, va admite apelul formulat de **HS Timber Production S.R.L. – Sucursala Rădăuți (fostă Holzindustrie Schweighofer S.R.L. – Sucursala Rădăuți)** declarat împotriva aceleiași sentințe și încheierii de ședință din data de 08 mai 2020, pronunțate în dosarul nr. 1262/33/2014* al Curții de Apel Cluj - Secția penală și de minori, și va desființa încheierea numai în ceea ce privește greșita respingere a cererii de introducere în cauză a persoanei interesate HS Timber Production S.R.L. – Sucursala Rădăuți (fostă Holzindustrie Schweighofer S.R.L. – Sucursala Rădăuți).

III. În baza art.421 alin.1 pct.1 lit.b din Codul de procedură penală, va respinge, ca nefondate, apelurile declarate de **inculpata Vega Isabela Zorica și părțile civile Bodnariuc Ioan și Colibaba Petru Pavel** împotriva aceleiași sentințe penale.

IV. Va respinge, ca inadmisibilă, acțiunea civilă a **SC PRIKY COM CONSTRUCT SRL** îndreptată împotriva inculpaților Babiuc Constantin Gavril și SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL.

V. Va ridica măsura sechestrului asigurator dispusă în cursul urmăririi penale, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției nr. 353/P/2013 din 17.09.2014 asupra sumei de 3810 euro ridicată de la inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică cu ocazia efectuării percheziției domiciliare.

Va constata că, prin *încheierea din 18.10.2023, definitivă* prin decizia penală nr.77 din 06.11.2023, pronunțată în dosarul nr. 2611/1/2023 de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 judecători au fost ridicate:

- măsura sechestrului asigurator dispusă în cursul urmăririi penale, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției nr. 353/P/2013 din 17.09.2014 asupra sumelor de 8.000 RON și 1.000 USD ridicate cu prilejul percheziției domiciliare efectuate la domiciliul **inculpatului Babiuc Constantin Gavril**

- măsura popririi asiguratorii dispuse prin încheierea nr. 42 din 05.03.2021 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr.1262/33/2014*/a1, asupra contului RO13BACX0000000188493005 deschis la UniCredit Bank, deținut de **inculpatul Babiuc Constantin Gavril** până la concurența sumei de 4.000.000 lei și 60.000 euro;

- măsura sechestrului asigurator dispus în cursul urmăririi penale, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției nr. 353/P/2013 din 17.09.2014 asupra sumelor de 11.250 euro și 1000 USD ridicate cu prilejul percheziției domiciliare efectuate la domiciliul **inculpatului Dîmbu Dumitru;**

- măsura popririi asiguratorii dispuse prin încheierea penală 167 din 06.09.2021 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr. 1262/33/2014*/a2 asupra sumei de 6.301.308 lei consemnată de către **HS Timber Production – Sucursala Rădăuți** cu destinația contravaloare cautiune, conform recipisei de consemnare nr.207487610/1.

Va constata că, prin *încheierea din 18.10.2023*, **definitivă** prin decizia penală **nr.84 din 20.11.2023**, pronunțată în dosarul nr. 2612/1/2023 de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 judecători s-au ridicat măsurile asiguratorii dispuse în cursul urmăririi penale, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției nr.353/P/2013 din 04.07.2014 asupra conturilor inculpatei SC NIKODEMUS-BABIUC EXIM SRL.

Va constata că, prin *încheierea din 01.11.2023*, **definitivă** prin decizia penală **nr.88 din 11.12.2023**, pronunțată în dosarul nr. 2761/1/2023 de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 judecători au fost ridicate:

- măsura popririi asiguratorii dispuse prin încheierea penală nr. 167 din 06.09.2021 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr. 1262/33/2014*/a2 asupra sumei de 10.000.000 lei, consemnată la CEC Bank – Sucursala Suceava de către **SC EGGER România SRL**, cu destinația sumă la dispoziția instanței conform recipisei de consemnare nr.207297120/1;

- măsura sechestrului asigurator instituită prin ordonanța nr. 353/P/2023 din 17.09.2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției asupra **imobilului situat în Rădăuți, Piața Unirii nr.67**, compus din spațiu comercial în suprafață de 148,40 mp, magazie în suprafață de 21,71 mp și magazie în suprafață de 51,32 mp - înscris în CF 17523 din 2006.

Va constata că inculpații Babiuc Constantin Gavril, Dîmbu Dumitru, Olărean Aurel și Bărbuță Bogdan Ilarion Costică au fost reținuți, arestați preventiv și arestați la domiciliu, după cum urmează: inculpatul *Babiuc Constantin Gavril* în perioada 23 iunie 2014 - 02 iulie 2015, inculpatul *Dîmbu Dumitru* în perioada 23 iunie 2014 - 02 iulie 2015, inculpatul *Olărean Aurel* în perioada 11 septembrie 2014 -16 iunie 2015 și inculpatul *Bărbuță Bogdan Ilarion Costică* în perioada 22 iunie 2014 – 02 iulie 2015.

Va dispune înlăturarea obligării inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică de la plata sumei de 30.000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, la care a fost obligat prin sentința apelată.

În baza art.275 pct.3 lit.b teza a II a C.proc.pen., va obliga inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL la plata sumei de câte 2000 lei către stat, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru faza de urmărire penală și ocazionate de judecata cauzei în primă instanță.

În baza art.275 pct.3 lit.b teza a II a C.proc.pen., va obliga pe inculpatul Babiuc Constantin Gavril la plata sumei de 3000 lei către stat, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru faza de urmărire penală și ocazionate de judecata cauzei în primă instanță.

Vor fi menținute celelalte dispoziții ale sentinței apelate care nu contravin prezentei decizii.

În temeiul art.275 alin.2 C.proc.pen., va fi obligată inculpata Vega Isabela Zorica la plata sumei de 300 lei și părțile civile Bodnariuc Ioan și Colibaba Petru Pavel la plata a câte 100 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

În baza art.275 alin.3 C.proc.pen., cheltuielile judiciare ocazionate de apelurile procurorului și inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică vor rămâne în sarcina statului.

În baza art.275 alin.3 Cod procedură penală, onorariile parțiale convenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru apelanții intimați inculpați Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Vega Isabela Zorica, pentru intimații inculpați Babiuc Constantin Gavril, Dîmbu Dumitru, Prandea Daniela Mariana, Olărean Aurel, Onufrei Ioan și SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL, până la prezentarea apărătorilor aleși, în cuantum de câte 700 lei, vor rămâne în sarcina statului.

Onorariile convenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru intimatele inculpate Solovăstru Ancuța Alina și Țicșă Victoria în cuantum de câte 1360 lei, vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

I. În baza art.421 alin.1 pct.2 lit. a Cod procedură penală, admite apelurile declarate de **Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj** și **inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** împotriva sentinței penale nr.56 din 13 aprilie 2023 pronunțate de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr.1262/33/2014*.

În temeiul art.419 Cod procedură penală extinde efectele apelului declarat de inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică asupra **inculpatei Țicșă Victoria** trimisă în judecată sub aspectul comiterii infracțiunii de dare de mită prev. de art.255 alin.1 Cod penal anterior rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 (actual art.290 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000) - *faptă descrisă la pct.9.1 din rechizitoriu.*

Desființează, în parte, sentința apelată, și, rejudecând:

În majoritate:

Menține soluțiile de achitare dispuse, în baza art.16 alin.1 lit. a C.proc.pen., față de **inculpata Prandea Daniela Mariana** sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 289 alin. 1 Cod penal rap. la art. 7 din Legea nr.78/2000, **inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită, prev. de art. 48 Cod penal rap. la 289 alin. 1 Cod penal cu referire la art. 7 din Legea nr. 78/2000 și **inculpatul Babiuc Constantin Gavril** sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită, prev. de art.290 alin.1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (*fapte în legătură cu sejurul la Hotel Iaki, Mamaia, descrisă după caz, la pct. 5.2, 1.3, pct.4.4 din rechizitoriu.*)

În unanimitate:

În temeiul art.396 alin.5 Cod procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit. a Cod procedură penală, achită pe **inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** pentru infracțiunea de luare de mită prev. de art. 289 alin.1 C.pen. rap. la art.7 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 Cod penal (*faptă în legătură cu inculpata Țâcșă Victoria, descrisă la pct.1.5 rechizitoriu*).

În temeiul art.396 alin.5 Cod procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit. a Cod procedură penală, achită pe **inculpata Țâcșă Victoria** pentru infracțiunea de dare de mită prev.de art.290 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 alin.1 Cod penal (art.255 Cod penal anterior rap. la art.6 din Legea nr.78/2000) - *faptă descrisă la pct.9.1 rechizitoriu*.

În temeiul art.396 alin.6 Cod procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit. f Cod procedură penală – intervenirea prescripției răspunderii penale, încetează procesul penal față de **inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică** sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzute de art.13/2 din Legea nr.78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal (*faptă vizând imobilul din str. Piața Unirii 67, Rădăuți, descrisă la pct.1.1 din rechizitoriu*).

În baza art.396 alin.6 Cod procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit. f Cod procedură penală – intervenirea prescripției răspunderii penale, încetează procesul penal față de **inculpatul Babiuc Constantin Gavril** pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de de art. 48 Cod penal rap. la art.13/2 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal (*faptă vizând imobilul din str. Piața Unirii 67, Rădăuți, descrisă la pct.4.2 din rechizitoriu*).

În temeiul art.396 alin.6 Cod procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit. f Cod procedură penală – intervenirea prescripției răspunderii penale, dispune încetarea procesului penal față de **inculpatul Babiuc Constantin Gavril** pentru săvârșirea infracțiunii de spălarea banilor, prevăzute de art.49 alin.1 lit. a din Legea nr.219/2019 cu aplicarea art.5 Cod penal (fostă art.29 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002, *faptă în legătură cu imobilul din str. Piata Unirii 67, Rădăuți, descrisă la pct.4.6 din rechizitoriu*).

În baza art.396 alin.6 Cod procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit. f C.proc.pen. – intervenirea prescripției răspunderii penale, încetează procesul penal față de **inculpata SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL** sub aspectul săvârșirii infracțiunii de spălarea banilor prevăzute de art.49 alin.1 lit. a din Legea nr.219/2019 cu aplicarea art.5 Cod penal (fostă art.29 alin.1 lit. a din Legea nr.656/2002, *faptă în legătură cu imobilul din str. Piata Unirii 67, Rădăuți, descrisă la pct.13.1 din rechizitoriu*).

II. Admite apelul formulat de HS Timber Production S.R.L. – Sucursala Rădăuți (fostă Holzindustrie Schweighofer S.R.L. – Sucursala Rădăuți) declarat împotriva aceleiași sentințe și încheierii de ședință din data de 08 mai 2020, pronunțate în dosarul nr. 1262/33/2014* al Curții de Apel Cluj - Secția penală și de minori, și desființează încheierea numai în ceea ce privește greșita respingere a cererii de introducere în cauză a persoanei interesate HS Timber

Production S.R.L. – Sucursala Rădăuți (fostă Holzindustrie Schweighofer S.R.L. – Sucursala Rădăuți).

III. Respinge, ca nefondate, apelurile declarate de **inculpata Vega Isabela Zorica și părțile civile Bodnariuc Ioan și Colibaba Petru Pavel** împotriva aceleiași sentințe penale.

IV. Respinge, ca inadmisibilă, acțiunea civilă a **SC PRIKY COM CONSTRUCT SRL** îndreptată împotriva inculpaților Babiuc Constantin Gavril și SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL.

V. Ridică măsura sechestrului asigurator dispusă în cursul urmăririi penale, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției nr. 353/P/2013 din 17.09.2014 asupra sumei de 3810 euro ridicată de la inculpatul Bărbuță Bogdan Ilarion Costică cu ocazia efectuării percheziției domiciliare.

Constată că, prin *încheierea din 18.10.2023, definitivă* prin decizia penală nr.77 din 06.11.2023, pronunțată în dosarul nr. 2611/1/2023 de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 judecători au fost ridicate:

- măsura sechestrului asigurator dispusă în cursul urmăririi penale, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției nr. 353/P/2013 din 17.09.2014 asupra sumelor de 8.000 RON și 1.000 USD ridicate cu prilejul percheziției domiciliare efectuate la domiciliul **inculpatului Babiuc Constantin Gavril**

- măsura popririi asiguratorii dispuse prin încheierea nr. 42 din 05.03.2021 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr.1262/33/2014*/a1, asupra contului RO13BACX0000000188493005 deschis la UniCredit Bank, deținut de **inculpatul Babiuc Constantin Gavril** până la concurența sumei de 4.000.000 lei și 60.000 euro;

- măsura sechestrului asigurator dispus în cursul urmăririi penale, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției nr. 353/P/2013 din 17.09.2014 asupra sumelor de 11.250 euro și 1000 USD ridicate cu prilejul percheziției domiciliare efectuate la domiciliul **inculpatului Dîmbu Dumitru;**

- măsura popririi asiguratorii dispuse prin încheierea penală 167 din 06.09.2021 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr. 1262/33/2014*/a2 asupra sumei de 6.301.308 lei consemnată de către **HS Timber Production – Sucursala Rădăuți** cu destinația contravaloare cauțiune, conform recipisei de consemnare nr.207487610/1.

Constată că, prin *încheierea din 18.10.2023, definitivă* prin decizia penală **nr.84 din 20.11.2023**, pronunțată în dosarul nr. 2612/1/2023 de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 judecători s-au ridicat măsurile asiguratorii dispuse în cursul urmăririi penale, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției nr.353/P/2013 din 04.07.2014 asupra conturilor inculpatei **SC NIKODEMUS-BABIUC EXIM SRL.**

Constată că, prin *încheierea din 01.11.2023, definitivă* prin decizia penală **nr.88 din 11.12.2023**, pronunțată în dosarul nr. 2761/1/2023 de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 judecători au fost ridicate:

- măsura popririi asiguratorii dispuse prin încheierea penală nr. 167 din 06.09.2021 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr. 1262/33/2014*/a2 asupra sumei de 10.000.000 lei, consemnată la CEC Bank – Sucursala Suceava de către **SC EGGER România SRL**, cu destinația sumă la dispoziția instanței conform recipisei de consemnare nr.207297120/1;

- măsura sechestrului asigurator instituită prin ordonanța nr. 353/P/2023 din 17.09.2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției asupra **imobilului situat în Rădăuți, Piața Unirii nr.67**, compus din spațiu comercial în suprafață de 148,40 mp, magazie în suprafață de 21,71 mp și magazie în suprafață de 51,32 mp - înscris în CF 17523 din 2006.

Constată că inculpații Babiuc Constantin Gavril, Dîmbu Dumitru, Olărean Aurel și Bărbuță Bogdan Ilarion Costică au fost reținuți, arestați preventiv și arestați la domiciliu, după cum urmează: inculpatul *Babiuc Constantin Gavril* în perioada 23 iunie 2014 - 02 iulie 2015, inculpatul *Dîmbu Dumitru* în perioada 23 iunie 2014 - 02 iulie 2015, inculpatul *Olărean Aurel* în perioada 11 septembrie 2014 -16 iunie 2015 și inculpatul *Bărbuță Bogdan Ilarion Costică* în perioada 22 iunie 2014 – 02 iulie 2015.

Dispune înlăturarea obligării inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică de la plata sumei de 30.000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, la care a fost obligat prin sentința apelată.

În baza art.275 pct.3 lit.b teza a II a C.proc.pen., obligă inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL la plata sumei de câte 2000 lei către stat, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru faza de urmărire penală și ocazionate de judecata cauzei în primă instanță.

În baza art.275 pct.3 lit.b teza a II a C.proc.pen., obligă inculpatul Babiuc Constantin Gavril la plata sumei de 3000 lei către stat, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru faza de urmărire penală și ocazionate de judecata cauzei în primă instanță.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței apelate care nu contravin prezentei decizii.

În temeiul art.275 alin.2 C.proc.pen., obligă inculpata Vega Isabela Zorica la plata sumei de 300 lei și a părților civile Bodnariuc Ioan și Colibaba Petru Pavel la plata a câte 100 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

În baza art.275 alin.3 C.proc.pen., cheltuielile judiciare ocazionate de apelurile procurorului și inculpatului Bărbuță Bogdan Ilarion Costică rămân în sarcina statului.

În baza art.275 alin.3 Cod procedură penală, onorariile parțiale convenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru apelanții intimați inculpați Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Vega Isabela Zorica, pentru intimații inculpați Babiuc Constantin Gavril, Dîmbu Dumitru, Prandea Daniela Mariana, Olărean Aurel,

Onufrei Ioan și SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL, până la prezentarea apărătorilor aleși, în cuantum de câte 700 lei, rămân în sarcina statului.

Onorariile cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru intimatele inculpate Solovăstru Ancuța Alina și Țicșă Victoria în cuantum de câte 1360 lei, rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată la data de 17 iulie 2024, prin punerea acesteia la dispoziția părților, persoanelor interesate și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE
Șerban Leontina

JUDECĂTOR
Mircea Mugurel Șelea

JUDECĂTOR
Francisca Vasile

MAGISTRAT ASISTENT
Victoria Baciu

GREFIER
Cristina Pravăț

Cu opinie separată, în sensul aditerii apelului declarat de procuror în raport cu infracțiunile de luare, reținute în sarcina inculpaților Bărbuță Bogdan Ilarion Costică, Prandea Daniela Mariana și sau dare de mită reținută în sarcina inculpatului Babiuc Constantin Gavril, constatarea întrunirii condițiilor angajării răspunderii penale și pronunțării soluției de condamnare pentru infracțiunea de luare de mită, cu consecința individualizării unor pedepse în cuantumul minimului special, iar, în privința infracțiunii de dare de mită, pronunțarea soluției de încetare a procesului penal ca urmare a împlinirii termenului de prescripție (pct. 1.3, 4.4., 5.2. din rechizitoriu).

Dezacordul poartă, în esență, asupra efectelor Deciziei nr. 37/17.09.2024, pronunțate de către ICCJ - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, deciziei Curții Europene de Justiție (Marea Cameră), în cauza C-107/23 PPU, pronunțate la data de 24 iulie 2023.

Evocarea, în opinia majoritară, a Deciziei nr. 37/2024, pronunțate în perioada deliberării și redactării prezentei hotărâri, are drept consecință lipsirea de efecte juridice a Deciziei Curții Europene de Justiție (Marea Cameră), în cauza C-107/23 PPU, pronunțate la data de 24 iulie 2023 și excluderii soluției condamnării în ipoteza evocată, situație ce impune o serie de evaluări și analize după cum se va arăta în continuare.

Decizii relevante în ordine cronologică

În jurisprudența Curții Constituționale, concretizată în Deciziile nr. 297/2018 (publicată în M.O. partea I nr. 518 din 25 iunie 2018) și nr. 358/2022 (publicată în M.O. partea I nr. 565 din 9 iunie 2022), s-a statuat în sensul că dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal, în varianta normativă în vigoare în perioada 25 iunie 2018 – 30 mai 2022, au avut conținutul ”Cursul termenului prescripției penale se întrerupe prin îndeplinirea”, fără a cuprinde vreun caz de întrerupere a cursului termenului de prescripție.

Instanța de control constituțional a reținut că: (...) *în condițiile stabilirii naturii juridice a Deciziei nr. 297 din 26 aprilie 2018 ca decizie simplă/extremă, în absența intervenției active a legiuitorului, obligatorie potrivit art.147 din Constituție, pe perioada cuprinsă între data publicării respectivei decizii și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale (...). Așadar, Curtea constată că, în cazul de față, legiuitorul a nesocotit prevederile art.147 alin.(4) din Constituție, ignorând efectele obligatorii ale Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 cu consecința creării unui viciu de neconstituționalitate mai grav generat de aplicarea neunitară a textului de lege „cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea”, care, în mod evident, nu prevede niciun caz de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale (Curtea Constituțională a României, Decizia nr. 358/2022, par. 60, 73 și 76).*

Subsecvent acestor decizii ale Curții Constituționale, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a pronunțat Decizia nr. 67 din 25 octombrie 2022, prin care a stabilit, de asemenea cu caracter obligatoriu, că normele referitoare la întreruperea cursului prescripției sunt norme de drept penal material (substanțial) supuse, din perspectiva aplicării lor în timp, principiului activității legii penale, prevăzut de art. 3 din Codul penal, cu excepția dispozițiilor mai favorabile.

Prin hotărârea din 24 iulie 2023, Curtea de Justiție a Uniunii Europene, Marea Cameră a pronunțat în cauza C-107/23 PPU [Lin]:

„1) Articolul 325 alineatul (1) TFUE și articolul 2 alineatul (1) din Convenția elaborată în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene, semnată la Bruxelles la 26 iulie 1995 și anexată la Actul Consiliului din 26 iulie 1995, trebuie interpretate în sensul că instanțele unui stat membru nu sunt obligate să lase neaplicate deciziile curții constituționale ale acestui stat membru prin care este invalidată dispoziția legislativă națională care reglementează cauzele de întrerupere a termenului de prescripție în materie penală din cauza încălcării principiului legalității infracțiunilor și pedepselor, astfel cum este protejat în dreptul național, sub aspectul cerințelor acestuia referitoare la

previzibilitatea și la precizia legii penale, chiar dacă aceste decizii au drept consecință încetarea, ca urmare a prescripției penale, a unui număr considerabil de procese penale, inclusiv procese referitoare la fraudă gravă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene.

În schimb, dispozițiile menționate ale dreptului Uniunii trebuie interpretate în sensul că instanțele acestui stat membru sunt obligate să lase neaplicat un standard național de protecție referitor la principiul aplicării retroactive a legii penale mai favorabile (*lex mitior*) care permite repunerea în discuție, inclusiv în cadrul unor căi de atac îndreptate împotriva unor hotărâri definitive, a întreruperii termenului de prescripție a răspunderii penale în astfel de procese prin acte de procedură intervenite înainte de o asemenea invalidare.

2) Principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări sau unei practici naționale potrivit căreia instanțele naționale de drept comun ale unui stat membru sunt ținute de deciziile curții constituționale, precum și de cele ale instanței supreme ale acestui stat membru și nu pot, din acest motiv și cu riscul angajării răspunderii disciplinare a judecătorilor în cauză, să lase neaplicată din oficiu jurisprudența rezultată din deciziile menționate, chiar dacă ele consideră, în lumina unei hotărâri a Curții, că această jurisprudență este contrară unor dispoziții ale dreptului Uniunii care au efect direct.”

În considerentele hotărârii s-a arătat că: adoptarea unor norme care guvernează prescripția răspunderii penale pentru infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii intra, la data faptelor din litigiul principal, în competența statelor membre. Totuși, în exercitarea acestei competențe, statele respective sunt ținute să respecte obligațiile care le sunt impuse de dreptul Uniunii [a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 februarie 2019, *Rimšēvičs* și *BCE/Letonia*, C 202/18 și C 238/18, EU:C:2019:139, punctul 57, precum și Hotărârea din 21 decembrie 2021, *Euro Box Promotion* și alții, C 357/19, C 379/19, C 547/19, C 811/19 și C 840/19, EU:C:2021:1034, punctul 216]. (*par.* 82)

(...) situația juridică ce rezultă din aplicarea Deciziilor nr. 297/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale, precum și din Decizia nr. 67/2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție generează un risc sistemic de impunitate pentru infracțiunile de fraudă gravă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, în special în cauzele a căror complexitate impune efectuarea unor cercetări mai îndelungate de către autoritățile penale. (*par.* 91); Or, existența unui asemenea risc sistemic de impunitate constituie un caz de incompatibilitate cu cerințele articolului 325 alineatul (1) TFUE și ale articolului 2 alineatul (1) din Convenția PIF, astfel cum au fost amintite la punctele 83-86 din prezenta hotărâre (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 decembrie 2021, *Euro Box Promotion* și alții, C 357/19, C 379/19, C 547/19, C 811/19 și C 840/19, EU:C:2021:1034, punctul 203) (*par.* 92)

În consecință, revine, în principiu, instanțelor naționale sarcina de a da efect deplin obligațiilor care decurg din articolul 325 alineatul (1) TFUE și din articolul 2 alineatul (1) din Convenția PIF, precum și de a lăsa neaplicate

dispozițiile interne care, în cadrul unei proceduri care privește fraude grave care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, împiedică aplicarea unor sancțiuni efective și disuasive pentru a combate astfel de infracțiuni (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 decembrie 2021, Euro Box Promotion și alții, C 357/19, C 379/19, C 547/19, C 811/19 și C 840/19, EU:C:2021:1034, punctul 194, precum și jurisprudența citată). (*par. 97*)

În consecință, obligația instanțelor naționale de a lăsa neaplicate Deciziile nr. 297/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale, precum și Decizia nr. 67/2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu este de natură să aducă atingere nici principiului previzibilității, preciziei și neretroactivității infracțiunilor și pedepselor, nici principiului aplicării retroactive a legii penale mai favorabile (*lex mitior*), astfel cum sunt garantate la articolul 49 alineatul (1) din cartă. (*par. 109*)

În asemenea împrejurări, ținând seama de necesara punere în balanță a acestui din urmă standard național de protecție, pe de o parte, și a dispozițiilor articolului 325 alineatul (1) TFUE și ale articolului 2 alineatul (1) din Convenția PIF, pe de altă parte, aplicarea de către o instanță națională a standardului menționat pentru a repune în discuție întreruperea termenului de prescripție a răspunderii penale prin acte de procedură intervenite înainte de 25 iunie 2018, data publicării Deciziei nr. 297/2018 a Curții Constituționale, trebuie considerată ca fiind de natură să compromită supremația, unitatea și efectivitatea dreptului Uniunii, în sensul jurisprudenței amintite la punctul 110 din prezenta hotărâre (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 decembrie 2021, Euro Box Promotion și alții, C 357/19, C 379/19, C 547/19, C 811/19 și C 840/19, EU:C:2021:1034, punctul 212). (*par. 123*)

În consecință, este necesar să se considere că instanțele naționale nu pot, în cadrul procedurilor jurisdicționale prin care se urmărește sancționarea pe plan penal a infracțiunilor de fraudă gravă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, să aplice standardul național de protecție referitor la principiul aplicării retroactive a legii penale mai favorabile (*lex mitior*), astfel cum este menționat la punctul 119 din prezenta hotărâre, pentru a repune în discuție întreruperea termenului de prescripție a răspunderii penale prin acte de procedură intervenite înainte de 25 iunie 2018, data publicării Deciziei nr. 297/2018 a Curții Constituționale. (*par. 124*)

Prin **Ordonanța din data de 9 ianuarie 2024**, Curtea a atestat că rezolvarea este aplicabilă și proceselor referitoare la infracțiuni de corupție¹.

Hotărârea Curții Europene în cauza C-107/23 din 24.07.2023 este una declarativă, ce vine să explicitizeze, să interpreteze norma. Astfel, în privința

¹ Decizia 2006/928/CE a Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției trebuie interpretată în sensul că instanțele unui stat membru nu sunt obligate să lase neaplicate deciziile curții constituționale a acestui stat membru prin care este invalidată dispoziția legislativă națională care reglementează cauzele de întrerupere a termenului de prescripție în materie penală din cauza încălcării principiului legalității infracțiunilor și pedepselor, astfel cum este protejat în dreptul național, sub aspectul cerințelor acestuia referitoare la previzibilitatea și la precizia legii penale, chiar dacă aceste decizii au drept consecință încetarea, ca urmare a prescripției răspunderii penale, a unui număr considerabil de procese penale, *inclusiv procese referitoare la infracțiuni de corupție*.

În schimb, această decizie trebuie interpretată în sensul că instanțele acestui stat membru sunt obligate să lase neaplicat un standard național de protecție referitor la principiul aplicării retroactive a legii penale mai favorabile (*lex mitior*) care permite repunerea în discuție, inclusiv în cadrul unor căi de atac îndreptate împotriva unor hotărâri definitive, a întreruperii termenului de prescripție a răspunderii penale în astfel de procese prin acte de procedură intervenite înainte de o asemenea invalidare.

aplicabilității deciziei CJUE, interpretarea oferită de instanța de la Luxembourg face corp comun cu norma interpretată și se aplică de la momentul intrării sale în vigoare, fiind relevantă în cauza pendinte.

În acest context, deciziile instanței de contencios constituțional și cele ale instanței supreme în unificare jurisprudențială nu ar mai putea produce efecte în contra sau lipsi de eficiență dispozițiile dreptului unional, ci aceste principii ori reguli juridice urmează a se armoniza.

Subsecvent pronunțării deciziei CJUE, instanțele naționale au avut de evaluat o problemă nouă și specifică, respectarea **cerinței de predictibilitate a actului de justiție** sub aspectul dreptului la un proces echitabil sau incidența unei problematici în considerarea 6 din Convenția EDO, continuând a fi considerată de actualitate și relevantă și cea în considerarea art. 7 din aceeași Convenție. Interpretarea oferită de instanța europeană, ce impune instanțelor naționale să lase neaplicate dispoziții legale sau practici naționale, nu ar trebui să afecteze principiul previzibilității deoarece, astfel cum s-a arătat în chiar considerentele hotărârii preliminare din cauza C-107/23 din 24.07.2023 CJUE, aceasta nu modifică legea, ci are ca efect interpretarea normei, norma de drept urmând a se aplica tuturor raporturilor anterioare hotărârii, efectele producându-se de la momentul la care norma interpretată a intrat în vigoare. Nu se poate pune problema unei afectări a principiului previzibilității, cât timp norma ar avea același conținut anterior deciziilor instanței de control constituțional sau instanței supreme. Totuși, realitatea jurisprudențială a înregistrat soluții de caz, (încetarea procesului penal) anterior pronunțării hotărârii preliminare, în dosare al căror obiect ar fi intrat sub incidența deciziei CJUE, constituind fraude grave ce aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii ori infracțiuni de corupție, soluții definitive la momentul pronunțării deciziei CJUE și la care justițiabilii și instanțele se vor raporta.

În dezbaterile problematice efectelor Hotărârii CJUE (Marea Cameră) în Cauza C-107/23 din 14 iulie 2023 privind prescripția răspunderii penale, la data de 4 decembrie 2023, secția penală a Înaltei Curți a evaluat posibilitatea ori chiar necesitatea obținerii unui *aviz consultativ* privind chestiuni de principiu referitoare la drepturile definite de Convenția EDO în baza Protocolului nr. 16, finalitate neatinsă.

Ca urmare, devine necesară o evaluare a principiilor relevante problematice, explicitate de CtEDO în jurisprudența anterioară.

În decizia pronunțată în cauza Cristian Borcea împotriva României (cererea nr. [55959/14](#)), CtEDO a arătat (paragrafele 64 și urm.):

În ceea ce privește dispozițiile aplicabile în materia prescripției, (...) aplicarea imediată a unei legi care proroga termenele de prescripție nu aducea atingere art. 7 din Convenție, „întrucât nu se poate interpreta că această dispoziție ar împiedica, prin efectul aplicării imediate a unei legi de procedură, o prelungire a termenelor de prescripție din moment ce faptele imputate nu s-au prescris niciodată”. Prin urmare, a stabilit că normele în materie de prescripție sunt legi de procedură [Coëme și alții, citată anterior, pct. 149,

și Previti împotriva Italiei (dec.), nr. [1845/08](#), pct. 80, 12 februarie 2013]. Curtea observă că normele privind prescripția nu definesc infracțiunile și pedepsele care le sancționează, și pot fi interpretate ca impunând o simplă condiție prealabilă pentru examinarea cauzei. (paragraf 64)

Astfel, problema unei eventuale încălcări a art. 7 printr-o dispoziție care ar avea ca efect **reaparitia posibilității de a sancționa fapte cu privire la care termenul de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit nu este incidentă în speță**. Curtea reamintește că reclamantul, care nu putea ignora că faptele de care era acuzat puteau angaja răspunderea sa penală, a fost condamnat pentru fapte pentru care dreptul de a declanșa acțiunea penală nu fusese niciodată stins prin prescripție. Aceste fapte constituiau infracțiuni în momentul în care au fost săvârșite, iar pedepsele aplicate nu erau mai severe decât cele aplicabile în momentul săvârșirii faptelor. Reclamantul nu a suferit, ca urmare a schimbării jurisprudenței, un prejudiciu mai mare decât cel la care era expus la momentul săvârșirii infracțiunii (Coëme și alții, citată anterior, pct. 150, pg 65).

În Hotărârea *Coëme și alții împotriva Belgiei*, Curtea Europeană a considerat rezonabilă aplicarea de către instanțele naționale a principiului *tempus regit actum* în ceea ce privește legile de procedură, în speță, aplicarea imediată în privința procedurilor în curs a legilor de modificare a normelor de prescripție. Potrivit Curții, *aplicarea imediată a unei legi care prelungește termenele de prescripție nu aduce atingere articolului 7 din CEDO, „întrucât această dispoziție nu poate fi interpretată în sensul că împiedică, ca efect al aplicării imediate a unei legi de procedură, o prelungire a termenelor de prescripție atunci când faptele imputate nu au fost prescrise niciodată”*. Curtea a calificat, așadar, *normele de prescripție drept „legi de procedură”*, observând că *normele privind prescripția nu definesc infracțiunile și pedepsele pentru acestea și pot fi interpretate în sensul că impun o condiție prealabilă examinării cauzei* (54, [55](#), 58).

Curtea a statuat în sensul că articolul 7 din CEDO **nu se opune, așadar, aplicării imediate în privința procedurilor în curs (tempus regit actum) a unei legi care prelungește termenele de prescripție, atunci când faptele reproșate nu au fost prescrise niciodată și în lipsa arbitrarului**.

Ca urmare, dacă termenul de prescripție nu ar fi fost împlinit la data de 24 iulie 2023 (data pronunțării hotărârii preliminare din cauza C-107/23 din 24.07.2023 CJUE), jurisprudența CtEDO nu s-ar opune aplicării, în cauzele pe rol la acel moment, a unor termene de prescripție mai lungi.

În plus, indiferent de durata termenului de prescripție, inculpații nu puteau să ignore împrejurarea că faptele imputate constituie infracțiuni și erau susceptibile să angajeze răspunderea penală, să conducă, în cazul unei condamnări definitive, la aplicarea unei sancțiuni cu evaluarea legii mai favorabile.

Sub acest aspect poate fi de interes și evaluarea art. 6 din *Convenția Europeană a Drepturilor Omului*. Anterior pronunțării CJUE, soluțiile de

încetare a procesului penal valorificau o curgere neîntreruptă a termenului general, de la data săvârșirii faptei, în baza deciziilor cu forță obligatorie ale CCR și ale Înaltei Curți. Astfel, trebuie decelat dacă *interpretarea unei norme privind prescripția răspunderii penale prin decizii obligatorii în dreptul intern cu caracter mai favorabil, ce a condus la soluții de încetare a procesului penal, anterior pronunțării CJUE, a creat o așteptare legitimă oricărui justițiabil, ce se circumscrie noțiunii de proces echitabil.*

Ulterior deciziilor CCR și ale ÎCCJ, până la pronunțarea CJUE, justițiabilii aveau reprezentarea intervenției prescripției răspunderii penale în baza unui termen general împlinit. În contextul împlinirii termenului general, anterior Deciziei CJUE, nu s-ar putea nega beneficiul legii mai favorabile ce are susținere jurisprudențială în cazul instanțelor naționale. A nega acestor inculpați beneficiul soluției încetării procesului penal ar echivala cu încălcarea principiului egalității în fața legii.

Necesitatea respectării și asigurării principiului predictibilității actului de justiție se opune ignorării unei jurisprudențe anterioare constante și pronunțării unor soluții diferite. O astfel de reformare jurisprudențială sau rezolvare eminentamente diferită unei situații juridice similare, chiar identice din perspectiva obiectului judecării și incidenței instituției prescripției, ar putea pune în discuție și încălcări ale dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 din Convenția EDO, atât timp cât, în cazul unor situații similare se pot pronunța soluții ireconciliabile și evident mai severe decât cele ce se subsumează unei jurisprudențe anterioare, constante (condamnare vs. încetarea procesului penal).

În ipoteza în care s-ar aprecia, că există interpretări divergente ale unui text de lege în sensul practicii Curții Europene a Drepturilor Omului și în decizia de interpretare stabilită de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în ceea ce privește infracțiunile de corupție, rezolvarea avea ca premisă adresarea următoarelor întrebări, care să clarifice chestiunea de drept, în temeiul Protocolului 16 CEDO [art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 172/2022 pentru ratificarea Protocolului nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale]:

„a) Dacă interpretarea unei norme privind prescripția răspunderii penale (cazurile de întrerupere a termenului de prescripție generală și incidența termenului de prescripție specială a răspunderii penale), dată prin decizii ale CJUE, al căror efect obligatoriu se produce de la intrarea în vigoare a normei interpretate, poate fi înlăturată, în considerarea art. 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ca urmare a unei decizii obligatorii în dreptul intern (decizia Curții Constituționale a României cu privire la prescripția răspunderii penale ori deciziile obligatorii pronunțate în aceeași materie de Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept al ÎCCJ), interpretare anterioară celei stabilite de CJUE, dar care tindă să lase fără efect norma interpretată de CJUE.

b) Dacă interpretarea unei norme privind prescripția răspunderii penale (cazurile de întrerupere a termenului de prescripție a răspunderii penale și

incidența prescripției speciale a răspunderii penale), dată prin decizii obligatorii și cu un caracter mai favorabil în dreptul intern, a creat o așteptare legitimă care ține de procesul echitabil (art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului).”

Curtea de Justiție a stabilit „*principiul supremației dreptului comunitar și interpretarea dată acestuia de jurisprudența Curții cu efect retroactiv de la intrarea în vigoare a normei interpretate.* (C-6/64, Costa împotriva E.N.E.L. EU:C:1964:66, p. 1158-1160)

Însă, „(...) *Dreptul Uniunii nu reglementează raporturile dintre Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, (...), și ordinele juridice ale statelor membre și nu stabilește nici consecințele care trebuie deduse de instanța națională în cazul unui conflict între drepturile garantate de această convenție și o normă de drept național.*

Dreptul Uniunii se opune unei practici judiciare care subordonează obligația instanței naționale de a lăsa neaplicată orice dispoziție contrară unui drept fundamental garantat de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene condiției ca această contrarietate să reiasă cu claritate din textul acestei carte sau din jurisprudența aferentă, din moment ce refuză instanței naționale puterea de a aprecia pe deplin, eventual cu cooperarea Curții, compatibilitatea respectivei dispoziții cu aceeași cartă.” [C-617/10, Åklagaren împotriva Hans Åkerberg Fransson, Hotărârea Curții, (Marea Cameră)]

În legătură cu interpretarea unor norme de drept intern, CtEDO a stabilit că autoritățile nu pot „*să fie exonerate de orice responsabilitate în temeiul Convenției atunci când acționează în conformitate cu obligațiile care decurg pentru ele din apartenența statului la o organizație internațională către care s-a transferat o parte din suveranitatea statului, deoarece garanțiile prevăzute prin Convenție ar putea astfel fi limitate sau excluse în mod discreționar, fiind private, prin urmare, de caracterul lor obligatoriu precum și de natura lor concretă și efectivă.*” (Bosphorus Hava Yollari Turizm ve Ticaret Anonim Şirketi v Irlanda, § 154).

În considerarea acestor principii, art.148 alin. (2) și (4) din Constituția Românie, prevede că hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene au un caracter obligatoriu: „ (...) (2) *Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.* (...) (4) *Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2).* ”

Conform art. 20 din Constituția României, (Tratatul internațional privind drepturile omului) prevede că „(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.* (2) *Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România*

este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”

Autoritățile rămân deci responsabile în temeiul Convenției europene a drepturilor omului cu privire la măsurile pe care le iau pentru punerea în aplicare a obligațiilor juridice internaționale, inclusiv atunci când aceste obligații decurg din apartenența lor la o organizație internațională, de exemplu Uniunea Europeană, către care au transferat o parte din suveranitate.

Utilizarea Protocolului pentru întrebări legate de dreptul Uniunii Europene nu este interzisă nici de Legea nr. 172/2022 pentru ratificarea Protocolului nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptat la Strasbourg la 2 octombrie 2013 și semnat de România la Strasbourg la 14 octombrie 2014, nici de Ordinul MAE nr. 2534/2022 privind intrarea în vigoare a unor tratate internaționale.

Rezolvarea dată anterior unor alte întrebări adresate Curții Europene a Drepturilor Omului, în legătură cu prescripția răspunderii penale, nu clarifică o problemă de drept similară cu cea din cauza de față, intervenirea unei interpretări obligatorii și retroactive a unei norme legale, în vigoare la data comiterii infracțiunilor de corupție, cu efect direct în legea națională și față de instanțele de judecată, consecință a unei obligații care decurge din apartenența României la Uniunea Europeană. Anterior, pe calea unei aviz consultativ, s-a stabilit soluția în cazul unei obligații adresată legiuitorului de stabilire a caracterului imprescriptibil al unor incriminări, deci o interpretare care nu produce un efect obligatoriu, direct și retroactiv în legea națională, ca în cazul deciziilor CJUE, ci impune o intervenție legislativă a autorității legiuitoare naționale asupra unei norme de drept pentru ca aceasta să fie conformă Convenției Europene a Drepturilor Omului (aviz consultativ în ceea ce privește prescripția răspunderii penale decurgând din obligațiile statului stabilit prin *Virabayan v. Armenia*).

Având în vedere cele ce preced, parcursul procesual și faptul că obligația instanței interne de a respecta dreptul european în sensul aplicării unor sancțiuni cu caracter efectiv și descurajant infracțiunilor de corupție nu o scutește de necesitatea de a respecta drepturilor fundamentale ale omului.

Istoricul dosarului

Prin actul de sesizare s-a reținut că fapta ***inculpatei Prandea Daniela Mariana***, care, în luna februarie 2014, a primit promisiunea achitării de către inculpatul Babiuc Constantin Gavril a unui sejur de zece zile la Hotelul IAKI din stațiunea Mamaia, județul Constanța, pentru luna iulie 2014, în scopul neîndeplinirii atribuțiilor de serviciu, în sensul tergiversării cauzei nr.503/285/2013 la Judecătoria Rădăuți, întrunește elementele constitutive ale ***infracțiunii de luare de mită***, prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal rap. la art. 7 din Legea nr. 78/2000 (pct. 5.2. din rechizitoriu).

În privința ***inculpatului Bărbuță Bogdan-Ilarion Costică***, s-a reținut că fapta acestuia, care în cursul lunii februarie a intermediat primirea promisiunii,

de către inculpata Prandea Daniela Mariana a unui sejur pe litoralul românesc, pentru luna iulie 2014, ce urma a fi achitat de către inculpatul Babiuc Constantin Gavril, în schimbul neîndeplinirii de către aceasta a îndatoririlor de serviciu, în sensul tergiversării judecării cauzei nr.503/285/2013 la Judecătoria Rădăuți, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **complicitate la luare de mită**, prevăzută de art. 48 Cp. rap. la 289 alin. 1 Cod penal cu referire la art. 7 din Legea nr. 78/2000 (pct. 1.3. din rechizitoriu).

Totodată, s-a reținut că, fapta **inculpatului Babiuc Constantin Gavril**, care, în cursul lunii februarie 2014, *i-a oferit* inculpatei Prandea Daniela Mariana *promisiunea achitării* unui sejur de zece zile la Hotelul IAKI din Mamaia, în scopul neîndeplinirii de către aceasta a atribuțiilor de serviciu, în sensul tergiversării cauzei nr. 503/285/2013 la Judecătoria Rădăuți, întrunește elementele constitutive ale **infracțiunii de dare de mită**, prevăzută de art.290 alin.1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (pct. 4.4. din rechizitoriu).

Prin sentința penală apelată s-a pronunțat soluția achitării participanților, în baza art. 16 lit. a) din Codul de procedură penală, considerându-se că fapta nu există.

Anterior analizei probatoriului, trebuie amintit faptul că structura cantitativă și calitativă, ori natura probatoriilor eficiente a fost aspru modificată de constatări ale unor nulități, subsecvent deciziilor pronunțate de Curtea Constituțională (a se vedea încheierea de cameră preliminară nr. 639 din 19.12.2019).

Probatoriul relevant acestei acuzații îl constituie interceptările autorizate, înscrisurile obținute de la agenția de turism, declarațiile de martori, reprezentanți acestei agenții și poziția inculpaților.

Convorbirea telefonică din 22.02.2014, ora 11:11:23, purtată între inculpatul **Babiuc Constantin Gavril** și **martorul Mărginean Adrian** relevă demersul cert al inculpatului Babiuc Constantin Gavril în sensul antamării unei rezervării la Hotelul Iaki pentru două camere, în a doua jumătate a lunii iulie(file 36-38 vol.7 d.u.p.):

Babiuc Constantin Gavril: (...) știi că am vorbit atunci cu tine, cu Iaky, dar nu știam cât, deci o săptămână, știi alea două camere să fie o săptămână și o săptămână în a doua parte a lunii august.

Domn: Aha, a doua jumătate a lu august, bun, hai că-l sun pe nepotul meu acuma, să-i spun...să-i spun și lui.

Babiuc Constantin Gavril: ...neinteligibil...a **lunii iulie, nu august...**

Domn: Deci iulie, nu august, da?

Babiuc Constantin Gavril:...**io iulie am spus și atunci, dar am greșit acum...**(...)

Domn: (...) Bun, uite, îl sun acuma pe nepotul mei și-i zic să bage în sistem chestia asta, bun.

Prin procesul-verbal din 19.04.2014 a fost transcris un dialog purtat imediat ulterior (interceptat autorizat și menținut în ansamblul probator în urma controlului de legalitate efectuat în procedura de camera preliminară) dintre

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandea Daniela Mariana, din data de 22.02.2014, ora 11:44:15:

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: (...) Și îmi spunea (n.n. Babiuc Constantin) că acuma o vorbit, dar poate îi zic eu să modifice, de o săptămână la...tot iar mi-a zis c-o vorbit de-o săptămână și...ă...văd eu eventual ce vorbesc eu cu tine, poate stabilim, eventual, mai multe date (...) îl putem pune, eventual, să mai sune.

Prandea Daniela Mariana: Da.

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: Dacă e totuși să-i zic să fie cu toate mesele, nu?

Prandea Daniela Mariana: Da, da.

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: Și am zis în a doua jumate a lui iulie. Era mai bine dacă îi ziceam la sfârșitul lui iulie? Sau acuma, dacă o fi un 20 și ceva iulie, n-ar fi mare nenorocire! Sau nu-i prea indicat?

Prandea Daniela Mariana: Nu știu Bogdane, deci, eu nu știu nimic.

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: Nu, nu, eu mă refeream la vreme, nu la ce știi tu sau ce nu știi tu.

Prandea Daniela Mariana: Aha, la vreme. Eu aș fi preferat... chiar în august mă gândeam, știi?

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: Da, da, da.

Prandea Daniela Mariana: Hai că vedem.

Bărbuță Bogdan Ilarion Costică: Bun, bun, bun, pa, hai că zic eu la începutul lui august, bun, pa, pa!" (file 25-27, vol.7 d.u.p.)

Martorii, reprezentanți ai agenției de turism au susținut solicitarea de rezervare referitoare la hotelul Iaky din Mamaia, probatoriul fiind completat de comunicațiile electronice furnizate de agenție în vederea rezervării sejurului.

Continuarea demersurilor și finalizarea lor au fost paralizate de declanșarea procedurii față de făptuitori, în prezenta cauză.

Evaluarea pozițiilor exprimate conduce la reținerea unei achiesări, de către inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandea Daniela Mariana, la oferta reală înaintată de către inculpatul Babiuc Constantin Gavril, fără a fi surprinsă o opoziție sau o respingere, fie și formală, a propunerii.

Apărările inculpaților Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandea Daniela Mariana în sensul în care starea de sănătate a acestuia din urmă excludea un sejur pe litoral, ca de altfel orice părăsire a domiciliului în anul 2014 din cauza unei intervenții chirurgicale și perioadei specifice și îndelungate de recuperare, nu este eficientă în contextul conținutului interceptărilor. Dialogurile transcrise nu susțin și nu pot dovedi refuzul ori repudierea/îndepărtarea ofertei primite în cazul niciunuia dintre parteneri în considerarea acestui impediment de natură medicală, inculpații chiar discută asupra perioadei optime a concediului (iulie sau august) și asupra regimului meselor (pensiune completă ori demipensiune). Aceste evaluări aplicate asupra duratei, perioadei, condițiilor atestă asumarea promisiunii și evaluarea caracterului său real, cert.

În plus, chiar dacă inculpata nu ar fi valorificat în persoană proprie sejurul ce îi fusese oferit/promis, acesta tot îi profita din plin, membrii familiei sale

restrânse fiind direcții beneficiari (partenerul său și minorul ori minorii aflați în întreținerea familiei).

În dezacord cu opinia majoritară, apreciez că în cauză, natura infracțiunii și interpretarea oferită de instanța de la Luxemburg (CJUE) prin hotărârea din 24 iulie 2023 și ordonanța din 9 ianuarie 2024 impuneau constatarea întrunirii condițiilor angajării răspunderii penale pentru inculpații Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandea Daniela Mariana și individualizarea judiciară a pedepsei în cuantumul minimului special în considerarea duratei excesive a procedurii (10 ani). În privința infracțiunii de dare de mită reținută în sarcina coinculpatului Babiuc Constantin Gavril, urmează a se constata împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale.

Prescripția răspunderii penale

Subsecvent Deciziilor nr. 297/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale și Deciziei nr. 67/2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală și în considerarea efectelor hotărârii preliminare a CJUE din cauza C-107/23 din 24.07.2023, în intervalul 25.06.2018 – 30.05.2022 (25 iunie 2018, data publicării Deciziei nr. 297/2018 a Curții Constituționale; 30 mai 2022, data intrării în vigoare a OUG nr. 71/2022) nu au existat cazuri de întrerupere a prescripției, astfel că se va stabili:

- *dacă, anterior datei de 25 iunie 2018 (data publicării în M.Of a Deciziei 297/2018 a CCR), termenul general de prescripție a răspunderii penale este socotit împlinit în lipsa unor acte întreruptive;*
- *dacă, anterior datei de 25 iunie 2018 au intervenit acte întreruptive de prescripție, se va calcula termenul general de prescripție a răspunderii penale de la data ultimului act întreruptiv, conform art. 155 alin. 2 din Codul penal (după fiecare act întreruptiv începe să curgă un nou termen de prescripție.*

Împlinirea termenelor în situațiile evocate devine cauză eficientă de stingere a acțiunii penale.

În nicio ipoteză, raportat la codul în vigoare, durata termenului general de prescripție calculat, mai întâi, de la data comiterii faptei și, în condițiile neîmplinirii sale anterior primei decizii CCR, de la data ultimului act întreruptiv anterior datei de 25 iunie 2018, se va socoti împlinit fără să poată, în mod obiectiv, să depășească durata termenului de prescripție specială, ce este dublul termenului general [art. 155 alin. (4), termenele prevăzute la [art. 154](#), dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni]².

Soluție

² Termenul de prescripție special a fost modificat în dublul termenului general prin Legea nr. 63 din 17 aprilie 2012 pentru modificarea și completarea [Codului penal](#) al României și a [Legii nr. 286/2009](#) privind Codul penal, publicată în M.Of. nr. 258 din 19 aprilie 2012.

Revenind la cauza de față, lege penală mai favorabilă a fost reținută ca fiind **Codul penal în vigoare**. În ceea ce privește durata termenului general de prescripție a răspunderii penale, se constată că infracțiunea **de luare de mită**, prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal rap. la art. 7 din Legea nr. 78/2000, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani, limite ce vor fi majorate cu 1/3, iar infracțiunea de **dare de mită**, prevăzută de art. 290 alin.1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, se pedepsește cu o pedeapsă de la 2 la 7 ani.

Potrivit art. 154 alin. (1) lit. b) și c) din Codul penal, termenele de prescripție a răspunderii penale sunt: b) 10 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, dar care nu depășește 20 de ani; c) 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani.

Conform art. 155 alin. (4) din Codul penal, termenele prevăzute la [art. 154](#), dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni.

Termenul de prescripție a răspunderii penale s-a întrerupt eficient prin actele de procedură comunicate anterior datei de 25 iunie 2018 (data publicării Deciziei nr. 297/2018), ce și-au produs ori consumat efectele, respectiv la data de 10.10.2014, când a fost comunicat actul de sesizare (rechizitoriul) celor trei inculpați (f. vol. 1 dosar CA Cluj, procedura de camera preliminară).

Data săvârșirii faptei este 22 februarie 2014, dată de la care și dacă ar curge neîntrerupt un termen de prescripție general de 8 sau 10 ani, s-ar fi împlinit în februarie 2022 sau 2024, însă termenul a fost eficient întrerupt prin comunicarea actului de sesizare a instanței, la data de 10 octombrie 2014.

Amintim că prin încheiere CA Cluj din data de 24 iunie, în perioada 24.06.2022-28.10.2022 (4 luni și 5 zile), cauza a fost suspendată în considerarea art. 476 alin. (4) din Codul de procedură penală, la cererea inculpaților Bărbuță Bogdan Ilarion Costică și Prandea Daniela Mariana.

Termenele generale de prescripție a răspunderii penale, calculate de la data actului întreruptiv, conform art. 155 alin. 2 din Codul penal, se împlineau la 9 octombrie 2022 sau 2024, împlinire ce urma a fi prorogată cu perioada suspendării cursului, astfel că, pentru infracțiunea de dare de mită s-a împlinit la data de 14 februarie 2023, iar pentru infracțiunea de luare de mită se va împlini ulterior pronunțării prezentei decizii, respectiv la data de 14 februarie 2025.

În plus, termenul de prescripție specială de 16 sau 20 ani, calculat de la data săvârșirii faptei, respectiv februarie 2014, conform legii apreciate mai favorabile, codul penal în vigoare, se împlinește ulterior pronunțării prezentei decizii, respectiv în februarie 2030 sau 2034.

Pentru toate aceste considerente, în opinie separată, se consideră că erau întrunite condițiile angajării răspunderii penale și pronunțării soluției de condamnare pentru infracțiunea de luare de mită, cu consecința individualizării unor pedepse în quantumul minimului special, iar, în privința infracțiunii de dare de mită se impunea pronunțarea soluției de încetare a procesului penal, ca urmare a împlinirii termenului de prescripție.

În opinie concordantă, în privința calculului termenului de prescripție, urmărind aceleași reguli de calcul expuse anterior, pentru infracțiunea de abuz în serviciu, reținută în sarcina inculpaților Bărbuță Bogdan Ilarion, ce a ignorat normele procesual civile cu intenția de a pronunța rapid o soluție în folosul coinculpatului Babiuc Constantin Gavril, în cauza privind pe reclamanta Ilie Antoaneta, (dosar 3490/2006 al Judecătoriei Rădăuți, sentința civilă 1683/20.06.2006), termenul de prescripție s-a împlinit. Astfel, termenul de 8 ani, calculat de la data săvârșirii faptelor, evaluată ca fiind data pronunțării sentinței, s-a împlinit la data de 19.06.2014, termenul de prescripție curgând neîntrerupt ori nesuspendat până la împlinirea sa. Cauzele de întrerupere (comunicarea rechizitoriului la 10.10.2014) ori de suspendare (sesizarea din anul 2020 pentru pronunțarea asupra unei întrebări prealabile) sunt ulterioare și ineficiente în raport cu acesta. După aceleași reguli se va calcula termenul de prescripție și se va considera împlinit și în cazul infracțiunilor de spălarea banilor săvârșite la 29.07.2011, de inculpații Babiuc Constantin Gavril și SC Nikodemus-Babiuc Exim SRL.

Durata procedurii în prezenta cauză, de la emiterea rechizitoriului (2014) și cu atât mai mult de la data săvârșirii faptelor, a depășit o durată rezonabilă, ca urmare a complexității deosebite deduse din pluralitatea de infracțiuni și în numărul actelor de executare, pluralitatea de făptuitori și amploarea și specificitatea elementelor de probatoriu. În mod evident, cert și rezonabil, faptele aflate în concurs real simplu (fără conexitate etiologică ori consecvențională) puteau face obiectul unor dosare multiple și separate care ar fi facilitat finalizarea cu celeritate și în ritmul epuizării cercetării, scurtându-se durata procedurilor prin desfășurarea concomitentă.

Revenind la date specifice, se constată că urmărirea penala a început în februarie și iunie 2014, cercetările au fost extinse considerabil în iulie 2014 și s-a finalizat, prin emiterea rechizitoriului, la data de 4.10.2014; judecata în fond s-a încheiat la data emiterii sentinței atacate, 13.04.2023, iar calea de atac a apelului s-a finalizat prin prezenta decizie, la data de 17.07.2024.

În privința depășirii duratei rezonabile a procedurii, CtEDO a reținut recent că rezonabilitatea duratei unei proceduri trebuie apreciată în funcție de circumstanțele cauzei și ținând cont de criteriile consacrate de jurisprudența Curții, în special de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului și de cel al autorităților competente (Cauza Becali și Cioflină împotriva României, din 20 februarie 2024, par. 59; Cauza Didu împotriva României din 14 aprilie 2009, par. 27; Pelissier și Sassi împotriva Franței par. 67).

Totodată, Curtea a constatat că a existat o încălcare a articolului 6 § 1 din Convenție reținând că procedurile penale au început la 10 februarie și, respectiv, la 1 martie 2005, când reclamantii au fost *informați cu privire la acuzațiile aduse* împotriva lor, că Înalta Curte a pronunțat o hotărâre definitivă la 20 mai 2013 și că această hotărâre a fost redactată în aprilie 2014. Aceasta a reamintit că timpul necesar pentru redactarea unei hotărâri judecătorești trebuie luat în considerare la calcularea duratei totale a procedurii [Mierlă și alții c. României

(dec.), nr. 25801/17 și alte 2, § 81, 2 iunie 2022; Năstase c. România (dec.), nr. 46/15 și 744/15, § 179, 6 septembrie 2022). În acest caz, procedura penală durase aproximativ nouă ani pentru două grade de jurisdicție, iar Curtea a considerat această durată ca fiind *problematică* (Cauza Becali și Cioflină împotriva României, din 20 februarie 2024, par. 60).

Curtea a admis că procedurile penale pot fi fost *oarecum complexe*, având în vedere natura acuzațiilor aduse reclamanților și ansamblul de probe, unele dintre ele confidențiale, pe care instanțele naționale au trebuit să le examineze. Cu toate acestea, a considerat că această complexitate nu poate justifica în sine durata procedurilor, ce a considerat că trebuie imputată autorităților naționale (a se vedea, *mutatis mutandis*, Vlad și alții c. României, nr. 40756/06 și altele 2, § 145, 26 noiembrie 2013 în Cauza Becali și Cioflină împotriva României, din 20 februarie 2024, par. 61).

Revenind la prezenta cauză, o perioadă de cca un deceniu de la sesizarea instanței de fond pentru două grade de jurisdicție, fără a ignora și durata adăugată a fazei de urmărire penală, încalcă dreptul la un proces echitabil pe componenta duratei procedurilor. Constatarea este considerată suficientă prin ea însăși îndepărtării calității de victimă în considerarea încălcărilor vizând dreptul la un proces echitabil.

Subsecvent acestei constatări exprese a încălcării a art. 6 din Convenție în privința depășirii duratei rezonabile a procedurii, ce ar putea *justifica găsirea unui remediu specific în procedura pendinte* se reține suplimentar și aceea că durata procedurii impune soluția încetării procesului penal în considerarea împlinirii termenului general de prescripție a răspunderii penale (chiar depășirii considerabile în cazul unora dintre infracțiunile cercetate), aspect ce *echivalează, din perspectiva dreptul intern, cu o înlăturare completă a consecințelor acestei încălcări*. Se are în vedere, suplimentar pentru a întări concluzia, și aceea că, spre exemplu, în cazul magistraților, nu numai soluția achitări, ci inclusiv soluția încetării procesului penal pe criteriul prescripției generează repunerea în funcțiile anterior deținute și acordarea retroactivă a drepturilor bănești indexate (art. 201 alin. 2 și 3 din Legea 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor).

Ca urmare, *suplimentar și subsecvent constatării încălcării art. 6 din CEDO, instanța de apel a valorificat un remediu specific în procedura pendinte, ce în privința magistraților va fi completat prin restabilirea situației profesionale anterioare suspendării din funcție și plata cumulată a drepturilor salariale indexate, în contextul recunoașterii vechimii în profesie pentru tot intervalul suspendării din activitate. Acest remediu, chiar aprioric și conținut de lege, nu este de neglijat în contextul în care, în realitate, încetarea procesului penal pleacă de la premisa conduitei infracționale dovedite, însă valorifică o cauză extrinsecă de înlăturare a răspunderii penale, prescripția.*

În procedura pendinte, consider că înlăturarea obligării la plata cheltuielilor judiciare putea fi considerată o măsură subsecventă și

completatoare demersului ori remediului specific generat de încălcarea constatată, eficientă scopului îndepărtării calității de victimă în sensul art. 6 din CEDO.

Judecător,
Francisca Vasile

C.P. 17 Iulie 2024

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO